13049

11.870
700
12.570

M Rauicsek
theologus

OFFICIA
MAJORIS HEBDOMADÆ
ET OCTAVÆ PASCHÆ

JUXTA ORDINEM

BREVIARII, MISSALIS ET PONTIFICALIS ROMANI

CUM CANTU

EX EDITIONIBUS TYPICIS

EDITIO STEREOTYPA TERTIA

AUGUSTÆ TAURINORUM
CHARTIS ET TYPIS OFFICINÆ SALESIANÆ
MDCCCXCVIII

Approbatio.

Omnia concordant cum originalibus.
In fidem etc.

Ex Secretaria Sacror. Rituum Congregationis, die 10 Martii 1897.

DIOMEDES PANICI
S. R. C. Secretarius.

(N° 958 — MC).

DAVID ex Comitibus RICCARDI

DEI ET APOSTOLICÆ SEDIS GRATIA

ARCHIEPISCOPUS TAURINENSIS

DOCTOR ET MAGNUS CANCELLARIUS COLLEGII THEOLOGORUM.

Cum ab Urbano VIII. in Bulla, quæ incipit: *Divinam Psalmodiam*, sancitum fuerit, ne a typographis Breviarium Romanum et omnia, quæ a Breviario Romano ortum habent, cujusmodi sunt Missalia, Diurna, Officia parva B. V. Mariæ, Officia Hebdomadis Majoris et id genus alia in lucem edantur, nisi de perfecta novæ editionis cum originalibus concordantia certo constet, et ab Ordinario loci typis excudendi facultas in scriptis accepta sit: Nos Typographiæ Salesianæ hujus civitatis licentiam dedimus *Officia Majoris Hæbdomadæ et Octavæ Paschæ juxta ordinem Breviarii, Missalis et Pontificalis Romani cum cantu* in 16°, ut aiunt, imprimendi.

Postquam autem testimonio Rev. Dñi Bartholomæi Marchisio Sacræ Theologiæ Doctoris Sacerdotis Congregationis Salesianæ ad hoc specialiter a Nobis deputati fuimus informati, hunc librum cum editionibus typicis Breviarii, Missalis et Pontificalis Romani sive quoad textum sive quoad cantum omnino concordare: Nos prædictam editionem, ab officina Salesiana excusam, tenore præsentium libentissime approbamus, evulgandique licentiam impertimur.

In quorum fidem.

Taurini, die 6 Martii 1897.

✠ DAVID Archiepisc.

L ✝ S

Thomas Alasia. *Procancell.*

Munda cor meum,
ac lábia mea.

ORATIO

DICENDA ANTE DIVINUM OFFICIUM

Aperi Dómine os meum ad benedicéndum nomen sanctum tuum: munda quoque cor meum ab ómnibus vanis, pervérsis, et aliénis cogitatiónibus: intelléctum illúmina, afféctum inflámma; ut digne, atténte ac devóte hoc Officium recitare váleam, et exaudíri mérear ante conspéctum divínæ majestátis tuæ. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Dómine, in unióne illíus divínæ intentiónis, qua ipse in terris laudes Deo persolvísti, has tibi Horas persólvo.

Pater noster, qui es in cœlis, sanctificétur nomen tuum. Advéniat regnum tuum. Fiat volúntas tua, sicut in cœlo et in terra. Panem nostrum quotidiánum da nobis hódie. Et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris. Et ne nos indúcas in tentatiónem: sed líbera nos a malo. Amen.

Ave María, grátia plena, Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui Jesus. Sancta María, Mater Dei, ora pro nobis peccatóribus, nunc et in hora mortis nostræ. Amen.

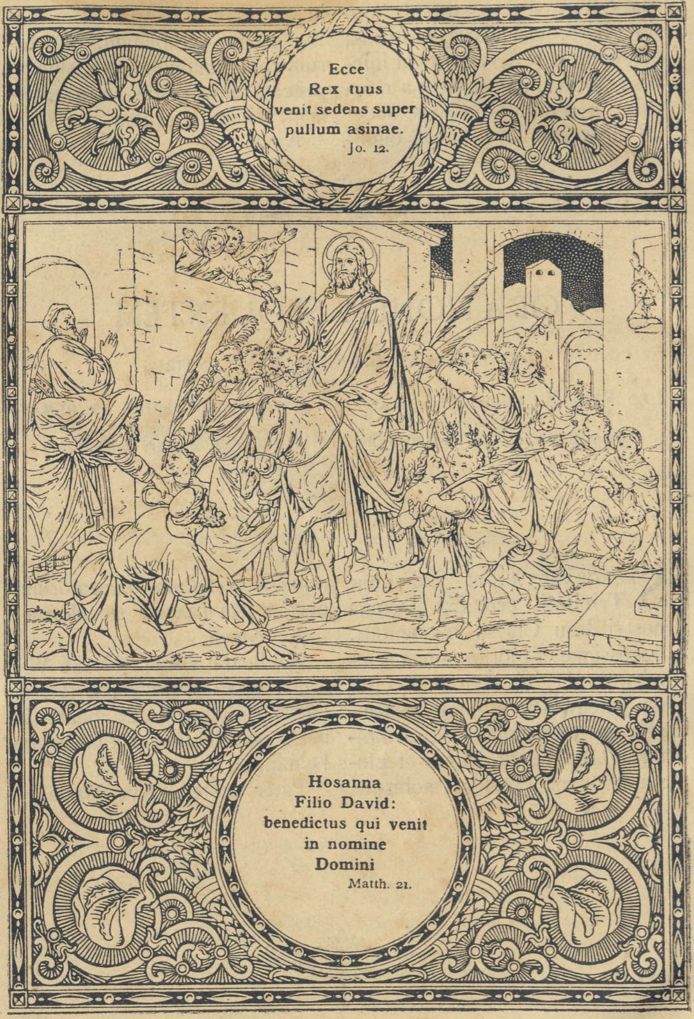
Credo in Deum, Patrem omnipoténtem, Creatórem cœli et terræ. Et in Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum: qui concéptus est de Spíritu sancto, natus ex María Vírgine: passus sub Póntio Piláto, crucifíxus, mórtuus, et sepúltus: descéndit ad ínferos: tértia die resurréxit a mórtuis: ascéndit ad cœlos, sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis: inde ventúrus est judicáre vivos et mórtuos. Credo in Spíritum sanctum, sanctam Ecclésiam cathólicam, sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, vitam ætérnam.
Amen.

ORATIONEM SEQUENTEM

DEVOTE POST OFFICIUM RECITANTIBUS

LEO PAPA X. DEFECTUS ET CULPAS IN EO PERSOLVENDO EX HUMANA FRAGILITATE CONTRACTAS INDULSIT: DICITUR FLEXIS GENIBUS.

Sacrosánctæ et indivíduæ Trinitáti, crucifíxi Dómini nostri Jesu Christi humanitáti, beatíssimæ et gloriosíssimæ sempérque Vírginis Maríæ fœcúndæ integritáti, et ómnium Sanctórum universitáti sit sempitérna laus, honor, virtus et glória ab omni creatúra, nobísque remíssio ómnium peccatórum, per infiníta sæcula sæculórum.
℟. Amen.
℣. Beáta víscera Maríæ Vírginis, quæ portavérunt ætérni Patris Fílium. ℟. Et beáta úbera, quæ lactavérunt Christum Dóminum.
Pater noster. Ave María.

DOMINICA IN PALMIS

AD MATUTINUM.

Ante Matutinum et omnes Horas, prœterquam ad Completorium, dicitur secreto :

PATER noster, qui es in cœlis, sanctificétur nomen tuum. Advéniat regnum tuum. Fiat volúntas tua, sicut in cœlo et in terra. Panem nostrum quotidiánum da nobis hódie. Et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris. Et ne nos indúcas in tentatiónem : sed líbera nos a malo. Amen.

AVE María, grátia plena, Dóminus tecum : benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui Jesus. Sancta María, Mater Dei, ora pro nobis peccatóribus, nunc et in hora mortis nostræ. Amen.

In principio Matutini et Primæ ac in fine Completorii dicitur etiam Symbolum Apostolorum.

CREDO in Deum, Patrem omnipoténtem, Creatórem cœli et terræ. Et in Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum, qui concéptus est de Spíritu sancto, natus ex María Vírgine, passus sub Póntio Piláto, crucifíxus, mórtuus, et sepúltus : descéndit ad ínferos : tértia die resurréxit a mórtuis : ascéndit ad cœlos, sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis : inde ventúrus est judicáre vivos et mórtuos. Credo in Spíritum sanctum, sanctam Ecclésiam cathólicam, Sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, vitam ætérnam. Amen.

Deinde clara voce dicitur :

℣. Dómine, lábia mea apéries.

℟. Et os meum annuntiábit laudem tuam.

℣. Deus in adjutórium meum inténde.

℟. Dómine, ad adjuvándum me festína.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sǽcula sæculórum. Amen.

Laus tibi Dómine, Rex ætérnæ glóriæ.

Invitatorium.

Hódie, si vocem Dómini audiéritis, * Nolíte obduráre corda vestra.

Repetitur. Hódie, si vocem Dómini audiéritis, nolíte obduráre corda vestra.

Psalmus 94.

VENÍTE, exsultémus Dómino, jubilémus Deo salutári nostro: præoccupémus fáciem ejus in confessióne, et in psalmis jubilémus ei.

Hódie, si vocem Dómini audiéritis, nolíte obduráre corda vestra.

Quóniam Deus magnus Dóminus, et Rex magnus super omnes deos; quóniam non repéllet Dóminus plebem suam, quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, et altitúdines móntium ipse cónspicit.

Nolíte obduráre corda vestra.

Quóniam ipsius est mare, et ipse fecit illud, et áridam fundavérunt manus ejus: veníte adorémus, et procidámus ante Deum: plorémus coram Dómino, qui fecit nos, quia ipse est Dóminus Deus noster: nos autem pópulus ejus, et oves pascuæ ejus.

Hódie, si vocem Dómini audiéritis, nolíte obduráre corda vestra.

Sicut in exacerbatióne secúndum diem tentatiónis in desérto: ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt et vidérunt ópera mea.

Nolíte obduráre corda vestra.

Quadragínta annis próximus fui generatióni huic, et dixi: Semper hi errant corde; ipsi vero non cognovérunt vias meas, quibus jurávi in ira mea, si introíbunt in réquiem meam.

Hódie, si vocem Dómini audiéritis, nolíte obduráre corda vestra.

Repetitur. Hódie, si vocem.

HYMNUS.

PANGE, lingua, gloriósi
Láuream certáminis,
Et super Crucis trophæo
Dic triúmphum nóbilem:
Quáliter Redémptor orbis
Immolátus vícerit.

De paréntis protoplásti
Fraude Factor cóndolens,
Quando pomi noxiális
In necem morsu ruit:
Ipse lignum tunc notávit,
Damna ligni ut sólveret.

Hoc opus nostræ salútis
Ordo depopóscerat,
Multifórmis proditóris
Ars ut artem fálleret,
Et medélam ferret inde,
Hostis unde læserat.

Quando venit ergo sacri
Plenitúdo témporis,
Missus est ab arce Patris
Natus, orbis Cónditor,
Atque ventre virgináli
Carne amíctus pródiit:

Vagit infans inter arcta
Cónditus præsépia:
Membra pannis involúta
Virgo Mater álligat,
Et Dei manus pedésque
Stricta cingit fáscia.

Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória,
Æqua Patri Filióque,
Par decus Paráclito:
Uníus Triníque nomen
Laudet univérsitas. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Antiph. Servíte Dómino.

Psalmus 1.

BEÁTUS vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dábit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum períbit.

Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sæculórum. Amen.

Hic versus Glória. *semper dicitur in fine omnium Psalmorum, nisi aliter notetur.*

Psalmus 2.

QUÁRE fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis, irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc reges intellígite: * erudímini qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confídunt in eo.

Psalmus 3.

DÓMINE, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dómine suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum: * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exsúrge Dómine salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Psalmus 6.

DÓMINE, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei Dómine quóniam infírmus sum: * sana me Dómine quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde: * sed tu Dñe úsquequo?

Convértere Dómine, et éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui: * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum: * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me omnes, qui operámini iniquitátem: * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam, * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei: * convertántur et erubéscant valde velóciter.

Antiph. Servíte Dómino in timóre, et exsultáte ei cum tremóre.

Antiph. Deus judex justus.

Psalmus 7.

DÓMINE Deus meus in te sperávi: * salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, et líbera me.

Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, * dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Dómine Deus meus si feci istud, * si est iníquitas in mánibus meis:

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam mérito ab inimícis meis inánis.

Persequátur inimícus ánimam meam, et comprehéndat, et concúlcet in terra vitam meam, * et glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exsúrge Dómine in ira tua: * et exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exsúrge Dómine Deus meus in præcépto quod mandásti: * et synagóga populórum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum regrédere: * Dóminus júdicat pópulos.

Júdica me Dómine secúndum justítiam meam, * et secúndum innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum, et díriges justum, * scrutans corda et renes Deus.

Justum adjutórium meum a Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Deus judex justus, fortis, et pátiens: * numquid iráscitur per síngulos dies?

Nisi convérsi fuéritis, gládium suum vibrábit: * arcum suum teténdit, et parávit illum.

Et in eo parávit vasa mortis: * sagíttas suas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injustítiam: * concépit dolórem, et péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, et effódit eum: * et íncidit in fóveam, quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus: * et in vérticem ipsíus iníquitas ejus descéndet.

Confitébor Dómino secúndum justítiam ejus: * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Psalmus 8.

DÓMINE Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subiecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas: ínsuper et pécora campi.

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Psalmus 9.

CONFITÉBOR tibi Dómine in toto corde meo: * narrábo ómnia mirabília tua.

Lætábor et exsultábo in te: * psallam nómini tuo Altíssime,

In converténdo inimícum meum retrórsum: * infirmabúntur, et períbunt a fácie tua.

Quóniam fecísti judícium meum et causam meam: * sedísti super thronum qui júdicas justítiam.

Increpásti Gentes, et périit ímpius: * nomen eórum delésti in ætérnum, et in sǽculum sǽculi.

Inimíci defecérunt frámeæ in finem: * et civitátes eórum destruxísti.

Périit memória eórum cum sónitu: * et Dóminus in ætérnum pérmanet.
Parávit in judício thronum suum: * et ipse judicábit orbem terræ in æquitáte, judicábit pópulos in justítia.
Et factus est Dóminus refúgium páuperi: * adjútor in opportunitátibus, in tribulatióne.
Et sperent in te qui novérunt nomen tuum: * quóniam non dereliquísti quæréntes te Dómine.
Psállite Dómino, qui hábitat in Sion: * annuntiáte inter Gentes stúdia ejus:
Quóniam requírens sánguinem eórum recordátus est: * non est oblítus clamórem páuperum.
Miserére mei Dómine: * vide humilitátem meam de inimícis meis.
Qui exáltas me de portis mortis, * ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis fíliæ Sion.
Exsultábo in salutári tuo: * infíxæ sunt Gentes in intéritu, quem fecérunt.
In láqueo isto, quem abscondérunt, * comprehénsus est pes eórum.
Cognoscétur Dóminus judícia fáciens: * in opéribus mánuum suárum comprehénsus est peccátor.
Convertántur peccatóres in inférnum, * omnes Gentes quæ obliviscúntur Deum.
Quóniam non in finem oblívio erit páuperis: * patiéntia páuperum non períbit in finem.
Exsúrge Dómine, non confortétur homo: * judicéntur Gentes in conspéctu tuo.
Constítue Dómine legislatórem super eos: * ut sciant Gentes quóniam hómines sunt.
Ut quid Dómine recessísti longe, * déspicis in opportunitátibus, in tribulatióne?
Dum supérbit ímpius, incénditur pauper: * comprehendúntur in consíliis quibus cógitant.
Quóniam laudátur peccátor in desidériis ánimæ suæ: * et iníquus benedícitur.
Exacerbávit Dóminum peccátor: * secúndum multitúdinem iræ suæ non quæret.
Non est Deus in conspéctu ejus: * inquinátæ sunt viæ illíus in omni témpore.
Auferúntur judícia tua a fácie ejus: * ómnium inimicórum suórum dominábitur.
Dixit enim in corde suo: * Non movébor a generatióne in generatiónem sine malo.
Cujus maledictióne os plenum est, et amaritúdine, et dolo: * sub lingua ejus labor et dolor.
Sedet in insídiis cum divítibus in occúltis, * ut interfíciat innocéntem.
Oculi ejus in páuperem respíciunt: * insidiátur in abscóndito, quasi leo in spelúnca sua.
Insidiátur ut rápiat páuperem: * rápere páuperem dum áttrahit eum.
In láqueo suo humiliábit eum: * inclinábit se, et cadet cum dominátus fúerit páuperum.
Dixit enim in corde suo: Oblítus est Deus, * avértit fáciem suam ne vídeat in finem.
Exsúrge Dómine Deus, exaltétur manus tua: * ne oblivíscáris páuperum.
Propter quid irritávit ímpius Deum? * dixit enim in corde suo: Non requíret.
Vides quóniam tu labórem et dolórem consíderas: * ut tradas eos in manus tuas.
Tibi derelíctus est pauper: * órphano tu eris adjútor.
Cóntere bráchium peccatóris et malígni: * quærétur peccátum illíus, et non inveniétur.
Dóminus regnábit in ætérnum, et in sǽculum sǽculi: * períbitis Gentes de terra illíus.
Desidérium páuperum exaudívit Dóminus: * præparatiónem cordis eórum audívit auris tua.
Judicáre pupíllo et húmili, * ut non appónat ultra magnificáre se homo super terram.

Psalmus 10.

In Dómino confído: quómodo dícitis ánimæ meæ: * Tránsmigra in montem sicut passer?
Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.
Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: * justus autem quid fecit?
Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cœlo sedes ejus:
Oculi ejus in páuperem respíciunt: * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.
Dóminus intérrogat justum et ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.
Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.
Quóniam justus Dóminus et justítias diléxit: * æquitátem vidit vultus ejus.
Antiph. Deus judex justus, fortis et longánimis: numquid irascétur per síngulos dies?
Antiph. Tu Dómine.

Psalmus 11.

Salvum me fac Dómine, quóniam defécit sanctus: * quóniam diminútæ sunt veritátes a fíliis hóminum.
Vana locúti sunt unusquísque ad próximum suum: * lábia dolósa, in corde et corde locúti sunt.
Dispérdat Dóminus univérsa lábia dolósa, * et línguam magníloquam.
Qui dixérunt: Linguam nostram magnificábimus, lábia nostra a nobis sunt, * quis noster Dóminus est?
Propter misériam ínopum, et gémitum páuperum, * nunc exsúrgam, dicit Dóminus.
Ponam in salutári: * fiduciáliter agam in eo.
Elóquia Dómini, elóquia casta: * argéntum igne examinátum, próbatum terræ purgátum séptuplum.
Tu Dómine servábis nos: et custódies nos * a generatióne hac in ætérnum.
In circúitu ímpii ámbulant: *

secúndum altitúdinem tuam multiplicásti fílios hóminum.

Psalmus 12.

Usquequo Dómine obliviscéris me in finem? * Usquequo avértis fáciem tuam a me?

Quámdiu ponam consília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?

Usquequo exaltábitur inimícus meus super me? * réspice, et exáudi me Dómine Deus meus.

Illúmina óculos meos ne unquam obdórmiam in morte: * nequándo dicat inimícus meus: Præválui advérsus eum.

Qui tríbulant me, exsultábunt si motus fúero: * ego autem in misericórdia tua sperávi.

Exsultábit cor meum in salutári tuo: cantábo Domino qui bona tríbuit mihi: * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Psalmus 13.

Dixit insípiens in corde suo: * Non est Deus.

Corrúpti sunt, et abominábiles facti sunt in stúdiis suis: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Dóminus de cœlo prospéxit super fílios hóminum, * ut vídeat si est intélligens aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Sepúlchrum patens est guttur eórum: linguis suis dolóse agébant, * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Quorum os maledictióne et amarítudine plenum est: * velóces pedes eórum ad effundéndum sánguinem.

Contrítio et infelícitas in viis eórum, et viam pacis non cognovérunt: * non est timor Dei ante óculos eórum.

Nonne cognóscent omnes qui operántur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam sicut escam panis?

Dóminum non invocavérunt, * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Dóminus in generatióne justa est, consílium ínopis confudístis: * quóniam Dóminus spes ejus est.

Quis dabit ex Sion salutáre Israel? * cum avérterit Dóminus captivitátem plebis suae, exsultábit Jacob, et lætábitur Israel.

Psalmus 14.

Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat:

Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Antiph. Tu Dómine servábis nos, et custódies nos.

℣. Erue a frámea Deus ánimam meam.

℟. Et de manu canis únicam meam.

Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio.

Exáudi Dómine Jesu Christe, preces servórum tuórum, et miserére nobis, qui cum Patre et Spíritu sancto vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Benedictióne perpétua benedícat nos Pater ætérnus. ℟. Amen.

De Jeremía Prophéta.

Lectio I. *Cap.* 2. *c.*

Obstupéscite cœli super hoc, et portæ ejus desolámini veheménter, dicit Dóminus. Duo enim mala fecit pópulus meus: Me dereliquérunt fontem aquæ vivæ, et fodérunt sibi cistérnas, cistérnas dissipátas, quæ continére non valent aquas. Numquid servus est Israel, aut vernáculus? Quare ergo factus est in prædam? Super eum rugiérunt leónes, et dedérunt vocem suam, posuérunt terram ejus in solitúdinem: civitátes ejus exústæ sunt, et non est qui hábitet in eis. Fílii quoque Mémpheos et Taphnes constupravérunt te usque ad vérticem. Numquid non istud factum est tibi, quia dereliquísti Dóminum Deum tuum eo témpore, quo ducébat te per viam? Tu autem Dómine miserére nobis. ℟. Deo grátias.

Sic semper terminantur Lectiones, nisi aliter signetur.

℟. In die qua invocávi te Dómine, dixísti: Noli timére: * Judicásti causam meam, et liberásti me, Dómine Deus meus. ℣. In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, quia exaudísti me. — Judicásti.

Benedictio. Unigénitus Dei Fílius nos benedícere et adjuváre dignétur. ℟. Amen.

Lectio II.

Et nunc quid tibi vis in via Ægýpti, ut bibas aquam túrbidam? et quid tibi cum via Assyriórum, ut bibas aquam flúminis? Arguet te malítia tua, et avérsio tua increpábit te. Scito, et vide quia malum et amárum est reliquísse te Dóminum Deum tuum, et non esse timórem mei apud te, dicit Dóminus Deus exercítuum. A sǽculo confregísti jugum meum, rupísti víncula mea, et dixísti: Non sérviam. In omni enim colle sublími, et sub omni li-

gno frondóso tu prosternebáris méretrix. Ego autem plantávi te víneam eléctam, omne semen verum: quómodo ergo convérsa es mihi in pravum vínea aliéna? Si láveris te nitro, et multiplicáveris tibi herbam borith, maculáta es in iniquitáte tua coram me, dicit Dóminus Deus.

℟. Fratres mei elongavérunt se a me: et noti mei, * Quasi aliéni recessérunt a me. ℣. Dereliquérunt me próximi mei, et qui me novérunt. — Quasi.

Benedictio. Spíritus sancti grátia illúminet sensus et corda nostra. ℟. Amen.

Lectio III.

Quid vultis mecum judício conténdere? omnes dereliquístis me, dicit Dóminus. Frustra percússi fílios vestros, disciplínam non recepérunt: devorávit gládius vester Prophétas vestros, quasi leo vastátor generátio vestra. Vidéte verbum Domini: Numquid solitúdo factus sum Israéli, aut terra serótina? quare ergo dixit pópulus meus: Recéssimus, non veniémus ultra ad te? Numquid obliviscétur virgo ornaménti sui, aut sponsa fásciæ pectorális suæ? pópulus vero meus oblítus est mei diébus innúmeris.

℟. Atténde Domine ad me, et audi voces adversariórum meórum: * Numquid rédditur pro bono malum, quia fodérunt fóveam ánimæ meæ? ℣. Recordáre quod stéterim in conspéctu tuo, ut lóquerer pro eis bonum, et avérterem indignatiónem tuam ab eis. — Numquid. — Atténde.

IN II. NOCTURNO.

Antiph. Bonórum meórum.

Psalmus 15.

Consérva me Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino: Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus: * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis meæ, et cálicis mei: * tu es, qui restítues hæreditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim hæréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum: * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit língua mea: * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Antiph. Bonórum meórum non índiges, in te sperávi, consérva me Dómine.

Antiph. Propter verba.

Psalmus 16.

Exáudi Dómine justítiam meam: * inténde deprecatiónem meam.

Auribus pércipe oratiónem meam, * non in lábiis dolósis.

De vultu tuo judícium meum pródeat: * óculi tui vídeant æquitátes.

Probásti cor meum, et visitásti nocte: * igne me examinásti, et non est invénta in me iníquitas.

Ut non loquátur os meum ópera hóminum: * propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

Pérfice gressus meos in sémitis tuis: * ut non moveántur vestígia mea.

Ego clamávi, quóniam exaudísti me Deus: * inclína aurem tuam mihi, et exáudi verba mea.

Mirífica misericórdias tuas, * qui salvos facis sperántes in te.

A resisténtibus déxteræ tuæ custódi me: * ut pupíllam oculi.

Sub umbra alárum tuárum prótege me: * a fácie impiórum qui me afflixérunt.

Inimíci mei ánimam meam circumdedérunt, ádipem suum conclusérunt: * os eórum locútum est supérbiam.

Projiciéntes me nunc circumdedérunt me: * óculos suos statuérunt declináre in terram.

Suscepérunt me sicut leo parátus ad prædam: * et sicut cátulus leónis hábitans in ábditis.

Exsúrge Dómine, præveni eum, et supplánta eum: * éripe ánimam meam ab ímpio, frámeam tuam ab inimícis manus tuæ.

Dómine a paucis de terra dívide eos in vita eórum: * de abscónditis tuis adimplétus est venter eórum.

Saturáti sunt fíliis: * et dimisérunt relíquias suas párvulis suis.

Ego autem in justítia apparébo conspéctui tuo: * satiábor cum apparúerit glória tua.

Antiph. Propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

Antiph. Díligam te.

Et non repetitur in Psalmo: quod semper fit, quando Antiph. incipit a primo versu Psalmi; et Ps. tunc incipitur ab eo verbo, in quo desinit Antiph.

Psalmus 17.

Díligam te Dómine fortitúdo mea: * Dóminus firmaméntum meum, et refúgium meum, et liberátor meus.

Deus meus adjútor meus: * et sperábo in eum.

Protéctor meus, et cornu salútis meæ, * et suscéptor meus.

Láudans invocábo Dóminum: * et ab inimícis meis salvus ero.

Circumdedérunt me dolóres mortis: * et torréntes iniquitátis conturbavérunt me.

Dólores inférni circumdedérunt me: * præoccupavérunt me láquei mortis.

In tribulatióne mea invocávi Dóminum, * et ad Deum meum clamávi:

Et exaudívit de templo sancto suo vocem meam: * et clamor meus in conspéctu ejus, introívit in aures ejus.

Commóta est, et contrémuit terra: * fundaménta móntium conturbáta sunt, et commóta sunt, quóniam irátus est eis.

Ascéndit fumus in ira ejus: et ignis a fácie ejus exársit: * carbónes succénsi sunt ab eo.

Inclinávit cœlos, et descéndit: * et calígo sub pédibus ejus.

Et ascéndit super Chérubim, et volávit: * volávit super pennas ventórum.

Et pósuit ténebras latíbulum suum, in circúitu ejus tabernáculum ejus: * tenebrósa aqua in núbibus áëris.

Præ fulgóre in conspéctu ejus nubes transiérunt, * grando et carbónes ignis.

Et intónuit de cœlo Dñus, et Altíssimus dedit vocem suam: * grando et carbónes ignis.

Et misit sagíttas suas, et dissipávit eos: * fúlgura multiplicávit, et conturbávit eos.

Et apparuérunt fontes aquárum, * et reveláta sunt fundaménta orbis terrárum:

Ab increpatióne tua Dñe, * ab inspiratióne spíritus iræ tuæ.

Misit de summo, et accépit me:* et assúmpsit me de aquis multis.

Erípuit me de inimícis meis fortíssimis, et ab iis qui odérunt me: * quóniam confortáti sunt super me.

Prævenérunt me in die afflictiónis meæ: * et factus est Dóminus protéctor meus.

Et edúxit me in latitúdinem: * salvum me fecit, quóniam vóluit me.

Et retríbuet mihi Dóminus secúndum justítiam meam, * et secúndum puritátem mánuum meárum retríbuet mihi:

Quia custodívi vias Dómini, * nec ímpie gessi a Deo meo.

Quóniam ómnia judícia ejus in conspéctu meo: * et justítias ejus non répuli a me.

Et ero immaculátus cum eo: * et observábo me ab iniquitáte mea.

Et retríbuet mihi Dñus secúndum justítiam meam: * et secúndum puritátem mánuum meárum in conspéctu oculórum ejus.

Cum sancto sanctus eris, * et cum viro innocénte ínnocens eris:

Et cum elécto eléctus eris: * et cum pervérso pervertéris.

Quóniam tu pópulum húmilem salvum fácies: * et óculos superbórum humiliábis.

Quóniam tu illúminas lucérnam meam Dómine: * Deus meus illúmina ténebras meas.

Quóniam in te erípiar a tentatióne, * et in Deo meo transgrédiar murum.

Deus meus impollúta via ejus: elóquia Dómini igne examináta: * protéctor est ómnium sperántium in se.

Quóniam quis Deus præter

Dóminum? * aut quis Deus præter Deum nostrum?

Deus qui præcínxit me virtúte: * et pósuit immaculátam viam meam.

Qui perfécit pedes meos tamquam cervórum, * et super excélsa státuens me.

Qui docet manus meas ad prælium: * et posuísti, ut arcum æreum, bráchia mea.

Et dedísti mihi protectiónem salútis tuæ: * et déxtera tua suscépit me:

Et disciplína tua corréxit me in finem: * et disciplína tua ipsa me docébit.

Dilatásti gressus meos subtus me: * et non sunt infirmáta vestígia mea:

Pérsequar inimícos meos, et comprehéndam illos: * et non convértar, donec defíciant.

Confríngam illos, nec póterunt stare: * cadent subtus pedes meos.

Et præcinxísti me virtúte ad bellum: * et supplantásti insurgéntes in me subtus me.

Et inimícos meos dedísti mihi dorsum, * et odiéntes me disperdidísti.

Clamavérunt, nec erat qui salvos fáceret, ad Dóminum: * nec exaudívit eos.

Et commínuam eos, ut púlverem ante fáciem venti: * ut lutum plateárum delébo eos.

Erípies me de contradictiónibus pópuli: * constítues me in caput Géntium.

Pópulus, quem non cognóvi, servívit mihi: * in audítu auris obedívit mihi.

Fílii aliéni mentíti sunt mihi, * fílii aliéni inveteráti sunt, et claudicavérunt a sémitis suis.

Vivit Dñus, et benedíctus Deus meus, * et exaltétur Deus salútis meæ.

Deus, qui das vindíctas mihi, et subdis pópulos sub me, * liberátor meus de inimícis meis iracúndis.

Et ab insurgéntibus in me exaltábis me: * a viro iníquo erípies me.

Proptérea confitébor tibi in natiónibus Dómine: * et nómini tuo psalmum dicam.

Magníficans salútes Regis ejus, et fáciens misericórdiam christo suo David, * et sémini ejus usque in sǽculum.

Antiph. Díligam te Dómine virtus mea.

℣. De ore leónis líbera me Dómine.

℟. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio.

Ipsíus píetas et misericórdia nos ádjuvet, qui cum Patre et Spíritu sancto vivit et regnat in sǽcula sæculórum.

℟. Amen.

℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Deus Pater omnípotens sit nobis propítius et clemens. ℟. Amen.

Sermo sancti Leónis Papæ.

Serm. XI. de Pass. Domini.

Lectio IV.

Desideráta nobis, dilectíssimi, ut univérso optábilis mundo adest festívitas Domínicæ passiónis, quæ nos inter exsultatiónes spiritálium gaudiórum silére non pátitur. Quia etsi diffícile est, de eádem solemnitáte sæpius digne aptéque dissérere: non est tamen líberum sacerdóti in tanto divínæ misericórdiæ sacraménto fidélibus pópulis subtráhere sermónis offícium: cum ipsa matéria ex eo quod est ineffábilis, fandi tríbuat facultátem: nec possit defícere quod dicátur, dum numquam potest satis esse quod dícitur. Succúmbat ergo humána infírmitas glóriæ Dei, et in explicándis opéribus misericórdiæ ejus, ímparem se semper invéniat. Laborémus sensu, hæreámus ingénio, deficiámus elóquio: bonum est ut nobis parum sit, quod étiam recte de Domini majestáte sentímus.

℟. Conclúsit vias meas inimícus, insidiátor factus est mihi sicut leo in abscóndito, replévit et inebriávit me amaritúdine: deduxérunt in lacum mortis vitam meam, et posuérunt lápidem contra me. * Vide Dómine iniquitátes illórum: et júdica causam ánimæ meæ, defénsor vitæ meæ. ℣. Factus sum in derísum omni pópulo meo, cánticum eórum tota die. — Vide.

Benedictio. Christus perpétuæ det nobis gáudia vitæ. ℟. Amen.

Lectio V.

Dicénte enim Prophéta: Quǽrite Dóminum, et confirmámini, quǽrite fáciem ejus semper: némini præsuméndum est, quod totum quod quærit, invénerit, ne désinat propinquáre, qui cessárit accédere. Quid autem inter ómnia ópera Dei, in quibus humánæ admiratiónis fatigátur inténtio, ita contemplatiónem mentis nostræ et oblectat et súperat, sicut pássio Salvatóris? Qui ut humánum genus vínculis mortíferæ prævaricatiónis absólveret, et sæviénti diábolo poténtiam suæ majestátis occúluit, et infirmitátem nostræ humilitátis objécit. Si enim crudélis et supérbus inimícus consílium misericórdiæ Dei nosse potuísset, Judæórum ánimos mansuetúdine pótius temperáre, quam injústis ódiis studuísset accéndere: ne ómnium captivórum amítteret servitútem, dum nihil sibi debéntis perséquitur libertátem.

℟. Salvum me fac Deus, quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam: ne avértas fáciem tuam a me: * Quóniam tríbulor, exáudi me Dómine Deus meus. ℣. Inténde ánimæ meæ, et líbera eam: propter inimícos meos éripe me. — Quóniam.

Benedictio. Ignem sui amóris accéndat Deus in córdibus nostris. ℟. Amen.

Lectio VI.

Fefellit ergo illum malígnitas sua, intulit supplícium Fílio Dei, quod cunctis fíliis hóminum in remédium verterétur. Fudit sánguinem justum, qui reconciliándo mundo et prétium esset, et póculum. Suscépit Dóminus, quod secúndum própositum suæ voluntátis elégit. Admísit in se ímpias manus furéntium: quæ dum próprio incúmbunt scéleri, famulátæ sunt Redemptóri. Cujus étiam circa interfectóres suos tanta erat pietátis afféctio, ut de cruce súpplicans Patri, non se vindicári, sed illis postuláret ignósci.

℟. Noli esse mihi Dómine aliénus: parce mihi in die mala: confundántur omnes qui me persequúntur, * Et non confúndar ego. ℣. Confundántur omnes inimíci mei, qui quærunt ánimam meam. — Et non. — Noli esse.

IN III. NOCTURNO.

Antiph. Non sunt loquélæ.

Psalmus 18.

Cœli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quórum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum: * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum: * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo:

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cœlo egréssio ejus:

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sǽculum sǽculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum: * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me: * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus: * et redémptor meus.

Antiph. Non sunt loquélæ, neque sermónes, quorum non audiántur voces eórum.

Antiph. Exáudiat.

Psalmus 19.

Exáudiat te Dóminus in die tribulatiónis: * prótegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxílium de sancto: * et de Sion tueátur te.
Memor sit omnis sacrifícii tui: * et holocáustum tuum pingue fiat.
Tríbuat tibi secúndum cor tuum: * et omne consílium tuum confírmet.
Lætábimur in salutári tuo: * et in nómine Dei nostri magnificábimur.
Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas: * nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dóminus Christum suum.
Exáudiet illum de cœlo sancto suo: * in potentátibus salus déxteræ ejus.
Hi in cúrribus, et hi in equis: * nos autem in nómine Dómini Dei nostri invocábimus.
Ipsi obligáti sunt, et cecidérunt: * nos autem surréximus, et erécti sumus.
Dómine salvum fac regem: * et exáudi nos in die, qua invocavérimus te.
Antiph. Exáudiat te Dóminus in die tribulatiónis.
Antiph. Dómine.

Psalmus 20.

DÓMINE in virtúte tua lætábitur rex: * et super salutáre tuum exsultábit veheménter.
Desidérium cordis ejus tribuísti ei: * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.
Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.
Vitam pétiit a te: * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.
Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam et magnum decórem impónes super eum.
Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.
Quóniam rex sperat in Dómino: * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.
Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.
Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.
Fructum eórum de terra perdes: * et semen eórum a fíliis hóminum.
Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.
Quóniam pones eos dorsum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.
Exaltáre Dómine in virtúte tua: * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Antiph. Dómine in virtúte tua lætábitur rex.
℣. Ne perdas cum ímpiis Deus ánimam meam.
℟. Et cum viris sánguinum vitam meam.

Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio.

A VÍNCULIS peccatórum nostrórum absólvat nos omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Evangélica léctio sit nobis salus et protéctio. ℟. Amen.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio VII. *Cap.* 21.

IN illo témpore: Cum appropinquásset Jesus Jerosólymis, et venísset Béthphage ad montem Olivéti: tunc misit duos discípulos, dicens eis. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 9. *in Luc.*

PULCHRE relíctis Judæis, habitatúrus in affectibus Géntium, templum Dóminus ascéndit. Hoc enim templum est verum, in quo non in líttera, sed in spíritu Dóminus adorátur. Hoc Dei templum est, quod fídei séries, non lápidum structúra fundávit. Deserúntur ergo qui óderant: eligúntur qui amatúri erant. Et ídeo ad montem venit Olivéti, ut novéllas óleas in sublími virtúte plantáret, quárum mater est illa, quæ sursum est, Jerúsalem. In hoc monte est ille cœléstis agrícola: ut plantáti omnes in domo Dei, possint virítim dícere: Ego autem sicut olíva fructífera in domo Dómini.

℟. Dóminus mecum est tamquam bellátor fortis: proptérea persecúti sunt me, et intellígere non potuérunt: Dómine probas renes et corda: * Tibi revelávi causam meam. ℣. Vidísti Dómine iniquitátes eórum advérsum me: júdica judícium meum. — Tibi revelávi.

Benedictio. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

Lectio VIII.

ET fortásse ipse mons Christus est. Quis enim álius tales fructus ferret oleárum, non curvescéntium ubertáte baccárum, sed spíritus plenitúdine Géntium fœcundárum? Ipse est per quem ascéndimus, et ad quem ascéndimus. Ipse est jánua, ipse est via, qui aperítur, et qui áperit: qui pulsátur ab ingrediéntibus, et ab eméritis adorátur. Ergo in castéllo erat, et ligátus erat pullus cum ásina: non póterat solvi nisi jussu Dómini. Solvit eum manus apostólica. Talis actus, talis vita, talis grátia. Esto talis et tu, ut possis ligátos sólvere.

℟. Dixérunt ímpii apud se, non recte cogitántes: Circumveniámus justum, quóniam contrárius est opéribus nostris: promíttit se sciéntiam Dei habére, Fílium Dei se nóminat, et gloriátur patrem se habére Deum: * Videámus si sermónes illíus veri sunt: et si est

vere Filius Dei, liberet eum de mánibus nostris: morte turpíssima condemnémus eum. ℣. Tamquam nugáces æstimáti sumus ab illo, et ábstinet se a viis nostris tamquam ab immundítiis: et præfert novíssima justórum. — Videámus.

Benedictio. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

Lectio IX.

NUNC considerémus qui fúerint illi, qui erróre detécto, de paradíso ejécti, in castéllum sint relegáti. Et vides, quemádmodum quos mors expúlerat, vita revocáverit. Et ídeo secúndum Matthæum, et ásinam et pullum légimus: ut quia in duóbus homínibus utérque fúerat sexus expúlsus, in duóbus animálibus sexus utérque revocétur. Ergo illic in ásina matre quasi Hevam figurávit erróris: hic autem in pullo generalitátem pópuli Gentílis expréssit: et ídeo pullo sedétur ásinæ. Et bene, in quo nemo sedit: quia nullus, ántequam Christus, natiónum pópulos vocávit ad Ecclésiam. Dénique secúndum Marcum sic habes: Quem nemo adhuc sedit hóminum.

℟. Circumdedérunt me viri mendáces: sine causa flagéllis cecidérunt me: * Sed tu Dómine defénsor víndica me. ℣. Quóniam tribulátio próxima est, et non est qui ádjuvet. — Sed tu Dómine. — Circumdedérunt.

AD LAUDES.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde.

℟. Dómine ad adjuvándum me festína.

Glória Patri. Sicut erat.

Laus tibi, Dómine, Rex ætérnæ glóriæ.

Antiph. Dóminus Deus.

Psalmus 50.

MISERÉRE mei Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salútis meæ: * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum, et humiliátum Deus non despícies.

Benígne fac Dómine in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Antiph. Dóminus Deus auxiliátor meus: et ídeo non sum confúsus.

Antiph. Circumdántes.

Psalmus 117.

CONFITÉMINI Dómino quóniam bonus: * quóniam in sǽculum misericórdia ejus.

Dicat nunc Israel quóniam bonus: * quóniam in sǽculum misericórdia ejus.

Dicat nunc domus Aaron: * quóniam in sǽculum misericórdia ejus.

Dicant nunc qui timent Dóminum: * quóniam in sǽculum misericórdia ejus.

De tribulatióne invocávi Dóminum: * et exaudívit me in latitúdine Dóminus.

Dóminus mihi adjútor: * non timébo quid fáciat mihi homo.

Dóminus mihi adjútor: * et ego despíciam inimícos meos.

Bonum est confídere in Dómino, * quam confídere in hómine.

Bonum est speráre in Dómino, * quam speráre in princípibus.

Omnes Gentes circuiérunt me: * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdántes circumdedérunt me: * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdedérunt me sicut apes, et exarsérunt sicut ignis in spinis: * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Impúlsus evérsus sum ut cáderem: * et Dóminus suscépit me.

Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus: * et factus est mihi in salútem.

Vox exsultatiónis, et salútis * in tabernáculis justórum.

Déxtera Dómini fecit virtútem: déxtera Dómini exaltávit me, * déxtera Dómini fecit virtútem.

Non móriar, sed vivam : * et narrábo ópera Dómini.

Castígans castigávit me Dóminus: * et morti non trádidit me.

Aperíte mihi portas justítiæ, ingréssus in eas confitébor Dómino : * hæc porta Dómini, justi intrábunt in eam.

Confitébor tibi quóniam exaudísti me : * et factus es mihi in salútem.

Lápidem, quem reprobavérunt ædificántes : * hic factus est in caput ánguli.

A Dómino factum est istud : * et est mirábile in óculis nostris

Hæc est dies, quam fecit Dóminus : * exsultémus, et lætémur in ea.

O Dómine salvum me fac, o Dómine bene prosperáre : * benedíctus qui venit in nómine Dómini

Benedíximus vobis de domo Dómini : * Deus Dóminus, et illúxit nobis.

Constitúite diem solémnem in condénsis, * usque ad cornu altáris.

Deus meus es tu, et confitébor tibi : * Deus meus es tu, et exaltábo te.

Confitébor tibi quóniam exaudísti me : * et factus es mihi in salútem.

Confitémini Dòmino quóniam bonus : * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Antiph. Circumdántes circumdedérunt me : et in nómine Dómini vindicábor in eis.

Antiph. Júdica causam meam.

Psalmus 62.

DEUS Deus meus * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, * quam multiplíciter tibi caro mea.

In terra desérta, et ínvia, et inaquósa : * sic in sancto appárui tibi, ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas : * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea : * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea : * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, in matutínis meditábor in te : * quia fuísti adjútor meos.

Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, adhæsit ánima mea post te : * me suscépit déxtera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ : * tradérunt in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo : * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 66.

DEUS misereátur nostri, et benedícat nobis : * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam : * in ómnibus Géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli Deus : * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exsúltent Gentes : * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et Gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli Deus : confiteántur tibi pópuli omnes : * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus : * et métuant eum omnes fines terræ.

Antiph. Júdica causam meam : defénde, quia potens es, Dómine.

Antiph. Cum Angelis.

Canticum trium puerorum.

Dan. 3. e.

BENEDÍCITE ómnia ópera Dómini Dómino : * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Benedícite Angeli Dómini Dómino : * benedícite cœli Dómino.

Benedícite aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, Dómino : * benedícite omnes virtútes Dómini Dómino.

Benedícite sol et luna Dómino : * benedícite stellæ cœli Dómino.

Benedícite omnis imber et ros Dómino : * benedícite omnes spíritus Dei Dómino.

Benedícite ignis et æstus Dómino : * benedícite frigus et æstus Dómino.

Benedícite rores et pruina Dómino : * benedícite gelu et frigus Dómino.

Benedícite glácies et nives Dómino : * benedícite noctes et dies Dómino.

Benedícite lux et ténebræ Dómino : * benedícite fúlgura et nubes Dómino.

Benedícat terra Dóminum : * laudet et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite montes et colles Dómino : * benedícite univérsa germinántia in terra Dómino.

Benedícite fontes Dómino : * benedícite mária et flúmina Dómino.

Benedícite cete, et ómnia, quæ movéntur in aquis, Dómino : * benedícite omnes vólucres cœli Dómino.

Benedícite omnes béstiæ et pécora Dómino : * benedícite fílii hóminum Dómino.

Benedícat Israel Dóminum : * laudet et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite sacerdótes Dómini Dómino : * benedícite servi Dómini Dómino.

Benedícite spíritus, et ánimæ justórum Dómino : * benedícite sancti, et húmiles corde Dómino.

Benedícite Ananía, Azaría, Mísael Dómino : * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Benedicámus Patrem et Fílium cum sancto Spíritu : * laudémus et superexaltémus eum in sæcula.

Benedíctus es Dómine in firmaménto cœli : * et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sæcula.

Hic non dicitur Glória Patri *neque* Amen; *in aliis Canticis dicuntur.*

Antiph. Cum Angelis et púeris fidéles inveniámur, triumphatóri mortis clamántes: Hosánna in excélsis.

Antiph. Confundántur.

Psalmus 148.

LAUDÁTE Dóminum de cœlis: * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum omnes Angeli ejus: * laudáte eum omnes virtútes ejus.

Laudáte eum sol et luna: * laudáte eum omnes stellæ, et lumen.

Laudáte eum cœli cœlórum: * et aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracónes, et omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum, * quæ fáciunt verbum ejus:

Montes, et omnes colles: * ligna fructífera, et omnes cedri.

Béstiæ, et univérsa pécora: * serpéntes, et vólucres pennátæ:

Reges terræ, et omnes pópuli: * príncipes, et omnes júdices terræ.

Júvenes, et vírgines: senes cum junióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cœlum et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus: * filiis Israel, pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 149.

CANTÁTE Dómino cánticum novum: * laus ejus in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israel in eo, qui fecit eum: * et fílii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro: * in tympano, et psaltério psallant ei:

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt sancti in glória: * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum: * et gládii ancípites in mánibus eórum.

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus: * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus: * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis judícium conscríptum: * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 150.

LAUDÁTE Dóminum in sanctis ejus: * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério, et cíthara.

Laudáte eum in tympano, et

choro: * laudáte eum in chordis, et órgano.

Laudáte eum in cymbalis benesonántibus: laudáte eum in cymbalis jubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Antiph. Confundántur qui me persequúntur, et non confúndar ego, Dómine Deus meus.

Capitulum. *Philipp.* 2.

FRATRES, Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu: qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo: sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo. ℟. Deo grátias.

HYMNUS.

LUSTRA sex qui jam perégit,
Tempus implens córporis,
Sponte líbera Redémptor
Passióni déditus,
Agnus in Crucis levátur
Immolándus stípite.

Felle potus ecce lánguet:
Spina, clavi, láncea
Mite corpus perforárunt:
Unda manat, et cruor:
Terra, pontus, astra, mundus,
Quo lavántur flúmine!

Crux fidélis, inter omnes
Arbor una nóbilis:
Silva talem nulla profert
Fronde, flore, gérmine:
Dulce ferrum, dulce lignum,
Dulce pondus sústinent.

Flecte ramos arbor alta,
Tensa laxa víscera,
Et rigor lentéscat ille,
Quem dedit natívitas;
Et supérni membra Regis
Tende miti stípite.

Sola digna tu fuísti
Ferre mundi víctimam;
Atque portum præparáre
Arca mundo náufrago,
Quam sacer cruor perúnxit,
Fusus Agni córpore.

Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque;
Par decus Paráclito:
Uníus Triníque nomen
Laudet univérsitas.
Amen.

℣. Eripe me de inimícis meis Deus meus.

℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me.

Antiph. Turba multa.

Canticum Zachariae.

Luc. 1. *g.*

BENEDÍCTUS Dóminus Deus Israel, * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ:

Et eréxit cornu salútis nobis: * in domo David púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, Prophetárum ejus:

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos:

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis:

Ut sine timóre, de manu ini-

micórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte, et justitia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus:

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus: * in remissiónem peccatórum eórum:

Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos, óriens ex alto:

Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Antiph. Turba multa, quæ convénerat ad diem festum, clamábat Dómino: Benedíctus qui venit in nómine Dómini, Hosánna in excélsis.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

OMNÍPOTENS sempitérne Deus, qui humáno géneri, ad imitándum humilitátis exémplum, Salvatórem nostrum carnem súmere, et crucem subíre fecísti: concéde propítius, ut et patiéntiæ ipsíus habére documénta, et resurrectiónis consórtia mereámur. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.
℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. R. Amen.

In fine si discedendum sit a Choro dicitur Ant. Ave Regína cœlórum. *ut infra habetur post Completórium.*

AD PRIMAM.

Pater noster. Ave María. Credo.

℣. Deus in adjutórium. *ut supra* 18.

HYMNUS.

JAM lucis orto sídere
Deum precémur súpplices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.

Linguam refrénans témperet,
Ne litis horror ínsonet:
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.

Sin pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia:
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas.

Ut cum dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sæculum.
Amen.

Antiph. Púeri Hebræórum.

Psalmus 53.

DEUS in nómine tuo salvum me fac: * et in virtúte tua júdica me.

Deus exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, et fortes quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me: * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis: * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo Dómine: quóniam bonum est.

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Psalmus 92.

DÓMINUS regnávit, decórem indútus est: * indútus est Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se.

Etenim firmávit orbem terræ: * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc: * a sǽculo tu es.

Elevavérunt flúmina Dómine: * elevavérunt flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus suos, * a vócibus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris: * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis: * domum tuam decet sanctitúdo Dómine in longitúdinem diérum.

Psalmus 118.

BEÁTI immaculáti in via: * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti, qui scrutántur testimónia ejus: * in toto corde exquírunt eum.

Non enim qui operántur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandásti * mandáta tua custodíre nimis.

Utinam dirigántur viæ meæ, * ad custodiéndas justificatiónes tuas!

Tunc non confúndar, * cum perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directióne cordis: * in eo quod dídici judícia justítiæ tuæ.

Justificatiónes tuas custódiam: * non me derelínquas usquequáque.

In quo córrigit adolescéntior viam suam? * in custodiéndo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te: * ne repéllas me a mandátis tuis.

In corde meo abscóndi elóquia tua: * ut non peccem tibi.

Benedíctus es Dómine: * doce me justificatiónes tuas.

In lábiis meis, * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor: * et considerábo vias tuas.

In justificatiónibus tuis medi-

tábor: * non oblivíscar sermónes tuos.

RETRÍBUE servo tuo, vivífica me: * et custodiam sermónes tuos.

Revéla óculos meos: * et considerábo mirabília de lege tua.

Incola ego sum in terra: * non abscóndas a me mandáta tua.

Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas, * in omni témpore.

Increpásti supérbos: * maledícti qui declínant a mandátis tuis.

Aufer a me oppróbrium, et contémptum: * quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes, et advérsum me loquebántur: * servus autem tuus exercebátur in justificatiónibus tuis.

Nam et testimónia tua meditátio mea est: * et consílium meum justificatiónes tuæ.

Adhæsit paviménto ánima mea: * vivífica me secúndum verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, et exaudísti me: * doce me justificatiónes tuas.

Viam justificatiónum tuárum ínstrue me: * et exercébor in mirabílibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tædio: * confírma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove a me: * et de lege tua miserére mei.

Viam veritátis elégi: * judícia tua non sum oblítus.

Adhæsi testimóniis tuis Dómine: * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucúrri, * cum dilatásti cor meum.

Symbolum S. Athanasii.

QUICUMQUE vult salvus esse, * ante ómnia opus est, ut téneat cathólicam fidem.

Quam nisi quisque íntegram inviolatámque serváverit, * absque dúbio in ætérnum períbit.

Fides autem cathólica hæc est: * ut unum Deum in Trinitáte, et Trinitátem in unitáte venerémur.

Neque confundéntes persónas, * neque substántiam separántes.

Alia est enim persóna Patris, ália Fílii, * ália Spíritus sancti.

Sed Patris, et Fílii, et Spíritus sancti una est divínitas, * æquális glória, coætérna majéstas.

Qualis Pater, talis Fílius, * talis Spíritus sanctus.

Increátus Pater, increátus Fílius, * increátus Spíritus sanctus.

Imménsus Pater, imménsus Fílius, * imménsus Spíritus sanctus.

Ætérnus Pater, æternus Fílius, * ætérnus Spíritus sanctus.

Et tamen non tres ætérni, * sed unus ætérnus.

Sicut non tres increáti, nec tres imménsi, * sed unus increátus, et unus imménsus.

Simíliter omnípotens Pater, omnípotens Fílius, * omnípotens Spíritus sanctus.

Et tamen non tres omnipoténtes, * sed unus omnípotens.

Ita Deus Pater, Deus Fílius, * Deus Spíritus sanctus.

Et tamen non tres Dii, * sed unus est Deus.

Ita Dóminus Pater, Dóminus

Fílius, * Dóminus Spíritus sanctus.

Et tamen non tres Dómini, * sed unus est Dóminus.

Quia, sicut singillátim unamquámque persónam Deum ac Dóminum confitéri christiána veritáte compéllimur: * ita tres Deos aut Dóminos dícere cathólica religióne prohibémur.

Pater a nullo est factus: * nec creátus, nec génitus.

Fílius a Patre solo est: * non factus, nec creátus, sed génitus.

Spíritus sanctus a Patre et Fílio: * non factus, nec creátus, nec génitus, sed procédens.

Unus ergo Pater, non tres Patres: unus Fílius, non tres Fílii: * unus Spíritus sanctus, non tres Spíritus sancti.

Et in hac Trinitáte nihil prius aut postérius, nihil majus aut minus; * sed totæ tres persónæ coætérnæ sibi sunt, et coæquáles.

Ita ut per ómnia, sicut jam supra dictum est, * et únitas in Trinitáte, et Trínitas in unitáte veneránda sit.

Qui vult ergo salvus esse, * ita de Trinitáte séntiat.

Sed necessárium est ad ætérnam salútem, * ut Incarnatiónem quoque Dómini nostri Jesu Christi fidéliter credat.

Est ergo fides recta, ut credámus et confiteámur, * quia Dóminus noster Jesus Christus Dei Fílius, Deus et homo est.

Deus est ex substántia Patris ante sǽcula génitus: * et homo est ex substántia matris in sǽculo natus.

Perféctus Deus, perféctus homo: * ex ánima rationáli, et humána carne subsístens.

Æquális Patri secúndum divinitátem: * minor Patre secúndum humanitátem.

Qui, licet Deus sit et homo, * non duo tamen, sed unus est Christus.

Unus autem non conversióne divinitátis in carnem; * sed assumptióne humanitátis in Deum.

Unus omníno non confusióne substántiæ: * sed unitáte persónæ.

Nam sicut ánima rationális et caro unus est homo: * ita Deus et homo unus est Christus.

Qui passus est pro salute nostra: descéndit ad ínferos: * tértia die resurréxit a mórtuis.

Ascéndit ad cœlos, sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis: * inde ventúrus est judicáre vivos et mórtuos.

Ad cujus advéntum omnes hómines resúrgere habent cum corpóribus suis: * et redditúri sunt de factis própriis ratiónem.

Et qui bona egérunt, ibunt in vitam ætérnam: * qui vero mala, in ignem ætérnum.

Hæc est fides cathólica, * quam nisi quisque fidéliter firmitérque credíderit, salvus esse non póterit.

Antiph. Púeri Hebræórum tolléntes ramos olivárum, obviavérunt Dómino, clamántes, et dicéntes: Hosánna in excélsis.

Capitulum. *I. Tim.* I. *d.*

REGI sæculórum immortáli et invisíbili, soli Deo honor

et glória in sǽcula sæculórum. Amen.

℟. Deo grátias.

℟. *br.* Christe Fili Dei vivi, * Miserére nobis. *Et repetitur:* Christe Fili Dei vivi, miserére nobis.

℣. Qui sedes ad déxteram Patris. ℟. Miserére nobis. *Repetitur:* Christe Fili Dei vivi, miserére nobis.

℣. Exsúrge Christe, ádjuva nos.

℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. *secreto usque ad*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

Credo in Deum. *secreto usque ad*

℣. Carnis resurrectiónem.

℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Et ego ad te Dómine clamávi.

℟. Et mane orátio mea prævéniet te.

℣. Repleátur os meum laude.

℟. Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitúdinem tuam.

℣. Dómine avérte fáciem tuam a peccátis meis.

℟. Et omnes iniquitátes meas dele.

℣. Cor mundum crea in me Deus.

℟. Et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

℣. Ne projícias me a fácie tua.

℟. Et Spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

℣. Redde mihi lætítiam salutáris tui.

℟. Et spíritu principáli confírma me.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlum et terram.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem.

Confíteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ, semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et vobis fratres: quia peccávi nimis cogitatióne, verbo et ópere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et vos fratres, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus respondet:

Misereátur tui omnípotens Deus, et dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam.

℟. Amen.

Deinde r e p e t i t *Confessionem, et ubi dicitur* vobis fratres, *et* vos fratres, *dicatur* tibi pater, *et* te pater.

Facta Confessione a Choro, Hebdomadarius dicit:

Misereátur vestri omnípotens Deus, et dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

Indulgéntiam, absolutiónem, et remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus.

℟. Amen.

Et prosequitur.

℣. Dignáre Dómine die isto.

℟. Sine peccáto nos custodíre.

℣. Miserére nostri Dómine.

℟. Miserére nostri.

℣. Fiat misericórdia tua Dómine super nos.

℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oratio.*

Dómine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre fecísti: tua nos hódie salva virtúte, ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes et ópera. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

Deinde in Choro legitur Martyrologium.

Postea Hebdomadarius dicit:

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini.

℟. Mors Sanctórum ejus.

Et absolute sine Oremus.

Oratio.

Sancta María, et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum, ut nos mereámur ab eo adjuvári et salvári, qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum. R. Amen.

℣. Deus in adjutórium meum inténde.

℟. Dómine ad adjuvándum me festina. *Et dicitur ter; ultimo additur*

Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sæculórum. Amen.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Réspice in servos tuos Dómine, et in ópera tua, et dírige fílios eórum.

℟. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos, et opus mánuum nostrárum dírige.

℣. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui sancto.

Sicut erat erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sæculórum. Amen.

Orémus. *Oratio.*

Dirígere et sanctificáre, régere et gubernáre dignáre, Dómine Deus Rex cœli et terræ, hódie corda et córpora nostra, sensus, sermónes et actus nostros in lege tua, et in opéribus mandatórum tuorum: ut hic, et in ætérnum, te auxiliánte salvi et líberi esse mereámur, Salvátor mundi. Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum.

℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Dies et actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Lectio brevis. *Isaiæ* 50. *c.*

Fáciem meam non avérti ab increpántibus, et conspuéntibus in me. Dóminus Deus auxiliátor meus, et ídeo non sum confúsus. Tu autem Dómine, miserére nobis.

℟. Deo grátias.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Benedícite.

℟. Deus.

Benedictio. Dóminus nos benedícat, et ab omni malo defféndat, et ad vitam perdúcat ætérnam: et Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.

℟. Amen.

AD TERTIAM.

Pater noster. Ave María. Deus in adjutórium. *ut supra* 18.

Hymnus.

Nunc sancte nobis Spíritus,
Unum Patri cum Fílio,
Dignáre promptus íngeri
Nostro refúsus péctori.

Os, lingua, mens, sensus, vigor
Confessiónem pérsonent,
Flamméscat igne cáritas,
Accéndat ardor próximos.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sǽculum.
Amen.

Antiph. Púeri Hebræórum.

Psalmus.

Legem pone mihi Dómine viam justificatiónum tuárum: * et exquíram eam semper.

Da mihi intelléctum, et scrutábor legem tuam: * et custódiam illam in toto corde meo.

Deduc me in sémitam mandatórum tuórum: * quia ipsam vólui.

Inclína cor meum in testimónia tua: * et non in avarítiam.

Avérte óculos meos ne vídeant vanitátem; * in via tua vivífica me.

Státue servo tuo elóquium tuum, * in timóre tuo.

Amputa oppróbrium meum, quod suspicátus sum: * quia judícia tua jucúnda.

Ecce concupívi mandáta tua: * in æquitáte tua vivífica me.

Et véniat super me misericórdia tua Dómine: * salutáre tuum secúndum elóquium tuum.

Et respondébo exprobrántibus

mihi verbum: * quia sperávi in sermónibus tuis.

Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis usquequáque: * quia in judíciis tuis supersperávi.

Et custódiam legem tuam semper: * in sǽculum et in sǽculum sǽculi.

Et ambulábam in latitúdine: * quia mandáta tua exquisívi.

Et loquébar in testimóniis tuis in conspéctu regum: * et non confundébar.

Et meditábar in mandátis tuis, * quæ diléxi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua, quæ diléxi: * et exercébar in justificatiónibus tuis.

Memor esto verbi tui servo tuo, * in quo mihi spem dedísti.

Hæc me consoláta est in humilitáte mea: * quia elóquium tuum vivificávit me.

Supérbi iníque agébant usquequáque: * a lege autem tua non declinávi.

Memor fui judiciórum tuórum a sǽculo Dómine: * et consolátus sum.

Deféctio ténuit me, * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant justificatiónes tuæ, * in loco peregrinatiónis meæ.

Memor fui nocte nóminis tui Dómine: * et custodívi legem tuam.

Hæc facta est mihi: * quia justificatiónes tuas exquisívi.

Pórtio mea Dómine, * dixi custodíre legem tuam.

Deprecátus sum fáciem tuam in toto corde meo: * miserére mei secúndum elóquium tuum.

Cogitávi vias meas: * et convérti pedes meos in testimónia tua.

Parátus sum, et non sum turbátus: * ut custódiam mandáta tua.

Funes peccatórum circumpléxi sunt me: * et legem tuam non sum oblítus.

Média nocte surgébam ad confiténdum tibi, * super judícia justificatiónis tuæ.

Párticeps ego sum ómnium timéntium te, * et custodiéntium mandáta tua.

Misericórdia tua Dómine plena est terra: * justificatiónes tuas doce me.

Bonitátem fecísti cum servo tuo Dómine, * secúndum verbum tuum.

Bonitátem, et disciplínam, et sciéntiam doce me: * quia mandátis tuis crédidi.

Priúsquam humiliárer ego delíqui: * proptérea elóquium tuum custodívi.

Bonus es tu: * et in bonitáte tua doce me justificatiónes tuas.

Multiplicáta est super me iníquitas superbórum: * ego autem in toto corde meo scrutábor mandáta tua.

Coagulátum est sicut lac cor eórum: * ego vero legem tuam meditátus sum.

Bonum mihi quia humiliásti me: * ut discam justificatiónes tuas.

Bonum mihi lex oris tui, * super míllia auri, et argénti.

Manus tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me : * da mihi intelléctum, et discam mandáta tua.

Qui timent te vidébunt me, et lætabúntur : * quia in verba tua supersperávi.

Cognóvi Dómine quia æquitas judícia tua : * et in veritáte tua humiliásti me.

Fiat misericórdia tua ut consolétur me, * secúndum elóquium tuum servo tuo.

Véniant mihi miseratiónes tuæ, et vivam : * quia lex tua meditátio mea est.

Confundántur supérbi, quia injúste iniquitátem fecérunt in me : * ego autem exercébor in mandátis tuis.

Convertántur mihi timéntes te : * et qui novérunt testimónia tua.

Fiat cor meum immaculátum in justificatiónibus tuis, * ut non confúndar.

Antiph. Púeri Hebræórum vestiménta prosternébant in via, et clamábant, dicéntes : Hosánna fílio David : benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Capitulum. *Philipp.* 2.

FRATRES, Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu : qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo : sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo.

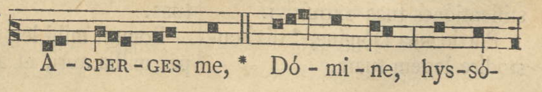
℟. *br.* Erue a frámea, * Deus ánimam meam. Erue a frámea.
℣. Et de manu canis únicam meam. Deus ánimam meam. Erue a frámea.
℣. De ore leónis líbera me Dómine.
℟. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oratio.*

OMNÍPOTENS sempitérne Deus qui humáno géneri, ad imitándum humilitátis exémplum, Salvatórem nostrum carnem súmere, et crucem subíre fecísti : concéde propítius, ut et patiéntiæ ipsíus habére documénta, et resurrectiónis consórtia mereámur. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.
℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Ad Aspersionem Aquae Benedictae.

Antiphona. Modus 7. *Sol-re.*

Et repetitur Antiph. Aspérges me.

℣. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam.
℟. Et salutáre tuum da nobis.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

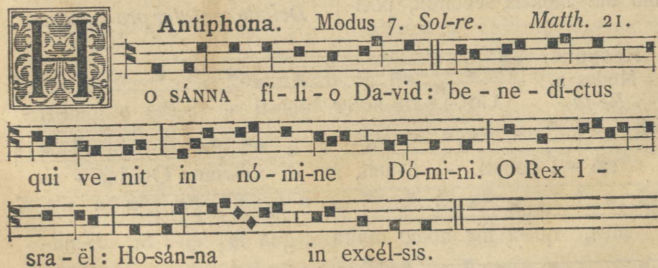
Orémus. *Oratio.*

EXÁUDI nos, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus ; et míttere dignéris sanctum Angelum tuum de cœlis : qui custódiat, fóveat, prótegat, vísitet, atque deféndat omnes habitántes in hoc habitáculo. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

BENEDICTIO PALMARUM.

Completa Tertia, et facta aspersione aquæ, more solito, Sacerdos indutus pluviali violaceo, vel sine casula, cum ministris similiter indutis, procedit ad benedicendum ramos palmarum, et olivarum, sive aliarum arborum, in medio ante Altare, vel ad cornu Epistolæ positos. Et primo cantatur a Choro.

Antiphona. Modus 7. *Sol-re.* *Matth.* 21.

Deinde Sacerdos stans in cornu Epistolæ, non vertens se ad populum, dicit in tono Orationis Missæ ferialis :

Oratio.

DEUS, quem dilígere et amáre justítia est, ineffábilis grátiæ tuæ in nobis dona multíplica: et qui fecísti nos in morte Fílii tui speráre quæ crédimus; fac nos eódem resurgénte perveníre quo téndimus: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Postea Subdiaconus in loco solito cantat seq. Lectionem in tono Epistolæ, et in fine osculatur manum Sacerdotis.

Léctio libri Exodi.

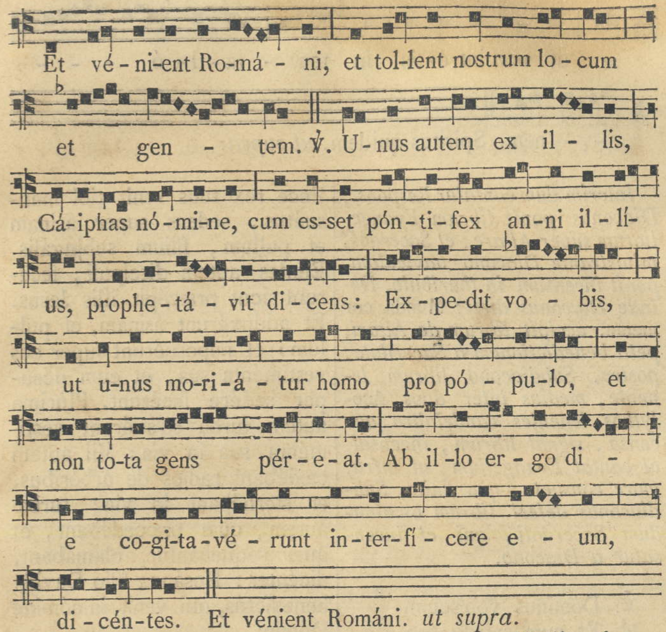
Cap. 15. *et* 16.

IN diébus illis: Venérunt fílii Israël in Elim, ubi erant duódecim fontes aquárum, et septuagínta palmæ: et castrametáti sunt juxta aquas. Profectíque sunt de Elim, et venit omnis multitúdo filiórum Israël in desértum Sin, quod est inter Elim et Sínai: quintodécimo die mensis secúndi, postquam egréssi sunt de terra Ægýpti. Et murmurávit omnis congregátio filiórum Israël contra Móysen et Aaron in solitúdine. Dixerúntque fílii Israël ad eos: Utinam mórtui essémus per manum Dómini in terra Ægýpti, quando sedebámus super ollas cárnium, et comedebámus panem in saturitáte: cur eduxístis nos in désertum istud, ut occiderétis omnem multitúdinem fame? Dixit autem Dóminus ad Móysen: Ecce, ego pluam vobis panes de cœlo: egrediátur pópulus, et cólligat quæ suffíciunt per síngulos dies: ut tentem eum, utrum ámbulet in lege mea, an non. Die autem sexto parent quod ínferant: et sit duplum, quam collígere solébant per síngulos dies. Dixerúntque Móyses et Aaron ad omnes fílios Israël: Véspere sciétis, quod Dóminus edúxerit vos de terra Ægýpti: et mane vidébitis glóriam Dómini.

Deinde cantatur pro Graduali: Jo. 11.

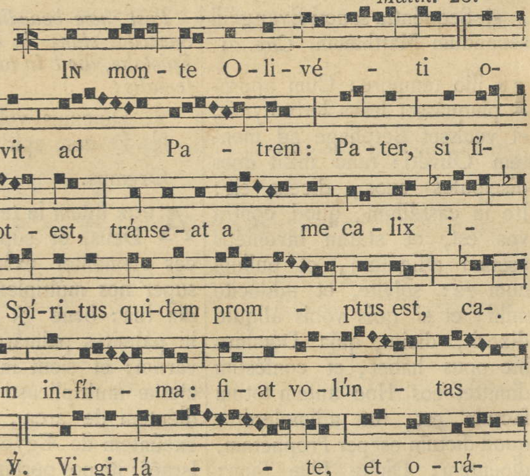
Respons.
Modus 2.
Re-fa.

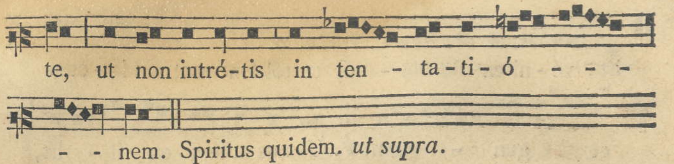

Vel aliud
Respons.
Modus 8.
Sol-ut.

Matth. 26.

Interim dum cantatur Respons., Diaconus ponit librum Evangeliorum super Altare : et Sacerdos, ministrante Diacono naviculam, ponit incensum in thuribulo. Deinde Diaconus dicit: Munda cor meum. *accipit librum de Altari, petit benedictionem a Sacerdote: postea, Subdiacono librum tenente, medius inter duos Acolythos tenentes candelabra accensa, signat librum, incensat, et cantat Evangelium, ut infra, more consueto: quo finito, Subdiaconus defert librum osculandum Sacerdoti, qui et incensatur a Diacono.*

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthǽum. *Cap.* 21.

In illo témpore: Cum appropinquásset Jesus Jerosólymis, et venísset Bétphage ad montem Olivéti: tunc misit duos discípulos suos, dicens eis: Ite in castéllum, quod contra vos est, et statim inveniétis ásinam alligátam, et pullum cum ea: sólvite, et addúcite mihi: et si quis vobis áliquid díxerit, dícite, quia Dóminus hic opus habet, et conféstim dimíttet eos. Hoc autem totum factum est, ut adimplerétur quod dictum est per Prophétam, dicéntem: Dícite fíliæ Sion: Ecce rex tuus venit tibi mansuétus, sedens super ásinam et pullum, fílium subjugális. Eúntes autem discípuli, fecérunt sicut præcépit illis Jesus. Et adduxérunt ásinam, et pullum: et imposuérunt super eos vestiménta sua, et eum désuper sedére fecérunt. Plúrima autem turba stravérunt vestiménta sua in via: álii autem cædébant ramos de arbóribus, et sternébant in via: turbæ autem, quæ præcedébant, et quæ sequebántur, clamábant, dicéntes: Hosánna fílio David: benedíctus, qui venit in nómine Dómini.

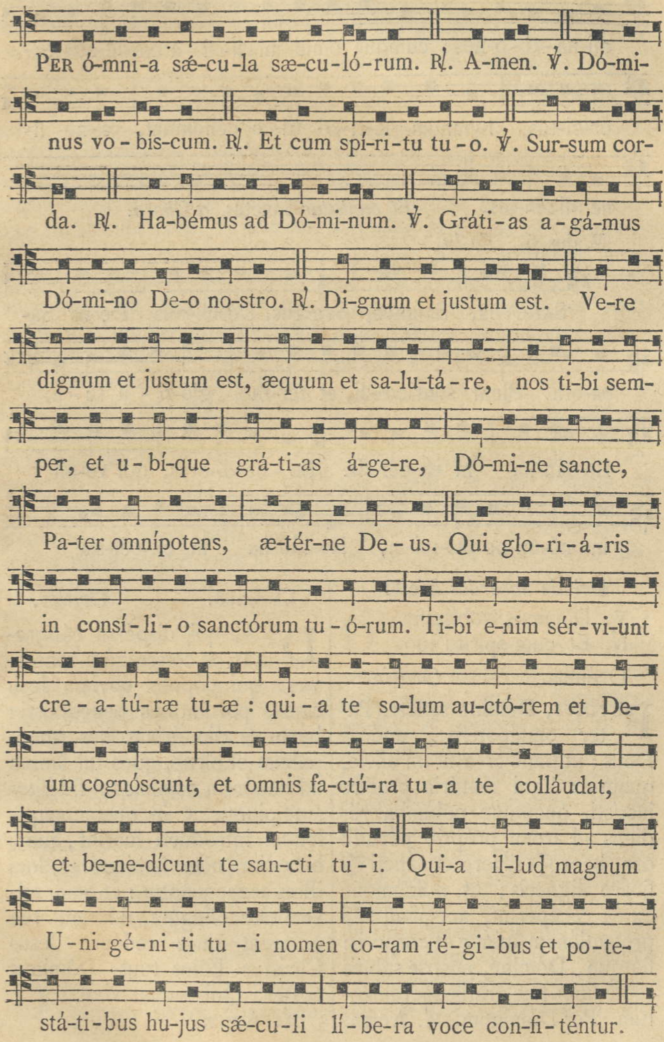
Post hæc benedicuntur rami. Sacerdos stans in eodem cornu Epistolæ, dicit in tono Orationis ferialis:

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oratio.*

Auge fidem in te sperántium, Deus, et súpplicum preces cleménter exáudi: véniat super nos múltiplex misericórdia tua: bene ✠ dicántur et hi pálmites palmárum, seu olivárum: et sicut in figúra Ecclesiæ multiplicásti Noë egrediéntem de arca, et Móysen exeúntem de Ægýpto cum fíliis Israël; ita nos portántes palmas,

et ramos olivárum, bonis áctibus occurrámus óbviam Christo: et per ipsum in gáudium introeámus ætérnum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus.

Et cantatur Sanctus. *a Choro.*

Modus 6. *Fa-la.*

Deinde Sacerdos Dicit:

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oratio.*

Pétimus, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: ut hanc creatúram olívæ, quam ex ligni matéria prodíre jussísti, quamque colúmba rédiens ad arcam próprio pértulit ore, bene ✠ dícere et sancti ✠ ficáre dignéris; ut quicúmque ex ea recéperint, accípiant sibi protectiónem ánimæ et córporis: fiátque, Dómine, nostræ salútis remédium, tuæ grátiæ sacraméntum. Per Dóminum. ℟. Amen.

Orémus. *Oratio.*

Deus, qui dispérsa cóngregas, et congregáta consérvas: qui pópulis óbviam Jesu ramos portántibus benedixísti: béne ✠ dic étiam hos ramos palmæ et olívæ, quos tui fámuli ad honórem nóminis tui fidéliter suscípiunt: ut in quemcúmque locum introdúcti fúerint, tuam benedictiónem habitatóres loci illíus consequántur: et omni adversitáte effugáta, déxtera tua prótegat quos redémit Jesus Christus Fílius tuus Dóminus noster: Qui tecum vivit. ℟. Amen.

Orémus. *Oratio.*

Deus, qui miro dispositiónis órdine, ex rebus étiam insensibílibus, dispensatiónem nostræ salútis osténdere voluísti: da, quǽsumus: ut devóta tuórum corda fidélium salúbriter intélligant, quid mystice desígnet in facto, quod hódie cœlésti lúmine affláta, Redemptóri óbviam procédens, palmárum atque olivárum ramos vestígiis ejus turba substrávit. Palmárum ígitur rami de mortis príncipe triúmphos expéctant; súrculi vero olivárum, spirituálem unctiónem advenísse quodámmodo clamant. Intellexit enim jam tunc illa hóminum beáta multitúdo præfigurári: quia Redémptor noster humánis cóndolens misériis, pro totíus mundi vita cum mortis príncipe esset pugnatúrus, ac moriéndo triumphatúrus. Et ídeo tália óbsequens administrávit, quæ in illo, et triúmphos victóriæ, et misericórdiæ pinguédinem declarárent. Quod nos quoque plena fide, et factum et significátum retinéntes, te, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum supplíciter exorámus: ut in ipso, atque per ipsum, cujus nos membra fíeri voluísti, de mortis império victóriam reportántes, ipsíus gloriósæ resurrectiónis partícipes esse mereámur: Qui tecum vivit.

Orémus. *Oratio.*

Deus, qui per olívæ ramum, pacem terris colúmbam nuntiáre jussísti: præsta, quǽsumus; ut hos olívæ ceterarúmque árborum ramos, cœlésti bene ✠ dictióne sanctífices: ut cuncto pópulo tuo profíciant ad salútem. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus. *Oratio.*

Béne ✠ dic, quǽsumus Dómine, hos palmárum, seu olivárum ramos: et præsta; ut quod pópulus tuus in tui veneratiónem hodiérna die corporáliter agit, hoc spirituáliter summa devotióne perfíciat, de hoste victóriam reportándo, et opus misericórdiæ summópere diligéndo. Per Dóminum.

Hic Celebrans ponit incensum in thuribulum, deinde ter aspergit ramos aqua benedicta, dicendo Antiph. Aspérges me. *sine cantu, et sine Psalmo: et ter adolet incenso.*

Postea dicit ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

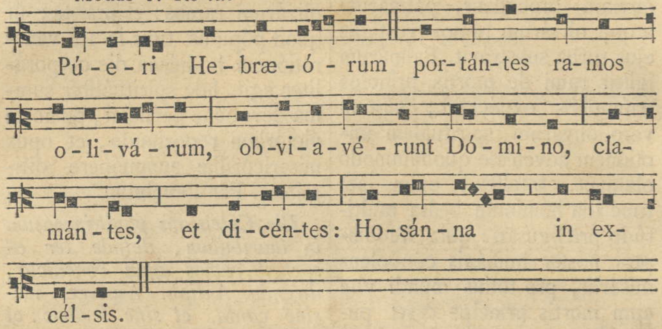
Orémus. *Oratio.*

Deus, qui Fílium tuum Jesum Christum Dóminum nostrum pro salúte nostra in hunc mundum misísti, ut se humiliáret ad nos, et nos revocáret ad te: cui étiam, dum Jerúsalem veníret, ut adimpléret Scriptúras credéntium populórum turba, fidelíssima devotióne vestiménta sua cum ramis palmárum in via sternébant: præsta, quǽsumus; ut illi fídei viam præparémus, de qua, remóto lápide offensiónis, et petra scándali, fróndeant apud te ópera nostra justítiæ ramis: ut ejus vestígia sequi me-

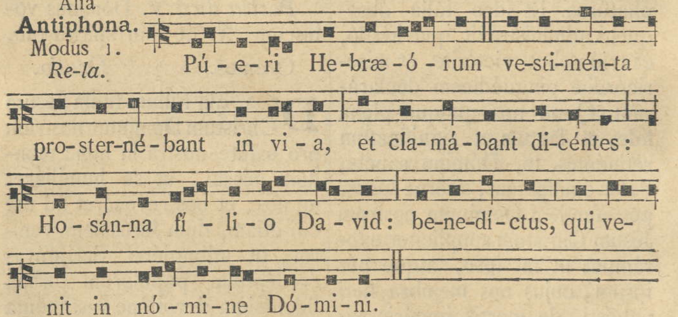
reámur : Qui tecum vivit et regnat in unitáte.

Completa benedictione, dignior ex Clero accedit ad Altare, et dat ramum benedictum Celebranti, qui non genuflectit, nec osculatur manum dantis. Postea Celebrans stans ante Altare versus ad populum, distribuit ramos, primum digniori, a quo ipse accepit, deinde Diacono et Subdiacono paratis, et aliis Clericis singulatim per ordinem, ultimo laicis : omnibus genuflectentibus, et ramum ac manum Celebrantis osculantibus, exceptis Prælatis, si adsint. Et cum incœperit distribuere, a Choro cantantur sequentes Antiphonæ.

Modus 1. *Re-la.*

Alia **Antiphona.** Modus 1. *Re-la.*

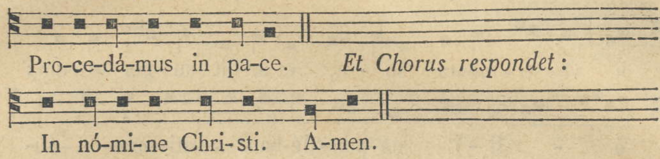
Quæ si non sufficiant, repetantur, quousque ramorum distributio finiatur. Deinde Sacerdos dicit:

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oratio.*

OMNÍPOTENS sempitérne Deus, qui Dóminum nostrum Jesum Christum super pullum ásinæ sedére fecísti, et turbas populórum vestiménta, vel ramos árborum in via stérnere, et Hosánna decantáre in laudem ipsíus docuísti: da, quǽsumus; ut illórum innocéntiam imitári possímus, et eórum méritum cónsequi mereámur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Postea fit Processio. Et primo Celebrans imponit incensum in thuribulum : et Diaconus vertens se ad populum, dicit :

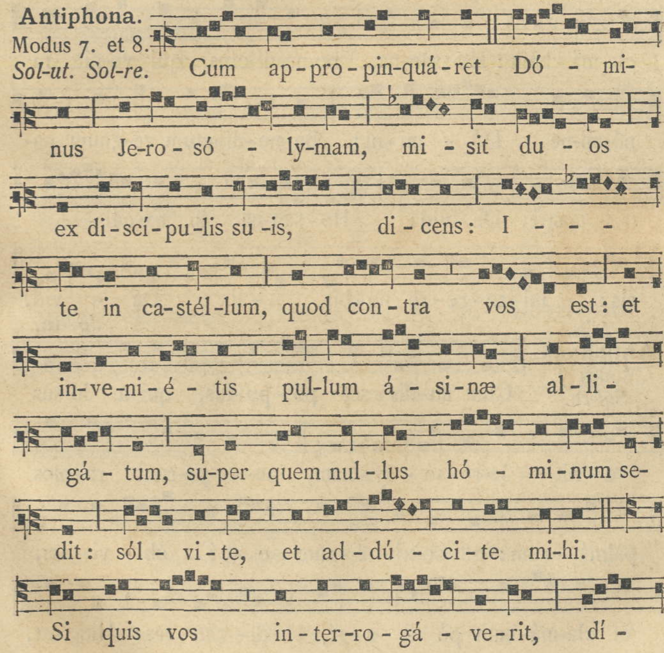

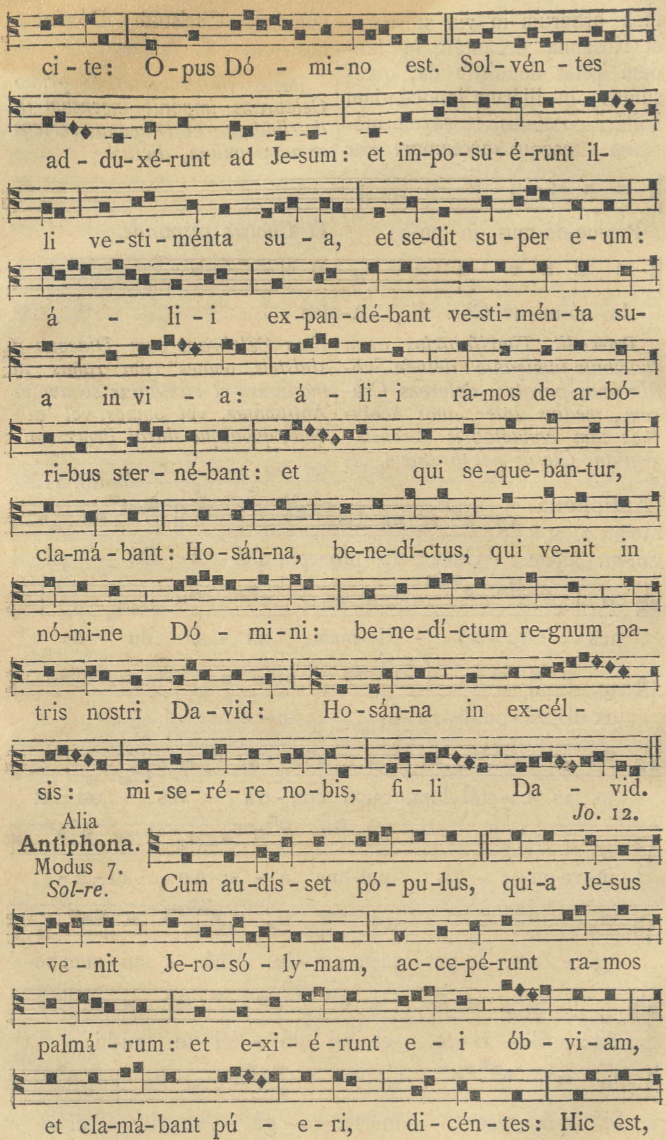
Et Chorus respondet :

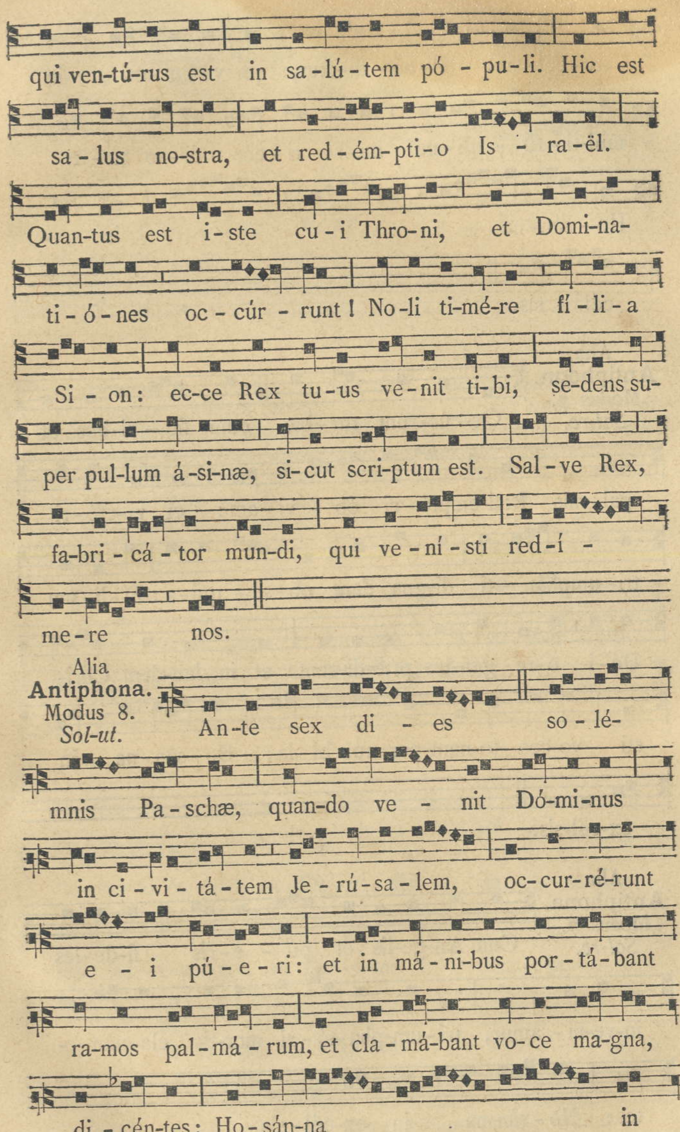
Præcedit Thuriferarius cum thuribulo fumigante : deinde Subdiaconus paratus, deferens Crucem, medius inter duos Acolythos cum candelabris accensis : sequitur Clerus per ordinem, ultimo Celebrans cum Diacono a sinistris, omnes cum ramis in manibus : et cantantur sequentes Antiphonæ, vel omnes, vel aliquæ, quousque durat Processio.

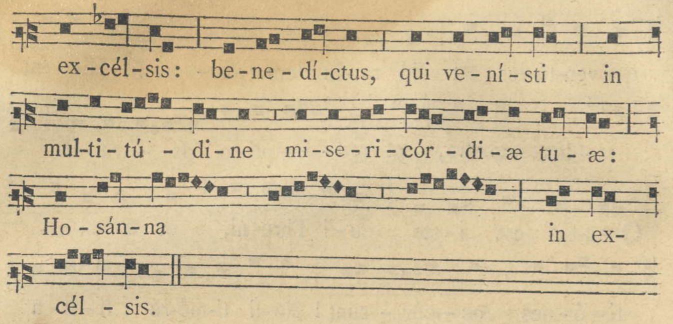
Matth. 21.

Antiphona. Modus 7. et 8. *Sol-ut. Sol-re.*

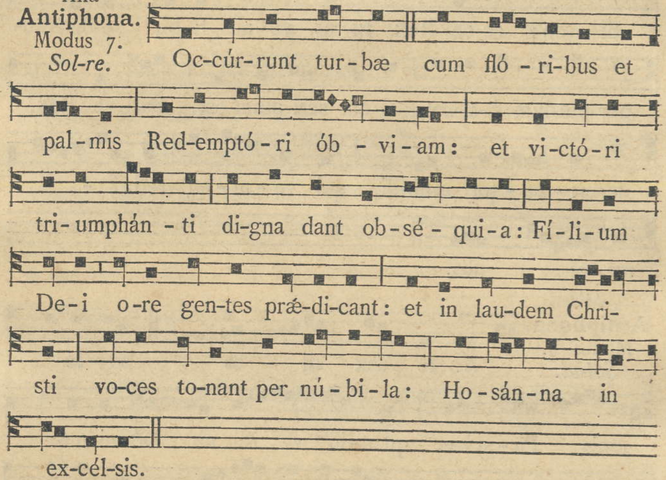

ci - te: O - pus Dó - mi - no est. Sol - vén - tes
ad - du - xé-runt ad Je-sum: et im-po - su - é -runt il-
li ve - sti - ménta su - a, et se-dit su - per e - um:
á - li - i ex-pan-dé-bant ve-sti-mén-ta su-
a in vi - a: á - li - i ra-mos de ar-bó-
ri-bus ster - né-bant: et qui se-que-bán-tur,
cla-má - bant: Ho - sán-na, be-ne-dí-ctus, qui ve-nit in
nó-mi-ne Dó - mi - ni: be-ne-dí-ctum re-gnum pa-
tris nostri Da - vid: Ho - sán-na in ex-cél -
sis: mi - se - ré - re no - bis, fi - li Da - vid.
Jo. 12.
Alia
Antiphona.
Modus 7.
Sol-re.
Cum au - dís - set pó - pu - lus, qui - a Je-sus
ve - nit Je-ro - só - ly-mam, ac-ce-pé-runt ra-mos
palmá - rum: et e-xi - é - runt e - i ób - vi - am,
et cla-má-bant pú - e - ri, di - cén - tes: Hic est,

qui ven-tú-rus est in sa - lú - tem pó - pu - li. Hic est
sa - lus no-stra, et red - ém - pti - o Is - ra - ël.
Quan-tus est i - ste cu - i Thro - ni, et Domi-na-
ti - ó - nes oc - cúr - runt! No - li ti-mé-re fí - li - a
Si - on: ec-ce Rex tu - us ve - nit ti - bi, se-dens su-
per pul-lum á - si-næ, si-cut scri-ptum est. Sal - ve Rex,
fa-bri - cá - tor mun-di, qui ve - ní - sti red - í -
me - re nos.
Alia
Antiphona.
Modus 8.
Sol-ut.
An-te sex di - es so - lé-
mnis Pa - schæ, quan-do ve - nit Dó-mi-nus
in ci - vi - tá - tem Je - rú - sa - lem, oc-cur-ré-runt
e - i pú - e - ri: et in má - ni-bus por - tá - bant
ra-mos pal - má - rum, et cla - má-bant vo-ce ma-gna,
di - cén-tes: Ho - sán-na in

Alia
Antiphona.
Modus 7.
Sol-re.

Alia
Antiphona.
Modus 7.
Sol-re.

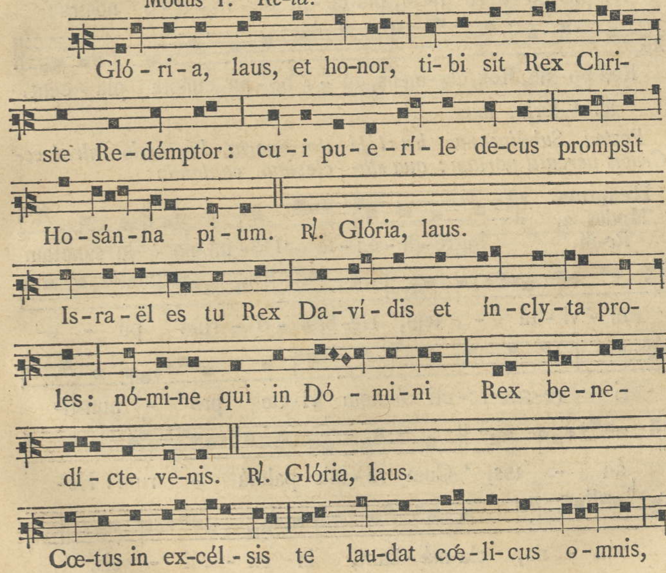
Alia
Antiphona.
Modus 4.
Mi-la.

¶ *In reversione Processionis, duo vel quatuor cantores intrant in ecclesiam, et clauso ostio stantes versa facie ad Processionem, incipiunt* ℣. Glória, laus, *et decantant duos primos versus. Sacerdos vero, cum aliis extra ecclesiam, repetit eosdem.*

Deinde qui sunt intus, cantant alios versus sequentes: vel omnes, vel partem, prout videbitur: et qui sunt extra, ad quoslibet duos versus respondent: Glória, laus, *sicut a principio* ℣.

Modus 1. *Re-la.*

et mor-tá-lis ho-mo, et cuncta cre-á-ta simul.

℟. Glória, laus.

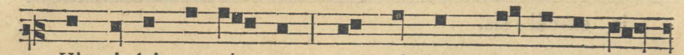

Plebs He-bræ-a ti-bi cum pal-mis ób-vi-a ve-nit:

cum pre-ce, vo-to, hymnis, ád-sumus ec-ce ti-bi.

℟. Glória, laus.

Hi ti-bi pas-sú-ro sol-vé-bant mú-ni-a lau-

dis: Nos ti-bi re-gnán-ti pán-gimus ecce me-los.

℟. Glória, laus.

Hi pla-cu-é-re ti-bi, plá-ce-at de-vó-ti-o nostra:

Rex bo-ne, Rex cle-mens, cu-i bo-na cuncta pla-cent.

℟. Glória, laus.

Postea Subdiaconus hastili Crucis percutit portam: qua statim aperta, Processio intrat ecclesiam, cantando:

Respons. Modus 2. *Re-fa.*

Ingre-di-én-te Dó-mi-no in sanctam

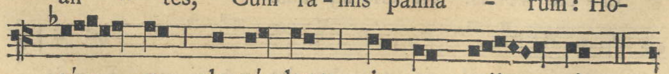
ci-vi-tá-tem, He-bræ-ó-rum pu-e-

ri re-sur-re-cti-ó-nem vi-tæ pro-nun-ti-

án-tes, * Cum ra-mis palmá-rum: Ho-

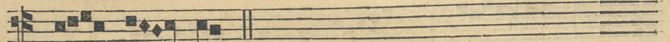
sán-na, cla-má-bant, in ex-cél-sis.

℣. Cum au-dís-set pó-pu-lus, quod Je-sus ve-ní-ret

Je-ro-só-ly-mam, ex-i-é-runt ób-vi-am

e-i. Cum ramis. *ut supra. Et non dicitur* Glória Patri.

Deinde celebratur Missa, et rami tenentur in manibus, dum cantatur Passio et Evangelium tantum.

AD MISSAM.

Statio ad Sanctum Joannem in Laterano.

Introitus.

Modus 8. *Sol-ut.* *Ps.* 21.

D O-MI-NE, ne lon-ge fá-ci-as au-xí-

li-um tu-um a-me, ad de-fen-si-ó-nem me-

am á-spi-ce: lí-be-ra me de o-re le-

ó-nis, et a cór-ni-bus u-ni-cór-ni-um hu-

mi-li-tá-tem me-am. *Ps. ibid.* De-us De-us me-us,

ré-spi-ce in me, qua-re me de-re-li-quí-sti? lon-ge

a sa-lú-te me-a ver-ba de-li-ctó-rum me-ó-rum.

Dómine, ne longe.

Orémus. *Oratio.*

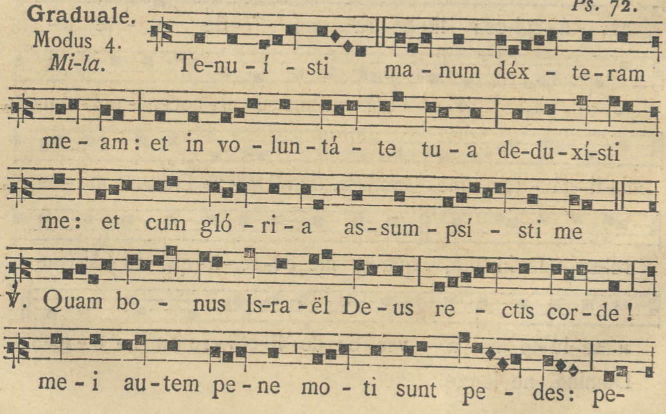
OMNÍPOTENS sempitérne Deus qui humáno géneri ad imitándum humilitátis exémplum, Salvatórem nostrum carnem súmere, et crucem subíre fecísti: concéde propítius; ut et patiéntiæ ipsíus habére documénta, et resurrectiónis consórtia mereámur. Per eúmdem Dóminum.

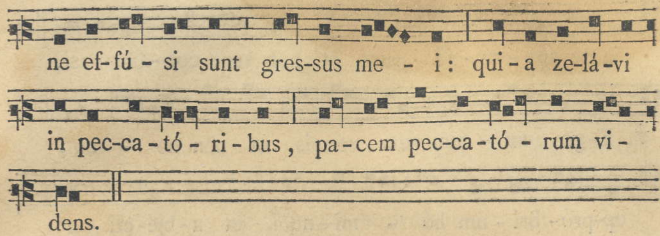
Et hæc Oratio tantum dicitur.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Philippénses. *Cap.* 2.

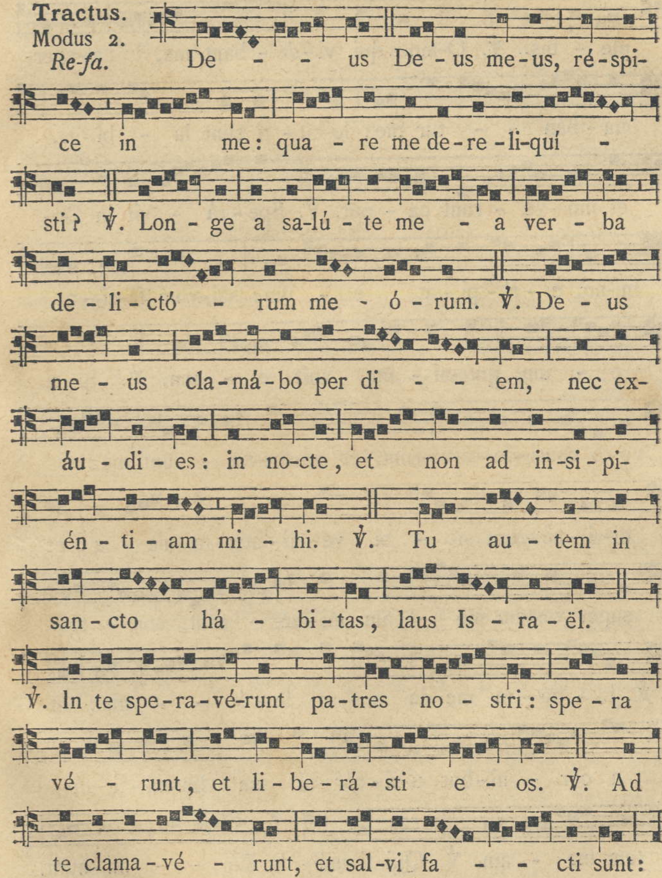
Fratres: Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu: qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo: sed semetípsum exinanívit formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo. Humiliávit semetípsum, factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod et Deus exaltávit illum: et donávit illi nomen, quod est super omne nomen: *(Hic genuflectitur)* ut in nómine Jesu omne genu flectátur cœléstium, terréstrium, et infernórum: et omnis lingua confiteátur quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris.

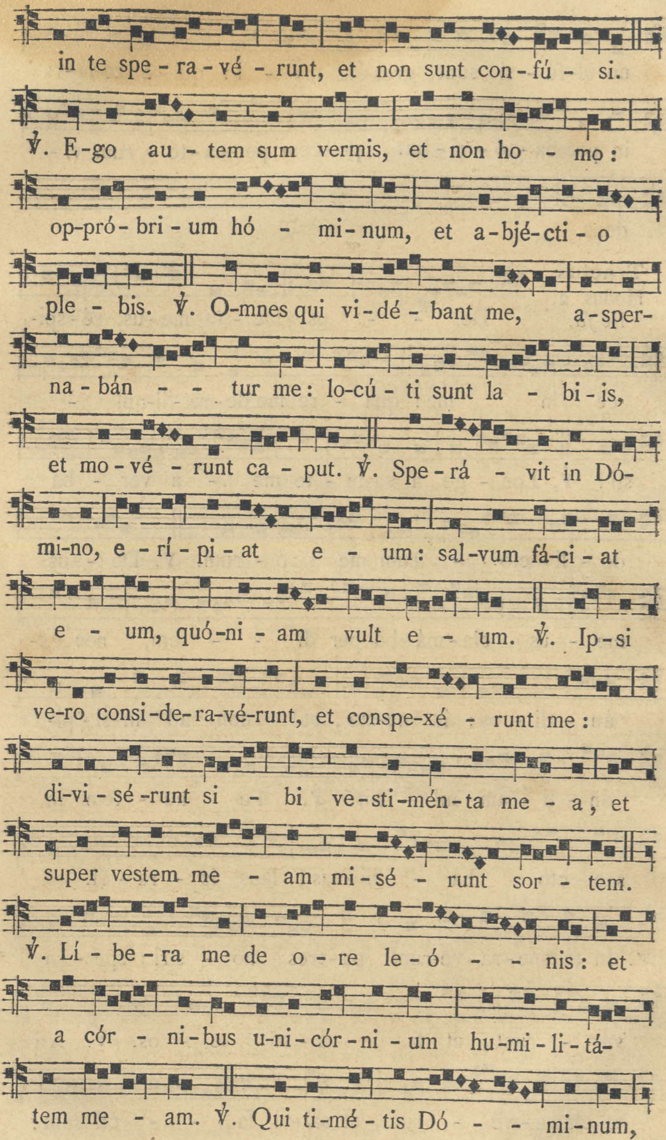
Graduale. Modus 4. *Mi-la.* *Ps.* 72.

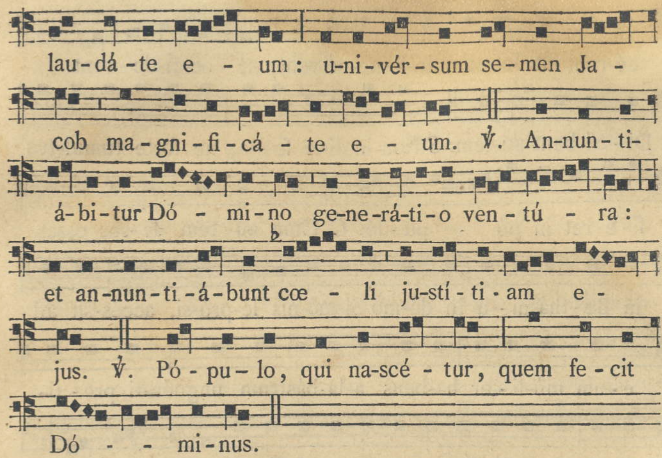

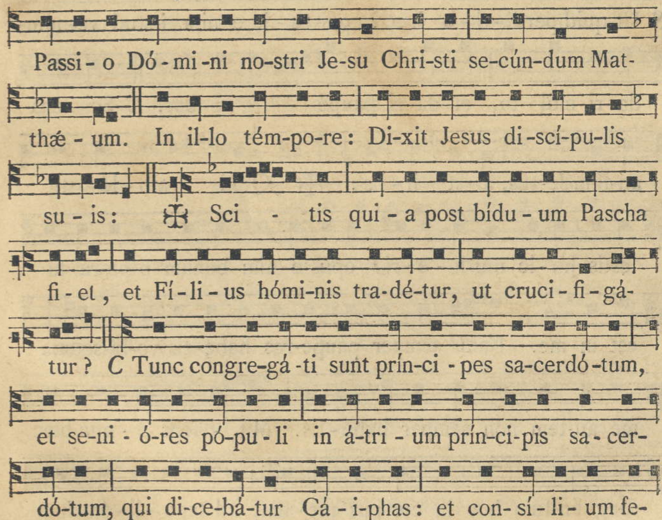
Tractus. Modus 2. *Re-fa.*

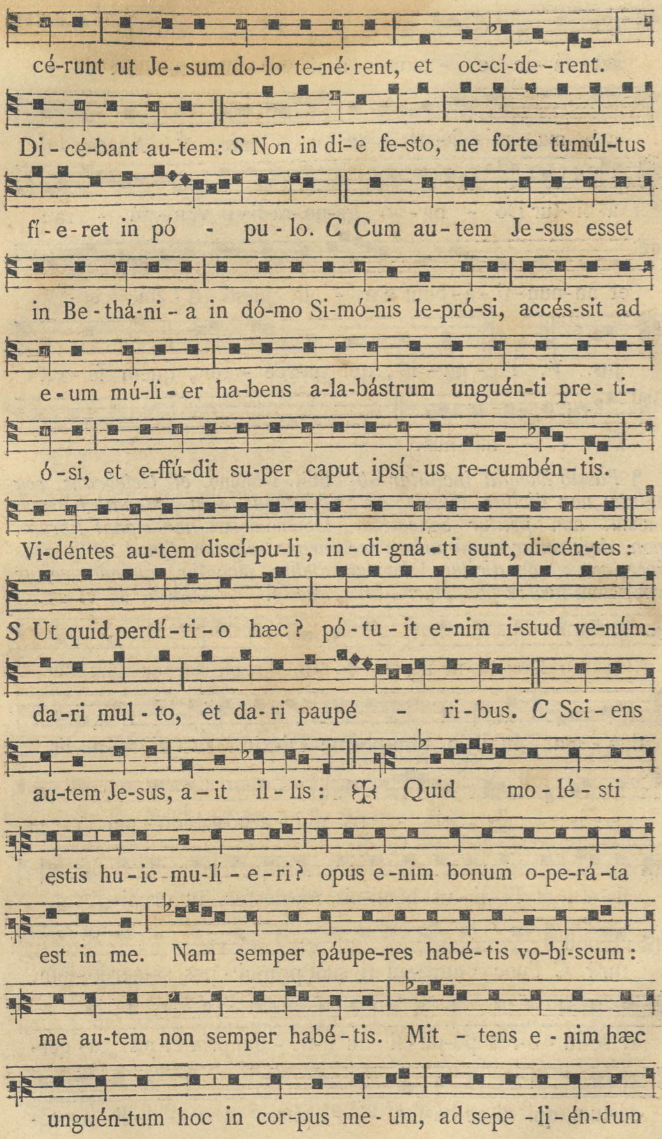

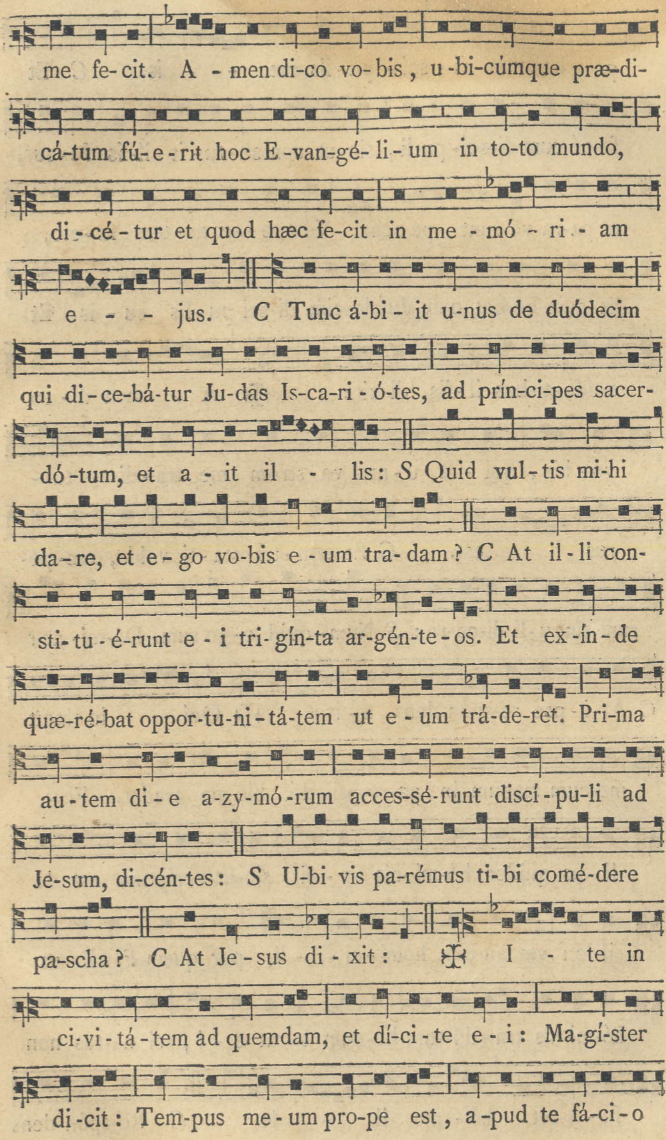

¶ *Passio Domini incipitur absolute: non dicitur* Munda cor meum. *non petitur benedictio, non deferuntur luminaria, nec incensum: non dicitur* Dóminus vobíscum. *nec respondetur* Glória tibi, Dómine. *et Celebrans, seu Diaconus, dum pronuntiat* Pássio Dómini nostri. *non signat librum, neque seipsum. Quod et in aliis diebus servatur, quando legitur Passio.* *Matth.* 26 *et* 27.

cé-runt ut Je-sum do-lo te-né-rent, et oc-cí-de-rent.
Di-cé-bant au-tem: S Non in di-e fe-sto, ne forte tumúl-tus
fí-e-ret in pó - pu-lo. C Cum au-tem Je-sus esset
in Be-thá-ni-a in dó-mo Si-mó-nis le-pró-si, accés-sit ad
e-um mú-li-er ha-bens a-la-bástrum unguén-ti pre-ti-
ó-si, et e-ffú-dit su-per caput ipsí-us re-cumbén-tis.
Vi-déntes au-tem discí-pu-li, in-di-gná-ti sunt, di-cén-tes:
S Ut quid perdí-ti-o hæc? pó-tu-it e-nim i-stud ve-núm-
da-ri mul-to, et da-ri paupé - ri-bus. C Sci-ens
au-tem Je-sus, a-it il-lis: ✠ Quid mo-lé-sti
estis hu-ic mu-lí-e-ri? opus e-nim bonum o-pe-rá-ta
est in me. Nam semper páupe-res habé-tis vo-bí-scum:
me au-tem non semper habé-tis. Mit - tens e-nim hæc
unguén-tum hoc in cor-pus me-um, ad sepe-li-én-dum

me fe-cit. A - men di-co vo-bis, u-bi-cúmque præ-di-
cá-tum fú-e-rit hoc E-van-gé-li-um in to-to mundo,
di-cé-tur et quod hæc fe-cit in me - mó - ri - am
e - - jus. C Tunc á-bi-it u-nus de duódecim
qui di-ce-bá-tur Ju-das Is-ca-ri-ó-tes, ad prín-ci-pes sacer-
dó-tum, et a-it il - lis: S Quid vul-tis mi-hi
da-re, et e-go vo-bis e-um tra-dam? C At il-li con-
sti-tu-é-runt e-i tri-gín-ta ar-gén-te-os. Et ex-in-de
quæ-ré-bat oppor-tu-ni-tá-tem ut e-um trá-de-ret. Pri-ma
au-tem di-e a-zy-mó-rum acces-sé-runt discí-pu-li ad
Je-sum, di-cén-tes: S U-bi vis pa-rémus ti-bi comé-dere
pa-scha? C At Je-sus di-xit: ✠ I - te in
ci-vi-tá-tem ad quemdam, et dí-ci-te e-i: Ma-gí-ster
di-cit: Tem-pus me-um pro-pe est, a-pud te fá-ci-o

pa-scha cum di - scí - pu - lis me - - is. *C* Et

fe-cé-runt di-scí-pu-li, sic-ut con-sti-tu-it il-lis Je-sus,

et pa-ra-vé-runt pa-scha. Vé-spe-re au-tem fa-cto,

dis-cum-bé-bat cum duóde-cim di-scí-pu-lis su - is. Et

e-dén-ti-bus il-lis, di-xit: ✠ A - men di-co

vo-bis, qui - a u-nus ve-strum me tra-di - tú -

rus est. *C* Et con-tri-stá-ti valde, cœ-pé-

runt síngu-li dí-ce-re: *S* Num-quid e-go sum, Dó-mi-ne?

C At i-pse re-spón dens a-it: ✠ Qui in-tíngit

me-cum manum in pa-ró-psi-de, hic me tradet. Fí -

li-us quidem hó-mi-nis va-dit, sic-ut scriptum est de

il-lo: væ au-tem hómi-ni il-li, per quem Fí-li-us

hó-mi-nis tra-dé-tur: bo-num e-rat e - i, si na-tus non

fu-ís-set hó - mo il - le. *C* Re-spón-dens

au-tem Judas, qui trá-di-dit e-um, di - xit:

S Numquid e-go sum, Rabbi? *C* A-it il - li:

✠ Tu di-xí - sti. *C* Cœ-nán-ti-bus au-tem

e-is, accé-pit Je-sus panem, et bene-dí-xit, ac fre-git,

de-dít-que discí-pu-lis su-is, et a-it: ✠ Ac -

cí-pi-te, et comé-di-te: hoc est cor-pus me -

um. *C* Et ac-cí-pi-ens cá-li-cem, grá-ti-as e-git:

et de-dit il-lis, di-cens: ✠ Bí - bi-te ex hoc

omnes. Hic est e-nim san-guis me-us no-vi te-sta-

mén-ti, qui pro mul-tis ef-fun-dé-tur in remis-si-ó-nem

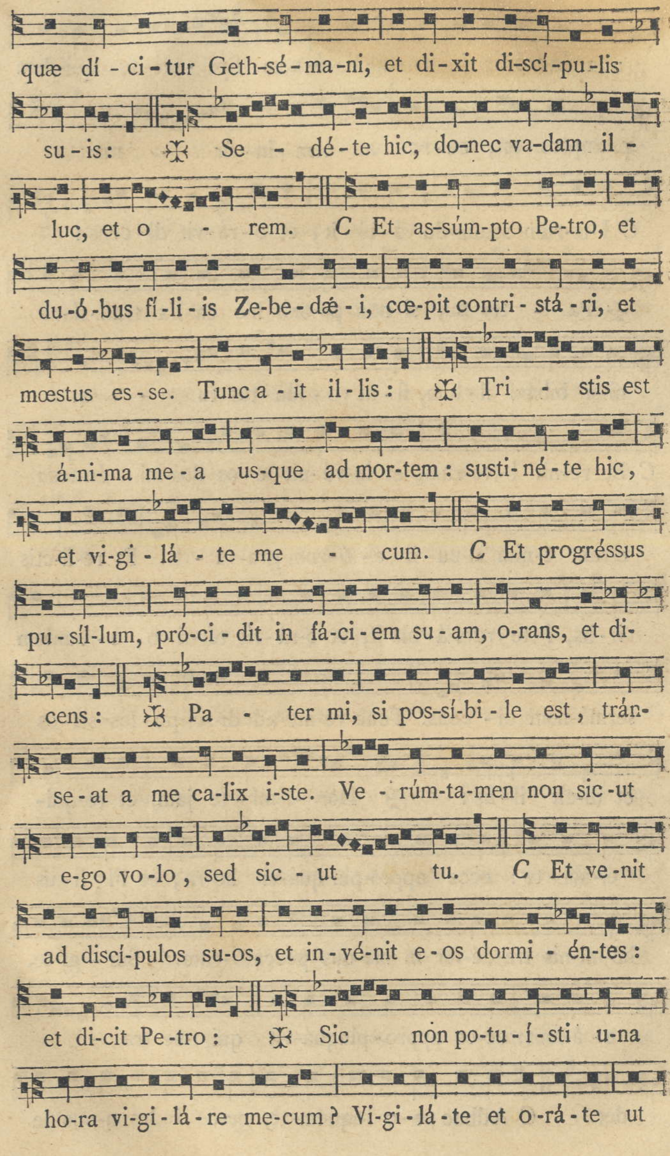
pec-ca-tó-rum. Di - co au-tem vo-bis: non bi-bam á-

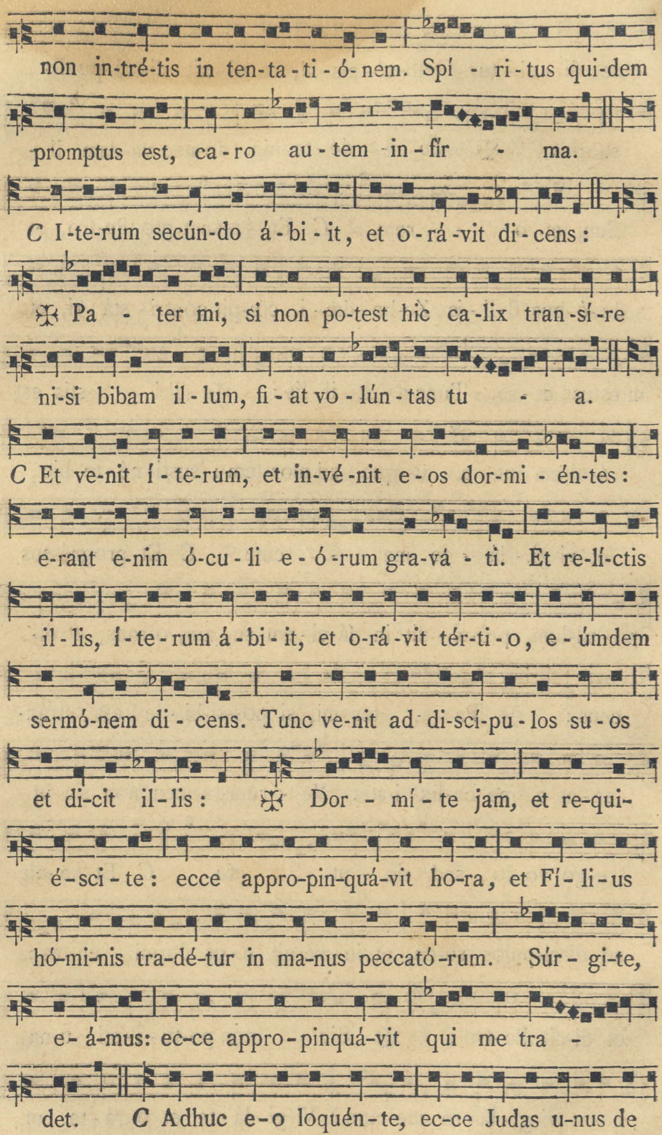
modo de hoc ge-ní-mi-ne vi-tis, us-que in di-em il-lum,

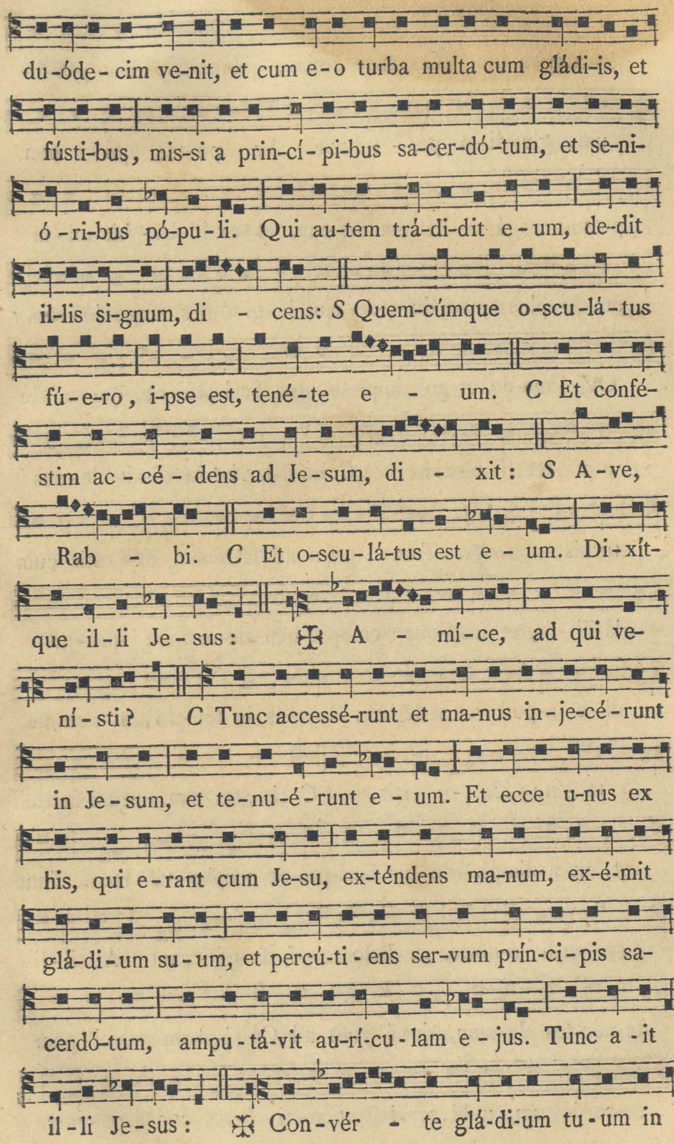
cum il-lud bi-bam vo-bís-cum no-vum in re-gno Pa-tris

me - - i. *C* Et hy-mno dicto, ex-i-é-runt in

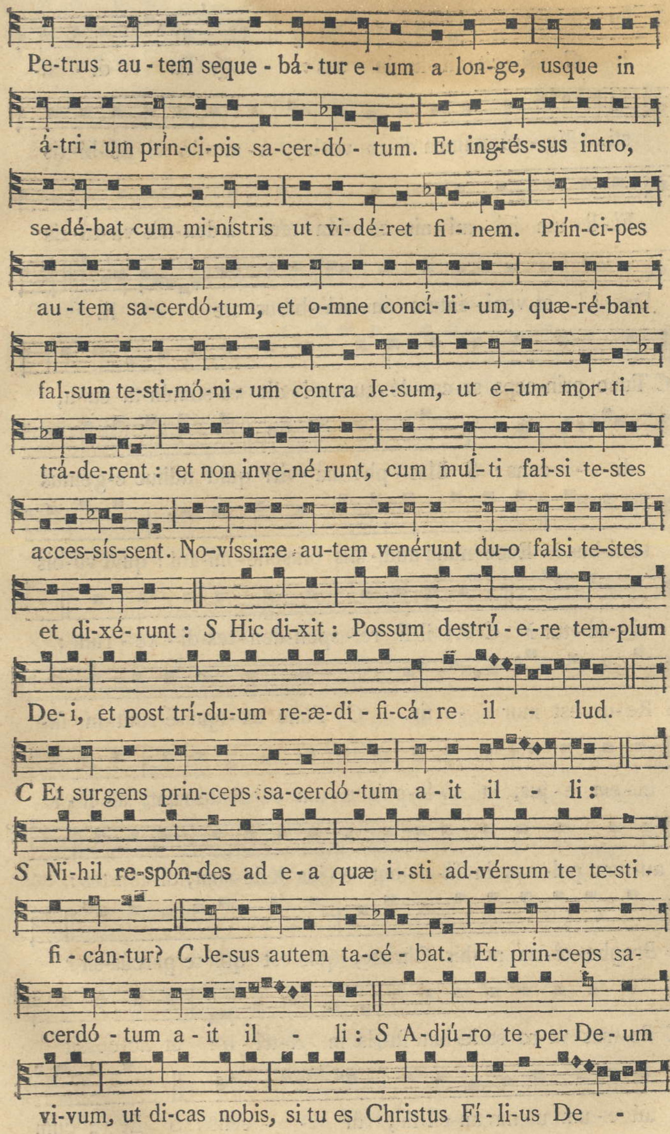

mon-tem O-li-vé-ti. Tunc di-cit il-lis Je-sus:
✠ Om-nes vos scán-da-lum pa-ti-é-mi-ni in me,
in i-sta no-cte. Scri-ptum est e-nim: Per-cú-ti-am
pa-stó-rem, et di sper-gén-tur o-ves gre-gis. Post-quam
au-tem re-sur-ré-xe-ro, præcé-dam vos in Ga-li-
lǽ-am. C Re-spóndens au-tem Petrus, a-it
il-li: S Et si o-mnes scan-da-li-zá-ti fú-e-rint
in te, e-go num-quam scan-da-li-zá-bor.
C A-it il-li Je-sus: ✠ A-men di-co ti-bi
qui-a in hac no-cte, án-tequam gal-lus can-tet, ter
me ne-gá-bis. C A-it il-li Pe-trus:
S E-ti-am si o-por-tú-e-rit me mo-ri te-cum, non te
ne-gá-bo. C Si-mí-li-ter et ómnes discí-pu-li
di-xé-runt. Tunc ve-nit Je-sus cum il-lis in vil-lam,

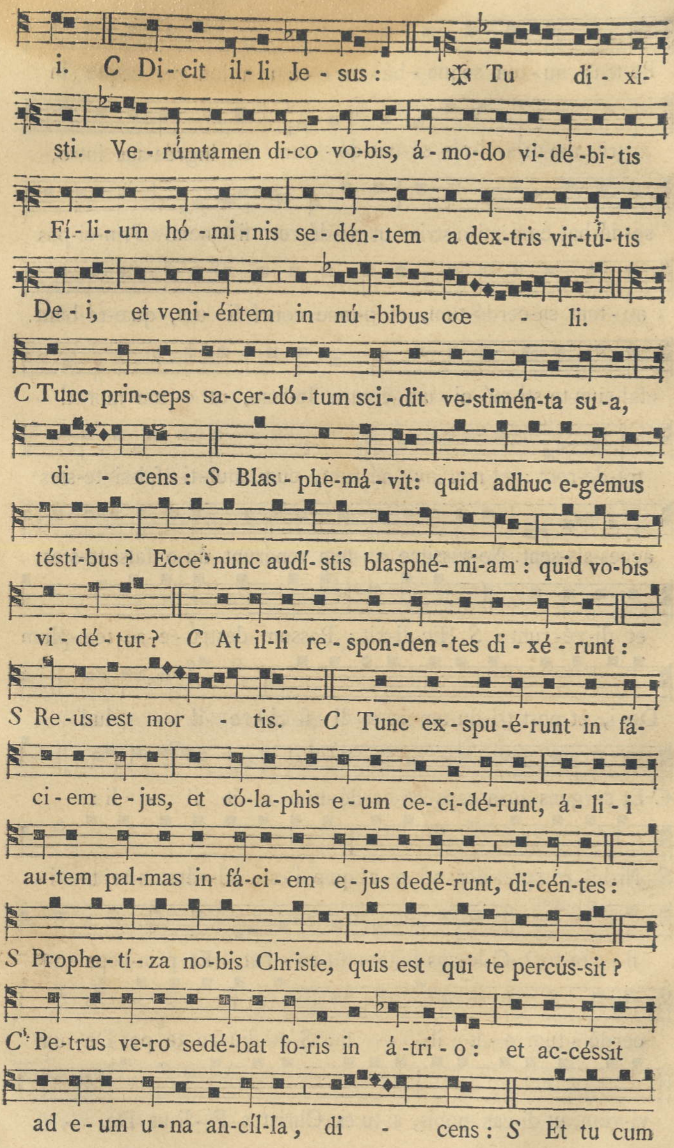

quæ dí-ci-tur Geth-sé-ma-ni, et di-xit di-scí-pu-lis
su-is: ✠ Se-dé-te hic, do-nec va-dam il-
luc, et o-rem. C Et as-súm-pto Pe-tro, et
du-ó-bus fí-li-is Ze-be-dǽ-i, cœ-pit contri-stá-ri, et
mœstus es-se. Tunc a-it il-lis: ✠ Tri-stis est
á-ni-ma me-a us-que ad mor-tem: susti-né-te hic,
et vi-gi-lá-te me-cum. C Et progréssus
pu-síl-lum, pró-ci-dit in fá-ci-em su-am, o-rans, et di-
cens: ✠ Pa-ter mi, si pos-sí-bi-le est, trán-
se-at a me ca-lix i-ste. Ve-rúm-ta-men non sic-ut
e-go vo-lo, sed sic-ut tu. C Et ve-nit
ad discí-pulos su-os, et in-vé-nit e-os dormi-én-tes:
et di-cit Pe-tro: ✠ Sic non po-tu-í-sti u-na
ho-ra vi-gi-lá-re me-cum? Vi-gi-lá-te et o-rá-te ut

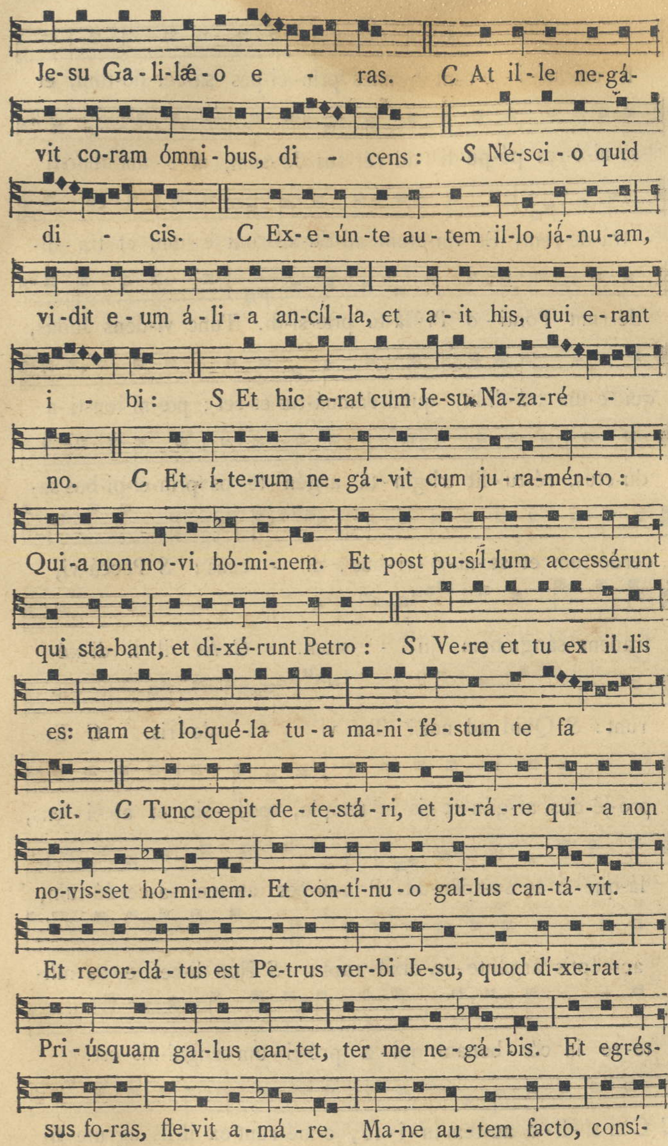

non in-tré-tis in ten-ta-ti-ó-nem. Spí - ri-tus qui-dem
promptus est, ca-ro au-tem in-fír - ma.
C I-te-rum secún-do á-bi-it, et o-rá-vit di-cens:
✠ Pa - ter mi, si non po-test hic ca-lix tran-sí-re
ni-si bibam il-lum, fi-at vo-lún-tas tu - a.
C Et ve-nit í-te-rum, et in-vé-nit e-os dor-mi - én-tes:
é-rant e-nim ó-cu-li e-ó-rum gra-vá - ti. Et re-líctis
il-lis, í-te-rum á-bi-it, et o-rá-vit tér-ti-o, e-úmdem
sermó-nem di - cens. Tunc ve-nit ad di-scí-pu-los su-os
et di-cit il-lis: ✠ Dor - mí-te jam, et re-qui-
é-sci-te: ecce appro-pin-quá-vit ho-ra, et Fí-li-us
hó-mi-nis tra-dé-tur in ma-nus peccató-rum. Súr - gi-te,
e-á-mus: ec-ce appro-pinquá-vit qui me tra -
det. *C* Adhuc e-o loquén-te, ec-ce Judas u-nus de

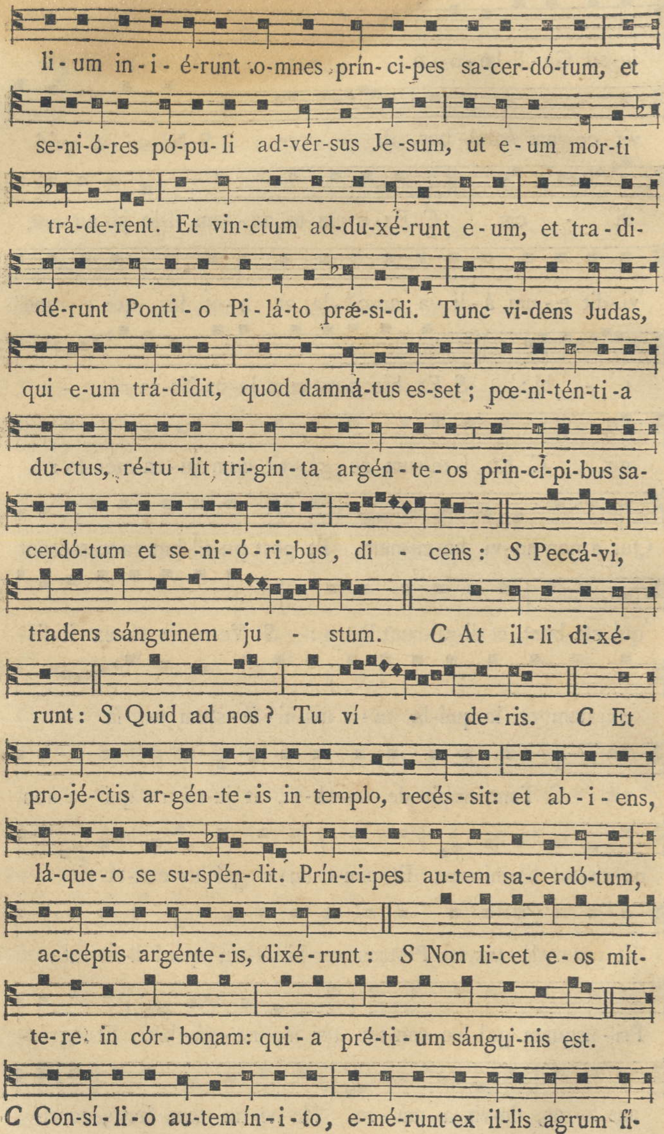

du-óde-cim ve-nit, et cum e-o turba multa cum gládi-is, et
fústi-bus, mis-si a prin-cí-pi-bus sa-cer-dó-tum, et se-ni-
ó-ri-bus pó-pu-li. Qui au-tem trá-di-dit e-um, de-dit
il-lis si-gnum, di - cens: *S* Quem-cúmque o-scu-lá-tus
fú-e-ro, i-pse est, tené-te e - um. *C* Et confé-
stim ac-cé-dens ad Je-sum, di - xit: *S* A-ve,
Rab - bi. *C* Et o-scu-lá-tus est e - um. Di-xít-
que il-li Je-sus: ✠ A - mí-ce, ad qui ve-
ní-sti? *C* Tunc accessé-runt et ma-nus in-je-cé-runt
in Je-sum, et te-nu-é-runt e - um. Et ecce u-nus ex
his, qui e-rant cum Je-su, ex-téndens ma-num, ex-é-mit
glá-di-um su-um, et percú-ti-ens ser-vum prín-ci-pis sa-
cerdó-tum, ampu-tá-vit au-rí-cu-lam e-jus. Tunc a-it
il-li Je-sus: ✠ Con-vér - te glá-di-um tu-um in

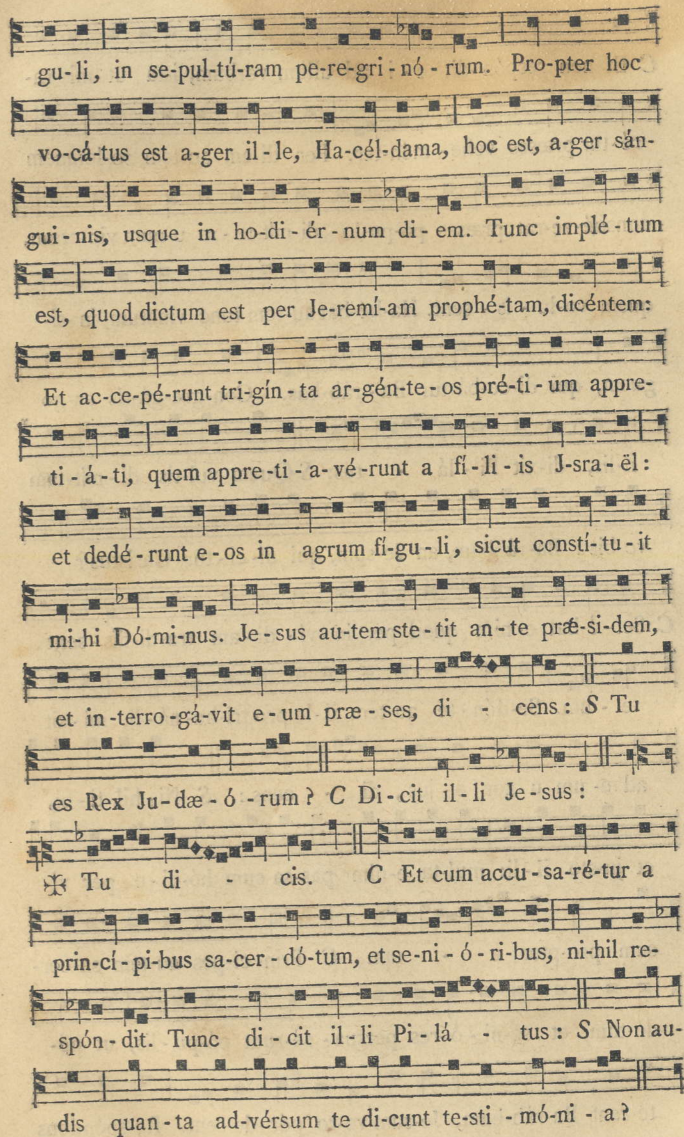

lo-cum su-um. O-mnes e-nim, qui ac-cépe-rint glá-di-
um, glá-di-o per-í-bunt. An pu-tas, qui-a non
possum rogá-re Patrem me-um, et ex-hi-bé-bit mi-hi
mo-do plus quam du-ó-de-cim le-gi-ó-nes Ange-ló-rum?
Quó-mo-do er-go imple-búntur Scri-ptú-ræ, qui-a sic
o-pór-tet fí-e-ri? C In il-la ho-ra di-xit Je-sus
turbis: ✠ Tam-quam ad latrónem ex-í-stis cum
glá-di-is, et fústi-bus compre-hén-de-re me: quo-ti-
di-e a-pud vos sedé-bam do-cens in templo, et non me
te-nu-í-stis. C Hoc au-tem to-tum factum
est, ut a-dimple-rén-tur Scri-ptú-ræ prophe-tá-rum. Tunc
discí-pu-li ó-mnes, re-lícto e-o, fu-gé-runt. At il-li
te-nén-tes Je-sum, duxé-runt ad Cá-i-pham prínci-pem
sa-cerdó-tum, u-bi scri-bæ et se-ni-ó-res convé-ne-rant.

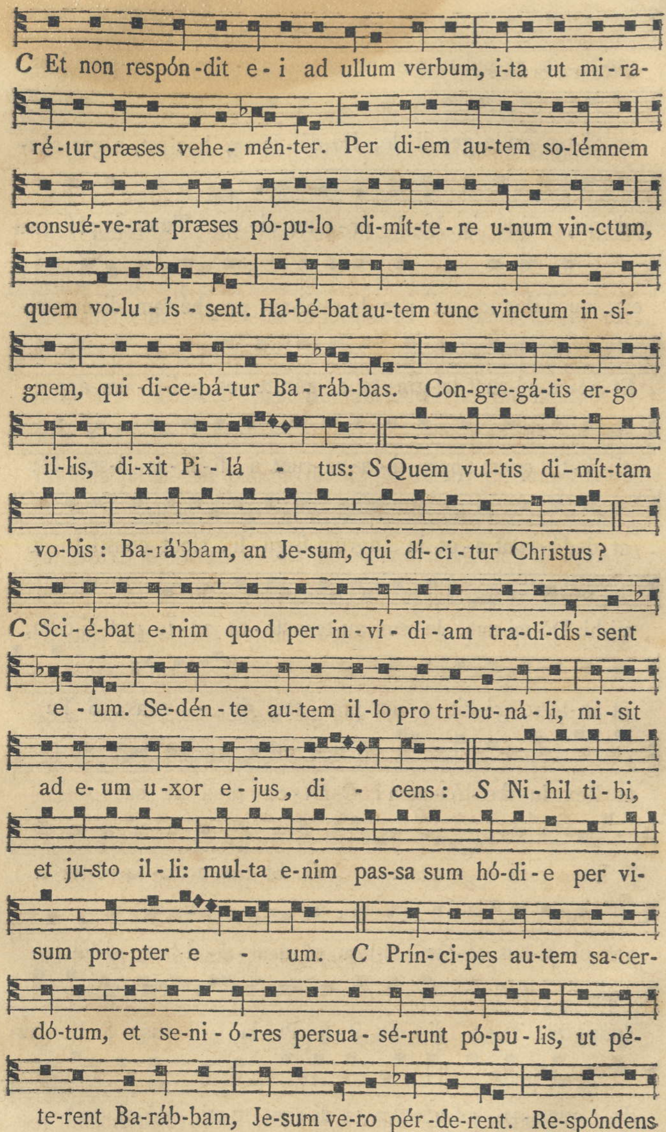

Pe-trus au-tem seque-bá-tur e-um a lon-ge, usque in
á-tri-um prín-ci-pis sa-cer-dó-tum. Et ingrés-sus intro,
se-dé-bat cum mi-nístris ut vi-dé-ret fi-nem. Prín-ci-pes
au-tem sa-cerdó-tum, et o-mne concí-li-um, quæ-ré-bant
fal-sum te-sti-mó-ni-um contra Je-sum, ut e-um mor-ti
trá-de-rent: et non inve-né-runt, cum mul-ti fal-si te-stes
acces-sís-sent. No-víssime au-tem venérunt du-o falsi te-stes
et di-xé-runt: S Hic di-xit: Possum destrú-e-re tem-plum
De-i, et post trí-du-um re-æ-di-fi-cá-re il-lud.
C Et surgens prin-ceps sa-cerdó-tum a-it il-li:
S Ni-hil re-spón-des ad e-a quæ i-sti ad-vérsum te te-sti-
fi-cán-tur? C Je-sus autem ta-cé-bat. Et prin-ceps sa-
cerdó-tum a-it il-li: S A-djú-ro te per De-um
vi-vum, ut di-cas nobis, si tu es Christus Fí-li-us De-

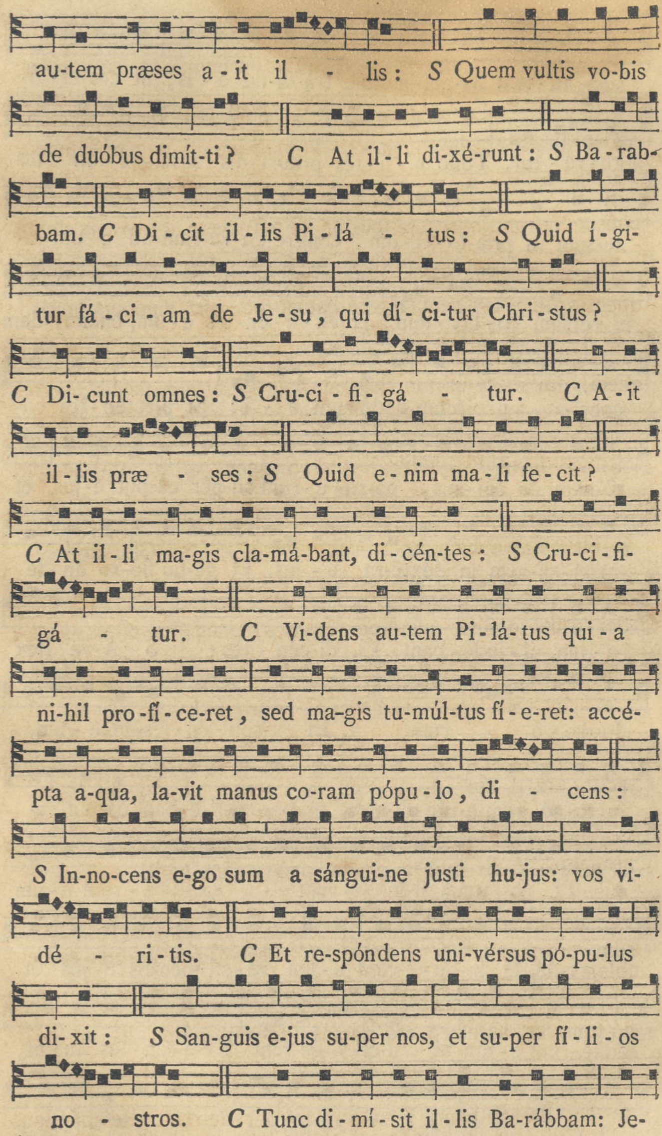

i. C Di-cit il-li Je-sus: ✠ Tu di-xí-
sti. Ve-rúmtamen di-co vo-bis, á-mo-do vi-dé-bi-tis
Fí-li-um hó-mi-nis se-dén-tem a dex-tris vir-tú-tis
De-i, et veni-éntem in nú-bibus cœ - li.
C Tunc prin-ceps sa-cer-dó-tum sci-dit ve-stimén-ta su-a,
di - cens: S Blas-phe-má-vit: quid adhuc e-gémus
tésti-bus? Ecce nunc audí-stis blasphé-mi-am: quid vo-bis
vi-dé-tur? C At il-li re-spon-den-tes di-xé-runt:
S Re-us est mor - tis. C Tunc ex-spu-é-runt in fá-
ci-em e-jus, et có-la-phis e-um ce-ci-dé-runt, á-li-i
au-tem pal-mas in fá-ci-em e-jus dedé-runt, di-cén-tes:
S Prophe-tí-za no-bis Christe, quis est qui te percús-sit?
C Pe-trus ve-ro sedé-bat fo-ris in á-tri-o: et ac-céssit
ad e-um u-na an-cíl-la, di - cens: S Et tu cum

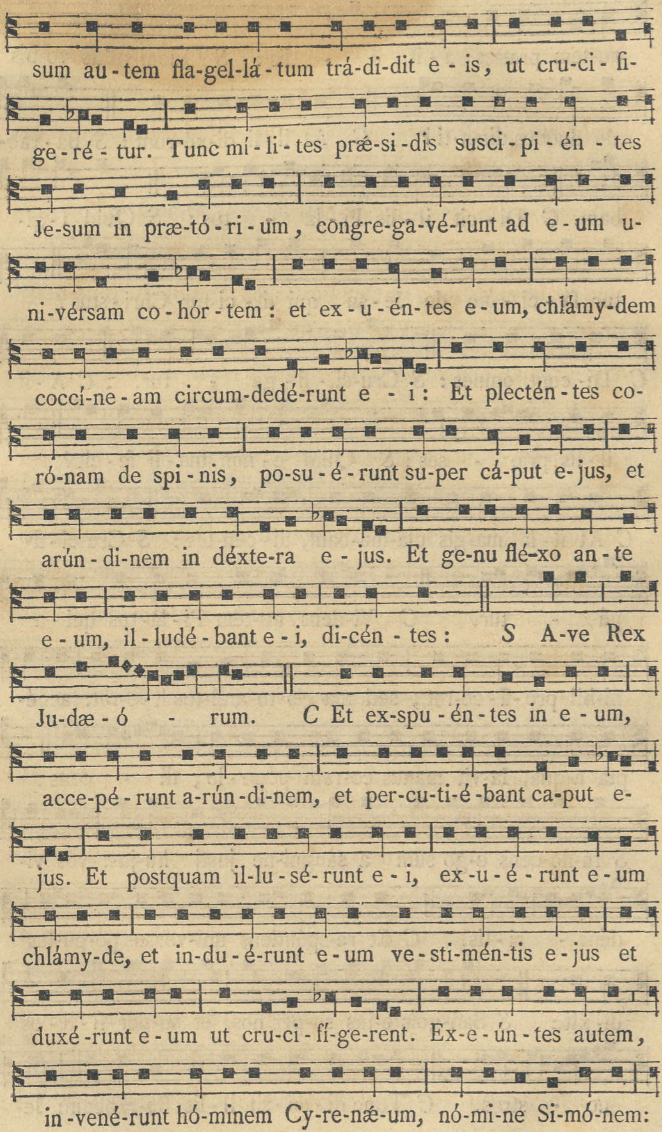

Je-su Ga-li-lǽ-o e - ras. C At il-le ne-gá-
vit co-ram ómni-bus, di - cens: S Né-sci-o quid
di - cis. C Ex-e-ún-te au-tem il-lo já-nu-am,
vi-dit e-um á-li-a an-cíl-la, et a-it his, qui e-rant
i - bi: S Et hic e-rat cum Je-su Na-za-ré -
no. C Et í-te-rum ne-gá-vit cum ju-ra-mén-to:
Qui-a non no-vi hó-mi-nem. Et post pu-síl-lum accessérunt
qui sta-bant, et di-xé-runt Petro: S Ve-re et tu ex il-lis
es: nam et lo-qué-la tu-a ma-ni-fé-stum te fa -
cit. C Tunc cœpit de-te-stá-ri, et ju-rá-re qui-a non
no-vís-set hó-mi-nem. Et con-tí-nu-o gal-lus can-tá-vit.
Et recor-dá-tus est Pe-trus ver-bi Je-su, quod dí-xe-rat:
Pri-úsquam gal-lus can-tet, ter me ne-gá-bis. Et egrés-
sus fo-ras, fle-vit a-má-re. Ma-ne au-tem facto, consí-

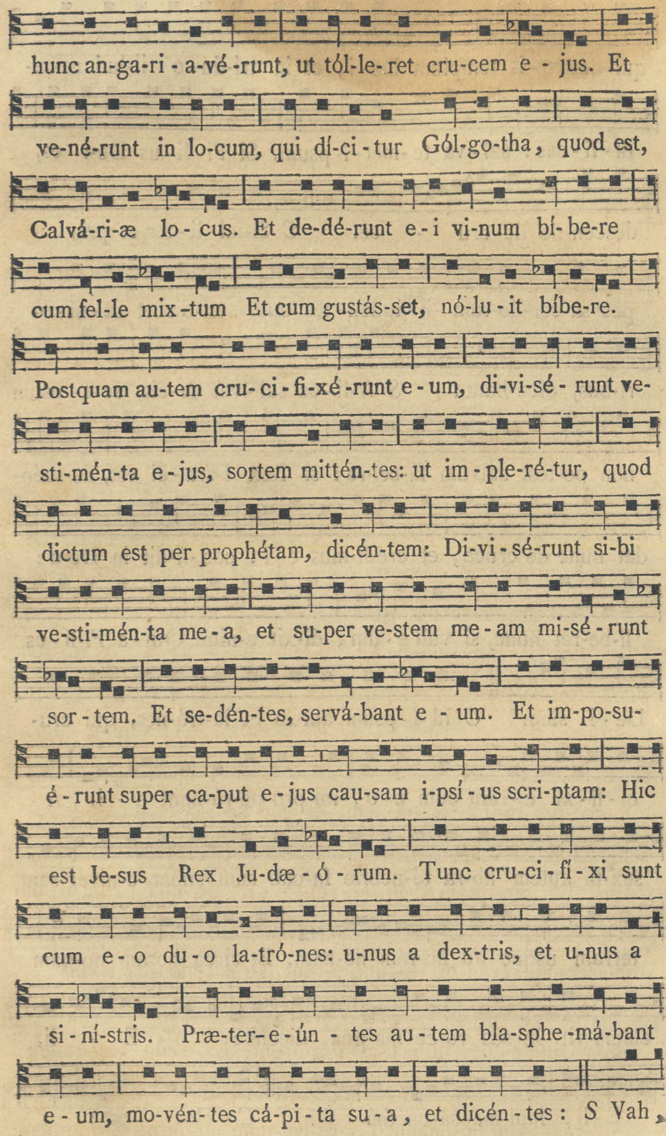

li-um in-i-é-runt omnes prín-ci-pes sa-cer-dó-tum, et
se-ni-ó-res pó-pu-li ad-vér-sus Je-sum, ut e-um mor-ti
trá-de-rent. Et vin-ctum ad-du-xé-runt e-um, et tra-di-
dé-runt Ponti-o Pi-lá-to præ-si-di. Tunc vi-dens Judas,
qui e-um trá-didit, quod damná-tus es-set; pœ-ni-tén-ti-a
du-ctus, ré-tu-lit tri-gín-ta argén-te-os prin-cí-pi-bus sa-
cerdó-tum et se-ni-ó-ri-bus, di - cens: S Peccá-vi,
tradens sánguinem ju - stum. C At il-li di-xé-
runt: S Quid ad nos? Tu ví - de-ris. C Et
pro-jé-ctis ar-gén-te-is in templo, recés-sit: et ab-i-ens,
lá-que-o se su-spén-dit. Prín-ci-pes au-tem sa-cerdó-tum,
ac-céptis argénte-is, dixé-runt: S Non li-cet e-os mít-
te-re in cór-bonam: qui-a pré-ti-um sángui-nis est.
C Con-sí-li-o au-tem ín-i-to, e-mé-runt ex il-lis agrum fí-

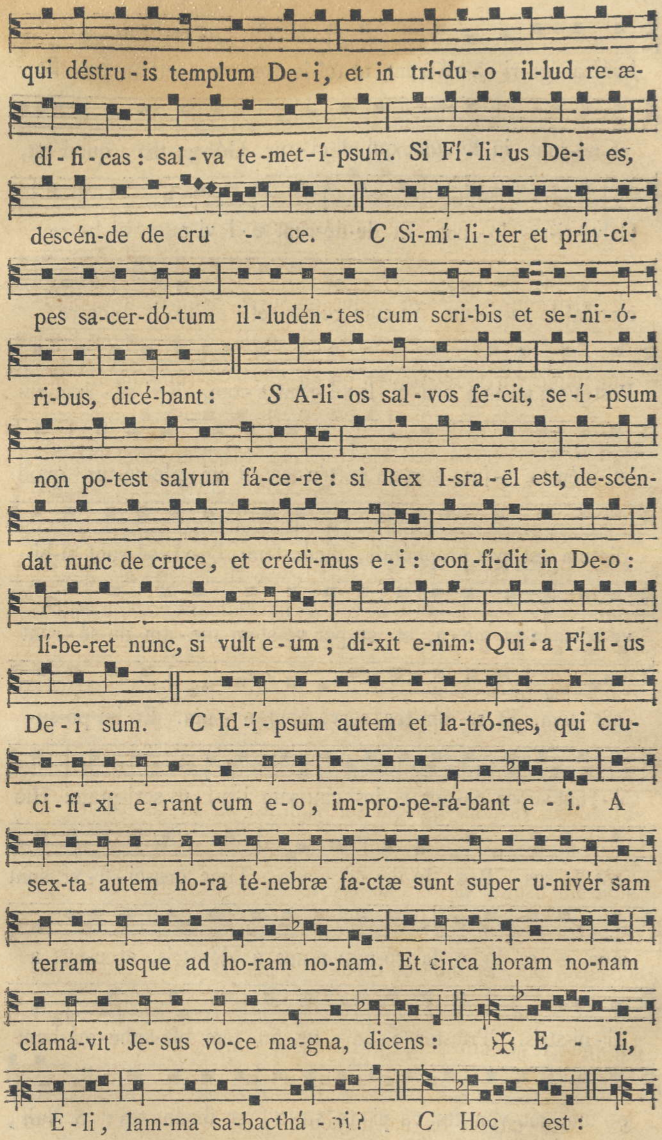

gu-li, in se-pul-tú-ram pe-re-gri-nó-rum. Pro-pter hoc
vo-cá-tus est a-ger il-le, Ha-cél-dama, hoc est, a-ger sán-
gui-nis, usque in ho-di-ér-num di-em. Tunc implé-tum
est, quod dictum est per Je-remí-am prophé-tam, dicéntem:
Et ac-ce-pé-runt tri-gín-ta ar-gén-te-os pré-ti-um appre-
ti-á-ti, quem appre-ti-a-vé-runt a fí-li-is Jsra-ël:
et dedé-runt e-os in agrum fí-gu-li, sicut constí-tu-it
mi-hi Dó-mi-nus. Je-sus au-tem ste-tit an-te præ-si-dem,
et in-terro-gá-vit e-um præ-ses, di - cens: S Tu
es Rex Ju-dæ-ó-rum? C Di-cit il-li Je-sus:
✠ Tu di - cis. C Et cum accu-sa-ré-tur a
prin-cí-pi-bus sa-cer-dó-tum, et se-ni-ó-ri-bus, ni-hil re-
spón-dit. Tunc di-cit il-li Pi-lá - tus: S Non au-
dis quan-ta ad-vérsum te di-cunt te-sti-mó-ni-a?

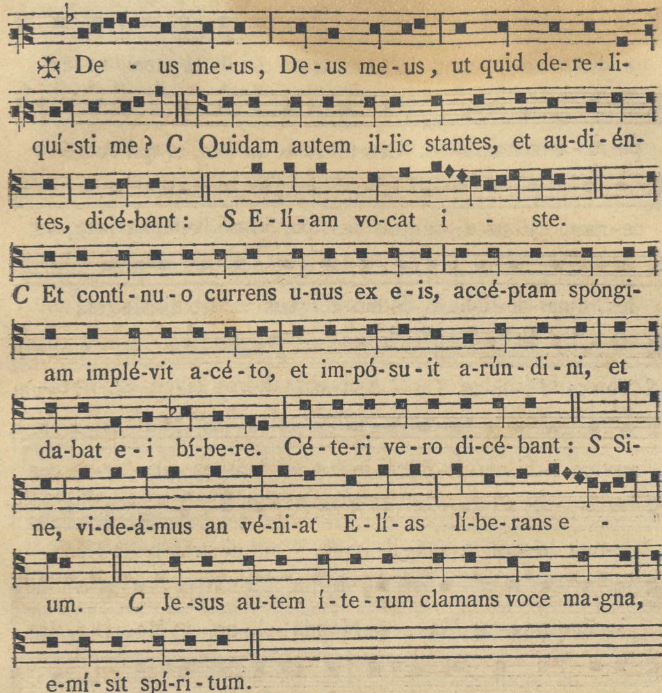

C Et non respón-dit e - i ad ullum verbum, i-ta ut mi-ra-
ré-tur præses vehe - mén-ter. Per di-em au-tem so-lémnem
consué-ve-rat præses pó-pu-lo di-mít-te - re u-num vin-ctum,
quem vo-lu - ís - sent. Ha-bé-bat au-tem tunc vinctum in-sí-
gnem, qui di-ce-bá-tur Ba - ráb-bas. Con-gre-gá-tis er-go
il-lis, di-xit Pi - lá - tus: S Quem vul-tis di - mít-tam
vo-bis: Ba-ráb-bam, an Je-sum, qui dí-ci - tur Christus?
C Sci - é-bat e-nim quod per in - ví - di - am tra-di-dís - sent
e - um. Se-dén - te au-tem il-lo pro tri-bu-ná - li, mi - sit
ad e- um u-xor e - jus, di - cens: S Ni - hil ti - bi,
et ju-sto il - li: mul-ta e-nim pas-sa sum hó-di - e per vi-
sum pro-pter e - um. C Prín-ci-pes au-tem sa-cer-
dó-tum, et se-ni - ó -res persua - sé-runt pó-pu - lis, ut pé-
te-rent Ba-ráb-bam, Je-sum ve-ro pér-de-rent. Re-spóndens

au-tem præses a - it il - lis: S Quem vultis vo-bis
de duóbus dimít-ti? C At il - li di-xé-runt: S Ba - rab-
bam. C Di - cit il - lis Pi - lá - tus: S Quid í - gi-
tur fá - ci - am de Je - su, qui dí - ci-tur Chri - stus?
C Di- cunt omnes: S Cru-ci - fi - gá - tur. C A - it
il - lis præ - ses: S Quid e - nim ma - li fe - cit?
C At il - li ma-gis cla-má-bant, di - cén-tes: S Cru-ci - fi-
gá - tur. C Vi-dens au-tem Pi - lá - tus qui - a
ni-hil pro - fí - ce-ret, sed ma-gis tu-múl-tus fí - e-ret: accé-
pta a-qua, la-vit manus co-ram pópu - lo, di - cens:
S In-no-cens e-go sum a sángui-ne justi hu-jus: vos vi-
dé - ri - tis. C Et re-spóndens uni-vérsus pó-pu-lus
di- xit: S San-guis e-jus su-per nos, et su-per fí - li - os
no - stros. C Tunc di - mí - sit il - lis Ba-rábbam: Je-

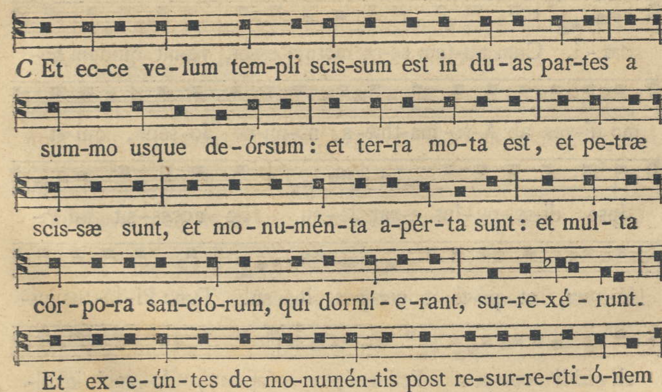

sum au - tem fla-gel-lá - tum trá-di-dit e - is, ut cru-ci - fi-
ge - ré - tur. Tunc mí - li - tes prǽ-si-dis susci - pi - én - tes
Je-sum in præ-tó - ri - um, congre-ga-vé-runt ad e - um u-
ni-vérsam co - hór - tem : et ex - u - én- tes e - um, chlámy-dem
coccí-ne - am circum-dedé-runt e - i : Et plectén - tes co-
ró-nam de spi - nis, po-su - é - runt su-per cá-put e- jus, et
arún - di-nem in déxte-ra e - jus. Et ge-nu flé-xo an - te
e - um, il - ludé - bant e - i, di-cén - tes : S A-ve Rex
Ju-dæ - ó - rum. C Et ex-spu - én - tes in e - um,
acce-pé - runt a-rún -di-nem, et per-cu-ti-é -bant ca-put e-
jus. Et postquam il-lu - sé- runt e - i, ex -u - é - runt e - um
chlámy-de, et in-du - é-runt e - um ve - sti-mén-tis e - jus et
duxé -runt e - um ut cru-ci - fí-ge-rent. Ex-e - ún - tes autem,
in -vené-runt hó-minem Cy-re-nǽ-um, nó-mi-ne Si-mó-nem:

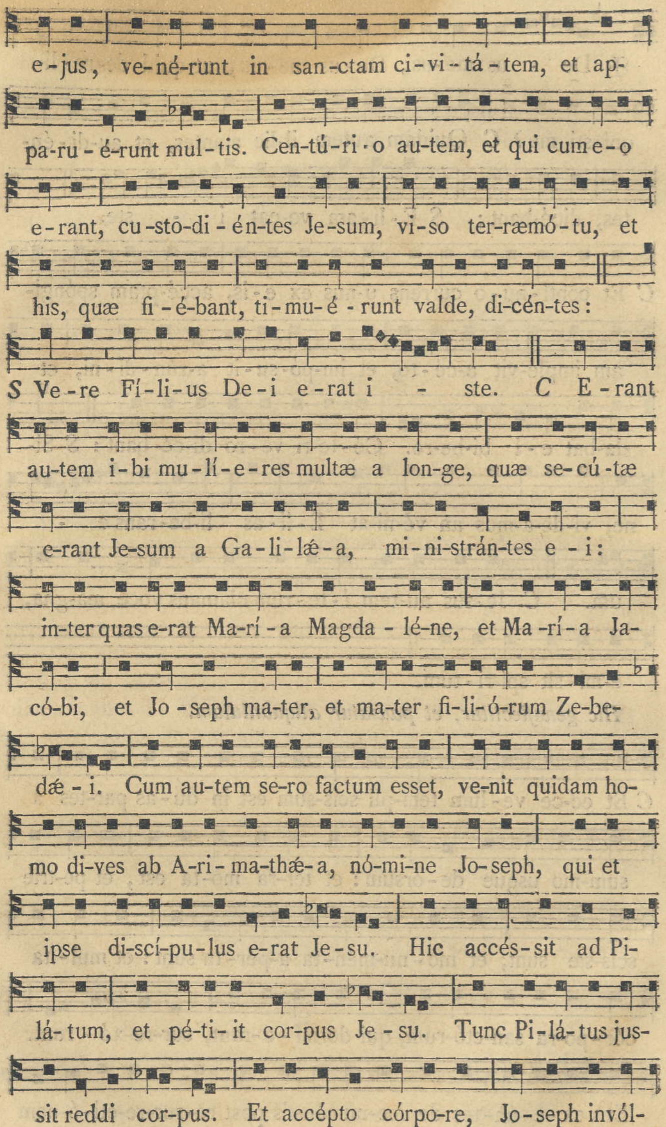

hunc an-ga-ri - a-vé -runt, ut tól-le- ret cru-cem e - jus. Et
ve-né-runt in lo-cum, qui dí-ci - tur Gól-go-tha, quod est,
Calvá-ri-æ lo - cus. Et de-dé-runt e - i vi-num bí- be-re
cum fel-le mix -tum Et cum gustás-set, nó-lu - it bíbe-re.
Postquam au-tem cru- ci - fi-xé -runt e - um, di-vi-sé - runt ve-
sti-mén-ta e - jus, sortem mittén-tes: ut im - ple-ré-tur, quod
dictum est per prophétam, dicén-tem: Di-vi - sé-runt si-bi
ve-sti-mén-ta me - a, et su-per ve-stem me - am mi-sé - runt
sor - tem. Et se-dén-tes, servá-bant e - um. Et im-po-su-
é - runt super ca-put e - jus cau-sam i-psí - us scri-ptam: Hic
est Je-sus Rex Ju-dæ - ó - rum. Tunc cru-ci - fí - xi sunt
cum e - o du - o la-tró-nes: u-nus a dex-tris, et u-nus a
si - ní-stris. Præ-ter- e - ún - tes au - tem bla-sphe -má-bant
e - um, mo-vén- tes cá-pi - ta su - a, et dicén - tes : S Vah,

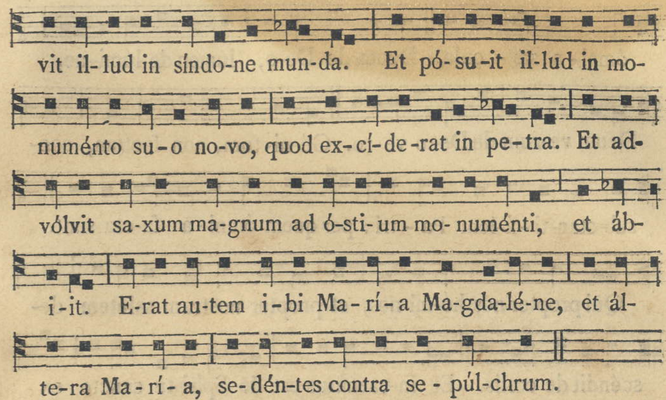

Hic genuflectitur, et pausatur aliquantulum.

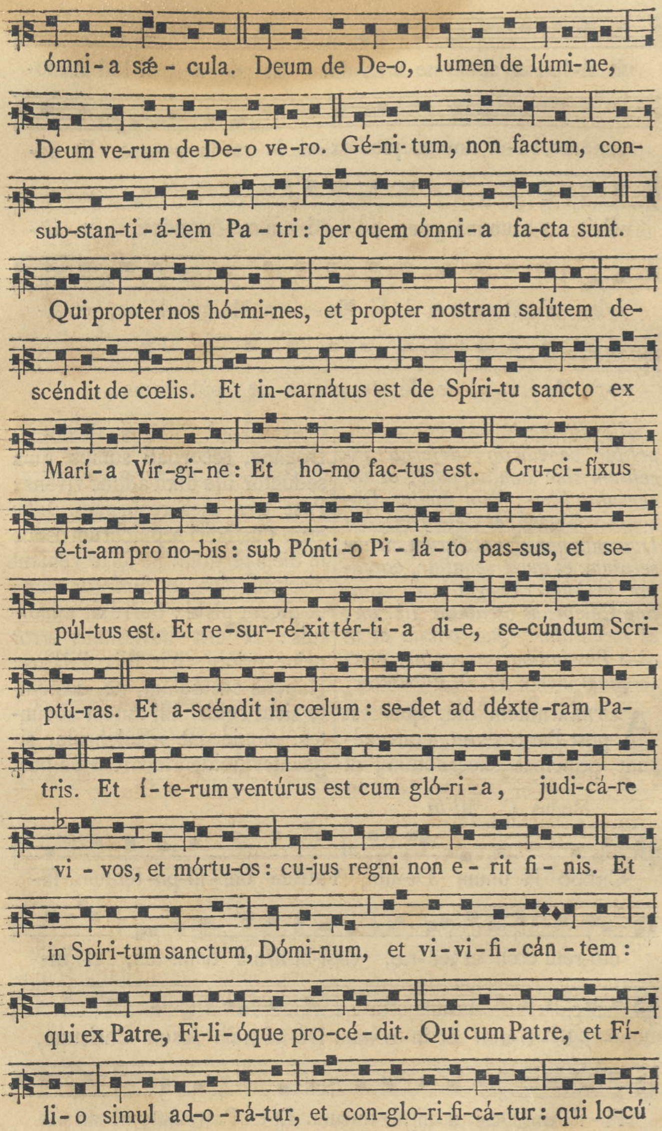

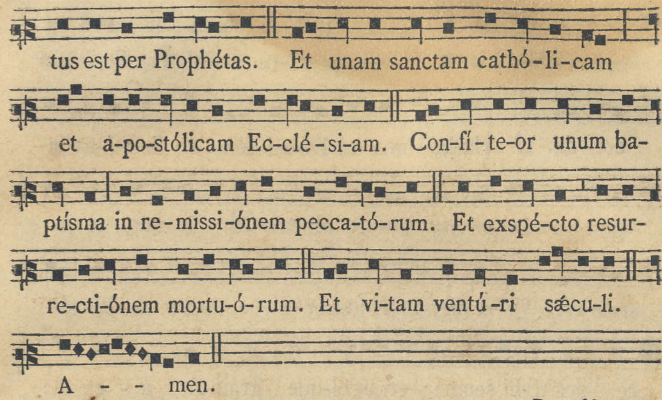
Hic dicitur Munda cor meum. *petitur benedictio, defertur incensum sine luminaribus, et incensatur liber: non dicitur* Dóminus vobíscum. *et Celebrans, aut Diaconus non signat librum, neque seipsum: et quod sequitur, cantatur in tono Evangelii: in cujus fine Celebrans osculatur librum, et incensatur. Quæ omnia et in aliis Passionibus servantur, prœterquam Feria VI. in Parasceve.*

ALTERA autem die, quæ est post Parascéven, convenérunt príncipes sacerdótum, et pharisǽi ad Pilátum, dicéntes: Dómine, recordáti sumus, quia sedúctor ille dixit adhuc vivens: Post tres dies resúrgam. Jube ergo custodíri sepúlchrum usque in diem tértium: ne forte véniant discípuli ejus, et furéntur eum: et dicant plebi: Surréxit a mórtuis: et erit novíssimus error pejor prióre. Ait illis Pilátus: Habétis custódiam, ite, custodíte sicut scitis. Illi autem abeúntes, muniérunt sepúlchrum, signántes lápidem, cum custódibus.

Modus 4. *Mi-la.*

Ps. 68.

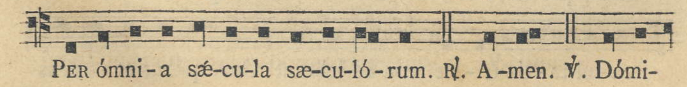
Offertorium.
Modus 8.
Sol-ut.

Secreta.

CONCÉDE, quæsumus Dómine: ut óculis tuæ majestátis munus oblátum, et grátiam nobis devotiónis obtíneat, et efféctum beátæ perennitátis acquírat. Per Dóminum.

Præfatio de Cruce.

nus vo-bí-scum. ℟. Et cum spí-ri-tu tu-o. ℣. Sur-sum

cor-da. ℟. Ha-bé-mus ad Dó-mi-num. ℣. Grá-ti-as a-

gá-mus Dó-mi-no De-o no-stro. ℟. Dignum, et ju-

stum est. Ve-re dignum et justum est, æquum et sa-lu-tá

re, nos ti-bi semper, et u-bí-que gráti-as á-ge-re:

Dó-mi-ne sancte, Pa-ter om-ní-potens, æ-tér-ne De-us.

Qui sa-lú-tem humá-ni gé-ne-ris in li-gno cru-cis consti-

tu-í-sti: ut unde mors o-ri-e-bá-tur, in-de vi ta

re-súr-ge-ret: et qui in ligno vin-cé-bat, in ligno quo-

que vince-ré-tur: per Chri-stum Dómi-num nostrum. Per

quem ma-je-státem tu-am laudant An-ge-li, ad-ó-rant Do-

mi-na-ti-ó-nes, tremunt Po-testá-tes. Cœli, cœ-

lorúmque vir-tú-tes, ac be-á-ta Sé-ra-phim, só-ci-a

ex-sul-ta-ti-ó-ne con-cé-lebrant. Cum quibus et nostras

voces, ut admít-ti jú-be-as, de-pre-cá-mur, súp-pli-ci

confes-si-ó-ne di-céntes.

Modus 2. *Re-fa.*

SAN-CTUS, San-ctus, San-ctus Dó-mi-nus De-

us Sá-ba-oth. Pleni sunt cœ-li et ter-ra

gló-ri-a tu-a. Ho-sán-na in excél-

sis.

BE-NE-DÍ-CTUS qui ve-nit in nó-mi-ne

Dó-mi-ni. Ho-sán-na in ex-cél-sis.

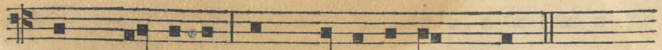
Ad Pater noster.

PER ó-mni-a sǽ-cu-la sæ-cu-ló-rum. ℟. A-men.

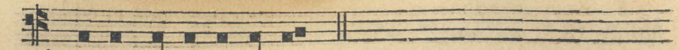
℣. Et ne nos indú-cas in ten-ta-ti-ó-nem.

℟. Sed li-be-ra nos a ma-lo.

PER ó-mni-a sǽ-cu-la sæ-cu-ló-rum. ℟. A-men.

Pax ✠ Dó-mi-ni sit ✠ semper vo-bís ✠ cum.

℟. Et cum spí-ri-tu tu - o.

Modus. 2. *Re-fa.*

Agnus De - i, qui tol-lis pec-cá - ta mun - di: mi-se-

ré-re no - bis. A-gnus De - i, qui tol - lis pec-cá - ta

mundi: mi-se-ré-re no-bis. A - gnus De-i qui tol-

lis pec-cá-ta-mun-di: do-na no - bis pa - cem.

Matth. 26.

Communio. Modus 7. *Sol-re.*

Pa - ter, si non potest hic ca-lix trans-

í - re, ni-si bibam il-lum: fi - at vo-lún-tas tu-a.

Postcommunio.

Per hujus, Dómine, operatiónem mystérii: et vítia nostra purgéntur, et justa desidéria compleántur. Per Dóminum nostrum.

Be-ne-di-cámus Dó - ó - mi-no.
℣. De - - - o grá - á - ti-as.

❡ *In Missis privatis legitur in finem Evangelium,* Cum appropinquasset. *ut supra in benedictione Palmarum. pag.* 36.

AD SEXTAM.

Pater noster. Ave María.
℣. Deus in adjutórium. *ut supra.* 18.

Hymnus.

Rector potens, verax Deus,
Qui témperas rerum vices,
Splendóre mane illúminas,
Et ígnibus merídiem.
Exstíngue flammas lítium,
Aufer calórem nóxium,
Confer salútem córporum,
Verámque pacem córdium.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
[Amen.

Antiph. Tibi revelávi.

Psalmus.

Defécit in salutáre tuum ánima mea: * et in verbum tuum supersperávi.

Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, * dicéntes: Quando consoláberis me?

Quia factus sum sicut uter in pruína: * justificatiónes tuas non sum oblítus.

Quot sunt dies servi tui: * quando fácies de persequéntibus me judícium?

Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes: * sed non ut lex tua.

Omnia mandáta tua véritas: * iníque persecúti sunt me, ádjuva me.

Paulo minus consummavérunt me in terra: * ego autem non derelíqui mandáta tua.

Secúndum misericórdiam tuam vivífica me: * et custódiam testimónia oris tui.

In ætérnum Dómine, * verbum tuum pérmanet in cœlo.

In generatiónem et generatiónem véritas tua: * fundásti terram, et pérmanet.

Ordinatióne tua persevérat dies: * quóniam ómnia sérviunt tibi.

Nisi quod lex tua meditátio mea est: * tunc forte periíssem in humilitáte mea.

In ætérnum non oblivíscar justificatiónes tuas: * quia in ipsis vivificásti me.

Tuus sum ego, salvum me fac: * quóniam justificatiónes tuas exquisívi.

Me exspectavérunt peccatóres ut pérderent me: * testimónia tua intelléxi.

Omnis consummatiónis vidi finem: * latum mandátum tuum nimis.

Quómodo diléxi legem tuam Dómine? * tota die meditátio mea est.

Super inimícos meos prudéntem me fecísti mandáto tuo: * quia in ætérnum mihi est.

Super omnes docéntes me intelléxi: * quia testimónia tua meditátio mea est.

Super senes intelléxi: * quia mandáta tua quæsívi.

Ab omni via mala prohíbui pedes meos: * ut custódiam verba tua.

A judíciis tuis non declinávi: * quia tu legem posuísti mihi.

Quam dúlcia fáucibus meis elóquia tua, * super mel ori meo!

A mandátis tuis intelléxi: * proptérea odívi omnem viam iniquitátis.

Lucérna pédibus meis verbum tuum, * et lumen sémitis meis.

Jurávi, et státui * custodíre judícia justítiæ tuæ.

Humiliátus sum usquequáque Dómine: * vivífica me secúndum verbum tuum.

Voluntária oris mei beneplácita fac Dómine: * et judícia tua doce me.

Anima mea in mánibus meis semper: * et legem tuam non sum oblítus.

Posuérunt peccatóres láqueum mihi: * et de mandátis tuis non errávi.

Hæreditáte acquisívi testimónia tua in ætérnum: * quia exsultátio cordis mei sunt.

Inclinávi cor meum ad faciéndas justificatiónes tuas in ætérnum, * propter retributiónem.

INíQUOS ódio hábui: * et legem tuam diléxi.

Adjútor et suscéptor meus es tu: * et in verbum tuum supersperávi.

Declináte a me, malígni: * et scrutábor mandáta Dei mei.

Súscipe me secúndum elóquium tuum, et vivam: * et non confúndas me ab exspectatióne mea.

Adjuva me, et salvus ero: * et meditábor in justificatiónibus tuis semper.

Sprevísti omnes discedéntes a judíciis tuis: * quia injústa cogitátio eórum.

Prævaricántes reputávi omnes peccatóres terræ: * ídeo diléxi testimónia tua.

Confíge timóre tuo carnes meas: * a judíciis enim tuis tímui.

Feci judícium et justítiam: * non tradas me calumniántibus me.

Súscipe servum tuum in bonum: * non calumniéntur me supérbi.

Oculi mei defecérunt in salutáre tuum: * et in elóquium justítiæ tuæ.

Fac cum servo tuo secúndum misericórdiam tuam: * et justificatiónes tuas doce me.

Servus tuus sum ego: * da mihi intelléctum, ut sciam testimónia tua.

Tempus faciéndi Dómine: * dissipavérunt legem tuam.

Ideo diléxi mandáta tua, * super aurum et topázion.

Proptérea ad ómnia mandáta tua dirigébar: * omnem viam iníquam ódio hábui.

Antiph. Tibi reveláví causam meam, defénsor vitæ meæ, Dómine Deus meus.

Capitulum. *Philipp. 2.*

HUMILIÁVIT semetípsum factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod et Deus exaltávit illum, et donávit illi nomen, quod est super omne nomen.

℟. *br.* De ore leónis, * Líbera me Dómine. De ore leónis.

℣. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam. Líbera me. De ore leónis.

℣. Ne perdas cum ímpiis Deus ánimam meam.

℟. Et cum viris sánguinum vitam meam.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui humáno géneri, ad imitándum humilitátis exémplum, Salvatórem nostrum carnem súmere, et crucem subíre fecísti: concéde propítius; ut et patiéntiæ ipsíus habére documénta, et resurrectiónis consórtia mereámur. Per eúmdem Dóminum.

AD NONAM.

Pater noster. Ave María.

℣. Deus in adjutórium. *ut supra.* 18.

HYMNUS.

RERUM Deus tenax vigor,
Immótus in te pérmanens,
Lucis diúrnæ témpora
Succéssibus detérminans.

Largíre lumen véspere,
Quo vita nusquam décidat,
Sed præmium mortis sacræ
Perénnis instet glória.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Antiph. Invocábo.

Psalmus.

MIRABÍLIA testimónia tua: * ídeo scrutáta est ea ánima mea.

Declarátio sermónum tuórum illúminat: * et intelléctum dat párvulis.

Os meum apérui, et attráxi spíritum: * quia mandáta tua desiderábam.

Aspice in me, et miserére mei, * secúndum judícium diligéntium nomen tuum.

Gressus meos dírige secúndum elóquium tuum: * et non dominétur mei omnis injustítia.

Rédime me a calúmniis hóminum: ut custódiam mandáta tua.

Fáciem tuam illúmina super servum tuum: * et doce me justificatiónes tuas.

Exitus aquárum deduxérunt óculi mei: * quia non custodiérunt legem tuam.

Justus es Dómine: * et rectum judícium tuum.

Mandásti justítiam testimónia tua: * et veritátem tuam nimis.

Tabéscere me fecit zelus meus: * quia oblíti sunt verba tua inimíci mei.

Ignítum elóquium tuum veheménter: * et servus tuus diléxit illud.

Adolescéntulus sum ego, et contémptus: * justificatiónes tuas non sum oblítus.

Justítia tua, justítia in ætérnum: * et lex tua véritas.

Tribulátio et angústia invenérunt me: * mandáta tua meditátio mea est.

Æquitas testimónia tua in ætérnum: * intelléctum da mihi, et vivam.

CLAMÁVI in toto corde meo, exáudi me Dómine: * justificatiónes tuas requíram.

Clamávi ad te, salvum me fac: * ut custódiam mandáta tua.

Prævéni in maturitáte, et clamávi: * quia in verba tua supersperávi.

Prævenérunt óculi mei ad te dilúculo: * ut meditárer elóquia tua.

Vocem meam audi secúndum misericórdiam tuam Dómine: *et secúndum judícium tuum vivífica me.

Appropinquavérunt persequéntes me iniquitáti: * a lege autem tua longe facti sunt.

Prope es tu Dómine: * et omnes viæ tuæ véritas.

Inítio cognóvi de testimóniis tuis: * quia in ætérnum fundásti ea.

Vide humilitátem meam, et éripe me: * quia legem tuam non sum oblítus.

Júdica judícium meum, et rédime me: * propter elóquium tuum vivífica me.

Longe a peccatóribus salus: * quia justificatiónes tuas non exquisiérunt.

Misericórdiæ tuæ multæ Dómine: * secúndum judícium tuum vivífica me.

Multi qui persequúntur me, et tríbulant me: * a testimóniis tuis non declinávi.

Vidi prævaricántes, et tabescébam: * quia elóquia tua non custodiérunt.

Vide quóniam mandáta tua diléxi Dómine: * in misericórdia tua vivífica me.

Princípium verbórum tuórum, véritas: * in ætérnum ómnia judícia justítiæ tuæ.

PRÍNCIPES persecúti sunt me gratis: * et a verbis tuis formidávit cor meum.

Lætábor ego super elóquia tua: * sicut qui invénit spólia multa.

Iniquitátem ódio hábui, et abominátus sum: * legem autem tuam diléxi.

Sépties in die laudem dixi tibi, * super judícia justítiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam: * et non est illis scándalum.

Exspectábam salutáre tuum Dómine: * et mandáta tua diléxi.

Custodívit ánima mea testimónia tua: * et diléxit ea vehementer.

Servávi mandáta tua, et testimónia tua: * quia omnes viæ meæ in conspéctu tuo.

Appropínquet deprecátio mea in conspéctu tuo Dómine: * juxta elóquium tuum da mihi intelléctum.

Intret postulátio mea in conspéctu tuo: * secúndum elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum, * cum docúeris me justificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum: * quia ómnia mandáta tua ǽquitas.

Fiat manus tua ut salvet me: * quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi salutáre tuum Dómine: * et lex tua meditátio mea est.

Vivet ánima mea, et laudábit te: * et judícia tua adjuvábunt me.

Errávi, sicut ovis quæ périit: * quære servum tuum, quia mandáta tua non sum oblítus.

Antiph. Invocábo nomen tuum Dómine: ne avértas fáciem tuam a clamóre meo.

Capitulum. *Philipp. 2. b.*

IN nómine Jesu omne genu flectátur cœléstium, terréstrium, et infernórum: et omnis lingua confiteátur quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris.

℟. *br.* Ne perdas cum ímpiis, * Deus ánimam meam. Ne perdas.

℣. Et cum viris sánguinum vitam meam. Deus. Ne perdas.

℣. Eripe me Dómine ab hómine malo.

℟. A viro íniquo éripe me.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui humáno géneri, ad imitándum humilitátis exémplum, Salvatórem nostrum carnem súmere, et crucem subíre fecísti: concéde propítius, ut et patiéntiæ ipsíus habére documénta, et resurrectiónis consórtia mereámur. Per eúmdem Dóminum.

AD VESPERAS.

Pater noster. Ave Maria.

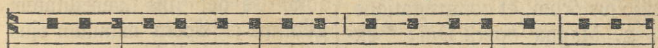
℣. Deus, in ad-ju-tó-ri-um me-um in-tén-de.

℟. Dó-mine, ad ad-ju-vándum me fe-stí-na.

℣. Gló-ri-a Pa-tri, et Fi-li-o, et Spi-rí-tu-i sancto:

Sic-ut e-rat in prin-cí-pi-o, et nunc, et semper, et in

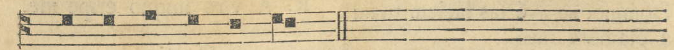
sǽ-cu-la sæ-cu-ló-rum. A-men.

Laus ti-bi Dó-mi-ne, Rex æ-tér-næ gló-ri-æ.

1. *Antiph.* *Ton. VII. Fin.* 4.

Psalmus. 109.

DIXIT Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis:

2. Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

3. Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

4. Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

5. Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

6. Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

7. Judicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

8. De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

1. *Antiph.*

2. *Antiph.* *Ton. IV. Fin.* 3.

Psalmus. 110.

CONFITÉBOR tibi Dómine in toto corde meo: * in consílio justórum, et congregatióne.

2. Magna ópera Dñi: * exquisíta in omnes voluntátes ejus.

3. Conféssio et magnificéntia opus ejus: * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

4. Memóriam fecit mirabílium suórum, miséricors et miserátor Dóminus: * escam dedit timéntibus se.

5. Memor erit in sæculum testaménti sui: * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo:

6. Ut det illis hæreditátem géntium: * ópera mánuum ejus véritas, et judícium.

7. Fidélia ómnia mandáta ejus: confirmáta in sæculum sæculi, * facta in veritáte et æquitáte.

8. Redemptiónem misit pópulo suo: * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

9. Sanctum, et terríbile nomen ejus: * inítium sapiéntiæ timor Dómini.

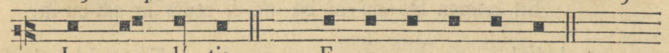
10. Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: * laudátio ejus manet in sæculum sæculi.

2. *Antiph.*

3. *Antiph.* *Ton. IV. Fin.* 3.

Psalmus 111.

BEÁTUS vir, qui timet Dóminum: * in mandátis ejus volet nimis.

2. Potens in terra erit semen ejus: * generátio rectórum benedicétur.

3. Glória, et divítiæ in domo ejus: * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

4. Exórtum est in ténebris lumen rectis: * miséricors, et miserátor, et justus.

5. Jucúndus homo qui miserétur et cómmodat, dispónet sermónes suos in judício: * quia in ætérnum non commovébitur.

6. In memória ætérna erit justus: * ab auditióne mala non timébit.

7. Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus: * non commovébitur donec despíciat inimícos suos.

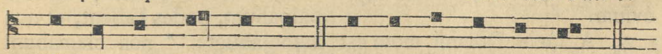
8. Dispérsit, dedit paupéribus: justítia ejus manet in sæculum sæculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

9. Peccátor vidébit, et irascétur, déntibus suis fremet et tabéscet: * desidérium peccatórum períbit.

3. *Antiph.*

4. *Antiph.* *Ton. VII. Fin.* 1.

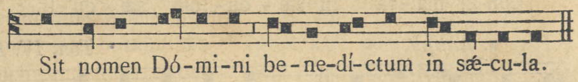
Psalmus 112.

LAUDÁTE púeri Dóminum: * laudáte nomen Dómini.

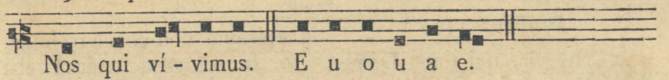
2. Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

3. A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dñi.
4. Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cœlos glória ejus.
5. Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cœlo et in terra ?
6. Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem :
7. Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.
8. Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

4. *Antiph.*

5. *Antiph.* *Tonus irregul.*

Psalmus 113.

In éxitu Israël de Ægýpto, * domus Jacob de pópulo bárbaro :
2. Facta est Judǽa sanctificátio ejus, * Israël potéstas ejus.
3. Mare vidit, et fugit : * Jordánis convérsus est retrórsum.
4. Montes exsultavérunt ut aríetes; * et colles sicut agni óvium.
5. Quid est tibi mare quod fugísti : * et tu Jordánis, quia convérsus es retrórsum ?
6. Montes exsultástis sicut aríetes, * et colles sicut agni óvium.
7. A fácie Dómini mota est terra, * a fácie Dei Jacob.
8. Qui convértit petram in stagna aquárum, * et rupem in fontes aquárum.
9. Non nobis, Dómine, non nobis : * sed nómini tuo da glóriam.
10. Super misericórdia tua, et veritáte tua : * nequándo dicant Gentes : Ubi est Deus eórum ?
11. Deus autem noster in cœlo : * ómnia, quæcúmque vóluit, fecit.
12. Simulácra Géntium argéntum, et aurum, * ópera mánuum hóminum.
13. Os habent, et non loquéntur : * óculos habent, et non vidébunt.
14. Aures habent, et non aúdient : * nares habent, et non odorábunt.
15. Manus habent, et non palpábunt, pedes habent, et non ambulábunt : * non clamábunt in gútture suo.
16. Símiles illis fiant qui fáciunt ea: * et omnes, qui confídunt in eis.
17. Domus Israël sperávit in

Dómino : * adjútor eórum et protéctor eórum est.
18. Domus Aaron sperávit in Dómino : * adjútor eórum et protéctor eórum est.
19. Qui timent Dóminum, speravérunt in Dño : * adjútor eórum et protéctor eórum est.
20. Dóminus memor fuit nostri : * et benedíxit nobis.
21. Benedíxit dómui Israël, * benedíxit dómui Aaron.
22. Benedíxit ómnibus, qui timent Dóminum, * pusíllis cum majóribus.
23. Adjíciat Dóminus super vos, * super vos, et super fílios vestros.
24. Benedícti vos a Dómino, * qui fecit cœlum et terram.
25. Cœlum cœli Dómino : * terram autem dedit fíliis hóminum.
26. Non mórtui laudábunt te Dómine, * neque omnes, qui descéndunt in inférnum.
27. Sed nos qui vívimus, benedícimus Dómino, * ex hoc nunc, et usque in sǽculum.

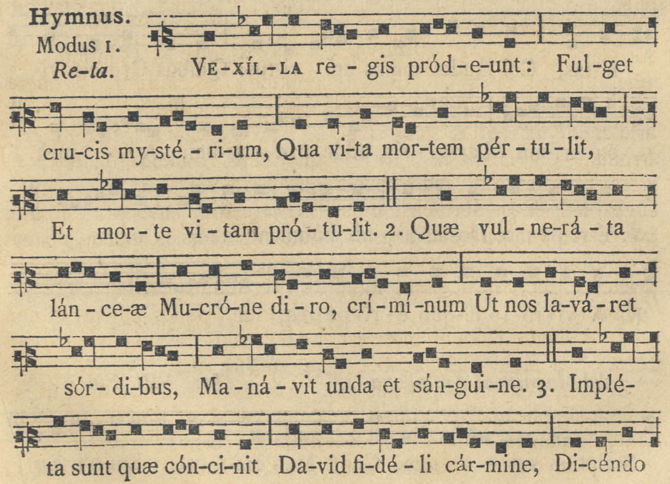
5. *Antiph.*

Capitulum. *Philipp. 2.*

Fratres: Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu : qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo : sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo. ℟. Deo grátias.

Hymnus. Modus 1. *Re-la.*

na-ti-ó-ni-bus: Re-gná-vit a li-gno De-us. 4. Ar-

bor de-có-ra et fúl-gi-da, Orná-ta re-gis púr-pu-ra,

E-lécta digno stí-pi-te Tam sancta membra tán-ge-re.

5. Be-á-ta, cu-jus brá-chi-is, Pré-tium pe-pén-dit

sæ-cu-li, Sta-té-ra fa-cta córpo-ris, Tu-lítque

præ-dam tár-ta-ri. 6. O Crux a-ve, spes ú-ni-ca, Hoc

passi-ó-nis témpo-re Pi-is ad-áuge grá-ti-am,

Re-ísque de-le crí-mi-na. 7. Te, fons sa-lú-tis Trí-

ni-tas, Col-láudet omnis spí-ri-tus: Quibus Cru-cis vi-

ctó-ri-am Lar-gí-ris, adde præ-mi-um. A-men.

℣. E-ri-pe me, Dó-mi-ne, ab hó-mi-ne ma-lo, o.

℟. A vi-ro i-ní-quo é-ri-pe me, e.

Ad Magnificat Antiphona. *Ton. VIII. Fin. 1.*

Scriptum est e-nim. *Cant.* Ma-gní-fi-cat. E u o u a e.

Canticum B. Mariæ Virg.

Lucæ 1. c.

MAGNÍFICAT * ánima mea Dóminum:

2. Et exsultávit spíritus meus * in Deo salutári meo.

3. Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

4. Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen ejus.

5. Et misericórdia eius a progénie in progénies, * timéntibus eum.

6. Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.

7. Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

8. Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.

9. Suscépit Israël púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

10. Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sæcula.

Antiphona. Scriptum est e-nim: Percú-ti-am pastó-rem, et di-sper-gén-tur o-ves gre-gis: postquam au-tem re-sur-ré-xe-ro, præcé-dam vos in Ga-li-læ-am: i-bi me vi-dé-bi-tis, di-cit Dó-mi-nus.

Oratio.

OMNÍPOTENS sempitérne Deus, qui humáno géneri, ad imitándum humilitátis exémplum, Salvatórem nostrum carnem súmere, et crucem subíre fecísti: concéde propítius, ut et patiéntiæ ipsíus habére documénta, et resurrectiónis consórtia mereámur. Per eúmdem Dóminum.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Be-ne-di-cá-mus Dó-mi-no.

R. De-o grá-ti-as.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.

℟. Amen.

Ab hac die usque ad Octavam Paschæ, si occurrat aliquod Festum novem Lectionum, quod transferri valeat, transfertur post Octavam; secus de eo fit Commemoratio, præterquam tribus diebus Pascha præcedentibus et duobus consequentibus, juxta Rubricam de Commem. Festi trium Lectionum, item a Feria V. in Cœna Dñi usque ad Feriam III. Paschæ, nulla fit Commemoratio.

AD COMPLETORIUM.

Lector incipit

℣. Ju be domne be-ne-dí-ce-re.

Hebdomadarius prosequitur. Benedictio.

NOCTEM qui-é-tam, et finem perféctum

concédat no-bis Dómi-nus omní-po-tens. ℟. Amen.

Lector.

FRATRES: Só-bri-i e-stó-te, et vi-gi-lá-te, qui-a

ad-ver-sá-ri-us ve-ster di-á-bo-lus tamquam le-o-rú-gi-ens

cír-cu-it, quæ-rens quem dévo-ret: cu-i re-sí-sti-te

for-tes in fi-de. Tu autem Dó-mi-ne mi-se-ré-re

no-bis. ℟. De-o grá-ti-as. ℣. Ad-ju-tó-ri-um nostrum

in nó-mi-ne Dó-mi-ni. ℟. Qui fe-cit cœ-lum et ter-ram.

Pater noster. *dicitur totum secreto.*

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem.

CONFÍTEOR Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et vobis fratres: quia peccávi nimis cogitatióne, verbo et ópere: mea culpa, mea culpa, mea máxima

culpa. Ideo precor beátam Maríam semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos et vos fratres, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus respondet:

MISEREÁTUR tui omnípotens Deus, et dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

Deinde repetit Confessionem, et ubi dicitur vobis fratres *et* vos fratres, *dicatur:* tibi pater, *et* te pater.

Facta Confessione a Choro, Hebdomadarius dicit:

MISEREÁTUR vestri omnípotens Deus, et dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

INDULGÉNTIAM, absolutiónem, et remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Et facta absolutione dicitur:

℣. Con-vér-te nos De-us sa-lu-tá-ris no-ster.

℟. Et a-vér-te i-ram tu-am a no-bis.

℣. Deus in adjutórium. *pag.* 83.

Antiph. *Ton. VIII. Fin.* 1.

Mi-se-ré-re.

Psalmus 4.

CUM invocárem exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

2. Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

3. Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * Ut quid dilígitis vanitátem, et quǽritis mendácium?

4. Et scitóte quoniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

5. Irascímini, et nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

6. Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

7. Signátum est super nos lumen vultus tui Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

8. A fructu fruménti, vini et ólei sui * multiplicáti sunt.

9. In pace, in idípsum * dórmiam, et requiéscam.

10. Quóniam tu Dómine singuláriter in spe * constituísti me.

Psalmus 30.

In te Dómine sperávi, non confúndar in ætérnum: * in justítia tua líbera me.

2. Inclína ad me aurem tuam: * accélera ut éruas me.

3. Esto mihi in Deum protectórem: et in domum refúgii, * ut salvum me fácias.

4. Quóniam fortitúdo mea, et refúgium meum es tu: * et propter nomen tuum dedúces me, et enútries me.

5. Edúces me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi: quóniam tu es protéctor meus.

6. In manus tuas commendo spíritum meum: * redemísti me Dómine Deus veritátis.

Psalmus 90.

Qui hábitat in adjutório Altíssimi, * in protectióne Dei cœli commorábitur.

2. Dicet Dómino: Suscéptor meus es tu, et refúgium meum: * Deus meus, sperábo in eum.

3. Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et a verbo áspero.

4. Scápulis suis obumbrábit tibi: * et sub pennis ejus sperábis.

5. Scuto circúmdabit te véritas ejus: * non timébis a timóre noctúrno,

6. A sagítta volánte in die, a negótio perambulánte in ténebris: * ab incúrsu, et dæmónio meridiáno.

7. Cadent a látere tuo mille, et decem míllia a dextris tuis: * ad te autem non appropinquábit.

8. Verúmtamen óculis tuis considerábis: * et retributiónem peccatórum vidébis.

9. Quóniam tu es Dómine spes mea: * Altíssimum posuísti refúgium tuum.

10. Non accédet ad te malum: * et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

11. Quóniam Angelis suis mandávit de te: * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

12. In mánibus portábunt te: * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

13. Super áspidem, et basilíscum ambulábis: * et conculcábis leónem et dracónem.

14. Quóniam in me sperávit, liberábo eum: * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

15. Clamávit ad me, et ego exaúdiam eum: * cum ipso sum in tribulatióne: erípiam eum et glorificábo eum.

16. Longitúdine diérum replébo eum: * et osténdam illi salutáre meum.

Psalmus 133.

Ecce nunc benedícite Dóminum, * omnes servi Dómini:

2. Qui statis in domo Dñi * in átriis domus Dei nostri,

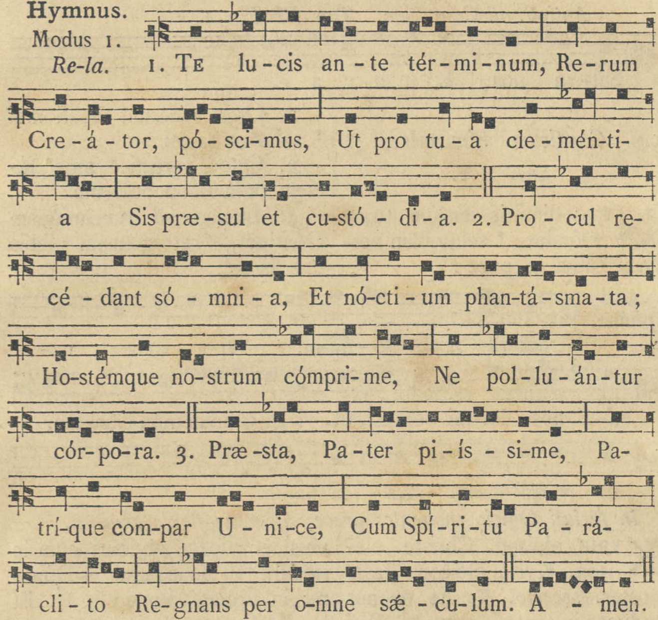
3. In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, * et benedícite Dóminum.

4. Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cœlum et terram.

Antiphona.

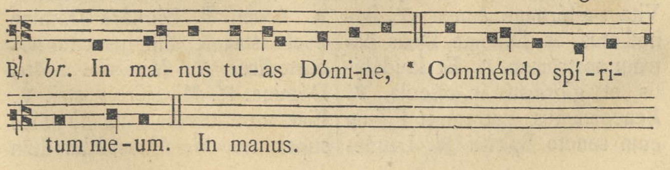

Hymnus. Modus 1. *Re-la.*

Capitulum. *Jerem. 14. b.*

Tu autem in nobis es Dómine, et nomen sanctum tuum invocátum est super nos, ne derelínquas nos, Dómine Deus noster. ℟. Deo grátias.

℣. Re-de-mi-sti nos Dó-mi-ne De-us ve-ri-tá-tis. Comméndo. — In manus.

℣. Custódi nos Dómine ut pupíllam óculi, i.
℟. Sub umbra alárum tuárum prótege nos, o - - os.

Antiph. ad Cant. Sim. Ton. III. Fin. 1.

Sal-va nos. E u o u a e.

Canticum Simeonis.
Luc. 2. *e.*

NUNC dimíttis servum tuum Dómine, * secúndum verbum tuum in pace :

2. Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,

3. Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum :

4. Lumen ad revelatiónem Géntium, * et glóriam plebis tuæ Israël.

Antiphona. Sal-va nos Dó-mi-ne vi-gi-lán-tes, cu-stó-di nos dor-mi-éntes: ut vi-gi-lémus cum Chri-sto, et re-qui-e-scá-mus in pa-ce.

In feriali Officio sequentes preces dicuntur flexis genibus.

KYRIE eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. *secreto.* ℣. Et ne nos indúcas in tentátionem. ℟. Sed líbera nos a malo. Credo in Deum. *secreto.*

℣. Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam. Amen. ℣. Benedíctus es Dómine Deus patrum nostrórum. ℟. Et laudábilis et gloriósus in sæcula. ℣. Benedicámus Patrem et Fílium cum sancto Spíritu. ℟. Laudémus, et superexaltémus eum in sæcula. ℣. Benedíctus es Dómine in firmaménto cœli. ℟. Et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sæcula. ℣. Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen. ℣. Dignáre Dómine nocte ista. ℟. Sine peccáto nos custodíre. ℣. Miserére nostri Dómine. ℟. Miserére nostri. ℣. Fiat misericórdia tua Dómine super nos. ℟. Quemádmodum

sperávimus in te. ℣. Dñe, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dñs vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oratio.*

VÍSITA, quæsumus Dómine, habitatiónem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle: Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant, et benedíctio tua sit super nos semper. Per Dóminum. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Be-ne-di-cámus Dó-mi-no. ℟. Deo grátias.

Benedictio. Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus, Pater, et Fílius, et Spíritus sanctus. ℟. Amen.

Et non dicitur Fidélium ánimæ; *sed immediate dicitur :*

Antiphona. Modus 12.

A - VE Re-gí-na cœ-ló-rum, A-ve Dó-mi-na An-ge-ló-rum: Sal - ve ra-dix, sal-ve por-ta, Ex qua mun-do lux est or-ta: Gau-de Vir-go glo-ri-ó-sa, Su-per o-mnes spe-ci-ó-sa! Va - le, o val-de de-có-ra, Et pro no-bis Chri-stum ex-ó-ra.

℣. Dignáre me laudáre te Virgo sacrata.
℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Orémus. *Oratio.*

CONCÉDE, miséricors Deus, fragilitáti nostræ præsídium: ut qui sanctæ Dei Genitrícis memóriam ágimus, intercessiónis ejus auxílio, a nostris iniquitátibus resurgámus. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

℣. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

Deinde dicitur secreto Pater noster. Ave Maria. *et* Credo.

Sic dicitur Completorium, præterquam in triduo majoris hebdomadæ, et per Oct. Paschæ ut suo loco dicetur.

Apparuit autem illi angelus de cœlo, confortans eum. Et factus in agonia, prolixius orabat.

Luc. 22.

FERIA SECUNDA

AD MATUTINUM.

Pater noster. Ave María. Credo.

℣. Dómine lábia mea apéries. *ut supra.* 1.

Invitatorium. Hodie, si vocem Dómini audiéritis. *Psalm.* Veníte. *ut supra* 2.

Hymnus. Pange lingua. *ut supra.* 2.

Antiph. Dóminus defénsor.

Psalmus 26.

Dóminus illuminátio mea, et salus mea, * quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo?

Dum apprópiant super me nocéntes, * ut edant carnes meas:

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt et cecidérunt.

Si consístant advérsum me castra, * non timébit cor meum.

Si exsúrgat advérsum me prælium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ :

Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem templum ejus.

Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo : * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me : * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi, et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis : * cantábo, et psalmum dicam Dómino.

Exáudi Dómine vocem meam, qua clamávi ad te : * miserére mei, et exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea : * fáciem tuam Dómine requíram.

Ne avértas fáciem tuam a me : * ne declínes in ira a servo tuo.

Adjútor meus esto : * ne derelínquas me, neque despícias me Deus salutáris meus.

Quóniam pater meus, et mater mea dereliquérunt me : * Dóminus autem assúmpsit me.

Legem pone mihi Dómine in via tua : * et dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me : * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Exspécta Dóminum, viríliter age: * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

Psalmus 27.

Ad te Dómine clamábo, Deus meus ne síleas a me: * nequándo táceas a me, et assimilábor descendéntibus in lacum.

Exáudi Dómine vocem deprecatiónis meæ dum oro ad te: * dum extóllo manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum peccatóribus: * et cum operántibus iniquitátem ne perdas me.

Qui loquúntur pacem cum próximo suo, * mala autem in córdibus eórum.

Da illis secúndum ópera eórum, * et secúndum nequítiam adinventiónum ipsórum.

Secúndum ópera mánuum eórum tríbue illis: * redde retributiónem eórum ipsis.

Quóniam non intellexérunt ópera Dómini, et in ópera mánuum ejus * déstrues illos, et non ædificábis eos.

Benedíctus Dóminus: * quóniam exaudívit vocem deprecatiónis meæ.

Dóminus adjútor meus, et protéctor meus: * in ipso sperávit cor meum, et adjútus sum.

Et reflóruit caro mea: * et ex voluntáte mea confitébor ei.

Dóminus fortitúdo plebis suæ: * et protéctor salvatiónum Christi sui est.

Salvum fac pópulum tuum Dómine, et bénedic hæreditáti tuæ: * et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum.

Antiph. Dóminus defénsor vitæ meæ.

Antiph. Adoráte.

Psalmus 28.

Afférte Dómino fílii Dei: * afférte Dómino fílios aríetum.

Afférte Dómino glóriam et honórem, afférte Dómino glóriam nómini ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Vox Dómini super aquas, Deus majestátis intónuit: * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte: * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis cedros: * et confrínget Dóminus cedros Líbani:

Et commínuet eas tamquam vítulum Líbani: * et diléctus quemádmodum fílius unicórnium.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis: * vox Dómini concutiéntis desértum: et commovébit Dóminus desértum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, et revelábit condénsa: * et in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit: * et sedébit Dóminus Rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit: * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Psalmus 29.

Exaltábo te Dómine quóniam suscepísti me: * nec delectásti inimícos meos super me.

Dómine Deus meus clamávi ad te, * et sanásti me.

Dómine eduxísti ab inférno ánimam meam: * salvásti me a descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino sancti ejus: * et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Quóniam ira in indignatióne ejus: * et vita in voluntáte ejus.

Ad vésperum demorábitur fletus: * et ad matutínum lætítia.

Ego autem dixi in abundántia mea: * Non movébor in ætérnum.

Dómine in voluntáte tua, * præstitísti decóri meo virtútem.

Avertísti fáciem tuam a me, * et factus sum conturbátus.

Ad te Dómine clamábo: * et ad Deum meum deprecábor.

Quæ utílitas in sanguine meo, * dum descéndo in corruptiónem?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?

Audívit Dóminus, et misértus est mei: * Dóminus factus est adjútor meus.

Convertísti planctum meum in gáudium mihi: * conscidísti saccum meum, et circumdedísti me lætítia:

Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar: * Dómine Deus meus in ætérnum confitébor tibi.

Antiph. Adoráte Dóminum in aula sancta ejus.

Antiph. In tua justítia.

Psalmus 30.

In te Dómine sperávi, non confúndar in ætérnum: * in justítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuam, * accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem: et in domum refúgii, * ut salvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea, et refúgium meum es tu: * et propter nomen tuum dedúces me, et enútries me.

Edúces me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi: * quóniam tu es protéctor meus.

In manus tuas commendo spíritum meum: * redemísti me Dómine Deus veritátis.

Odísti observántes vanitátes, * supervácue.

Ego autem in Dómino sperávi: * exsultábo, et lætábor in misericórdia tua.

Quóniam respexísti humilitátem meam, * salvásti de necessitátibus ánimam meam.

Nec conclusísti me in mánibus inimíci: * statuísti in loco spatióso pedes meos.

Miserére mei Dómine, quóniam tríbulor: * conturbátus est in ira óculus meus, ánima mea, et venter meus:

Quóniam defécit in dolóre vita mea: * et anni mei in gemítibus.

Infirmáta est in paupertáte virtus mea: * et ossa mea conturbáta sunt.

Super omnes inimícos meos factus sum oppróbrium et vicínis meis valde: * et timor notis meis.

Qui vidébant me, foras fugérunt a me: * oblivióni datus sum, tamquam mórtuus a corde.

Factus sum tamquam vas pérditum: * quóniam audívi vitupe-

ratiónem multórum commorántium in circúitu:

In eo dum convenírent simul advérsum me, * accípere ánimam meam consiliáti sunt.

Ego autem in te sperávi Dómine: * dixi: Deus meus es tu: in mánibus tuis sortes meæ.

Eripe me de manu inimicórum meórum, * et a persequéntibus me.

Illústra fáciem tuam super servum tuum, salvum me fac in misericórdia tua: * Dómine non confúndar, quóniam invocávi te.

Erubéscant ímpii, et deducántur in inférnum: * muta fiant lábia dolósa.

Quæ loquúntur advérsus justum iniquitátem, * in supérbia, et in abusióne.

Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ Dómine, * quam abscondísti timéntibus te.

Perfecísti eis, qui sperant in te, * in conspéctu filiórum hóminum.

Abscóndes eos in abscóndito faciéi tuæ * a conturbatióne hóminum.

Próteges eos in tabernáculo tuo * a contradictióne linguárum.

Benedíctus Dóminus: * quóniam mirificávit misericórdiam suam mihi in civitáte muníta.

Ego autem dixi in excéssu mentis meæ: * Projéctus sum a fácie oculórum tuórum.

Ideo exaudísti vocem oratiónis meæ, * cum clamárem ad te.

Dilígite Dóminum omnes sancti ejus: * quóniam veritátem requíret Dóminus, et retríbuet abundánter faciéntibus supérbiam.

Viríliter ágite, et confortétur cor vestrum, * omnes qui sperátis in Dómino.

Psalmus 31.

BEÁTI, quórum remíssæ sunt iniquitátes: * et quórum tecta sunt peccáta.

Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt ossa mea, * dum clamárem tota die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua: * convérsus sum in ærúmna mea, dum confígitur spina.

Delíctum meum cógnitum tibi feci: * et injustítiam meam non abscóndi.

Dixi: Confitébor advérsum me injustítiam meam Dómino: * et tu remisísti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus, * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum a tribulatióne, quæ circúmdedit me: * exultátio mea érue me a circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, et ínstruam te in via hac, qua gradiéris: * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fíeri sicut équus et mulus, * quibus non est intelléctus.

In camo et fræno maxíllas eórum constrínge, * qui non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris, * sperántem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino et exsultáte justi, * et gloriámini omnes recti corde.

Antiph. In tua justítia líbera me Dómine.

Antiph. Rectos decet.

Psalmus 32.

EXSULTÁTE justi in Dómino: * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cíthara: * in psaltério decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum: * bene psállite ei in vociferatióne.

Quia rectum est verbum Dómini, * et ómnia ópera ejus in fide.

Díligit misericórdiam et judícium: * misericórdia Dómini plena est terra.

Verbo Dóminí cœli firmáti sunt: * et spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris: * ponens in thesáuris abyssos.

Tímeat Dóminum omnis terra: * ab eo autem commoveántur omnes inhabitántes orbem.

Quóniam ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Dóminus díssipat consília Géntium: * réprobat autem cogitatiónes populórum, et réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in ætérnum manet: * cogitatiónes cordis ejus in generatióne et generatiónem.

Beáta gens, cujus est Dóminus, Deus ejus: * pópulus, quem elégit in hæreditátem sibi.

De cœlo respéxit Dóminus: * vidit omnes fílios hóminum.

De præparáto habitáculo suo * respéxit super omnes, qui hábitant terram.

Qui finxit singillátim corda eórum: * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem: * et gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suæ.

Fallax équus ad salútem: * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuéntes eum: * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus:

Ut éruat a morte ánimas eórum: * et alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum: * quóniam adjútor et protéctor noster est.

Quia in eo lætábitur cor nostrum: * et in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua Dómine super nos: * quemádmodum sperávimus in te.

Psalmus 33.

BENEDÍCAM Dóminum in omni témpore: * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant mansuéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum: * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me: * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illumináмini: * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum: * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum: * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus: * beatus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum omnes sancti ejus: * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt: * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte fílii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo, qui vult vitam: * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo: * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum: * inquíre pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super justos: * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala: * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos: * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde: * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum: * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum: * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima: * et qui odérunt justum delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum: * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Antiph. Rector decet collaudátio.

Antiph. Expúgna.

Psalmus 34.

JÚDICA Dómine nocéntes me: * expúgna impugnántes me.

Apprehénde arma, et scutum: * et exsúrge in adjutórium mihi.

Effúnde frámeam, et conclúde advérsus eos, qui persequúntur me: * dic ánimæ meæ: Salus tua ego sum.

Confundántur et revereántur, * quæréntes ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et confundántur * cogitántes mihi mala.

Fiant tamquam pulvis ante fáciem venti: * et Angelus Dómini coárctans eos.

Fiat via illórum ténebræ et lúbricum, * et Angelus Dómini pérsequens eos.

Quóniam gratis abscondérunt mihi intéritum láquei sui: * supervácue exprobravérunt ánimam meam.

Véniat illi láqueus, quem ignórat: et cáptio, quam abscóndit, apprehéndat eum: * et in láqueum cadat in ipsum.

Anima autem mea exsultábit in Dómino: * et delectábitur super salutári suo.

Omnia ossa mea dicent: * Dómine, quis símilis tibi?

Erípiens ínopem de manu fortiórum ejus: * egénum et páuperem a diripiéntibus eum.

Surgéntes testes iníqui, * quæ ignorábam interrogábant me.

Retribuébant mihi mala pro bonis: * sterilitátem ánimæ meæ.

Ego autem cum mihi molésti essent, * induébar cilício.

Humiliábam in jejúnio ánimam meam: * et orátio mea in sinu meo convertétur.

Quasi próximum, et quasi fratrem nostrum, sic complacébam: * quasi lugens et contristátus, sic humiliábar.

Et advérsum me lætáti sunt, et convenérunt: * congregáta sunt super me flagélla, et ignorávi.

Dissipáti sunt, nec compúncti, tentavérunt me, subsannavérunt me subsannatióne: * frenduérunt super me déntibus suis.

Dómine quando respícies? * restítue ánimam meam a malignitáte eórum, a leónibus únicam meam.

Confitébor tibi in Ecclésia magna, * in pópulo gravi laudábo te.

Non supergáudeant mihi qui adversántur mihi iníque: * qui odérunt me gratis et ánnuunt óculis.

Quóniam mihi quidem pacífice loquebántur: * et in iracúndia terræ loquéntes, dolos cogitábant.

Et dilatavérunt super me os suum: * dixérunt: Euge, euge, vidérunt óculi nostri.

Vidísti Dómine, ne síleas: * Dómine ne discédas a me.

Exsúrge et inténde judício meo: * Deus meus, et Dóminus meus in causam meam.

Júdica me secúndum justítiam tuam Dómine Deus meus, * et non supergáudeant mihi.

Non dicant in córdibus suis: Euge, euge, ánimæ nostræ: * nec dicant: Devorávimus eum.

Erubéscant et revereántur simul, * qui gratulántur malis meis.

Induántur confusióne, et reveréntia * qui magna loquúntur super me.

Exsúltent, et læténtur qui volunt justítiam meam, * et dicant semper: Magnificétur Dóminus, qui volunt pacem servi ejus.

Et língua mea meditábitur justítiam tuam, * tota die láudem tuam.

Psalmus 35.

DIXIT injústus ut delínquat in semetípso: * non est timor Dei ante óculos ejus.

Quóniam dolóse egit in conspéctu ejus: ut inveniátur iníquitas ejus ad ódium.

Verba oris ejus iníquitas et dolus: * nóluit intellígere ut bene ágeret.

Iniquitátem meditátus est in cubíli suo: * ástitit omni viæ non bonæ, malítiam autem non odívit.

Dómine in cœlo misericórdia tua: * et véritas tua usque ad nubes.

Justítia tua sicut montes Dei: * judícia tua abýssus multa.

Hómines, et juménta salvábis Dómine: * quemádmodum

multiplicásti misericórdiam tuam Deus.
Fílii autem hóminum, * in tégmine alárum tuárum sperábunt.
Inebriabúntur ab ubertáte domus tuæ: * et torrénte voluptátis tuæ potábis eos.
Quóniam apud te est fons vitæ: * et in lúmine tuo vidébimus lumen.
Prætende misericórdiam tuam sciéntibus te, * et justítiam tuam his, qui recto sunt corde.
Non véniat mihi pes supérbiæ: * et manus peccatóris non móveat me.
Ibi cecidérunt qui operántur iniquitátem: * expúlsi sunt, nec potuérunt stare.

Antiph. Expúgna impugnántes me.

Antiph. Revéla.

Psalmus 36.

NOLI æmulári in malignántibus: * neque zeláveris faciéntes iniquitátem.
Quóniam tamquam fœnum velóciter aréscent: et quemádmodum ólera herbárum cito décident.
Spera in Dómino, et fac bonitátem: * et inhábita terram, et pascéris in divítiis ejus.
Delectáre in Dómino, * et dabit tibi petitiónes cordis tui.
Revéla Dómino viam tuam, et spera in eo: * et ipse fáciet.
Et edúcet quasi lumen justítiam tuam: et judícium tuum tamquam merídiem: * súbditus esto Dómino, et ora eum.
Noli æmulári in eo, qui prosperátur in via sua: * in hómine faciénte injustítias.
Désine ab ira, et derelínque furórem: * noli æmulári ut malignéris.
Quóniam qui malignántur, exterminabúntur: * sustinéntes autem Dóminum, ipsi hæreditábunt terram.
Et adhuc pusíllum, et non erit peccátor: * et quæres locum ejus, et non invénies.
Mansuéti autem hæreditábunt terram: * et delectabúntur in multitúdine pacis.
Observábit peccátor justum: * et stridébit super eum déntibus suis.
Dóminus autem irridébit eum: * quóniam próspicit quod véniet dies ejus.
Gládium evaginavérunt peccatóres: * intendérunt arcum suum,
Ut dejíciant páuperem et ínopem: * ut trúcident rectos corde.
Gládius eórum intret in corda ipsórum: * et arcus eórum confringátur.
Mélius est módicum justo, * super divítias peccatórum multas.
Quóniam bráchia peccatórum conteréntur: * confírmat autem justos Dóminus.
Novit Dóminus dies immaculatórum: * et hæréditas eórum in ætérnum erit.
Non confundéntur in témpore malo, et in diébus famis saturabúntur: * quia peccatóres períbunt.
Inimíci vero Dómini mox ut honorificáti fúerint et exaltáti: *

deficiéntes, quemádmodum fumus defícient.
Mutuábitur peccátor, et non solvet: * justus autem miserétur et tríbuet.
Quia benedicéntes ei hæreditábunt terram: * maledicéntes autem ei disperíbunt.
Apud Dóminum gressus hóminis dirigéntur: * et viam ejus volet.
Cum cecíderit, non collidétur: * quia Dóminus suppónit manum suam.
Júnior fui, étenim sénui: * et non vidi justum derelíctum, nec semen ejus quærens panem.
Tota die miserétur, et cómmodat: * et semen illíus in benedictióne erit.
Declína a malo, et fac bonum: * et inhábita in sæculum sæculi.
Quia Dóminus amat judícium, et non derelínquet sanctos suos: * in ætérnum conservabúntur.
Injústi puniéntur, * et semen impiórum períbit.
Justi autem hæreditábunt terram: * et inhabitábunt in sæculum sæculi super eam.
Os justi meditábitur sapiéntiam, * et língua ejus loquétur judícium.
Lex Dei ejus in corde ipsíus: * et non supplantabúntur gressus ejus.
Consíderat peccator justum: * et quærit mortificáre eum.
Dóminus autem non derelínquet eum in mánibus ejus: * nec damnábit eum cum judicábitur illi.
Exspécta Dóminum, et custódi viam ejus: et exaltábit te ut hæreditáte cápias terram: * cum períerint peccatóres vidébis.
Vidi ímpium superexaltátum, * et elevátum, sicut cedros Líbani.
Et transívi, et ecce non erat: * et quæsívi eum, et non est invéntus locus ejus.
Custódi innocéntiam, et vide æquitátem: * quóniam sunt relíquiæ hómini pacífico.
Injústi autem disperíbunt simul: * relíquiæ impiórum interíbunt.
Salus autem justórum a Dómino: * et protéctor eórum in témpore tribulatiónis.
Et adjuvábit eos Dóminus, et liberábit eos: * et éruet eos a peccatóribus, et salvábit eos: quia speravérunt in eo.

Psalmus 37.

DÓMINE, ne in furóre tuo árguas me: * neque in ira tua corrípias me.
Quóniam sagíttæ tuæ infíxæ sunt mihi: * et confirmásti super me manum tuam.
Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ: * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.
Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum: * et sicut onus grave graváitæ sunt super me.
Putruérunt et corrúptæ sunt cicatríces meæ, * a fácie insipiéntiæ meæ.
Miser factus sum, et curvátus sum usque in finem: * tota die contristátus ingrediébar.
Quóniam lumbi mei impléti

sunt illusiónibus: * et non est sánitas in carne mea.

Afflíctus sum, et humiliátus sum nimis: * rugiébam a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum: * et gémitus meus a te non est abscónditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea: * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.

Amíci mei, et próximi mei * advérsum me appropinquavérunt, et stetérunt.

Et qui juxta me erant, de longe stetérunt: * et vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes: * et dolos tota die meditabántur.

Ego autem tamquam surdus non audiébam: * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens: * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te Dómine sperávi: * tu exáudies me Dómine Deus meus.

Quia dixi: Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei: * et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum: * et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo: * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me: * et multiplicáti sunt qui odérunt me iníque.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi: * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelínquas me Dómine Deus meus: * ne discésseris a me.

Inténde in adjutórium meum, * Dómine Deus salútis meæ.

Antiph. Revéla Dómino viam tuam.

℣. Erue a frámea Deus ánimam meam. ℟. Et de manu canis únicam meam.

Pater noster.

Absolutio. Exáudi Dómine, Jesu Christe.

Benedictio. Evangélica Léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio I. *Cap.* 12.

Ante sex dies Paschæ venit Jesus Bethániam, ubi Lázarus fúerat mórtuus, quem suscitávit Jesus. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 50 in Joann. post initium.

Ne putárent hómines phantásma esse factum, quia mórtuus resurréxit, Lázarus unus erat ex recumbéntibus: vivébat, loquebátur, epulabátur, véritas ostendebátur, infidélitas Judæórum confundebátur. Discumbébat ergo Jesus cum Lázaro, et céteris: ministrábat Martha una ex soróribus Lázari. María vero, áltera soror Lázari, accépit libram unguénti nardi pístici pretiósi, et unxit pedes Jesu, et extérsit capíllis suis pedes ejus, et domus impléta est ex odóre unguénti. Factum audívimus: mystérium requirámus.

℟. Viri ímpii dixérunt: Opprimámus virum justum injúste, et deglutiámus eum tamquam inférnus vivum: auferámus memóriam illíus de terra: et de spóliis ejus sortem mittámus inter nos: ipsi enim homicídæ thesaurizavérunt sibi mala. * Insipiéntes et malígni odérunt sapiéntiam: et rei facti sunt in cogitatiónibus suis.

℣. Hæc cogitavérunt, et erravérunt: et excœcávit illos malítia eórum. Insipiéntes.

Benedictio. Divínum auxílium.

Lectio II.

Quaecúmque ánima fidélis vis esse, cum María unge pedes Dómini pretióso unguénto. Unguéntum illud justítia fuit, ídeo libra fuit: erat autem unguéntum nardi pístici pretiósi. Quod ait, pístici, locum áliquem crédere debémus, unde hoc erat unguéntum pretiósum: nec tamen hoc vacat, et sacraménto óptime cónsonat. Pistis græce, fides latíne dícitur. Quærébas operári justítiam. Justus ex fide vivit. Unge pedes Jesu bene vivéndo: Domínica sectáre vestígia. Capíllis terge: si habes supérflua, da paupéribus, et Dómini pedes tersísti: capílli enim supérflua córporis vidéntur. Habes quod agas de supérfluis tuis: tibi supérflua sunt, sed Dómini pédibus necessária sunt. Forte in terra Dómini pedes índigent.

℟. Oppróbrium factus sum nimis inimícis meis: vidérunt me, et movérunt cápita sua: * Adjuva me, Dómine, Deus meus.

℣. Locúti sunt advérsum me língua dolósa, et sermónibus ódii circumdedérunt me. — Adjuva.

Benedictio. Ad societátem.

Lectio III.

De quibus enim, nisi de membris suis in fine dictúrus est: Cum uni ex mínimis meis fecístis, mihi fecístis? Supérflua vestra impendístis: sed pédibus meis obsecúti estis. Domus autem impléta est odóre: mundus implétus est fama bona: nam odor bonus, fama bona est. Qui male vivunt, et Christiáni vocántur, injúriam Christo fáciunt: de quálibus dictum est, quod per eos nomen Dómini blasphemátur. Si per tales nomen Dei blasphemátur, per bonos nomen Dómini laudátur. Audi Apóstolum: Christi bonus odor sumus, inquit, in omni loco.

℟. Insurrexérunt in me viri iníqui absque misericórdia, quæsiérunt me interfícere: et non pepercérunt in fáciem meam spúere, et lánceis suis vulneravérunt me: et concússa sunt ómnia ossa mea: * Ego autem existimábam me tamquam mórtuum super terram.

℣. Effundérunt furórem suum in me: fremuérunt contra me déntibus suis. — Ego. — Insurrexérunt.

AD LAUDES.

℣. Deus in adiutórium meum inténde. *ut supra.* 18.

Antiph. Fáciem meam * non avérti ab increpántibus, et conspuéntibus in me.

Psalmus. Miserére mei Deus. *ut supra in Laudibus Dominicæ.* 18.

Antiph. Frámea suscitáre.

Psalmus 5.

VERBA mea áuribus pércipe Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: cor eórum vanum est.

Sepúlchrum patens est guttur eórum, línguis suis dolóse agébant, * júdica illos Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te Dómine.

Et lætèntur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt: et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Antiph. Frámea suscitáre advérsus eos, qui dispérgunt gregem meum.

Antiph. Appendérunt * mercédem meam trigínta argénteis: quibus appretiátus sum ab eis.

Psalmus. Deus, Deus meus, ad te de luce vígilo. *ut supra.* 20.

Antiph. Inundavérunt aquæ.

Canticum Isaiae Prophetae.

Cap. 12.

CONFITÉBOR tibi Dómine, quóniam irátus es mihi: * convérsus est furor tuus, et consolátus es me.

Ecce Deus salvátor meus, * fiduciáliter agam, et non timébo:

Quia fortitúdo mea, et laus mea Dóminus, * et factus est mihi in salútem.

Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus salvatóris: * et dicétis in illa die: Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus:

Notas fácite in pópulis adinventiónes ejus: * mementóte quóniam excélsum est nomen ejus.

Cantáte Dómino quóniam magnífice fecit: * annuntiáte hoc in univérsa terra.

Exsúlta, et lauda habitátio Sion: * quia magnus in médio tui sanctus Israel.

Antiph. Inundavérunt aquæ super caput meum: dixi, périi: invocábo nomen tuum Dómine Deus.

Antiph. Lábia insurgéntium, * et cogitatiónes eórum vide Dómine.

Psalmus. Laudáte Dóminum de cœlis. *ut supra* 22.

Capitulum. *Jerem. 11. d.*

VENÍTE, mittámus lignum in panem ejus, et eradámus eum de terra vivéntium, et nomen ejus non memorétur ámplius.

Hymnus. Lustra sex. *et* ℣. *ut supra* 23.

Ad Benedictus, Antiph. Clarífica me Pater * apud temetípsum claritáte, quam hábui priúsquam mundus fíeret.

Canticum. Benedíctus. *ut supra* 23.

Post Antiphonam ad Benedictus, dicuntur sequentes Preces flexis genibus:

KYRIE eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. *totum dicitur clara voce.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Ego dixi: Dómine miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

℣. Convértere Dómine úsquequo. ℟. Et deprecábilis esto super servos tuos.

℣. Fiat misericórdia tua Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Sacerdótes tui induántur justítiam. ℟. Et sancti tui exsúltent.

℣. Dómine salvum fac regem. ℟. Et exáudi nos in die, qua invocavérimus te.

℣. Salvum fac pópulum tuum Dómine, et bénedic hæreditáti tuæ. ℟. Et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum.

℣. Meménto congregatiónis tuæ. ℟. Quam possedísti ab inítio.

℣. Fiat pax in virtúte tua. ℟. Et abundántia in túrribus tuis.

℣. Orémus pro fidélibus defúnctis. ℟. Réquiem ætérnam dona eis Dómine, et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace.

℟. Amen.

℣. Pro frátribus nostris abséntibus. ℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus sperántes in te.

℣. Pro afflíctis et captívis. ℟. Líbera eos Deus Jsrael ex ómnibus tribulatiónibus suis.

℣. Mitte eis Dómine auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére eos.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Psalmus 129.

DE profúndis clamávi ad te Dómine: * Dómine exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris Dómine: * Dómine quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est: * et propter legem tuam sustínui te Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem: * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia: * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israel, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

℣. Dómine Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

℣. Exsúrge Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

DA quǽsumus omnípotens Deus: ut qui in tot advérsis ex nostra infirmitáte defícimus; intercedénte unigéniti Fílii tui passióne respirémus. Qui tecum vivit et regnat.

AD PRIMAM.

Pater noster. Ave Maria. Credo.
℣. Deus in adiutórium. *ut supra.* 18.

HYMNUS.

JAM lucis orto sídere
Deum precémur súpplices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.
Linguam refrǽnans témperet,
Ne litis horror ínsonet:
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.
Sint pura cordis íntima,
Absístat vecórdia:
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas.
Ut cum dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sǽculum.
Amen.

Antiph. Fáciem meam.

Psalmus 53.

DEUS in nómine tuo salvum me fac: * et in virtúte tua júdica me.

Deus exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam alièni insurrexérunt advérsum me, et fortes quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me: * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis: * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo Dómine: quóniam bonum est.

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Deinde loco Psalmi Dóminus regnávit. *dicitur:*

Psalmus 23.

DÓMINI est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens: Dóminus potens in prœlio.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Psalmus 118.

BEÁTI immaculáti in via: * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti, qui scrutántur testimónia ejus: * in toto corde exquírunt eum.

Non enim qui operántur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandásti * mandáta tua custodíri nimis.

Utinam dirigántur viæ meæ, * ad custodiéndas justificatiónes tuas!

Tunc non confúndar, * cum perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directióne cordis: * in eo quod dídici judícia justítiæ tuæ.

Justificatiónes tuas custódiam: * non me derelínquas usquequáque.

In quo córrigit adolescéntior viam suam? * in custodiéndo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te: * ne repéllas me a mandátis tuis.

In corde meo abscóndi elóquia tua: * ut non peccem tibi.

Benedíctus es Dómine: * doce me justificatiónes tuas.

In lábiis meis, * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor: * et considerábo vias tuas.

In justificatiónibus tuis meditábor: * non oblivíscar sermónes tuos.

RETRÍBUE servo tuo, vivífica me: * et custódiam sermónes tuos.

Revéla óculos meos: * et considerábo mirabília de lege tua.

Incola ego sum in terra: * non abscóndas a me mandáta tua.

Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas, * in omni témpore.

Increpásti supérbos: * maledícti qui declínant a mandátis tuis.

Aufer a me oppróbrium, et contémptum: * quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes, et advérsum me loquebántur: * servus autem tuus exercebátur in justificatiónibus tuis.

Nam et testimónia tua meditátio mea est: * et consílium meum justificatiónes tuæ.

Adhæsit paviménto ánima mea: * vivífica me secúndum verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, et exaudísti me: * doce me justificatiónes tuas.

Viam justificatiónum tuárum ínstrue me: * et exercébor in mirabílibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tædio: * confírma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove a me: * et de lege tua miserére mei.

Viam veritátis elégi: * judícia tua non sum oblítus.

Adhæsi testimóniis tuis Dómine: * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucúrri, * cum dilatásti cor meum.

Antiph. Fáciem meam non avérti ab increpántibus et conspuéntibus in me.

Capitulum. *Zach. 8. d.*

PACEM et veritátem dilígite, ait Dóminus omnípotens.

℟. *br.* Christe Fili Dei vivi, * Miserére nobis. *Et repetitur:* Christe Fili Dei vivi, miserére nobis.

℣. Qui sedes ad déxteram Patris. ℟. Miserére nobis. *Repetitur.* Christe Fili Dei vivi, miserére nobis.

℣. Exsúrge Christe, ádjuva nos. R. Et líbera nos propter nomen tuum.

Sequentes Preces flexis genibus dicuntur:

KYRIE eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster. *secreto.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Credo in Deum. *secreto.*

℣. Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Et ego ad te Dómine clamávi. ℟. Et mane orátio mea prævéniet te.

℣. Repleátur os meum laude. ℟. Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitúdinem tuam.

℣. Dómine avérte fáciem tuam a peccátis meis. ℟. Et omnes iniquitátes meas dele.

℣. Cor mundum crea in me Deus. ℟. Et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

℣. Ne projícias me a fácie tua. ℟. Et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

℣. Redde mihi lætítiam salutáris tui. ℟. Et spíritu principáli confírma me.

℣. Eripe me Dómine ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus. R. Et ab insurgéntibus in me líbera me.

℣. Eripe me de operántibus iniquitátem. ℟. Et de viris sánguinum salva me.

℣. Sic psalmum dicam nómini tuo in sǽculum sǽculi. ℟. Ut reddam vota mea de die in diem.

℣. Exáudi nos Deus salutáris noster. ℟. Spes ómnium fínium terræ, et in mari longe.

℣. Deus in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine ad adjuvándum me festína.

℣. Sanctus Deus, Sanctus fortis, Sanctus immortális. ℟. Miserére nobis.

℣. Bénedic ánima mea Dómino. ℟. Et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

℣. Bénedic ánima mea Dómino. ℟. Et noli oblivísci omnes retributiónes ejus.

℣. Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis. ℟. Qui sanat omnes infirmitátes tuas.

℣. Qui rédimit de intéritu vitam tuam. ℟. Qui corónat te in misericórdia et miseratiónibus.

℣. Qui replet in bonis desidérium tuum. ℟. Renovábitur, ut áquilæ, juvéntus tua.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cœlum et terram.

Confíteor.... Misereátur.... Indulgéntiam. *ut supra* 28.

℣. Dignáre Dómine die isto. ℟. Sine peccáto nos custodíre.

℣. Miserére nostri Dómine. ℟. Miserére nostri.

℣. Fiat misericórdia tua Dómine super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oratio.*

DÓMINE Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre fecísti: tua nos hódie salva virtúte; ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes et ópera. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

Deinde in Choro legitur Martyrologium.

Postea Hebdomadarius dicit:

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini. ℟. Mors Sanctórum ejus.

Et absolute sine Orémus.

Oratio.

Sancta María, et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum: ut nos mereámur ab eo adjuvári et salvári, qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Deus in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine ad adjuvándum me festína.

Et dicitur ter: ultimo additur. Glória Patri. Sicut erat.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster. *secreto.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Réspice in servos tuos Dómine, et in ópera tua, et dírige fílios eórum. ℟. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos, et opus mánuum nostrárum dírige.

℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat.

Orémus. *Oratio.*

Dirígere et sanctificáre, régere et gubernáre dignáre, Dómine Deus Rex cœli et terræ, hódie corda et córpora nostra, sensus, sermónes et actus nostros in lege tua, et in opéribus mandatórum tuórum: ut hic, et in ætérnum, te auxiliánte salvi et líberi esse mereámur, Salvátor mundi. Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Jube domne benedícere.

Benedictio. Dies et actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Lectio brevis. *Isaiæ* 50. *c.*

Fáciem meam non avérti ab increpántibus, et conspuéntibus in me. Dóminus Deus auxiliátor meus, et ídeo non sum confúsus. Tu autem Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Benedícite. ℟. Deus.

Benedictio. Dóminus nos benedícat, et ab omni malo deféndat, et ad vitam perdúcat ætérnam: et Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Ad reliquas Horas, omnia ut supra in Dominica, 30, 79, 81, *praeter sequentia.*

AD TERTIAM.

Antiph. Frámea suscitáre * advérsus eos, qui dispérgunt gregem meum.

Capitulum. *Jer.* 17. *b.*

Dómine, omnes qui te derelínquunt, confundéntur: recedéntes a te, in terra scribéntur: quóniam dereliquérunt venam aquárum vivéntium Dóminum.

℟. *br.* Erue a frámea, * Deus ánimam meam. Erue. ℣. Et de manu canis únicam meam. Deus. Erue a frámea.

℣. De ore leónis líbera me Dómine. ℟. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Deinde flexis genibus, dicitur:

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster. *secreto.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟ Sed líbera nos a malo.

℣. Dómine Deus virtútum convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

℣. Exsúrge Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

Da quǽsumus omnípotens Deus: ut qui in tot advérsis ex nostra infirmitáte defícimus; intercedénte unigéniti Fílii tui passióne respirémus. Qui tecum vivit et regnat.

AD SEXTAM.

Antiph. Appendérunt * mercédem meam trigínta argénteis: quibus appretiátus sum ab eis.

Capitulum. *Jer.* 17. *c.*

Confundántur qui me persequúntur, et non confúndar ego: páveant illi, et non páveam ego: induc super eos diem afflictiónis, et dúplici contritióne cóntere eos, Dómine Deus noster.

℟. *br.* De ore leónis, * Líbera me Dómine. De ore. ℣. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam. Líbera me. De ore.

℣. Ne perdas cum ímpiis Deus ánimam meam. ℟. Et cum viris sánguinum vitam meam.

Kyrie eléison, *etc. ut supra ad Tertiam.*

AD NONAM.

Antiph. Lábia insurgéntium, * et cogitatiónes eórum vide Dómine.

Capitulum. *Jer.* 18. *d.*

Recordáre quod stéterim in conspéctu tuo, ut lóquerer pro eis bonum, et avérterem indignatiónem tuam ab eis.

℟. *br.* Ne perdas cum ímpiis, * Deus ánimam meam. Ne perdas. ℣. Et cum viris sánguinum vitam meam. Deus ánimam meam. Ne perdas.

℣. Eripe me Dómine ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

Kyrie eléison, *etc. ut supra ad Tertiam.*

AD MISSAM.

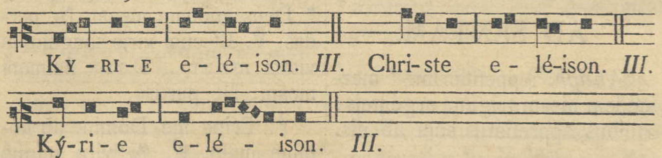
Statio ad Sanctam Praxedem.

Modus 4. *Mi-la.* **Introitus.** *Ps.* 34.

Júdica Dómine.

Modus 3. *Mi-ut.*

Oratio.

DA, quǽsumus omnípotens Deus : ut, qui in tot advérsis ex nostra infirmitáte defícimus ; intercedénte unigéniti Fílii tui passióne respirémus : Qui tecum vivit.

Contra persecutores Ecclesiæ.

Oratio.

ECCLÉSIÆ tuæ, quǽsumus Dómine, preces placátus admítte : ut, destrúctis adversitátibus et erróribus univérsis, secúra tibi sérviat libertáte. Per Dóminum.

Vel pro Papa. Oratio.

DEUS, ómnium fidélium pastor et rector, fámulum tuum *N.* quem pastórem Ecclésiæ tuæ præésse voluísti, propítius réspice : da ei, quǽsumus, verbo et exémplo, quibus præest, profícere, ut ad vitam, una cum grege sibi crédito, pervéniat sempitérnam. Per Dóminum.

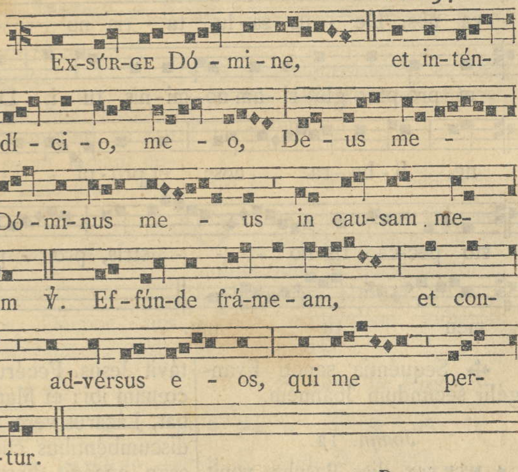
Léctio Isaíæ Prophétæ.

Isaiæ 50. b.

IN diébus illis : Dixit Isaías : Dóminus Deus apéruit mihi aurem, ego autem non contradíco : retrórsum non ábii. Corpus meum dedi percutiéntibus, et genas meas velléntibus : fáciem meam non avérti ab increpántibus, et conspuéntibus in me. Dóminus Deus auxiliátor meus, ídeo non sum confúsus : ídeo pósui fáciem meam, ut petram duríssimam, et scio quóniam non confúndar. Juxta est, qui justíficat me, quis contradícet mihi ? Stemus simul, quis est advérsarius meus ? Accédat ad me. Ecce Dóminus Deus auxiliátor meus : quis est, qui condémnet me ? Ecce omnes quasi vestiméntum conteréntur, tínea cómedet eos. Quis ex vobis timens Dóminum, áudiens vocem servi sui ? Qui ambulávit in ténebris, et non est lumen ei, speret in nómine Dómini, et innitátur super Deum suum.

Ps. 34.

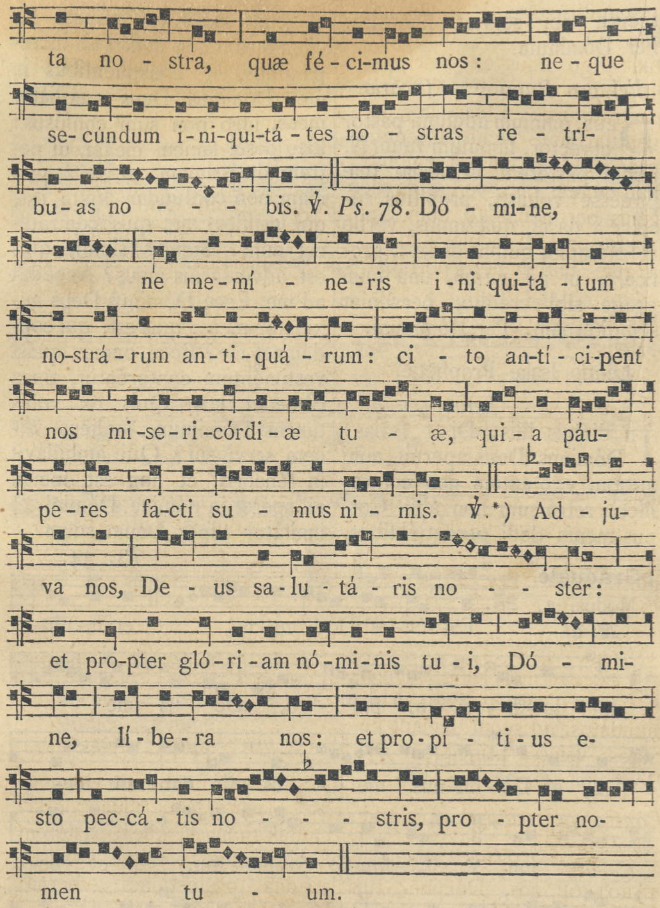
Graduale. Modus. 3. *Mi-ut.*

Ps. 102.

Tractus. Modus 2. *Re-fa.*

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem.

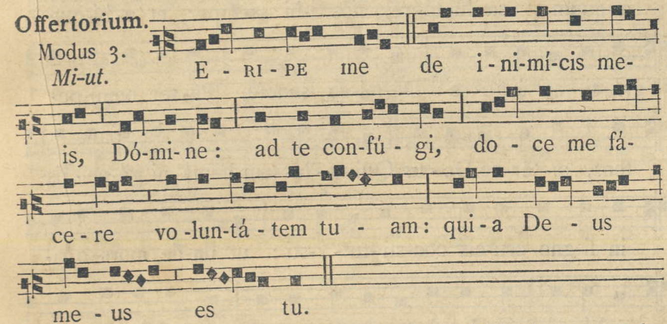
Joann. 12.

ANTE sex dies Paschæ venit Jesus Bethániam, ubi Lázarus fúerat mórtuus, quem suscitávit Jesus. Fecérunt autem ei cœnam ibi: et Martha ministrábat, Lázarus vero unus erat ex discumbéntibus cum eo. María ergo accépit libram unguénti nardi pístici pretiósi, et unxit pedes Jesu, et extérsit pedes ejus capíllis suis: et domus impléta est ex odóre unguénti. Dixit ergo unus ex discípulis ejus, Judas Iscariótes, qui erat eum traditúrus: Quare hoc unguéntum non véniit trecéntis denáriis, et datum est egénis? Dixit autem hoc, non quia de egénis pertinébat ad eum, sed quia fur erat, et lóculos habens, ea quæ mittebántur portábat. Dixit ergo Jesus: Sínite illam, ut in diem sepultúræ meæ servet illud. Páuperes enim semper habétis vobíscum: me autem non semper habétis. Cognóvit ergo turba multa ex Judǽis, quia illic est: et venérunt, non propter Jesum tantum, sed ut Lázarum vidérent, quem suscitávit a mórtuis.

*) *Hic genuflectitur.*

Ps. 142.

Offertorium. Modus 3. *Mi-ut.*

Secreta.

HÆC sacrifícia nos omnípotens Deus, poténti virtúte mundátos, ad suum fáciant purióres veníre princípium. Per Dóminum.

Contra persecutores Ecclesiæ.

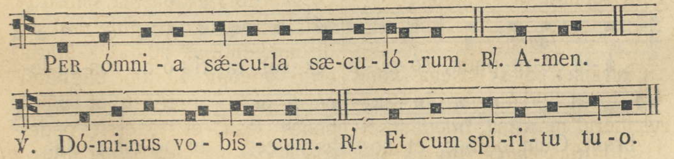
Secreta.

PRÓTEGE nos, Dómine, tuis mystériis serviéntes: ut divínis rebus inhæréntes, et córpore tibi famulémur, et mente. Per Dóminum.

Vel pro Papa. *Secreta.*

OBLÁTIS, quǽsumus Dómine, placáre munéribus: et fámulum tuum *N.* quem pastórem Ecclésiæ tuæ præésse voluísti, assídua protectióne gubérna. Per Dóminum.

Præfatio de Cruce.

℣. Sur-sum cor-da. ℟. Ha-bé-mus ad Dó-mi-num.

℣. Grá-ti-as a-gá-mus Dó-mi-no De-o no-stro.

℟. Di-gnum et ju-stum est. Ve-re di-gnum et justum est,

æ-quum et sa-lu-tá-re, nos ti-bi semper, et u-bí-que

grá-ti-as á-ge-re : Dó-mi-ne sancte, Pa-ter omní-po-

tens, æ-tér-ne De-us. Qui sa-lú-tem humá-ni gé-ne-ris

in li-gno cru-cis con-sti-tu-í-sti : ut un-de mors o-ri-

e-bá-tur, in-de vi-ta re-súr-ge-ret : et qui in li-gno

vin-cé-bat, in li-gno quo-que vin-ce-ré-tur : per Chri-

stum Dómi-num no-strum. Per quem ma-je-stá-tem tu-am

lau-dant Ange-li, ad-ó-rant Domi-na-ti-ó-nes, tremunt

Po-te-stá-tes. Cœ-li, cœ-lo-rúm-que vir-tú-tes, ac be-

á-ta Sé-ra-phim, só-ci-a ex-sul-ta-ti-ó-ne con-cé-le-

brant. Cum quibus et no-stras vo-ces, ut ad-mít-ti jú-

be-as, de-pre-cá-mur, súppli-ci con-fes-si-ó-ne di-

cén-tes.

Modus 7. *Sol-re.*

San - ctus, San - ctus, San - ctus Dómi-nus De - us

Sá - ba-oth. Ple-ni sunt cœ-li et ter-ra gló-ri-

a tu - a. Ho-sán - na in ex-cél - sis.

Be-ne-dí-ctus qui ve - nit in nó-mi-ne Dó-

mi-ni. Ho-sán - na in ex-cél - sis.

Modus 8. *Sol-ut.*

Agnus De - i, qui tol-lis pec-cá-ta mun-di : mi-

se-ré-re no-bis. Agnus De-i, qui tol-lis pec-cá-

ta mun-di : mi-se-ré-re no-bis. Agnus De-i, qui

tol-lis pec-cá-ta mun-di : do-na no-bis pa-cem.

Ps. 34.

Communio. Modus 7. *Sol-re.* E-ru-bé - scant, et re-ve-re-án-tur

si - mul, qui gra-tu-lán-tur ma-lis me - is : in-du-

Postcommunio.

PRÆBEANT nobis Dómine divínum tua sancta fervórem: quo eórum páriter et actu delectémur, et fructu. Per Dóminum.

Contra persecutores Ecclesiæ.

Postcommunio.

QUÆSUMUS Dómine Deus noster: ut quos divína tríbuis participatióne gaudére, humánis non sinas subjacére perículis. Per Dóminum.

Vel pro Papa.

Postcommunio.

HÆC nos, quæsumus Dómine, divíni Sacraménti percéptio prótegat: et fámulum tuum *N.* quem pastórem Ecclésiæ tuæ præésse voluísti; una cum commísso sibi grege, salvet semper et múniat. Per Dóminum.

Super populum.

Oratio.

ADJUVA nos, Deus salutáris noster: et ad benefícia recolénda, quibus nos instauráre dignátus es, tríbue veníre gaudéntes. Per Dóminum.

AD VESPERAS.

Antiph. Inclinávit.

Psalmus 114.

DILÉXI, quóniam exáudiet Dóminus * vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem suam mihi: * et in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis: * et perícula inférni invenérunt me.

Tribulatiónem et dolórem invéni: * et nomen Dómini invocávi.

O Dómine líbera ánimam meam: * miséricors Dóminus, et justus, et Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus: * humiliátus sum, et liberávit me.

Convértere ánima mea in réquiem tuam: * quia Dóminus benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam meam de morte: * óculos meos a lácrymis, pedes meos a lapsu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

Antiph. Inclinávit Dóminus aurem suam mihi.

Antiph. Crédidi.

Psalmus 115.

CRÉDIDI, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus:

O Dómine quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus: * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Antiph. Crédidi, propter quod locútus sum.

Antiph. Laudáte.

Psalmus 116.

LAUDÁTE Dóminum omnes Gentes: * laudáte eum omnes pópuli:

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: * et véritas Dñi manet in ætérnum.

Antiph. Laudáte Dóminum omnes Gentes.

Antiph. Clamávi.

Psalmus 119.

AD Dóminum cum tribulárer clamávi: * et exaudívit me.

Dómine líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad línguam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est: habitávi cum habitántibus Cedar: * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Antiph. Clamávi, et exaudívit me.

Antiph. Unde véniet.

Psalmus 120.

LEVÁVI óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum a Dómino, * qui fecit cœlum et terram.

Non det in commotiónem pedem tuum: * neque dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit, neque dórmiet, * qui custódit Israël.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua, * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te: * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo: * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat intróitum tuum, et éxitum tuum: * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Antiph. Unde véniet auxílium mihi.

Capitulum. *Jerem.* 11. *d.*

TU autem Dómine Sábaoth, qui júdicas juste, et probas renes et corda, vídeam ultiónem tuam ex eis: tibi enim revelávi causam meam, Dómine Deus meus.

HYMNUS.

VEXÍLLA Regis pródeunt:
Fulget Crucis mystérium,
Qua vita mortem pértulit,
Et morte vitam prótulit.

Quæ vulneráta lánceæ
Mucróne diro, críminum
Ut nos laváret sórdibus,
Manávit unda, et sánguine.

Impléta sunt, quæ cóncinit
David fidéli cármine,
Dicéndo natiónibus:
Regnávit a ligno Deus.

Arbor decóra, et fúlgida,
Ornáta Regis púrpura,
Elécta digno stípite
Tam sancta membra tángere.

Beáta, cujus bráchiis
Prétium pepéndit sæculi,
Statéra facta córporis,
Tulítque prædam tártari.

O Crux ave spes única,
Hoc passiónis témpore
Piis adáuge grátiam,
Reísque dele crímina.

Te, fons salútis Trínitas,
Colláudet omnis spíritus:
Quibus Crucis victóriam
Largíris, adde prǽmium. Amen.

℣. Eripe me Dómine ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

Ad Magnificat Antiph. Non haberes.

Canticum B. Mariae V.

Lucæ 1, *c.*

MAGNÍFICAT * ánima mea Dóminum:

Et exsúltávit spíritus meus * in Deo salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancillæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Qia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israël púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham et sémini ejus in sæcula.

Antiph. Non habéres in me potestátem, nisi désuper tibi datum fuísset.

Deinde dicuntur sequentes Preces, flexis genibus.

KYRIE eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Pater noster. *totum dicitur clara voce.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Ego dixi: Dómine miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

℣. Convértere Dómine úsquequo. ℟. Et deprecábilis esto super servos tuos.

℣. Fiat misericórdia tua Dómine super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Sacerdótes tui induántur justítiam. ℟. Et sancti tui exsúltent.

℣. Dómine salvum fac regem. ℟. Et exáudi nos in die, qua invocavérimus te.

℣. Salvum fac pópulum tuum Dómine, et bénedic hæreditáti tuæ. ℟. Et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum.

℣. Meménto congregatiónis tuæ. ℟. Quam possedísti ab inítio.

℣. Fiat pax in virtúte tua. ℟. Et abundántia in túrribus tuis.

℣. Orémus pro fidélibus defúnctis. ℟. Réquiem ætérnam dona eis Dómine, et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

℣. Pro frátribus nostris abséntibus. ℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus sperántes in te.

℣. Pro afflíctis et captívis. ℟. Líbera eos Deus Israël ex ómnibus tribulatiónibus suis.

℣. Mitte eis Dómine auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére eos.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Deinde dicitur: Psalmus. Miserére. 18.

Finito Psalmo dicitur:

℣. Dómine Deus virtútum convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

℣. Exsúrge Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

ADJUVA nos Deus salutáris noster: et ad benefícia recolénda, quibus nos instauráre dignátus es, tríbue veníre gaudéntes. Per Dóminum nostrum.

Ad Completorium, omnia ut in Dominica. 90.

Et confestim (Juda) accedens ad Jesum, dixit : Ave rabbi. Et osculatus est eum.

Matth. 26.

FERIA TERTIA

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Hódie si vocem Dómini audiéritis. *et Ps.* Veníte. *ut supra in Dominica.* 2.

Hym. Pange lingua. *ibid.* 2.

Antiph. Ut non delínquam.

Psalmus 38.

Dixi : Custódiam vias meas : * ut non delínquam in lingua mea.

Pósui ori meo custódiam, * cum consísteret peccátor advérsum me.

Obmútui, et humiliátus sum, et sílui a bonis : * et dolor meus renovátus est.

Concáluit cor meum intra me : * et in meditatióne mea exardéscet ignis.

Locútus sum in lingua mea : * Notum fac mihi Dómine finem meum.

Et númerum diérum meórum quis est : * ut sciam quid desit mihi.

Ecce mensurábiles posuísti dies meos : * et substántia mea tamquam níhilum ante te.

Verúmtamen univérsa vánitas, * omnis homo vivens.

Verúmtamen in imágine pertránsit homo : * sed et frustra conturbátur.

Thesaurízat : * et ignórat cui congregábit ea.

Et nunc quæ est exspectátio mea? Nonne Dóminus? * Et substántia mea apud te est.

Ab ómnibus iniquitátibus meis érue me : * oppróbrium insipiénti dedísti me.

Obmútui, et non apérui os meum, quóniam tu fecísti : * ámove a me plagas tuas.

A fortitúdine manus tuæ ego deféci in increpatiónibus : * propter iniquitátem corripuísti hóminem.

Et tabéscere fecísti sicut aráneam ánimam ejus : * verúmtamen vane conturbátur omnis homo.

Exaúdi oratiónem meam Dómine, et deprecatiónem meam : * aúribus pércipe lácrimas meas.

Ne síleas : quóniam ádvena ego sum apud te, et peregrínus, * sicut omnes patres mei.

Remítte mihi, ut refrígerer priúsquam ábeam, * et ámplius non ero.

Psalmus 39.

Exspéctans exspéctavi Dóminum, * et inténdit mihi.

Et exaudívit preces meas: * et edúxit me de lacu misériæ, et de luto fæcis.

Et státuit super petram pedes meos: * et diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi et timébunt: * et sperábunt in Dómino.

Beátus vir, cujus est nomen Dñi spes ejus: * et non respéxit in vanitátes et insánias falsas.

Multa fecísti tu Dómine Deus meus mirabília tua: * et cogitatiónibus tuis non est qui símilis sit tibi.

Annuntiávi et locútus sum: * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrifícium et oblatiónem noluísti: * aures autem perfecísti mihi.

Holocáustum et pro peccáto non postulásti: * tunc dixi: Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me ut fácerem voluntátem tuam: * Deus meus vólui, et legem tuam in médio cordis mei.

Annuntiávi justítiam tuam in ecclésia magna, * ecce lábia mea non prohibébo: Dómine tu scisti.

Justítiam tuam non abscóndi in corde meo: * veritátem tuam et salutáre tuum dixi.

Non abscóndi misericórdiam tuam, et veritátem tuam * a concílio multo.

Tu autem Dómine ne longe fácias miseratiónes tuas a me: * misericórdia tua et véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quórum non est númerus: * comprehendérunt me iniquitátes meæ, et non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capíllos cápitis mei: * et cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi Dómine ut éruas me: * Dómine, ad adjuvándum me réspice.

Confundántur et revereántur simul, qui quærunt ánimam meam, * ut áuferant eam.

Convertántur retrórsum, et revereántur * qui volunt mihi mala.

Ferant conféstim confusiónem suam, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exsúltent et læténtur super te omnes quæréntes te: * et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum et pauper: * Dñus sollícitus est mei.

Adjútor meus, et protéctor meus tu es: * Deus meus ne tardáveris.

Antiph. Ut non delínquam in língua mea.

Antiph. Sana Dómine.

Psalmus 40.

BEÁTUS qui intélligit super egénum, et páuperem: * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra: * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus: * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi: Dómine miserére mei: * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi: * Quando moriétur, et períbit nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur, * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, * et loquebátur in idípsum.

Advérsum me susurrábant omnes inimíci mei: * advérsum me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt advérsum me: * Numquid qui dormit non adjíciet ut resúrgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi: * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem.

Tu autem Dómine miserére mei, et resúscita me: * et retríbuam eis.

In hoc cognóvi quóniam voluísti me: * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me autem propter innocéntiam suscepísti: * et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus Deus Israël a sǽculo, et usque in sǽculum: * fiat, fiat.

Psalmus 41.

QUEMÁDMODUM desíderat cervus ad fontes aquárum: * ita desíderat ánima mea ad te Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fontem vivum: * quando véniam, et apparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte: * dum dícitur mihi quotídie: Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam: * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei:

In voce exsultatiónis, et confessiónis: * sonus epulántis.

Quare tristis es ánima mea? * et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad meípsum ánima mea conturbáta est: * proptérea memor ero tui de terra Jordánis, et Hermóniim a monte módico.

Abýssus abýssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam: * et nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo: Suscéptor meus es.

Quare oblítus es mei? * et quare contristátus incédo, dum afflígit me inimícus?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei.

Dum dicunt mihi per síngulos dies: Ubi est Deus tuus? * quare tristis es ánima mea, et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Antiph. Sana Dómine ánimam meam, quia peccávi tibi.

Antiph. Eructávit.

Psalmus 43.

DEUS áuribus nostris audívimus: * patres nostri annuntiavérunt nobis.

Opus, quod operátus es in

diébus eórum: * et in diébus antíquis.

Manus tua Gentes dispérdidit, et plantásti eos: * afflixísti pópulos, et expulísti eos:

Nec enim in gládio suo possedérunt terram, * et bráchium eórum non salvávit eos:

Sed déxtera tua, et bráchium tuum, et illuminátio vultus tui: * quóniam complacuísti in eis.

Tu es ipse Rex meus et Deus meus: * qui mandas salútes Jacob.

In te inimícos nostros ventilábimus cornu, * et in nómine tuo spernémus insurgéntes in nobis.

Non enim in arcu meo sperábo: * et gládius meus non salvábit me.

Salvásti enim nos de affligéntibus nos: * et odiéntes nos confudísti.

In Deo laudábimur tota die: * et in nómine tuo confitébimur in sǽculum.

Nunc autem repulísti et confudísti nos: * et non egrediéris Deus in virtútibus nostris.

Avertísti nos retrórsum post inimícos nostros: * et qui odérunt nos, diripiébant sibi.

Dedísti nos tamquam oves escárum: * et in Géntibus dispersísti nos.

Vendidísti pópulum tuum sine prétio: * et non fuit multitúdo in commutatiónibus eórum.

Posuísti nos oppróbrium vicínis nostris, * subsannatiónem et derísum his, qui sunt in circúitu nostro.

Posuísti nos in similitúdinem Géntibus: * commotiónem cápitis in pópulis.

Tota die verecúndia mea contra me est, * et confúsio faciéi meæ coopéruit me.

A voce exprobrántis, et obloquéntis: * a fácie inimíci et persequéntis.

Hæc ómnia venérunt super nos, nec oblíti sumus te: * et iníque non égimus in testaménto tuo.

Et non recéssit retro cor nostrum: * et declinásti sémitas nostras a via tua:

Quóniam humiliásti nos in loco afflictiónis, * et coopéruit nos umbra mortis.

Si oblíti sumus nomen Dei nostri, * et si expándimus manus nostras ad deum aliénum:

Nonne Deus requíret ista? * ipse enim novit abscóndita cordis.

Quóniam propter te mortificámur tota die: * æstimáti sumus sicut oves occisiónis.

Exsúrge, quare obdórmis Dómine? * exsúrge, et ne repéllas in finem.

Quare fáciem tuam avértis, * oblivísceris inópiæ nostræ, et tribulatiónis nostræ?

Quóniam humiliáta est in púlvere ánima nostra: * conglutinátus est in terra venter noster.

Exsúrge Dómine, ádjuva nos: * et rédime nos propter nomen tuum.

Psalmus 44.

Eructávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis: * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime,

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna,

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua Deus in sǽculum sǽculi: * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * proptérea unxit te Deus Deus tuus óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto: * circúmdata varietáte.

Audi fília, et vide, et inclína aurem tuam: * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur: omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam: * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatióne: * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii: * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui: * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum: * et in sǽculum sǽculi.

Antiph. Eructávit cor meum verbum bonum.

Antiph. Adjútor.

Psalmus 45.

Deus noster refúgium, et virtus: * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra: * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt Gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram: * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma: * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus: * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Psalmus 46.

OMNES Gentes pláudite mánibus: * jubiláte Deo in voce exsultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis: * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis: * et Gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hæreditátem suam: * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo: * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite: * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus: * psállite sapiénter.

Regnábit Deus super Gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham: * quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti sunt.

Antiph. Adjútor in tribulatiónibus.

Antiph. Magnus Dóminus.

Psalmus 47.

MAGNUS Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exsultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt: * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt: * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis: * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri: * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus Deus misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum Deus, sic et laus tua in fines terræ: * justítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent fíliæ Judæ, * propter judícia tua Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímini eam: * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus: * et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi: * ipse reget nos in sæcula.

Psalmus 48.

AUDÍTE hæc omnes Gentes: * áuribus percípite omnes, qui habitátis orbem:

Quique terrígenæ, et fílii hóminum: * simul in unum dives et pauper.

Os meum loquétur sapiéntiam: * et meditátio cordis mei prudéntiam.

Inclinábo in parábolam aurem meam: * apériam in psaltério propositiónem meam.

Cur timébo in die mala? * iníquitas calcánei mei circúmdabit me:

Qui confídunt in virtúte sua: * et in multitúdine divitiárum suárum gloriántur.

Frater non rédimit, rédimet homo: * non dabit Deo placatiónem suam.

Et prétium redemptiónis ánimæ suæ: * et laborábit in ætérnum, et vivet adhuc in finem.

Non vidébit intéritum, cum víderit sapiéntes moriéntes: * simul insípiens, et stultus períbunt.

Et relínquent aliénis divítias suas: * et sepúlchra eórum domus illórum in ætérnum.

Tabernácula eórum in progénie, et progénie: * vocavérunt nómina sua in terris suis.

Et homo, cum in honóre esset, non intelléxit: * comparátus est juméntis insipiéntibus, et símilis factus est illis.

Hæc via illórum scándalum ipsis: * et póstea in ore suo complacébunt.

Sicut oves in inférno pósiti sunt: * mors depáscet eos.

Et dominabúntur eórum justi in matutíno: * et auxílium eórum veteráscet in inférno a glória eórum.

Verúmtamen Deus rédimet ánimam meam de manu ínferi, * cum accéperit me.

Ne timúeris cum dives factus fúerit homo: * et cum multiplicáta fúerit glória domus ejus.

Quóniam cum interíerit, non sumet ómnia: * neque descéndet cum eo glória ejus.

Quia ánima ejus in vita ipsíus benedicétur: * confitébitur tibi cum benebéceris ei.

Introíbit usque in progénies patrum suórum: * et usque in ætérnum non vidébit lumen.

Homo, cum in honóre esset, non intelléxit: * comparátus est juméntis insipiéntibus, et símilis factus est illis.

Antiph. Magnus Dóminus, et laudábilis nimis.

Antiph. Deus deórum.

Psalmus 49.

DEUS deórum Dóminus locútus est: * et vocávit terram,

A solis ortu usque ad occásum: * ex Sion spécies decóris ejus.

Deus manifésto véniet: * Deus noster et non silébit.

Ignis in conspéctu ejus exardéscet: * et in circúitu ejus tempéstas válida.

Advocábit cœlum desúrsum: * et terram discérnere pópulum suum.

Congregáte illi sanctos ejus: * qui órdinant testaméntum ejus super sacrifícia.

Et annuntiábunt cœli justítiam ejus: * quóniam Deus judex est.

Audi pópulus meus, et lóquar: Israël, et testificábor tibi: * Deus Deus tuus ego sum.

Non in sacrifíciis tuis árguam te: * holocáusta autem tua in conspéctu meo sunt semper.

Non accípiam de domo tua vítulos: * neque de grégibus tuis hircos.

Quóniam meæ sunt omnes feræ silvárum, * juménta in móntibus et boves.

Cognóvi ómnia volatília cœli:* et pulchritúdo agri mecum est.

Si esuríero, non dicam tibi: * meus est enim orbis terræ, et plenitúdo ejus.

Numquid manducábo carnes taurórum? * aut sánguinem hircórum potábo?

Immola Deo sacrifícium laudis: * et redde Altíssimo vota tua.

Et ínvoca me in die tribulatiónis: * éruam te, et honorificábis me.

Peccatóri autem dixit Deus: * Quare tu enárras justítias meas, et assúmis testaméntum meum per os tuum?

Tu vero odísti disciplínam: * et projecísti sermónes meos retrórsum:

Si vidébas furem, currébas cum eo: * et cum adúlteris portiónem tuam ponébas.

Os tuum abundávit malítia: * et lingua tua concinnábat dolos.

Sedens advérsus fratrem tuum loquebáris, et advérsus fílium matris tuæ ponébas scándalum: * hæc fecísti, et tácui.

Existimásti iníque quod ero tui símilis: * árguam te, et státuam contra fáciem tuam.

Intellígite hæc qui obliviscímini Deum: * nequándo rápiat, et non sit qui erípiat.

Sacrifícium laudis honorificábit me: * et illic iter, quo osténdam illi salutáre Dei.

Psalmus 51.

Quid gloriáris in malítia, * qui potens es in iniquitáte?

Tota die injustítiam cogitávit lingua tua: * sicut novácula acúta fecísti dolum.

Dilexísti malítiam super benignitátem: * iniquitátem magis quam loqui æquitátem.

Dilexísti ómnia verba præcipitatiónis, * lingua dolósa.

Proptérea Deus déstruet te in finem, * evéllet te, et emigrábit te de tabernáculo tuo: et radícem tuam de terra vivéntium.

Vidébunt justi, et timébunt, et super eum ridébunt, et dicent: * Ecce homo, qui non pósuit Deum adjutórem suum:

Sed sperávit in multitúdine divitiárum suárum: * et præváluit in vanitáte sua.

Ego autem, sicut olíva fructífera in domo Dei, * sperávi in misericórdia Dei in ætérnum: et in sǽculum sǽculi.

Confitébor tibi in sǽculum, quia fecísti: * et exspectábo nomen tuum, quóniam bonum est in conspéctu sanctórum tuórum.

Antiph. Deus deórum Dóminus locútus est.

℣. De ore leónis líbera me Dómine. ℟. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Pater noster.

Absolutio. Ipsíus píetas. 13.

Benedictio. Deus Pater omnípotens.

De Jeremía Prophéta.

Lectio I. *Cap.* 11. *c.*

Quid est, quod diléctus meus in domo mea fecit scélera multa? numquid carnes sanctæ áuferent a te malítias tuas, in quibus gloriáta es? Olívam úberem, pulchram, fructíferam, speciósam vocávit Dóminus nomen tuum: ad vocem loquélæ, grandis exársit ignis in ea, et combústa sunt frutéta ejus. Et Dóminus exercítuum qui plantávit te, locútus est super te malum: pro malis domus Israël et domus Juda, quæ fecérunt sibi ad irritándum me, libántes Báalim. Tu autem Dómine demonstrásti mihi et cognóvi: tunc ostendísti mihi stúdia eórum. Et ego quasi agnus mansuétus, qui portátur ad víctimam: et non cognóvi quia cogitavérunt super me consília, dicéntes: Mittámus lignum in panem ejus, et eradámus eum de terra vivéntium, et nomen ejus non memorétur ámplius. Tu autem Dómine Sábaoth, qui júdicas juste, et probas renes et corda, vídeam ultiónem tuam ex eis: tibi enim revelávi causam meam.

℟. Contumélias et terróres passus sum ab eis, qui erant pacífici mei, et custodiéntes latus meum, dicéntes: Decipiámus eum, et prævaleámus illi: sed tu Dómine mecum es tamquam bellátor fortis. * Cadant in oppróbrium sempitérnum, ut vídeam vindíctam in eis, quia tibi revelávi causam meam. ℣. Júdica Dómine causam ánimæ meæ, defénsor vitæ meæ. — Cadant.

Benedictio. Christus perpétuæ.

Lectio II. *Cap.* 12.

Justus quidem tu es Dómine, si dísputem tecum: verúmtamen justa loquar ad te: Quare via impiórum prosperátur: bene est ómnibus, qui prævaricántur, et iníque agunt? Plantásti eos, et radícem misérunt: profíciunt et fáciunt fructum: prope es tu ori eórum, et longe a rénibus eórum. Et tu Dómine nosti me, vidísti me, et probásti cor meum tecum: cóngrega eos quasi gregem ad víctimam, et sanctífica eos in die occisiónis. Usquequo lugébit terra, et herba omnis regiónis siccábitur propter malítiam habitántium in ea? consúmptum est ánimal et vólucre, quóniam dixérunt: Non vidébit novíssima nostra.

℟. Deus Israël, propter te sustínui impropérium, opéruit reveréntia fáciem meam, extráneus factus sum frátribus meis, et hospes fíliis matris meæ: * Quóniam zelus domus tuæ comédit me. ℣. Inténde ánimæ meæ, et líbera eam, propter inimícos meos éripe me. — Quóniam.

Benedictio. Ignem sui amóris.

Lectio III.

Relíqui domum meam, dimísi hæreditátem meam: dedi diléctam ánimam meam in manu inimicórum ejus. Facta est mihi hæréditas mea quasi leo in silva: dedit contra me vocem, ídeo o-

dívi eam. Numquid avis díscolor hæréditas mea mihi? numquid avis tincta per totum? veníte, congregámini omnes béstiæ terræ, properáte ad devorándum. Pastóres multi demolíti sunt víneam meam, conculcavérunt partem meam: dedérunt portiónem meam desiderábilem in desértum solitúdinis. Posuérunt eam in dissipatiónem, luxítque super me: desolatióne desoláta est omnis terra, quia nullus est qui recógitet corde.

℟. Synagóga populórum circumdedérunt me: et non réddidi retribuéntibus mihi mala. * Consumétur Dómine nequítia peccatórum, et díriges justum. ℣. Júdica me Dómine secúndum justítiam meam, et secúndum innocéntiam meam super me. — Consumétur. — Synagóga.

AD LAUDES.

Antiph. Vide Dómine, * et consídera, quóniam tríbulor: velóciter exáudi me.

Psalmus. Miserére mei Deus. *ut supra.* 18.

Antiph. Discérne causam meam.

Psalmus 42.

Júdica me Deus, et discérne causam meam de gente non sancta, * ab hómine iníquo, et dolóso érue me.

Quia tu es Deus fortitúdo mea: * quare me repulísti? et quare tristis incédo, dum afflígit me inimícus?

Emítte lucem tuam et veritátem tuam: * ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum, et in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei: * ad Deum, qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara Deus Deus meus: * quare tristis es ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Antiph. Discérne causam meam Dómine: ab hómine iníquo et dolóso éripe me.

Antiph. Dum tribulárer, * clamávi ad Dóminum de ventre ínferi, et exaudívit me.

Psalmus. Deus Deus meus, ad te de luce vígilo. *ut supra.* 20.

Antiph. Dómine vim pátior.

Canticum Ezechiae.

Is. 38. *b.*

Ego dixi: In dimídio diérum meórum * vadam ad portas ínferi.

Quæsívi resíduum annórum meórum: * Dixi: Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.

Non aspíciam hóminem ultra, * et habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta est, et convolúta est a me, * quasi tabernáculum pastórum.

Præcísa est velut a texénte, vita mea: dum adhuc ordírer, succídit me: * de mane usque ad vésperam fínies me.

Sperábam usque ad mane, * quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea:

De mane usque ad vésperam fínies me: * sicut pullus hirúndinis sic clamábo, meditábor ut colúmba:

Attenuáti sunt óculi mei, * suspiciéntes in excélsum:

Dómine vim pátior, respónde pro me. * Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cum ipse fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine si sic vívitur, et in tálibus vita spíritus mei, corrípies me, et vivificábis me. * Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima:

Tu autem eruísti ánimam meam ut non períret: * projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.

Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors laudábit te: * non exspectábunt qui descéndunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego hódie; * pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

Dómine salvum me fac, * et psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

Antiph. Dómine vim pátior, respónde pro me, quia néscio quid dicam inimícis meis.

Antiph. Dixérunt ímpii: * Opprimámus virum justum, quóniam contrárius est opéribus nostris.

Psalmus. Laudáte Dóminum de cœlis. *ut supra.* 22.

Capitulum. Jerem. 11. *d.*

Veníte, mittámus lignum in panem ejus, et eradámus eum de terra vivéntium, et nomen ejus non memorétur ámplius.

Hymnus et ℣. ut supra in Laudibus Dominicæ. 23.

Ad Benedictus, Antiph. Ante diem festum * Paschæ, sciens Jesus quia venit hora ejus, cum dilexísset suos, in finem diléxit eos.

Canticum. Benedíctus Dóminus. *ut supra.* 23.

Deinde dicuntur Preces. 109.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus da nobis ita Domínicæ passiónis sacraménta perágere: ut indulgéntiam percípere mereámur. Per eúmdem Dóminum nostrum.

AD PRIMAM.

Pater, Ave, Credo.

Deus in adjutórium.

Hymnus. Jam lucis orto sídere. *ut supra.* 110.

Antiph. Vide Dómine.

Psalmus. Deus in nómine tuo. *ut supra.* 110.

Deinde loco Psalmi. Dóminus regnávit. *dicitur:*

Psalmus 24.

Ad te Dómine levávi ánimam meam: * Deus meus

in te confído, non erubéscam.

Neque irrídeant me inimíci mei: * étenim univérsi, qui sústinent te, non confundéntur.

Confundántur omnes iníqua agéntes * supervácue.

Vias tuas Dómine demónstra mihi: * et sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, et doce me: * quia tu es Deus salvátor meus, et te sustínui tota die.

Reminíscere miseratiónum tuárum Dómine, * et misericordiárum tuárum, quæ a sǽculo sunt.

Delícta juventútis meæ, * et ignorántias meas ne memíneris.

Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu: * propter bonitátem tuam Dómine.

Dulcis et rectus Dóminus: * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget mansuétos in judício: * docébit mites vias suas.

Univérsæ viæ Dómini, misericórdia et véritas, * requiréntibus testaméntum ejus et testimónia ejus.

Propter nomen tuum Dómine propitiáberis peccáto meo: * multum est enim.

Quis est homo qui timet Dominum? * legem státuit ei in via, quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur: * et semen ejus hæreditábit terram.

Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum: * et testaméntum ipsíus ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum: * quóniam ipse evéllet de láqueo pedes meos.

Réspice in me, et miserére mei: * quia únicus et pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt: * de necessitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam, et labórem meum: * et dimítte univérsa delícta mea.

Réspice inimícos meos quóniam multiplicáti sunt, * et ódio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam meam, et érue me: * non erubéscam quóniam sperávi in te.

Innocéntes et recti adhæsérunt mihi; * quia sustínui te.

Líbera Deus Israël, * ex ómnibus tribulatiónibus suis.

Deinde dicitur Psal. Beáti immaculáti. 111. *et* Retríbue servo tuo. 112.

Antiph. Vide Dómine, * et consídera, quóniam tríbulor: velóciter exáudi me.

Capit. Pacem. *cum reliquis ut supra.* 112.

AD TERTIAM.

Antiph. Discérne causam meam Dómine: * ab hómine iníquo et dolóso éripe me.

Capitulum. Jer. 17. *b.*

DÓMINE, omnes qui te derelínquunt, confundéntur: recedéntes a te, in terra scribéntur: quóniam dereliquérunt venam aquárum vivéntium Dóminum.

℟ *br.* Erue a frámea, * Deus ánimam meam. Erue. ℣. Et de manu canis únicam meam. Deus. Erue a frámea.

℣. De ore leónis líbera me Dómine. ℟. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Deinde flexis genibus, dicitur:

KYRIE eléison. Christe eléison. Kýrie eléison. Pater noster. *secreto.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Dómine Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

℣. Exsúrge Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomem tuum.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

OMNÍPOTENS sempitérne Deus, da nobis ita Domínicæ passiónis sacraménta perágere: ut indulgéntiam percípere mereámur. Per eúmdem.

AD SEXTAM.

Antiph. Dum tribulárer, * clámavi ad Dóminum de ventre ínferi, et exaudívit me.

Capitulum *Jer.* 17. *c.*

CONFUNDÁNTUR qui me persequúntur, et non confúndar ego: páveant illi, et non páveam ego: induc super eos diem afflictiónis, et dúplici contritióne cóntere eos, Dómine Deus noster.

℟. *br.* De ore leónis, * Líbera me Dómine. De ore. ℣. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam. Líbera me. De ore.

℣. Ne perdas cum ímpiis Deus ánimam meam. ℟. Et cum viris sánguinum vitam meam.

Kyrie eléison. *etc. ut supra ad Tertiam.*

AD NONAM.

Antiph. Dixérunt ímpii: * Opprimámus virum justum, quóniam contrárius est opéribus nostris.

Capitulum. *Jer.* 18. d.

RECORDÁRE quod stéterim in conspéctu tuo, ut lóquerer pro eis bonum, et avérterem indignatiónem tuam ab eis.

℟. *br.* Ne perdas cum ímpiis, * Deus ánimam meam. Ne perdas. ℣. Et cum viris sánguinum vitam meam. Deus ánimam meam. Ne perdas.

℣. Eripe me Dómine ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

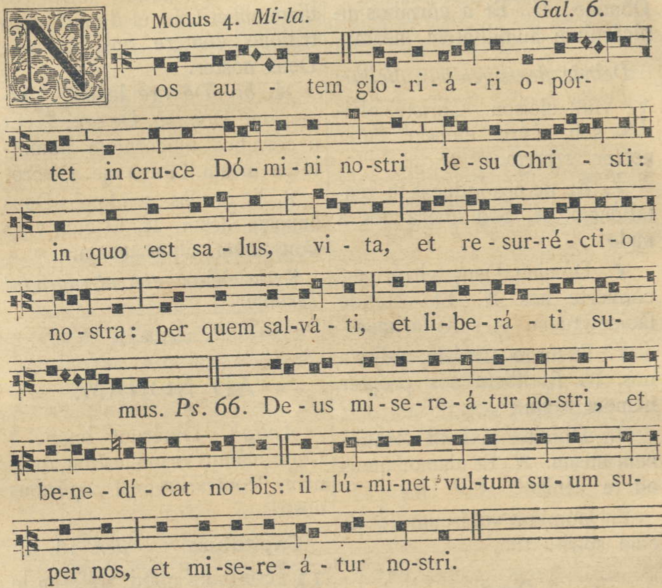
Kyrie eléison. *etc. ut supra ad Tertiam.*

AD MISSAM.

Statio ad Sanctam Priscam.

Introitus.

Modus 4. *Mi-la.* *Gal. 6.*

Nos autem gloriári.

Modus 3. *Mi-ut.*

Oratio.

OMNÍPOTENS sempitérne Deus, da nobis ita domínicæ passiónis sacraménta perágere: ut indulgéntiam percípere mereámur. Per eúmdem.

Altera Oratio. Ecclésiæ. *Vel pro Papa.* 116, 117.

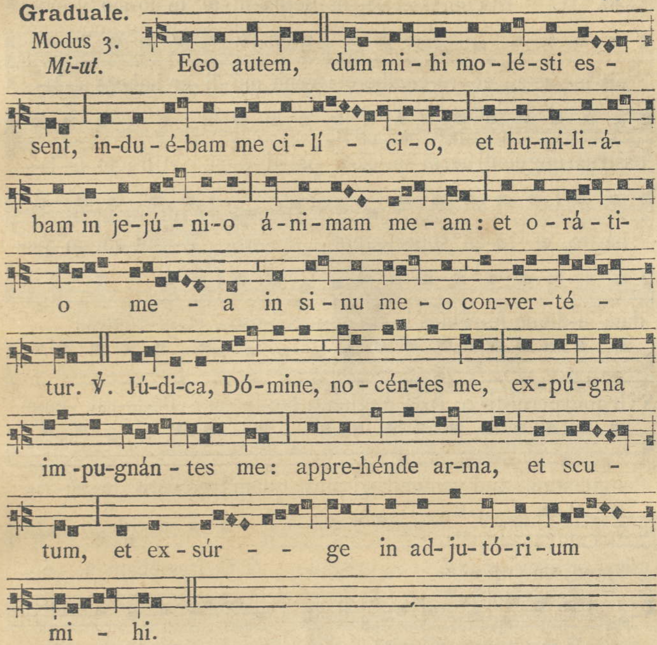
Léctio Jeremíæ Profétæ.

Jerem. 11. *d.*

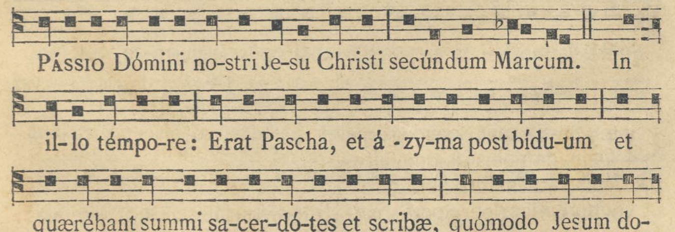
IN diébus illis: Dixit Jeremías: Dómine demonstrásti mihi, et cognóvi: tunc ostendísti mihi stúdia eórum. Et ego quasi agnus mansuétus, qui portátur ad víctimam: et non cognóvi, quia cogitavérunt super me consília, dicéntes: Mittámus lignum in panem ejus, et eradámus eum de terra vivéntium, et nomen ejus non memorétur ámplius. Tu autem, Dómine Sábaoth, qui júdicas juste, et probas renes et corda, vídeam ultiónem tuam ex eis: tibi enim revelávi causam meam, Dómine Deus meus.

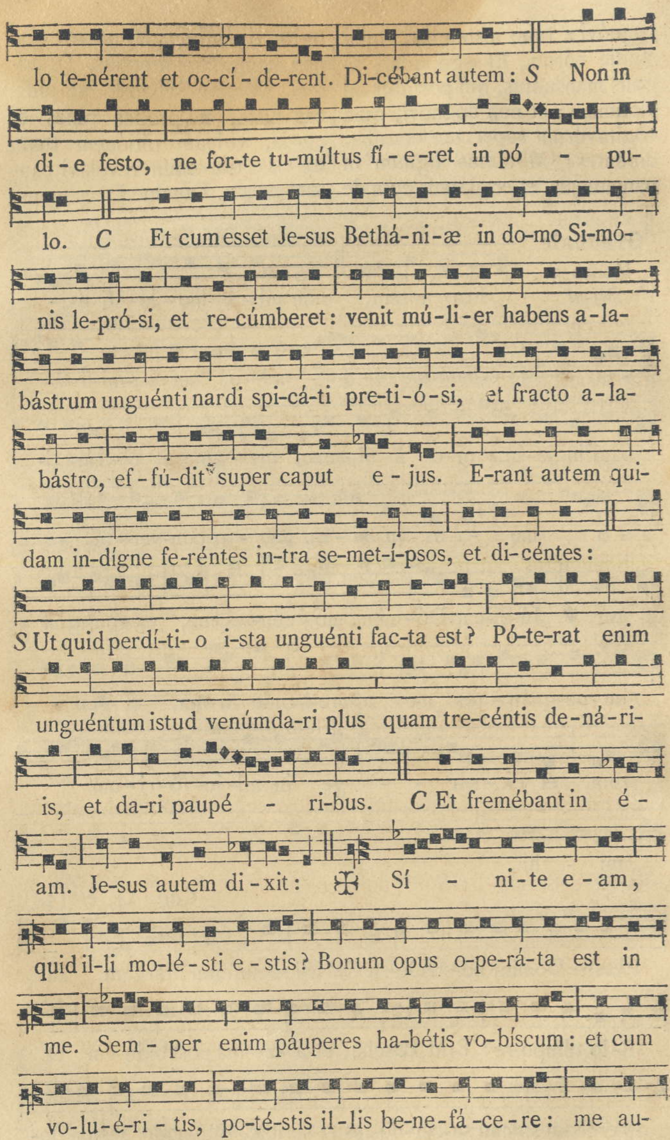
Ps. 34.

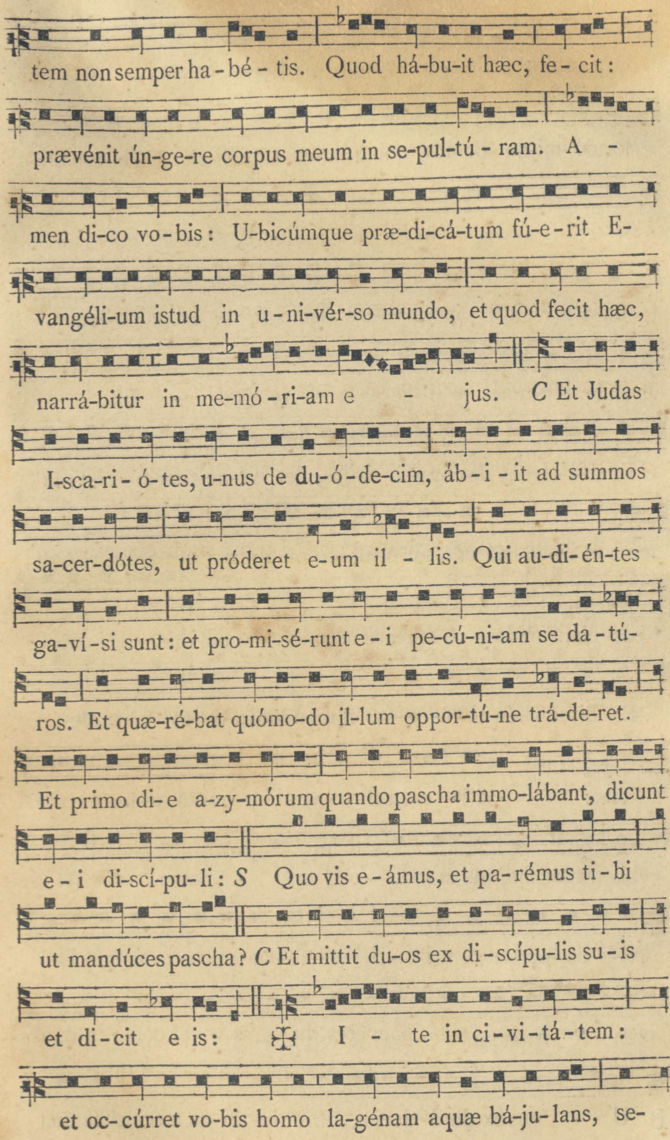
Graduale. Modus 3. *Mi-ut.*

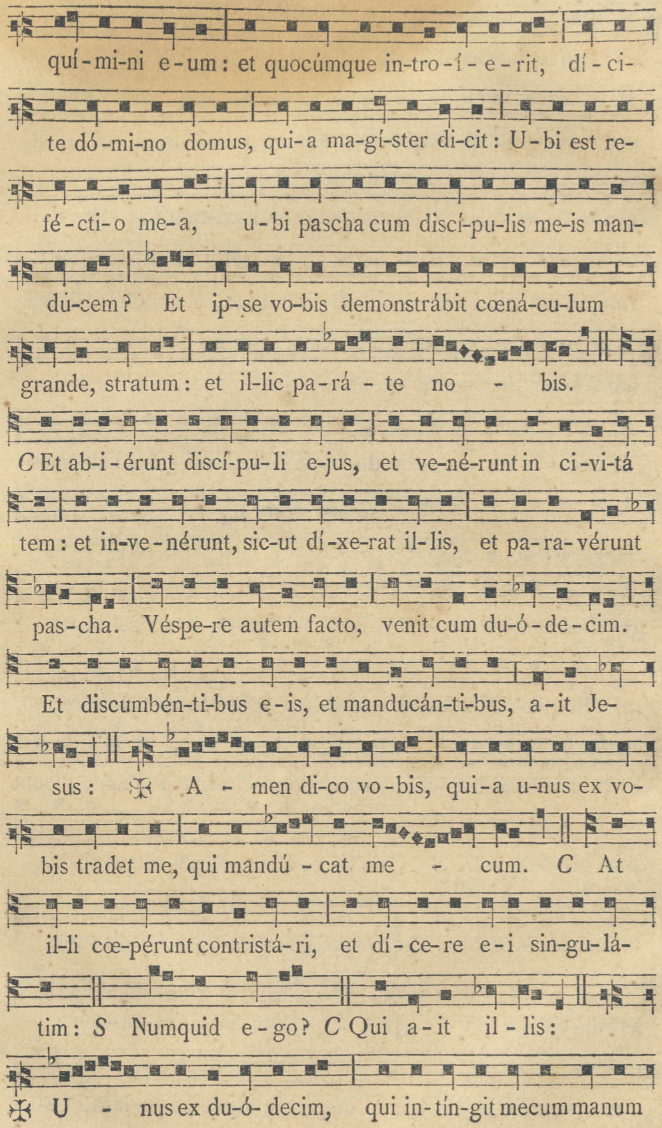

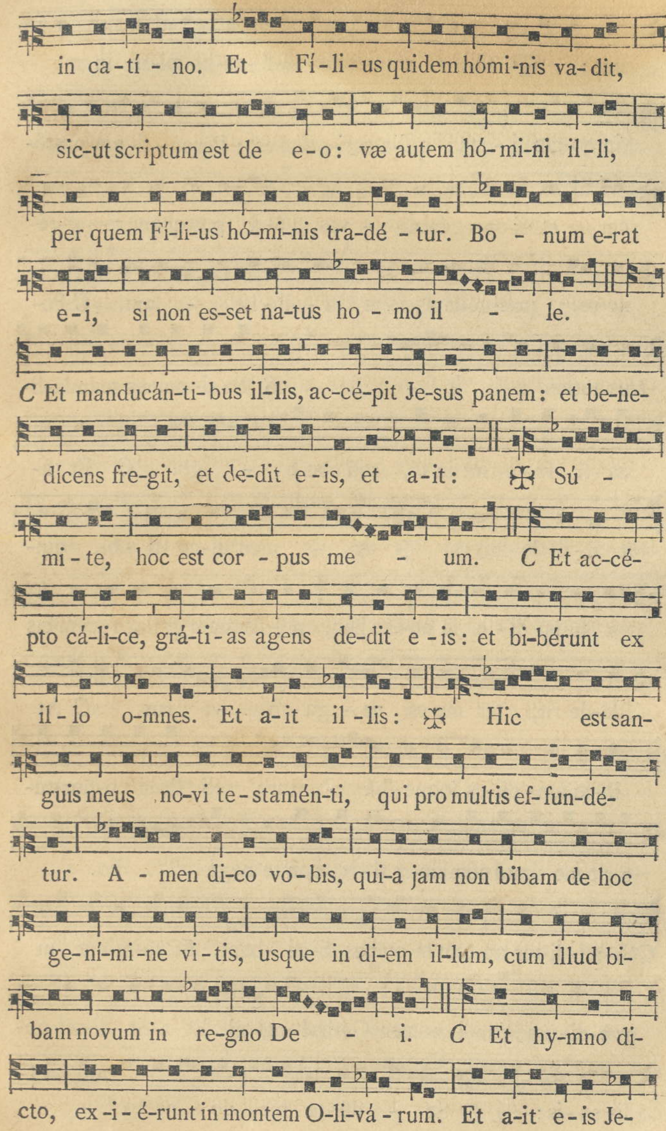
Cap. 14. *et* 15.

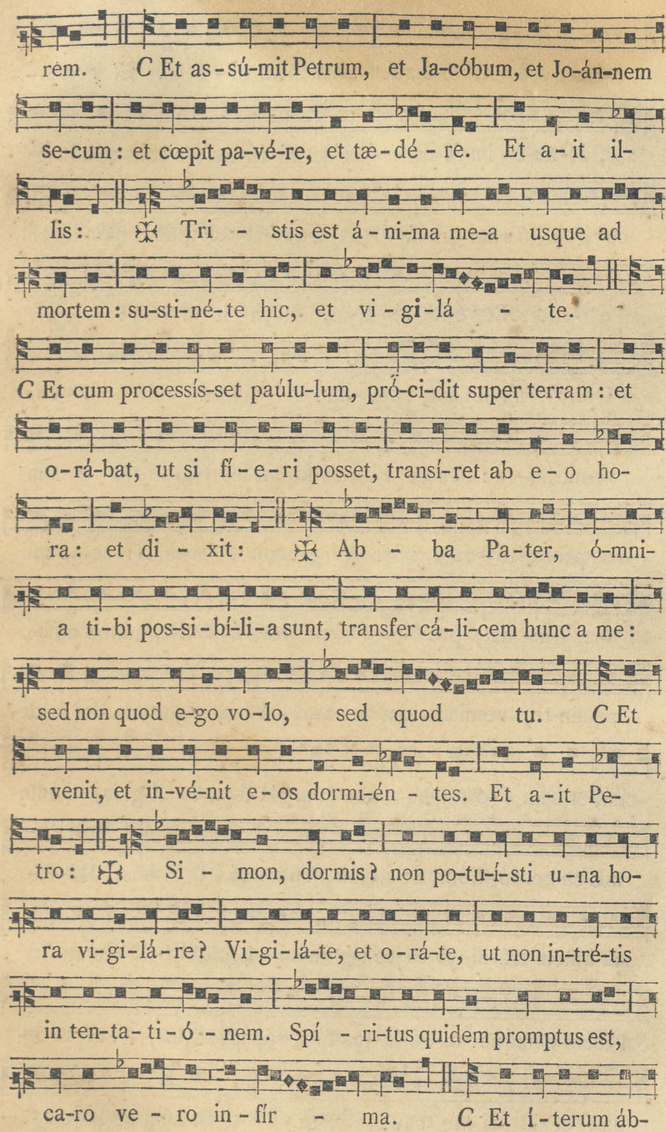

lo te-nérent et oc-cí - de-rent. Di-cébant autem : S Non in
di - e festo, ne for-te tu-múltus fí - e -ret in pó - pu-
lo. C Et cum esset Je-sus Bethá-ni-æ in do-mo Si-mó-
nis le-pró-si, et re-cúmberet : venit mú-li-er habens a-la-
bástrum unguénti nardi spi-cá-ti pre-ti-ó-si, et fracto a-la-
bástro, ef-fú-dit super caput e - jus. E-rant autem qui-
dam in-dígne fe-réntes in-tra se-met-í-psos, et di-céntes :
S Ut quid perdí-ti- o i-sta unguénti fac-ta est ? Pó-te-rat enim
unguéntum istud venúmda-ri plus quam tre-céntis de-ná-ri-
is, et da-ri paupé - ri-bus. C Et fremébant in é -
am. Je-sus autem di - xit : ✠ Sí - ni-te e - am,
quid il-li mo-lé - sti e - stis ? Bonum opus o-pe-rá-ta est in
me. Sem - per enim páuperes ha-bétis vo-bíscum : et cum
vo-lu-é-ri - tis, po-té-stis il-lis be-ne-fá -ce-re : me au-

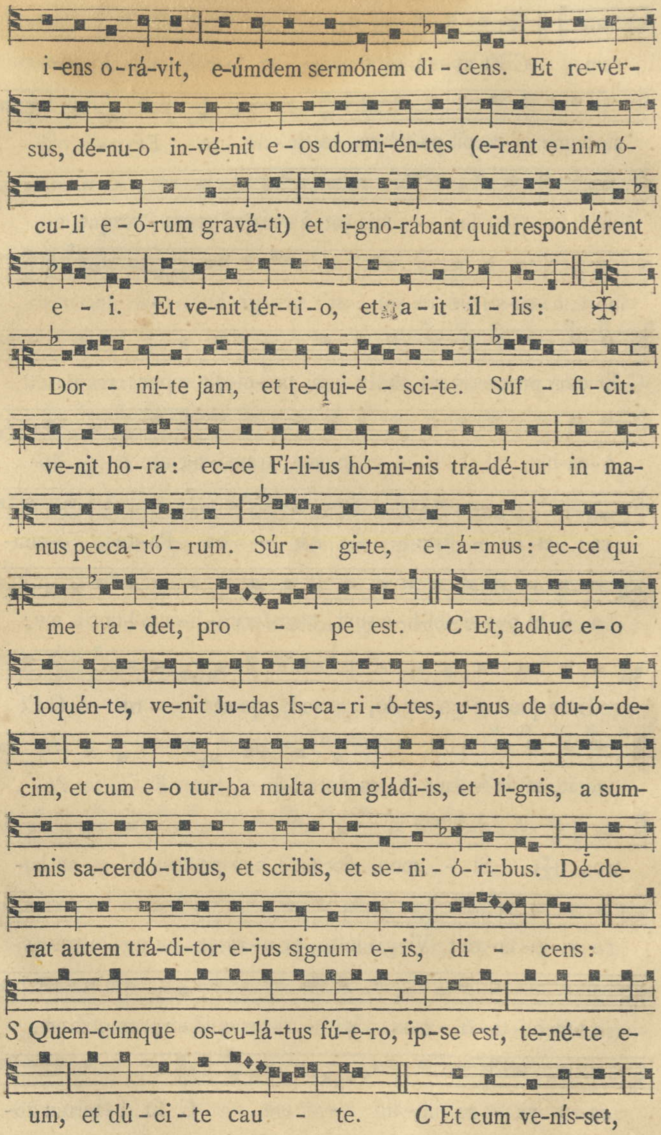

tem non semper ha - bé - tis. Quod há-bu-it hæc, fe - cit :
prævénit ún-ge-re corpus meum in se-pul-tú - ram. A -
men di-co vo-bis : U-bicúmque præ-di-cá-tum fú-e-rit E-
vangéli-um istud in u-ni-vér-so mundo, et quod fecit hæc,
narrá-bitur in me-mó-ri-am e - jus. C Et Judas
I-sca-ri-ó-tes, u-nus de du-ó-de-cim, áb-i-it ad summos
sa-cer-dótes, ut próderet e-um il - lis. Qui au-di-én-tes
ga-ví-si sunt : et pro-mi-sé-runt e-i pe-cú-ni-am se da-tú-
ros. Et quæ-ré-bat quómo-do il-lum oppor-tú-ne trá-de-ret.
Et primo di-e a-zy-mórum quando pascha immo-lábant, dicunt
e-i di-scí-pu-li : S Quo vis e-ámus, et pa-rémus ti-bi
ut mandúces pascha ? C Et mittit du-os ex di-scípu-lis su-is
et di-cit e is : ✠ I - te in ci-vi-tá-tem :
et oc-cúrret vo-bis homo la-génam aquæ bá-ju-lans, se-

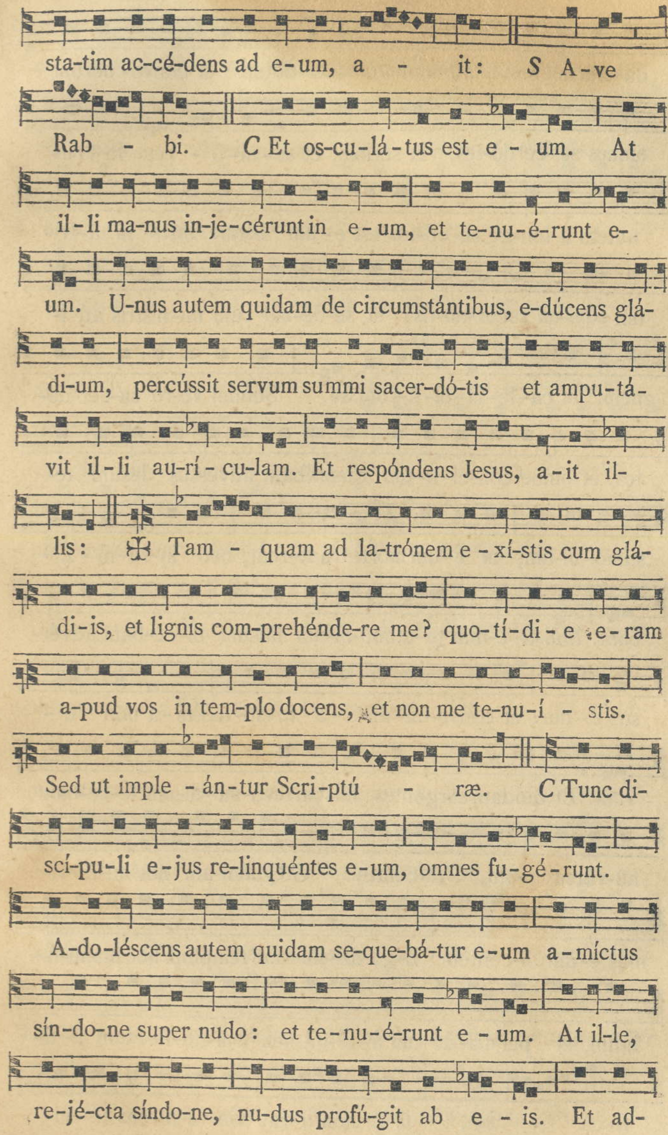

quí-mi-ni e-um: et quocúmque in-tro-í-e-rit, dí-ci-
te dó-mi-no domus, qui-a ma-gí-ster di-cit: U-bi est re-
fé-cti-o me-a, u-bi pascha cum discí-pu-lis me-is man-
dú-cem? Et ip-se vo-bis demonstrábit cœná-cu-lum
grande, stratum: et il-lic pa-rá - te no - bis.
C Et ab-i-érunt discí-pu-li e-jus, et ve-né-runt in ci-vi-tá
tem: et in-ve-nérunt, sic-ut dí-xe-rat il-lis, et pa-ra-vérunt
pas-cha. Véspe-re autem facto, venit cum du-ó-de-cim.
Et discumbén-ti-bus e-is, et manducán-ti-bus, a-it Je-
sus: ✠ A - men di-co vo-bis, qui-a u-nus ex vo-
bis tradet me, qui mandú - cat me - cum. C At
il-li cœ-pérunt contristá-ri, et dí-ce-re e-i sin-gu-lá-
tim: S Numquid e-go? C Qui a-it il-lis:
✠ U - nus ex du-ó-decim, qui in-tín-git mecum manum

in ca-tí - no. Et Fí-li-us quidem hómi-nis va-dit,
sic-ut scriptum est de e-o: væ autem hó-mi-ni il-li,
per quem Fí-li-us hó-mi-nis tra-dé - tur. Bo - num e-rat
e-i, si non es-set na-tus ho - mo il - le.
C Et manducán-ti-bus il-lis, ac-cé-pit Je-sus panem: et be-ne-
dícens fre-git, et de-dit e-is, et a-it: ✠ Sú -
mi-te, hoc est cor - pus me - um. C Et ac-cé-
pto cá-li-ce, grá-ti-as agens de-dit e-is: et bi-bérunt ex
il-lo o-mnes. Et a-it il-lis: ✠ Hic est san-
guis meus no-vi te-stamén-ti, qui pro multis ef-fun-dé-
tur. A - men di-co vo-bis, qui-a jam non bibam de hoc
ge-ní-mi-ne vi-tis, usque in di-em il-lum, cum illud bi-
bam novum in re-gno De - i. C Et hy-mno di-
cto, ex-i-é-runt in montem O-li-vá-rum. Et a-it e-is Je-

sus: ✠ O - mnes scan-da-li-za-bí-mi-ni in me
in no-cte i - sta: qui-a scri-ptum est: Percú - ti-am pastó-
rem, et di-spergéntur o - ves. Sed postquam re-sur-ré-
xe-ro, præ-cédam vos in Ga - li - lǽ - am. *C* Pe-
trus autem a-it il - li: *S* Et si omnes scanda-li-
zá-ti fú-e-rint in te, sed non e - go. *C* Et a-
it il-li Je-sus: ✠ A - men di-co ti-bi, qui-
a tu hó di-e in no-cte hac, pri-úsquam gallus vocem bis
dé-de-rit, ter me es ne - ga-tú - rus. *C* At
il-le ám-pli-us loque-bá - tur: *S* Et si o-por-tú-
e-rit me simul cómmo-ri ti-bi, non te negá - bo.
C Si-mí-li-ter au-tem et omnes di-cé - bant. Et vé-ni-unt in
præ-di-um, cu-i nomen Gethsé-ma-ni. Et a-it di-scí-pu-
lis su-is: ✠ Se - dé-te hic do - nec o - -

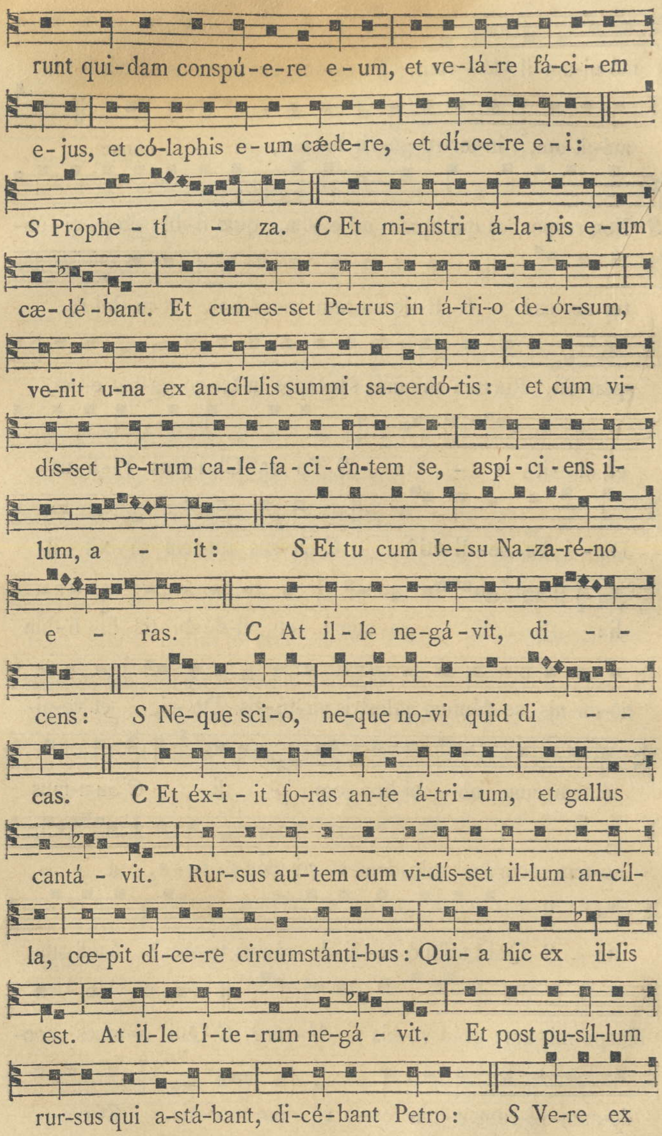

rem. *C* Et as-sú-mit Petrum, et Ja-cóbum, et Jo-án-nem
se-cum: et cœpit pa-vé-re, et tæ-dé - re. Et a-it il-
lis: ✠ Tri - stis est á-ni-ma me-a usque ad
mortem: su-sti-né-te hic, et vi-gi-lá - te.
C Et cum processís-set paúlu-lum, pró-ci-dit super terram: et
o-rá-bat, ut si fí-e-ri posset, transí-ret ab e-o ho-
ra: et di - xit: ✠ Ab - ba Pa-ter, ó-mni-
a ti-bi pos-si-bí-li-a sunt, transfer cá-li-cem hunc a me:
sed non quod e-go vo-lo, sed quod tu. *C* Et
venit, et in-vé-nit e-os dormi-én - tes. Et a-it Pe-
tro: ✠ Si - mon, dormis? non po-tu-í-sti u-na ho-
ra vi-gi-lá-re? Vi-gi-lá-te, et o-rá-te, ut non in-tré-tis
in ten-ta-ti-ó - nem. Spí - ri-tus quidem promptus est,
ca-ro ve - ro in-fír - ma. *C* Et í-terum áb-

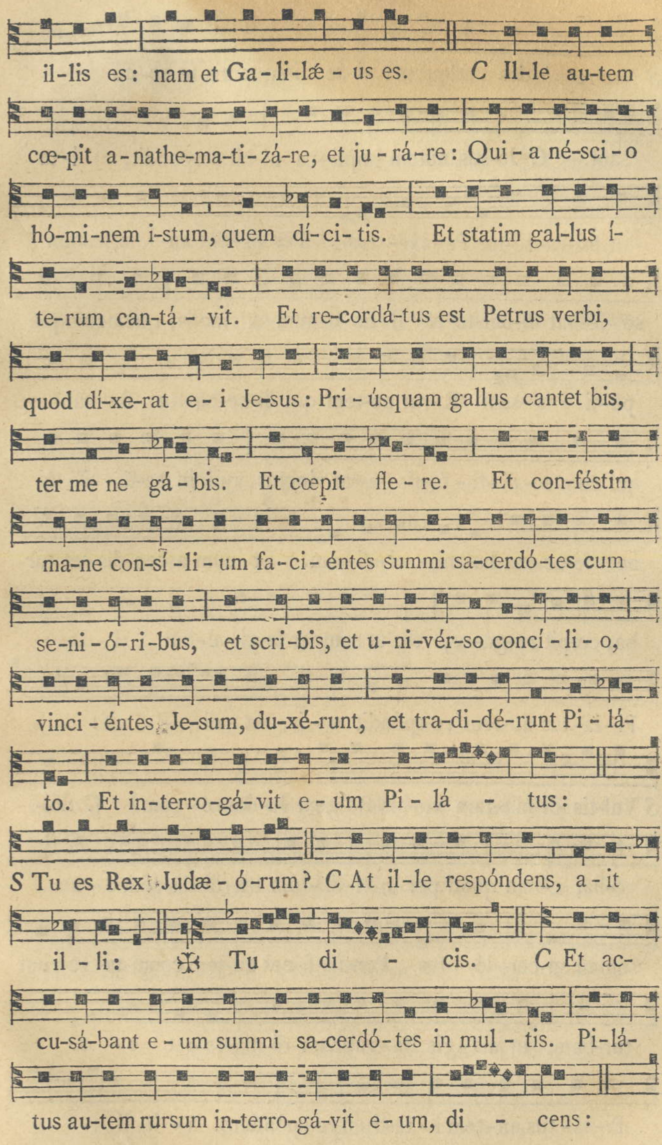

i-ens o-rá-vit, e-úmdem sermónem di - cens. Et re-vér-
sus, dé-nu-o in-vé-nit e - os dormi-én-tes (e-rant e-nim ó-
cu-li e - ó-rum gravá-ti) et i-gno-rábant quid respondérent
e - i. Et ve-nit tér-ti-o, et a-it il - lis: ✠
Dor - mí-te jam, et re-qui-é - sci-te. Súf - fi-cit:
ve-nit ho-ra: ec-ce Fí-li-us hó-mi-nis tra-dé-tur in ma-
nus pecca-tó - rum. Súr - gi-te, e - á-mus: ec-ce qui
me tra - det, pro - pe est. C Et, adhuc e-o
loquén-te, ve-nit Ju-das Is-ca-ri - ó-tes, u-nus de du-ó-de-
cim, et cum e-o tur-ba multa cum gládi-is, et li-gnis, a sum-
mis sa-cerdó-tibus, et scribis, et se-ni - ó-ri-bus. Dé-de-
rat autem trá-di-tor e-jus signum e-is, di - cens:
S Quem-cúmque os-cu-lá-tus fú-e-ro, ip-se est, te-né-te e-
um, et dú-ci-te cau - te. C Et cum ve-nís-set,

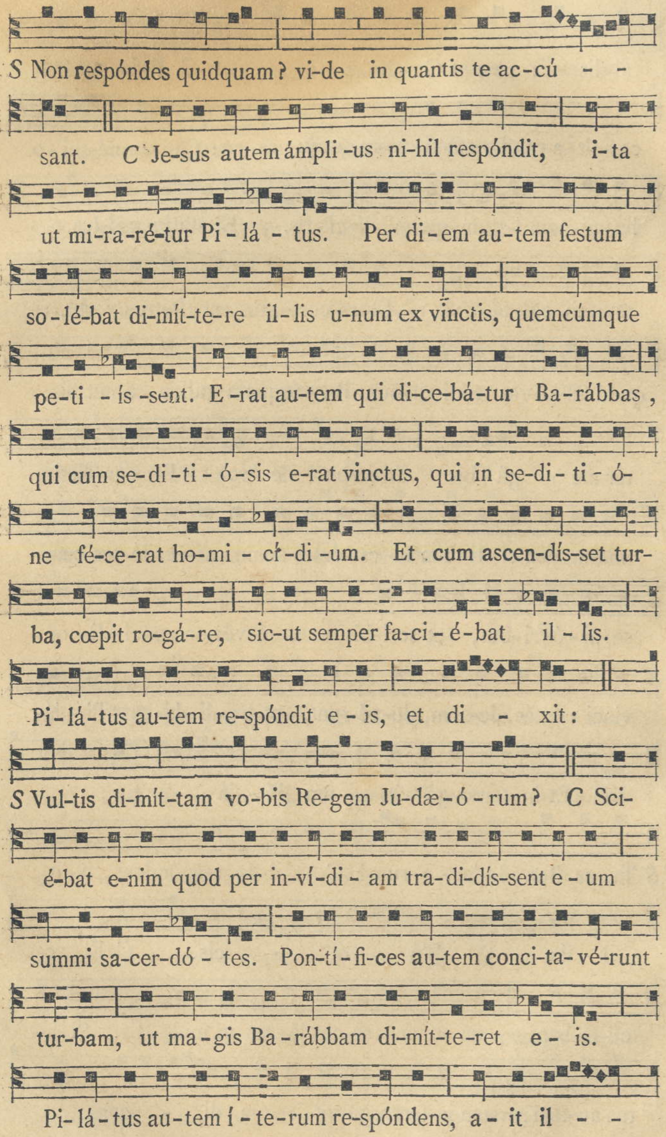

sta-tim ac-cé-dens ad e-um, a - it: S A-ve
Rab - bi. C Et os-cu-lá-tus est e - um. At
il-li ma-nus in-je-cérunt in e-um, et te-nu-é-runt e-
um. U-nus autem quidam de circumstántibus, e-dúcens glá-
di-um, percússit servum summi sacer-dó-tis et ampu-tá-
vit il-li au-rí-cu-lam. Et respóndens Jesus, a-it il-
lis: ✠ Tam - quam ad la-trónem e-xí-stis cum glá-
di-is, et lignis com-prehénde-re me? quo-tí-di-e e-ram
a-pud vos in tem-plo docens, et non me te-nu-í - stis.
Sed ut imple - án-tur Scri-ptú - ræ. C Tunc di-
scí-pu-li e-jus re-linquéntes e-um, omnes fu-gé-runt.
A-do-léscens autem quidam se-que-bá-tur e-um a-míctus
sín-do-ne super nudo: et te-nu-é-runt e - um. At il-le,
re-jé-cta síndo-ne, nu-dus profú-git ab e - is. Et ad-

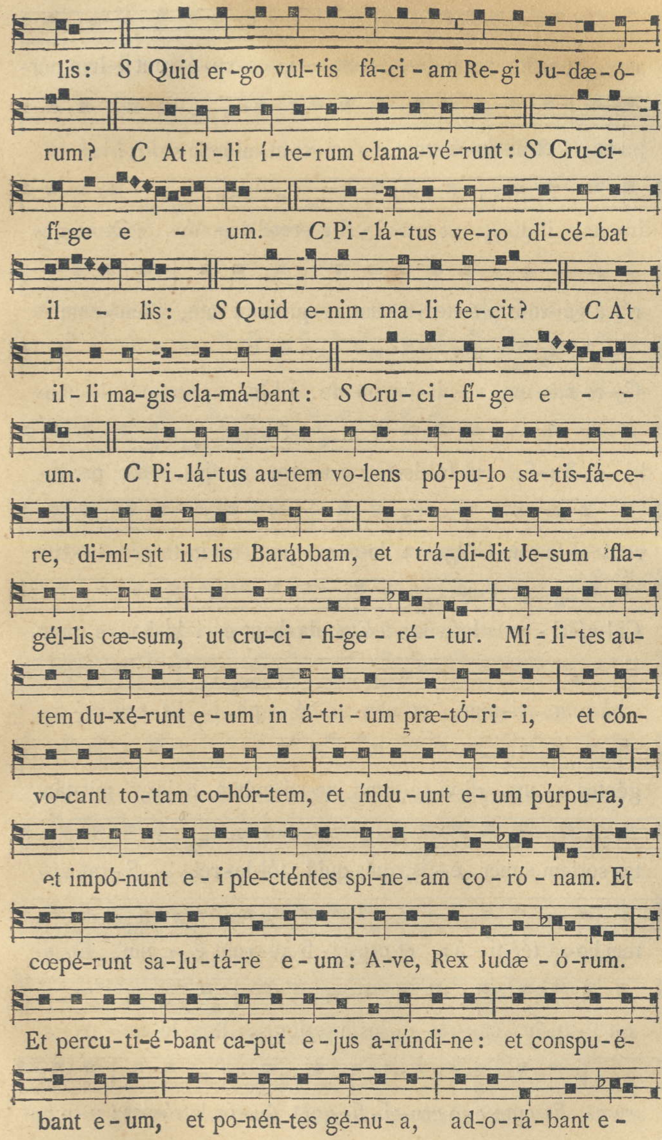
du-xérunt Jesum ad summum sacer-dótem : et conve-nérunt
omnes sa-cerdó-tes, et scribæ, et se-ni-ó - res. Pe-trus
autem a lon-ge se-cú-tus est e-um usque intro in á-tri-
um sum-mi sacer-dó-tis : et se-dé-bat cum mi-nístris ad i-
gnem, et ca-le-fa-ci-é-bat se. Summi ve-ro sa-cer-dó-
tes, et omne con-cí-li-um quærébant adversus Jesum te-
stimó-ni-um, ut e-um morti tráde-rent, nec in-ve-ni-é-
bant. Mul-ti e-nim te-stimó-ni-um falsum di-cé-bant advér-
sus e-um : et conve-ni-én-ti-a te-sti-mó-ni-a non e-
rant. Et quidam surgéntes, falsum testi-mó-ni-um fe-ré-bant
ad-vérsus e-um, di-céntes : *S* Quóni-am nos au-dí-vi-
mus e-um di-céntem : E-go dis-sól-vam templum hoc manu-fá-
ctum, et per trí-du-um á-li-ud non ma-nu-fá-ctum æ-di-
fi-cá - bo. *C* Et non e-rat con-vé-ni-ens te-sti-

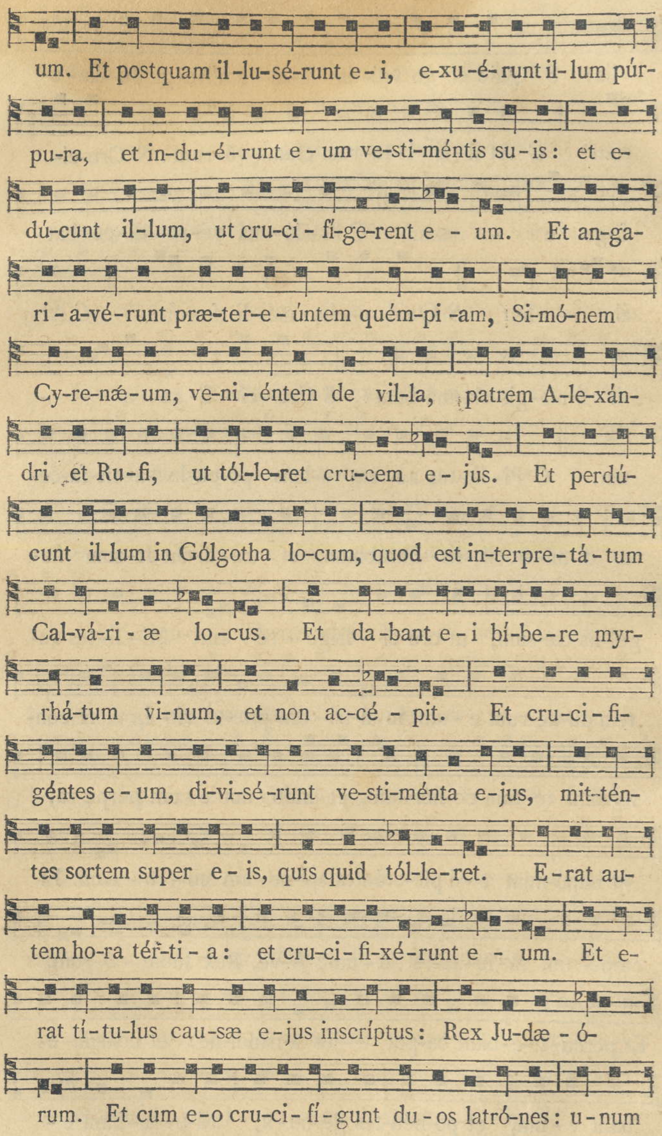
mó-ni-um il-ló-rum. Et ex-súrgens summus sa-cérdos in
mé-di-um, in-ter-ro-gá-vit Je-sum, di - cens :
S Non respóndes quidquam ad e-a, quæ ti-bi ob-ji-ci-ún-
tur ab his? *C* Il-le au-tem ta-cé-bat, et ni-hil re-
spón-dit. Rursum summus sacérdos in-ter-ro-gá-bat e-um,
et di-xit e - i : *S* Tu es Chri-stus Fí-li-us
De-i be-ne-dí-cti? *C* Je-sus au-tem di-xit il-
li : ✠ E - go sum : et vi-dé-bi-tis Fí-li-um
hó-mi-nis se-déntem a destris vir-tú-tis De-i, et ve-ni-
éntem cum nú-bi-bus cœ - li. *C* Sum-mus
au-tem sacérdos scin-dens ve-sti-mén-ta su-a, a - -
it : *S* Quid adhuc de-si-de-rámus te-stes? Audí-stis
blaspé-mi-am : quid vo-bis vi-dé-tur? *C* Qui o-mnes con-
de-mna-vé-runt e-um es-se re-um mor-tis. Et cœ-pé-

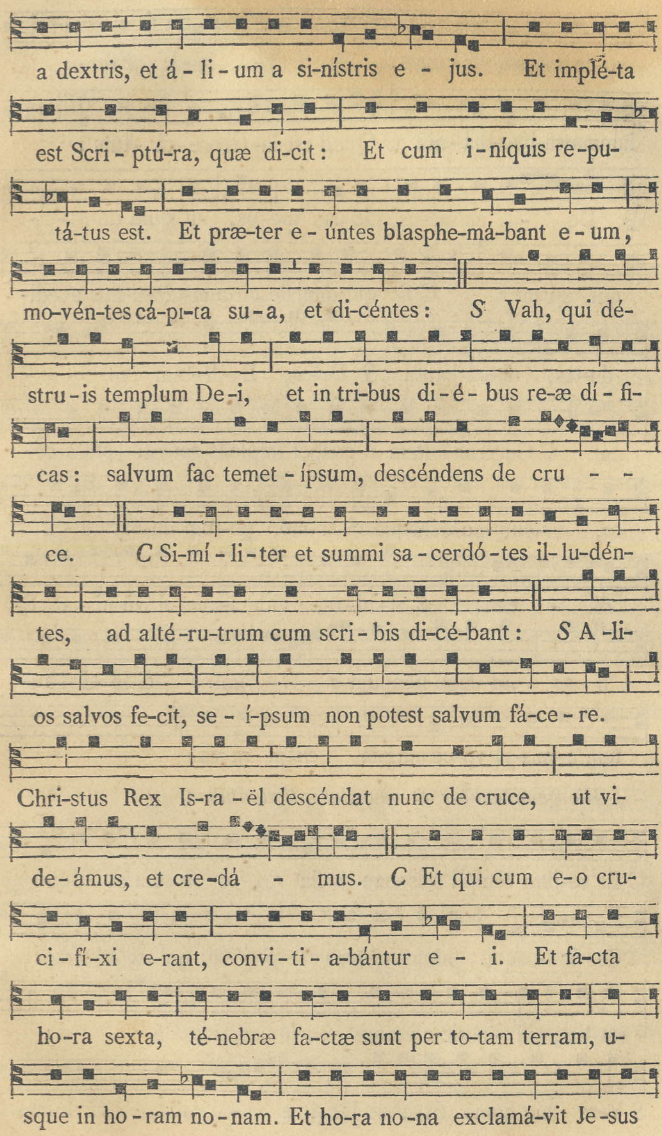

runt qui-dam conspú-e-re e-um, et ve-lá-re fá-ci-em
e-jus, et có-laphis e-um cæde-re, et dí-ce-re e-i:
S Prophe - tí - za. C Et mi-nístri á-la-pis e-um
cæ-dé-bant. Et cum-es-set Pe-trus in á-tri-o de-ór-sum,
ve-nit u-na ex an-cíl-lis summi sa-cerdó-tis: et cum vi-
dís-set Pe-trum ca-le-fa-ci-én-tem se, aspí-ci-ens il-
lum, a - it: S Et tu cum Je-su Na-za-ré-no
e - ras. C At il-le ne-gá-vit, di - -
cens: S Ne-que sci-o, ne-que no-vi quid di - -
cas. C Et éx-i-it fo-ras an-te á-tri-um, et gallus
cantá - vit. Rur-sus au-tem cum vi-dís-set il-lum an-cíl-
la, cœ-pit dí-ce-re circumstánti-bus: Qui-a hic ex il-lis
est. At il-le í-te-rum ne-gá - vit. Et post pu-síl-lum
rur-sus qui a-stá-bant, di-cé-bant Petro: S Ve-re ex

il-lis es: nam et Ga-li-lǽ-us es. C Il-le au-tem
cœ-pit a-nathe-ma-ti-zá-re, et ju-rá-re: Qui-a né-sci-o
hó-mi-nem i-stum, quem dí-ci-tis. Et statim gal-lus í-
te-rum can-tá - vit. Et re-cordá-tus est Petrus verbi,
quod dí-xe-rat e-i Je-sus: Pri-úsquam gallus cantet bis,
ter me ne gá-bis. Et cœpit fle-re. Et con-féstim
ma-ne con-sí-li-um fa-ci-éntes summi sa-cerdó-tes cum
se-ni-ó-ri-bus, et scri-bis, et u-ni-vér-so concí-li-o,
vinci-éntes Je-sum, du-xé-runt, et tra-di-dé-runt Pi-lá-
to. Et in-terro-gá-vit e-um Pi-lá - tus:
S Tu es Rex Judæ-ó-rum? C At il-le respóndens, a-it
il-li: ✠ Tu di - cis. C Et ac-
cu-sá-bant e-um summi sa-cerdó-tes in mul-tis. Pi-lá-
tus au-tem rursum in-terro-gá-vit e-um, di - cens:

S Non respóndes quidquam? vi-de in quantis te ac-cú - -
sant. C Je-sus autem ámpli -us ni-hil respóndit, i-ta
ut mi-ra-ré-tur Pi - lá - tus. Per di-em au-tem festum
so-lé-bat di-mít-te-re il-lis u-num ex vínctis, quemcúmque
pe-ti - ís -sent. E -rat au-tem qui di-ce-bá-tur Ba-rábbas ,
qui cum se-di-ti - ó-sis e-rat vinctus, qui in se-di- ti - ó-
ne fé-ce-rat ho-mi - cí-di -um. Et cum ascen-dís-set tur-
ba, cœpit ro-gá-re, sic-ut semper fa-ci - é-bat il - lis.
Pi-lá-tus au-tem re-spóndit e - is, et di - xit:
S Vul-tis di-mít-tam vo-bis Re-gem Ju-dæ-ó-rum? C Sci-
é-bat e-nim quod per in-ví-di - am tra-di-dís-sent e - um
summi sa-cer-dó - tes. Pon-tí-fi-ces au-tem conci-ta-vé-runt
tur-bam, ut ma-gis Ba-rábbam di-mít-te-ret e - is.
Pi-lá-tus au-tem í-te-rum re-spóndens, a- it il - -

lis: S Quid er-go vul-tis fá-ci-am Re-gi Ju-dæ-ó-
rum? C At il-li í-te-rum clama-vé-runt: S Cruci-
fí-ge e - um. C Pi-lá-tus ve-ro di-cé-bat
il - lis: S Quid e-nim ma-li fe-cit? C At
il-li ma-gis cla-má-bant: S Cru-ci-fí-ge e - -
um. C Pi-lá-tus au-tem vo-lens pó-pu-lo sa-tis-fá-ce-
re, di-mí-sit il-lis Barábbam, et trá-di-dit Je-sum fla-
gél-lis cæ-sum, ut cru-ci - fi-ge - ré - tur. Mí-li-tes au-
tem du-xé-runt e-um in á-tri-um præ-tó-ri-i, et cón-
vo-cant to-tam co-hór-tem, et índu-unt e-um púrpu-ra,
et impó-nunt e-i ple-cténtes spí-ne-am co-ró-nam. Et
cœpé-runt sa-lu-tá-re e-um: A-ve, Rex Judæ-ó-rum.
Et percu-ti-é-bant ca-put e-jus a-rúndi-ne: et conspu-é-
bant e-um, et po-nén-tes gé-nu-a, ad-o-rá-bant e-

um. Et postquam il-lu-sé-runt e-i, e-xu-é-runt il-lum púr-
pu-ra, et in-du-é-runt e-um ve-sti-méntis su-is: et e-
dú-cunt il-lum, ut cru-ci-fí-ge-rent e - um. Et an-ga-
ri-a-vé-runt præ-ter-e-úntem quém-pi-am, Si-mó-nem
Cy-re-næ-um, ve-ni-éntem de vil-la, patrem A-le-xán-
dri et Ru-fi, ut tól-le-ret cru-cem e-jus. Et perdú-
cunt il-lum in Gólgotha lo-cum, quod est in-terpre-tá-tum
Cal-vá-ri-æ lo-cus. Et da-bant e-i bí-be-re myr-
rhá-tum vi-num, et non ac-cé-pit. Et cru-ci-fi-
géntes e-um, di-vi-sé-runt ve-sti-ménta e-jus, mit-tén-
tes sortem super e-is, quis quid tól-le-ret. E-rat au-
tem ho-ra tér-ti-a: et cru-ci-fi-xé-runt e - um. Et e-
rat tí-tu-lus cau-sæ e-jus inscríptus: Rex Ju-dæ-ó-
rum. Et cum e-o cru-ci-fí-gunt du-os latró-nes: u-num

a dextris, et á-li-um a si-nístris e - jus. Et implé-ta
est Scri-ptú-ra, quæ di-cit: Et cum i-níquis re-pu-
tá-tus est. Et præ-ter e-úntes blasphe-má-bant e-um,
mo-vén-tes cá-pi-ta su-a, et di-céntes: S Vah, qui dé-
stru-is templum De-i, et in tri-bus di-é-bus re-æ dí-fi-
cas: salvum fac temet-ípsum, descéndens de cru - -
ce. C Si-mí-li-ter et summi sa-cerdó-tes il-lu-dén-
tes, ad alté-ru-trum cum scri-bis di-cé-bant: S A-li-
os salvos fe-cit, se-í-psum non potest salvum fá-ce-re.
Chri-stus Rex Is-ra-ël descéndat nunc de cruce, ut vi-
de-ámus, et cre-dá - mus. C Et qui cum e-o cru-
ci-fí-xi e-rant, convi-ti-a-bántur e - i. Et fa-cta
ho-ra sexta, té-nebræ fa-ctæ sunt per to-tam terram, u-
sque in ho-ram no-nam. Et ho-ra no-na exclamá-vit Je-sus

vo-ce magna, di - cens: ✠ E - lo-i, É-lo-i
lamma sa-bac-thá-ni? *C* Quod est in-terpre-tá -tum:
✠ De - us me-us, De-us me-us, ut quid de-re-li-
quí-sti me? *C* Et qui-dam de circumstán-ti-bus au-di-
én-tes, di-cé-bant: *S* Ec-ce, E-lí-am vo - -
cat. *C* Currens autem u-nus, et implens spóngi- am a-cé-
to, cir-cum-po-nénsque cá-la-mo, po-tum da-bat e - i,
di - cens: *S* Sí-ni-te, vide á-mus si vé-ni-at E-
lí-as ad depo-néndum e - um. *C* Je-sus au-
tem e-mís-sa vo-ce magna exspi-rá-vit.

Hic genuflectitur et pausatur aliquantulum.

C Et ve-lum templi scis-sum est in du-o, a summo usque
de-ór - sum. Videns au-tem centú-ri-o, qui ex advérso
sta-bat, qui - a sic clamans ex-pi-rásset, a - it:
S Vere hic homo Fí-li-us De-i e - rat. *C* E-rant

autem et mu-lí-e-res de longe a-spi-ci-éntes: in-ter quas
e-rat Ma-rí-a Magda-lé-ne, et Ma-rí-a Ja-có-bi mi-
nó-ris, et Jo-seph ma-ter, et Sa-ló - me: et cum es-set
in Ga-li-lǽ-a, seque-bántur e - um, et mi-nistrá-bant
e - i, et á-li-æ multæ, quæ simul cum e-o ascén-
de-rant Je-ro-só-ly-mam.

Quod sequitur, cantatur in tono Evangelii: et alia fiunt ut supra in Dominica.

Et cum jam sero esset factum (quia erat Parascéve, quod est ante sábbatum), venit Joseph ab Arimathǽa nóbilis decúrio, qui et ipse erat expéctans regnum Dei, et audácter introívit ad Pilátum, et pétiit corpus Jesu. Pilátus autem mirabátur si jam obiísset. Et accersíto centurióne, interrogávit eum si jam mórtuus esset. Et cum cognovísset a centurióne, donávit corpus Joseph. Joseph autem mercátus síndonem, et depónens eum invólvit síndone, et pósuit eum in monuménto, quod erat excísum de petra, et advólvit lápidem ad óstium monuménti.

Ps. 139.

Offertorium. Modus I.

Re-la Cu-stó - di me, Dó - mi-ne, de ma - nu pecca-tó - ris: et ab ho-mí - ni-bus in-í - quis é - ri-pe me.

Secreta.

Sacrifícia nos, quǽsumus Dómine, propénsius ista restáurent: quæ medicinálibus sunt institúta jejúniis. Per Dóminum nostrum.

Altera secreta, vel Prótege. *vel* Oblátis. 119.

Præfatio de Cruce. 119. Sanctus, Sanctus. 121. *Ps.* 68.

Communio.
Modus 5.
Fa-ut

Postcommunio.

SANCTIFICATIÓNIBUS tuis, omnípotens Deus: et vítia nostra curéntur, et remédia nobis sempitérna provéniant. Per Dóminum nostrum.

Altera Postcommunio, vel Quæsumus Dómine. *vel* Hæc nos, quæsumus. 122.

Super populum. Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo. 122.

Oratio.

TUA nos misericórdia, Deus, et ab omni subreptióne vetustátis expúrget, et capáces sanctæ novitátis effíciat. Per Dóminum nostrum.

Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias. pag. 122.

AD VESPERAS.

Antiph. In domum Dómini.

Psalmus 121.

LÆTÁTUS sum in his, quæ dicta sunt mihi: * In domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri, * in átriis tuis Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas: * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini: * testimónium Israel ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic séderunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem: * et abundántia diligéntibus te:

Fiat pax in virtúte tua: * et abundántia in túrribus tuis

Propter fratres meos, et próximos meos, * loquébar pacem de te:

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Antiph. In domum Dómini lætántes íbimus.

Antiph. Qui hábitas.

Psalmus 122.

AD te levávi óculos meos, * qui hábitas in cœlis.

Ecce sicut óculi servórum, * in mánibus dominórum suórum,

Sicut óculi ancíllæ in mánibus dóminæ suæ: * ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum donec misereátur nostri.

Miserére nostri Dómine, miserére nostri: * quia multum repléti sumus despectióne:

Quia multum repléta est ánima nostra: * oppróbrium abundántibus, et déspectio supérbis.

Antiph. Qui hábitas in cœlis, miserére nobis.

Antiph. Adjutórium.

Psalmus 123.

NISI quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israël: * nisi quia Dóminus erat in nobis,

Cum exsúrgerent hómines in nos, * forte vivos deglutíssent nos:

Cum irascerétur furor eórum in nos, * fórsitan aqua absorbuísset nos.

Torréntem pertransívit ánima nostra: * fórsitan pertransísset ánima nostra aquam intolerábilem.

Benedíctus Dóminus * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.

Anima nostra sicut passer erépta est * de láqueo venántium:

Láqueus contrítus est,* et nos liberáti sumus.

Adjutórium nostrum in nómine Dómini, * qui fecit cœlum et terram.

Antiph. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

Antiph. Bénefac.

Psalmus 124.

QUI confídunt in Dómino, sicut mons Sion: * non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Jerúsalem.

Montes in circúitu ejus: * et Dóminus in circúitu pópuli sui, ex hoc nunc et usque in sæculum.

Quia non relínquet Dóminus virgam peccatórum super sortem justórum: * ut non exténdant justi ad iniquitátem manus suas.

Bénefac Dómine bonis, * et rectis corde.

Declinántes autem in obligatiónes, addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem: * pax super Israël.

Antiph. Bénefac Dómine bonis et rectis corde.

Antiph. Facti sumus.

Psalmus 125.

IN converténdo Dóminus captivitátem Sion: * facti sumus sicut consoláti;

Tunc replétum est gáudio os nostrum: * et lingua nostra exsultatióne.

Tunc dicent inter Gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobíscum: * facti sumus lætántes.

Convérte Dómine captivitátem nostram, * sicut torrens in Austro.

Qui séminant in lácrymis, * in exsultatióne metent.

Eúntes ibant et flebant, * mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, * portántes manípulos suos.

Antiph. Facti sumus sicut consoláti.

Capitulum. Jerem. 11. d.

Tu autem Dómine Sábaoth, qui júdicas juste, et probas renes et corda, vídeam ultiónem tuam ex eis: tibi enim revelávi causam meam, Dómine Deus meus.

HYMNUS.

Vexílla Regis pródeunt:
Fulget Crucis mystérium,
Qua vita mortem pértulit,
Et morte vitam prótulit.

Quæ vulneráta lánceæ
Mucróne diro, críminum
Ut nos laváret sórdibus,
Manávit unda et sánguine.

Impléta sunt, quæ cóncinit
David fidéli cármine,
Dicéndo natiónibus:
Regnávit a ligno Deus.

Arbor decóra et fúlgida,
Ornáta regis púrpura,
Elécta digno stípite
Tam sancta membra tángere.

Beáta, cujus bráchiis
Prétium pependit sæculi,
Statéra facta córporis,
Tulítque prædam tártari.

O Crux ave spes unica,
Hoc passiónis témpore
Piis adáuge grátiam,
Reísque dele crímina.

Te, fons salútis Trínitas,
Colláudet omnis spíritus:
Quibus Crucis victóriam
Largíris, adde præmium. Amen.

℣. Eripe me Dómine ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

Ad Magnificat, Antiph. Potestátem.

Canticum B. M. V.

Luc. 1. *e.*

Magníficat * ánima mea Dóminum:

Et exsultávit spíritus meus * in Deo salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a progénie in progénies: * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israël púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sæcula.

Antiph. Potestátem hábeo * ponéndi ánimam meam, et íterum suméndi eam.

Deinde dicuntur Preces ut supra. 125.

Oratio.

Tua nos misericórdia, Deus, et ab omni subreptióne vetustátis expúrget: et capáces sanctæ novitátis effíciat. Per Dóminum nostrum.

Ad Completorium, ut supra in Dominica. 90.

Et baiulans sibi crucem exivit in eum, qui dicitur Calvariæ, locum.

Jo 19.

FERIA QUARTA

AD MATUTINUM.

Invitatorium, Ps. et Hymnus ut supra in Dominica. 1. *et* 2.

Antiph. Avértit Dóminus.

Psalmus 52.

DIXIT insípiens in corde suo: * Non est Deus.

Corrúpti sunt, et abominábiles facti sunt in iniquitátibus: * non est qui fáciat bonum.

Deus de cœlo prospéxit super fílios hóminum: * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Nonne scient omnes qui operántur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam ut cibum panis?

Deum non invocavérunt: * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Deus dissipávit ossa eórum qui homínibus placent: * confúsi sunt, quóniam Deus sprevit eos.

Quis dabit ex Sion salutáre Israël? * cum convérterit Deus captivitátem plebis suæ, exsultábit Jacob, et lætábitur Israël.

Psalmus 54.

EXÁUDI Deus oratiónem meam, et ne despéxeris deprecatiónem meam: * inténde mihi, et exáudi me.

Contristátus sum in exercitatióne mea: * et conturbátus sum a voce inimíci, et a tribulatióne peccatóris.

Quóniam declinavérunt in me iniquitátes: * et in ira molésti erant mihi.

Cor meum conturbátum est in me: * et formído mortis cécidit super me.

Timor et tremor venérunt super me: * et contexérunt me ténebræ:

Et dixi: Quis dabit mihi pennas sicut colúmbæ, * et volábo, et requiéscam?

Ecce elongávi fúgiens: * et mansi in solitúdine.

Exspectábam eum, qui salvum me fecit * a pusillanimitáte spíritus, et tempestáte.

Præcípita Dómine, dívide linguas eórum: * quóniam vidi iniquitátem, et contradictiónem in civitáte.

Die ac nocte circúmdabit eam super muros ejus iníquitas: * et labor in médio ejus, et injustítia.

Et non defécit de platéis ejus * usúra, et dolus.

Quóniam si inimícus meus maledixísset mihi, * sustinuíssem útique.

Et si is, qui óderat me, super me magna locútus fuísset: * abscondíssem me fórsitan ab eo.

Tu vero homo unánimis, * dux meus, et notus meus:

Qui simul mecum dulces capiébas cibos: * in domo Dei ambulávimus cum consénsu.

Véniat mors super illos: * et descéndant in inférnum vivéntes:

Quóniam nequítiæ in habitáculis eórum: * in médio eórum.

Ego autem ad Deum clamávi: * et Dóminus salvábit me.

Véspere, et mane, et merídie narrábo et annuntiábo: * et exáudiet vocem meam.

Rédimet in pace ánimam meam ab his, qui appropínquant mihi: * quóniam inter multos erant mecum.

Exáudiet Deus, et humiliábit illos, * qui est ante sǽcula.

Non enim est illis commutátio, et non timuérunt Deum: * exténdit manum suam in retribuéndo.

Contaminavérunt testaméntum ejus, divísi sunt ab ira vultus ejus: * et appropinquávit cor illíus.

Mollíti sunt sermónes ejus super óleum: * et ipsi sunt jácula.

Jacta super Dñum curam tuam, et ipse te enútriet; * non dabit in ætérnum fluctuatiónem justo

Tu vero Deus dedúces eos* · in púteum intéritus.

Viri sánguinum, et dolósi non dimidiábunt dies suos: * ego autem sperábo in te Dómine.

Antiph. Avértit Dóminus captivitátem plebis suæ.

Antiph. Quóniam.

Psalmus 55.

MISERÉRE mei Deus, quóniam conculcávit me homo: * tota die impúgnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei tota die: * quóniam multi bellántes advérsum me.

Ab altitúdine diéi timébo: * ego vero in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi: * non timébo quid fáciat mihi caro.

Tota die verba mea exsecrabántur: * advérsum me omnes cogitatiónes eórum in malum.

Inhabitábunt et abscóndent: * ipsi calcáneum meum observábunt.

Sicut sustinuérunt ánimam meam, pro níhilo salvos fácies illos: * in ira pópulos confrínges.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi: * posuísti lácrymas meas in conspéctu tuo,

Sicut et in promissióne tua: * tunc convertántur inimíci mei retrórsum:

In quacúmque die invocávero te: * ecce cognóvi quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum, in Dómino laudábo sermónem: * in Deo sperávi, non timébo quid fáciat mihi homo.

In me sunt Deus vota tua, * quæ reddam, laudatiónes tibi.

Quóniam eripuísti ánimam meam de morte, et pedes meos de lapsu: * ut placeam coram Deo in lúmine vivéntium.

Psalmus 56.

MISERÉRE mei Deus, miserére mei: * quóniam in te confídit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo, * donec tránseat iníquitas.

Clamábo ad Deum altíssimum:* Deum qui benefécit mihi.

Misit de cœlo, et liberávit me: * dedit in oppróbrium conculcántes me.

Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam, * et erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum: dormívi conturbátus.

Fílii hóminum dentes eórum arma et sagíttæ: * et lingua eórum gládius acútus.

Exaltáre super cœlos Deus: * et in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pédibus meis: * et incurvavérunt ánimam meam.

Fodérunt ante fáciem meam fóveam: * et incidérunt in eam.

Parátum cor meum Deus, parátum cor meum: * cantábo, et psalmum dicam.

Exsúrge glória mea, exsúrge psaltérium et cíthara: * exsúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis Dómine: * et psalmum dicam tibi in Géntibus:

Quóniam magnificáta est usque ad cœlos misericórdia tua, * et usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cœlos Deus: * et super omnem terram glória tua.

Antiph. Quóniam in te confídit ánima mea.

Antiph. Justa judicáte.

Psalmus 57.

SI vere útique justítiam loquímini: * recta judicáte fílii hóminum.

Etenim in corde iniquitátes operámini: * in terra injustítias manus vestræ concínnant.

Alienáti sunt peccatóres a vulva, erravérunt ab útero: * locúti sunt falsa.

Furor illis secúndum similitúdinem serpéntis: * sicut áspidis surdæ, et obturántis aures suas,

Quæ non exáudiet vocem incantántium: * et venéfici incantántis sapiénter.

Deus cónteret dentes eórum in ore ipsórum: * molas leónum confrínget Dóminus.

Ad níhilum devénient tamquam aqua decúrrens: * inténdit arcum suum donec infirméntur.

Sicut cera, quæ fluit, auferéntur: * supercécidit ignis, et non vidérunt solem.

Priúsquam intellígerent spinæ vestræ rhamnum: * sicut vivéntes, sic in ira absórbet eos.

Lætábitur justus cum víderit vindíctam: * manus suas lavábit in sánguine peccatóris.

Et dicet homo: Si útique

est fructus justo: * útique est Deus júdicans eos in terra.

Psalmus 58.

Eripe me de inimícis meis Deus meus: * et ab insurgéntibus in me líbera me.

Eripe me de operántibus iniquitátem: * et de viris sánguinum salva me.

Quia ecce cepérunt ánimam meam: * irruérunt in me fortes.

Neque iníquitas mea, neque peccátum meum Dómine: * sine iniquitáte cucúrri, et diréxi.

Exsúrge in occúrsum meum, et vide: * et tu Dómine Deus virtútum, Deus Israel,

Inténde ad visitándas omnes Gentes: * non misereáris ómnibus, qui operántur iniquitátem.

Converténtur ad vésperam: et famem patiéntur ut canes, * et circuíbunt civitátem.

Ecce loquéntur in ore suo, et gládius in lábiis eórum: * quóniam quis audívit?

Et tu Dómine deridébis eos: * ad níhilum dedúces omnes Gentes.

Fortitúdinem meam ad te custódiam, quia Deus suscéptor meus es: * Deus meus, misericórdia ejus prævéniet me.

Deus osténdet mihi super inimícos meos, ne occídas eos: * nequándo obliviscántur pópuli mei.

Dispérge illos in virtúte tua: * et depóne eos, protéctor meus Dómine:

Delíctum oris eórum, sermónem labiórum ipsórum: * et comprehendántur in supérbia sua.

Et de exsecratióne et mendácio annuntiabúntur in consummatióne: * in ira consummatiónis, et non erunt.

Et scient quia Deus dominábitur Jacob: * et fínium terræ.

Converténtur ad vésperam, et famem patiéntur ut canes: * et circuíbunt civitátem.

Ipsi dispergéntur ad manducándum: * si vero non fúerint saturáti, et murmurábunt.

Ego autem cantábo fortitúdinem tuam: * et exsultábo mane misericórdiam tuam.

Quia factus es suscéptor meus, * et refúgium meum, in die tribulatiónis meæ.

Adjútor meus tibi psallam, quia Deus suscéptor meus es: * Deus meus misericórdia mea.

Antiph. Justa judicáte, fílii hóminum.

Antiph. Da nobis.

Psalmus 59.

Deus repulísti nos, et destruxísti nos: * irátus es, et misértus es nobis.

Commovísti terram, et conturbásti eam: * sana contritiónes ejus, quia commóta est.

Ostendísti pópulo tuo dura: * potásti nos vino compunctiónis.

Dedísti metuéntibus te significatiónem: * ut fúgiant a fácie arcus:

Ut liberéntur dilécti tui: *

salvum fac déxtera tua, et exáudi me.

Deus locútus est in sancto suo: * Lætábor, et partíbor Síchimam: et convállem tabernaculórum metíbor.

Meus est Gálaad, et meus est Manásses: * et Ephraim fortitúdo cápitis mei.

Juda rex meus: * Moab olla spei meæ.

In Idumǽam exténdam calceaméntum meum: * mihi alienígenæ súbditi sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me usque in Idumǽam?

Nonne tu Deus, qui repulísti nos: * et non egrediéris Deus in virtútibus nostris?

Da nobis auxílium de tribulatióne: * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem: * et ipse ad níhilum dedúcet tribulántes nos.

Psalmus 60.

Exáudi Deus deprecatiónem meam: * inténde oratióni meæ.

A fínibus terræ ad te clamávi: * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea: * turris fortitúdinis a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sǽcula: * prótegar in velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu Deus meus exaudísti oratiónem meam: * dedísti hæreditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjícies: * annos ejus usque in diem generatiónis et generatiónis.

Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei: * misericórdiam et veritátem ejus quis requíret?

Sic psalmum dicam nómini tuo in sǽculum sǽculi: * ut reddam vota mea de die in diem.

Antiph. Da nobis Dómine auxílium de tribulatióne.

Antiph. Nonne Deo.

Psalmus 61.

Nonne Deo subjécta erit ánima mea? * ab ipso enim salutáre meum.

Nam et ipse Deus meus, et salutáris meus: * suscéptor meus, non movébor ámplius.

Quoúsque irrúitis in hóminem? * interfícitis univérsi vos: tamquam paríeti inclináto et macériæ depúlsæ?

Verúmtamen prétium meum cogitavérunt repéllere, cucúrri in siti: * ore suo benedicébant, et corde suo maledicébant.

Verúmtamen Deo subjécta esto ánima mea: * quóniam ab ipso patiéntia mea.

Quia ipse Deus meus, et salvátor meus: * adjútor meus, non emigrábo.

In Deo salutáre meum, et glória mea: * Deus auxílii mei, et spes mea in Deo est.

Speráte in eo omnis congregátio pópuli, effúndite coram illo corda vestra: * Deus adjútor noster in ætérnum.

Verúmtamen vani fílii hómi-

num, mendáces fílii hóminum in statéris: * ut decípiant ipsi de vanitáte in idípsum.

Nolíte speráre in iniquitáte, et rapínas nolíte concupíscere: * divítiæ si áffluant, nolíte cor appónere.

Semel locútus est Deus, duo hæc audívi, quia potéstas Dei est, et tibi Dómine misericórdia: * quia tu reddes unicuíque juxta ópera sua.

Psalmus 63.

Exáudi Deus oratiónem meam cum déprecor: * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium: * a multitúdine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas: * intendérunt arcum rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt: * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut abscónderent láqueos: * dixérunt: Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes: * defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum: * et exaltábitur Deus.

Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum: * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos: * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei: * et facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Antiph. Nonne Deo subjécta erit ánima mea?

Antiph. Benedícite.

Psalmus 65.

Jubiláte Deo omnis terra, psalmum dícite nómini ejus: * date glóriam laudi ejus.

Dícite Deo, quam terribília sunt ópera tua Dómine! * in multitúdine virtútis tuæ mentiéntur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te, et psallat tibi: * psalmum dicat nómini tuo.

Veníte, et vidéte ópera Dei: * terríbilis in consíliis super fílios hóminum.

Qui convértit mare in áridam, in flúmine pertransíbunt pede: * ibi lætábimur in ipso.

Qui dominátur in virtúte sua in ætérnum, óculi ejus super Gentes respíciunt: * qui exásperant non exalténtur in semetípsis.

Benedícite Gentes Deum nostrum: * et audítam fácite vocem laudis ejus,

Qui pósuit ánimam meam ad vitam: * et non dedit in commotiónem pedes meos.

Quóniam probásti nos Deus: * igne nos examinásti, sicut examinátur argéntum.

Induxísti nos in láqueum, posuísti tribulatiónes in dorso nostro: * imposuísti hómines super cápita nostra.

Transívimus per ignem et

aquam: * et eduxísti nos in refrigérium.

Introíbo in domum tuam in holocáustis: * reddam tibi vota mea, quæ distinxérunt lábia mea.

Et locútum est os meum, * in tribulatióne mea.

Holocáusta medulláta ófferam tibi cum incénso aríetum: * ófferam tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, et narrábo, omnes qui timétis Deum, * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamávi, * et exaltávi sub lingua mea.

Iniquitátem si aspéxi in corde meo, * non exáudiet Dóminus.

Proptérea exaudívit Deus, * et atténdit voci deprecatiónis meæ.

Benedíctus Deus, * qui non amóvit oratiónem meam, et misericórdiam suam a me.

Psalmus 67.

Exsúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus, * et fúgiant qui odérunt eum, a fácie ejus.

Sicut déficit fumus, defíciant: * sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei.

Et justi epuléntur, et exsúltent in conspéctu Dei: * et delecténtur in lætítia.

Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus: * iter fácite ei, qui ascéndit super occásum: Dóminus nomen illi.

Exsultáte in conspéctu ejus, * turbabúntur a fácie ejus, patris orphanórum, et júdicis viduárum.

Deus in loco sancto suo: * Deus qui inhabitáre facit uníus moris in domo:

Qui edúcit vinctos in fortitúdine, * simíliter eos, qui exásperant, qui hábitant in sepúlchris.

Deus, cum egrederéris in conspéctu pópuli tui, * cum pertransíres in desérto:

Terra mota est, étenim cœli distillavérunt a fácie Dei Sínai, * a fácie Dei Israël.

Plúviam voluntáriam segregábis Deus hæreditáti tuæ: * et infirmáta est, tu vero perfecísti eam.

Animália tua habitábunt in ea: * parásti in dulcédine tua páuperi, Deus.

Dóminus dabit verbum evangelizántibus, * virtúte multa.

Rex virtútum dilécti dilécti: * et speciéi domus divídere spólia.

Si dormiátis inter médios cleros, pennæ colúmbæ deargentátæ, * et posterióra dorsi ejus in pallóre auri.

Dum discérnit cœléstis reges super eam, nive dealbabúntur in Selmon: * mons Dei, mons pinguis.

Mons coagulátus, mons pinguis: * ut quid suspicámini montes coagulátos?

Mons, in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo: * étenim Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætántium: * Dñus in eis in Sina in Sancto.

Ascendísti in altum, cepísti

captivitátem: * accepísti dona in homínibus:

Etenim non credéntes, * inhabitáre Dóminum Deum.

Benedíctus Dóminus die quótidie: * prósperum iter fáciet nobis Deus salutárium nostrórum.

Deus noster, Deus salvos faciéndi: * et Dómini Dómini éxitus mortis.

Verúmtamen Deus confrínget cápita inimicórum suórum:* vérticem capílli perambulántium in delíctis suis.

Dixit Dóminus: Ex Basan convértam, * convértam in profúndum maris:

Ut intingátur pes tuus in sánguine: * lingua canum tuórum ex inimícis, ab ipso.

Vidérunt ingréssus tuos Deus, * ingréssus Dei mei: Regis mei qui est in sancto.

Prævenérunt príncipes conjúncti psalléntibus, * in médio juvenculárum tympanistriárum.

In ecclésiis benedícite Deo Dómino, * de fóntibus Israël.

Ibi Bénjamin adolescéntulus, * in mentis excéssu.

Príncipes Juda, duces eórum: * príncipes Zábulon, príncipes Néphtali.

Manda Deus virtúti tuæ: * confírma hoc Deus, quod operátus es in nobis.

A templo tuo in Jerúsalem, * tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis, congregátio taurórum in vaccis populórum: * ut exclúdant eos, qui probáti sunt argénto.

Díssipa Gentes, quæ bella volunt: vénient legáti ex Ægýpto: * Æthiópia prævéniet manus ejus Deo.

Regna terræ, cantáte Deo: * psállite Dómino:

Psállite Deo, qui ascéndit super cœlum cœli, * ad Oriéntem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtútis, date glóriam Deo super Israël, * magnificéntia ejus, et virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in sanctis suis, Deus Israël ipse dabit virtútem, et fortitúdinem plebi suae, * benedíctus Deus.

Antiph. Benedícite Gentes Deum nostrum.

℣. Ne perdas cum ímpiis Deus ánimam meam. ℟. Et cum viris sánguinum vitam meam.

Pater noster.

Absolutio. A vínculis peccatórum nostrórum.

Benedictio. Ille nos benedícat, qui sine fine vivit et regnat. ℟. Amen.

De Jeremía Prophéta.

Lectio I. *Cap.* 17. *b.*

EXSPECTÁTIO Israel Dómine: omnes, qui te derelínquunt, confundéntur: recedéntes a te, in terra scribéntur: quóniam derelíquerunt venam aquárum invéntium Dóminum. Sana me Dómine, et sanábor: salvum me fac, et salvus ero: quóniam laus mea tu es. Ecce ipsi dicunt ad me: Ubi est verbum Dómini? véniat. Et ergo non sum turbátus, te pastórem se-

quens: et diem hóminis non desiderávi, tu scis. Quod egréssum est de lábiis meis, rectum in conspéctu tuo fuit. Non sis tu mihi formídini, spes mea tu in die afflictiónis. Confundántur qui me persequúntur, et non confúndar ego: páveant illi, et non páveam ego: induc super eos diem afflictiónis, et dúplici contritióne cóntere eos.

℟. Locúti sunt advérsum me língua dolósa, et sermónibus ódii circumdedérunt me: pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi: * Ego autem orábam, et exaudísti me Dómine Deus meus. ℣. Et posuérunt advérsum me mala pro bonis, et ódium pro dilectióne mea. — Ego

Benedictio. Divínum auxílium.

Lectio II. *Cap.* 18. *b.*

QUIS audívit tália horribília, quæ fecit nimis virgo Israël? Numquid defíciet de petra agri nix Líbani? aut evélli possunt aquæ erumpéntes frígidæ, et defluéntes? Quia oblítus est mei pópulus meus, frustra libántes, et impingéntes in viis suis, in sémitis sæculi, ut ambulárent per eas in ítinere non trito: ut fíeret terra eórum in desolatiónem, et in síbilum sempitérnum: omnis qui præteríerit per eam obstupéscet, et movébit caput suum. Sicut ventus urens dispérgam eos coram inimíco: dorsum, et non fáciem osténdam eis in die perditiónis eórum. Et dixérunt: Veníte, et cogitémus contra Jeremiám cogitatiónes: non enim períbit lex a sacerdóte, neque consílium a sapiénte, nec sermo a prophéta: veníte, et percutiámus eum língua, et non attendámus ad univérsos sermónes ejus.

℟. Dixérunt ímpii apud se, non recte cogitántes: Circumveniámus justum, quóniam contrárius est opéribus nostris: promíttit se sciéntiam Dei habére, Fílium Dei se nóminat, et gloriátur patrem se habere Deum: * Videámus si sermónes illíus veri sunt: et si est vere Fílius Dei, líberet eum de mánibus nostris: morte turpíssima condemnémus eum. ℣. Tamquam nugáces æstimáti sumus ab illo, et abstinet se a viis nostris tamquam ab immundítiis: et præfert novíssima justórum. — Videámus.

Benedictio. Ad societátem.

Lectio III.

ATTÉNDE Dómine ad me, et audi vocem adversariórum meórum. Numquid rédditur pro bono malum, quia fodérunt fóveam ánimæ meæ? Recordáre quod stéterim in conspéctu tuo, ut lóquerer pro eis bonum, et avérterem indignatiónem tuam ab eis. Proptérea da fílios eórum in famem, et deduc eos in manus gládii: fiant uxóres eórum absque líberis, et víduæ: et viri eárum interficiántur morte: júvenes eórum confodiántur gládio in prœlio. Audiátur clamor de dómibus eórum: addúces enim super eos latrónem repénte: quia fodérunt fóveam ut cáperent me, et láqueos abs-

condérunt pédibus meis. Tu autem Dómine scis omne consílium eórum advérsum me in mortem: ne propitiéris iniquitáti eórum, et peccátum eórum a fácie tua non deleátur: fiant corruéntes in conspéctu tuo, in témpore furóris tui abútere eis.

℟. Circumdedérunt me viri mendáces: sine causa flagéllis cecidérunt me: * Sed tu Dómine defénsor víndica me.

℣. Quóniam tribulátio próxima est, et non est qui ádjuvet. — Sed tu Dómine. Circumdedérunt.

AD LAUDES.

Antiph. Líbera me * de sanguínibus Deus Deus meus, et exsultábit língua mea justítiam tuam.

Psalmus. Miserére mei Deus. *ut supra in Laudibus Dominicæ* 18.

Antiph. Contumélias.

Psalmus 64.

Te decet hymnus Deus in Sion: * et tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exáudi oratiónem meam: * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos: * et impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus, quem elegísti, et assumpsísti: * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ: * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exáudi nos Deus salutáris noster, * spes ómnium fínium terræ, et in mari longe.

Præparans montes in virtúte tua, accínctus poténtia: * qui contúrbas profúndum maris sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur Gentes, et timébunt qui hábitant términos a signis tuis: * éxitus matutíni, et véspere delectábis.

Visitásti terram et inebriásti eam: * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, parásti cibum illórum: * quóniam ita est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus: * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ: * et campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa desérti: * et exsultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt aríetes óvium, et valles abundábunt fruménto: * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Antiph. Contumélias et terróres passus sum ab eis: et Dóminus mecum est tamquam bellátor fortis.

Antiph. Ipsi vero * in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ.

Psalmus. Deus Deus meus ad te de luce vígilo. *ut supra* 20.

Antiph. Omnes inimíci mei.

Canticum Annae.

I. *Reg.* 2.

Exsultávit cor meum in Dómino, * et exaltátum est cornu meum in Deo meo:

Dilatátum est os meum super inimícos meos: * quia lætáta sum in salutári tuo.

Non est sanctus, ut est Dóminus: neque enim est álius extra te, * et non est fortis sicut Deus noster.

Nolíte multiplicáre loqui sublímia, * gloriántes:

Recédant vétera de ore vestro: quia Deus scientiárum, Dóminus est, * et ipsi præparántur cogitatiónes.

Arcus fórtium superátus est, * et infírmi accíncti sunt róbore.

Repléti prius, pro pánibus se locavérunt: * et famélici saturáti sunt,

Donec stérilis péperit plúrimos: * et quæ multos habébat fílios, infirmáta est.

Dóminus mortíficat et vivíficat, * dedúcit ad ínferos et redúcit.

Dóminus páuperem facit et ditat, * humíliat et súblevat.

Súscitat de púlvere egénum, * et de stércore élevat páuperem:

Ut sédeat cum princípibus, * et sólium glóriæ téneat.

Dómini enim sunt cárdines terræ, * et pósuit super eos orbem.

Pedes sanctórum suórum servábit, et ímpii in ténebris conticéscent: * quia non in fortitúdine sua roborábitur vir.

Dóminum formidábunt adversárii ejus: * et super ipsos in cœlis tonábit:

Dóminus judicábit fines terræ, et dabit impérium Regi suo, * et sublimábit cornu Christi sui.

Antiph. Omnes inimíci mei audiérunt malum meum: Dómine lætáti sunt, quóniam tu fecísti.

Antiph. Alliga Dómine * in vínculis natiónes Géntium, et reges eárum in compédibus.

Psalmus. Laudáte Dóminum de cœlis. 22.

Capitulum. *Jerem.* 11, *d.*

Veníte, mittámus lignum in panem ejus, et eradámus eum de terra vivéntium, et nomen ejus non memorétur ámplius.

Hymnus et ℣. *ut supra in Laudibus Dominicæ, p.* 23.

Ad Benedictus, Antiph. Simon, dormis? * non potuísti una hora vigiláre mecum?

Canticum. Benedíctus Dóminus. *ut supra* 23.

Deinde dicuntur Preces. 109.

Oratio.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut qui nostris excéssibus incessánter afflígimur, per Unigéniti Fílii tui passiónem liberémur. Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

AD PRIMAM.

Hymnus. Jam lucis orto sídere. *ut supra* 110.

Antiph. Líbera me.

Psalmus. Deus in nómine tuo. *ut supra* 110.

Deinde loco Psalmi. Dóminus regnávit. *dicitur :*

Psalmus 25.

JUDICA me Dómine, quóniam ego in innocéntia mea ingréssus sum: * et in Dómino sperans non infirmábor.

Proba me Dómine, et tenta me: * ure renes meos et cor meum.

Quóniam misericórdia tua ante óculos meos est: * et complácui in veritáte tua.

Non sedi cum concílio vanitátis: * et cum iníqua geréntibus non introíbo.

Odívi ecclésiam malignántium: * et cum ímpiis non sedébo.

Lavábo inter innocéntes manus meas: * et circúmdabo altáre tuum Dómine:

Ut áudiam vocem laudis, * et enárrem univérsa mirabília tua.

Dómine diléxi decórem domus tuæ, * et locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum ímpiis Deus ánimam meam, * et cum víris sánguinum vitam meam:

In quorum mánibus iniquitátes sunt: * déxtera eórum repléta est munéribus.

Ego autem in innocéntia mea ingréssus sum: * rédime me, et miserére mei.

Pes meus stetit in dirécto: * in ecclésiis benedícam te Dómine.

Deinde dicitur Psalmus 118. Beáti immaculáti. 111. *et* Retríbue servo tuo. *ut supra,* 112.

Antiph. Líbera me * de sanguínibus Deus Deus meus: et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Rel. ut supra 112.

AD TERTIAM.

Antiph. Contumélias * et terróres passus sum ab eis: et Dóminus mecum est tamquam bellátor fortis.

Capitulum. Jerem. 17. *b.*

DOMINE, omnes qui te derelínquunt, confundéntur: recedéntes a te, in terra scribéntur: quóniam dereliquérunt venam aquárum vivéntium Dóminum.

℟. *br.* Erue a frámea, * Deus ánimam meam. Erue. ℣. Et de manu canis únicam meam. Deus. Erue a frámea.

℣. De ore leónis líbera me Dómine. ℟. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Deinde flexis genibus, dicitur

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster. *secreto.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Dómine Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

℣. Exsúrge Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

PRÆSTA quæsumus omnípotens Deus: ut qui nostris excéssibus incéssanter affligimur, per unigéniti Fílii tui passiónem liberémur. Qui tecum vivit et regnat.

AD SEXTAM.

Antiph. Ipsi vero * in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ.

Capitulum. Jer. 17. *c*

CONFUNDÁNTUR qui me persequúntur, et non confúndar ego: páveant illi, et non páveam ego: induc super eos diem afflictiónis, et dúplici contritióne cóntere eos, Dómine Deus noster.

℟. *br.* De ore leónis, * Líbera me Dómine. De ore.

℣. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam. Líbera me. De ore.

℣. Ne perdas cum ímpiis Deus ánimam meam. ℟. Et cum viris sánguinum vitam meam.

Kyrie eléison. *etc. ut supra ad Tertiam.* 176.

AD NONAM.

Antiph. Alliga Dómine * in vínculis natiónes Géntium, et reges eárum in compédibus.

Capitulum. Jer. 18. *d*

RECORDÁRE quod stéterim in conspéctu tuo, ut lóquerer pro eis bonum, et avérterem indignatiónem tuam ab eis.

℟. *br.* Ne perdas cum ímpiis, * Deus ánimam meam. Ne perdas. ℣. Et cum viris sánguinum vitam meam. Deus ánimam meam. Ne perdas.

℣. Eripe me Dómine ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

Kyrie eléison. *etc. ut supra ad Tertiam.* 176.

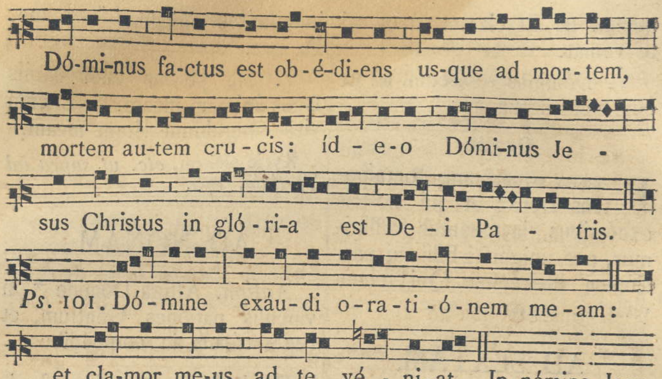
AD MISSAM.

Statio ad Sanctam Mariam Majorem.

Introitus.

Modus 3. *Mi-ut.* *Phil.* 2.

In nómine Jesu.

Kyrie eléison. 140.
Orémus. Flectámus génua.
℟. Leváte.

Oratio.

PRÆSTA, quæsumus omnípotens Deus: ut qui nostris excéssibus incessánter affligímur, per unigéniti Fílii tui passiónem liberémur. Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus.

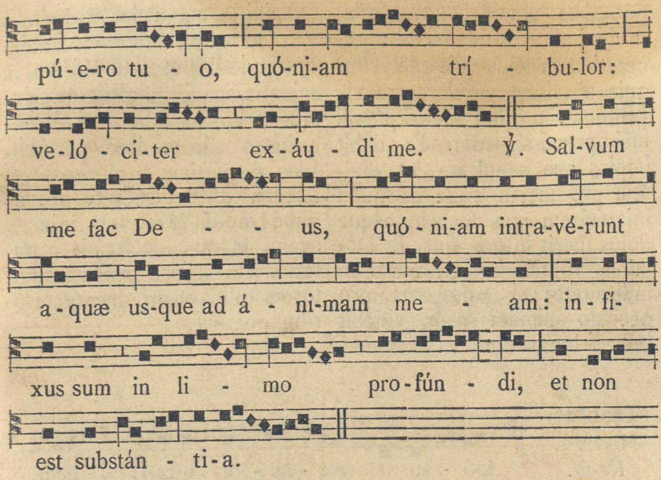
Léctio Isaíæ Prophétæ.
Isaiæ 62. d. et 63.

HÆC dicit Dóminus Deus: Dícite fíliæ Sion: Ecce Salvátor tuus venit: ecce merces ejus cum eo. Quis est iste, qui venit de Edom, tinctis véstibus de Bosra? Iste formósus in stola sua, grádiens in multitúdine fortitúdinis suæ. Ego, qui loquor justítiam, et propugnátor sum ad salvándum. Quare ergo rubrum est induméntum tuum, et vestiménta tua sicut calcántium in torculári? Tórcular calcávi solus, et de géntibus non est vir mecum: calcávi eos in furóre meo, et conculcávi eos in ira mea: et aspérsus est sanguis eórum super vestiménta mea, et ómnia induménta mea inquinávi. Dies enim ultiónis in corde meo, annus redemptiónis meæ venit. Circumspéxi, et non erat auxiliátor: quæsívi, et non fuit qui adjuváret: et salvávit mihi bráchium meum, et indignátio mea ipsa auxiliáta est mihi. Et conculcávi pópulos in furóre meo, et inebriávi eos in indignatióne mea, et detráxi in terram virtútem eórum. Miseratiónum Dómini recordábor, laudem Dómini super omnibus, quæ réddidit nobis Dóminus Deus noster.

Ps. 68.

Graduale.
Modus 10.
La-ut.

Hic dic. ℣. Dóminus vobíscum. *sine* Flectámus génua.

Oratio.

DEUS, qui pro nobis Fílium tuum crucis patíbulum subíre voluísti, ut inimíci a nobis expélleres potestátem: concéde nobis fámulis tuis, ut resurrectiónis grátiam consequámur. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Altera Oratio, vel Ecclésiæ tuæ. *vel* Deus ómnium fidélium. 161.

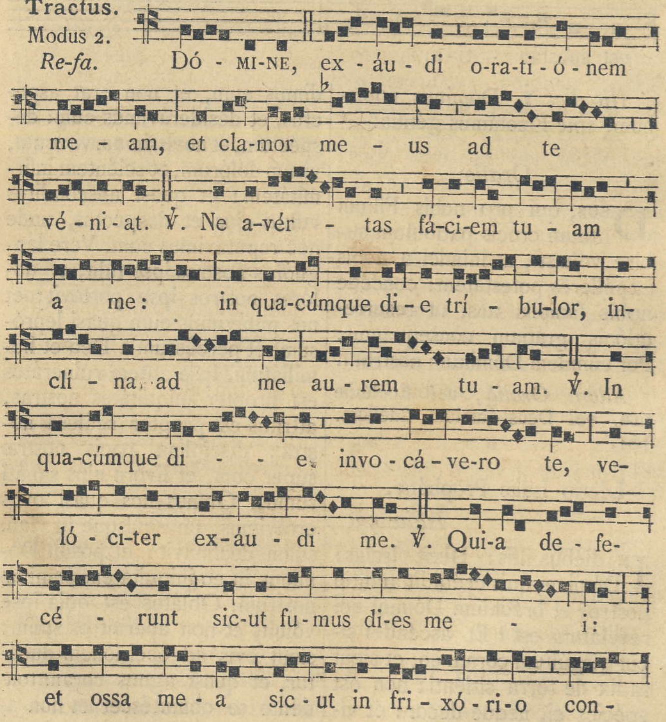
Léctio Isaíæ Prophétæ.
Isaiæ 53.

IN diébus illis: Dixit Isaías: Dómine, quis crédidit audítui nostro? et bráchium Dómini cui revelátum est? Et ascéndet sicut virgúltum coram eo, et sicut radix de terra sitiénti: non est spécies ei, neque decor: et vídimus eum, et non erat aspéctus, et desiderávimus eum: despéctum, et novíssimum virórum, virum dolórum, et sciéntem infirmitátem: et quasi abscónditus vultus ejus et despéctus, unde nec reputávimus eum. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit: et nos putávimus eum quasi leprósum, et percússum a Deo et humiliátum. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra: disciplína pacis nostræ super eum, et livóre ejus sanáti sumus. Omnes nos quasi oves errávimus, unusquísque in viam suam declinávit: et pósuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrum. Oblátus est quia ipse vóluit, et non apéruit os suum: sicut ovis ad occisiónem ducétur, et quasi agnus coram tondénte se obmutéscet et non a-

périet os suum. De angústia, et de judício sublátus est: generatiónem ejus quis enarrábit? quia abscíssus est de terra vivéntium: propter scelus pópuli mei percússi eum. Et dabit ímpios pro sepultúra, et dívitem pro morte sua: eo quod iniquitátem non fécerit, neque dolus fúerit in ore ejus. Et Dóminus vóluit contérere eum in infirmitáte: si posúerit pro peccáto ánimam suam, vidébit semen longævum, et volúntas Dómini in manu ejus dirigétur. Pro eo quod laborávit ánima ejus, vidébit et saturábitur: in sciéntia sua justificábit ipse justus servus meus multos, et iniquitátes eórum ipse portábit. Ideo dispértiam ei plúrimos: et fórtium dívidet spólia, pro eo quod trádidit in mortem ánimam suam, et cum sceleráthis reputátus est: et ipse peccáta multórum tulit, et pro transgressóribus rogávit.

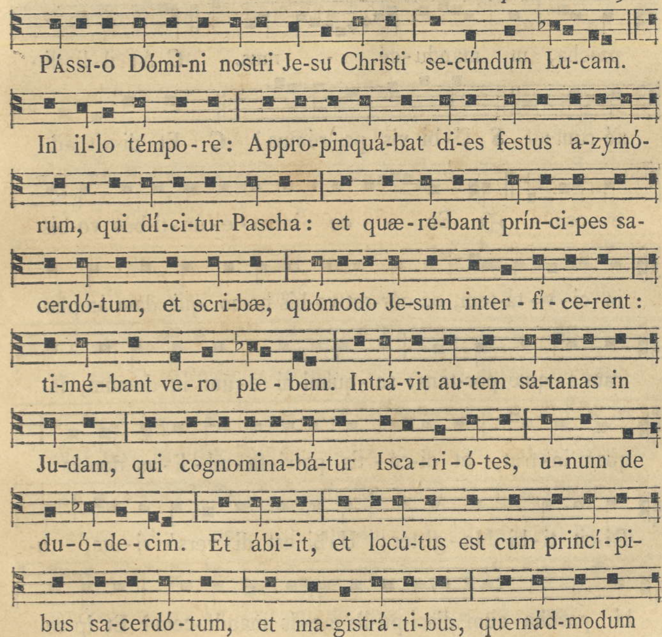
Ps. 101.

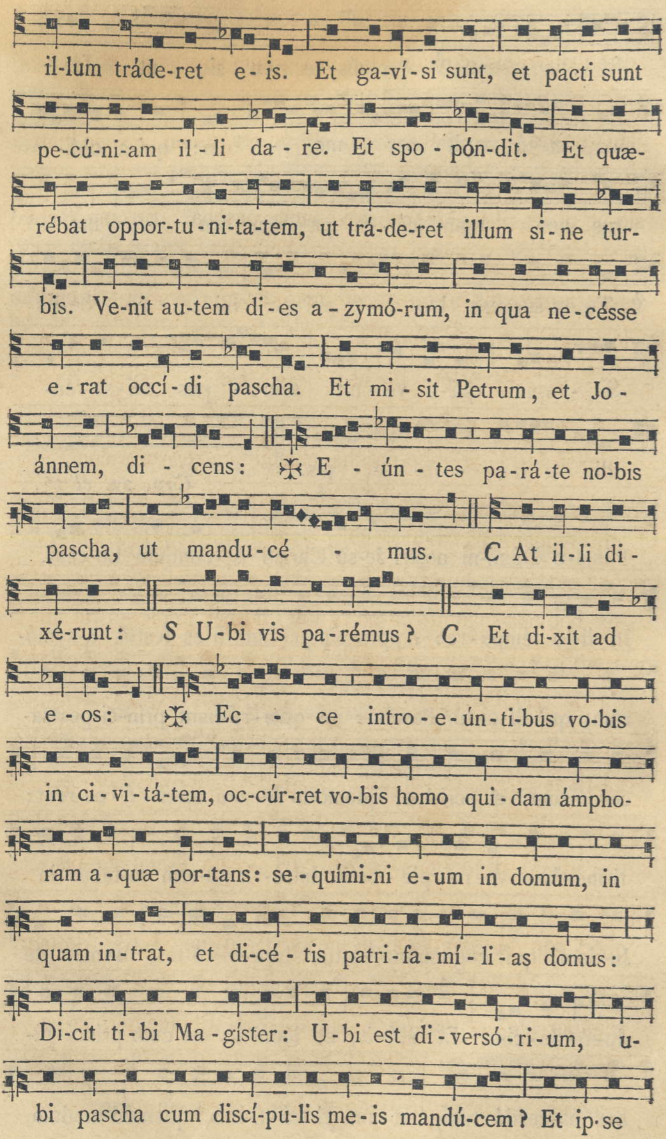
Tractus.
Modus 2.
Re-fa.

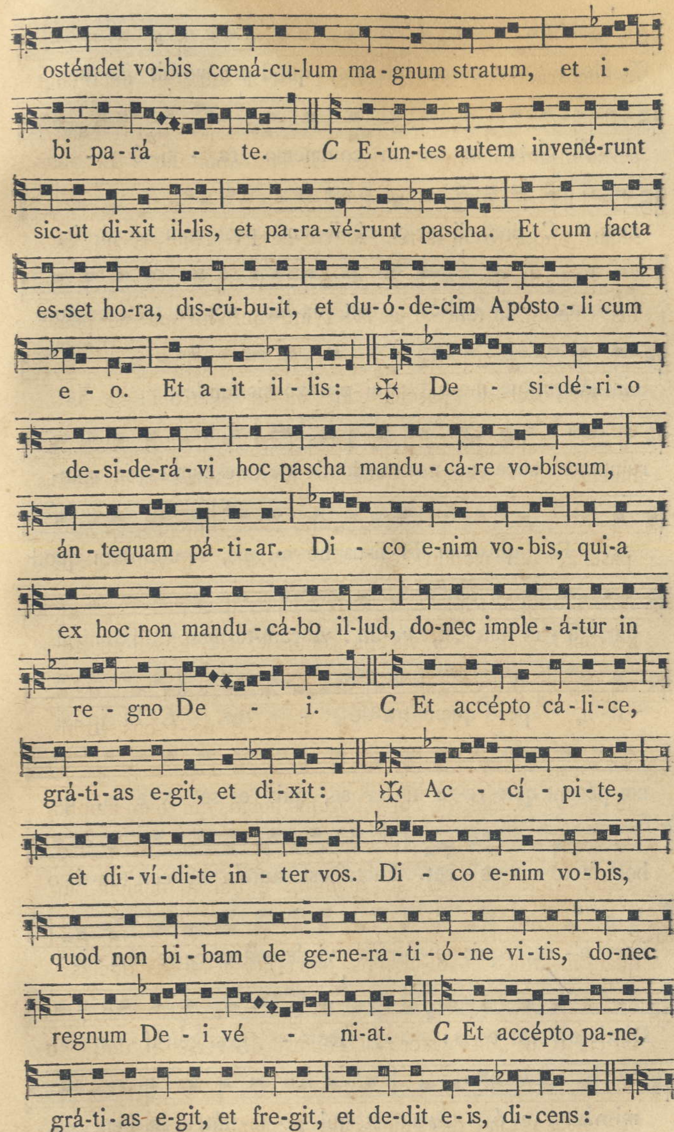

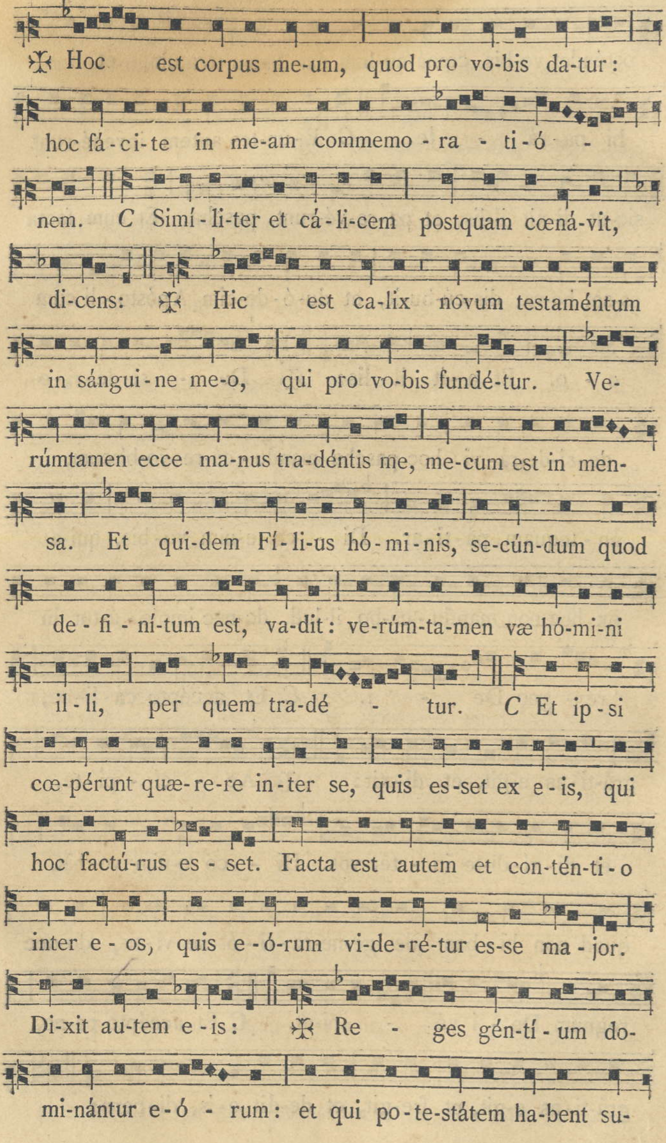

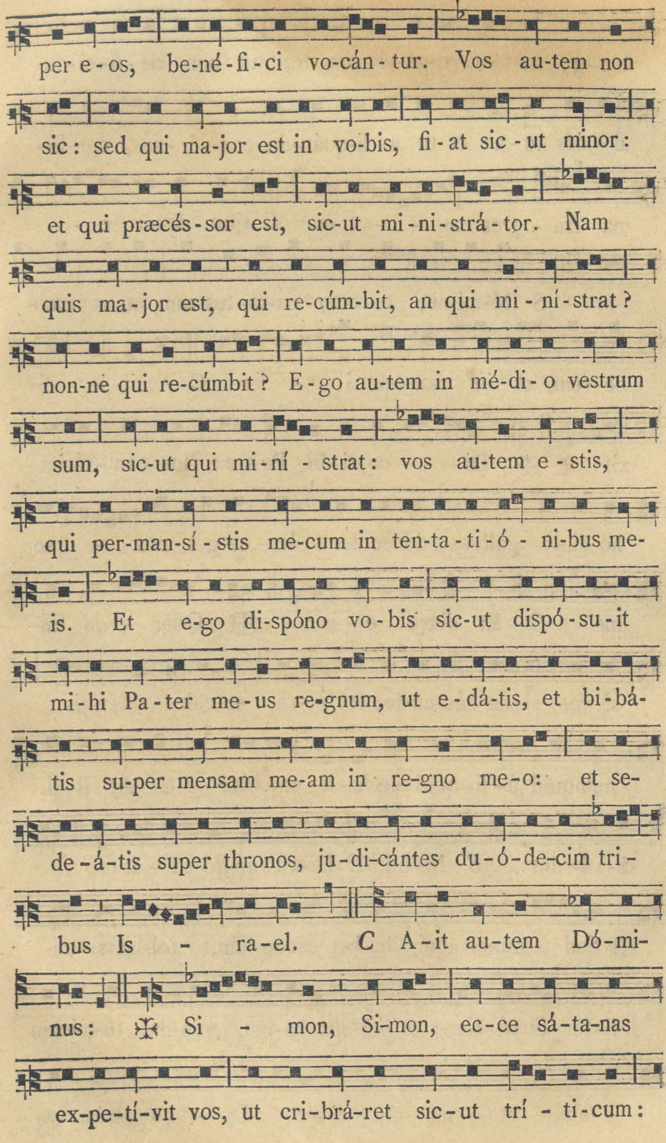
Cap. 22. *et* 23.

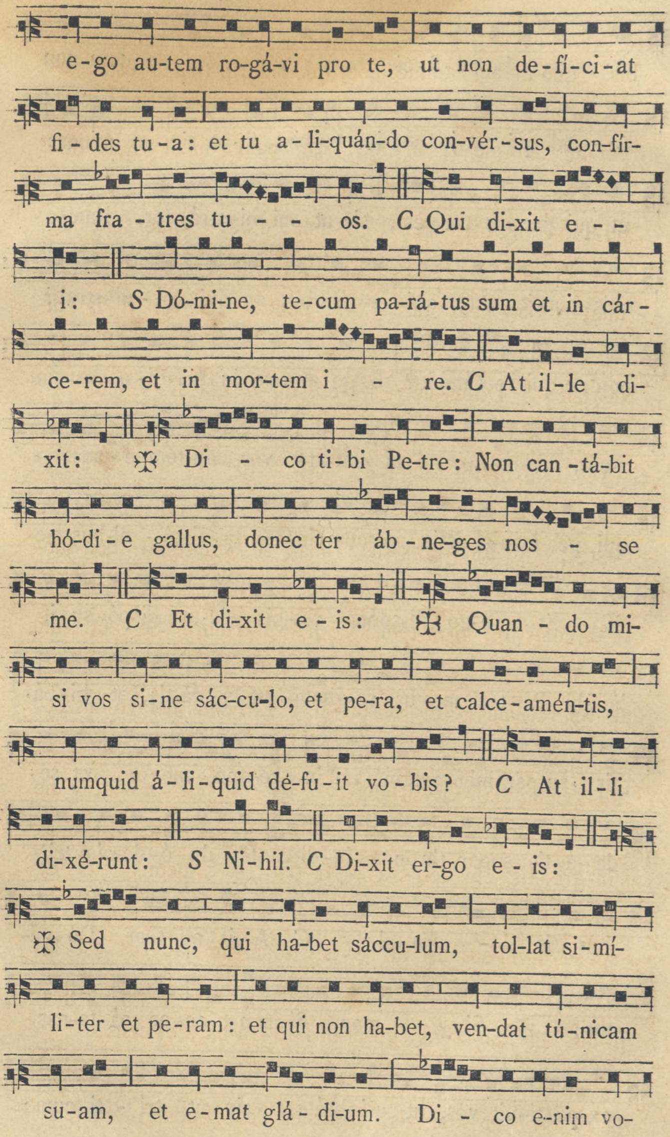

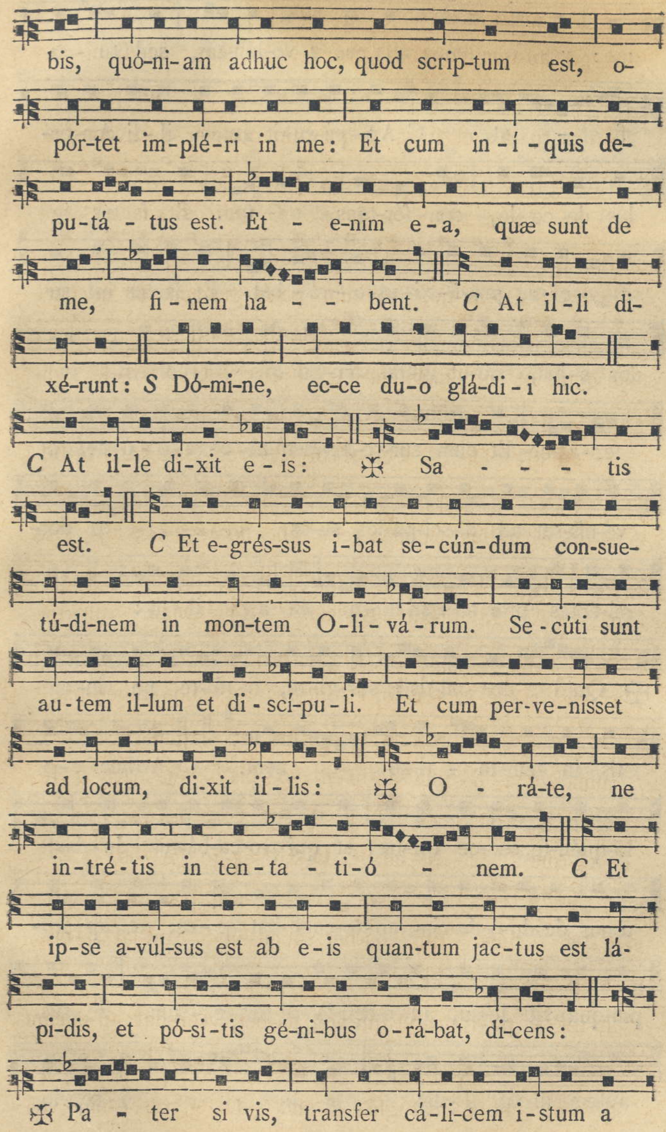

il-lum tráde-ret e - is. Et ga-ví - si sunt, et pacti sunt
pe-cú-ni-am il - li da - re. Et spo - pón-dit. Et quæ-
rébat oppor-tu - ni-ta-tem, ut trá-de-ret illum si - ne tur-
bis. Ve-nit au-tem di - es a - zymó-rum, in qua ne - césse
e - rat occí - di pascha. Et mi - sit Petrum, et Jo -
ánnem, di - cens: ✠ E - ún - tes pa - rá - te no-bis
pascha, ut mandu - cé - mus. C At il - li di -
xé-runt: S U-bi vis pa - rémus? C Et di-xit ad
e - os: ✠ Ec - ce intro - e - ún - ti-bus vo-bis
in ci - vi - tá-tem, oc-cúr-ret vo-bis homo qui - dam ámpho-
ram a - quæ por-tans: se - quími-ni e - um in domum, in
quam in-trat, et di-cé - tis patri - fa - mí - li - as domus:
Di-cit ti - bi Ma - gíster: U-bi est di - versó - ri - um, u-
bi pascha cum discí-pu-lis me - is mandú-cem? Et ip-se

osténdet vo-bis cœná-cu-lum ma - gnum stratum, et i -
bi pa - rá - te. C E - ún-tes autem invené-runt
sic-ut di-xit il-lis, et pa - ra-vé-runt pascha. Et cum facta
es-set ho-ra, dis-cú-bu-it, et du-ó-de-cim Apósto - li cum
e - o. Et a - it il - lis: ✠ De - si - dé - ri - o
de - si - de - rá - vi hoc pascha mandu - cá-re vo-bíscum,
án - tequam pá - ti - ar. Di - co e-nim vo - bis, qui-a
ex hoc non mandu - cá-bo il-lud, do-nec imple - á-tur in
re - gno De - i. C Et accépto cá - li - ce,
grá-ti - as e-git, et di - xit: ✠ Ac - cí - pi - te,
et di - ví - di-te in - ter vos. Di - co e-nim vo - bis,
quod non bi - bam de ge-ne-ra - ti - ó - ne vi - tis, do-nec
regnum De - i vé - ni-at. C Et accépto pa-ne,
grá-ti - as- e-git, et fre-git, et de-dit e - is, di - cens:

✠ Hoc est corpus me-um, quod pro vo-bis da-tur:
hoc fá-ci-te in me-am commemo - ra - ti-ó -
nem. C Simí-li-ter et cá-li-cem postquam cœná-vit,
di-cens: ✠ Hic est ca-lix novum testaméntum
in sángui-ne me-o, qui pro vo-bis fundé-tur. Ve-
rúmtamen ecce ma-nus tra-déntis me, me-cum est in men-
sa. Et qui-dem Fí-li-us hó-mi-nis, se-cún-dum quod
de - fi - ní-tum est, va-dit: ve-rúm-ta-men væ hó-mi-ni
il - li, per quem tra-dé - tur. C Et ip - si
cœ-pérunt quæ-re-re in-ter se, quis es-set ex e - is, qui
hoc factú-rus es - set. Facta est autem et con-tén-ti-o
inter e - os, quis e - ó-rum vi-de-ré-tur es-se ma - jor.
Di-xit au-tem e - is: ✠ Re - ges gén-tí - um do-
mi-nántur e - ó - rum: et qui po-te-státem ha-bent su-

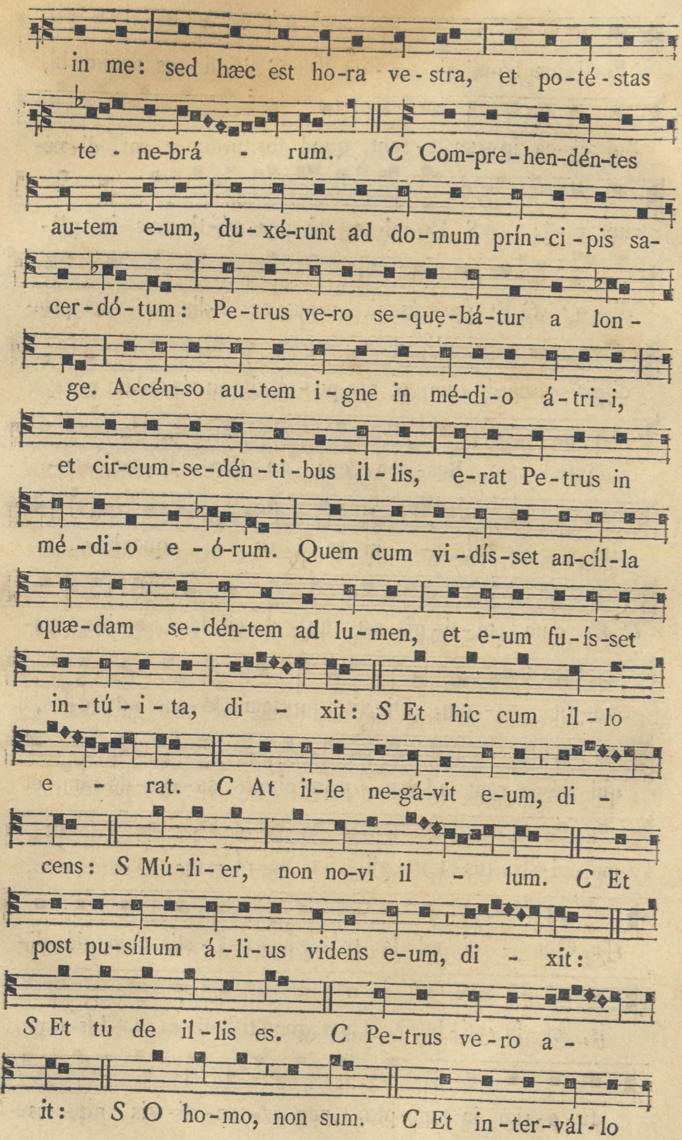

per e - os, be-né - fi - ci vo-cán - tur. Vos au-tem non
sic: sed qui ma-jor est in vo-bis, fi - at sic - ut minor:
et qui præcés - sor est, sic-ut mi - ni - strá - tor. Nam
quis ma - jor est, qui re-cúm-bit, an qui mi - ní - strat?
non-ne qui re-cúmbit? E - go au-tem in mé-di - o vestrum
sum, sic-ut qui mi - ní - strat: vos au-tem e - stis,
qui per-man-sí - stis me-cum in ten-ta - ti - ó - ni-bus me-
is. Et e-go di-spóno vo-bis sic-ut dispó - su - it
mi-hi Pa - ter me - us re-gnum, ut e - dá-tis, et bi - bá-
tis su-per mensam me-am in re-gno me-o: et se-
de - á - tis super thronos, ju - di - cántes du - ó - de-cim tri -
bus Is - ra - el. C A - it au-tem Dó-mi-
nus: ✠ Si - mon, Si-mon, ec-ce sá-ta-nas
ex-pe-tí-vit vos, ut cri-brá-ret sic - ut trí - ti-cum:

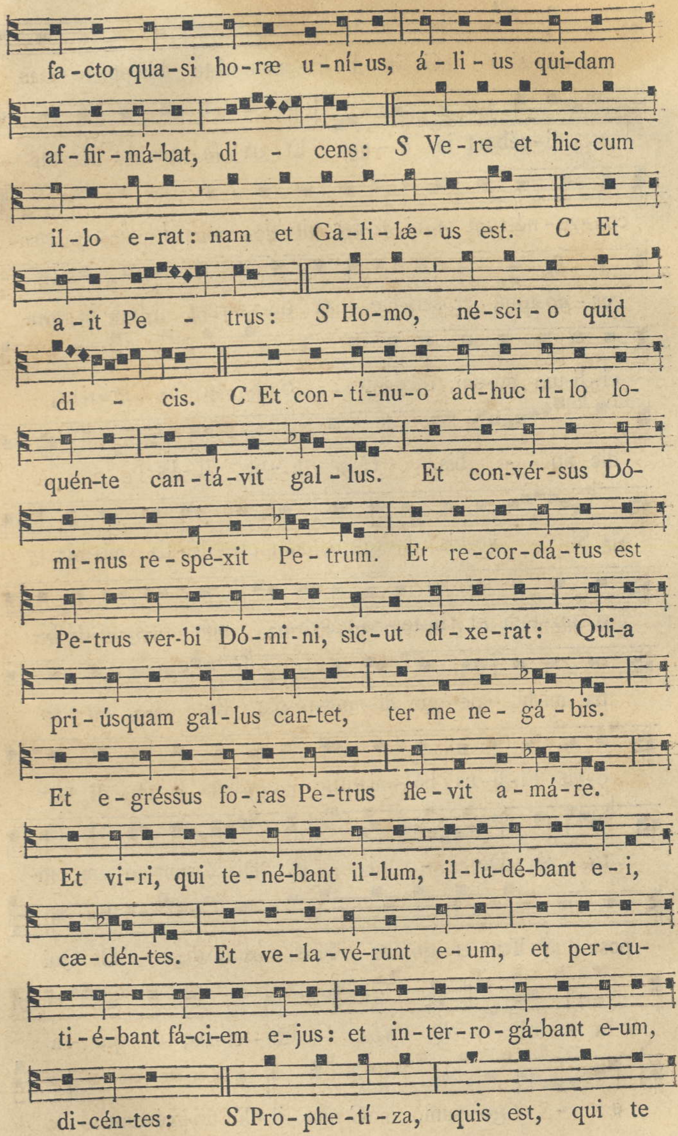

e-go au-tem ro-gá-vi pro te, ut non de-fí-ci-at
fi-des tu-a: et tu a-li-quán-do con-vér-sus, con-fír-
ma fra-tres tu - - os. C Qui di-xit e - -
i: S Dó-mi-ne, te-cum pa-rá-tus sum et in cár-
ce-rem, et in mor-tem i - re. C At il-le di-
xit: ✠ Di - co ti-bi Pe-tre: Non can-tá-bit
hó-di-e gallus, donec ter áb-ne-ges nos - se
me. C Et di-xit e-is: ✠ Quan - do mi-
si vos si-ne sác-cu-lo, et pe-ra, et calce-amén-tis,
numquid á-li-quid dé-fu-it vo-bis? C At il-li
di-xé-runt: S Ni-hil. C Di-xit er-go e-is:
✠ Sed nunc, qui ha-bet sáccu-lum, tol-lat si-mí-
li-ter et pe-ram: et qui non ha-bet, ven-dat tú-nicam
su-am, et e-mat glá-di-um. Di - co e-nim vo-

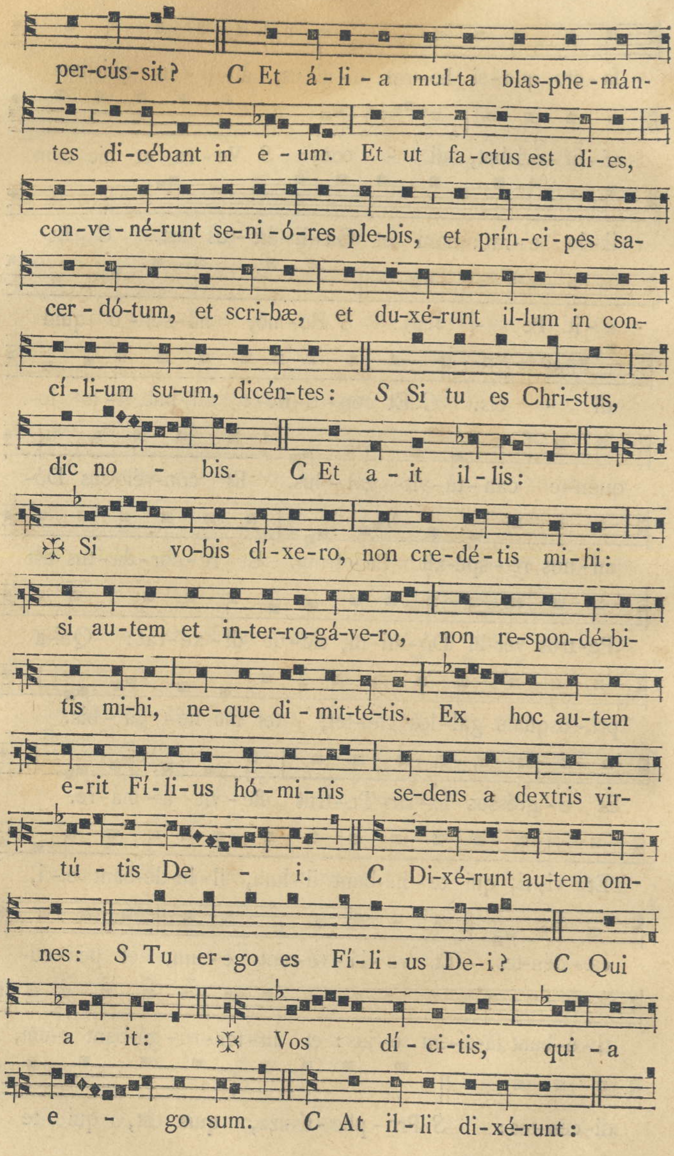

bis, quó-ni-am adhuc hoc, quod scrip-tum est, o-
pór-tet im-plé-ri in me: Et cum in-í-quis de-
pu-tá - tus est. Et - e-nim e-a, quæ sunt de
me, fi-nem ha - - bent. C At il-li di-
xé-runt: S Dó-mi-ne, ec-ce du-o glá-di-i hic.
C At il-le di-xit e-is: ✠ Sa - - - tis
est. C Et e-grés-sus i-bat se-cún-dum con-sue-
tú-di-nem in mon-tem O-li-vá-rum. Se-cúti sunt
au-tem il-lum et di-scí-pu-li. Et cum per-ve-nísset
ad locum, di-xit il-lis: ✠ O - rá-te, ne
in-tré-tis in ten-ta - ti-ó - nem. C Et
ip-se a-vúl-sus est ab e-is quan-tum jac-tus est lá-
pi-dis, et pó-si-tis gé-ni-bus o-rá-bat, di-cens:
✠ Pa - ter si vis, transfer cá-li-cem i-stum a

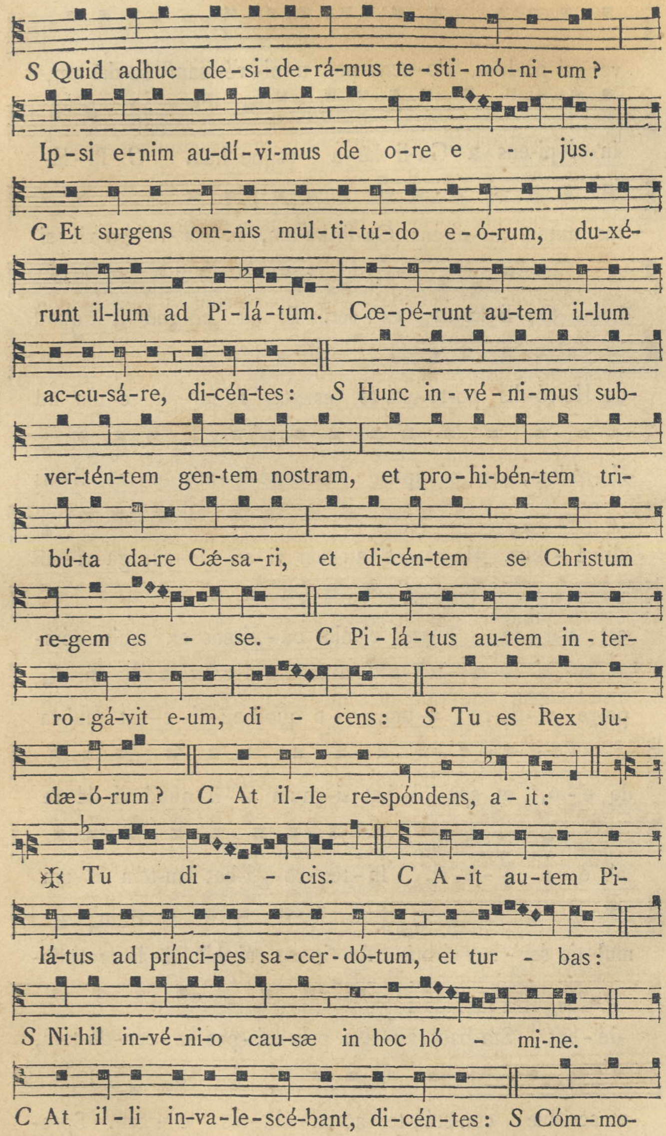
me: ve-rúm-tamen non me-a vo-lún-tas, sed tu - a
fi - at. *C* Ap-pá-ru-it autem il-li Ange-
lus de cœ-lo, con-fór-tans e - um. Et factus in
a-go-ní-a, pro-lí-xi-us o-rá-bat. Et factus est su-
dor e-jus, sic-ut guttæ sán-gui-nis de-curréntis in
ter-ram. Et cum sur-re-xís-set ab o-ra-ti-ó-ne, et
ve-nís-set ad di-scí-pu-los su-os, in-vé-nit e-os dor-
mi-éntes præ tri-stí-ti-a. Et a-it il-lis:
✠ Quid dor-mí-tis? súr-gi-te, o-rá-te, ne in-tré-
tis in ten-ta-ti-ó - nem. *C* Adhuc e-o
lo-quén-te, ec-ce tur-ba: et qui vo-ca-bá-tur Ju-das,
u-nus de du-ó-de-cim, an-te-cedé-bat e-os: et ap-pro-
pin-quá-vit Je-su, ut o-scu-la-ré-tur e - um. Je-sus
autem di-xit il-li: ✠ Ju - da, ó-scu-lo

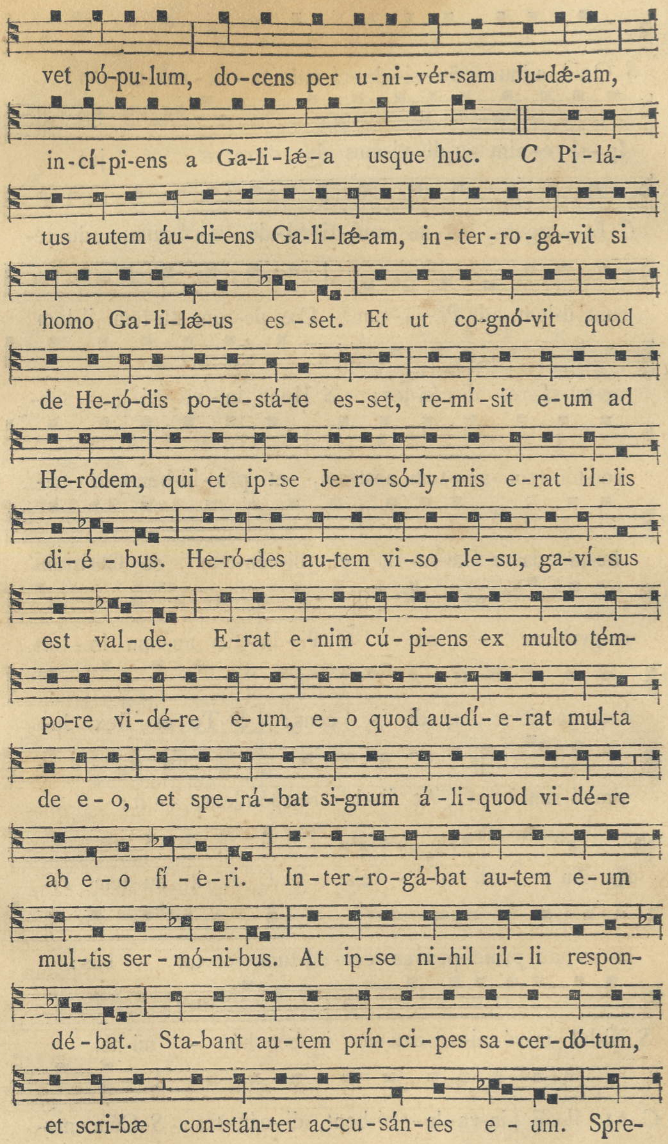
Fí-li-um hó-mi-nis tra-dis? *C* Vidén-tes autem hi,
qui cir-ca ip-sum e-rant, quod fu-túrum e-rat, di-xé-
runt e-i: *S* Dó-mi-ne, si per-cú-ti-mus in glá-
di-o? *C* Et per-cús-sit u-nus ex il-lis ser-vum prín-
ci-pis sa-cerdó-tum, et am-pu-tá-vit au-rí-culam e-jus
déxte-ram. Res-pón-dens au-tem Je-sus, a-
it: ✠ Sí - ni-te us - que huc.
C Et cum te-ti-gís-set au-rí-cu-lam e-jus, sa-
ná-vit e - um. Di-xit autem Je-sus ad e-os,
qui vé-ne-rant ad se, prín-ci-pes sa-cer-dó-tum, et
ma-gi-strá-tus tem-pli, et se-ni-ó-res:
✠ Qua - si ad la-tró-nem ex-í-stis cum glá-di-
is, et fú-sti-bus? Cum quo-tí-di-e vo-bís-cum
fú-e-rim in tem-plo, non ex-ten-dí-stis ma-nus

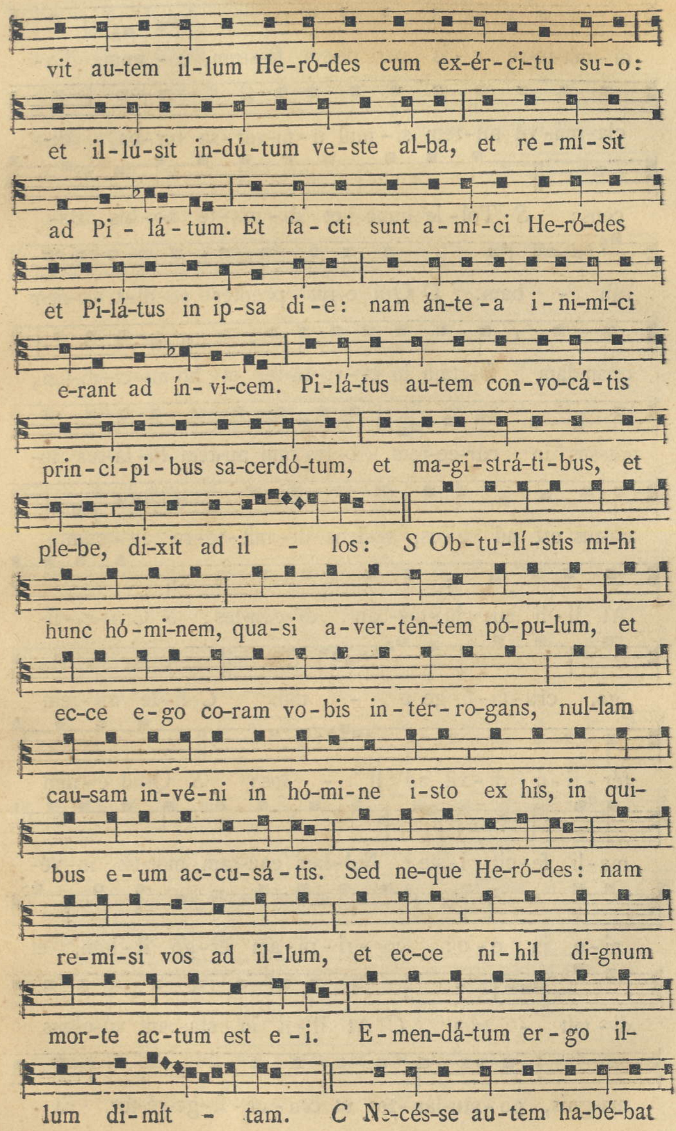

in me: sed hæc est ho-ra ve-stra, et po-té-stas
te - ne-brá - rum. C Com-pre-hen-dén-tes
au-tem e-um, du-xé-runt ad do-mum prín-ci-pis sa-
cer-dó-tum: Pe-trus ve-ro se-que-bá-tur a lon-
ge. Accén-so au-tem i-gne in mé-di-o á-tri-i,
et cir-cum-se-dén-ti-bus il-lis, e-rat Pe-trus in
mé-di-o e-ó-rum. Quem cum vi-dís-set an-cíl-la
quæ-dam se-dén-tem ad lu-men, et e-um fu-ís-set
in-tú-i-ta, di - xit: S Et hic cum il-lo
e - rat. C At il-le ne-gá-vit e-um, di -
cens: S Mú-li-er, non no-vi il - lum. C Et
post pu-síllum á-li-us videns e-um, di - xit:
S Et tu de il-lis es. C Pe-trus ve-ro a -
it: S O ho-mo, non sum. C Et in-ter-vál-lo

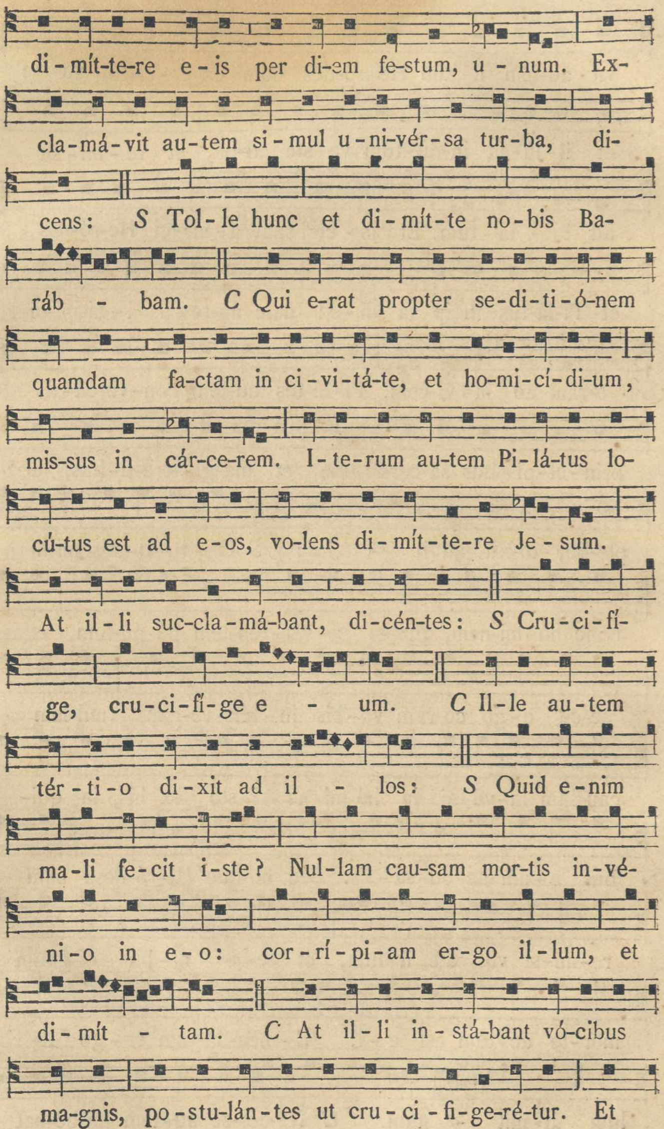

fa-cto qua-si ho-ræ u-ní-us, á-li-us qui-dam
af-fir-má-bat, di - cens: S Ve-re et hic cum
il-lo e-rat: nam et Ga-li-lǽ-us est. C Et
a-it Pe - trus: S Ho-mo, né-sci-o quid
di - cis. C Et con-tí-nu-o ad-huc il-lo lo-
quén-te can-tá-vit gal-lus. Et con-vér-sus Dó-
mi-nus re-spé-xit Pe-trum. Et re-cor-dá-tus est
Pe-trus ver-bi Dó-mi-ni, sic-ut dí-xe-rat: Qui-a
pri-úsquam gal-lus can-tet, ter me ne-gá-bis.
Et e-gréssus fo-ras Pe-trus fle-vit a-má-re.
Et vi-ri, qui te-né-bant il-lum, il-lu-dé-bant e-i,
cæ-dén-tes. Et ve-la-vé-runt e-um, et per-cu-
ti-é-bant fá-ci-em e-jus: et in-ter-ro-gá-bant e-um,
di-cén-tes: S Pro-phe-tí-za, quis est, qui te

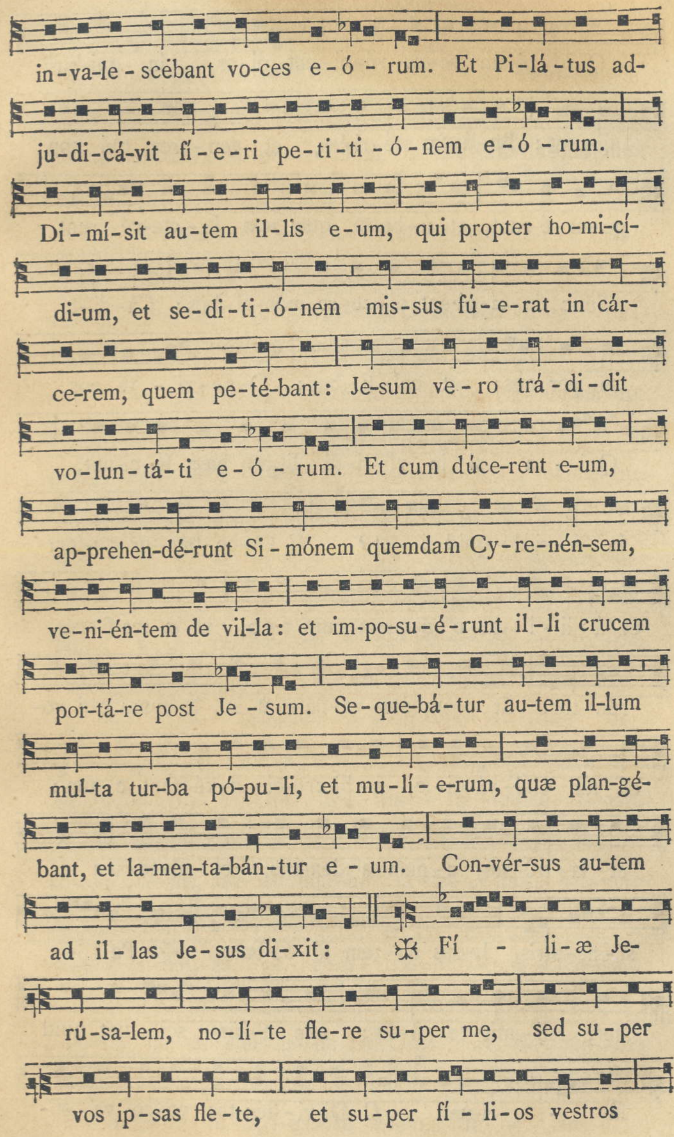

per-cús-sit? C Et á-li-a mul-ta blas-phe-mán-
tes di-cébant in e - um. Et ut fa-ctus est di-es,
con-ve-né-runt se-ni-ó-res ple-bis, et prín-ci-pes sa-
cer-dó-tum, et scri-bæ, et du-xé-runt il-lum in con-
cí-li-um su-um, dicén-tes: S Si tu es Chri-stus,
dic no - bis. C Et a-it il-lis:
✠ Si vo-bis dí-xe-ro, non cre-dé-tis mi-hi:
si au-tem et in-ter-ro-gá-ve-ro, non re-spon-dé-bi-
tis mi-hi, ne-que di-mit-té-tis. Ex hoc au-tem
e-rit Fí-li-us hó-mi-nis se-dens a dextris vir-
tú - tis De - i. C Di-xé-runt au-tem om-
nes: S Tu er-go es Fí-li-us De-i? C Qui
a - it: ✠ Vos dí-ci-tis, qui-a
e - go sum. C At il-li di-xé-runt:

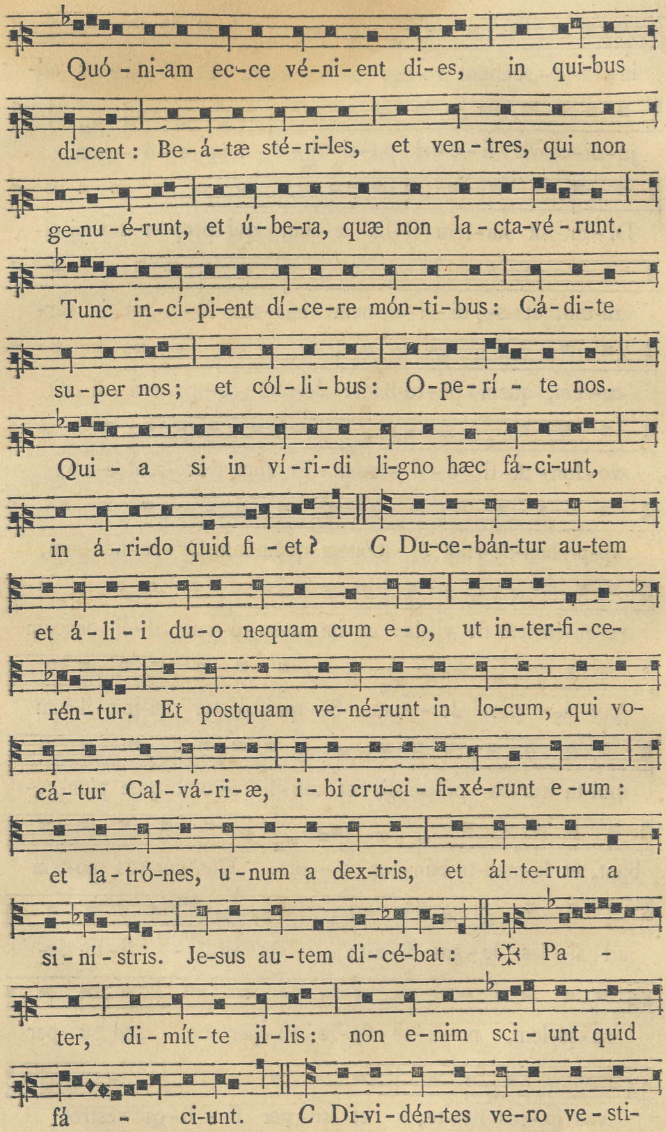

S Quid adhuc de-si-de-rá-mus te-sti-mó-ni-um?
Ip-si e-nim au-dí-vi-mus de o-re e - jus.
C Et surgens om-nis mul-ti-tú-do e-ó-rum, du-xé-
runt il-lum ad Pi-lá-tum. Cœ-pé-runt au-tem il-lum
ac-cu-sá-re, di-cén-tes: S Hunc in-vé-ni-mus sub-
ver-tén-tem gen-tem nostram, et pro-hi-bén-tem tri-
bú-ta da-re Cǽ-sa-ri, et di-cén-tem se Christum
re-gem es - se. C Pi-lá-tus au-tem in-ter-
ro-gá-vit e-um, di - cens: S Tu es Rex Ju-
dæ-ó-rum? C At il-le re-spóndens, a-it:
✠ Tu di - - cis. C A-it au-tem Pi-
lá-tus ad prínci-pes sa-cer-dó-tum, et tur - bas:
S Ni-hil in-vé-ni-o cau-sæ in hoc hó - mi-ne.
C At il-li in-va-le-scé-bant, di-cén-tes: S Cóm-mo-

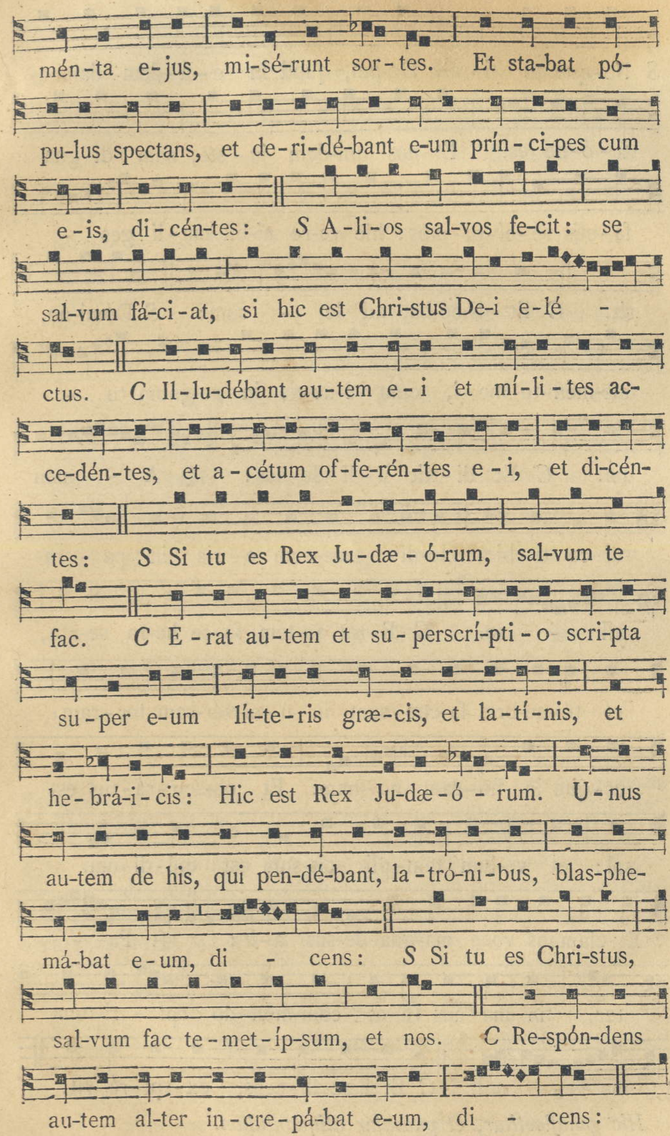

vet pó-pu-lum, do-cens per u-ni-vér-sam Ju-dǽ-am,
in-cí-pi-ens a Ga-li-lǽ-a usque huc. *C* Pi-lá-
tus autem áu-di-ens Ga-li-lǽ-am, in-ter-ro-gá-vit si
homo Ga-li-lǽ-us es-set. Et ut co-gnó-vit quod
de He-ró-dis po-te-stá-te es-set, re-mí-sit e-um ad
He-ródem, qui et ip-se Je-ro-só-ly-mis e-rat il-lis
di-é-bus. He-ró-des au-tem vi-so Je-su, ga-ví-sus
est val-de. E-rat e-nim cú-pi-ens ex multo tém-
po-re vi-dé-re e-um, e-o quod au-dí-e-rat mul-ta
de e-o, et spe-rá-bat si-gnum á-li-quod vi-dé-re
ab e-o fí-e-ri. In-ter-ro-gá-bat au-tem e-um
mul-tis ser-mó-ni-bus. At ip-se ni-hil il-li respon-
dé-bat. Sta-bant au-tem prín-ci-pes sa-cer-dó-tum,
et scri-bæ con-stán-ter ac-cu-sán-tes e-um. Spre-

vit au-tem il-lum He-ró-des cum ex-ér-ci-tu su-o:
et il-lú-sit in-dú-tum ve-ste al-ba, et re-mí-sit
ad Pi-lá-tum. Et fa-cti sunt a-mí-ci He-ró-des
et Pi-lá-tus in ip-sa di-e: nam án-te-a i-ni-mí-ci
e-rant ad ín-vi-cem. Pi-lá-tus au-tem con-vo-cá-tis
prin-cí-pi-bus sa-cerdó-tum, et ma-gi-strá-ti-bus, et
ple-be, di-xit ad il-los: *S* Ob-tu-lí-stis mi-hi
hunc hó-mi-nem, qua-si a-ver-tén-tem pó-pu-lum, et
ec-ce e-go co-ram vo-bis in-tér-ro-gans, nul-lam
cau-sam in-vé-ni in hó-mi-ne i-sto ex his, in qui-
bus e-um ac-cu-sá-tis. Sed ne-que He-ró-des: nam
re-mí-si vos ad il-lum, et ec-ce ni-hil di-gnum
mor-te ac-tum est e-i. E-men-dá-tum er-go il-
lum di-mít-tam. *C* Ne-cés-se au-tem ha-bé-bat

di - mít-te-re e - is per di-em fe-stum, u - num. Ex-
cla-má-vit au-tem si - mul u-ni-vér-sa tur-ba, di-
cens: S Tol-le hunc et di-mít-te no-bis Ba-
ráb - bam. C Qui e-rat propter se-di-ti-ó-nem
quamdam fa-ctam in ci-vi-tá-te, et ho-mi-cí-di-um,
mis-sus in cár-ce-rem. I-te-rum au-tem Pi-lá-tus lo-
cú-tus est ad e-os, vo-lens di-mít-te-re Je - sum.
At il-li suc-cla-má-bant, di-cén-tes: S Cru-ci-fí-
ge, cru-ci-fí-ge e - um. C Il-le au-tem
tér-ti-o di-xit ad il - los: S Quid e-nim
ma-li fe-cit i-ste? Nul-lam cau-sam mor-tis in-vé-
ni-o in e-o: cor-rí-pi-am er-go il-lum, et
di-mít - tam. C At il-li in-stá-bant vó-cibus
ma-gnis, po-stu-lán-tes ut cru-ci-fi-ge-ré-tur. Et

in-va-le-scébant vo-ces e-ó - rum. Et Pi-lá-tus ad-
ju-di-cá-vit fí-e-ri pe-ti-ti-ó-nem e-ó-rum.
Di-mí-sit au-tem il-lis e-um, qui propter ho-mi-cí-
di-um, et se-di-ti-ó-nem mis-sus fú-e-rat in cár-
ce-rem, quem pe-té-bant: Je-sum ve-ro trá-di-dit
vo-lun-tá-ti e-ó - rum. Et cum dúce-rent e-um,
ap-prehen-dé-runt Si-mónem quemdam Cy-re-nén-sem,
ve-ni-én-tem de vil-la: et im-po-su-é-runt il-li crucem
por-tá-re post Je - sum. Se-que-bá-tur au-tem il-lum
mul-ta tur-ba pó-pu-li, et mu-lí-e-rum, quæ plan-gé-
bant, et la-men-ta-bán-tur e - um. Con-vér-sus au-tem
ad il-las Je-sus di-xit: ✠ Fí - li-æ Je-
rú-sa-lem, no-lí-te fle-re su-per me, sed su-per
vos ip-sas fle-te, et su-per fí - li-os vestros

Quó - ni-am ec-ce vé-ni - ent di-es, in qui-bus
di-cent: Be-á-tæ sté-ri-les, et ven-tres, qui non
ge-nu-é-runt, et ú-be-ra, quæ non la-cta-vé-runt.
Tunc in-cí-pi-ent dí-ce-re món-ti-bus: Cá-di-te
su-per nos; et cól-li-bus: O-pe-rí - te nos.
Qui - a si in ví-ri-di li-gno hæc fá-ci-unt,
in á-ri-do quid fi - et? C Du-ce-bán-tur au-tem
et á-li-i du-o nequam cum e-o, ut in-ter-fi-ce-
rén-tur. Et postquam ve-né-runt in lo-cum, qui vo-
cá-tur Cal-vá-ri-æ, i-bi cru-ci-fi-xé-runt e-um:
et la-tró-nes, u-num a dex-tris, et ál-te-rum a
si-ní-stris. Je-sus au-tem di-cé-bat: ✠ Pa -
ter, di-mít-te il-lis: non e-nim sci - unt quid
fá - ci-unt. C Di-vi-dén-tes ve-ro ve-sti-

mén-ta e-jus, mi-sé-runt sor-tes. Et sta-bat pó-
pu-lus spectans, et de-ri-dé-bant e-um prín-ci-pes cum
e-is, di-cén-tes: S A-li-os sal-vos fe-cit: se
sal-vum fá-ci-at, si hic est Chri-stus De-i e-lé -
ctus. C Il-lu-débant au-tem e-i et mí-li-tes ac-
ce-dén-tes, et a-cétum of-fe-rén-tes e-i, et di-cén-
tes: S Si tu es Rex Ju-dæ-ó-rum, sal-vum te
fac. C E-rat au-tem et su-perscrí-pti-o scri-pta
su-per e-um lít-te-ris græ-cis, et la-tí-nis, et
he-brá-i-cis: Hic est Rex Ju-dæ-ó-rum. U-nus
au-tem de his, qui pen-dé-bant, la-tró-ni-bus, blas-phe-
má-bat e-um, di - cens: S Si tu es Chri-stus,
sal-vum fac te-met-íp-sum, et nos. C Re-spón-dens
au-tem al-ter in-cre-pá-bat e-um, di - cens:

S Ne-que tu ti-mes De-um, quod in e-á-dem damna-
ti-ó-ne es. Et nos qui-dem ju-ste, nam di-gna
fa-ctis re-cí-pi-mus: hic ve-ro ni-hil ma-li ges -
sit. *C* Et di-cé-bat ad Je - sum: *S* Dómi-ne,
me-mén-to me-i, cum vé-ne-ris in re-gnum tu -
um. *C* Et di-xit il-li Je-sus: ✠ A - men
di-co ti-bi: Hó-di-e me-cum e-ris in pa-ra-
dí - so. *C* E-rat au-tem fe-re ho-ra se-xta,
et té-ne-bræ fa-ctæ sunt in u-ni-vér-sam ter-ram
us-que in ho-ram no-nam. Et ob-scu-rá-tus est
sol: et ve-lum tem-pli scis-sum est mé-di-um.
Et clamans voce ma-gna Je-sus a-it: ✠ Pa -
ter, in ma-nus tu-as com-mén-do spí - ri-tum
me - um. *C* Et hæc di-cens, ex-spi-rá-vit.

Hic genuflectitur, et pausatur aliquantulum.

C Videns au-tem cen-tú-ri-o quod fa-ctum fú-e-rat,
glo-ri-fi-cá-vit De-um, di - cens: *S* Ve-re hic
ho-mo ju-stus e - rat. *C* Et o-mnis tur-ba
e-ó-rum, qui si-mul á-de-rant ad spe-ctá-cu-lum
i-stud, et vi-débant quæ fi-é-bant, per-cu-ti-én-tes
pé-cto-ra su-a re-ver-te-bán-tur. Sta-bant au-tem
o-mnes no-ti e-jus a lon-ge: et mu-lí-e-res, quæ
se-cú-tæ e-um e-rant a Ga-li-lǽ-a, hæc vi-
dén-tes.

Quod sequitur, legitur in tono Evangelii: et alia fiunt ut supra in Dominica.

ET ecce vir nómine Joseph, qui erat decúrio, vir bonus, et justus: hic non consénserat consílio, et áctibus eórum, ab Arimathǽa civitáte Judǽæ, qui exspectábat et ipse regnum Dei. Hic accéssit ad Pilátum, et pétiit corpus Jesu: et depósitum invólvit síndone, et pósuit eum in monuménto exciso, in quo nondum quisquam pósitus fúerat.

Ps. 101.

Offertorium. Modus 8. *Sol-ut.*

Dó - MI-NE ex-áu-di o-ra-ti-
ó-nem me-am, et cla-mor me-us ad te

Secreta.

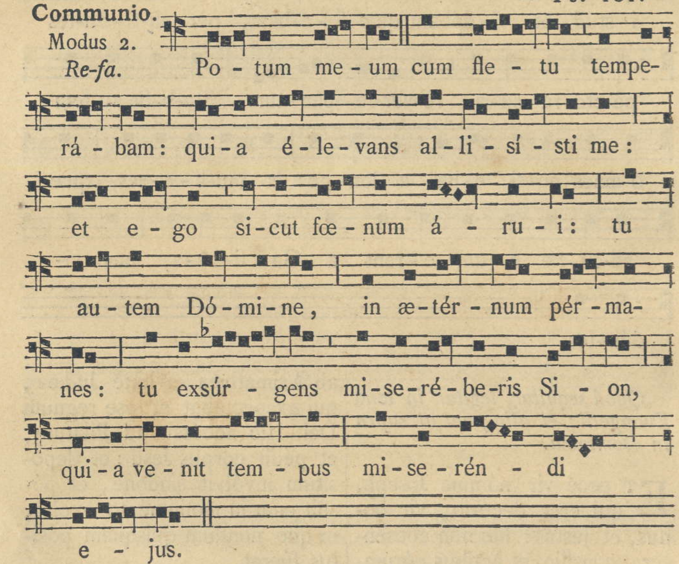
Súscipe, quǽsumus Dómine, munus oblátum, et dignánter operáre: ut quod passiónis Fílii tui Dómini nostri mystério gérimus, piis affectibus consequámur. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Altera Secreta, vel Prótege. *vel* Oblátis. 119.

Prœfatio de Cruce. 119.

Sanctus, Benedíctus, Agnus Dei. 121.

Communio. Modus 2. *Re-fa.* *Ps.* 101.

Postcommunio.

Largíre sénsibus nostris, omnípotens Deus: ut per temporálem Fílii tui mortem, quam mystéria veneránda testántur, vitam te nobis dedísse perpétuam confidámus. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Altera Postcommunio, vel Quǽsumus Dómine. *vel* Hæc nos quǽsumus. 122.

Super populum. Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo. 122.

Oratio.

Réspice, quǽsumus Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre torméntum: Qui tecum vivit et regnat.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias. 122.

AD VESPERAS.

Antiph. Non confundétur.

Psalmus 126.

Nisi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum: * ecce hæréditas Dómini fílii: merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis: * ita fílii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis: * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Antiph. Non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Antiph. Beáti.

Psalmus 127.

Beáti omnes, qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis: * beátus es, et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abúndans, * in latéribus domus tuae.

Fílii tui sicut novéllæ olivárum, * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion: * et vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas fílios filiórum tuórum, * pacem super Israël.

Antiph. Beáti omnes, qui timent Dóminum.

Antiph. Sæpe.

Psalmus 128.

Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea, * dicat nunc Israël.

Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea: * étenim non potuérunt mihi.

Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres: * prolongavérunt iniquitátem suam.

Dóminus justus concídit cervíces peccatórum: * confundántur et convertántur retrórsum omnes, qui odérunt Sion.

Fiant sicut fœnum tectórum: * quod priúsquam evellátur, exáruit:

De quo non implévit manum suam qui metit, * et sinum suum qui manípulos cólligit.

Et non dixérunt qui prætéribant: Benedíctio Dómini super vos: * benedíximus vobis in nómine Dómini.

Antiph. Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea.

Antiph. De profúndis.

Psalmus 129.

De profúndis clamávi ad te Dómine: * Dómine exáudi vocem meam:

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris Dómine: * Dómine quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est: * et propter legem tuam sustínui te Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem:* speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia: * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israël, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Antiph. De profúndis clamávi ad te Dómine.

Antiph. Speret.

Psalmus 130.

Dómine non est exaltátum cor meum: * neque eláti sunt óculi mei.

Neque ambulávi in magnis: * neque in mirabílibus super me.

Si non humíliter sentiébam: * sed exaltávi ánimam meam:

Sicut ablactátus est super matre sua, * ita retribútio in ánima mea.

Speret Israël in Dño, * ex hoc nunc et usque in sæculum.

Antiph. Speret Israël in Dómino.

Capitulum *Jerem.* I . *d.*

Tu autem Dómine Sábaoth, qui júdicas juste, et probas renes et corda, vídeam ultiónem tuam ex eis: tibi enim revelávi causam meam, Dómine Deus meus.

Hymnus.

Vexílla regis pródeunt:
Fulget Crucis mystérium,
Qua vita mortem pértulit,
Et morte vitam prótulit

Quæ vulneráta lánceæ
Mucróne diro, críminum
Ut nos laváret sórdibus,
Manávit unda, et sánguine.

Impléta sunt quæ cóncinit
David fidéli cármine,
Dicéndo natiónibus:
Regnávit a ligno Deus.

Arbor decóra et fúlgida,
Ornáta regis púrpura,
Elécta digno stípite
Tam sancta membra tángere.

Beáta, cujus bráchiis
Prétium pepéndit sæculi,
Statéra facta córporis,
Tulítque prædam tártari.

O Crux ave spes única,
Hoc passiónis témpore
Piis adáuge grátiam,
Reísque dele crímina.

Te, fons salútis Trínitas,
Colláudet omnis spíritus:
Quibus Crucis victóriam
Largíris, adde præmium.
Amen.

℣. Eripe me Dómine ab hómine malo. ℟. A viro íniquo éripe me.

Ad Magnificat. Antiph. Ancílla dixit.

Canticum B. Mariae V.

Lucæ I. *c.*

Magníficat * ánima mea Dóminum

Et exsultávit spíritus meus * in Deo salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israël púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sæcula.

Antiph. Ancílla dixit * Petro: Vere tu ex illis es: nam et loquéla tua maniféstum te facit.

Deinde dicuntur Preces, ut supra. 125.

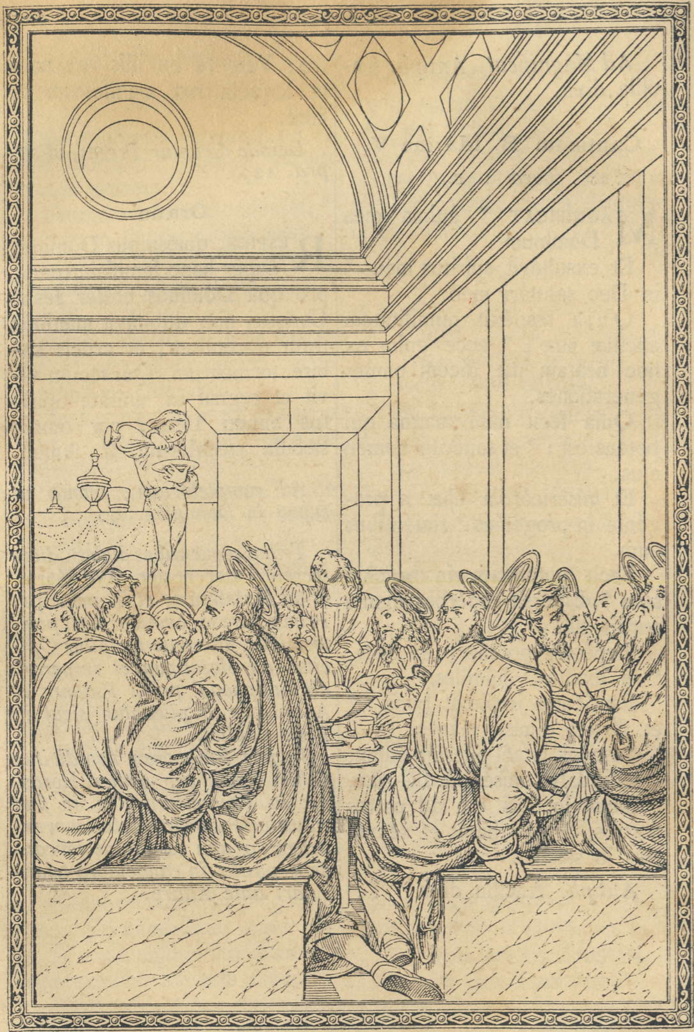
Oratio.

Réspice, quæsumus Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre torméntum. Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Ad completorium, omnia ut supra in Dominica. 90.

Tribus sequentibus diebus, dicto secreto Pater noster, Ave María. *et ad Matutinum, et in principio Primæ,* Credo. *omnibus aliis prætermissis, absolute incipitur Officium ad Matutinum et Vesperas, ab Antiphona primi Psalmi: et Antiphonæ duplicantur sicut in Festo duplici.*

In fine Psalmorum non dicitur Glória Patri. *per omnes Horas, nec in Responsoriis: et in fine cujuslibet Psalmi ad Matutinum exstinguitur una ex quindecim candelis positis in candelabro triangulari ante Altare.*

Accipite et manducate: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradetur.

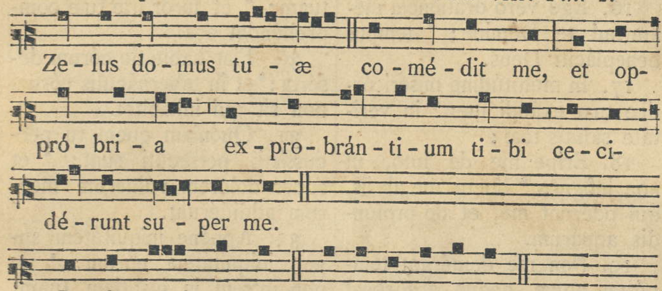
I. Ad Corint. 11.

FERIA QUINTA
IN COENA DOMINI

AD MATUTINUM.

IN I. NOCTURNO.

1. Antiphona. *Ton. VIII. Fin.* 2.

Ps. 68. Salvum me fac.

Psalmus 68.

Salvum me fac Deus: * quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam.

2. Infíxus sum in limo profúndi: * et non est substántia.

3. Veni in altitúdinem maris: * et tempéstas demérsit me.

4. Laborávi clamans, raucæ factæ sunt fauces meæ: * defecérunt óculi mei, dum spero in Deum meum.

5. Multiplicáti sunt super capíllos cápitis mei, * qui odérunt me gratis.

6. Confortáti sunt qui persecúti sunt me inimíci mei injúste: * quæ non rápui, tunc exsolvébam.

7. Deus tu scis insipiéntiam meam: * et delícta mea a te non sunt abscóndita.

8. Non erubéscant in me qui exspéctant te Dómine, * Dómine virtútum.

9. Non confundántur super me * qui quærunt te, Deus Israël.

10. Quóniam propter te sustínui oppróbrium: * opéruit confúsio fáciem meam.

11. Extráneus factus sum frátribus meis, * et peregrínus fíliis matris meæ.

12. Quóniam zelus domus

tuæ comédit me: * et oppróbria exprobrántium tibi, cecidérunt super me.

13. Et opérui in jejúnio ánimam meam: * et factum est in oppróbrium mihi.

14. Et pósui vestiméntum meum cilícium : * et factus sum illis in parábolam.

15. Advérsum me loquebántur, qui sedébant in porta : * et in me psallébant qui bibébant vinum.

16. Ego vero oratiónem meam ad te Dómine : * tempus benepláciti Deus.

17. In multitúdine misericórdiæ tuæ exáudi me: * in veritáte salútis tuæ :

18. Eripe me de luto, ut non infigar: * líbera me ab iis, qui odérunt me, et de profúndis aquárum.

19. Non me demérgat tempéstas aquæ, neque absórbeat me profúndum : * neque úrgeat super me púteus os suum.

20. Exáudi me Dñe, quóniam benígna est misericórdia tua : * secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum réspice in me.

21. Et ne avértas fáciem tuam a púero tuo : * quóniam tríbulor, velóciter exáudi me.

22. Inténde ánimæ meæ, et líbera eam : * propter inimícos meos éripe me.

23. Tu scis impropérium meum, et confusiónem meam, * et reveréntiam meam.

24. In conspéctu tuo sunt omnes qui tríbulant me, * impropérium exspectávit cor meum, et misériam.

25. Et sustínui qui simul contristarétur, et non fuit: * et qui consolarétur, et non invéni.

26. Et dedérunt in escam meam fel : * et in siti mea potavérunt me acéto.

27. Fiat mensa eórum coram ipsis in láqueum, * et in retributiónes, et in scándalum.

28. Obscuréntur óculi eórum ne vídeant : * et dorsum eórum semper incúrva.

29. Effúnde super eos iram tuam : * et furor iræ tuæ comprehéndat eos.

30. Fiat habitátio eórum desérta :* et in tabernáculis eórum non sit qui inhábitet.

31. Quóniam quem tu percussísti, persecúti sunt : * et super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

32. Appóne iniquitátem super iniquitátem eórum : * et non intrent in justítiam tuam.

33. Deleántur de libro vivéntium:* et cum justis non scribántur.

34. Ego sum pauper et dolens : * salus tua Deus suscépit me.

35. Laudábo nomen Dei cum cántico : * et magnificábo eum in laude :

36. Et placébit Deo super vítulum novéllum : * córnua producéntem et úngulas.

37. Vídeant páuperes et læténtur : * quǽrite Deum, et vivet ánima vestra.

38. Quóniam exaudívit páuperes Dóminus: * et vinctos suos non despéxit.

39. Laudent illum cœli et

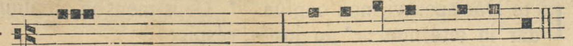
terra, * mare, et ómnia reptília in eis.

40. Quóniam Deus salvam fáciet Sion : * et ædificabúntur civitátes Juda.

41. Et inhabitábunt ibi, * et hæreditáte acquírent eam.

42. Et semen servórum ejus possidébit eam, *

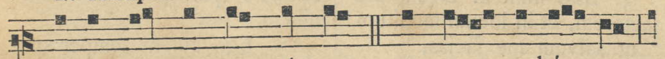
Tractus.

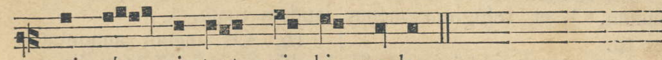
et qui díligunt nomen ejus, ha-bi-tá-bunt in e-a.

Antiph. 1. Zelus.

2. Antiphona. *Ton. VIII. Fin. 2.*

A-ver-tán-tur re-trór-sum, et e-ru-bé-scant,

qui có-gi-tant mi-hi ma-la.

Ps. 69. Deus in adjutórium.

Psalmus 69.

Deus in adjutórium meum inténde : * Dómine ad adjuvándum me festína.

2. Confundántur et revereántur, * qui quærunt ánimam meam :

3. Avertántur retrórsum, et erubéscant, * qui volunt mihi mala:

4. Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi : Euge, euge.

5. Exsúltent et læténtur in te omnes qui quærunt te, * et dicant semper : Magnificétur Dóminus : qui díligunt salutáre tuum.

6. Ego vero egénus, et pauper sum : * Deus ádjuva me.

7. Adjútor meus, et liberátor meus es tu : *

Tractus.

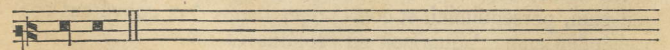
Dómi-ne, ne mo-ré-ris.

Antiph. 2. Avertantur.

3. Antiphona. *Ton. VIII. Fin. 2.*

De-us me-us é-ri-pe me de ma-nu pec-ca-

tó-ris.

Psalmus 70.

IN te Dñe sperávi, non confúndar in ætérnum: * in justítia tua líbera me, et éripe me.

2. Inclína ad me aurem tuam, * et salva me.

3. Esto mihi in Deum protectórem, et in locum munítum: * ut salvum me fácias,

4. Quóniam firmaméntum meum, * et refúgium meum es tu.

5. Deus meus éripe me de manu peccatóris, * et de manu contra legem agéntis et iníqui:

6. Quóniam tu es patiéntia mea Dómine: * Dómine spes mea a juventúte mea.

7. In te confirmátus sum ex útero: * de ventre matris meæ tu es protéctor meus.

8. In te cantátio mea semper: * tamquam prodígium factus sum multis: et tu adjútor fortis.

9. Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam: * tota die magnitúdinem tuam.

10. Ne projícias me in témpore senectútis: * cum defécerit virtus mea, ne derelínquas me.

11. Quia dixérunt inimíci mei mihi: * et qui custodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum,

12. Dicéntes: Deus derelíquit eum, persequímini, et comprehéndite eum: * quia non est qui erípiat.

13. Deus ne elongéris a me: * Deus meus in auxílium meum réspice.

14. Confundántur, et defíciant detrahéntes ánimæ meæ: * operiántur confusióne, et pudóre qui quærunt mala mihi.

15. Ego autem semper sperábo: * et adjíciam super omnem laudem tuam.

16. Os meum annuntiábit justítiam tuam: * tota die salutáre tuum.

17. Quóniam non cognóvi litteratúram, introíbo in poténtias Dómini: * Dómine memorábor justítiæ tuæ solíus.

18. Deus docuísti me a juventúte mea: * et usque nunc pronuntiábo mirabília tua.

19. Et usque in senéctam et sénium: * Deus ne derelínquas me,

20. Donec annúntiem bráchium tuum * generatióni omni, quæ ventúra est:

21. Poténtiam tuam, et justítiam tuam Deus usque in altíssima, quæ fecísti magnália: * Deus quis símilis tibi?

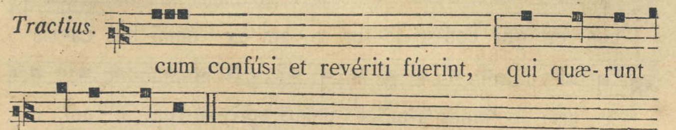
22. Quantas ostendísti mihi tribulatiónes multas, et malas: et convérsus vivificásti me: * et de abýssis terræ íterum reduxísti me:

23. Multiplicásti magnificéntiam tuam: * et convérsus consolátus es me.

24. Nam et ego confitébor tibi in vasis psalmi veritátem tuam: * Deus psallam tibi in cíthara, sanctus Israël.

25. Exsultábunt lábia mea cum cantávero tibi: * et ánima mea, quam redemísti.

26. Sed et lingua mea tota die meditábitur justítiam tuam: *

Antiph. 3. Deus meus.

Hoc triduo, post ℣℣. *Noct., dicitur secreto* Pater noster. *nec pronuntiatur* Et ne nos. *nec dicitur Absolutio, neque dantur Benedictiones ante Lectiones.*

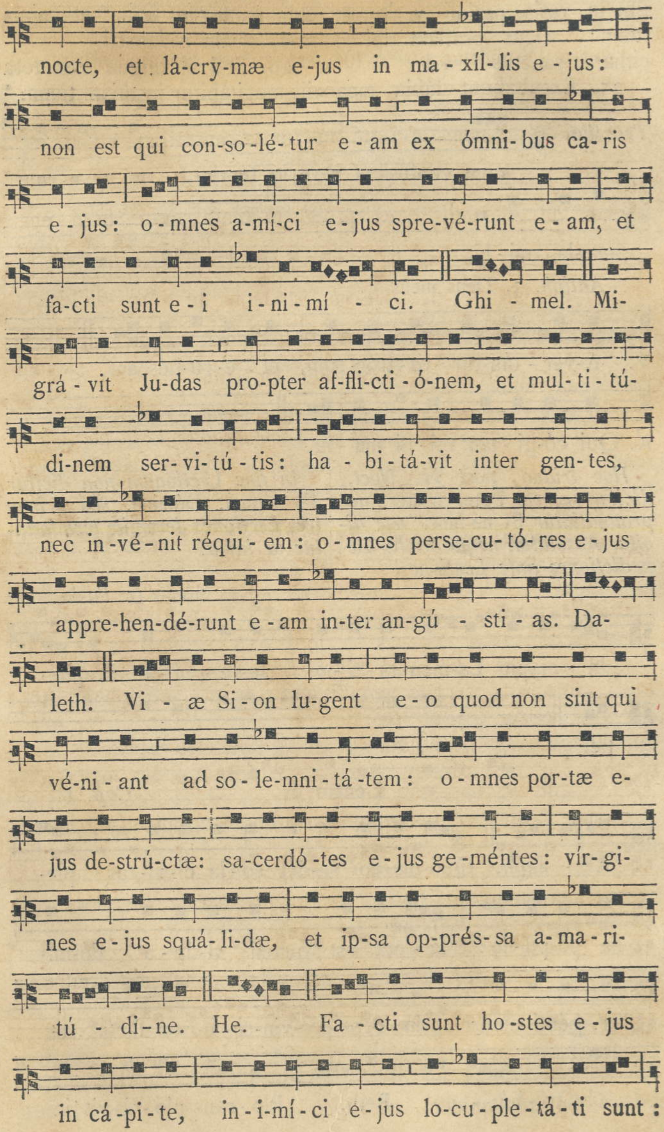
In fine Lectionum non dicitur Tu autem, Dómine. *sed primæ tres Lectiones Jeremiæ terminantur ut infra.*

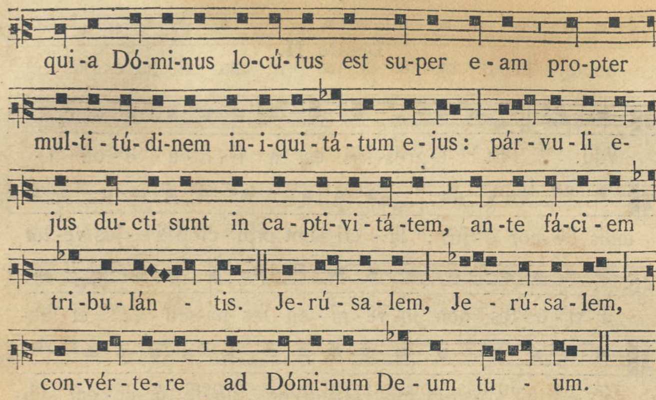
Modus 6. *Fa-la.*

Lectio I. *Cap.* 1.

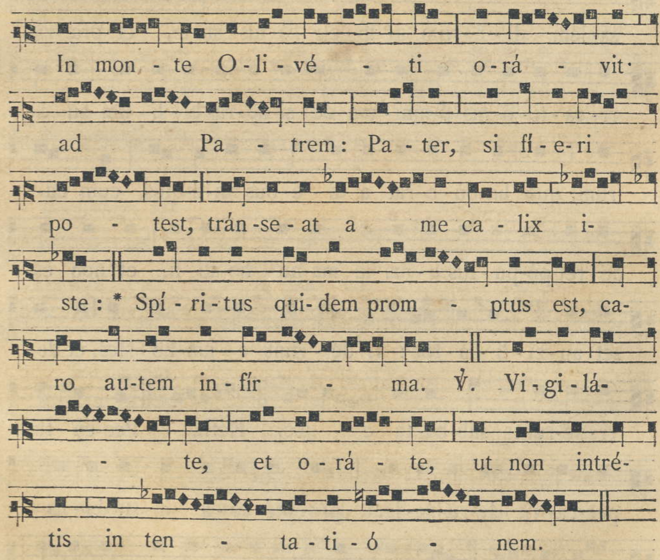

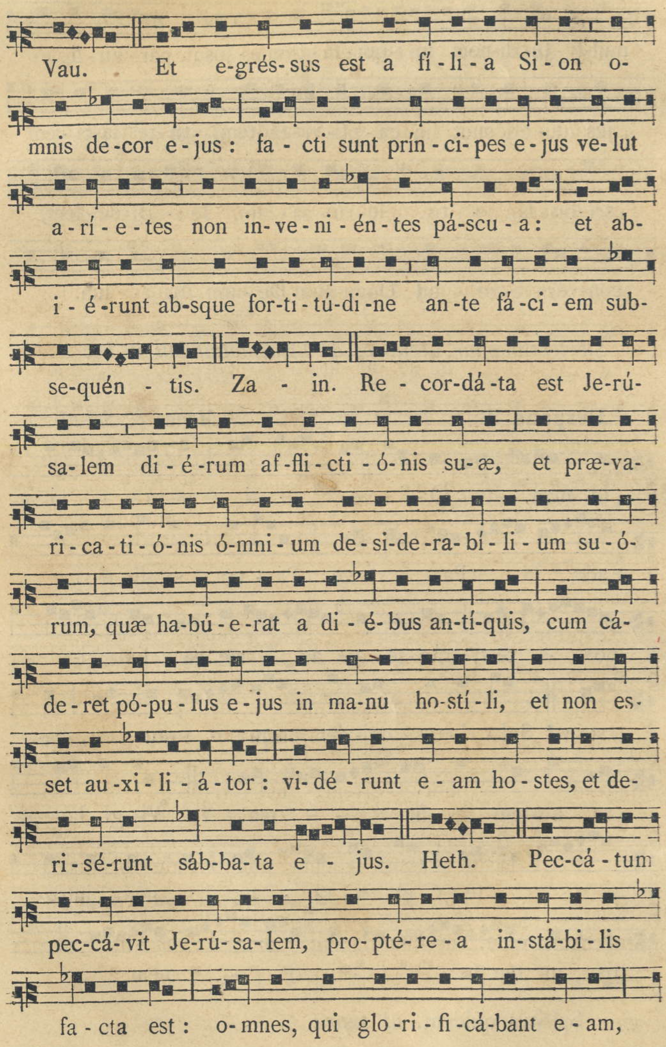
Sic terminantur Lectiones de Lamentationibus in hoc triduo.

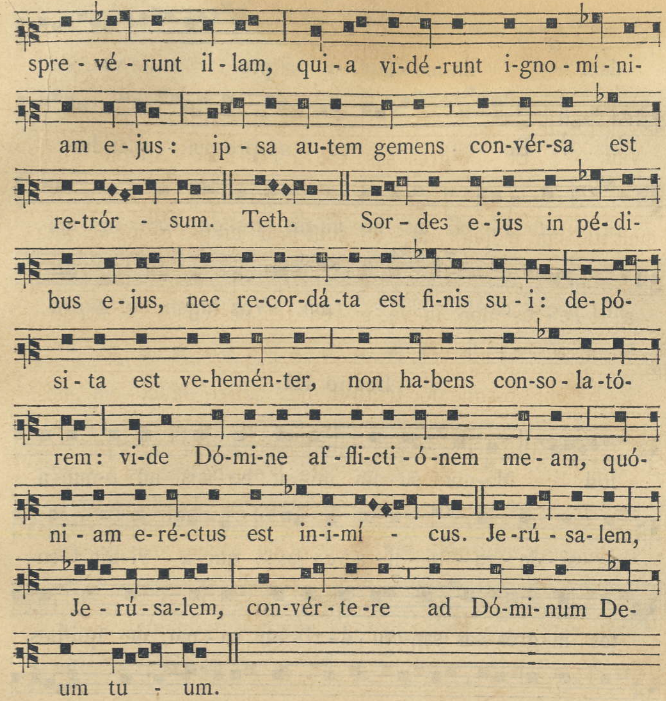
Respons. I. *Modus 8. Sol-ut.*

Spíritus quidem. *ut supra.*

Lectio II.

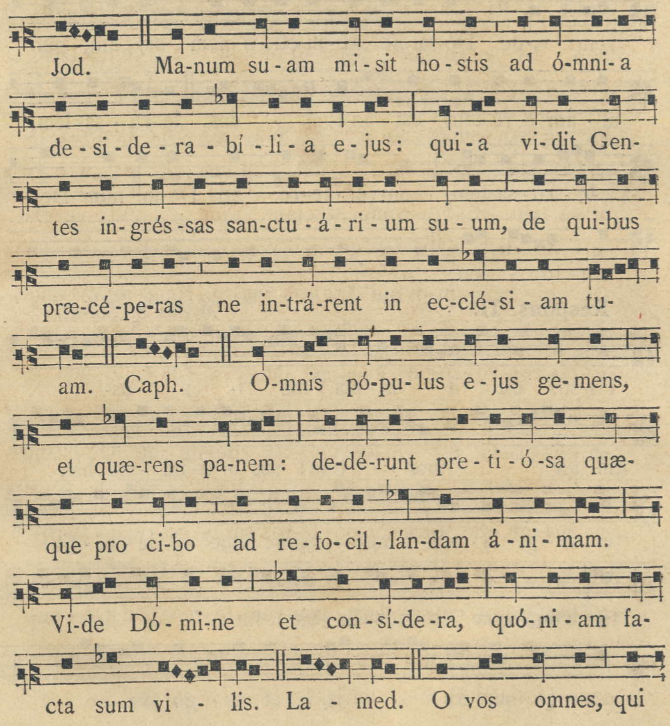

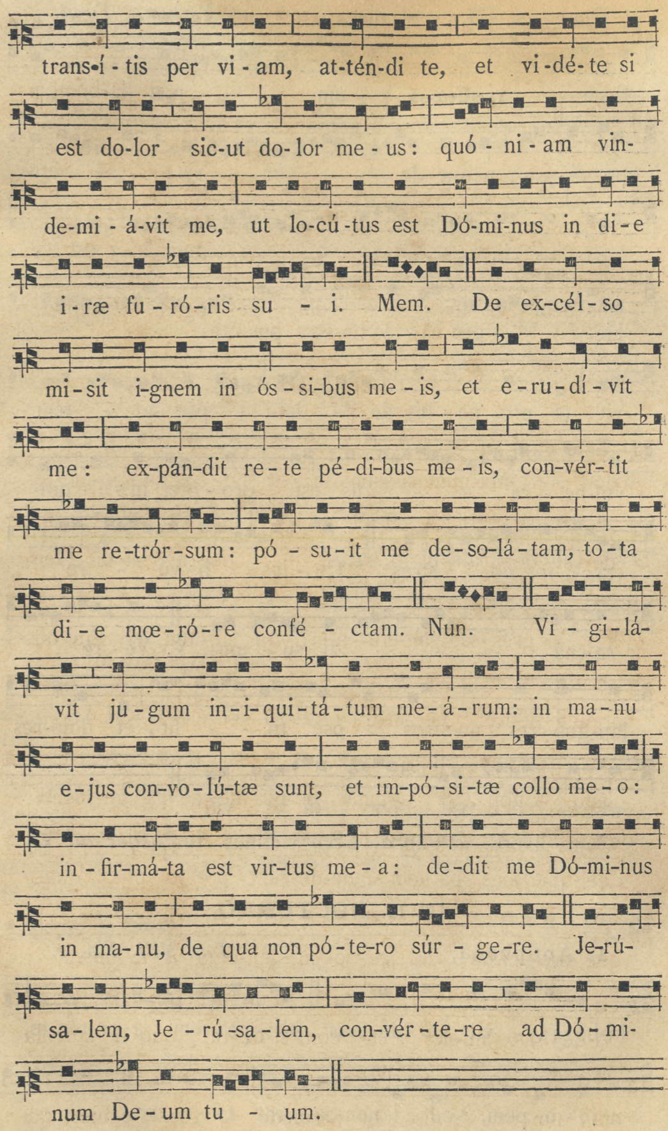
Respons. II. Modus 8. *Sol-ut.*

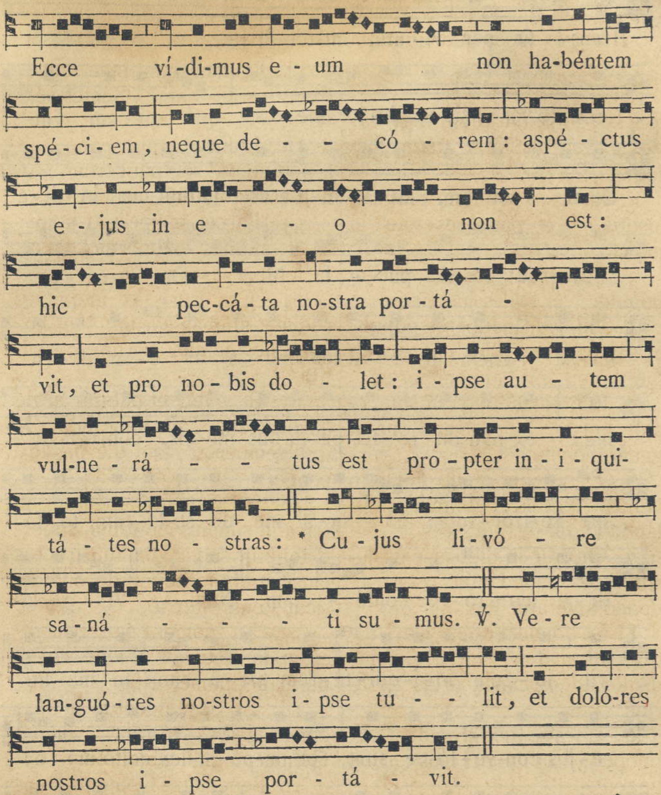

dam im-mo-lá - ri pro vo -
bis. ℣. Ec - - ce ap-pro-pín - quat ho-
ra, et Fí - li - us hó - mi-nis tra - dé - tur in ma-
nus pec - ca - tó - - rum. Vos fugam. *ut supra.*

Lectio III.

Jod. Ma-num su - am mi - sit ho - stis ad ó-mni - a
de - si - de - ra - bí - li - a e - jus: qui - a vi - dit Gen-
tes in - grés - sas san-ctu - á - ri - um su - um, de qui-bus
præ-cé - pe-ras ne in-trá-rent in ec-clé - si - am tu-
am. Caph. O-mnis pó-pu - lus e - jus ge-mens,
et quæ-rens pa-nem: de-dé-runt pre - ti - ó - sa quæ-
que pro ci-bo ad re - fo - cil - lán-dam á - ni - mam.
Vi-de Dó - mi-ne et con - sí-de-ra, quó - ni - am fa-
cta sum vi - lis. La - med. O vos omnes, qui

trans-í - tis per vi - am, at-tén-di te, et vi-dé-te si
est do-lor sic-ut do-lor me - us: quó - ni - am vin-
de-mi - á-vit me, ut lo-cú-tus est Dó-mi-nus in di - e
i - ræ fu - ró - ris su - i. Mem. De ex-cél - so
mi-sit i-gnem in ós - si-bus me - is, et e - ru - dí - vit
me: ex-pán-dit re - te pé-di-bus me - is, con-vér-tit
me re-trór-sum: pó - su - it me de-so-lá-tam, to-ta
di - e mœ-ró - re confé - ctam. Nun. Vi - gi - lá-
vit ju - gum in - i - qui - tá - tum me - á - rum: in ma - nu
e - jus con-vo - lú-tæ sunt, et im-pó - si - tæ collo me - o:
in - fir-má-ta est vir-tus me - a: de-dit me Dó-mi-nus
in ma-nu, de qua non pó-te-ro súr - ge-re. Je-rú-
sa - lem, Je - rú - sa - lem, con-vér - te - re ad Dó - mi-
num De - um tu - um.

Respons. III. Modus 5. *Fa-ut.*

Cujus livóre. *ut supra.* Ecce vídimus. *id. usque ad* ℣.

IN II. NOCTURNO.

1. Antiphona. *Ton. VIII. Fin. 2.*

Psalmus 71.

DEUS judícium tuum regi da: * et justítiam tuam fílio regis :

2. Judicáre populum tuum in justítia, * et páuperes tuos in judício.

3. Suscípiant montes pacem pópulo: * et colles justítiam.

4. Judicábit páuperes pópuli, et sálvos fáciet fílios páuperum: * et humiliábit calumniatórem.

5. Et permanébit cum sole, et ante lunam, * in generatióne et generatiónem.

6. Descéndet sicut plúvia in vellus: * et sicut stillicídia stillántia super terram.

7. Oriétur in diébus ejus justítia, et abundántia pacis: * donec auferátur luna.

8. Et dominábitur a mari usque ad mare: * et a flúmine usque ad términos orbis terrárum.

9. Coram illo prócident Æthíopes: * et inimíci ejus terram lingent.

10. Reges Tharsis, et ínsulæ múnera ófferent: * reges Arabum et Saba dona addúcent:

11. Et adorábunt eum omnes reges terræ: * omnes Gentes sérvient ei :

12. Quia liberábit páuperem a poténte: * et páuperem, cui non erat adjútor.

13. Parcet páuperi et ínopi: * et ánimas páuperum salvas fáciet.

14. Ex usúris et iniquitáte rédimet ánimas eórum: * et honorábile nomen eórum coram illo.

15. Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiæ, et adorábunt de ipso semper: * tota die benedícent ei.

16. Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, superextollétur super Líbanum fructus ejus: * et florébunt de civitáte sicut fœnum terræ.

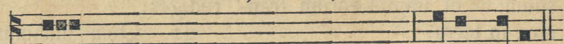
17. Sit nomen ejus benedíctum in sǽcula: * ante solem pérmanet nomen ejus.

18. Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ: * omnes Gentes magnificábunt eum.

19. Benedíctus Dóminus Deus Israël, * qui facit mirabília solus:

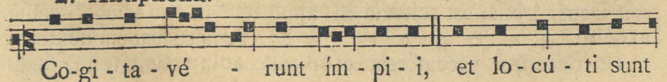
20. Et benedíctum nomen majestátis ejus in ætérnum: *

Tractius.

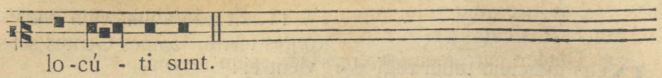

Antiph. 1. Liberávit.

2. Antiphona. *Ton. VIII. Fin. 2.*

Ps. 72. Quam bonus Israël.

Psalmus 72.

Quam bonus Israël Deus * his, qui recto sunt corde !

2. Mei autem pene moti sunt pedes: * pene effúsi sunt gressus mei.

3. Quia zelávi super iníquos, * pacem peccatórum videns.

4. Quia non est respéctus morti eórum : * et firmaméntum in plaga eórum.

5. In labóre hóminum non sunt, * et cum homínibus non flagellabúntur :

6. Ideo ténuit eos supérbia, * opérti sunt iniquitáte et impietáte sua.

7. Pródiit quasi ex ádipe iníquitas eórum: * transiérunt in afféctum cordis.

8. Cogitavérunt , et locúti sunt nequítiam : * iniquitátem in excélso locúti sunt.

9. Posuérunt in cœlum os suum: * et lingua eórum transívit in terra.

10. Ideo convertétur pópulus meus hic: * et dies pléni inveniéntur in eis.

11. Et dixérunt : Quómodo scit Deus, * et si est sciéntia in excélso ?

12. Ecce ipsi peccatóres, et abundántes in sǽculo, * obtinuérunt divítias.

13. Et dixi : Ergo sine causa justificávi cor meum, * et lavi inter innocéntes manus meas :

14. Et fui flagellátus tota die, * et castigátio mea in matutínis.

15. Si dicébam: Narrábo sic: * ecce natiónem filiórum tuórum reprobávi.

16. Existimábam ut cognóscerem hoc, * labor est ante me:

17. Donec intrem in Sanctuárium Dei: * et intélligam in novíssimis eórum.

18. Verúmtamen propter dolos posuísti eis : * dejecísti eos dum allevaréntur.

19. Quómodo facti sunt in desolatiónem, súbito defecérunt: * periérunt propter iniquitátem suam.

20. Velut sómnium surgéntium Dómine, * in civitáte tua imáginem ipsórum ad níhilum rédiges.

21. Quia inflammátum est cor meum, et renes mei commutáti sunt : * et ego ad níhilum redáctus sum, et nescívi.

22. Ut juméntum factus sum apud te: * et ego semper tecum.

23. Tenuísti manum déxteram meam: et in voluntáte tua deduxísti me, * et cum glória suscepísti me.

24. Quid enim mihi est in cœlo? * et a te quid vólui super terram ?

25. Defécit caro mea, et cor meum : * Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum.

26. Quia ecce, qui elóngant se a te, períbunt : * perdidísti omnes, qui fornicántur abs te.

27. Mihi autem adhærére Deo bonum est : * pónere in Dómino Deo spem meam :

28. Ut annúntiem omnes prædicatiónes tuas, *

Tractius.

Antiph. 2. Cogitavérunt.

3. Antiphona. *Ton. I. Fin.* 1.

Ps. 73. Ut quid Deus.

Psalmus 73.

Ut quid Deus repulísti in finem: * irátus est furor tuus super oves páscuæ tuæ ?

2. Memor esto congregatiónis tuæ, * quam possedísti ab inítio.

3. Redemísti virgam hæreditátis tuæ : * mons Sion, in quo habitásti in eo.

4. Leva manus tuas in supérbias eórum in finem : * quanta malignátus est inimícus in sancto !

5. Et gloriáti sunt qui odérunt te: * in médio solemnitátis tuæ.

6. Posuérunt signa sua, signa: * et non cognovérunt sicut in éxitu super summum.

7. Quasi in silva lignórum secúribus excidérunt jánuas ejus in idípsum: * in secúri et áscia dejecérunt eam.

8. Incendérunt igni Sanctuárium tuum: * in terra polluérunt tabernáculum nóminis tui.

9. Dixérunt in corde suo cognátio eórum simul: * Quiéscere faciámus omnes dies festos Dei a terra.

10. Signa nostra non vídimus, jam non est prophéta: * et nos non cognóscet ámplius.

11. Usquequo Deus impropérábit inimícus: * irrítat adversárius nomen tuum in finem ?

12. Ut quid avértis manum tuam, et déxteram tuam, * de médio sinu tuo in finem ?

13. Deus autem rex noster ante sǽcula: * operátus est salútem in medio terræ.

14. Tu confirmásti in virtúte tua mare : * contribulásti cápita dracónum in aquis.

15. Tu confregísti cápita dra-

cónis: * dedísti eum escam pópulis Æthíopum.

16. Tu dirupísti fontes, et torréntes: * tu siccásti flúvios Ethan.

17. Tuus est dies, et tua est nox: * tu fabricátus es auróram et solem.

18. Tu fecísti omnes términos terræ: * æstátem et ver tu plasmásti ea.

19. Memor esto hujus, inimícus improperávit Dómino: * et pópulus insípiens incitávit nomen tuum.

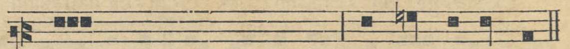
20. Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi, * et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.

21. Réspice in testaméntum tuum: * quia repléti sunt, qui obscuráti sunt terræ dómibus iniquitátum.

22. Ne avertátur húmilis factus confúsus: * pauper et inops laudábunt nomen tuum.

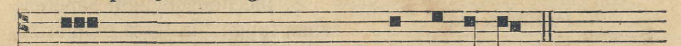
23. Exsúrge Deus, júdica causam tuam: * memor esto improperiórum tuórum, eórum quæ ab insipiénte sunt tota die.

24. Ne obliviscáris voces inimicórum tuórum: *

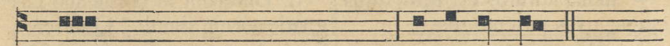
Tractus.

supérbia eórum, qui te odérunt, a-scén-dit semper.

Antiph. 3. Exsúrge.

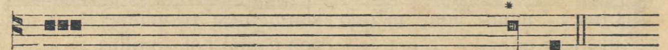

℣. Deus meus éripe me de manu pec-ca-tó-ris.

℟. Et de manu contra legem agéntis, et in-í-qui.

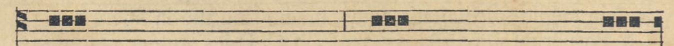
Pater noster. *secreto.*

Ex Tractátu sancti Augustíni Epíscopi super Psalmos.

In Psalm. lib. 54. a l 1. Versum.

Lectio IV.

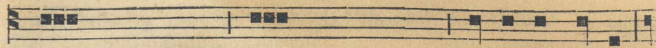

Exáudi Deus oratiónem meam, et ne despéxeris depreca-

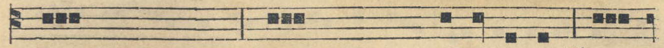

tiónem meam: inténde mihi, et ex-áu-di me.

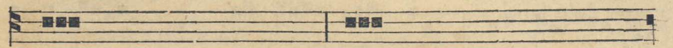
* *Sic canitur punctum.*
** *Sic canitur vox monosyllaba.*

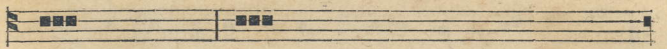
Satagéntis, sollíciti, in tribulatióne pósiti, verba sunt i-sta.

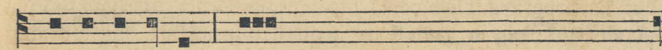
Orat multa pátiens, de malo liberári de-sí-de-rans. Súperest

ut videámus in quo malo sit: et cum dícere cœperit: agno-

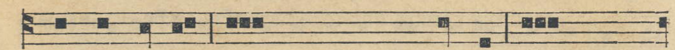
scámus ibi nos esse: ut communicáta tribulatióne, conjungámus

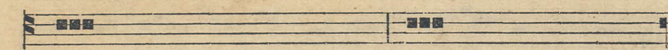
o-ra-ti-ó-nem. Contristátus sum, inquit, in exercitatióne

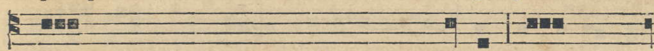
me-a, et con-tur-bá-tus sum. U-bi con-tri-stá-tus? u-bi

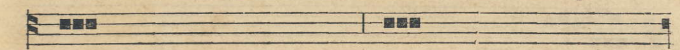
con-tur-bá-tus? In exercitatióne mea, inquit. Hómines malos,

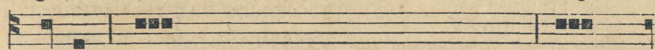
quos pátitur, commemorátus est: eamdémque passiónem

malórum hóminum, exercitatiónem suam di-xit. Ne putétis

gratis esse malos in hoc mundo, et nihil boni de illis ágere

De-um. Omnis malus aut ídeo vivit, ut corrigátur: aut ídeo

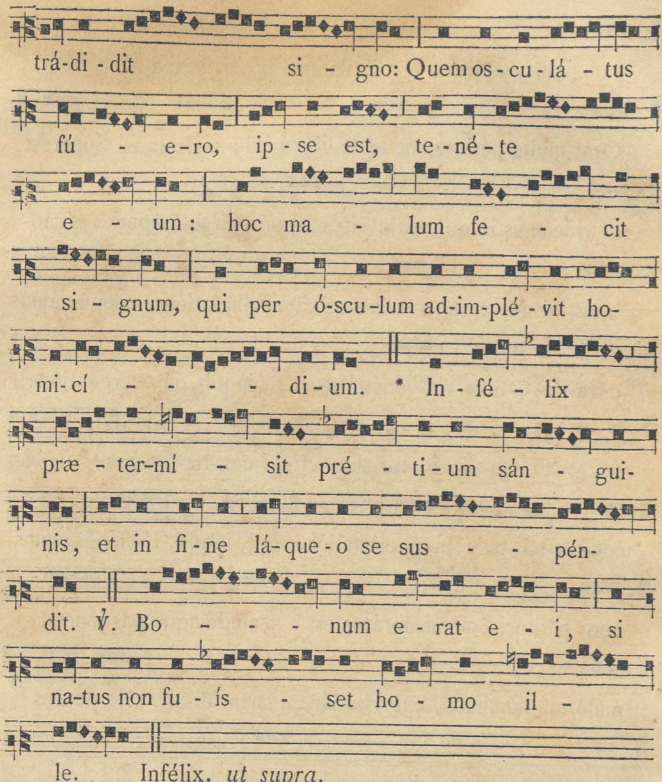
vivit, ut per illum bonus ex-er-ce-á-tur.

Respons. IV. Modus VIII. *Sol-ut.*

A-mí - cus me - us ós-cu - li me

* *Sic canitur interrogatio.*
** *Sic terminantur Lectiones in hoc Triduo.*

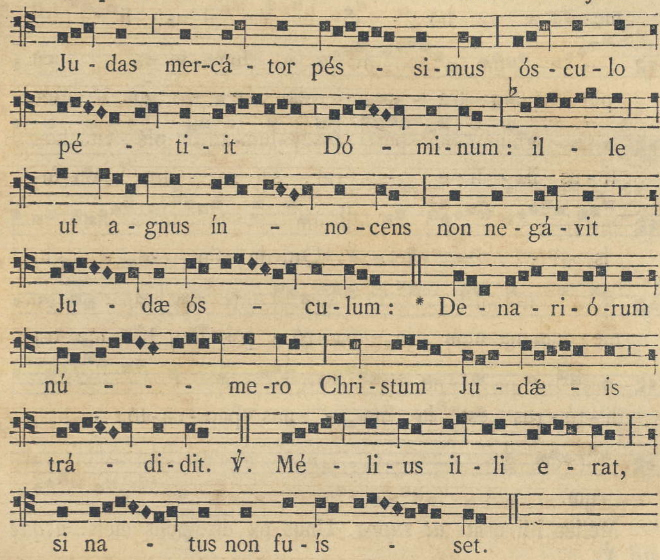
Infélix. *ut supra.*

Lectio V.

UTINAM ergo qui nos modo exércent, convertántur, et nobíscum exerceántur: tamen quámdiu ita sunt ut exérceant, non eos odérimus: quia in eo quod malus est quis eórum, utrum usque in finem perseveratúrus sit, ignorámus. Et plerúmque cum tibi videris odísse inimícum, fratrem odísti, et nescis. Diábolus, et ángeli ejus in Scriptúris sanctis manifestáti sunt nobis, quod ad ignem ætérnum sint destináti. Ipsórum tantum desperánda est corréctio, contra quos habémus occúltam luctam: ad quam luctam nos armat Apóstolus, dicens: Non est nobis colluctátio advérsus carnem et sánguinem: id est, non advérsus hómines, quos vidétis, sed advérsus príncipes, et potestátes, et rectóres mundi, tenebrárum harum. Ne forte

cum dixísset, mundi, intellígeres dæmones esse rectóres cœli et terræ. Mundi dixit, tenebrárum harum: mundi dixit, amatórum mundi: mundi dixit, impiórum et iniquórum: mundi dixit, de quo dicit Evangélium: Et mundus eum non cognóvit.

Respons. V. Modus 2. *Re-fa.*

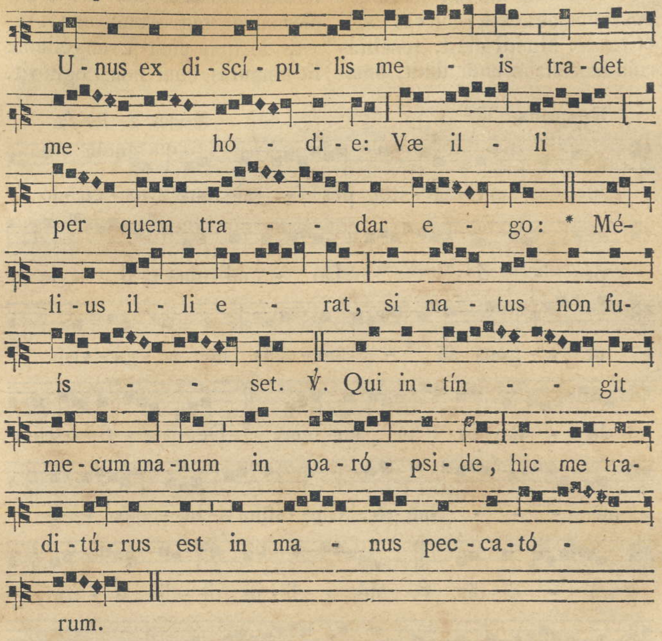

Denariórum. *ut supra.*

Lectio VI.

QUÓNIAM vidi iniquitátem, et contradictiónem in civitáte. Atténde glóriam crucis ipsíus. Jam in fronte regum crux illa fixa est, cui inimíci insultavérunt. Efféctus probávit virtútem: dómuit orbem non ferro, sed ligno. Lignum crucis contuméliis dignum visum est inimícis, et ante ipsum lignum stantes caput agitábant, et dicébant: Si Fílius Dei est, descéndat de cruce. Extendébat ille manus suas ad pópulum non credéntem, et contradicéntem. Si enim justus est, qui ex fide vivit, iníquus est, qui non habet fidem. Quod ergo hic ait, iniquitátem; perfídiam intéllige. Vidébat ergo Dóminus in civitáte iniquitátem et contradictiónem, et extendébat manus suas ad pópulum non credéntem et contradicéntem: et tamen et ipsos exspéctans dicébat: Pater, ignósce illis, quia nésciunt quid fáciunt.

Respons. VI. Modus 8. *Sol-ut.*

Mélius illi erat. *ut supra.* Unus ex discípulis meis. *usque ad* ℣.

IN III. NOCTURNO.

1. Antiphona. *Ton. VII. Fin.* 1.

Psalmus 74.

CONFITÉBIMUR tibi Deus: * confitébimur, et invocábimus nomen tuum.

2. Narrábimus mirabília tua: * cum accépero tempus, ego justítias judicábo.

3. Liquefácta est terra, et omnes qui hábitant in ea: * ego confirmávi colúmnas ejus.

4. Dixi iníquis: Nolíte iníque ágere: * et delinquéntibus: Nolíte exaltáre cornu.

5. Nolíte extóllere in altum cornu vestrum: * nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

6. Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque a desértis móntibus: * quóniam Deus Judex est.

7. Hunc humíliat, et hunc exáltat: * quia calix in manu Dñi vini meri plenus misto.

8. Et inclinávit ex hoc in hoc: verúmtamen fæx ejus non est exinaníta: * bibent omnes peccatóres terræ.

9. Ego autem annuntiábo in sǽculum: * cantábo Deo Jacob.

10. Et ómnia córnua peccatórum confríngam: *

Tractus.

Antiph. 1. Dixi iníquis.

2. Antiphona. *Ton. VIII. Fin.* 2.

Psalmus 75.

NOTUS in Judǽa Deus: * in Israël magnum nomen ejus.

2. Et factus est in pace locus ejus: * et habitátio ejus in Sion.

3. Ibi confrégit poténtias árcuum, * scútum, gladium, et bellum.

4. Illúminans tu mirabíliter a móntibus ætérnis: * turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

5. Dormiérunt somnum suum: * et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.

6. Ab increpatióne tua Deus Jacob * dormitavérunt qui ascendérunt equos.

7. Tu terríbilis es, et quis resístet tibi? * ex tunc ira tua.

8. De cœlo audítum fecísti judícium: * terra trémuit et quiévit,

9. Cum exsúrgeret in judícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

10. Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi: * et relíquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi.

11. Vovéte, et réddite Dómino Deo vestro: * omnes qui in circúitu ejus affértis múnera.

12. Terríbili et ei qui aufert spíritum príncipum, *

Tractius.

Antiph. 2. Terra tremuit.

3. Antiphona. *Ton. VII. Fin.* 3.

Psalmus 76.

VOCE mea ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Deum, et inténdit mihi.

2. In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi, mánibus meis nocte contra eum: * et non sum decéptus.

3. Rénuit consolári ánima mea: * memor fui Dei, et delectátus sum, et exercitátus sum: et defécit spíritus meus.

4. Anticipavérunt vigílias óculi mei: * turbátus sum, et non sum locútus.

5. Cogitávi dies antíquos: * et annos ætérnos in mente hábui.

6. Et meditátus sum nocte cum corde meo, * et exercitábar, et scopébam spíritum meum.

7. Numquid in ætérnum projíciet Deus: * aut non appónet ut complacítior sit adhuc?

8. Aut in finem misericórdiam suam abscíndet, * a generatióne in generatiónem?

9. Aut obliviscétur miseréri Deus? * aut continébit in ira sua misericórdias suas?

10. Et dixi: Nunc cœpi: * hæc mutátio déxteræ Excélsi.

11. Memor fui óperum Dómini: * quia memor ero ab initio mirabílium tuórum,

12. Et meditábor in ómnibus opéribus tuis: * et in adinventiónibus tuis exercébor.

13. Deus in sancto via tua: quis Deus magnus sicut Deus noster? * tu es Deus qui facis mirabília.

14. Notam fecísti in pópulis virtútem tuam: * redemísti in bráchio tuo pópulum tuum, fílios Jacob, et Joseph.

15. Vidérunt te aquæ Deus, vidérunt te aquæ: * et timuérunt, et turbátæ sunt abyssi.

16. Multitúdo sónitus aquárum: * vocem dedérunt nubes.

17. Etenim sagíttæ tuæ tránseunt: * vox tonítrui tui in rota.

18. Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ: * commóta est, et contrémuit terra.

19. In mari via tua, et sémitæ tuæ in aquis multis: * et vestígia tua non cognoscéntur.

20. Deduxísti sicut oves pópulum tuum, *

Tractius.

Antiph. 3. In die.

Pater noster. *secreto.*

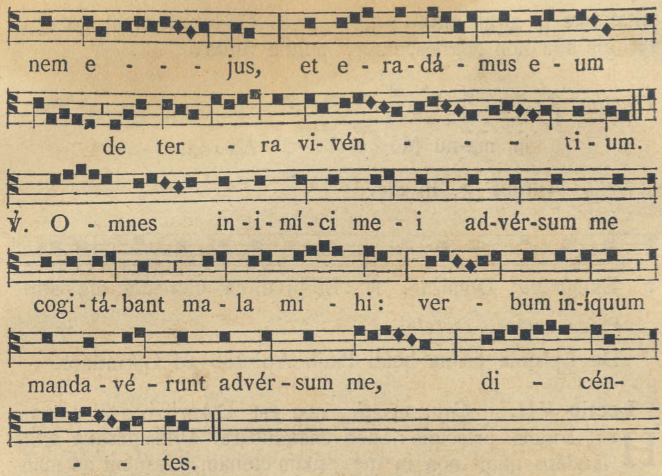
De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio VII. *Cap.* 11. *d.*

HOC autem præcípio: non laudans quod non in mélius, sed in detérius convenítis. Primum quidem conveniéntibus vobis in Ecclésiam, áudio scissúras esse inter vos, et ex parte credo. Nam opórtet et hæreses esse, ut et qui probáti sunt, manifésti fiant in vobis. Conveniéntibus ergo vobis in unum, jam non est Domínicam cœnam manducáre. Unusquísque enim suam cœnam præsúmit ad manducándum. Et álius quidem ésurit, álius autem ébrius est. Numquid domos non habétis ad manducándum et bibéndum? aut Ecclésiam Dei contémnitis, et confúnditis eos, qui non habent? Quid dicam vobis? Laudo vos? in hoc non laudo.

Respons. VII. Modus 7. *Sol-re.*

Veníte, mittámus. *ut supra.* 229.

Lectio VIII.

Ego enim accépi a Dómino quod et trádidi vobis, quóniam Dóminus Jesus in qua nocte tradebátur, accépit panem, et grátias agens fregit, et dixit : Accípite, et manducáte : hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc fácite in meam commemoratiónem. Simíliter et cálicem, postquam cœnávit, dicens : Hic calix novum testaméntum est in meo sánguine : hoc fácite, quotiescúmque bibétis, in meam commemoratiónem. Quotiescúmque enim manducábitis panem hunc, et cálicem bibétis: mortem Dómini annuntiábitis donec véniat.

Respons. VIII. Modus 7. *Sol-re.*

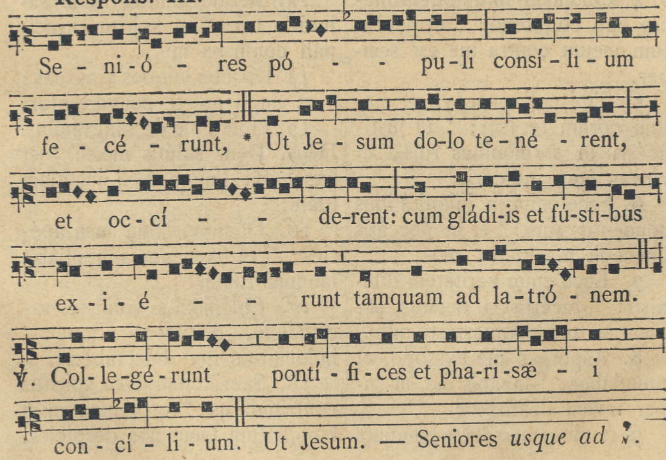

Vel Judam. *ut supra.* 230.

Lectio IX.

Itaque quicúmque manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini indígne : reus erit córporis et sánguinis Dómini. Probet autem seípsum homo : et sic de pane illo edat, et de cálice bibat. Qui enim mandúcat et bibit indígne, judícium sibi mandúcat et bibit: non dijúdicans corpus Dómini. Ideo inter vos multi infírmi et imbecílles, et dórmiunt multi. Quod si nosmetípsos dijudicarémus, non útique judicarémur. Dum judicámur autem, a Dómino corrípimur, ut non cum hoc mundo damnémur. Itaque, fratres mei, cum convenítis ad manducándum, ínvicem exspectáte. Si quis ésurit, domi mandúcet : ut non in judícium conveniátis. Cétera autem, cum vénero, dispónam.

Respons. IX. Modus 1. *Re-la.*

AD LAUDES.

1. Antiphona. *Ton. VIII. Fin.* 1.

Psalmus 50.

MISERÉRE mei Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

2. Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

3. Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me.

4. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : * et peccátum meum contra me est semper.

5. Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

6. Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

7. Ecce enim veritátem dilexisti : * incérta et occúlta sapientiæ tuæ manifestásti mihi.

8. Aspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

9. Audítui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exsultábunt ossa humiliáta.

10. Avérte fáciem tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

11. Cor mundum crea in me Deus : * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

12. Ne projícias me a fácie tua : * et Spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

13. Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confírma me.

14. Docébo iníquos vias tuas : * et ímpii ad te converténtur.

15. Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salútis meæ : * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

16. Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

17. Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique : * holocáustis non delectáberis.

18. Sacrifícium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum et humiliátum Deus non despícies.

19. Benígne fac Dómine in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

20. Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta : *

Tractus.

Antiph. 1. Justificeris.

2. Antiphona. *Ton. II.*

Psalmus 89.

DÓMINE, refúgium factus es nobis, * a generatióne in generatiónem.

2. Priúsquam montes fíerent, aut formarétur terra et orbis : * a sǽculo et usque in sǽculum tu es Deus.

3. Ne avértas hóminem in humilitátem : * et dixísti : Convertímini fílii hóminum.

4. Quóniam mille anni ante óculos tuos, * tamquam dies hestérna, quæ prætériit,

5. Et custódia in nocte, * quæ pro níhilo habéntur, eórum anni erunt.

6. Mane sicut herba tránseat, mane flóreat, et transeat: * véspere décidat, indúret, et aréscat.

7. Quia defécimus in ira tua, * et in furóre tuo turbáti sumus.

8. Posuísti iniquitátes nostras in conspéctu tuo: * sǽculum nostrum in illuminatióne vultus tui.

9. Quóniam omnes dies nostri defecérunt : * et in ira tua defécimus.

10. Anni nostri sicut aránea meditabúntur : * dies annórum nostrórum in ipsis, septuagínta anni.

11. Si autem in potentátibus, octogínta anni : * et ámplius eórum, labor et dolor.

12. Quóniam supervénit mansuetúdo : * et corripiémur.

13. Quis novit potestátem iræ tuæ : * et præ timóre tuo iram tuam dinumeráre ?

14. Déxteram tuam sic notam fac : * et erudítos corde in sapiéntia.

15. Convértere Dómine úsquequo? * et deprécabilis esto super servos tuos.

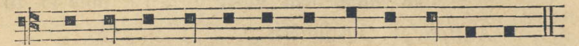
16. Repléti sumus mane mise-

ricórdia tua : * et exsultávimus, et delectáti sumus ómnibus diébus nostris.

17. Lætáti sumus pro diébus, quibus nos humiliásti : * annis, quibus vídimus mala.

18. Réspice in servos tuos, et in ópera tua : * et dírige fílios eórum.

19. Et sit splendor Dñi Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos: *

Tractus.

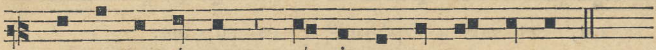
et o-pus má-nu-um nostrá-rum dí-ri-ge.

Antiph. 2. Dóminus.

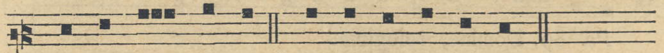
3. Antiphona. *Ton. VIII. Fin.* 1.

Con-trí-tum est cor me-um in mé-di-o me-i,

contre-mu-é-runt ómni-a os-sa me-a.

Ps. 62. Deus, Deus meus.

Psalmus 62.

DEUS Deus meus * ad te de luce vígilo.

2. Sitívit in te ánima mea, * quam multiplíciter tibi caro mea.

3. In terra desérta, et invia, et inaquósa : * sic in sancto appárui tibi, ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

4. Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas : * lábia mea laudábunt te.

5. Sic benedícam te in vita mea : * et in nómine tuo levábo manus meas.

6. Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea : * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

7. Si memor fui tui super stratum meum, in matutínis meditábor in te : * quia fuísti adjútor meus.

8. Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, adhæsit ánima mea post te : * me suscépit déxtera tua.

9. Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ : * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

10. Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo : * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Psalmus 66.

11. DEUS misereátur nostri, et benedícat nobis : * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

12. Ut cognoscámus in terra viam tuam : * in ómnibus Géntibus salutáre tuum.

13. Confiteántur tibi pópuli Deus : * confiteántur tibi pópuli omnes.

14. Læténtur et exsúltent Gentes: * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et Gentes in terra dírigis.

15. Confiteántur tibi pópuli Deus, confiteántur tibi pópuli omnes : * terra dedit fructum suum.

16. Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus : *

Tractus.

et mé-tu-ant e-um omnes fi-nes ter-ræ.

Antiph. 3. Contritum.

4. Antiphona. *Ton. IV. Fin.* 1.

Exhor-tá-tus es in vir-tú-te tu-a, et in re-

fecti-ó-ne sancta tu-a Dómi-ne.

Cant. Moysi. Cantémus.

Canticum Moysi.

Exod. 15.

CANTÉMUS Dómino : glorióse enim magnificátus est, * equum et ascensórem dejécit in mare.

2. Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus, * et factus est mihi in salútem :

3. Iste Deus meus, et glorificábo eum : * Deus patris mei, et exaltábo eum.

4. Dóminus quasi vir pugnátor, omnípotens nomen ejus. * Currus Pharaónis et exércitum ejus projécit in mare.

5. Elécti príncipes ejus submérsi sunt in mari Rubro : * abyssi operuérunt eos, descendérunt in profúndum quasi lapis.

6. Déxtera tua Dómine magnificáta est in fortitúdine : déxtera tua Dómine percússit inimícum. * Et in multitúdine glóriæ tuæ deposuísti adversários tuos :

7. Misísti iram tuam, quæ devorávit eos sicut stípulam. * Et in spíritu furóris tui congregátæ sunt aquæ :

8. Stetit unda fluens, * congregátæ sunt abyssi in médio marí.

9. Dixit inimícus : Pérsequar et comprehéndam, * dívidam spólia, implébitur ánima mea :

10. Evaginábo gládium meum, * interfíciet eos manus mea.

11. Flavit spíritus tuus, et opéruit eos mare : * submérsi sunt quasi plumbum in aquis veheméntibus.

12. Quis símilis tui in fórtibus Dómine ? * quis símilis

tui, magníficus in sanctitáte, terríbilis atque laudábilis, fáciens mirabília?

13. Extendísti manum tuam, et devorávit eos terra. * Dux fuísti in misericórdia tua pópulo quem redemísti.

14. Et portásti eum in fortitúdine tua, * ad habitáculum sanctum tuum.

15. Ascendérunt pópuli, et iráti sunt: * dolóres obtinuérunt habitatóres Philísthiim.

16. Tunc conturbáti sunt príncipes Edom, robústos Moab obtínuit tremor: * obriguérunt omnes habitatóres Chánaan.

17. Irruat super eos formído et pavor, * in magnitúdine bráchii tui:

18. Fiant immóbiles quasi lapis, donec pertránseat pópulus tuus Dómine, * donec pertránseat pópulus tuus iste, quem possedísti.

19. Introdúces eos, et plantábis in monte hereditátis tuæ, * firmíssimo habitáculo tuo quod operátus es Dómine:

20. Sanctuárium tuum Dómine, quod firmavérunt manus tuæ. * Dóminus regnábit in ætérnum et ultra.

21. Ingréssus est enim eques Phárao cum cúrribus et equítibus ejus in mare: * et redúxit super eos Dóminus aquas maris:

22. Fílii autem Israël ambulavérunt per siccum *

Tractus.

in mé - di - o e - jus.

Antiph. 4. Exhortátus.

5. Antiphona. *Ton. II.*

Oblá - tus est qui - a ip-se vó-lu - it, et

pec-cá - ta no-stra ip - se por-tá-vit.

Ps. 148, 149, 150.

Psalmus 148.

LAUDÁTE Dóminum de cœlis: * laudáte eum in excélsis.

2. Laudáte eum omnes Angeli ejus: * laudáte eum omnes virtútes ejus.

3. Laudáte eum sol et luna: * laudáte eum omnes stellæ, et lumen.

4. Laudáte eum cœli cœlórum: * et aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini.

5. Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

6. Státuit ea in ætérnum, et in sǽculum sǽculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

7. Laudáte Dóminum de terra, * dracónes, et omnes abýssi.

8. Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum: * quæ fáciunt verbum ejus:

9. Montes, et omnes colles, * ligna fructífera, et omnes cedri.

10. Béstiæ, et univérsa pécora: * serpéntes, et vólucres pennátæ:

11. Reges terræ, et omnes pópuli: * príncipes, et omnes júdices terræ.

12. Júvenes, et vírgines: senes cum junióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

13. Conféssio ejus super cœlum, et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.

14. Hymnus ómnibus sanctis ejus: * fíliis Israël, pópulo appropinquánti sibi.

Psalmus 149.

15. CANTÁTE Dómino cánticum novum: * laus ejus in ecclésia sanctórum.

16. Lætétur Israël in eo, qui fecit eum: * et fílii Sion exsultent in rege suo.

17. Laudent nomen ejus in choro: * in tympano, et psaltério psallant ei:

18. Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: * et exaltábit mansuétos in salútem.

19. Exsultábunt sancti in glória: * lætabúntur in cubílibus suis.

20. Exaltatiónes Dei in gútture eórum: * et gládii ancípites in mánibus eórum:

21. Ad faciéndam vindíctam in natiónibus: * increpatiónes in pópulis.

22. Ad alligándos reges eórum in compédibus: * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

23. Ut fáciant in eis judícium conscríptum: * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Psalmus 150.

24. LAUDÁTE Dóminum in sanctis ejus: * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

25. Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

26. Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério et cíthara.

27. Laudáte eum in tympano, et choro: * laudáte eum in chordis, et órgano.

28. Laudáte eum in cymbalis benesonántibus: laudáte eum in cymbalis jubilatiónis: *

Tractus.

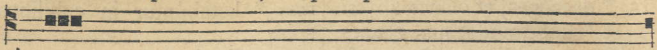
omnis spí - ri - tus laudet Dómi - num.

Antiph. 5. Oblatus.

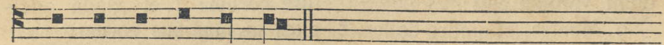
Capitulum et Hymnus non dicuntur.

℣. Homo pacis meæ, in quo spe-rá-vi.

℟. Qui edébat panes meos, ampliávit advérsum me

supplan-ta-ti-ó-nem.

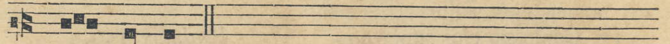
Ad Benedictus Antiphona. *Ton. I. Fin. 2.*

Trá-di-tor au-tem de-dit e-is si-gnum, di-cens:

Quem oscu-lá-tus fú-e-ro, ip-se est, te-né-

te e-um.

Cant. Zach. Benedíctus.

Canticum Zachariæ.

Lucæ 1. g.

BENEDÍCTUS Dóminus Deus Israël, * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ:

2. Et eréxit cornu salútis nobis: * in domo David púeri sui.

3. Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, prophetárum ejus:

4. Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos:

5. Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memorári testaménti sui sancti.

6. Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis:

7. Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

8. In sanctitáte, et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

9. Et tu puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus:

10. Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus: * in remissiónem peccatórum eórum:

11. Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos, óriens ex alto:

12. Illumináre his qui in tenebris, et in umbra mortis sedent: *

Tractius.

ad dirigéndos pedes nostros in vi-am pa-cis.

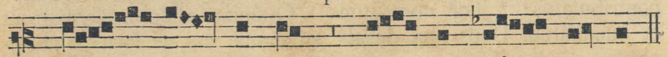
Antiph. Traditor.

Interim, dum dicitur Canticum Benedíctus. *exstinctis prius omnibus candelis in candelabro triangulari, præter unam, quæ posita est in summitate candelabri, exstinguuntur paulatim sex candelæ positæ a principio supra altare, ita ut in ultimo Versu exstinguatur ultima candela: similiter exstinguuntur lampades et luminaria per ecclesiam.*

Cum repetitur Antiph. Tráditor. *accipitur suprema candela ex candelabro, et absconditur sub Altari in cornu Epistolæ. Repetita Antiph. post* Benedíctus. *dicitur:*

℣. Chri-stus fa-ctus est pro no-bis ob-

é-di-ens us-que ad mor-tem.

Et sic dicitur etiam per omnes Horas diei.

Cum incipitur ℣. Christus factus est. *omnes genuflectunt: et eo finito, dicitur* Pater noster, *totum sub silentio.*

Postea aliquantulum altius

Psalmus 50.

MISERÉRE mei Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

2. Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

3. Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me.

4. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

5. Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

6. Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

7. Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

8. Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

9. Audítui meo dabis gáudium et lætítiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

10. Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

11. Cor mundum crea in me Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

12. Ne projícias me a fácie tua: * et Spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

13. Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.

14. Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

15. Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salútis meæ: * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

16. Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

17. Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocáustis non delectáberis.

18. Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum et humiliátum Deus non despícies.

19. Benígne fac Dómine in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

20. Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Quo finito, sine Orémus, *dicitur simili voce :*

Oratio.

RÉSPICE, quæsumus Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre torméntum. *Sed* Qui tecum vivit. *dicitur sub silentio.*

Finita Oratione, fit fragor et strepitus aliquantulum: mox profertur candela accensa de sub Altari, et omnes surgunt, et cum silentio discedunt.

Sic terminantur omnes Horæ hoc Triduo usque ad Vesperas Sabbati sancti.

AD PRIMAM.

Dictis secreto Pater noster. Ave Maria, *et* Credo, *absolute inchoatur a Psalmis consuetis, qui sunt ut in Festis.*

Psalmus 53.

DEUS in nómine tuo salvum me fac: * et in virtúte tua júdica me.

Deus exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, et fortes quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me: * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis: * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo Dómine: quóniam bonum est:

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Psalmus 118.

BEÁTI immaculáti in via: * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti, qui scrutántur testimónia ejus: * in toto corde exquírunt eum.

Non enim qui operántur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandásti * mandáta tua custodíri nimis.

Utinam dirigántur viæ meæ, * ad custodiéndas justificatiónes tuas!

Tunc non confúndar, * cum perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directióne cordis: * in eo quod dídici judícia justitiæ tuæ.

Justificatiónes tuas custódiam: * non me derelínquas usquequáque.

In quo córrigit adolescéntior viam suam? * in custodiéndo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te: * ne repéllas me a mandátis tuis.

In corde meo abscóndi elóquia tua: * ut non peccem tibi.

Benedíctus es Dómine: * doce me justificatiónes tuas.

In lábiis meis * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor: * et considerábo vias tuas.

In justificatiónibus tuis meditábor: * non oblivíscar sermónes tuos.

RETRÍBUE servo tuo, vivífica me: * et custódiam sermónes tuos.

Revéla óculos meos: * et considerábo mirabília de lege tua.

Incola ego sum in terra: * non abscóndas a me mandáta tua.

Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas, * in omni témpore.

Increpásti supérbos: * maledícti qui declínant a mandátis tuis.

Aufer a me oppróbrium, et contémptum: * quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes, et advérsum me loquebántur: * servus autem tuus exercebátur in justificatiónibus tuis.

Nam et testimónia tua meditátio mea est: * et consílium meum justificatiónes tuæ.

Adhæsit paviménto ánima mea: * vivífica me secúndum verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, et exaudísti me: * doce me justificatiónes tuas.

Viam justificatiónum tuárum ínstrue me: * et exercébor in mirabílibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tædio: * confírma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove a me: * et de lege tua miserére mei.

Viam veritátis elégi: * judícia tua non sum oblítus.

Adhæsi testimóniis tuis, Dómine: * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucúrri, * cum dilatásti cor meum.

Deinde dicitur flexis genibus ℣. Christus factus est. Pater noster., *Psalm.* Miserére. *et Oratio* Réspice *ut ad Laudes.* 239.

In hoc triduo non annuntiatur aliquid de Martyrologio, nec dicitur Pretiósa.

AD TERTIAM.

Dictis secreto Pater noster, Ave María. *absolute inchoatur a Psalmis consuetis.*

Psalmus.

LEGEM pone mihi Dómine viam justificatiónum tuarum: * et exquíram eam semper.

Da mihi intelléctum, et scrutábor legem tuam: * et custódiam illam in toto corde meo.

Deduc me in sémitam mandatórum tuórum: * quia ipsam vólui.

Inclína cor meum in testimónia tua: * et non in avarítiam.

Avérte óculos meos ne vídeant vanitátem: * in via tua vivífica me.

Státue servo tuo elóquium tuum, * in timóre tuo.

Amputa opprobrium meum, quod suspicátus sum: * quia judícia tua jucúnda.

Ecce concupívi mandáta tua: * in æquitáte tua vivífica me.

Et véniat super me misericórdia tua Dómine: * salutáre tuum secúndum elóquium tuum.

Et respondébo exprobrántibus mihi verbum * quia sperávi in sermónibus tuis.

Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis usquequaque: * quia in judíciis tuis supersperávi.

Et custódiam legem tuam semper: * in sǽculum et in sǽculum sǽculi.

Et ambulábam in latitúdine: * quia mandáta tua exquisívi.

Et loquébar in testimóniis tuis in conspéctu regum: * et non confundébar.

Et meditábar in mandátis tuis, * quæ diléxi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua, quæ diléxi: * et exercébar in justificatiónibus tuis.

MEMOR esto verbi tui servo tuo, * in quo mihi spem dedísti.

Hæc me consoláta est in humilitáte mea: quia elóquium tuum vivificávit me.

Supérbi iníque agébant usquequáque: * a lege autem tua non declinávi.

Memor fui judiciórum tuórum a sǽculo Dómine: * et consolátus sum.

Deféctio ténuit me, * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant justificatiónes tuæ, * in loco peregrinatiónis meæ.

Memor fui nocte nominis tui Dñe: * et custodívi legem tuam.

Hæc facta est mihi: * quia justificatiónes tuas exquisívi.

Pórtio mea Dómine, * dixi custodíre legem tuam.

Deprecátus sum faciem tuam in toto corde meo: * miserére mei secúndum elóquium tuum.

Cogitávi vias meas: * et convérti pedes meos in testimónia tua.

Parátus sum, et non sum turbátus: * ut custódiam mandáta tua.

Funes peccatórum circumpléxi sunt me: * et legem tuam non sum oblítus.

Media nocte surgébam ad confitendum tibi, * super judícia justificatiónis tuæ.

Párticeps ego sum ómnium timéntium te: * et custodiéntium mandáta tua.

Misericórdia tua Dómine plena est terra: * justificatiónes tuas doce me.

BONITÁTEM fecísti cum servo tuo Dómine, * secúndum verbum tuum.

Bonitátem, et disciplinam, et scientiam doce me: * quia mandátis tuis crédidi.

Priúsquam humiliárer, ego delíqui: * proptérea elóquium tuum custodívi.

Bonus es tu: * et in bonitáte tua doce me justificatiónes tuas.

Multiplicáta est super me iníquitas superbórum: * ego autem in toto corde meo scrutábor mandáta tua.

Coagulátum est sicut lac cor eórum: * ego vero legem tuam meditátus sum.

Bonum mihi quia humiliásti me: * ut discam justificatiónes tuas.

Bonum mihi lex oris tui, * super míllia auri et argénti.

Manus tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me: * da mihi intelléctum, et discam mandáta tua.

Qui timent te vidébunt me, et lætabúntur: * quia in verba tua supersperávi.

Cognóvi Dómine quia æquitas judícia tua: * et in veritáte tua humiliásti me.

Fiat misericórdia tua ut consolétur me, * secúndum elóquium tuum servo tuo.

Véniant mihi miseratiónes tuæ, et vivam: * quia lex tua meditátio mea est.

Confundántur supérbi, quia injúste iniquitátem fecérunt in me: * ego autem exercébor in mandátis tuis.

Convertántur mihi timéntes te: * et qui novérunt testimónia tua.

Fiat cor meum immaculátum in justificatiónibus tuis, * ut non confúndar.

Deinde Christus factus est. *cum reliquis ut supra ad Laudes.* 239.

AD SEXTAM.

Dictis secreto Pater noster, Ave María. *absolute inchoatur a Psalmis consuetis.*

Psalmus.

DEFÉCIT in salutáre tuum ánima mea: * et in verbum tuum supersperávi.

Defecérunt oculi mei in elóquium tuum, * dicéntes: Quando consoláberis me?

Quia factus sum sicut uter in pruína: * justificatiónes tuas non sum oblítus.

Quot sunt dies servi tui? * quando fácies de persequéntibus me judícium?

Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes: * sed non ut lex tua.

Omnia mandáta tua véritas: * iníque persecúti sunt me, ádjuva me.

Paulo minus consummavérunt me in terra: * ego autem non derelíqui mandáta tua.

Secúndum misericórdiam tuam vivífica me: * et custódiam testimónia oris tui.

In ætérnum Dómine, * verbum tuum pérmanet in cœlo.

In generatiónem et generatiónem véritas tua: * fundásti terram, et pérmanet.

Ordinatióne tua persevérat dies: * quóniam ómnia serviunt tibi.

Nisi quod lex tua meditátio mea est: * tunc forte periíssem in humilitáte mea.

In ætérnum non oblivíscar justificatiónes tuas: * quia in ipsis vivificásti me.

Tuus sum ego, salvum me fac: * quóniam justificatiónes tuas exquisívi.

Me exspectavérunt peccatóres ut pérderent me: * testimónia tua intelléxi.

Omnis consummatiónis vidi finem: * latum mandátum tuum nimis.

Quómodo diléxi legem tuam, Dómine? * tota die meditátio mea est.

Super inimícos meos prudéntem me fecísti mandato tuo: * quia in ætérnum mihi est.

Super omnes docéntes me intelléxi: * quia testimónia tua meditátio mea est.

Super senes intelléxi: * quia mandata tua quæsívi.

Ab omni via mala prohíbui pedes meos: * ut custódiam verba tua.

A judíciis tuis non declinávi; * quia tu legem posuísti mihi.

Quam dúlcia fáucibus meis elóquia tua, * super mel ori meo!

A mandatis tuis intelléxi: * proptérea odívi ómnem viam iniquitátis.

Lucérna pédibus meis verbum tuum, * et lúmen sémitis meis.

Jurávi, et státui * custodíre judícia justítiæ tuæ.

Humiliátus sum usquequáque Dómine: * vivífica me secúndum verbum tuum.

Voluntária oris mei beneplácita fac Dómine: * et judícia tua doce me.

Anima mea in mánibus meis semper: * et legem tuam non sum oblítus.

Posuérunt peccatóres láqueum mihi: * et de mandátis tuis non errávi.

Hereditáte acquisívi testimónia tua in ætérnum: * quia exsultátio cordis mei sunt.

Inclinávi cor meum ad faciéndas justificatiónes tuas in ætérnum, * propter retributiónem.

Iníquos ódio hábui, * et legem tuam diléxi.

Adjútor et suscéptor meus es tu: * et in verbum tuum supersperávi.

Declináte a me malígni: * et scrutábor mandáta Dei mei.

Súscipe me secúndum elóquium tuum, et vivam: * et non confúndas me ab exspectatióne mea.

Adjúva me et salvus ero: * et meditábor in justificatiónibus tuis semper.

Sprevísti omnes discedéntes a judíciis tuis: * quia injústa cogitátio eórum.

Prævaricántes reputávi omnes peccatóres terræ: * ídeo diléxi testimónia tua.

Confíge timóre tuo carnes meas: * a judíciis enim tuis tímui.

Feci judícium et justítiam: * non tradas me calumniántibus me.

Súscipe servum tuum in bonum: * non calumniéntur me supérbi.

Oculi mei defecérunt in salutáre tuum: * et in elóquium justítiæ tuæ.

Fac cum servo tuo secúndum misericórdiam tuam: * et justificatiónes tuas doce me.

Servus tuus sum ego: * da mihi intelléctum, ut sciam testimónia tua.

Tempus faciéndi Dómine: * dissipavérunt legem tuam.

Ideo diléxi mandáta tua, * super aurum et topázion.

Proptérea ad ómnia mandáta tua dirigébar: * omnem viam iníquam ódio hábui.

Deinde Christus factus est, *cum reliquis ut supra ad Laudes.* 239.

AD NONAM.

Dictis secreto Pater noster. Ave María. *absolute inchoatur a Psalmis consuetis.*

Psalmus.

Mirabília testimónia tua: * ídeo scrutáta est ea ánima mea.

Declarátio sermónum tuórum illúminat: * et intelléctum dat párvulis.

Os meum apérui, et attráxi spiritum: * quia mandáta tua desiderábam.

Aspice in me, et miserére mei, * secúndum judícium diligéntium nomen tuum.

Gressus meos dírige secúndum elóquium tuum: * et non dominétur mei omnis injustítia.

Rédime me a calúmniis hóminum: * ut custódiam mandáta tua.

Faciem tuam illúmina super servum tuum: * et doce me justificatiónes tuas.

Exitus aquárum deduxérunt óculi mei: * quia non custodiérunt legem tuam.

Justus es Dómine: * et rectum judícium tuum.

Mandásti justítiam testimónia tua: * et veritátem tuam nimis.

Tabéscere me fecit zelus meus: * quia oblíti sunt verba tua inimíci mei.

Ignítum elóquium tuum veheménter: * et servus tuus diléxit illud.

Adolescéntulus sum ego, et contémptus: * justificatiónes tuas non sum oblítus.

Justítia tua, justítia in ætérnum: * et lex tua véritas.

Tribulátio, et angústia invenérunt me: * mandáta tua meditátio mea est.

Æquitas testimónia tua in ætérnum: * intelléctum da mihi, et vivam.

CLAMÁVI in toto corde meo, exáudi me Dómine: * justificatiónes tuas requíram.

Clamávi ad te, salvum me fac: * ut custódiam mandáta tua.

Prævéni in maturitáte, et clamávi: * quia in verba tua supersperávi.

Prævenérunt óculi mei ad te dilúculo, * ut meditárer elóquia tua.

Vocem meam audi secúndum misericórdiam tuam Dómine: * et secúndum judícium tuum vivífica me.

Appropinquavérunt persequéntes me iniquitáti: * a lege autem tua longe facti sunt.

Prope es tu Dómine: * et omnes viæ tuæ véritas.

Inítio cognóvi de testimóniis tuis: * quia in ætérnum fundásti ea.

Vide humilitátem meam, et éripe me: * quia legem tuam non sum oblítus.

Júdica judícium meum, et rédime me: * propter elóquium tuum vivífica me.

Longe a peccatoribus salus: * quia justificationes tuas non exquisiérunt.

Misericórdiæ tuæ multæ Dómine: * secundum judícium tuum vivífica me.

Multi qui persequúntur me, et tríbulant me: * a testimoniis tuis non declinávi.

Vidi prævaricántes, et tabescébam: * quia elóquia tua non custodiérunt.

Vide quóniam mandáta tua diléxi Dómine: * in misericórdia tua vivífica me.

Princípium verbórum tuórum, véritas: * in ætérnum ómnia judícia justítiæ tuæ.

PRÍNCIPES persecúti sunt me gratis: * et a vérbis tuis formidávit cor meum.

Lætábor ego super elóquia tua: * sicut qui invénit spolia multa.

Iniquitátem ódio hábui, et abominátus sum: * legem autem tuam diléxi.

Sépties in die laudem dixi tibi, * super judícia justítiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam: * et non est illis scandalum.

Exspectábam salutáre tuum Dómine: * et mandáta tua diléxi.

Custodívit ánima mea testimónia tua: * et diléxit ea veheménter.

Servávi mandáta tua, et testimónia tua: * quia omnes viæ meæ in conspéctu tuo.

Appropínquet deprecátio mea in conspéctu tuo Dómine: * juxta elóquium tuum da mihi intelléctum.

Intret postulátio mea in conspéctu tuo: * secundum elóquium tuum éripe me.

Eructábunt labia mea hymnum, * cum docuéris me justificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum: * quia ómnia mandáta tua æquitas.

Fiat manus tua ut salvet me: * quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi salutáre tuum Dómine: * et lex tua meditátio mea est.

Vivet ánima mea, et laudábit te: * et judícia tua adiuvábunt me.

Errávi, sicut ovis, quæ periit: * quære servum tuum, quia mandáta tua non sum oblítus.

Deinde dicitur Christus factus est. *cum reliquis ut supra ad Laudes.* 239.

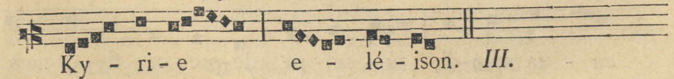
AD MISSAM.

Statio ad Sanctum Joannem in Laterano.

Introitus. Modus 4. *Mi-la.* *Gal.* 6.

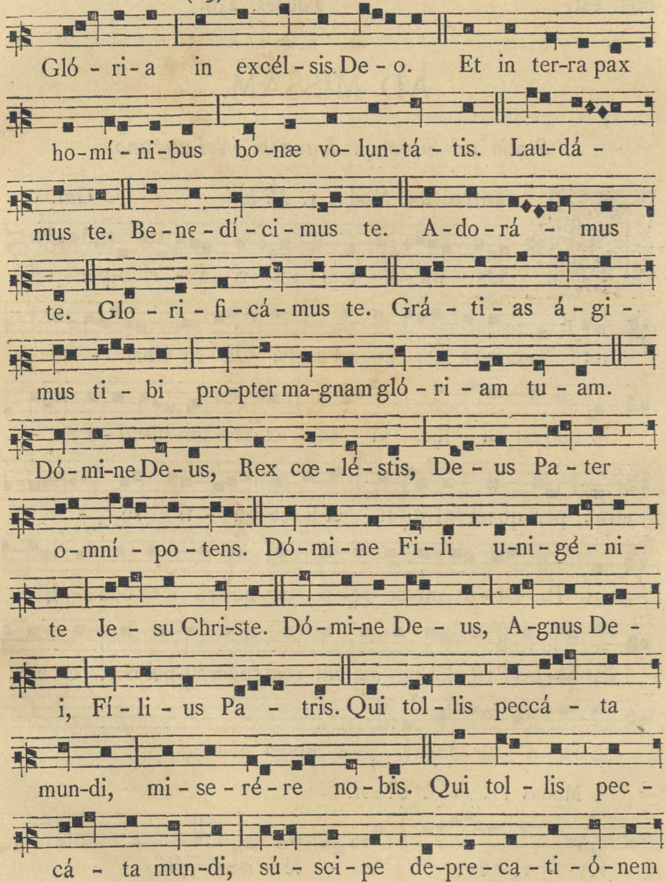
Modus 11. (13). *Ut-sol.*

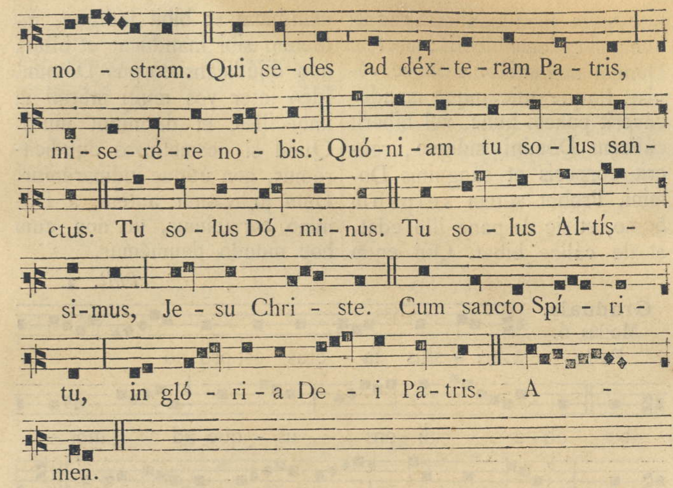

Dicitur Gloria in excélsis, *et tunc pulsantur campanæ, et deinceps non amplius usque ad Sabbatum sanctum.*

Modus II. (13). *Ut-sol.*

Oratio.

Deus, a quo et Judas reátus sui pœnam, et confessionis suæ latro præmium sumpsit, concéde nobis tuæ propitiatiónis efféctum: ut, sicut in passióne sua Jesus Christus Dóminus noster divérsa utrísque íntulit stipéndia meritórum; ita nobis, abláto vetustátis erróre, resurrectiónis suæ grátiam largiátur: Qui tecum vivit.

Et hæc Oratio tantum dicitur.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

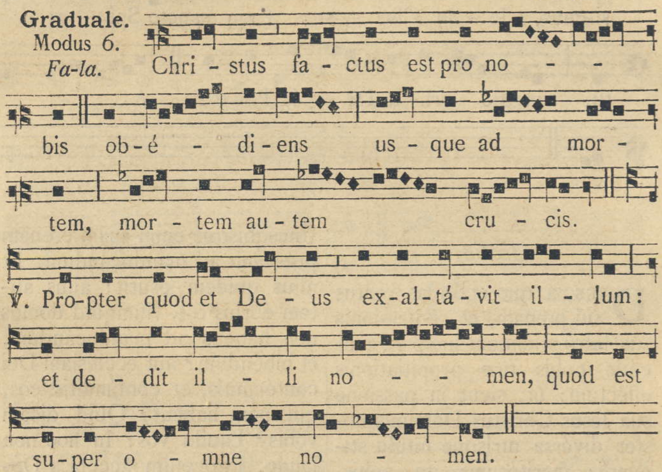
I. Corinth. II. *d.*

Fratres: Conveniéntibus vobis in unum, jam non est domínicam cœnam manducáre. Unusquísque enim suam cœnam præsúmit ad manducándum. Et álius quidem ésurit: álius autem ébrius est. Numquid domos non habétis ad manducándum, et bibéndum? aut ecclésiam Dei contémnitis, et confúnditis eos, qui non habent? Quid dicam vobis? Laudo vos? In hoc non laudo. Ego enim accépi a Dómino, quod et trádidi vobis, quóniam Dóminus Jesus, in qua nocte tradebátur, accépit panem, et grátias agens fregit, et dixit: Accípite, et manducáte: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc fácite in meam commemoratiónem. Simíliter et cálicem, postquam cœnávit, dicens: Hic calix novum testaméntum est in meo sánguine: hoc fácite quotiescúmque bibétis, in meam commemoratiónem. Quotiescúm-

que enim manducábitis panem hunc, et cálicem bibétis: mortem Dómini annuntiábitis donec véniat. Itaque quicúmque manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini indígne, reus erit córporis et sánguinis Dómini. Probet autem seípsum homo, et sic de pane illo edat, et de cálice bibat. Qui enim mandúcat et bibit indígne, judícium sibi mandúcat et bibit: non dijúdicans corpus Dómini. Ideo inter vos multi infírmi et imbecílles, et dórmiunt multi. Quod si nosmetípsos dijudicarémus, non útique judicarémur. Dum judicámur autem, a Dómino corrípimur, ut non cum hoc mundo damnémur.

Phil. 2.

Graduale. Modus 6. *Fa-la.*

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Joann. 13.

Ante diem festum Paschæ, sciens Jesus, quia venit hora eius, ut tránseat ex hoc mundo ad Patrem: cum dilexísset suos, qui erant in mundo, in finem diléxit eos. Et cœna facta, cum diábolus jam misísset in cor, ut tráderet eum Judas Simónis Iscariótæ: sciens quia ómnia dedit ei Pater in manus, et quia a Deo exívit, et ad Deum vadit: surgit a cœna, et ponit vestiménta sua: et cum accepísset línteum, præcínxit se. Deínde mittit aquam in pelvim, et cœpit laváre pedes discipulórum, et extérgere línteo, quo erat præcínctus. Venit ergo ad Simónem Petrum. Et dicit ei Petrus: Dómine, tu mihi lavas pedes? Respóndit Jesus, et dixit ei: Quod ego fácio, tu nescis modo, scies autem póstea. Dicit

ei Petrus: Non lavábis mihi pedes in ætérnum. Respóndit ei Jesus: Si non lávero te, non habébis partem mecum. Dicit ei Simon Petrus: Dómine, non tantum pedes meos, sed et manus, et caput. Dicit ei Jesus: Qui lotus est, non índiget nisi ut pedes lavet, sed est mundus totus. Et vos mundi estis, sed non omnes. Sciébat enim quisnam esset qui tráderet eum: proptérea dixit: Non estis mundi omnes. Postquam ergo lavit pedes eórum, et accépit vestiménta sua: cum recubuísset íterum, dixit eis: Scitis quid fécerim vobis? Vos vocátis me Magíster et Dómine: et bene dícitis: sum étenim. Si ergo ego lavi pedes vestros, Dóminus, et Magíster: et vos debétis alter altérius laváre pedes. Exémplum enim dedi vobis, ut quemádmodum ego feci vobis, ita et vos faciátis.

Et dicitur Credo *ut supra, pag.* 73.

Ps. 117.

Offertorium. Modus 2. *Re-fa.*

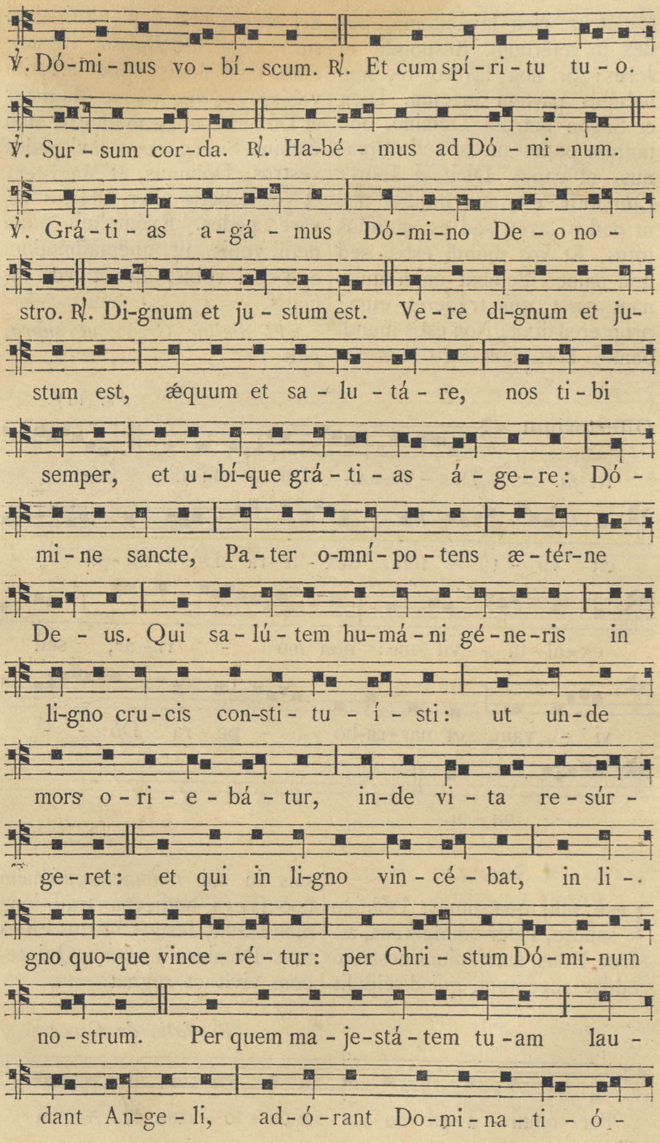

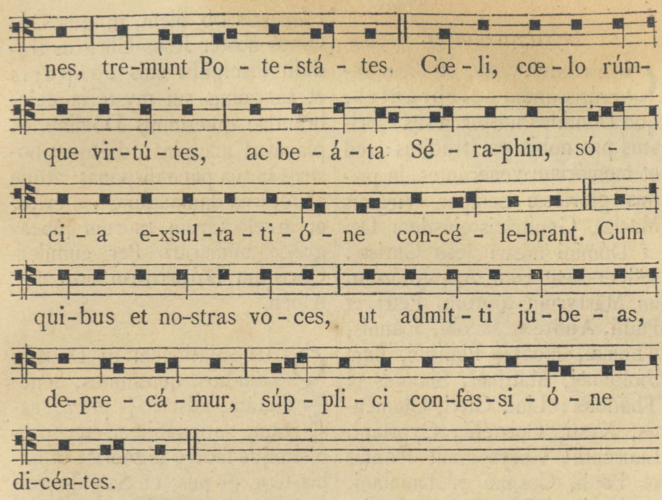
Secreta.

Ipse tibi, quæsumus, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, sacrifícium nostrum reddat accéptum, qui discípulis suis in sui commemoratiónem hoc fíeri hodiérna traditióne monstrávit, Jesus Christus Fílius tuus Dóminus noster: Qui tecum vivit et regnat.

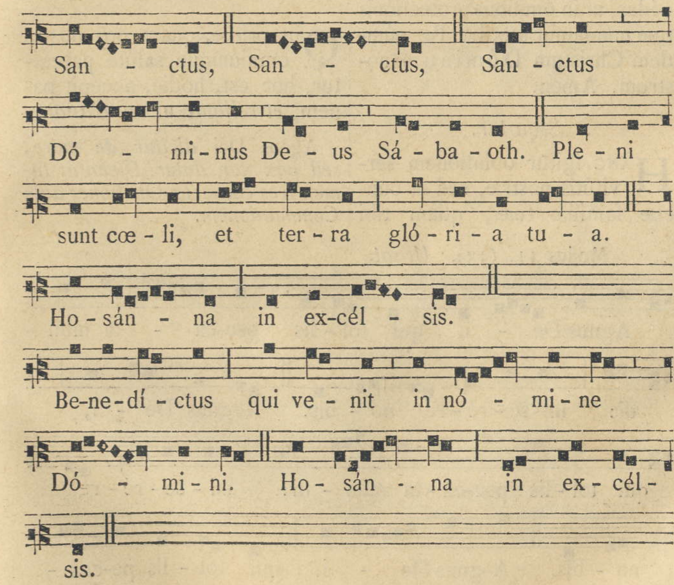
Præfatio de Cruce.

Modus. 11. (13). *Ut-sol.*

Infra actionem.

COMMUNICÁNTES, et diem sacratíssimum celebrántes, quo Dóminus noster Jesus Christus pro nobis est tráditus: sed et memóriam venerántes, in primis gloriósæ semper Vírginis Maríæ, Genitrícis ejúsdem Dei et Dómini nostri Jesu Christi: sed et beatórum Apostolórum, ac Mártyrum tuórum, Petri et Pauli, Andréæ, Jacóbi, Joánnis, Thomæ, Jacóbi, Philíppi, Bartholomǽi, Matthǽi, Simónis et Thaddǽi: Lini, Cleti, Cleméntis, Xysti, Cornélii, Cypriáni, Lauréntii, Chrysógoni, Joánnis et Pauli, Cosmæ et Damiáni, et ómnium Sanctórum tuórum; quorum méritis precibúsque concédas, ut in ómnibus protectiónis tuæ muniámur auxílio. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Sequitur.

HANC ígitur oblatiónem servitútis nostræ, sed et cunctæ famíliæ tuæ, quam tibi offérimus ob diem, in qua Dóminus noster Jesus Christus trádidit discípulis suis córporis et sánguinis sui mystéria celebránda: quæsumus Dómine, ut placátus accípias; diésque nostros in tua pace dispónas: atque ab ætérna damnatióne nos éripi, et in electórum tuórum júbeas grege numerári. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. Amen.

QUAM oblatiónem tu Deus in ómnibus, quæsumus, bene✠díctam, adscrí✠ptam, ra✠tam, rationábilem, acceptabilémque fácere dignéris: ut nobis Cor✠pus, et San✠guis fiat dilectíssimi Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi.

QUI prídie, quam pro nostra omniúmque salúte paterétur, hoc est, hódie, accépit panem, *et reliqua ut in Canone.*

Agnus Dei *dicitur de more, sed pax non datur. Dicuntur tamen tres consuetæ Orationes ante Communionem.*

Modus 11. (13). *Ut-sol.*

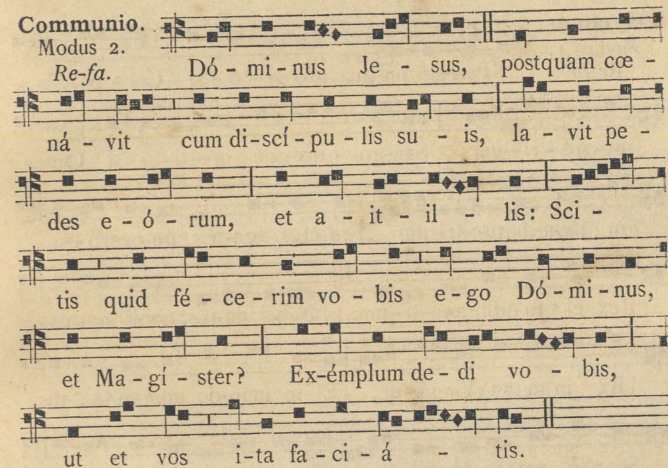

Hodie sacerdos consecrat duas Hostias, quarum unam sumit, alteram reservat pro die sequenti, in quo non conficitur Sacramentum: reservat etiam aliquas particulas consecratas, si opus fuerit pro infirmis: Sanguinem vero totum sumit: et ante ablutionem digitorum ponit Hostiam reservatam in alio calice, quem Diaconus palla et patena cooperit, et desuper velum expandit, et in medio Altaris collocat. Deinde fit communio, et completur Missa. Sacerdos autem genuflectit, quandocumque accedit, vel recedit a medio Altaris, vel transit ante Sacramentum in calice reservatum: et cum dicere debet Dóminus vobíscum, *non vertit se ad populum in medio Altaris, ne terga vertat Sacramento, sed a latere Evangelii: et in fine ibidem dat benedictionem, et non perficit circulum.*

Joann. 13.

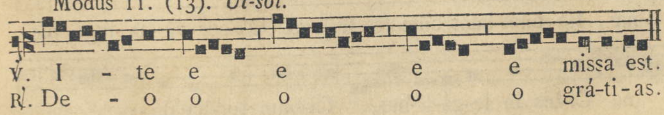
Communio. Modus 2. *Re-fa.*

Postcommunio.

REFÉCTI vitálibus aliméntis, quǽsumus Dómine Deus noster: ut, quod tempore nostræ mortalitátis exséquimur, immortalitátis tuæ múnere consequámur. Per Dóminum.

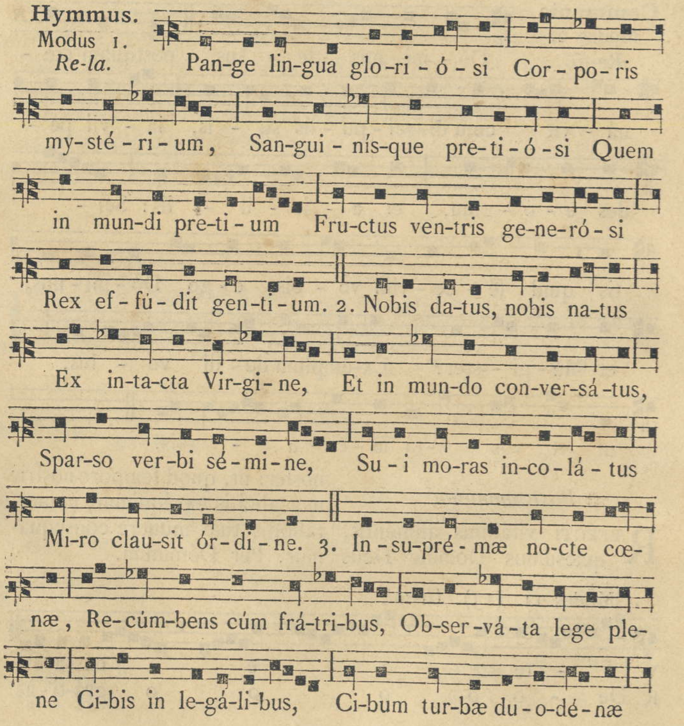
Modus 11. (13). *Ut-sol.*

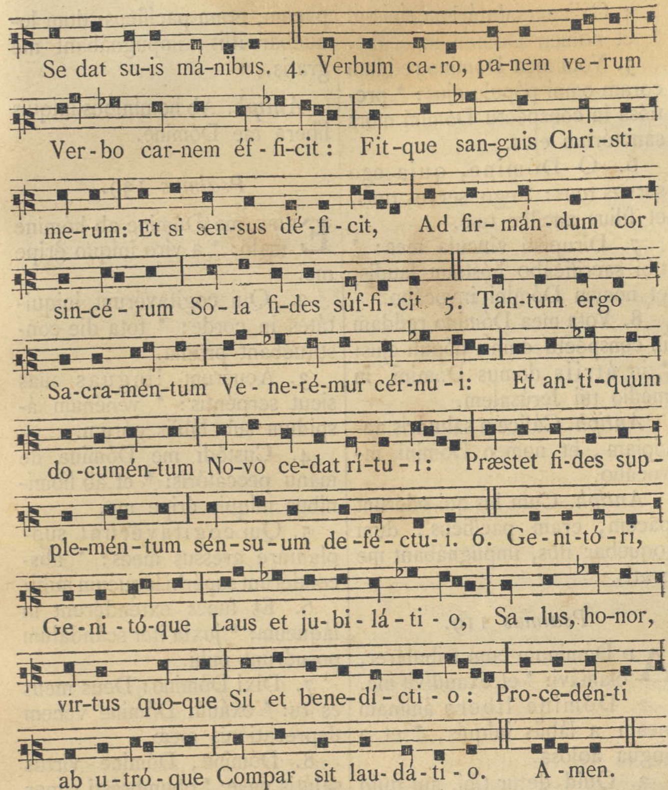

Et datur benedictio, et legitur Evangelium sancti Joannis, in cujus initio Sacerdos non signat Altare, sed seipsum tantum.

¶ Hodie paretur locus aptus in aliqua Capella Ecclesiæ, vel Altari: et decenter quoad fieri potest, ornetur cum velis et luminibus: ubi calix cum Hostia, ut supra reservata, reponatur. Finita autem Missa, accenduntur intorticia, et fit Processio more solito, alio tamen Subdiacono parato Crucem ferente. Celebrans indutus pluviali albo, stans ante Altare, imponit incensum in duobus thuribulis absque benedictione: deinde in medio genuflexus, cum altero incensat ter Sacramentum: et accepto calice cum Sacramento de manu Diaconi stantis, et cooperto extremitatibus veli, quo ejus humeri teguntur, procedit medius inter eumdem Diaconum a dextris, et Subdiaconum a sinistris sub baldachino, duobus Acolythis Sacramentum continue incensantibus, usque ad locum præparatum, ubi pro crastino servandum est. Interea dum fit Processio, cantatur.

Hymmus.
Modus 1.
Re-la.

Cum autem ventum fuerit ad locum paratum, Diaconus genuflexus a Sacerdote stante accipit calicem cum Sacramento, et ponit illum primo super Altare, ubi a Sacerdote genuflexo incensatur, ut supra: deinde reponit in capsula. Postea in Choro dicuntur Vesperæ sine cantu.

AD VESPERAS.

Vesperæ dicto secreto Pater noster. *et* Ave María. *inchoantur absolute a prima Antiph. sine cantu.*

Antiph. Calicem salutáris accípiam, et nomen Dómini invocábo.

Psalmus 115.

CRÉDIDI, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

2. Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

3. Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

4. Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini invocábo.
5. Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus.
6. O Dómine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.
7. Dirupísti víncula mea: * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.
8. Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus: * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Antiph. Cálicem salutáris accípiam, et nomen Dómini invocábo.

Antiph. Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus: dum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Psalmus 119.

Ad Dóminum cum tribulárer, clamávi: * et exaudívit me.
2. Dómine líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.
3. Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?
4. Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.
5. Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est: habitávi cum habitántibus Cedar: * multum íncola fuit ánima mea.
6. Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Antiph. Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus: dum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Antiph. Ab homínibus iníquis líbera me Dómine.

Psalmus 139.

Eripe me Dómine ab hómine malo: * a viro iníquo éripe me.
2. Qui cogitavérunt iniquitátes in corde: * tota die constituébant prœlia.
3. Acuérunt linguas suas sicut serpéntis: * venénum áspidum sub lábiis eórum.
4. Custódi me Dómine de manu peccatóris: * et ab homínibus iníquis éripe me.
5. Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos: * abscondérunt supérbi láqueum mihi:
6. Et funes extendérunt in láqueum: * juxta iter scándalum posuérunt mihi.
7. Dixi Dómino: Deus meus es tu: * exáudi Dómine vocem deprecatiónis meæ.
8. Dómine, Dómine virtus salútis meæ: * obumbrásti super caput meum in die belli:
9. Ne tradas me Dómine a desidério meo peccatóri: * cogitavérunt contra me, ne derelínquas me, ne forte exaltléntur.
10. Caput circúitus eórum: * labor labiórum ipsórum opériet eos.
11. Cadent super eos carbónes, in ignem dejícies eos: * in misériis non subsístent.
12. Vir linguósus non dirigétur in terra: * virum injústum mala cápient in intéritu.
13. Cognóvi quia fáciet Dóminus judícium ínopis: * et vindíctam paúperum.
14. Verúmtamen justi confitebúntur nómini tuo: * et habitábunt recti cum vultu tuo.

Antiph. Ab homínibus iníquis líbera me Dómine.

Antiph. Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi, et a scándalis operántium iniquitátem.

Psalmus 140.

Dómine clamávi ad te, exáudi me: * inténde voci meæ, cum clamávero ad te.
2. Dirigátur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo: * elevátio mánuum meárum sacrifícium vespertínum.
3. Pone Dómine custódiam ori meo: * et óstium circumstántiæ lábiis meis.
4. Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excusándas excusatiónes in peccátis.
5. Cum homínibus operántibus iniquitátem: * et non communicábo cum eléctis eórum.
6. Corrípiet me justus in misericórdia, et increpábit me: * óleum autem peccatóris non impínguet caput meum.
7. Quóniam adhuc et orátio mea in beneplácitis eórum: * absórpti sunt juncti petræ júdices eórum.
8. Audient verba mea quóniam potuérunt: * sicut crassitúdo terræ erúpta est super terram.
9. Dissipáta sunt ossa nostra secus inférnum: * quia ad te Dómine, Dómine óculi mei: in te sperávi, non áuferas ánimam meam.
10. Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi: * et a scándalis operántium iniquitátem.
11. Cadent in retiáculo ejus peccatóres: * singuláriter sum ego, donec tránseam.

Antiph. Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi, et a scándalis operántium iniquitátem.

Antiph. Considerábam ad déxteram, et vidébam, et non erat qui cognósceret me.

Psalmus 141.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Dóminum deprecátus sum:
2. Effúndo in conspéctu ejus oratiónem meam, * et tribulatiónem meam ante ipsum pronúntio.
3. In deficiéndo ex me spíritum meum, * et tu cognovísti sémitas meas.
4. In via hac, qua ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.
5. Considerábam ad déxteram, et vidébam: * et non erat qui cognósceret me.
6. Périit fuga a me, * et non est qui requírat ánimam meam.
7. Clamávi ad te Dómine, * dixi: Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.
8. Inténde ad deprecatiónem

meam : * quia humiliátus sum nimis.

9. Líbera me a persequéntibus me: * quia confortáti sunt super me.

10. Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo: * me exspéctant justi, donec retríbuas mihi.

Antiph. Considerábam ad déxteram et vidébam, et non erat qui cognósceret me.

Capitulum, Hymnus et ℣℣. non dicuntur in hoc triduo.

Ad Magnificat Antiph. Cœnántibus autem illis, accépit Jesus panem, et benedíxit, ac fregit, dedítque discípulis suis.

Canticum B. Mariæ Virg.

Lucæ 1. c.

MAGNÍFICAT * ánima mea Dóminum.

2. Et exsultávit spíritus meus * in Deo salutári meo.

3. Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ : * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

4. Quia fecit mihi magna qui potens est : * et sanctum nomen ejus.

5. Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.

6. Fecit poténtiam in bráchio suo : * dispérsit supérbos mente cordis sui.

7. Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

8. Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.

9. Suscépit Israël púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

10. Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sǽcula.

Antiph. Cœnántibus autem illis, accépit Jesus panem, et benedíxit, ac fregit, dedítque discípulis suis.

Deinde dicitur Christus factus est. *cum reliquis ut supra ad Laudes.* 239.

DENUDATIO ALTARIUM.

Sacerdos cum ministris denudat Altaria, legendo

Antiph. Ps. 21. Divisérunt sibi vestiménta mea: et super vestem meam misérunt sortem.

Psalmus 21.

DEUS Deus meus réspice in me: quare me dereliquísti? * longe a salúte mea verba delictórum meórum.

2. Deus meus clamábo per diem, et non exaúdies : * et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.

3. Tu autem in sancto hábitas, * laus Israël.

4. In te speravérunt patres nostri : * speravérunt et liberásti eos.

5. Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt: * in te speravérunt, et non sunt confúsi.

6. Ego autem sum vermis, et non homo: * oppróbrium hóminum, et abjéctio plebis.

7. Omnes vidéntes me, derisérunt me: * locúti sunt labiis, et movérunt caput.

8. Sperávit in Dómino, erípiat eum: * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

9. Quóniam tu es, qui extraxísti me de ventre : * spes mea ab ubéribus matris meæ. In te projéctus sum ex útero:

10. De ventre matris meæ Deus meus es tu, * ne discésseris a me :

11. Quóniam tribulátio próxima est : * quóniam non est qui ádjuvet.

12. Circumdedérunt me vítuli multi: * tauri pingues obsedérunt me.

13. Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rápiens et rúgiens.

14. Sicut aqua effúsus sum: * et dispérsa sunt ómnia ossa mea.

15. Factum est cor meum tamquam cera liquéscens * in médio ventris mei.

16. Aruit tamquam testa virtus mea, et lingua mea adhǽsit faúcibus meis: * et in púlverem mortis deduxísti me.

17. Quóniam circumdedérunt me canes multi : * concílium malignántium obsédit me.

18. Fodérunt manus meas et pedes meos: * dinumeravérunt ómnia ossa mea.

19. Ipsi vero consideravérunt et inspexérunt me: * divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

20. Tu autem Dómine, ne elongáveris auxílium tuum a me : * ad defensiónem meam cónspice.

21. Erue a frámea Deus ánimam meam : * et de manu canis únicam meam.

22. Salva me ex ore leónis, * et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

23. Narrábo nomen tuum frátribus meis : * in médio ecclésiæ laudábo te.

24. Qui timétis Dóminum, laudáte eum : * univérsum semen Jacob glorificáte eum :

25. Tímeat eum omne semen Israël: * quóniam non sprévit, neque despéxit deprecatiónem paúperis.

26. Nec avértit fáciem suam a me: * et cum clamárem ad eum, exaudívit me.

27. Apud te laus mea in ecclésia magna: * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

28. Edent páuperes, et saturabúntur : et laudábunt Dóminum, qui requírunt eum : * vivent corda eórum in sǽculum sǽculi.

29. Reminiscéntur et converténtur ad Dóminum * univérsi fines terræ :

30. Et adorábunt in conspéctu ejus * univérsæ famíliæ géntium.

31. Quóniam Dómini est regnum : * et ipse dominábitur géntium.

32. Manducavérunt et adoravérunt omnes pingues terræ: * in conspéctu ejus cadent omnes, qui descéndunt in terram.

33. Et ánima mea illi vivet : * et semen meum sérviet ipsi.

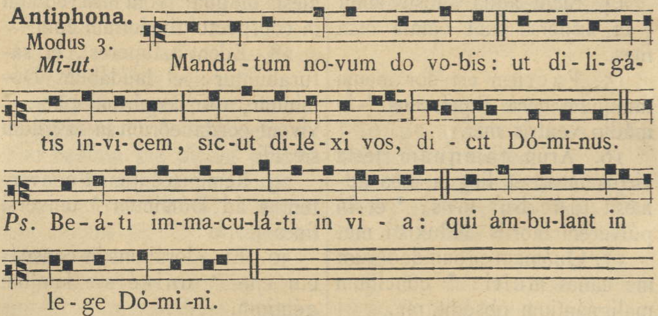
34. Annuntiábitur Dómino generátio ventúra: * et annuntiábunt cœli justítiam ejus pópulo qui nascétur, quem fecit Dóminus.

Antiph. Divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

AD LOTIONEM PEDUM.

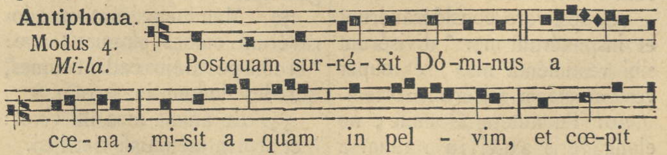
℣ *Post denudationem Altarium, hora competenti facto signo cum tabula, conveniunt Clerici ad faciendum Mandatum. Prælatus, seu Superior, super amictu et alba induitur stola, et pluviali violaceis, et in loco ad id deputato, ministrante Diacono (qui paratus cum Subdiacono, ut in Missa, paramentis albis, ei assistit), imponit incensum in thuribulo: deinde Diaconus librum Evangeliorum ante pectus tenens, genuflexus ante Superiorem, petit benedictionem: qua accepta, astantibus duobus Acolythis cum candelabris accensis, et Subdiacono librum tenente, signat librum, et incensat, et cantat, ut moris est, Evangelium:* Ante diem festum Paschæ, *ut in Missa, pag. 250. Quo finito, Subdiaconus portat librum apertum osculandum Superiori, et Diaconus eum de more incensat. Postea Superior exuitur pluviali, et per Diaconum et Subdiaconum præcingitur linteo, et sic præcinctus, assistentibus sibi iisdem Diacono et Subdiacono, accedit ad lotionem pedum: et per ordinem dispositis iis qui lavandi sunt, Clericis pelvim et aquam ministrantibus, Subdiacono singulorum pedem dextrum tenente, genuflectens singulis, illorum pedem lavat, extergit et osculatur, Diacono præbente linteum ad abstergendum. Et interim hæc subscripta cantantur.*

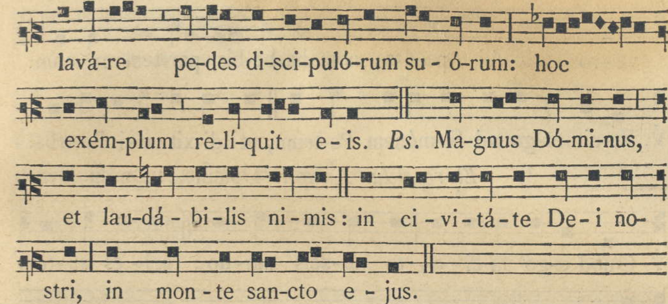
Antiphona. Modus 3. *Mi-ut.*

Et repetitur immediate Antiph. Mandatum novum. *Et sic aliæ Antiph. quæ habent Psalmos, vel Versus, repetuntur. Et de quolibet Psalmo dicitur tantum primus versus.*

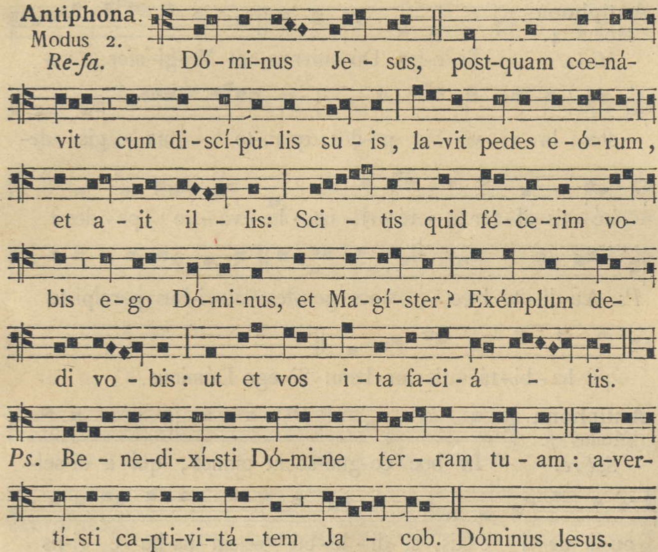
Antiphona. Modus 4. *Mi-la.*

Postquam surréxit Dóminus.

Antiphona. Modus 2. *Re-fa.*

Antiphona. Modus 5. *Fa-ut.*

ve-ro ti-bi pe-des, non ha-bé-bis par-tem me-cum.

℣. Ve-nit er-go ad Si-mónem Pe-trum, et di-xit e-i Pe-trus.

Et repetitur Antiph. Dómine, tu mihi lavas.

℣. Quod e-go fá-ci-o, tu ne-scis mo-do: sci-es au-tem póst-e-a. *Tertio repetitur Antiph.* Dómine.

Antiphona. Modus 4. *Mi-la.*

Si e-go Dó-mi-nus, et Ma-gí-ster ve-ster la-vi vo-bis pe-des: quan-to ma-gis de-bé-tis al-ter al-té-ri-us la-vá-re pe-des?

Ps. Au-dí-te hæc omnes gen-tes: áu-ri-bus percípi-te qui ha-bi-tá-tis or-bem. Si ego Dóminus.

Antiphona. Modus 7. *Sol-re.*

In hoc co-gnó-scent omnes, qui-a di-scí-pu-li me-i e-stis, si di-le-cti-ó-nem ha-bu-é-ri-tis ad ín-vi-cem. ℣. Di-xit Je-sus di-scí-pu-lis su-is.

In hoc cognóscent.

Antiphona. Modus 7. *Sol-re.*

Má-ne-ant in vo-bis fi-des, spes, cá-

ri-tas, tri-a hæc: ma-jor au-tem ho-rum est cá-ri-tas.

℣. Nunc au-tem ma-nent fi-des, spes, cá-ri-tas, tri-a hæc: ma-jor ho-rum est cá-ri-tas.

Máneant in vobis.

Antiphona. Modus 2. *Re-fa.*

Be-ne-dí-cta sit san-cta Trí-ni-tas, at-que in-di-ví-sa ú-ni-tas: con-fi-té-bimur e-i, qui-a fe-cit no-bís-cum mi-se-ri-cór-di-am su-am. ℣. Be-ne-di-cá-mus Pa-trem, et Fí-li-um, cum san-cto Spí-ri-tu. *Ps.* Quam di-lé-cta ta-ber-ná-cu-la tu-a, Dó-mi-ne vir-tú-tum! con-cupíscit, et dé-fi-cit á-ni-ma me-a in á-tri-a Dó-mi-ni.

Benedícta sit.

Antiphona. Modus 6. *Fa-la.*

U-bi cá-ri-tas, et a-mor, De-us i-bi est. ℣. Con-gre-gá-vit nos in u-num Chri-sti a-mor. ℣. Ex-sul-té-mus, et in i-pso ju-cun-

Post lotionem Superior, vel qui aliis abluit pedes, lavat manus, et abstergit alio linteo; deinde rediens ad locum, ubi prius fuerat, accipit pluviale, et stans capite detecto dicit: Pater noster. *secreto.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Tu mandásti mandáta tua, Dómine.

℟. Custodíri nimis.

℣. Tu lavásti pedes discipulórum tuórum.

℟. Opera mánuum tuárum ne despícias.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oratio.*

Adésto, Dómine quǽsumus, officio servitútis nostræ: et quia tu discípulis tuis pedes laváre dignátus es, ne despícias ópera mánuum tuárum, quæ nobis retinénda mandásti: ut, sicut hic nobis, et a nobis exterióra abluúntur inquinaménta; sic a te ómnium nostrum interióra lavéntur peccáta. Quod ipse præstáre dignéris, qui vivis et regnas Deus: per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Ad Completorium.

Non dicitur Jube, domne. *nec Lectio brevis, nec* Adjutórium. *neque Oratio Dominica; sed, facta confessione et absolutione, incipitur a Psalmis.*

Psalmus 4, 30, 90, 133 pag. 91. et sequ. et Cant. Simeonis, pag. 94.

Deinde dicitur Christus factus est. *cum reliquis ut supra ad Laudes. pag. 239.*

DE OFFICIO

IN FERIA V. CŒNÆ DOMINI, CUM BENEDICITUR OLEUM CATECHUMENORUM ET INFIRMORUM, ET CONFICITUR CHRISMA.

Hac die singulis annis benedicitur Oleum Catechumenorum, et Infirmorum, et conficitur Chrisma. Mane itaque Sacrista, vel ille ad quem spectat, omnia quæ ad Oleorum benedictionem, et Chrismatis confectionem necessaria sunt, parat, videlicet: Tres ampullas oleo mundissimo plenas, quas in sacrario ponit, et diligenter custodit; unam ad Oleum Infirmorum, aliam ad Oleum Catechumenorum, tertiam quæ major sit, ad Chrisma: Et hæc tertia cooperiri debet de panno sericeo albo; prima autem et secunda de sericeo panno alterius coloris sint copertæ: Duas mappulas mundas, sive vela, pro Diaconis, qui ampullas oleorum pro Chrismate, et oleo Catechumenorum de sacristia ad Chorum portare debent; et ultra hæc sedem, seu faldistorium, et credentiam consuetam. Paratur etiam alia sedes in presbyterio ab opposito Altaris, juxta gradus circa finem presbyterii; et ante ipsam sedem versus Altare paratur mensa mappis ornata, quæ sit juxta sedem, inter ipsam, et Altare. Juxta dictam sedem hinc, et inde, magis tamen ad finem presbyterii, posita sint scamna pro duodecim Sacerdotibus, ita ut ibidem sedentes facies vertant ad Altare.

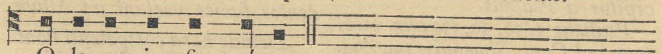
Deinde hora competenti Pontifex venit ad Ecclesiam, ubi parat se ad Missam omnibus Pontificalibus ornamentis pretiosis albi coloris. Parant se etiam ministri Pontificis, et ultra illos duodecim Presbyteri, septem Diaconi, septem Subdiaconi, Acolythi, et alii necessarii, omnes vestibus albi coloris Ordini suo congruentibus. Quibus omnibus paratis, procedunt ad Altare processionaliter, hoc modo :

In primis procedit thuriferarius, quem sequuntur duo cerofe-rarii, post hos septem Subdiaconi, bini et bini, et in tertio loco tres simul vadunt; tum septem Diaconi, etiam bini et bini, et in tertio loco tres ; post hos duode-

cim Presbyteri, bini et bini, quos sequitur Subdiaconus librum Evangeliorum portans ante pectus, cum manipulo in eo reposito; deinde Diaconus, et a dextris ejus Capellanus Assistens, quos demum Pontifex sequitur incedens medius inter duos digniores Canonicos Ecclesiæ, aut in dignitate constitutos, si Pontifex sit in Ecclesia sua, alioquin ibit medius inter Diaconum, et Assistentem. Et si Pontifex sit Archiepiscopus, vel Patriarcha, et in Ecclesia sua, portatur etiam in hujusmodi processione crux per unum ex ministris, ad hoc ordinatum, qui medius inter ceroferarios incedit.

Duodecim Presbyteri suo ordine juxta sedilia, in fine presbyterii posita, hinc et inde stabunt, vel sedebunt, aut genuflectent, prout tempus postulabit, facies semper ad Altare vertentes; post eos stabunt septem Diaconi, et post Diaconos septem Subdiaconi in gradibus presbyterii. Pontifex vero, postquam ante Altare pervenerit, facit Confessionem; incipitur Introitus; et proceditur in Missa more consueto, usque ad illum locum Canonis, ubi dicitur: Per quem hæc ómnia, Dómine, semper bona creas. *exclusive.*

Priusquam ergo Pontifex verba ipsa dicat, facta reverentia Sacramento in Altari consecrato, retrahit se ad partem Epistolæ Altaris, ubi super alium Calicem vacuum abluit digitos, et ad purificatorium extergit, et ablutio usque post communionem Pontificis reservatur. Tum facta iterum Sacramento reverentia, descendit primum gradum Altaris, et ibidem accepta mitra, vadit ad dictam sedem sibi paratam in presbyterio, ab opposito Altaris; et sedet super ipsam, versa facie ad Altare, dictam mensam ante se habens, circumstantibus ministris, Sacerdotibus, et aliis paratis prædictis, in suis locis manentibus. Tunc Archidiaconus stans apud Pontificem dicit alta voce in tono Lectionis:

Et mox unus Subdiaconus ex septem paratis prædictis cum duobus Acolythis, hinc et inde associatus, vadit ad sacristiam, ubi accipiens ampullam olei, quod pro infirmis consecrari debet, coopertam, ut invenit, portet eam sinistro brachio circumdatam ante Pontificem, ubi eam tradit in manibus Archidiaconi, plane dicens: Oleum infirmorum.

Archidiaconus præsentat illam Pontifici ad benedicendum, idem dicens, collocans eam coram eo supra mensam supradictam.

Pontifex surgens cum mitra exorcizat, et benedicit illud voce demissa, ita tamen quod a circumstantibus Sacerdotibus audiri possit, absolute dicens:

Exorcízo te, immundíssime spíritus, omnísque incúrsio sátanæ, et omne phantásma. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti; ut recédas ab hoc óleo, ut possit éffici únctio spiritális ad corroborándum templum Dei vivi: ut in eo possit Spíritus sanctus habitáre, per nomen Dei Patris omnipoténtis, et per nomen dilectíssimi Fílii ejus Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos,

et sæculum per ignem. ℟. Amen.

Deinde deposita mitra, benedicit ipsum Oleum, dicens eadem voce:

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Emítte, quǽsumus Dómine, Spíritum sanctum tuum Paráclitum de cœlis in hanc pinguédinem olívæ, quam de víridi ligno prodúcere dignátus es, ad refectiónem mentis, et córporis; ut tua sancta bene ✠ dictióne, sit omni hoc unguénto cœléstis medicínæ perúncto tutámen mentis et córporis, ad evacuándos omnes dolóres, omnes infirmitátes, omnémque ægritúdinem mentis et córporis, unde unxísti Sacerdótes, Reges, Prophétas et Mártyres; sit Chrisma tuum perféctum, Dómine, nobis a te benedíctum, permanens in viscéribus nostris. In nómine Dómini nostri Jesu Christi.

His expletis, Oleum ipsum eo modo, quo apportatum fuit, ad sacrarium reportatur, et diligentissime conservatur. Tunc Pontifex, reassumpta mitra, sedet, et lavat manus; tum surgit, et cum mitra, et cum ministris suis (ceteris Sacerdotibus, et aliis paratis in locis suis manentibus) accedit usque ad gradum Altaris, ubi, deposita mitra, facit reverentiam Sacramento; tum ascendit ad Altare, et incipiens ubi dimiserat, videlicet, Per quem hæc ómnia etc. *procedit in Missa usque ad communionem Corporis, et Sanguinis inclusive, quam Pontifex ipse solus sumit. Quo facto, Diaconus ponit Hostiam consecratam pro crastina die reservandam in Calicem, seu vasculum ad hoc paratum, et reverenter collocat ipsam super medium Altaris. Deinde Pontifex communicat Diaconum et Subdiaconum, ac alios de Clero, et postquam se purificaverit, ac etiam primam digitorum ablutionem ex alio Calice sumpserit, facta reverentia Sacramento in Altari posito, in secundo gradu Altaris mitram accipit, et redit ad prædictam sedem cum ministris suis, et aliis Assistentibus, eo ordine quo præmissum est, et ibi cum mitra sedet. Tunc Archidiaconus stans apud Pontificem dicit alta voce in tono Lectionis:*

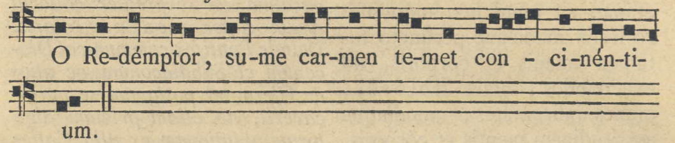
Et mox eadem voce, in tono subjungit:

Quo dicto, oblato Pontifici thuribulo, Pontifex imponit incensum, et benedicit more solito. Tum duodecim Presbyteri, septem Diaconi, et septem Subdiaconi parati prædicti, et alii ministri, quod necessarii fuerint, eo ordine quo venerunt, pergunt ad sacrarium ad deferendum cum omni decore et reverentia Oleum Chri-

smale, et Oleum Catechumenorum, ministris tamen Pontificis cum eo remanentibus. Incedunt autem redeuntes ad Chorum cum ampullis, hoc ordine: Primo thuriferarius cum thuribulo fumigante, quem sequitur Subdiaconus crucem deferens, m e d i u s *inter duos Acolythos cum cereis ardentibus; tum duo Cantores cantantes Versus:* O Redémptor. *ut infra habentur; quos sequuntur, bini et bini, Subdiaconi et Diaconi; deinde unus Subdiaconus portans vasculum cum balsamo, tum duo Diaconi ampullas olei ad sanctum Chrisma et pro oleo Catechumenorum portantes, qui habent mappulas mundas, sive vela ad collum, quorum extremitates ante pectus dependent, tenentes ipsas ampullas sinistris suis brachiis circumdatas, et extremitatibus mappularum, quæ a dextris dependent, involutas et coopertas; ita tamen, ut a medio supra videri possint. Diaconus autem, qui Oleum ad sanctum Chrisma portat, a dexteris vadit: hos sequuntur duodecim Sacerdotes, Diaconi, et Subdiaconi prædicti, bini et bini. Quibus sic a sacristia versus* P o n t i f i c e m *procedentibus, duo Cantores prædicti cantant Versus sequentes:*

Modus 2. *Re-fa.*

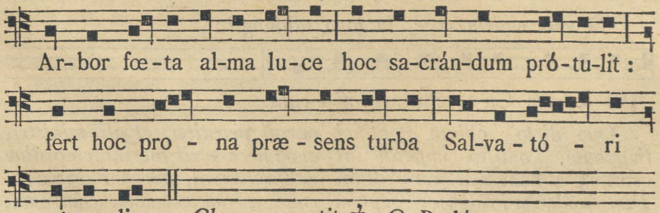

Et Chorus idem replicat. Deinde dicti duo Cantores prosequuntur sequentes Versus:

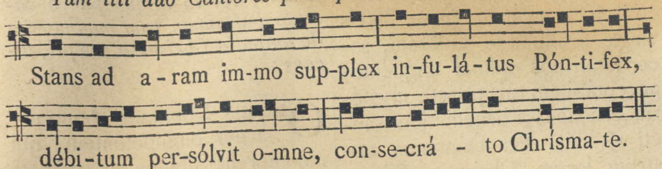
Chorus repetit. ℣. O Redémptor.

Deinde dicti duo Cantores prosequuntur ℣.

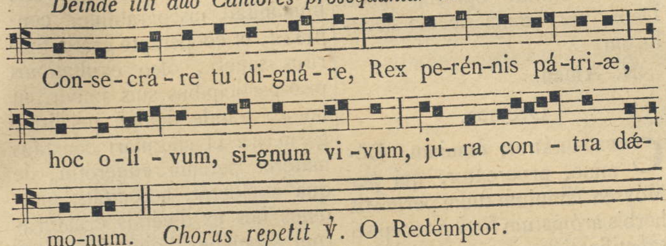
Chorus repetit ℣. O Redémptor.

Tum illi duo Cantores prosequuntur ℣.

Corus repetit ℣. O Redémptor.

Deinde illi duo Cantores prosequuntur ℣.

Chorus repetit ℣. O Redémptor.

Eis igitur ordine præmisso in Presbyterium Ecclesiæ cantando versus præmissos pervenientibus, Crux cum candelabris et incenso situatur prope Altare, juxta cornu Epistolæ; Archidiaconus, Diaconus, et Subdiaconus, ministrantes, sint circa Pontificem, hinc et inde. Sacerdotes vero duodecim parati juxta eos duo cornua faciunt, sex hinc, et sex illinc, vertentes faciem ad Altare, a lateribus assistentes Pontifici, tamquam ejus testes, et ministerii sacri Chrismatis cooperatores. Diaconi vero post tergum Pontificis, et post eos, Subdiaconi parati stant, tamquam ministri, et inspectores. Interim Diaconi ampullas olei Chrismalis, et olei Catechumenorum portantes, et Subdiaconus cum balsamo subsistunt, quousque omnes prædicti in suis locis fuerint ordinati. Omnibus itaque dispositis, Diaconus ampullam o l e i *Chrismalis ferens venit ante Pontificem, et Archidiaconus* i l l a m *involutam cum* m a p p u l a, *quam Diaconus ipse circa collum portavit, de manu ejus accipiens, eam sic involutam ostendit Pontifici sedenti, et illam super mensam ante Episcopum positam collocat diligenter, alio Diacono ampullam aliam assidue inter* b r a c h i a *tenente. Tunc Subdiaconus vasculum cum balsamo portans, illud tradit Archidiacono, qui balsamum Pontifici similiter* o s t e n d e n s *ipsum supra mensam collocat. Tum Pontifex, deposita mitra, surgit, et versus ad Altare, habens ante se super mensam ampullam olei Chrismalis, et balsamum, ante omnia benedicit ipsum balsamum, dicens:*

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, mysteriórum cœléstium et virtútum ómnium præparátor, nostras, quǽsumus, preces

exáudi, hanc odoríferam sicci córticis lácrymam (quæ felícis virgæ profluéndo sudórem, sacerdotáli nos opímat unguénto) acceptábilem tuis præsta mystériis, et concéssa benedictióne sancti ✠ fica. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum.

℟. Amen.

Orémus.

Creaturárum ómnium, Dómine, procreátor, qui per Móysen fámulum tuum permístis herbis arómatum fíeri præcepísti sanctificatiónem unguénti; cleméntiam tuam supplíciter depóscimus, ut huic unguénto, quod radix prodúxit stírpea, spirituálem grátiam largiéndo, plenitúdinem sancti ✠ ficatiónis infúndas. Sit nobis, Dómine, fídei hilaritáte condítum; sit sacerdotális unguénti Chrisma perpétuum; sit ad cœléstis vexílli impressiónem digníssimum; ut quicúmque Baptísmate sacro renáti isto fúerint liquóre perúncti, córporum atque animárum benedictiónem pleníssimam consequántur, et beátæ fídei colláto múnere perénniter ampliéntur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum.

℟. Amen.

Deinde accepta mitra, stans adhuc Pontifex miscet super Patenam, vel in aliquo parvo vasculo balsamum cum modico olei de ampulla Chrismali sumpti, dicens:

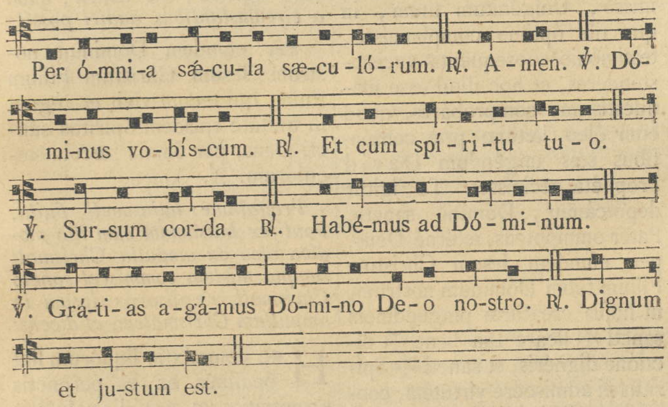
Orémus Dóminum Deum nostrum omnipoténtem, qui incomprehensíbilem unigéniti Fílii sui sibíque coætérni divinitátem mirábili dispositióne veræ humanitáti inseparabíliter conjúnxit, et cooperánte grátia Spíritus sancti, óleo exultatiónis præ particípibus suis linívit, ut homo, fraude diáboli pérditus, gémina et singulári constans matéria, perénni redderétur, de qua excíderat, hereditáti; quátenus hos ex divérsis creaturárum speciébus liquóres creátos sanctæ Trinitátis perfectióne bene ✠ dícat, et benedicéndo sancti ✠ ficet, concedátque, ut simul permísti unum fiant; et quicúmque extérius inde perunctus fúerit, ita intérius liniátur, quod ómnibus sórdibus corporális matériæ carens, se partícipem regni cœlésti éffici gratulétur. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: qui cum eo vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Quo facto, sedet Pontifex, retenta mitra, et halat plane tertio, in modum Crucis, super os ampullæ Chrismalis involutæ ante se super mensam stantis. Deinde duodecim Sacerdotes parati, qui juxta eum sunt, ordinatim facientes reverentiam Sacramento in Altari posito, et Pontifici, ad mensam prædictam accedunt, e stantes ante eam singuli successive eodem modo, ut Pontifex fecerat, in modum Crucis super os ampullæ prædictæ halant. Tum reverentiam, ut supra, facientes, ad loca sua revertuntur. Quo facto, surgit Pontifex, et stans, cum mitra, legendo dicit exorcismum Chrismalem, absolute dicens:

BENEDICTIO CHRISMATIS.

Exorcízo te, creatúra ólei, per Deum Patrem omnipoténtem, qui fecit cœlum et terram, mare, et ómnia quæ in eis sunt, ut omnis virtus adversárii, omnis exércitus diáboli, omnísque incúrsio, et omne phantásma sátanæ eradicétur, et effugétur a te; ut fias ómnibus qui ex te ungéndi sunt, in adoptiónem filiórum, per Spíritum sanctum. In nómine Dei Pa ✠ tris omnipoténtis, et Jesu ✠ Christi Fílii ejus Dómini nostri, qui cum eo vivit et regnat Deus, in unitáte ejúsdem Spíritus ✠ sancti.

Deinde, deposita mitra, extensis manibus ante pectus, dicit Præfationem.

Vere dignum et justum est, æquum et salutáre, nos tibi semper, et ubíque grátias agere, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus. Qui in princípio, inter cétera bonitátis tuæ múnera, terram prodúcere fructífera ligna jussísti, inter quæ hujus pinguíssimi liquóris minístræ olívæ nasceréntur, quarum fructus sacro Chrísmati deservíret. Nam et David Prophético spíritu grátiæ tuæ sacraménta prænóscens, vultus nostros in óleo exhilarándos esse cantávit: et cum mundi crímina dilúvio quondam expiaréntur effúso, similitúdinem futúri múneris columba demónstrans per olívæ ramum, pacem terris rédditam

nuntiávit. Quod in novíssimis tempóribus maniféstis est efféctibus declarátum, cum baptísmatis aquis ómnium críminum commíssa deléntibus, hæc ólei únctio vultus nostros jucúndos éfficit, ac serénos. Inde etiam Móysi fámulo tuo mandátum dedísti, ut Aaron fratrem suum prius aqua lotum per infusiónem hujus unguénti constitúeret Sacerdótem. Accéssit ad hoc ámplior honor, cum Fílius tuus Jesus Christus Dóminus noster lavári se a Joánne undis Jordánicis exegísset; ut Spíritu sancto in colúmbæ similitúdine désuper misso, Unigénitum tuum, in quo tibi óptime complacuísse, testimónio subsequéntis vocis osténderes, et hoc illud esse manifestíssime comprobáres, quod eum óleo lætítiæ præ consórtibus suis ungéndum David Prophéta cecinísset. Te ígitur deprecámur, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, per eúmdem Jesum Christum Fílium tuum Dóminum nostrum, ut hujus creatúræ pinguédinem sancti ✠ ficáre tua bene ✠ dictióne dignéris, et sancti ✠ Spíritus ei admiscére virtútem, cooperánte Christi Fílii tui poténtia, a cujus nómine sancto Chrisma nomen accépit, unde unxísti Sacerdótes, Reges, Prophétas, et Mártyres; ut spirituális lavácri baptísmo renovándis creatúram Chrísmatis in sacraméntum perféctæ salútis vitǽque confírmes; ut sanctificatióne unctiónis infúsa, corruptióne primæ nativitátis absórpta, sanctum uniuscujúsque templum acceptábilis vitæ innocéntiæ odóre redoléscat; ut secúndum constitutiónis tuæ sacraméntum, régio, et sacerdotáli, propheticóque honóre perfúsi, vestiménto incorrúpti múneris induántur; ut sit his, qui renáti fúerint ex aqua, et Spíritu sancto, Chrisma salútis, eósque ætérnæ vitæ partícipes, et cœléstis glóriæ fáciat esse consórtes.

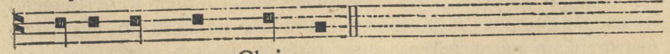
Quod sequitur dicit submissa voce legendo, ita tamen, quod a circumstantibus audiri possit:

Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spiritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Præfatione hujusmodi finita, Pontifex balsamum cum illo modico oleo ex ampulla Chrismali sumpto mistum commiscet sancto Chrismati, reponens ipsum in ampullam Chrismalem, et dicens:

Hæc commíxtio liquórum fiat ómnibus ex ea perúnctis propitiátio, et custódia salutáris in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Tum Diaconus, qui ampullam Chrismalem de sacristia portavit, deponit mappulam, sive velum de ipsa ampulla, dimissa ei sua serica veste alba, quam antea habebat, et Pontifex capite inclinato, salutat Chrisma dicens:

Et hoc secundo, et tertio facit, semper altius dicendo; quod postquam tertio dixerit, osculatur labium ampullæ; quo facto, sedet Pontifex, et accipit mitram. Tum singuli duodecim Sacerdotes parati prædicti accedunt successive per ordinem ad mensam, supra quam posita est ampulla Chrismatis, et factis reverentiis Sacramento in Altari posito, et Pontifici, tertio in varia distantia genuflectunt coram ampulla, qualibet vice semper altius dicendo in tono prædicto: Ave sanctum Chrisma.

Quo tertio dicto, labium ampullæ reverenter osculantur, et ad sua loca revertuntur. Quo peracto, ampulla in uno latere mensæ prædictæ collocatur. Et mox Diaconus aliam ampullam sua veste coopertam cum oleo Catechumenorum ferens, accedit ad præsentiam Pontificis, et ampullam ipsam sine mappula, quam Diaconus ipse circa collum retinet, tradit Archidiacono, qui illam suscipiens, eam ostendit Pontifici, et collocat supra mensam prædictam in medio ante Pontificem; super quam ampullam statim tam ipse Pontifex, quam etiam duodecim Presbyteri prædicti halant, prout supra de ampulla Chrismatis factum est. Quo facto, Pontifex surgens cum mitra, submissa voce legendo absolute exorcismum olei Catechumenorum, dicit:

BENEDICTIO OLEI CATECHUMENORUM.

Exorcízo te, creatura ólei, in nómine Dei Pa ✠ tris omnipoténtis, et in nómine Jesu ✠ Christi, et Spíritus ✠ sancti, ut in hac invocatióne indivíduæ Trinitátis, atque uníus virtúte Deitátis, omnis nequíssima virtus adversárii, omnis inveteráta malítia diáboli, omnis violénta incúrsio, omne confúsum et cæcum phantásma eradicétur, et effugétur, et discédat a te; ut divínis Sacraméntis purificáta fias in adoptiónem carnis et spíritus, eis qui ex te ungéndi sunt, in remissiónem ómnium peccatórum; ut efficiántur eórum córpora ad omnem grátiam spirituálem accipiéndam sanctificáta. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sǽculum per ignem. ℟. Amen.

Deinde, deposita mitra, Pontifex stans benedicit dictum oleum Catechumenorum eadem voce dicens:

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, incrementórum ómnium et proféctuum spirituálium remunerátor, qui virtúte sancti Spíritus imbecillárum méntium rudiménta confírmas, te orámus, Dómine, ut emíttere dignéris tuam bene ✠ dictiónem super hoc óleum, et ventúris ad beátæ regeneratiónis lavácrum tríbuas per unctiónem hujus creatúræ purgatiónem mentis et córporis; ut si quæ illis adversántium spirítuum inhæsére máculæ, ad tactum sanctificáti ólei hujus abscédant:

nullus spirituálibus nequítiis locus, nulla réfugis virtútibus sit facúltas, nulla insidiántibus malis laténdi licéntia relinquátur. Sed veniéntibus, ad fidem servis tuis, et sancti Spíritus tui operatióne mundándis, sit unctiónis hujus præparátio útilis ad salútem, quam étiam cœléstis regenerationis nativitáte in Sacraménto sunt Baptísmatis adeptúri. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sǽculum per ignem. ℟. Amen.

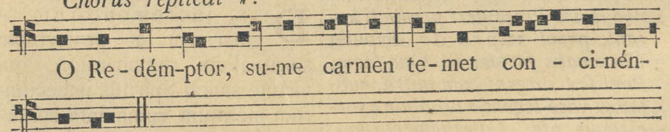
Deinde Pontifex, et successive duodecim Sacerdotes prædicti reverenter salutant oleum ipsum, dicentes tertio in tono Lectionis:

Et postquam tertio id fecerint, osculantur os ipsius ampullæ, prout supra de Chrismate positum est. His itaque peractis, ambæ ampullæ per dictos duos Diaconos, eo ordine et decore, quo delatæ fuerant, ad sacrarium sive sacristiam processionaliter reportantur. Interim dum reportantur, duo præmissi Cantores cantant hos ℣. ℣.:

Chorus replicat ℣.

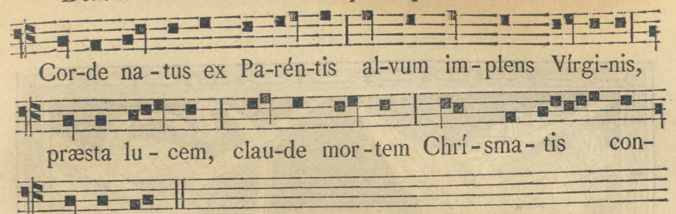

Tum dicti duo Cantores prosequuntur ℣.

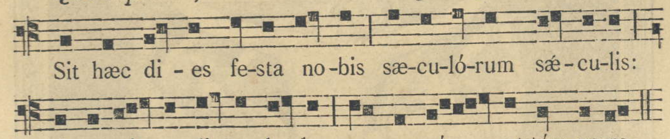
Chorus replicat ℣. O Redémptor.

Deinde dicti duo Cantores prosequuntur ℣.

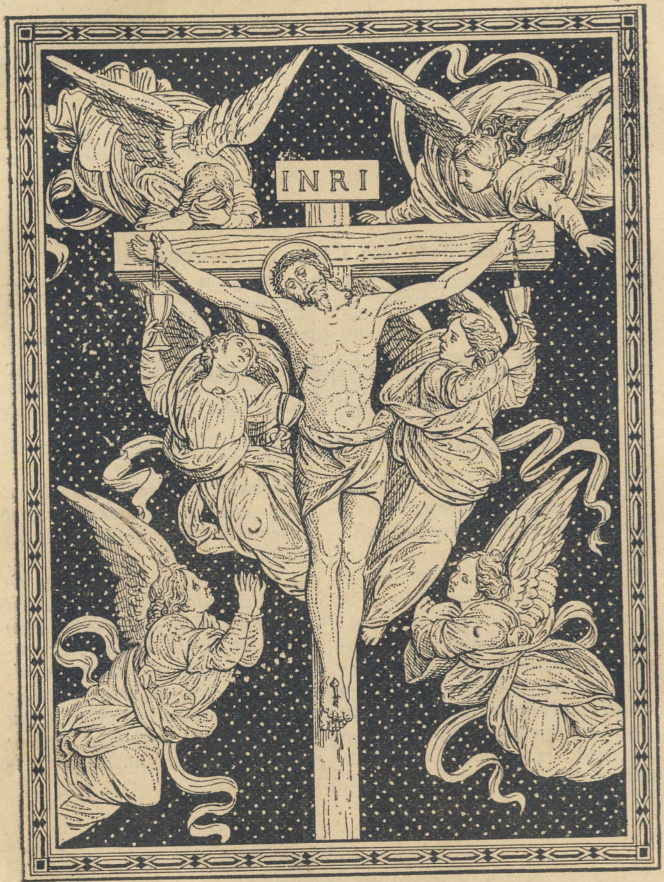
Chorus replicat ℣. O Redémptor.

Quo replicato, dicti duo Cantores prosequuntur ℣.

Chorus replicat. ℣. O Redémptor.

Vetus autem Chrisma, et Oleum Catechumenorum, ac Infirmorum, si quod remanserat in ampullis, ponitur in lampadibus Ecclesiæ ante Sacramentum, ut comburatur. Reliquum autem, quod est in pyxidibus, sive capsulis cum bombyce, igne comburitur; et novum deinde cum nova bombyce in pyxidibus, sive capsulis imponitur. Interim dum Chrisma, et Oleum Catechumenorum ad Sacristiam portantur, Pontifex sedens cum mitra lavat manus, deinde redit ad Altare, et prosequitur Missam, ut in Missali habetur, et dicto Ite Missa est, *dat benedictionem, et dicens Evangelium sancti Joannis, accedit ad faldistorium, ubi sedet cum mitra, et jubet Presbyteros attente, ut juxta Canonum traditionem Chrisma et Olea fideliter custodiant, et nulli sub prætextu medicinae, vel maleficii tradere praesumant; alioquin honore priventur.*

Tradidit in mortem animam suam.

Isai, 53.

FERIA SEXTA
IN PARASCEVE

AD MATUTINUM.

IN I. NOCTURNO.

1. Antiphona. *Ton. VIII. Fin.* 1.

Psalmus 2.

Quare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

2. Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

3. Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

4. Qui hábitat in cœlis, irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

5. Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

6. Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

7. Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

8. Póstula a me, et dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

9. Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

10. Et nunc reges intelligite: * erudímini, qui judicátis terram.

11. Servíte Dño in timóre: * et exsultáte ei cum tremóre.

12. Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dó-

minus, * et pereátis de via justa.

13. Cum exárserit in brevi ira ejus, *

Tractus.

be-á-ti o-mnes, qui confí-dunt in e-o.

Antiph. Astitérunt.

2. Antiphona. *Ton. VIII. Fin.* 1.

Di-vi-sé-runt si-bi ve-sti-ménta me-a: et super ve-

stem me-am mi-sé-runt sor-tem.

Ps. 21. Deus Deus meus..

Psalmus 21.

DEUS Deus meus réspice in me: quare me dereliquísti? * longe a salúte mea verba delictórum meórum.

2. Deus meus clamábo per diem, et non exáudies: * et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.

3. Tu autem in sancto hábitas, * laus Israël.

4. In te speravérunt patres nostri: * speravérunt, et liberásti eos.

5. Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt: * in te speravérunt, et non sunt confúsi.

6. Ego autem sum vermis, et non homo: * oppróbrium hóminum, et abjéctio plebis.

7. Omnes vidéntes me, derisérunt me: * locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

8. Sperávit in Dómino, erípiat eum: * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

9. Quóniam tu es, qui extraxísti me de ventre: * spes mea ab ubéribus matris meæ. In te projéctus sum ex utero:

10. De ventre matris meæ Deus meus es tu, * ne discésseris a me:

11. Quóniam tribulátio próxima est: * quóniam non est qui ádjuvet.

12. Circumdedérunt me vítuli multi: * tauri píngues obsedérunt me.

13. Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rápiens et rúgiens.

14. Sicut aqua effúsus sum: * et dispérsa sunt ómnia ossa mea.

15. Factum est cor meum tamquam cera liquéscens * in médio ventris mei.

16. Aruit tamquam testa virtus mea, et lingua mea adhæsit faúcibus meis: * et in púlverem mortis deduxísti me.

17. Quóniam circumdedérunt me canes multi: * concílium malignántium obsédit me.

18. Fodérunt manus meas et pedes meos: * dinumeravérunt ómnia ossa mea.

19. Ipsi vero consideravérunt et inspexérunt me: * divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

20. Tu autem Dómine ne elongáveris auxílium tuum a me: * ad defensiónem meam cónspice.

21. Erue a frámea Deus ánimam meam: * et de manu canis únicam meam:

22. Salva me ex ore leónis: * et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

23. Narrábo nomen tuum frátribus meis: * in médio ecclésiæ laudábo te.

24. Qui timétis Dóminum, laudáte eum: * univérsum semen Jacob glorificáte eum.

25. Tímeat eum omne semen Israël: * quóniam non sprevit neque despéxit deprecatiónem paúperis:

26. Nec avértit fáciem suam a me: * et cum clamárem ad eum, exaudívit me.

27. Apud te laus mea in ecclésia magna: * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

28. Edent paúperes, et saturabúntur: et laudábunt Dóminum qui requírunt eum: * vivent corda eórum in sæculum sæculi.

29. Reminiscéntur et converténtur ad Dóminum * univérsi fines terræ:

30. Et adorábunt in conspéctu ejus * univérsæ famíliæ Géntium.

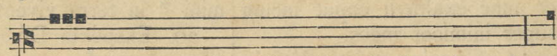
31. Quóniam Dómini est regnum: * et ipse dominábitur Géntium.

32. Manducavérunt et adoravérunt omnes píngues terræ: * in conspéctu ejus cadent omnes, qui descéndunt in terram.

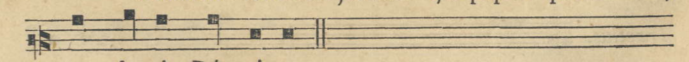
33. Et ánima mea illi vivet: * et semen meum sérviet ipsi.

34. Annuntiábitur Dómino generátio ventúra: *

Tractus.

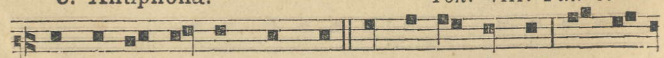
et annuntiabunt cœli justítiam ejus pópulo qui nascétur,

quem fe-cit Dó-mi-nus.

Antiph. 2. Divisérunt.

3. Antiphona. *Ton. VIII. Fin.* 1.

In-sur-re-xé-runt in me te-stes i-ní-qui, et men-

tí-ta est in-íqui-tas sibi. *Ps.* 26. Dóminus illuminátio.

Psalmus 26.

Dóminus illuminátio mea, et salus mea, * quem timébo?

2. Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo?

3. Dum appròpiant super me nocéntes, * ut edant carnes meas.

4. Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt, et cecidérunt.

5. Si consístant adversum me castra, * non timébit cor meum.

6. Si exsúrgat advérsum me prœlium, * in hoc ego sperábo.

7. Unam petii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ:

8. Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem templum ejus.

9. Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo: * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.

10. In petra exaltávit me: * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

11. Circuívi et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: * cantábo, et psalmum dicam Dómino.

12. Exáudi Dómine vocem meam, qua clamávi ad te: * miserére mei, et exáudi me.

13. Tibi dixit cor meum, exquisívi te fácies mea: * fáciem tuam Dómine requíram.

14. Ne avértas fáciem tuam a me: * ne declínes in ira a servo tuo.

15. Adjútor meus esto: * ne derelínquas me, neque despícias me Deus salutáris meus.

16. Quóniam pater meus, et mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem assúmpsit me.

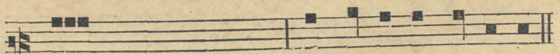
17. Legem pone mihi Dómine in via tua: * et dírige me in sémitam rectam propter inimícos meus.

18. Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me: * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

19. Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

20. Exspécta Dóminum, viríliter age: *

Tractus.

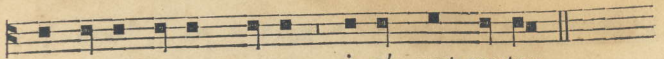

et confortétur cor tuum, et sú-sti-ne Dó-minum.

Antiph. 3. Insurrexérunt.

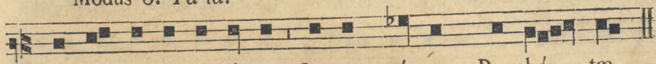

℣. Di-vi-sé-runt si-bi ve-stimén-ta me-a.

℟. Et su-per vestem me-am mi-sé-runt sor-tem.
Pater noster. *secreto.*

Modus 6. *Fa-la.*

De La-men-ta-ti-ó-ne Je-re-mí-æ Prophé-tæ.

Lectio I. *Cap.* 2, *c.*

Heth. Co-gi-tá-vit Dó-mi-nus dissi-pá-re mu-rum fí-

li-æ Si-on: te-téndit fu-ní-cu-lum su-um, et non a-

vértit ma-num su-am a per-di-ti-ó-ne: lu-xítque an-

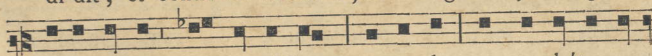
te-mu-rá-le, et mu-rus pá-ri-ter dissi-pá - tus est.

Teth. De-fí-xæ sunt in ter-ra por-tæ e-jus: pér-

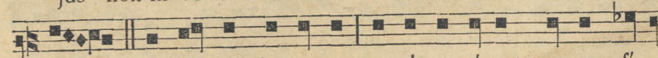
di-dit, et contrí-vit vectes e-jus: re-gem e-jus et prín-

cipes e-jus in gén-ti-bus: non est lex, et prophétæ e-

jus non in-ve-nérunt vi-si-ó-nem a Dó - mi-no.

Jod. Se-dé-runt in terra, con-ti-cu-érunt se-nes fí-

li-æ Si-on: consper-sérunt cí-ne-re cá-pi-ta su-a,

accín-cti sunt ci-lí-ci-is, ab-je-cé-runt in terram cá-

pi-ta su-a vír-gi-nes Je-rú-sa-lem. Caph.

De-fe-cé-runt præ lácri-mis ó-cu-li me-i, con-tur-

bá-ta sunt ví-sce-ra me-a: ef-fú-sum est in ter-ra je-cur

me-um su-per contri-ti-ó-ne fí-li-æ pópu-li me-i,

cum de-fí-ce-ret párvu-lus, et lactens in pla-té-is óp-pi-

di. Je-rú-sa-lem, Je-rú-sa-lem, con-vér-te-re

ad Dó-mi-num De-um tu-um.

Respons. I. Modus 3. *Mi-ut.*

Omnes a-mí-ci me-i de-re-liqué-

runt me, et prae-va-lu-é-runt in-si-di-

án-tes mi-hi: trádi-dit me quem di-li-gé-

bam: * Et ter-ri-bí-li-bus ó-cu-lis pla-ga cru-

dé-li percu-ti-én-tes, a-cé-to po-tá-

bánt me. ℣. In-ter in-í-quos pro je-cé-

runt me, et non peper-cé-runt á-ni-mae me-

-æ. Et terribílibus, *ut supra.*

Lectio II.

La-med. Má-tri-bus su-is di-xé-runt: U-bi est trí-

ti-cum et vi-num? cum de-fi-cerent qua-si vulne-rá-ti

in pla-té-is ci-vi-tá-tis: cum exhalárent á-nimas su-as

in si-nu matrum su-á-rum. Mem. Cu-i compa-

rábo te? vel cu-i as-si-mi-lá-bo te fí-li-a Je-rú-

sa-lem? cu-i ex-æquá-bo te, et con so-lábor te vir-

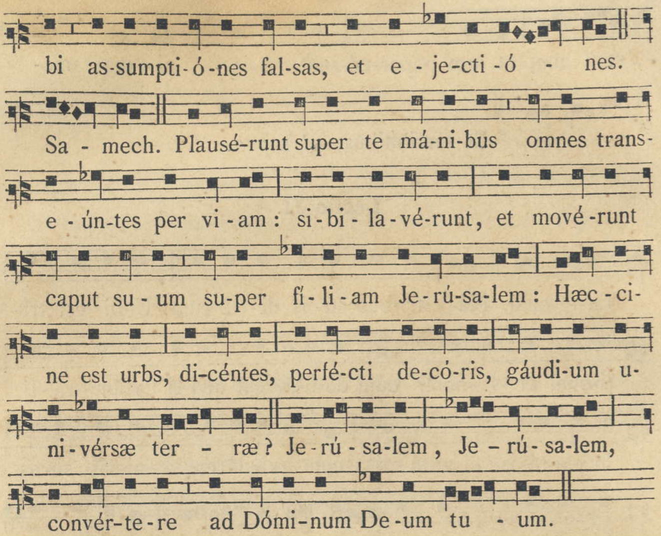
go fí-li-a Si-on? Magna est e-nim ve-lut mare

con-trí-ti-o tu-a: quis me-dé-bi-tur tu-i?

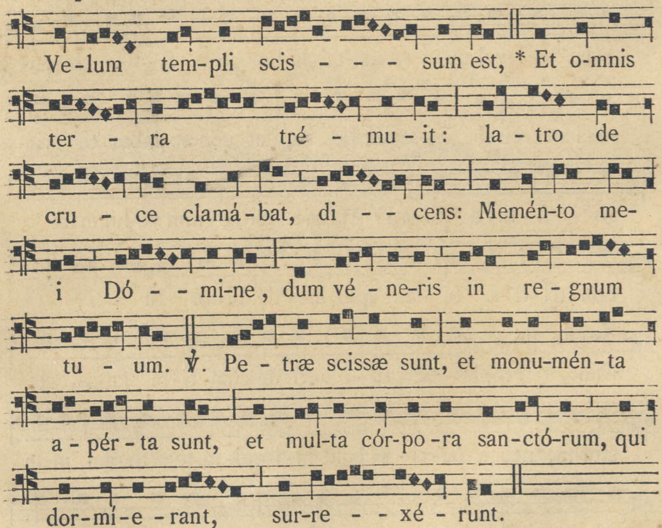
Nun. Prophé-tæ tu-i vi-dé-runt ti-bi fal-sa, et

stul-ta, nec a-pe-ri-é-bant in-i-qui-tá-tem tu-am, ut te

ad pœ-ni-tén-ti-am pro-vo-cá-rent: vi-dé-runt autem ti-

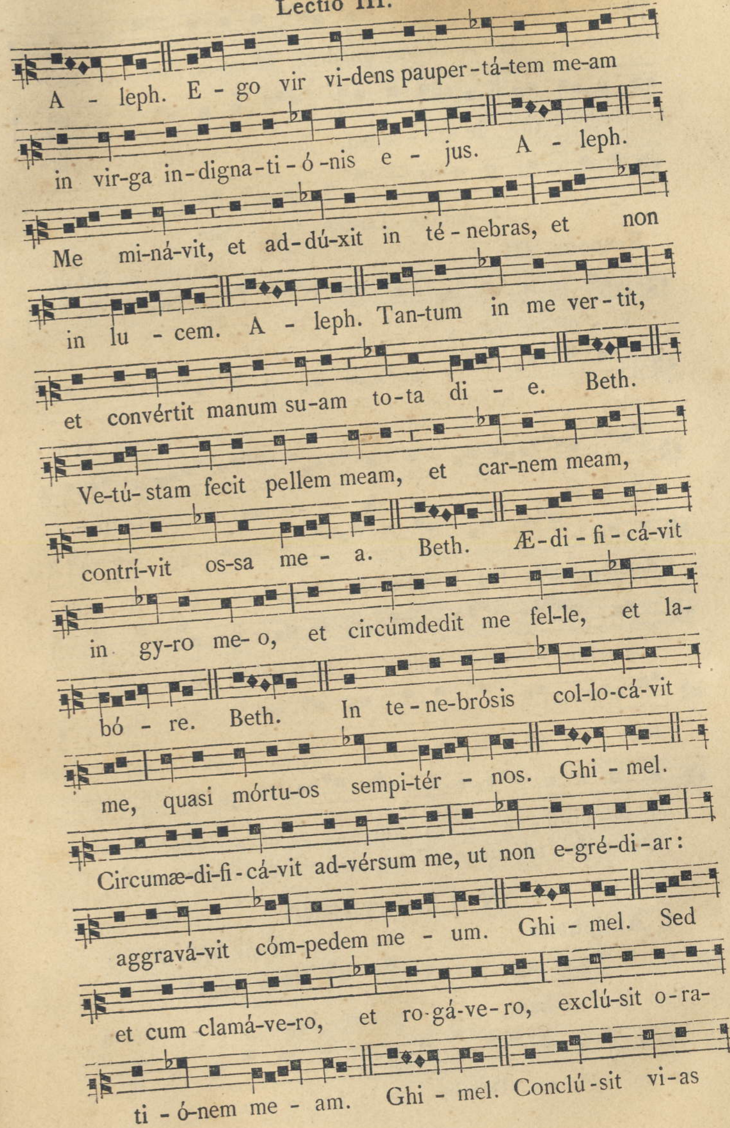

Respons. II. Modus 2. *Re-fa.*

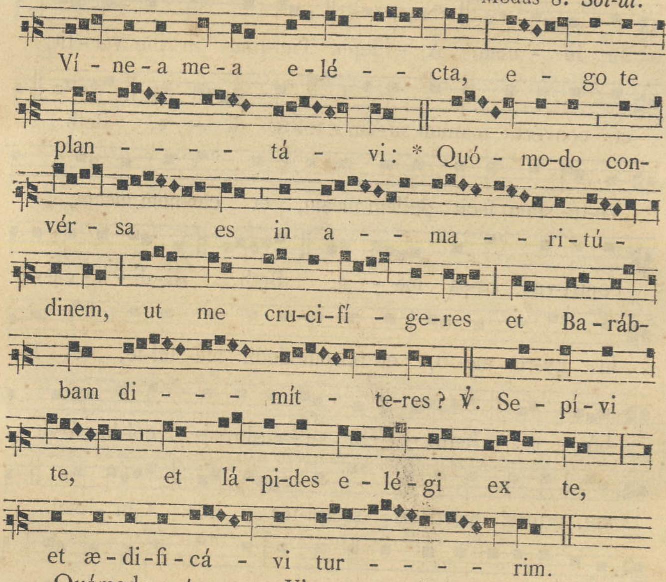
Et omnis. *ut supra.*

Lectio III.

Respons. III. Modus 8. *Sol-ut.*

Quómodo. *ut supra.* Vinea mea. *ibid. usque ad* ℣.

IN II. NOCTURNO.

1. Antiphona. *Ton. VIII. Fin.* I.

Ps. 37. Domine, ne in furóre tuo.

Psalmus 37.

Dómine ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

2. Quóniam sagíttæ tuæ infíxæ sunt mihi : * et confirmásti super me manum tuam.

3. Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ ; * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

4. Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum : * et sicut onus grave gravátæ sunt super me.

5. Putruérunt et corrúptæ sunt cicatríces meæ, * a fácie insipiéntiæ meæ.

6. Miser factus sum, et curvátus sum usque in finem : * tota die contristátus ingrediébar.

7. Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus : * et non est sánitas in carne mea.

8. Afflíctus sum, et humiliátus sum nimis : * rugiébam a gémitu cordis mei.

9. Dómine, ante te omne desidérium meum : * et gémitus meus a te non est abscónditus.

10. Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea : * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.

11. Amíci mei, et próximi mei * advérsum me appropinquavérunt, et stetérunt.

12. Et qui juxta me erant, de longe stetérunt : * et vim faciébant, qui quærébant ánimam meam.

13. Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes : * et dolos tota die meditabántur.

14. Ego autem tamquam surdus non audiébam : * et sicut mutus non apériens os suum.

15. Et factus sum sicut homo non aúdiens : * et non habens in ore suo redargutiónes.

16. Quóniam in te Dómine sperávi : * tu exaúdies me Dómine Deus meus.

17. Quia dixi : Nequándo supergaúdeant mihi inimíci mei : * et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

18. Quóniam ego in flagélla parátus sum : * et dolor meus in conspéctu meo semper.

19. Quóniam iniquitátem meam annuntiábo : * et cogitábo pro peccáto meo.

20. Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me : * et multiplicáti sunt qui odérunt me iníque.

21. Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi : * quóniam sequébar bonitátem.

22. Ne derelínquas me Dómine Deus meus : * ne discésseris a me.

23. Inténde in adjutórium meum, *

Tractius.

Antiph. I. Vim faciebant.

2. Antiphona. *Ton. IV. Fin.* **1.**

Ps. 39. Exspéctans.

Psalmus 39.

EXSPÉCTANS exspectávi Dóminum, * et inténdit mihi.

2. Et exaudívit preces meas: * et edúxit me de lacu misériæ, et de luto fæcis.

3. Et státuit super petram pedes meos: * et diréxit gressus meos.

4. Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

5. Vidébunt multi, et timébunt: * et sperábunt in Dómino.

6. Beátus vir, cujus est nomen Dómini spes ejus: * et non respéxit in vanitátes et insánias falsas.

7. Multa fecísti tu Dómine Deus meus mirabília tua: * et cogitatiónibus tuis non est qui símilis sit tibi.

8. Annuntiávi et locútus sum: * multiplicáti sunt super númerum.

9. Sacrifícium et oblatiónem noluísti: * aures autem perfecísti mihi.

10. Holocáustum et pro peccáto non postulásti: * tunc dixi: Ecce vénio.

11. In cápite libri scriptum est de me ut fácerem voluntátem tuam: * Deus meus vólui, et legem tuam in médio cordis mei.

12. Annuntiávi justítiam tuam in ecclésia magna, * ecce lábia mea non prohibébo: Dómine tu scisti.

13. Justítiam tuam non abscóndi in corde meo: * veritátem tuam et salutáre tuum dixi.

14. Non abscóndi misericórdiam tuam et veritátem tuam * a concílio multo.

15. Tu autem Dómine ne longe fácias miseratiónes tuas a me: * misericórdia tua et véritas tua semper suscepérunt me.

16. Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus: * comprehendérunt me iniquitátes meæ, et non pótui ut vidérem.

17. Multiplicátæ sunt super capíllos cápitis mei: * et cor meum derelíquit me.

18. Compláceat tibi Dómine ut éruas me: * Dómine, ad adjúvandum me réspice.

19. Confundántur et revereántur simul, qui quærunt ánimam meam, * ut áuferant eam.

20. Convertántur retrórsum et revereántur * qui volunt mihi mala.

21. Ferant conféstim confusiónem suam, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

22. Exsúltent et læténtur super te omnes quæréntes te: * et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre tuum.

23. Ego autem mendícus sum, et pauper: * Dóminus sollícitus est mei.

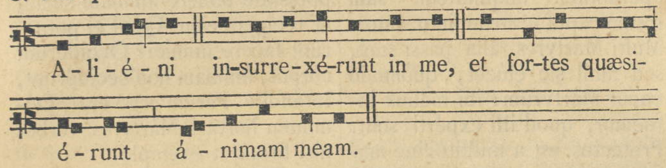
24. Adjútor meus et protéctor meus tu es: *

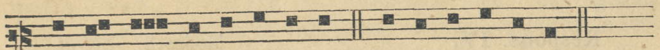
Tractius.

Antiph. 2. Confundántur.

3. Antiphona. *Ton. IV. Fin.* 1.

Ps. 53. Deus in nómi-ne.

Psalmus 53.

DEUS in nómine tuo salvum me fac: * et in virtúte tua júdica me.

2. Deus exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe verba oris mei.

3. Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, et fortes quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

4. Ecce enim Deus ádjuvat me: * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

5. Avérte mala inimícis meis: * et in veritáte tua dispérde illos.

6. Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo Dómine: quóniam bonum est:

7. Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: *

Tractius.

Antiph. 3. Aliéni.

Pater noster. *secreto.*

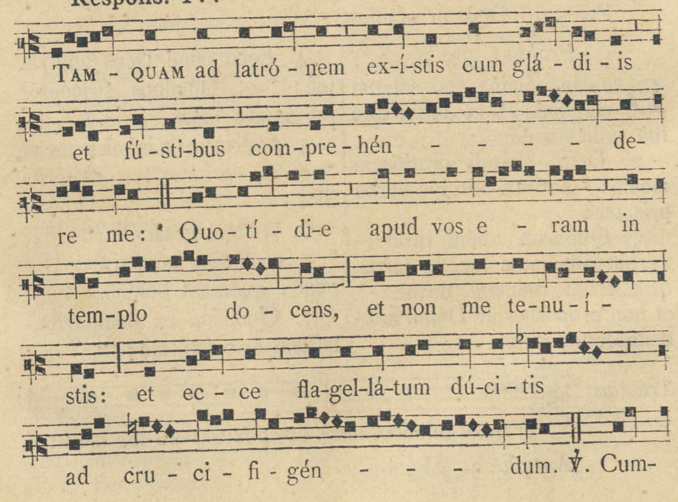
Ex Tractátu sancti Augustíni Epíscopi super Psalmos.

Lectio IV.

In Ps. 63. ad Vers. 2.

Protexísti me Deus a convéntu malignántium, a multitúdine operántium iniquitátem. Jam ipsum caput nostrum intueámur. Multi Mártyres tália passi sunt, sed nihil sic elúcet, quómodo caput Mártyrum: ibi mélius intuémur, quod illi expérti sunt. Protéctus est a multitúdine malignántium, protegénte se Deo, protegénte carnem suam ipso Fílio, et hómine, quem gerébat: quia fílius hóminis, est et Fílius Dei est. Fílius Dei, propter formam Dei: fílius hóminis, propter formam servi, habens in potestáte pónere ánimam suam, et recípere eam. Quid ei potuérunt fácere inimíci? Occidérunt corpus, ánimam non occidérunt, Inténdite. Parum ergo erat, Dóminum hortári Mártyres verbo, nisi firmáret exémplo.

Respons. IV. Modus 8. *Sol-ut.*

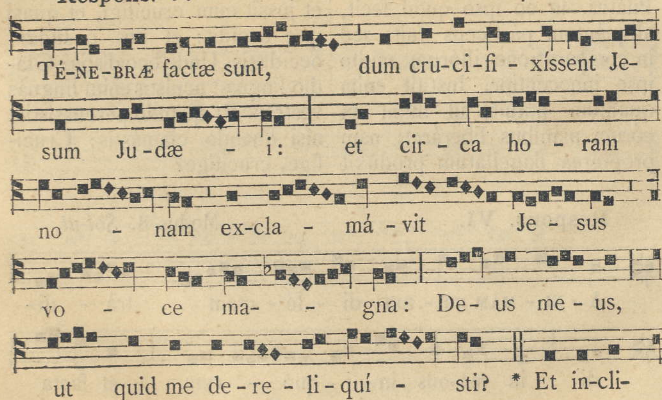

Lectio V.

Nostis qui convéntus erat malignántium Judæórum, et quæ multitúdo erat operántium iniquitátem. Quam iniquitátem? Quia voluérunt occídere Dóminum Jesum Christum. Tanta ópera bona, inquit, osténdi vobis: propter quod horum me vultis occídere? Pértulit omnes infírmos eórum, curávit omnes lánguidos eórum, prædicávit regnum cœlórum, non tácuit vítia eórum, ut ipsa pótius eis displicérent, non médicus, a quo sanabántur. His ómnibus curatiónibus ejus ingráti, tamquam multa febre phrenétici, insaniéntes in médicum, qui vénerat curáre eos, excogitavérunt consílium perdéndi eum: tamquam ibi voléntes probáre, utrum vere homo sit qui mori possit, an áliquid super hómines sit, et mori se non permíttat. Verbum ipsórum agnóscimus in Sapiéntia Salomónis: Morte turpíssima, inquiunt, condemnémus eum. Interrogémus eum: erit enim respéctus in sermónibus illíus. Si enim vere Fílius Dei est, líberet eum.

Respons. V. Modus 7. *Sol-re.*

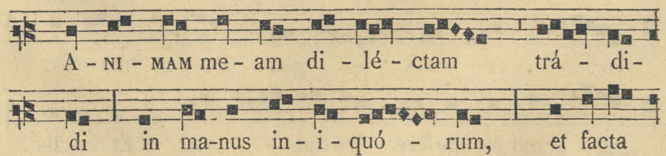

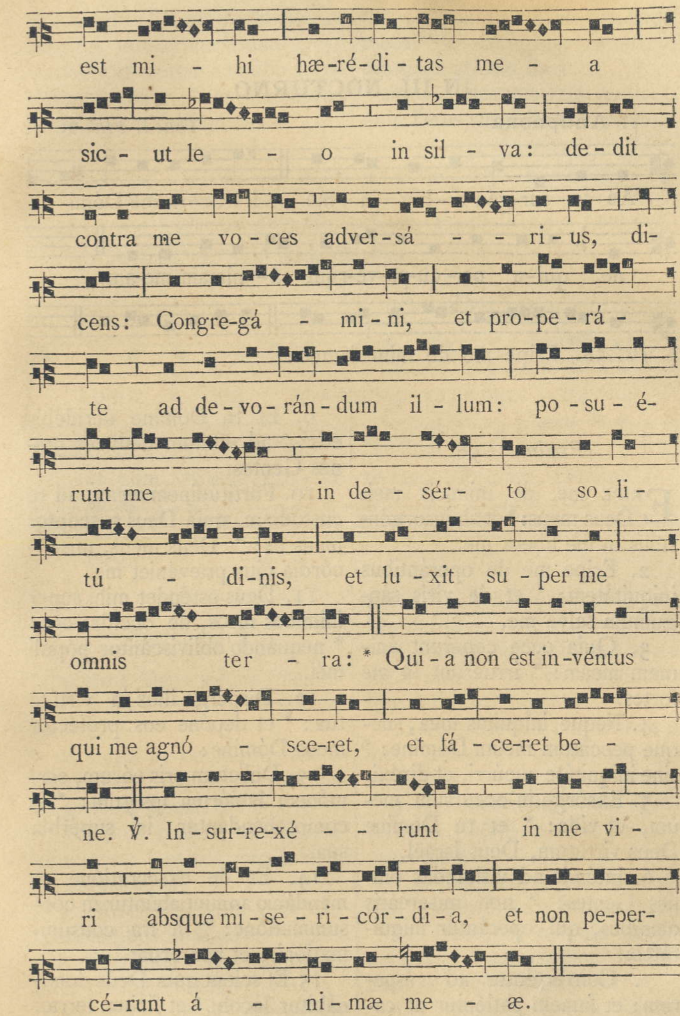
Et inclináto. *pag.* 293.

Lectio VI.

Exacuérunt tamquam gládium linguas suas. Non dicant Judæi: Non occídimus Christum. Etenim proptérea eum dedérunt júdici Piláto, ut quasi ipsi a morte ejus videréntur immúnes. Nam cum dixísset eis Pilátus: Vos eum occídite, respondérunt: Nobis non licet occídere quemquam. Iniquitátem facínoris sui in júdicem hóminem refúndere volébant: sed numquid Deum júdicem fallébant? Quod fecit Pilátus, in eo ipso quod fecit, aliquántum párticeps fuit: sed in comparatióne illórum multo ipse innocéntior. Institit enim quantum pótuit, ut illum ex eórum mánibus liberáret: nam proptérea flagellátum prodúxit ad eos. Non persequéndo Dóminum flagellávit, sed eórum furóri satisfácere volens: ut vel sic jam mitéscerent, et desínerent velle occídere, cum flagellátum vidérent. Fecit et hoc. At ubi perseveravérunt, nostis illum lavísse manus, et dixísse, quod ipse non fecísset, mundum se esse a morte illíus. Fecit tamen. Sed si reus, quia fecit vel invítus: illi innocéntes, qui coegérunt, ut fáceret? Nullo modo. Sed ille dixit in eum senténtiam, et jussit eum crucifígi, et quasi ipse occídit: et vos o Judǽi, occidístis. Unde occidístis? Gládio linguæ: acuístis enim linguas vestras. Et quando percussístis, nisi quando clamástis: Crucifíge, crucifíge?

Respons. VI. Modus 8. *Sol-ut.*

Quia non est invéntus. *ut supra.*

Animam meam. *pag.* 294. *usque ad* ℣.

IN III. NOCTURNO.

1. **Antiphona** *Ton. I. Fin. 2.*

Psalmus 58.

Eripe me de inimícis meis Deus meus: * et ab insurgéntibus in me líbera me.

2. Eripe me de operántibus iniquitátem: * et de viris sánguinum salva me.

3. Quia ecce cepérunt ánimam meam: * irruérunt in me fortes.

4. Neque iníquitas mea, neque peccátum meum Dómine: * sine iniquitáte cucúrri, et diréxi.

5. Exsúrge in occúrsum meum, et vide: * et tu Dómine Deus virtútum, Deus Israël,

6. Inténde ad visitándas omnes Gentes: * non misereáris ómnibus, qui operántur iniquitátem.

7. Converténtur ad vésperam: et famem patiéntur ut canes, * et circuíbunt civitátem.

8. Ecce loquéntur in ore suo, et gládius in lábiis eórum: * quóniam quis audívit?

9. Et tu Dómine deridébis eos: * ad níhilum dedúces omnes Gentes.

10. Fortitúdinem meam ad te custódiam, quia Deus suscéptor meus es: * Deus meus, misericórdia ejus prævéniet me.

11. Deus osténdet mihi super inimícos meos, ne occídas eos: * nequándo obliviscántur pópuli mei.

12. Dispérge illos in virtúte tua: * et depóne eos protéctor meus Dómine:

13. Delíctum oris eórum, sermónem labiórum ipsórum: * et comprehendántur in supérbia sua.

14. Et de exsecratióne et mendácio annuntiabúntur in consummatióne: * in ira consummatiónis, et non erunt.

15. Et scient quia Deus dominábitur Jacob: * et fínium terræ.

16. Converténtur ad vésperam et famem patiéntur ut canes: * et circuíbunt civitátem.

17. Ipsi dispergéntur ad man-

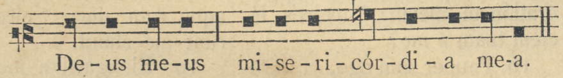
ducándum: * si vero non fúerint saturáti, et murmurábunt.

18. Ego autem cantábo fortitúdinem tuam: * et exsultábo mane misericórdiam tuam.

19. Quia factus es suscéptor meus, * et refúgium meum, in die tribulatiónis meæ.

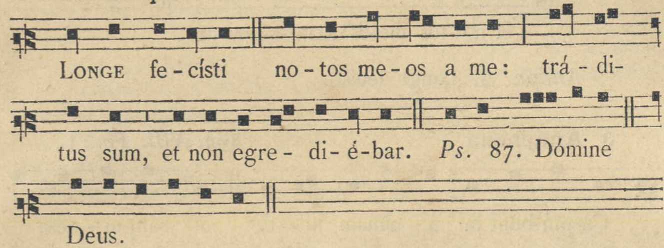
20. Adjútor meus tibi psallam, quia Deus suscéptor meus es: *

Tractus.

Antiph. 1. Ab insurgéntibus.

2. **Antiphona.** *Ton. VIII. Fin. 1.*

Psalmus 87.

Dómine Deus salútis meæ: * in die clamávi, et nocte coram te.

2. Intret in conspéctu tuo orátio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam:

3. Quia repléta est malis ánima mea: * et vita mea inférno appropinquávit.

4. Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

5. Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris, quorum non es memor ámplius: * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

6. Posuérunt me in lacu inferióri: * in tenebrósis, et in umbra mortis.

7. Super me confirmátus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

8. Longe fecísti notos meos a me: * posuérunt me abominatiónem sibi.

9. Tráditus sum, et non egrediébar: * óculi mei languérunt præ inópia.

10. Clamávi ad te Dñe tota die: * expándi ad te manus meas.

11. Numquid mórtuis fácies mirabília: * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

12. Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditióne?

13. Numquid cognoscéntur in

ténebris mirabília tua: * et justítia tua in terra obliviónis?

14. Et ego ad te Dómine clamávi: * et mane orátio mea prævéniet te.

15. Ut quid Dómine repéllis oratiónem meam: * avértis fáciem tuam a me?

16. Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

17. In me transiérunt iræ tuæ: * et terróres tui conturbavérunt me.

18. Circumdedérunt me sicut aqua tota die: * circumdedérunt me simul.

19. Elongásti a me amícum et próximum: *

Tractus.

et no-tos me-os a mi-sé-ri-a.

Antiph. 2. Longe fecísti.

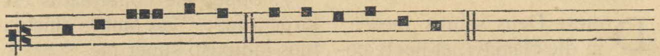
3. Antiphona. *Ton. VIII. Fin.* 1.

Ca-ptá-bunt in á-nimam ju-sti, et sángui-nem

in-no-cén-tem condemná-bunt.

Ps. 93. Deus ultiónum.

Psalmus 93.

Deus ultiónum Dóminus: * Deus ultiónum líbere egit.

2. Exaltáre qui júdicas terram: * redde retributiónem supérbis.

3. Usquequo peccatóres Dómine, * úsquequo peccatóres gloriabúntur:

4. Effabúntur, et loquéntur iniquitátem: * loquéntur omnes, qui operántur injustítiam?

5. Pópulum tuum Dómine humiliavérunt: * et hæreditátem tuam vexavérunt.

6. Víduam, et ádvenam interfecérunt: * et pupíllos occidérunt.

7. Et dixérunt: Non vidébit Dóminus, * nec intélliget Deus Jacob.

8. Intellígite insipiéntes in pópulo: * et stulti aliquándo sápite.

9. Qui plantávit aurem, non áudiet? * aut qui finxit óculum, non consíderat?

10. Qui córripit Gentes, non árguet: * qui docet hóminem sciéntiam?

11. Dóminus scit cogitatiónes hóminum, * quóniam vanæ sunt.

12. Beátus homo, quem tu erudíeris Dómine: * et de lege tua docúeris eum,

13. Ut mítiges ei a diébus malis: * donec fodiátur peccatóri fóvea.

14. Quia non repéllet Dñus plebem suam: * et hæreditátem suam non derelínquet.

15. Quoadúsque justítia convertátur in judícium: * et qui juxta illam omnes qui recto sunt corde.

16. Quis consúrget mihi advérsus malignántes? * aut quis stabit mecum advérsus operántes iniquitátem?

17. Nisi quia Dóminus adjúvit me: * paulo minus habitásset in inférno ánima mea.

18. Si dicébam: Motus est pes meus: * misericórdia tua Dómine adjuvábat me.

19. Secúndum multitúdinem dolórum meórum in corde meo: * consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

20. Numquid adhæret tibi sedes iniquitátis: * qui fingis labórem in præcépto?

21. Captábunt in ánimam justi: * et sánguinem innocéntem condemnábunt.

22. Et factus est mihi Dóminus in refúgium: * et Deus meus in adjutórium spei meæ.

23. Et reddet illis iniquitátem ipsórum: et in malítia eórum dispérdet eos: *

Tractus.

dispérdet illos Dóminus Deus noster.

Antiph. 3. Captábunt.

℣. Locúti sunt advérsum me lingua do-ló-sa.

℟. Et sermónibus ódii circumdedérunt me, et expugna-vé-

runt me gra-tis.

Pater noster. *secreto.*

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebrǽos.

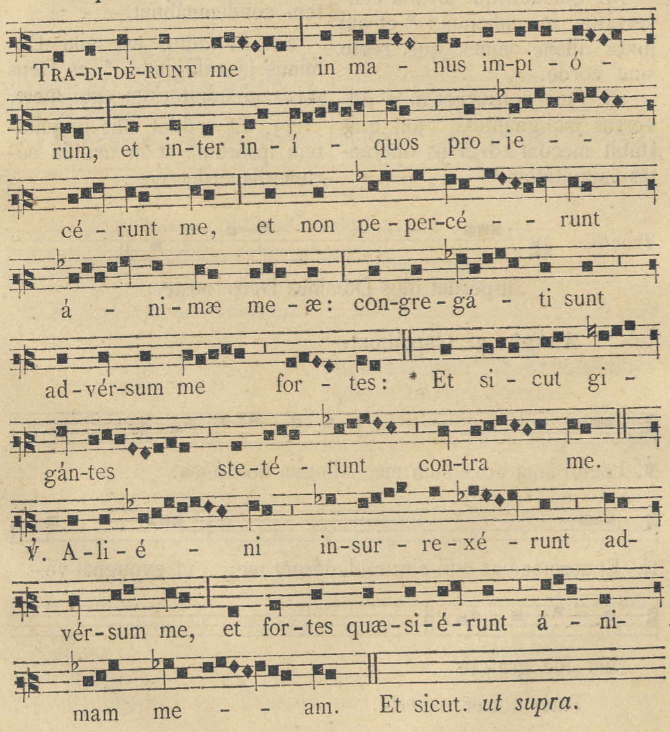
Lectio VII.

Cap. 4. c. et 5.

FESTINÉMUS íngredi in illam réquiem: ut ne in idípsum quis íncidat incredulitátis exémplum. Vivus est enim sermo Dei, et éfficax, et penetrabílior omni gládio ancípiti: et pertíngens usque ad divisiónem ánimæ ac spíritus, compágum quoque ac medullárum, et discrétor cogitatiónum et intentiónum cordis. Et non est ulla creatúra invisíbilis in conspéctu ejus: ómnia autem nuda et apérta sunt óculis ejus, ad quem nobis sermo. Habéntes ergo Pontíficem magnum, qui penetrávit cœlos, Jesum Fílium Dei: teneámus confessiónem. Non enim habémus Pontíficem, qui non possit cómpati infirmitátibus nostris: tentátum autem per ómnia pro similitúdine absque peccáto.

Respons. VII.

Modus 6 *Fa-la.*

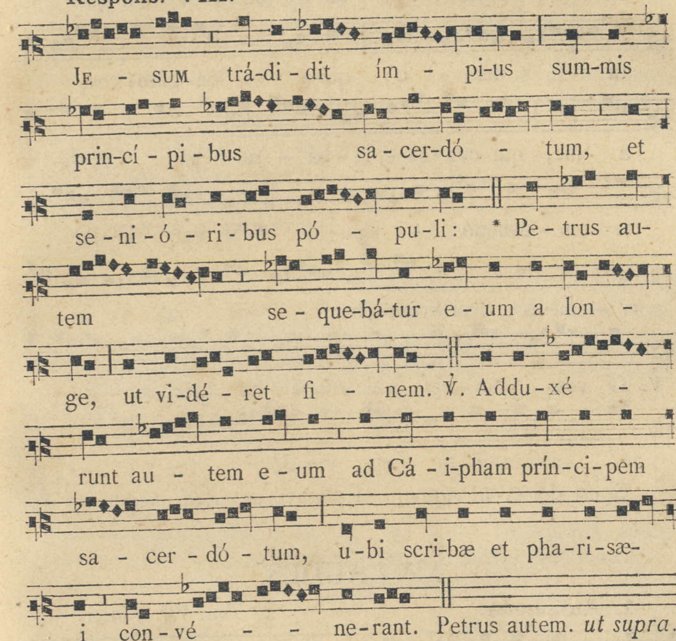

Lectio VIII.

ADEÁMUS ergo cum fidúcia ad thronum grátiæ: ut misericórdiam consequámur, et grátiam inveniámus in auxílio opportúno. Omnis namque Póntifex ex homínibus assúmptus, pro homínibus constitúitur in iis quæ sunt ad Deum, ut ófferat dona, et sacrifícia pro peccátis: qui condolére possit iis, qui ignórant, et errant: quóniam et ipse circúmdatus est infirmitáte: et proptérea debet, quemádmodum pro pópulo, ita étiam et pro semetípso offérre pro peccátis.

Respons. VIII.

Modus 6. *Fa-la.*

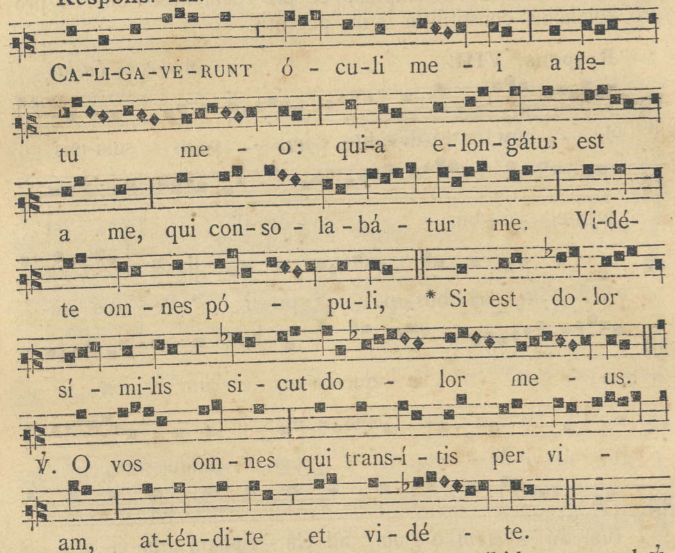

Lectio IX.

NEC quisquam sumit sibi honórem, sed qui vocátur a Deo, tamquam Aaron. Sic et Christus non semetípsum clarificávit ut Póntifex fíeret: sed qui locútus est ad eum: Fílius meus es tu, ego hódie génui te. Quemádmodum et in álio loco dicit: Tu es sacérdos in ætérnum, secúndum órdinem Melchísedech. Qui in diébus carnis suæ preces, supplicatio-

nésque ad eum, qui possit illum salvum fácere a morte cum clamóre válido et lácrymis ófferens, exaudítus est pro sua reveréntia: Et quidem cum esset Fílius Dei, dídicit ex iis, quæ passus est, obediéntiam: et consummátus, factus est ómnibus obtemperántibus sibi causa salútis ætérnæ, appellátus a Deo Póntifex juxta órdinem Melchísedech.

Respons. IX. Modus 6. *Fa-la.*

Si est dolor. *ut supra.* Caligavérunt *ibid. usque ad* ℣.

AD LAUDES.

1. **Antiphona.** *Ton. VII. Fin. 1.*

Ps. 50. Miserére mei Deus.

Psalmus 50.

MISERÉRE mei Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

2. Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

3. Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me.

4. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

5. Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

6. Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

7. Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

8. Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

9. Audítui meo dabis gáudium et lætítiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

10. Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

11. Cor mundum crea in me Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

12. Ne projícias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

13. Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.

14. Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

15. Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salútis meæ: * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

16. Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

17. Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocáustis non delectáberis.

18. Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum, et humiliátum Deus non despícies.

19. Benígne fac Dómine in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

20. Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta: *

Tractus.

Antiph. 1. Próprio Fílio.

2. **Antiphona.** *Ton. IV. Fin. 1.*

Psalmus 142.

DÓMINE exáudi oratiónem meam: áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua: * exáudi me in tua justítia.

2. Et non intres in judícium cum servo tuo: * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

3. Quia persecútus est inimícus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meam.

4. Collocávit me in obscúris sicut mórtuos sǽculi: * et anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

5. Memor fui diérum antiquórum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis: * in factis mánuum tuárum meditábar.

6. Expándi manus meas ad te: * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

7. Velóciter exáudi me Dómine: * defécit spíritus meus.

8. Non avértas fáciem tuam a me: * et símilis ero descendéntibus in lacum.

9. Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam: * quia in te sperávi.

10. Notam fac mihi viam, in qua ámbulem: * quia ad te levávi ánimam meam.

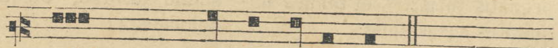
11. Eripe me de inimícis meis Dómine, ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

12. Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum Dómine vivificábis me, in æquitáte tua.

13. Edúces de tribulatióne ánimam meam: * et in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.

14. Et perdes omnes, qui tríbulant ánimam meam: *

Tractius.

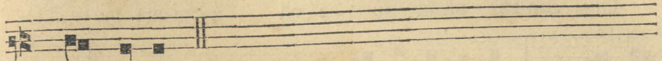
Antiph. 2. Anxiátus est.

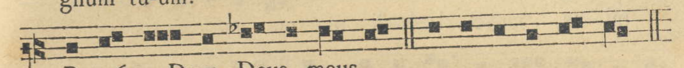
3. Antiphona. *Ton. I. Fin.* 1.

Psalmus 62.

DEUS Deus meus * ad te de luce vígilo.

2. Sitívit in te ánima mea, * quam multiplíciter tibi caro mea.

3. In terra desérta, et ínvia, et inaquósa: * sic in sancto appárui tibi, ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

4. Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas: * lábia mea laudábunt te.

5. Sic benedícam te in vita mea: * et in nómine tuo levábo manus meas.

6. Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea: * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

7. Si memor fui tui super stratum meum, in matutínis meditábor in te: * quia fuísti adjútor meus.

8. Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, adhǽsit ánima mea post te: * me suscépit déxtera tua.

9. Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ: * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

10. Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo: * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Psalmus 66.

11. DEUS misereátur nostri, et benedícat nobis: * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

12. Ut cognoscámus in terra viam tuam: * in ómnibus Géntibus salutáre tuum.

13. Confiteántur tibi pópuli, Deus: * confiteántur tibi pópuli omnes.

14. Lætentur et exsúltent Gentes: * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et Gentes in terra dírigis.

15. Confiteántur tibi pópuli Deus, confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.

16. Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos

Tractius.

Antiph. 3. Ait latro.

4. Antiphona. *Ton. I. Fin.* 1.

Canticum Habacuc. Cap. 3.

Dómine audívi auditiónem tuam, * et tímui.

2. Dómine opus tuum, * in médio annórum vivífica illud:

3. In médio annórum notum fácies: * cum irátus fúeris, misericórdiæ recordáberis.

4. Deus ab Austro véniet, * et sanctus de monte Pharan:

5. Opéruit cœlos glória eius: * et laudis ejus plena est terra.

6. Splendor ejus ut lux erit: * córnua in mánibus ejus:

7. Ibi abscóndita est fortitúdo ejus: * ante fáciem ejus ibit mors.

8. Et egrediétur diábolus ante pedes ejus. * Stetit, et mensus est terram.

9. Aspéxit, et dissólvit Gentes: * et contríti sunt montes sǽculi.

10. Incurváti sunt colles mundi, * ab itinéribus æternitátis ejus.

11. Pro iniquitáte vidi tentória Æthiópiæ, * turbabúntur pelles terræ Mádian.

12. Numquid in flumínibus irátus es Dómine? * aut in flumínibus furor tuus? vel in mari indignátio tua?

13. Qui ascéndes super equos tuos: * et quadrígæ tuæ salvátio.

14. Súscitans suscitábis arcum tuum: * juraménta tríbubus quæ locútus es.

15. Flúvios scindes terræ: vidérunt te, et doluérunt montes: * gurges aquárum tránsiit.

16. Dedit abýssus vocem suam: * altitúdo manus suas levávit.

17. Sol, et luna stetérunt in habitáculo suo, * in luce sagittárum tuárum, ibunt in splendóre fulgurántis hastæ tuæ.

18. In frémitu conculcábis terram: * et in furóre obstupefácies Gentes.

19. Egréssus es in salútem pópuli tui: * in salútem cum Christo tuo:

20. Percussísti caput de domo ímpii: * denudásti fundaméntum ejus usque ad collum.

21. Maledixísti sceptris ejus, cápiti bellatórum ejus, * veniéntibus ut turbo ad dispergéndum me.

22. Exsultátio eórum * sicut ejus, qui dévorat páuperem in abscóndito.

23. Viam fecísti in mari equis tuis, * in luto aquárum multárum.

24. Audívi, et conturbátus est venter meus: * a voce contremuérunt lábia mea.

25. Ingrediátur putrédo in óssibus meis, * et subter me scáteat.

26. Ut requiéscam in die tribulatiónis: * ut ascéndam ad pópulum accínctum nostrum.

27. Ficus enim non florébit: * et non erit germen in víneis.

28. Mentiétur opus olívæ: * et arva non ácferent cibum.

29. Abscindétur de ovíli pecus: * et non erit arméntum in præsépibus.

30. Ego autem in Dómino gaudébo: * et exsultábo in Deo Jesu meo.

31. Deus Dóminus fortitúdo mea: * et ponet pedes meos quasi cervórum.

32. Et super excélsa mea dedúcet me victor *

Tractius.

Antiph. 4. Cum conturbáta.

5. Antiphona. *Ton. VIII. Fin.* 1.

Psalmus 148.

Laudáte Dóminum de cœlis: * laudáte eum in excélsis.

2. Laudáte eum omnes Angeli ejus: * laudáte eum omnes virtútes ejus.

3. Laudáte eum sol et luna: * laudáte eum omnes stellæ, et lumen.

4. Laudáte eum cœli cœlórum: * et aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini.

5. Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

6. Státuit ea in ætérnum, et in sǽculum sǽculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

7. Laudáte Dóminum de terra, * dracónes, et omnes abýssi.

8. Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum: * quæ fáciunt verbum ejus:

9. Montes, et omnes colles:

* ligna fructífera, et omnes cedri.
10. Béstiæ, et univérsa pécora: * serpéntes, et vólucres pennátæ:
11. Reges terræ, et omnes pópuli: * príncipes, et omnes júdices terræ.
12. Júvenes, et vírgines: senes cum junióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen ejus solíus.
13. Conféssio ejus super cœlum, et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.
14. Hymnus ómnibus sanctis ejus: * fíliis Israël, pópulo appropinquánti sibi.

Psalmus 149.

15. CANTÁTE Dómino cánticum novum: * laus ejus in ecclésia sanctórum.
16. Lætétur Israël in eo, qui fecit eum: * et fílii Sion exsúltent in rege suo.
17. Laudent nomen ejus in choro: * in týmpano, et psaltério psallant ei:
18. Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: * et exaltábit mansuétos in salútem.
19. Exsultábunt sancti in glória: * lætabúntur in cubílibus suis.
20. Exaltatiónes Dei in gútture eórum: * et gládii ancípites in mánibus eórum:
21. Ad faciéndam vindíctam in natiónibus: * increpatiónes in pópulis.
22. Ad alligándos reges eórum in compédibus: * et nóbiles eórum in mánicis férreis.
23. Ut fáciant in eis judícium conscríptum: * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Psalmus 150.

24. LAUDÁTE Dóminum in sanctis ejus: * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.
25. Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.
26. Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério, et cíthara.
27. Laudáte eum in týmpano, et choro: * laudáte eum in chordis, et órgano.
28. Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus: laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis: *

Tractus.
omnis spíritus laudet Dó-mi-num.

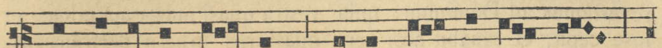
Antiph. 5. Meménto.

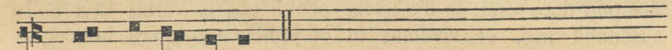

℣. Col-lo-cá-vit me in ob-scú-ris.

℟. Sic-ut mór-tu-os sǽ-cu-li.

Ad Benedictus, Antiphona. *Ton. I. Fin.* 2.

Po-SU-É-RUNT su-per ca-put e-jus cau-

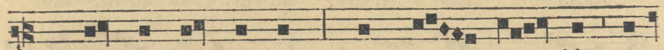

sam ip-sí-us scri-ptam: Je-sus Na-za-ré-nus,

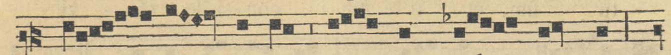

Rex Ju-dæ-ó-rum.

Cant. Zach. Benedíctus Dóminus. 238.

Antiph. Posuérunt. *ut supra.*

Deinde dicitur:

℣. Chri-stus fa-ctus est pro no-bis o-

bé-di-ens us-que ad mor-tem,

mor-tem au-tem Cru-cis.

Pater noster *secreto. Ps.* 50. Miserére. *et reliqua.* 239.
AD HORAS, *omnia ut supra.* 240.

STATIO
ad Sanctam Crucem in Jerusalem.

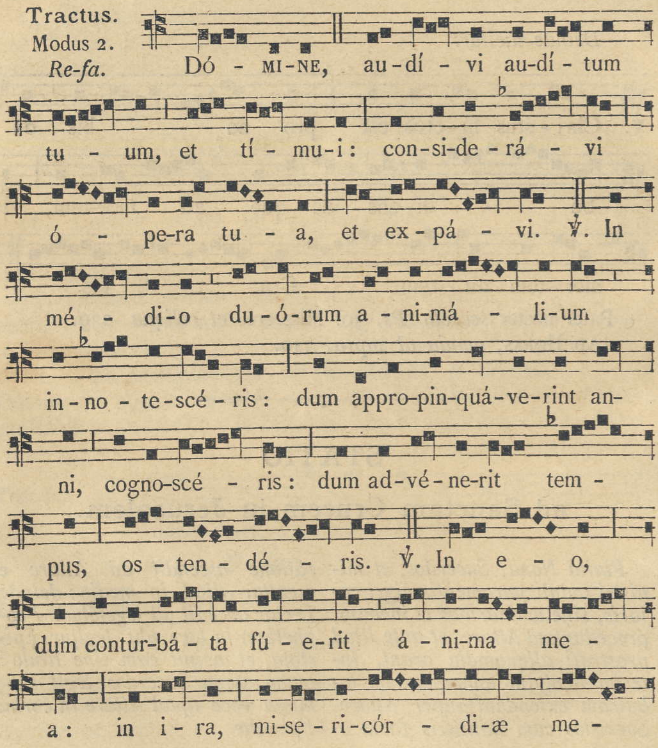
Finita Nona, Sacerdos, et ministri induti paramentis nigri coloris, sine uminaribus et incenso, procedunt ad Altare: et ante illud prostrati aliquamdiu orant. Interim Acolythi unam tantum tobaleam extendunt super Altare. Sacerdos cum ministris facta oratione ascendit ad Altare e oscultar illud in medio: deinde Lector accedit ad legendum Prophetiam in loco ubi legitur Epistola, et incipit eam sine titulo: quam etiam Sacerdos legit submissa voce apud Altare in cornu Epistolæ.

Oseæ 6.

HÆC dicit Dominus: In tribulatióne sua mane consúrgent ad me: Veníte, et revertámur ad Dóminum: quia ipse cepit, et sanábit nos: percútiet, et curábit nos. Vivificábit nos post duos dies: in die tértia suscitábit nos, et vivémus in conspéctu ejus. Sciémus, sequemúrque, ut cognoscámus Dóminum: quasi dilúculum præparátus est egréssus ejus, et véniet quasi imber nobis temporáneus, et serótinus terræ. Quid fáciam tibi Éphraim? Quid fáciam tibi Juda? Misericórdia vestra quasi nubes matutína: et quasi ros mane pertránsiens. Propter hoc dolávi in prophétis, occídi eos in verbis oris mei: et judícia tua quasi lux egrediéntur. Quia misericórdiam vólui, et non sacrifícium, et sciéntiam Dei, plus quam holocáusta.

Habacuc. 3.

Tractus. Modus 2. *Re-fa.*

Finito Tractu, Sacerdos in cornu Epistolæ dicit: Orémus. *Diaconus:* Flectámus génua. *et Subdiaconus:* Leváte.

Oratio.

DEUS, a quo et Judas reátus sui pœnam, et confessiónis suæ latro præmium sumpsit, concéde nobis tuæ propitiatiónis efféctum: ut, sicut in Passióne sua Jesus Christus Dóminus noster divérsa utrísque íntulit stipéndia meritórum; ita nobis, abláto vetustátis erróre, resurrectiónis suæ grátiam largiátur: Qui tecum vivit.

Subdiaconus in tono Epistolæ similiter sine titulo cantat sequentem Lectionem:

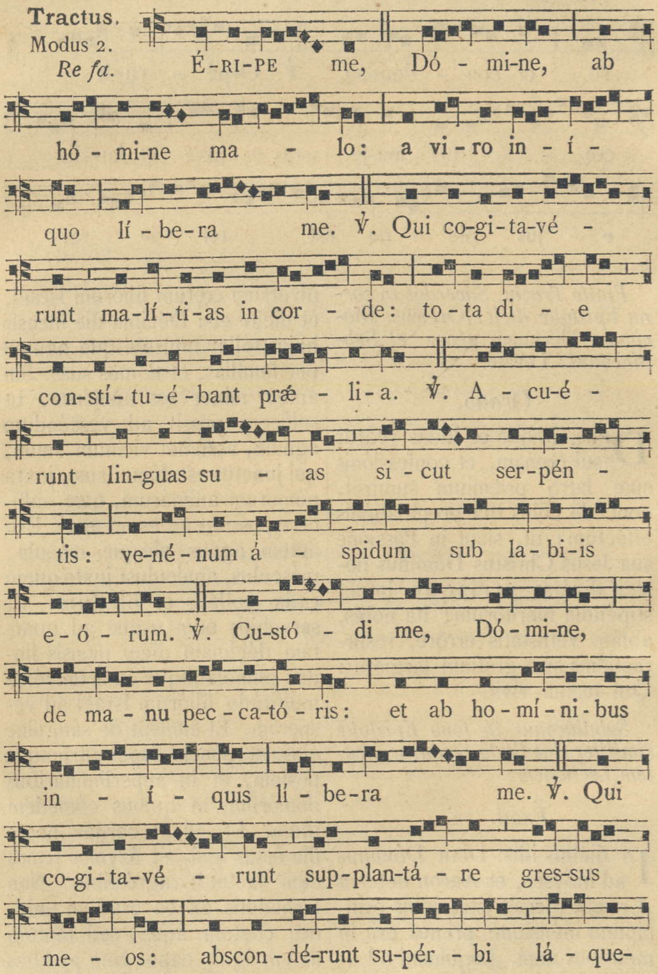
Exod. 12.

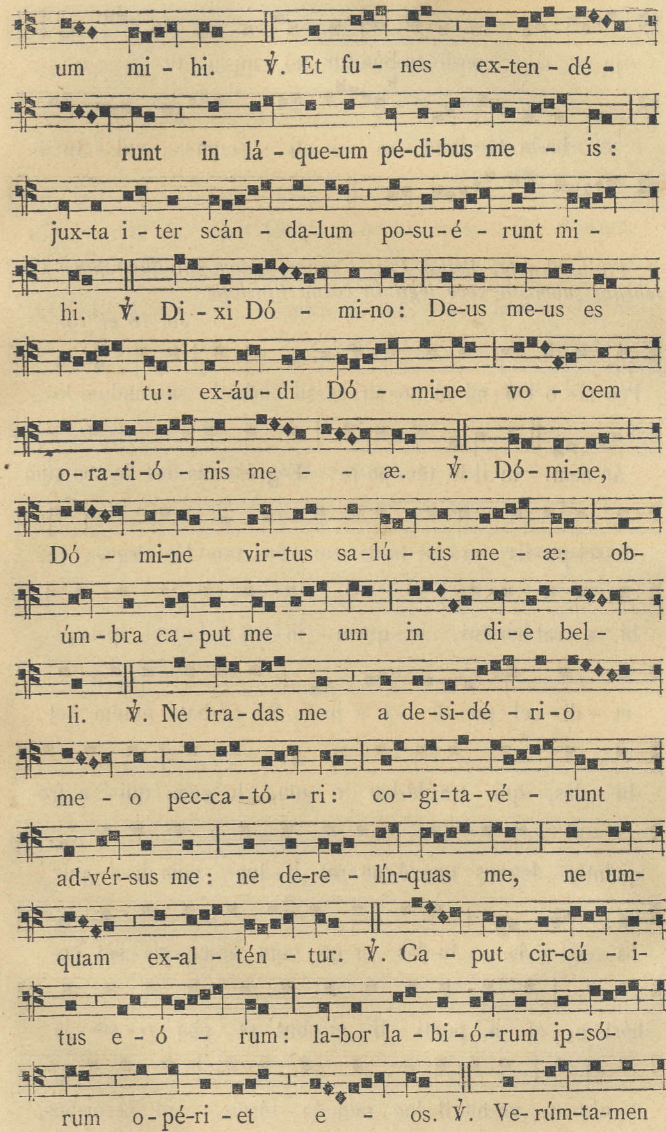
IN diébus illis: Dixit Dóminus ad Móysen, et Aaron in terra Ægýpti: Mensis iste, vobis princípium ménsium: primus erit in ménsibus anni. Loquímini ad univérsum cœtum filiórum Israël, et dícite eis: Décima die mensis hujus tollat unusquísque agnum per famílias, et domos suas. Sin autem minor est númerus, ut sufficere possit ad vescéndum agnum, assúmet vicínum suum, qui junctus est dómui suæ, juxta númerum animárum, quæ suffícere possunt ad esum agni. Erit autem agnus absque mácula, másculus, anniculus: juxta quem ritum tollétis et hædum. Et servábitis eum usque ad quartam décimam diem mensis hujus: immolabítque eum univérsa multitúdo filiórum Israël ad vésperam. Et sument de sánguine ejus, ac ponent super utrúmque postem, et in superliminàribus domórum, in quibus cómedent illum. Et edent carnes nocte illa assas igni, et ázymos panes cum lactúcis agréstibus. Non comedétis ex eo crudum quid, nec coctum aqua, sed tantum assum igni: caput cum pédibus

ejus, et intestínis vorábitis. Nec remanébit quidquam ex eo usque mane. Si quid resíduum fúerit, igne comburétis. Sic autem comedétis illum: Renes vestros accingétis, et calceaménta habébitis in pédibus, tenéntes báculos in mánibus, et comedétis festinánter: est enim Phase (id est tránsitus) Dómini.

Ps. 139.

Tractus. Modus 2. *Re fa.*

ju - sti con-fi-te-bún-tur nó-mi-ni tu - o:

et ha-bi-tá-bunt re - cti cum vul - tu

tu - o.

Finito Tractu, dicitur Passio super nudum pulpitum: quam Celebrans submissa voce legit in cornu Epistolæ.

Jo. 18 *et* 19.

Pás-si-o Dó-mi-ni no-stri Je-su Chri-sti se-cúndum Jo-

án-nem. In il-lo tém-po-re: E-grés-sus est Je-sus cum

di-scí-pu-lis su-is trans tor-rén-tem Ce-dron, u-

bi e-rat hor-tus, in quem in-tro-í-vit ip-se,

et di-scí-pu-li e-jus. Sci-é-bat autem et

Ju-das, qui tra-dé-bat e-um, lo-cum: qui-a fre-

quénter Je-sus convé-ne-rat il-luc cum discí-pu-

lis su-is. Ju-das er-go cum ac-ce-pís-set co-

hórtem, et a ponti-fí-ci-bus et pha-ri-sǽ-is

mi-nístros, ve-nit il-luc cum la-térnis, et fá-ci-bus,

et ar-mis. Je-sus í-taque sci-ens ómni-a, quæ ven-

tú-ra e-rant su-per e-um, pro-cés-sit, et di-

xit e-is: ✠ Quem quǽ-ri-tis? *C* Respon-

dé-runt e-i: *S* Je-sum Na-za-ré - num. *C* Di-

cit e-is Je-sus: ✠ E - - go sum. *C* Sta-

bat au-tem et Ju-das, qui tra-dé-bat e-um, cum ip-sis.

Ut er-go di-xit e-is: E-go sum: ab-i-é-runt re-trór-

sum, et ce-ci-dé-runt in ter-ram. I-te-rum er-go in-

ter-ro-gá-vit e-os: ✠ Quem quǽ-ri-

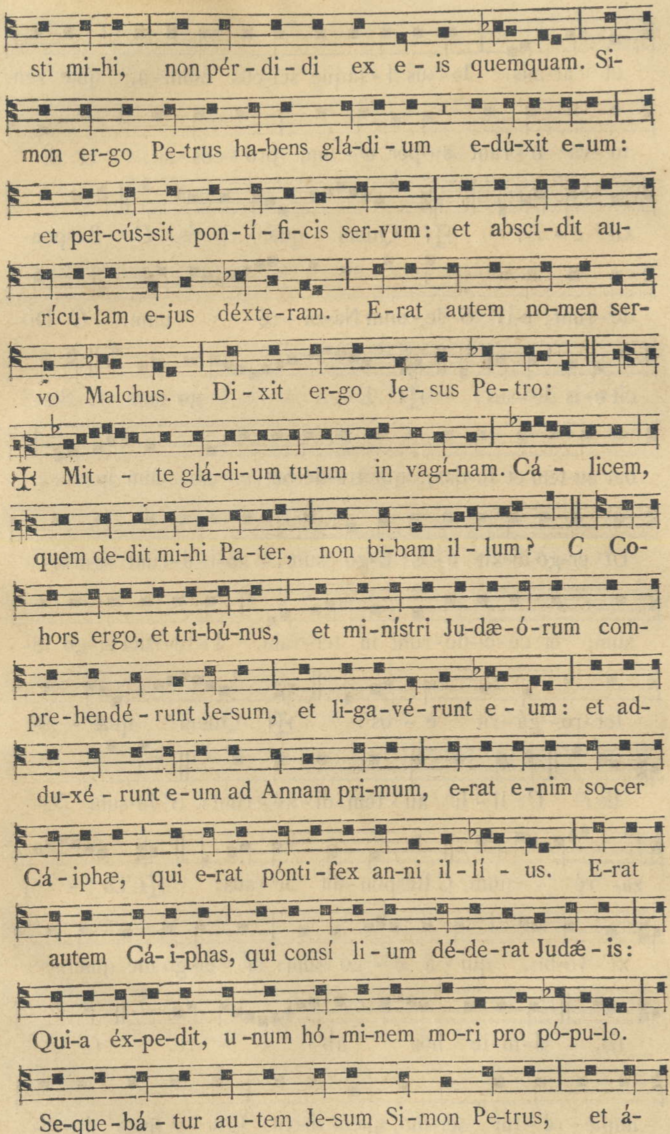
tis? *C* Il-li au-tem di-xé-runt: *S* Je-sum Na-

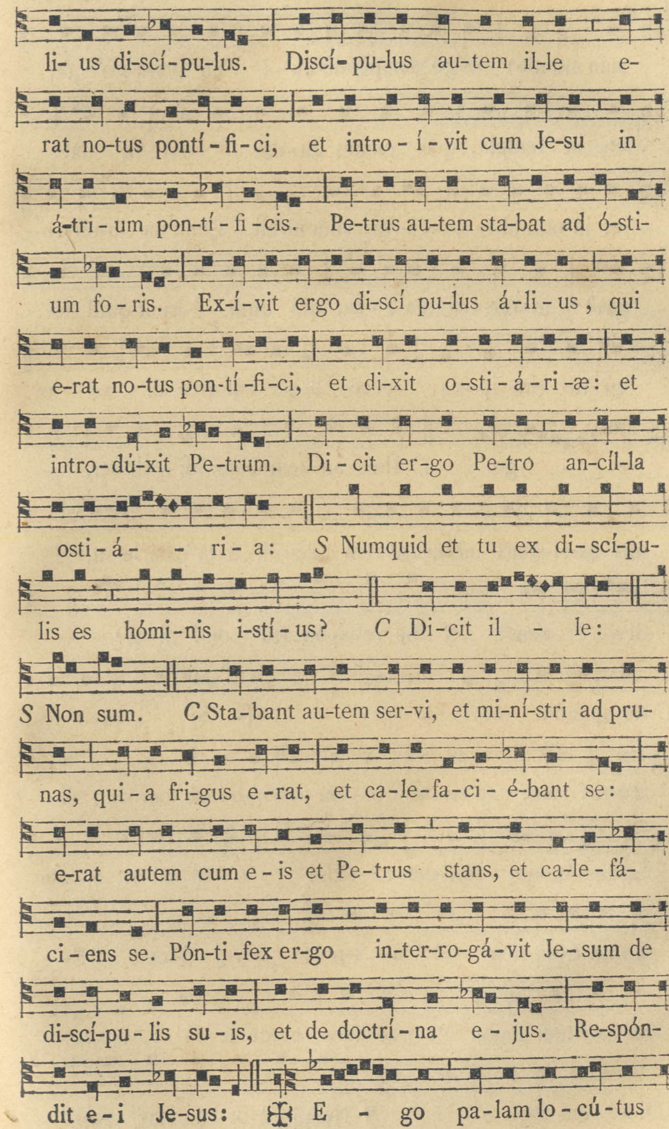
za-ré - num. *C* Respón-dit Je-sus: ✠ Di-

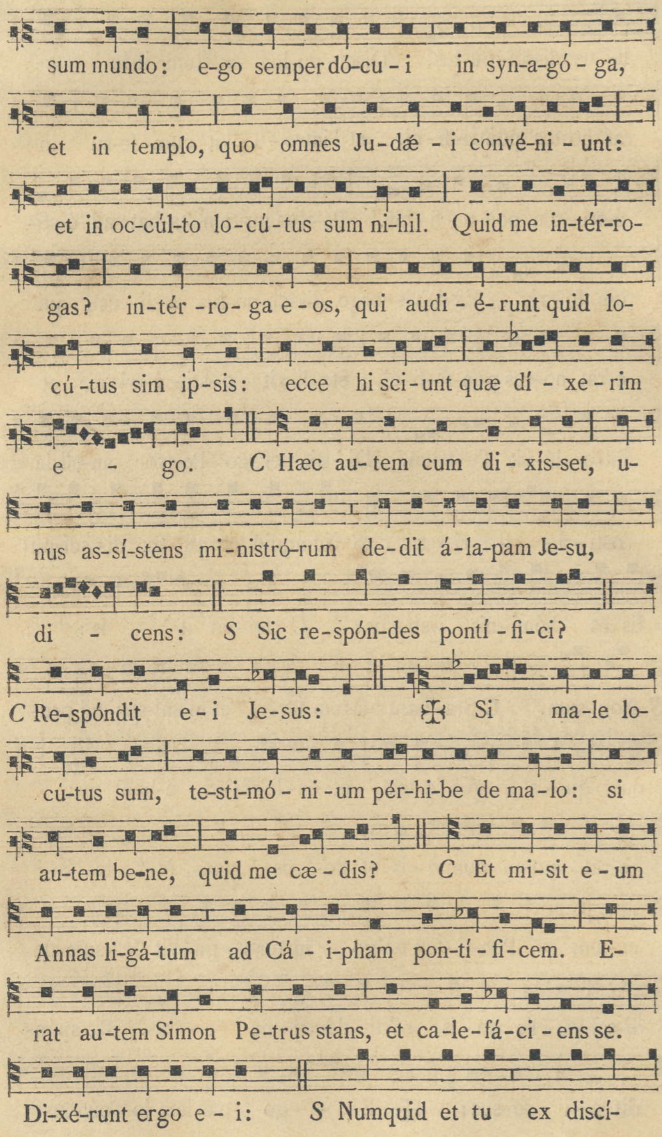
xi vo-bis, qui-a e-go sum: si er-go me quǽri-

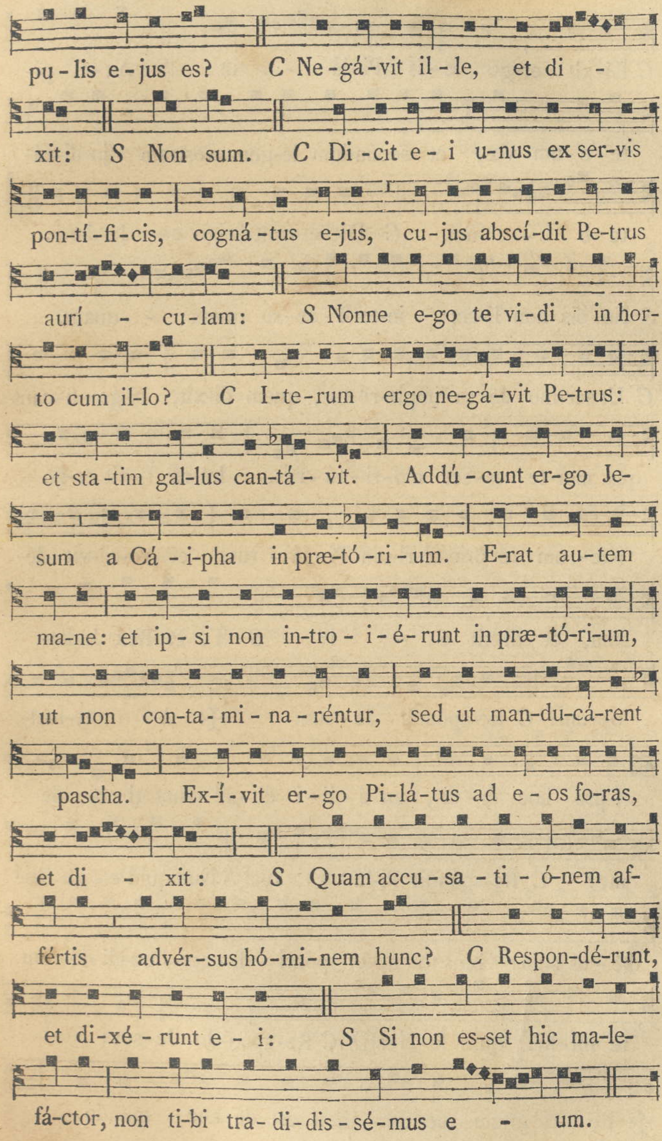
tis, sí-ni-te hos ab-í - - re. *C* Ut

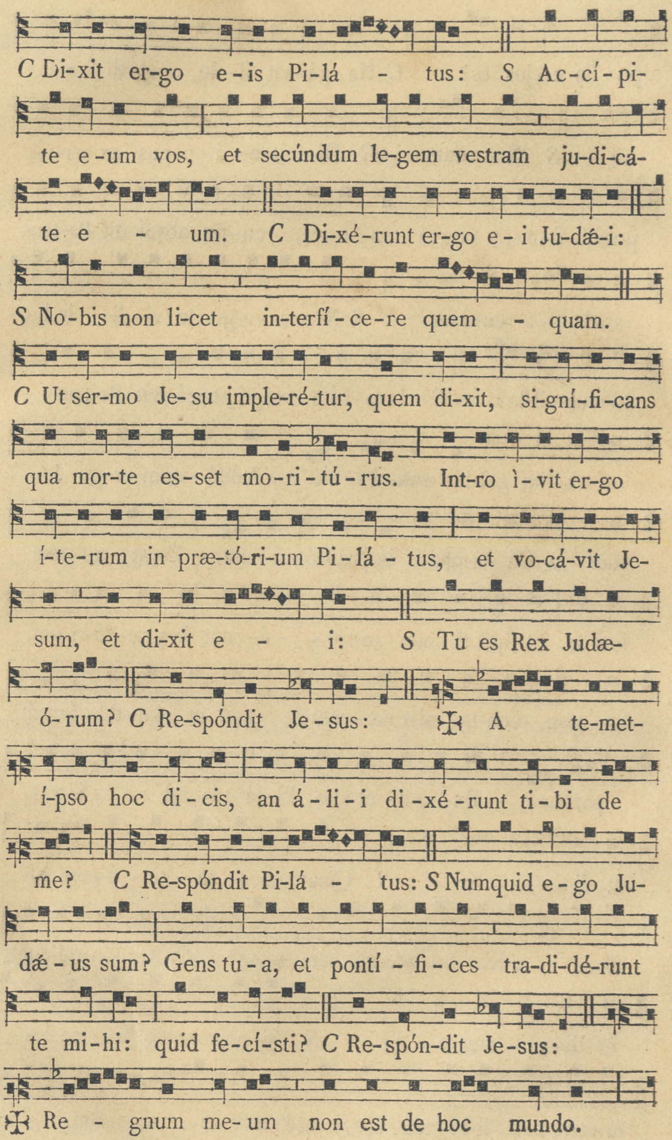
imple-ré-tur ser-mo, quem di-xit: Qui-a quos de-dí-

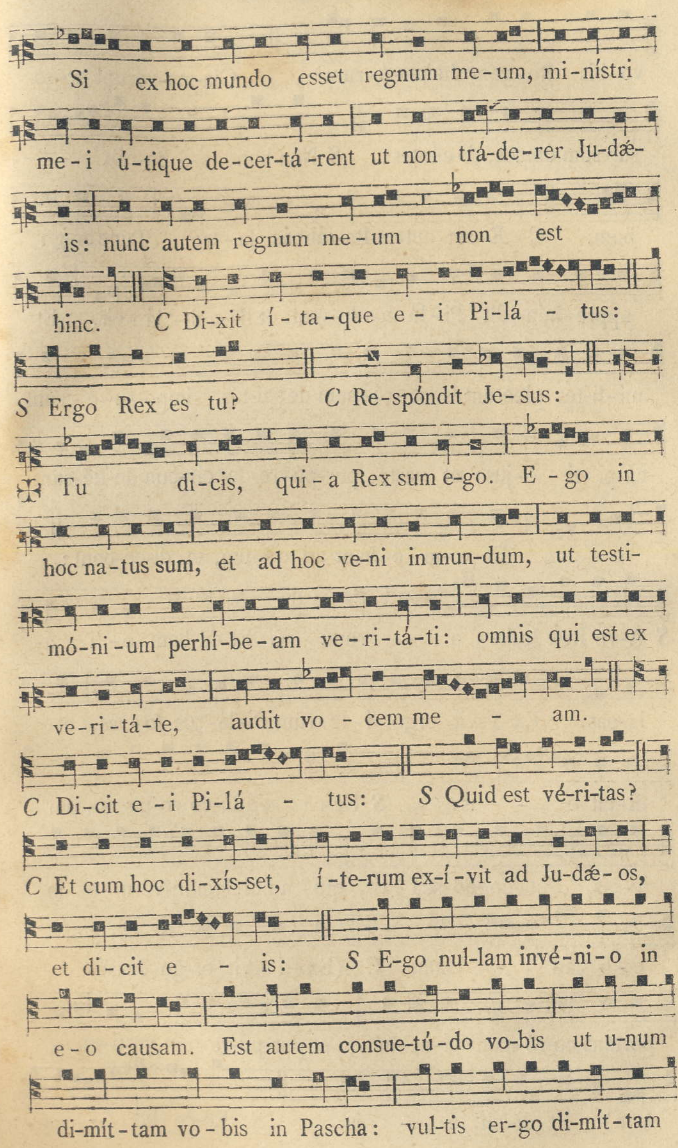

sti mi-hi, non pér-di-di ex e-is quemquam. Si-
mon er-go Pe-trus ha-bens glá-di-um e-dú-xit e-um:
et per-cús-sit pon-tí-fi-cis ser-vum: et abscí-dit au-
rícu-lam e-jus déxte-ram. E-rat autem no-men ser-
vo Malchus. Di-xit er-go Je-sus Pe-tro:
✠ Mit - te glá-di-um tu-um in vagí-nam. Cá - licem,
quem de-dit mi-hi Pa-ter, non bi-bam il-lum? C Co-
hors ergo, et tri-bú-nus, et mi-nístri Ju-dæ-ó-rum com-
pre-hendé-runt Je-sum, et li-ga-vé-runt e-um: et ad-
du-xé-runt e-um ad Annam pri-mum, e-rat e-nim so-cer
Cá-iphæ, qui e-rat pónti-fex an-ni il-lí-us. E-rat
autem Cá-i-phas, qui consí li-um dé-de-rat Judǽ-is:
Qui-a éx-pe-dit, u-num hó-mi-nem mo-ri pro pó-pu-lo.
Se-que-bá-tur au-tem Je-sum Si-mon Pe-trus, et á-

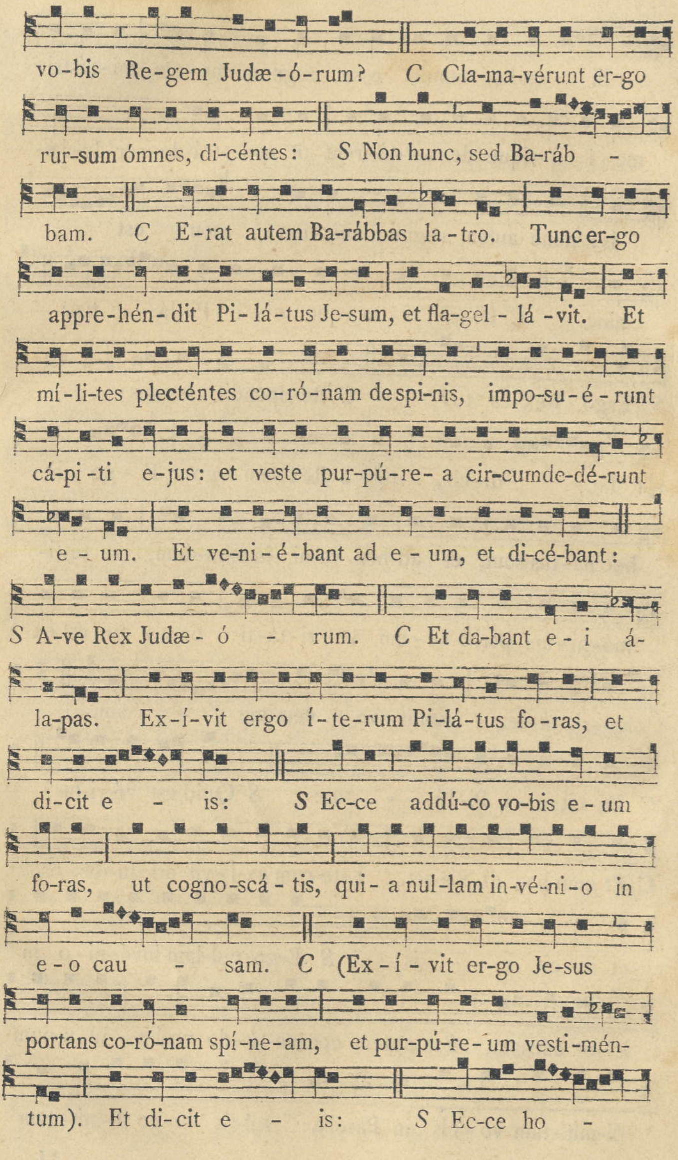

li- us di-scí-pu-lus. Discí-pu-lus au-tem il-le e-
rat no-tus pontí-fi-ci, et intro-í-vit cum Je-su in
á-tri-um pon-tí-fi-cis. Pe-trus au-tem sta-bat ad ó-sti-
um fo-ris. Ex-í-vit ergo di-scí pu-lus á-li-us, qui
e-rat no-tus pon-tí-fi-ci, et di-xit o-sti-á-ri-æ: et
intro-dú-xit Pe-trum. Di-cit er-go Pe-tro an-cíl-la
osti-á- - ri-a: S Numquid et tu ex di-scí-pu-
lis es hómi-nis i-stí-us? C Di-cit il - le:
S Non sum. C Sta-bant au-tem ser-vi, et mi-ní-stri ad pru-
nas, qui-a fri-gus e-rat, et ca-le-fa-ci-é-bant se:
e-rat autem cum e-is et Pe-trus stans, et ca-le-fá-
ci-ens se. Pón-ti-fex er-go in-ter-ro-gá-vit Je-sum de
di-scí-pu-lis su-is, et de doctrí-na e-jus. Re-spón-
dit e-i Je-sus: ✠ E - go pa-lam lo-cú-tus

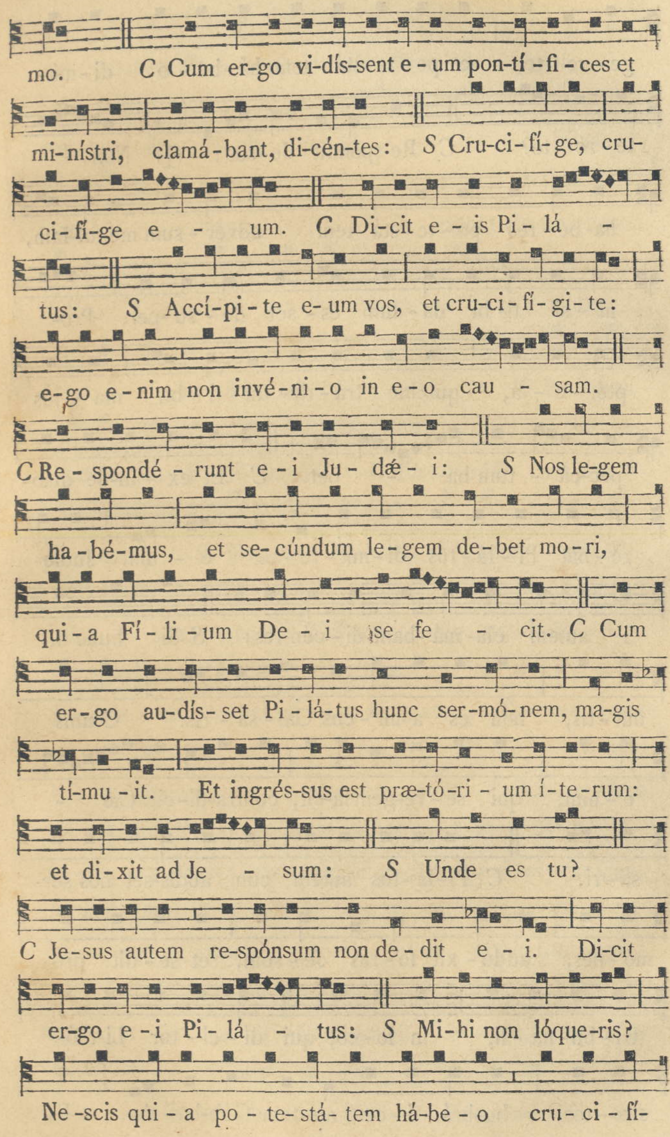

sum mundo: e-go semper dó-cu-i in syn-a-gó-ga,
et in templo, quo omnes Ju-dǽ-i convé-ni-unt:
et in oc-cúl-to lo-cú-tus sum ni-hil. Quid me in-tér-ro-
gas? in-tér-ro-ga e-os, qui audi-é-runt quid lo-
cú-tus sim ip-sis: ecce hi sci-unt quæ dí-xe-rim
e - go. C Hæc au-tem cum di-xís-set, u-
nus as-sí-stens mi-nistró-rum de-dit á-la-pam Je-su,
di - cens: S Sic re-spón-des pontí-fi-ci?
C Re-spóndit e-i Je-sus: ✠ Si ma-le lo-
cú-tus sum, te-sti-mó-ni-um pér-hi-be de ma-lo: si
au-tem be-ne, quid me cæ-dis? C Et mi-sit e-um
Annas li-gá-tum ad Cá-i-pham pon-tí-fi-cem. E-
rat au-tem Simon Pe-trus stans, et ca-le-fá-ci-ens se.
Di-xé-runt ergo e-i: S Numquid et tu ex discí-

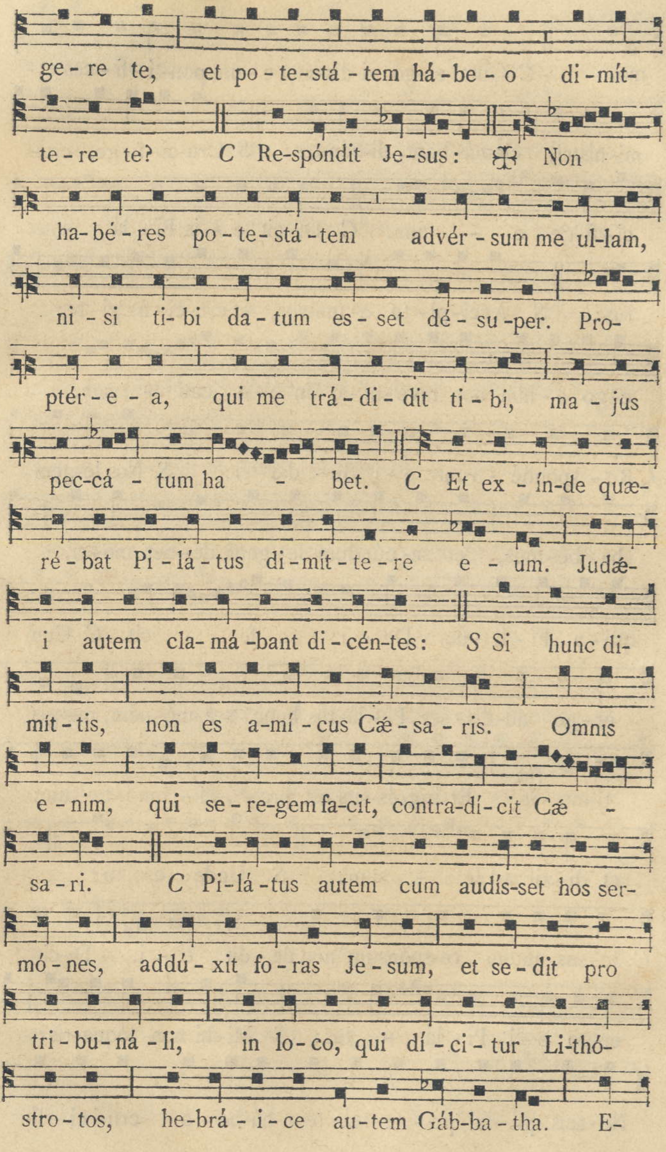

pu-lis e-jus es? C Ne-gá-vit il-le, et di -
xit: S Non sum. C Di-cit e-i u-nus ex ser-vis
pon-tí-fi-cis, cogná-tus e-jus, cu-jus abscí-dit Pe-trus
aurí - cu-lam: S Nonne e-go te vi-di in hor-
to cum il-lo? C I-te-rum ergo ne-gá-vit Pe-trus:
et sta-tim gal-lus can-tá-vit. Addú-cunt er-go Je-
sum a Cá-i-pha in præ-tó-ri-um. E-rat au-tem
ma-ne: et ip-si non in-tro-i-é-runt in præ-tó-ri-um,
ut non con-ta-mi-na-réntur, sed ut man-du-cá-rent
pascha. Ex-í-vit er-go Pi-lá-tus ad e-os fo-ras,
et di - xit: S Quam accu-sa-ti-ó-nem af-
fértis advér-sus hó-mi-nem hunc? C Respon-dé-runt,
et di-xé-runt e-i: S Si non es-set hic ma-le-
fá-ctor, non ti-bi tra-di-dis-sé-mus e - um.

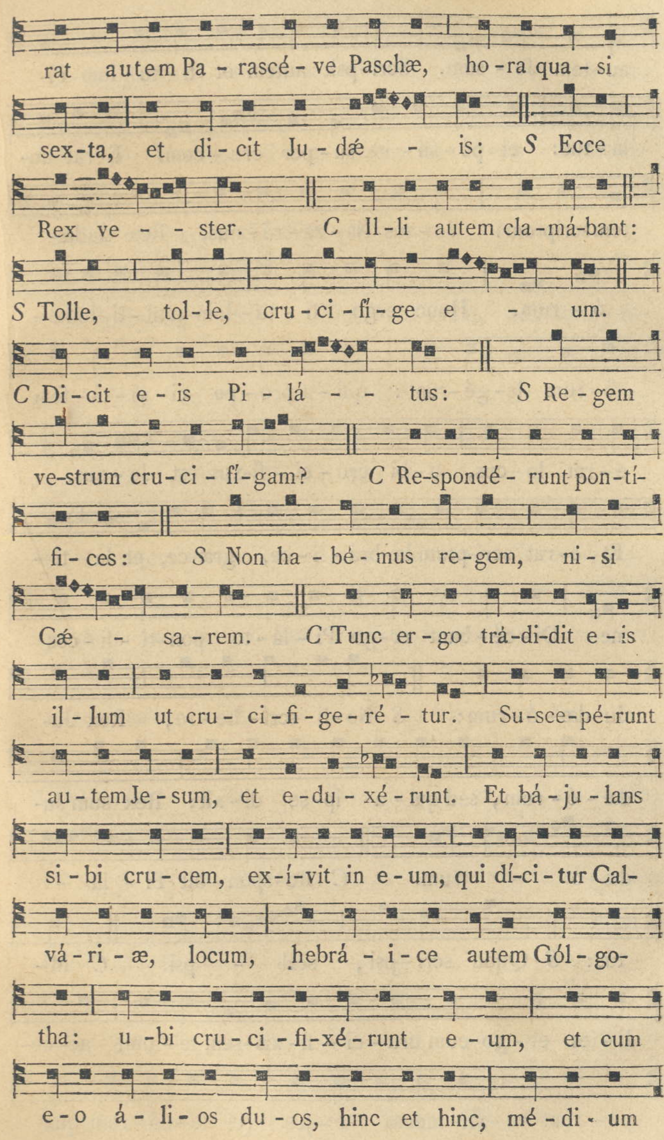

C Di-xit er-go e-is Pi-lá - tus: S Ac-cí-pi-
te e-um vos, et secúndum le-gem vestram ju-di-cá-
te e - um. C Di-xé-runt er-go e-i Ju-dǽ-i:
S No-bis non li-cet in-terfí-ce-re quem - quam.
C Ut ser-mo Je-su imple-ré-tur, quem di-xit, si-gní-fi-cans
qua mor-te es-set mo-ri-tú-rus. Int-ro ì-vit er-go
í-te-rum in præ-tó-ri-um Pi-lá - tus, et vo-cá-vit Je-
sum, et di-xit e - i: S Tu es Rex Judæ-
ó-rum? C Re-spóndit Je-sus: ✠ A te-met-
í-pso hoc di-cis, an á-li-i di-xé-runt ti-bi de
me? C Re-spóndit Pi-lá - tus: S Numquid e-go Ju-
dǽ-us sum? Gens tu-a, et pontí - fi-ces tra-di-dé-runt
te mi-hi: quid fe-cí-sti? C Re-spón-dit Je-sus:
✠ Re - gnum me-um non est de hoc mundo.

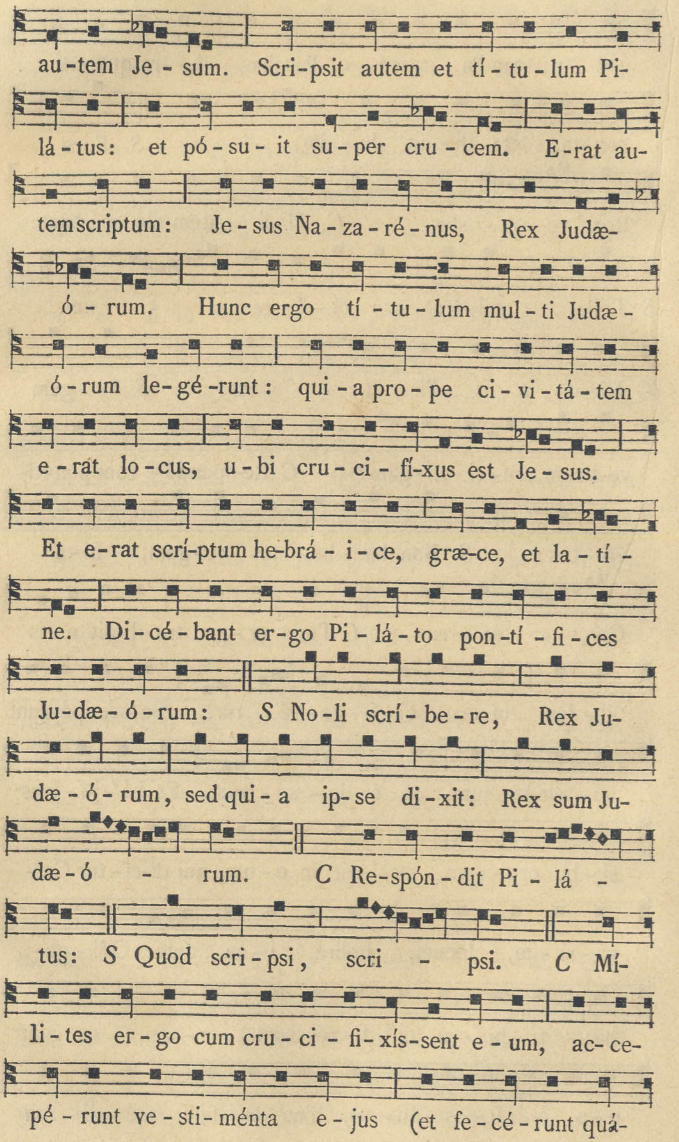

Si ex hoc mundo esset regnum me-um, mi-nístri
me-i ú-tique de-cer-tá-rent ut non trá-de-rer Ju-dǽ-
is: nunc autem regnum me-um non est
hinc. C Di-xit í-ta-que e-i Pi-lá - tus:
S Ergo Rex es tu? C Re-spóndit Je-sus:
✠ Tu di-cis, qui-a Rex sum e-go. E - go in
hoc na-tus sum, et ad hoc ve-ni in mun-dum, ut testi-
mó-ni-um perhí-be-am ve-ri-tá-ti: omnis qui est ex
ve-ri-tá-te, audit vo - cem me - am.
C Di-cit e-i Pi-lá - tus: S Quid est vé-ri-tas?
C Et cum hoc di-xís-set, í-te-rum ex-í-vit ad Ju-dǽ-os,
et di-cit e - is: S E-go nul-lam invé-ni-o in
e-o causam. Est autem consue-tú-do vo-bis ut u-num
di-mít-tam vo-bis in Pascha: vul-tis er-go di-mít-tam

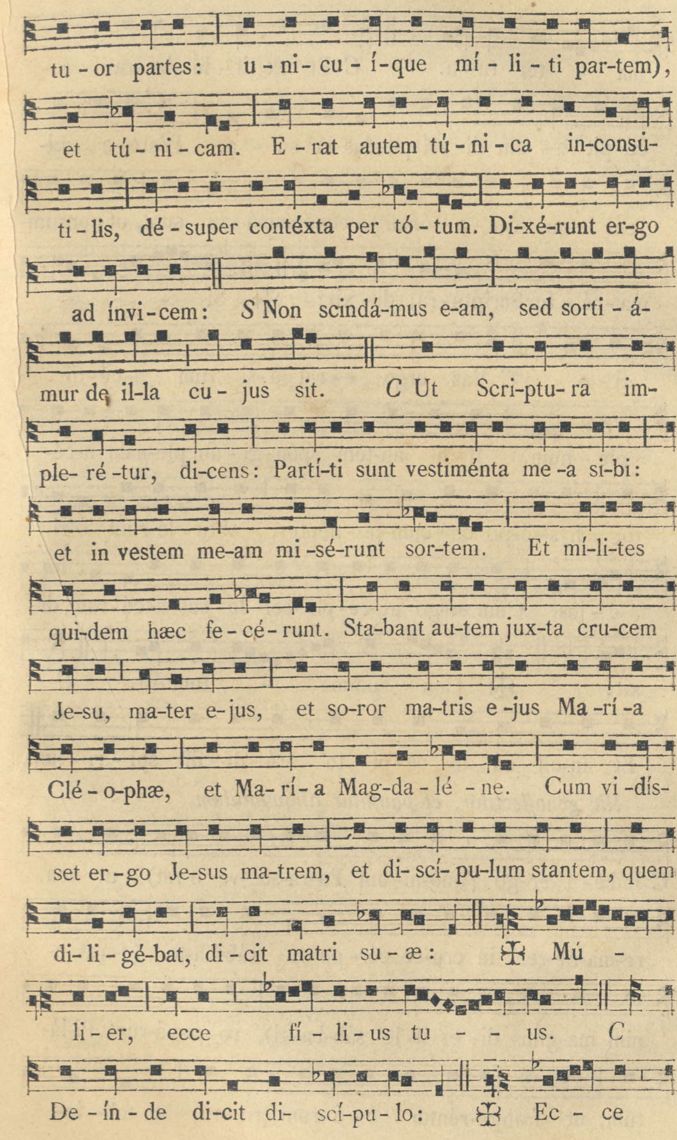

vo-bis Re-gem Judæ-ó-rum? C Cla-ma-vérunt er-go
rur-sum ómnes, di-céntes: S Non hunc, sed Ba-ráb -
bam. C E-rat autem Ba-rábbas la-tro. Tunc er-go
appre-hén-dit Pi-lá-tus Je-sum, et fla-gel - lá -vit. Et
mí-li-tes plecténtes co-ró-nam de spi-nis, impo-su-é-runt
cá-pi-ti e-jus: et veste pur-pú-re-a cir-cumde-dé-runt
e - um. Et ve-ni-é-bant ad e - um, et di-cé-bant:
S A-ve Rex Judæ- ó - rum. C Et da-bant e - i á-
la-pas. Ex-í-vit ergo í-te-rum Pi-lá-tus fo-ras, et
di-cit e - is: S Ec-ce addú-co vo-bis e - um
fo-ras, ut cogno-scá - tis, qui- a nul-lam in-vé-ni-o in
e - o cau - sam. C (Ex - í - vit er-go Je-sus
portans co-ró-nam spí-ne-am, et pur-pú-re-um vesti-mén-
tum). Et di-cit e - is: S Ec-ce ho -

mo. C Cum er-go vi-dís-sent e - um pon-tí - fi - ces et
mi-nístri, clamá-bant, di-cén-tes: S Cru-ci-fí-ge, cru-
ci-fí-ge e - um. C Di-cit e - is Pi- lá -
tus: S Accí-pi-te e- um vos, et cru-ci-fí-gi-te:
e-go e-nim non invé-ni-o in e-o cau - sam.
C Re - spondé - runt e - i Ju - dǽ - i: S Nos le-gem
ha-bé-mus, et se-cúndum le-gem de-bet mo-ri,
qui-a Fí - li - um De - i ipse fe - cit. C Cum
er-go au-dís-set Pi - lá-tus hunc ser-mó-nem, ma-gis
tí-mu - it. Et ingrés-sus est præ-tó-ri - um í-te-rum:
et di-xit ad Je - sum: S Unde es tu?
C Je-sus autem re-spónsum non de - dit e - i. Di-cit
er-go e - i Pi - lá - tus: S Mi-hi non lóque-ris?
Ne -scis qui - a po - te- stá- tem há-be - o cru- ci - fí-

ge - re te, et po - te - stá - tem há - be - o di - mít-
te - re te? C Respóndit Je - sus: ✠ Non
ha - bé - res po - te - stá - tem advér - sum me ul - lam,
ni - si ti - bi da - tum es - set dé - su - per. Pro-
ptér - e - a, qui me trá - di - dit ti - bi, ma - jus
pec - cá - tum ha - bet. C Et ex - ín - de quæ-
ré - bat Pi - lá - tus di - mít - te - re e - um. Judǽ-
i autem cla - má - bant di - cén - tes: S Si hunc di-
mít - tis, non es a - mí - cus Cǽ - sa - ris. Omnis
e - nim, qui se - re - gem fa - cit, contra - dí - cit Cǽ -
sa - ri. C Pi - lá - tus autem cum audís - set hos ser-
mó - nes, addú - xit fo - ras Je - sum, et se - dit pro
tri - bu - ná - li, in lo - co, qui dí - ci - tur Li - thó-
stro - tos, he - brá - i - ce au - tem Gáb - ba - tha. E-

rat autem Pa - rascé - ve Paschæ, ho - ra qua - si
sex - ta, et di - cit Ju - dǽ - is: S Ecce
Rex ve - - ster. C Il - li autem cla - má - bant:
S Tolle, tol - le, cru - ci - fí - ge e - um.
C Di - cit e - is Pi - lá - - tus: S Re - gem
ve - strum cru - ci - fí - gam? C Re - spondé - runt pon - tí-
fi - ces: S Non ha - bé - mus re - gem, ni - si
Cǽ - sa - rem. C Tunc er - go trá - di - dit e - is
il - lum ut cru - ci - fi - ge - ré - tur. Su - sce - pé - runt
au - tem Je - sum, et e - du - xé - runt. Et bá - ju - lans
si - bi cru - cem, ex - í - vit in e - um, qui dí - ci - tur Cal-
vá - ri - æ, locum, hebrá - i - ce autem Gól - go-
tha: u - bi cru - ci - fi - xé - runt e - um, et cum
e - o á - li - os du - os, hinc et hinc, mé - di - um

au - tem Je - sum. Scri - psit autem et tí - tu - lum Pi-
lá - tus: et pó - su - it su - per cru - cem. E - rat au-
temscriptum: Je - sus Na - za - ré - nus, Rex Judæ-
ó - rum. Hunc ergo tí - tu - lum mul - ti Judæ -
ó - rum le - gé - runt: qui - a pro - pe ci - vi - tá - tem
e - rat lo - cus, u - bi cru - ci - fí - xus est Je - sus.
Et e - rat scrí - ptum he - brá - i - ce, græ - ce, et la - tí -
ne. Di - cé - bant er - go Pi - lá - to pon - tí - fi - ces
Ju - dæ - ó - rum: S No - li scrí - be - re, Rex Ju-
dæ - ó - rum, sed qui - a ip - se di - xit: Rex sum Ju-
dæ - ó - rum. C Re - spón - dit Pi - lá -
tus: S Quod scri - psi, scri - psi. C Mí-
li - tes er - go cum cru - ci - fi - xís - sent e - um, ac - ce-
pé - runt ve - sti - ménta e - jus (et fe - cé - runt quá-

tu - or partes: u - ni - cu - í - que mí - li - ti par - tem),
et tú - ni - cam. E - rat autem tú - ni - ca in-consú-
ti - lis, dé - super contéxta per tó - tum. Di - xé - runt er - go
ad ínvi - cem: S Non scindá - mus e - am, sed sorti - á-
mur de il - la cu - jus sit. C Ut Scri - ptu - ra im-
ple - ré - tur, di - cens: Partí - ti sunt vestiménta me - a si - bi:
et in vestem me - am mi - sé - runt sor - tem. Et mí - li - tes
qui - dem hæc fe - cé - runt. Sta - bant au - tem jux - ta cru - cem
Je - su, ma - ter e - jus, et so - ror ma - tris e - jus Ma - rí - a
Clé - o - phæ, et Ma - rí - a Mag - da - lé - ne. Cum vi - dís-
set er - go Je - sus ma - trem, et di - scí - pu - lum stantem, quem
di - li - gé - bat, di - cit matri su - æ: ✠ Mú -
li - er, ecce fí - li - us tu - us. C
De - ín - de di - cit di - scí - pu - lo: ✠ Ec - ce

mater tua. C Et ex illa hora accépit eam discípulus in sua. Póstea sciens Jesus quia ómnia consummáta sunt, ut consummarétur Scriptúra, dixit: ✠ Sítio. C Vas ergo erat pósitum acéto plenum. Illi autem spóngiam plenam acéto, hyssópo circumponéntes, obtulérunt ori ejus. Cum ergo accepísset Jesus acétum, dixit: ✠ Consummátum est. C Et inclináto cápite trádidit spíritum.

Hic genuflectitur, et pausatur aliquantulum.

C Judǽi ergo (quóniam Parascéve erat) ut non remanérent in cruce córpora sábbato (erat enim magnus dies ille sábbati), rogavérunt Pilátum, ut frangeréntur eórum crura, et tollerén-

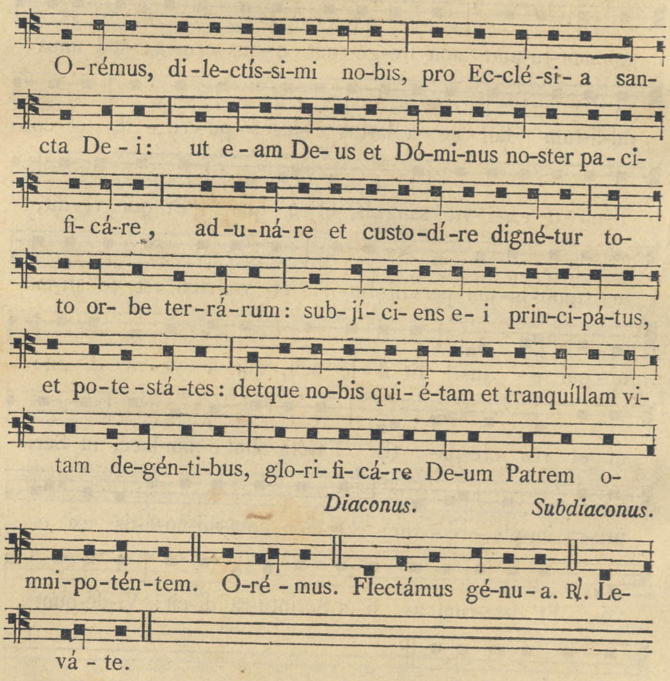
tur. Venérunt ergo mílites: et primi quidem fregérunt crura, et altérius, qui crucifixus est cum eo. Ad Jesum autem cum veníssent, ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura: sed unus mílitum láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit sanguis, et aqua. Et qui vidit, testimónium perhíbuit: et verum est testimónium ejus. Et ille scit, quia vera dicit: ut et vos credátis. Facta sunt enim hæc, ut Scriptúra implerétur: Os non comminuétis ex eo. Et íterum ália Scriptúra dicit: Vidébunt in quem transfixérunt.

Quod sequitur, legitur in tono Evangelii: et dicitur Munda cor meum. *sed non petitur benedictio, et non deferuntur luminaria, neque incensum, et Celebrans in fine non osculatur librum.*

POST hæc autem rogávit Pilátum Joseph ab Arimathǽa (eo quod esset discípulus Jesu, occúltus autem propter metum Judæórum), ut tólleret corpus Jesu. Et permísit Pilátus. Venit

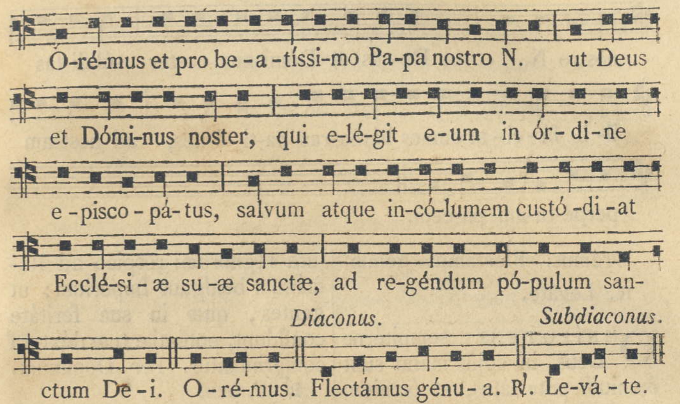
ergo, et tulit corpus Jesu. Venit autem et Nicodémus, qui vénerat ad Jesum nocte primum, ferens mixtúram myrrhæ, et áloës, quasi libras centum. Accepérunt ergo corpus Jesu, et ligavérunt illud línteis cum aromátibus, sicut mos est Judǽis sepelíre. Erat autem in loco, ubi crucifíxus est, hortus: et in horto monuméntum novum, in quo nondum quisquam pósitus erat. Ibi ergo propter Parascéven Judæórum, quia juxta erat monuméntum, posuérunt Jesum.

Deinde Sacerdos stans in cornu Epistolæ, incipit absolute junctis manibus:

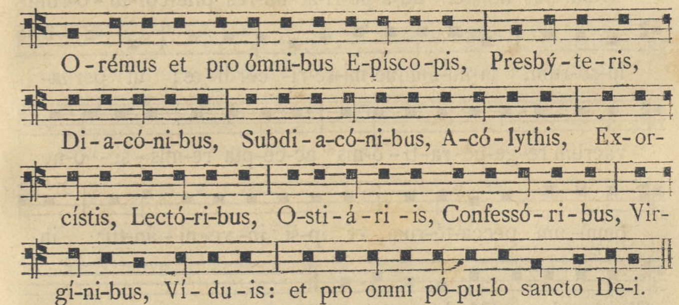

Oratio cantatur in tono feriali Orationis Missæ, extensis manibus. Et hic modus servatur in subsequentibus.

OMNÍPOTENS sempitérne Deus, qui glóriam tuam ómnibus in Christo géntibus revelásti: custódi ópera misericórdiæ tuæ; ut Ecclésia tua toto orbe diffúsa, stabili fide in confessióne tui nóminis persevéret. Per eúmdem Dóminum. ℟. Amen.

OMNÍPOTENS sempitérne Deus, cujus judício univérsa fundántur: réspice propítius ad preces nostras, et eléctum nobis Antístitem tua pietáte consérva; ut christiána plebs, quæ te gubernátur auctóre, sub tanto Pontífice, credulitátis suæ méritis augeátur. Per Dóminum. ℟. Amen.

Orémus. Flectámus génua. ℟. Leváte.

OMNÍPOTENS sempitérne Deus, cujus Spíritu totum corpus Ecclésiæ sanctificátur, et régitur: exáudi nos pro univérsis ordínibus supplicántes; ut grátiæ tuæ múnere, ab ómnibus tibi grádibus fidéliter serviátur. Per Dóminum. ℟. Amen.

*) *Si non est coronatus, dicatur:* elécto Imperatóre.

nostro N. . . ut De-us et Dómi-nus noster súbdi-tas il- li fá-ci-at omnes bárba-ras na-ti-ó-nes, ad nostram perpé-tu-am pa-cem.

Orémus. Flectámus génua.
℟. Leváte.

OMNÍPOTENS sempitérne Deus, in cujus manu sunt ómnium potestátes, et ómnium jura regnórum: réspice ad Románum benígnus Impérium; ut gentes, quæ in sua feritáte confídunt, poténtiæ tuæ déxtera comprimántur. Per Dóminum.
℟. Amen.

O-rémus et pro ca-techúme-nis nostris: ut De-us et Dómi-nus no-ster ad-a-pé-ri-at au-res præ-cor-di-ó-rum ip-só-rum, ja-nu-ámque mi-se-ri- córdi- æ; ut per la-vácrum re-ge-ne-ra-ti-ó-nis ac-cé-pta re-mis-si-ó-ne ómni-um pecca-tó-rum, et ip-si in-ve-ni-án-tur in Chri-sto Je-su Dómi-no nostro.

Orémus. Flectámus génua.
℟. Leváte.

OMNÍPOTENS sempitérne Deus, qui Ecclésiam tuam nova semper prole fœcúndas: auge fidem et intelléctum catechúmenis nostris; ut renáti fonte baptísmatis, adoptiónis tuæ fíliis aggregéntur. Per Dóminum.
℟. Amen.

O-ré-mus, di-le-ctís-si-mi no-bis, De-um Pa-trem omni-

po-téntem, ut cun-ctis mundum purget erró-ri-bus: morbos áu-fe-rat: famem de-péllat: a-pé-ri-at cár-ce-res: vín-cu-la dis-sól-vat: per-e-gri-nánti-bus réd-i-tum: in-firmán-ti-bus sa-ni-tá-tem: na-vi-gán-ti-bus por-tum sa-lú-tis in-dúl-ge-at.

Orémus. Flectámus génua.
℟. Leváte.

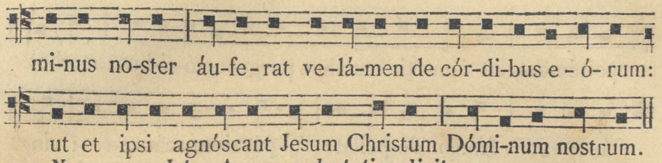
OMNÍPOTENS sempitérne Deus, mœstórum consolátio, laborántium fortitúdo: pervéniant ad te preces de quacúmque tribulatióne clamántium; ut omnes sibi in necessitátibus suis misericórdiam tuam gáudeant affuísse. Per Dóminum.
℟. Amen.

O-ré-mus et pro hæ-ré-ti-cis, et schismá-ti-cis: ut De-us et Dó-mi-nus no-ster é-ru-at e-os ab er-ró-ri-bus u-ni-vér-sis; et ad san-ctam matrem Ec-clé-si-am Ca-thó-licam, atque A-po-stó-li-cam re-vo-cá-re digné-tur.

Orémus. Flectámus génua.
℟. Leváte.

OMNÍPOTENS sempitérne Deus, qui salvas omnes, et néminem vis períre: réspice ad ánimas diabólica fraude decéptas: ut omni hærética pravitáte depósita, errántium corda resipíscant, et ad veritátis tuæ rédeant unitátem. Per Dóminum.
℟. Amen.

O-rémus et pro pér-fi-dis Judǽ-is: ut De-us et Dó-

Non respondetur Amen, *sed statim dicitur:*

OMNÍPOTENS sempitérne Deus, qui étiam judáicam perfídiam a tua misericórdia non repéllis: exáudi preces nostras, quas pro illíus pópuli obcæcatióne deférimus; ut, ágnita veritátis tuæ luce, quæ Christus est, a suis ténebris eruántur. Per eúmdem Dóminum. ℟. Amen.

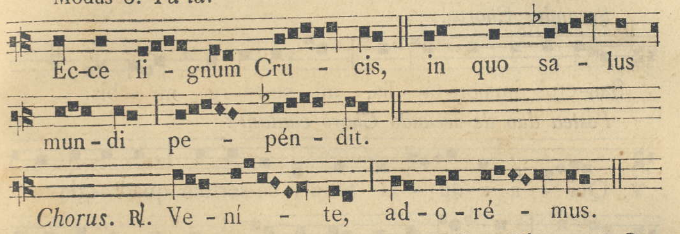

Orémus. Flectámus génua. ℟. Leváte.

OMNÍPOTENS sempitérne Deus, qui non mortem peccatórum, sed vitam semper inquíris: súscipe propítius oratiónem nostram, et líbera eos ab idolórum cultúra; et ággrega Ecclésiæ tuæ sanctæ, ad laudem, et glóriam nóminis tui. Per Dóminum. ℟. Amen.

¶ *Completis Orationibus, Sacerdos deposita casula accedit ad cornu Epistolæ, et ibi in posteriori parte anguli Altaris accipit a Diacono Crucem jam in Altari præparatam: quam, versa facie ad populum, a summitate parum discooperit, incipiens solus Antiph.* Ecce lignum Crucis. *ac deinceps in reliquis juvatur in cantu a ministris usque ad* Veníte, adorémus. *Choro autem cantante* Veníte, adorémus. *omnes se prosternunt, excepto Celebrante. Deinde procedit ad anteriorem partem anguli ejusdem cornu Epistolæ: et discooperiens brachium dextrum Crucis, elevans que eam paulisper, altius quam primo, incipit:* Ecce lignum Crucis. *aliis cantantibus et adorantibus, ut supra. Deinde Sacerdos procedit ad medium Altaris: et discooperiens Crucem totaliter, ac elevans eam, tertio altius incipit:* Ecce lignum Crucis. *aliis cantantibus et adorantibus, ut supra.*

Modus 6. *Fa-la.*

Postea Sacerdos solus portat Crucem ad locum ante Altare præparatum, et genuflexus ibidem eam locat: mox depositis calceamentis, accedit ad adorandam Crucem, ter genua flectens antequam eam deosculetur. Hoc facto revertitur, et accipit calceamenta, et casulam. Postmodum ministri Altaris, deinde alii Clerici, et laici, bini et bini, ter genibus flexis, ut dictum est, Crucem adorant. Interim, dum fit adoratio Crucis, cantantur Improperia, et alia quæ sequuntur, vel omnia, vel pars eorum, prout multitudo adorantium, vel paucitas requirit, hoc modo:

Duo cantores in medio chori cantant ℣. Pópule meus. *usque ad* Agios o Theós.

Modus 1. *Re-la.*

Unus Chorus cantat: *Alius Chorus respondet:*

Primus Chorus *Secundus Chorus.*

Primus Chorus.

A - gi - os a- thá - na - tos, e - lé - ison i - mas.

Secundus Chorus.

San - ctus immor - tá - lis, mi - se - ré - re no - bis.

Postea duo de secundo Choro cantant :

℣. Qui - a e - dú - xi te per de - sértum quadra - gín - ta an - nis, et man - na ci - bá - vi te, et in - tro - dú - xi te in ter - ram sa - tis bo - nam : pa - rá - sti cru - cem Sal - va - to - ri tu - o.

Chori respondent alternatim: Agios o Theós.etc. Sanctus Deus. etc. *ita tamen, ut primus Chorus semper repetat* Agios. *ut supra.*

Deinde duo de primo Choro cantant :

℣. Quid ul - tra dé - bu - i fá - ce - re ti - bi, et non fe - ci? E - go quidem plan - tá - vi te vi - ne - am me - am spe - ci - o - sís - si - mam : et tu fa - cta es mi - hi ni - mis a - má - ra : a - cé - to nam - que si - tim me - am po - tá - sti : et lán - ce - a perfo - rá - sti la - tus Sal - va - tó - ri tu - o.

Item Chori alternatim respondent: Agios o Theós. Sanctus Deus. etc.

¶ *Versus sequentis Improperii a duobus cantoribus alternatim cantantur: utroque Choro simul repetente post quemlibet versum:* Pópule meus. *usque ad* Quia edúxi *pag.* 335.

Duo de secundo Choro Cantant :

℣. E - go pro - pter te fla - gel - lá - vi Æ - gý - ptum cum pri - mo - gé - ni - tis su - is : et tu me fla - gel - lá - tum tra - di - dí - sti.

Chorus repetit : Pópule meus.

Duo de primo Choro :

℣. E - go e - dú - xi te de Ægýpto, demér - so Pha - ra - ó - ne in Ma - re ru - brum : et tu me tra - di - dí - sti prin - cí - pi - bus sa - cer - dó - tum.

Chorus repetit : Pópule meus.

Duo de secundo Choro :

℣. E - go an - te te a - pé - ru - i ma - re : et tu a - pe - ru - í - sti lán - ce - a la - tus me - um.

Chorus. Pópule meus.

Duo de secundo Choro :

℣. E - go an - te te præ - í - vi in co - lúmna nu - bis : et tu me du - xí - sti ad præ - tó - ri - um Pi - lá - ti.

Chorus. Pópule meus.

Duo de primo Choro :

℣. E - go te pa - vi manna per de - sér - tum : et tu

me cæ-ci-dí-sti á-la-pis et fla-gél-lis.

Chorus. Pópule meus.

Duo de primo Choro :

℣. E-go te po-tá-vi a-qua sa-lú-tis de pe-tra: et tu me po-tá-sti fel-le, et a-cé-to.

Chorus. Pópule meus.

Duo de secundo Choro :

℣. E-go pro-pter te Cha-na-næ-ó-rum re-ges per-cús-si: et tu per-cus-sí-sti a-rún-di-ne ca-put me-um.

Chorus. Pópule meus.

Duo de primo Choro :

℣. E-go de-di ti-bi sceptrum re-gá-le: et tu de-dí-sti cá-pi-ti me-o spí-ne-am co-ró-nam.

Chorus. Pópule meus.

Duo de secundo Choro :

℣. E-go te ex-al-tá-vi magna vir-tú-te: et tu me sus-pen-dí-sti in pa-ti-bu-lo cru-cis.

Chorus. Pópule meus.

Deinde cantatur communiter :

Antiphona. Modus 4. *Mi-la.* Cru-cem tu-am ad-o-rá-mus, Dó-mi-ne:

et san-ctam re-surre-cti-ó-nem tu-am lau-dá-mus, et glo-ri-fi-cá-mus: ec-ce e-nim pro-pter li-gnum ve-nit gáu-di-um in u-ni-vér-so mun-do.

Ps. 66. De-us mi-se-re-á-tur no-stri, et be-ne-dí-cat no-bis: il-lú-mi-net vul-tum su-um su-per nos, et mi-se-re-á-tur no-stri.

Et repetitur immediate Antiphona Crucem tuam.

Postea cantatur ℣ Crux fidélis. *cum Hymno* Pange lingua gloriósi. *et post quemlibet ejus versum repetitur* Crux fidélis. *vel* Dulce lignum. *eo modo quo inferius notatur.*

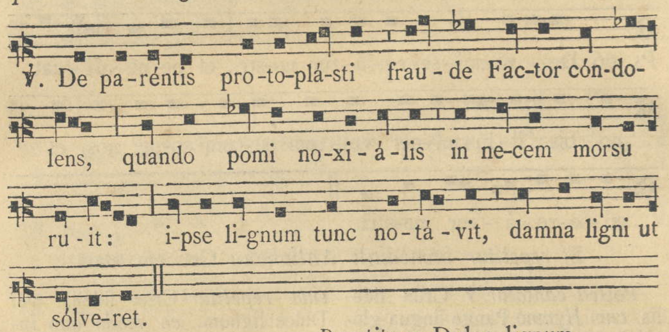
Modus 1. *Re-la.*

Crux fi-dé-lis, in-ter o-mnes ar-bor una nó-bi-lis: nul-la sil-va ta-lem pro-fert, fron-de, flo-re, gér-mi-ne. Dul-ce li-gnum, dul-ces cla-vos, dul-ce pon-dus sús-ti-net.

Hymnus. Modus 1. *Re-la.* Pange lin-gua glo-ri-ó-si láu-re-am cer-tá-mi-nis, et su-per cru-cis tro-phæ-o dic tri-

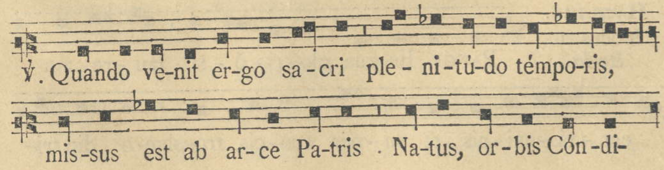
Repetitur : Crux fidélis. *usque ad* Dulce lignum. *Et sic fit, quoties repetitur* Crux fidélis.

Repetitur : Dulce lignum.

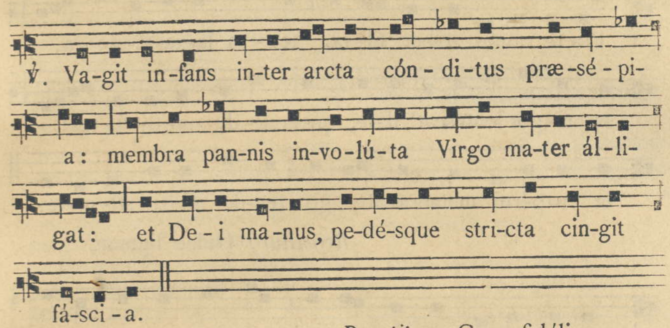

Repetitur : Crux fidélis.

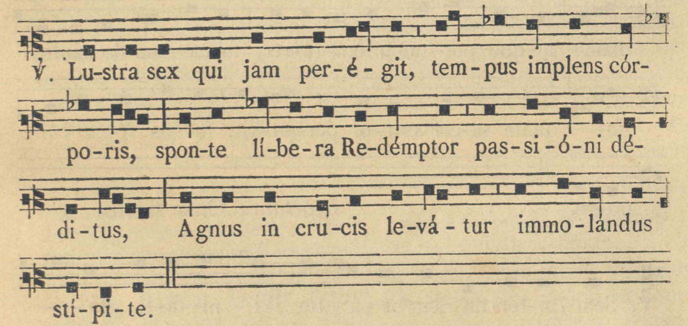

Repetitur : Dulce lignum.

Repetitur : Crux fidélis.

Repetitur : Dulce lignum.

¶ *Circa finem adorationis Crucis accenduntur candelæ super Altare: et Diaconus accipiens bursam corporalium, extendit corporale more solito, et juxta illud ponit purificatorium: et finita adoratione, Crucem reverenter accipit, et reportat ad Altare. Postea ordinatur Processio ad locum, ubi pridie Sacramentum repositum fuerat. Præcedit Subdiaconus cum Cruce inter duos Acolythos deferentes candelabra cum cereis accensis. et Clerus per ordinem, ultimus Sacerdos cum ministris. Cum perventum fuerit ad locum Sacramenti, accenduntur intorticia, quæ non exstinguuntur, nisi post sumptionem Sacramenti: et Sacerdos genuflectit ante Sacramentum, orat aliquantulum: Diaconus interim aperit capsulam, in qua reconditum est Corpus Domini: postea Sacerdos surgens, absque benedictione imponit incensum in duobus thuribulis, Diacono naviculam ministrante, et genuflexus incensat Sacramentum: tum Diaconus extrahens calicem cum Sacramento de capsula, dat ad manus Sacerdotis, et tegit extremitatibus veli, quod humeros illius circumdat: et procedunt ordine quo venerunt: defertur baldachinum super Sacramentum: et duo Acolythi cum thuribulis continue Sacramentum incensant: interim cantatur Hymnus* Vexílla Regis pródeunt. *ut supra pag.* 87, 124.

Cum venerit Sacerdos ad Altare, posito super illud calice, genuflexus rursum incensat, et accedens deponit Hostiam ex calice super patenam, quam Diaconus tenet: et accipiens patenam de manu Diaconi, Hostiam sacram ponit super corporale, nihil dicens. Si tetigerit Sacramentum, digitos abluat in aliquo vase. Interim Diaconus imponit vinum in calicem, et Subdiaconus aquam, quam Sacerdos non benedicit, nec dicit super eam Orationem consuetam: sed accipiens calicem a Diacono, ponit super Altare, nihil dicens: et Diaconus illum cooperit palla: deinde imponit incensum in thuribulo absque benedictione, et incensat oblata et Altare more solito, genuflectens ante et post, et quandocumque transit ante Sacramentum.

Cum incensat oblata, dicit:

INCÉNSUM istud a te benedíctum, ascéndat ad te, Dómine: et descéndat super nos misericórdia tua.

Cum incensat Altare, dicit: Ps. 140.

DIRIGÁTUR, Dómine, orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo: elevátio mánuum meárum sacrifícium vespertínum. Pone, Dómine, custódiam ori meo, et óstium circumstántiæ lábiis meis: ut non declínet cor meum in verba malítiæ, ad excusándas excusatiónes in peccátis.

Quando reddit thuribulum Diacono, dicit:

ACCÉNDAT in nobis Dóminus ignem sui amóris, et flammam ætérnæ caritátis. Amen.

Et ipse non incensatur.

Postea aliquantulum extra Altare in cornu Epistolæ lavat manus, nihil dicens: deinde in medio Altaris inclinatus, junctis manibus, dicit:

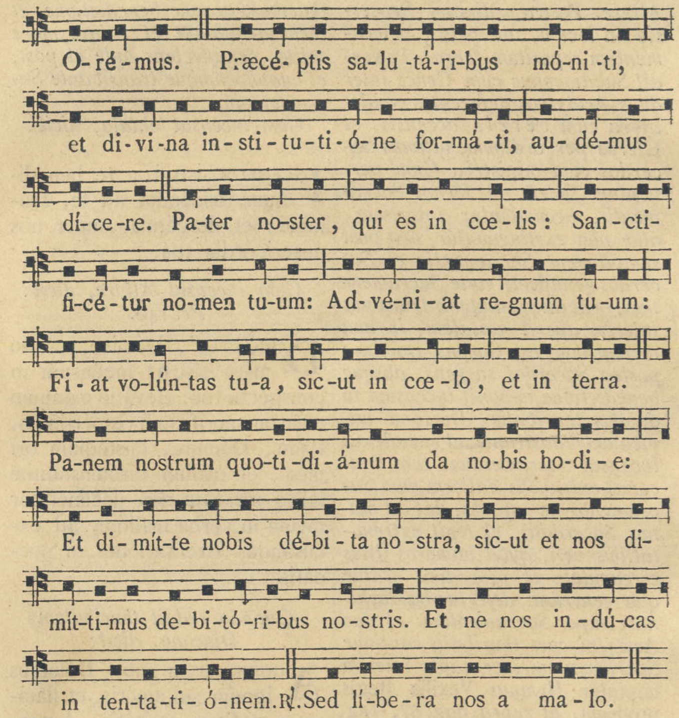
IN spíritu humilitátis, et in ánimo contríto suscipiámur a

te, Dómine: et sic fiat sacrifícium nostrum in conspéctu tuo hódie, ut pláceat tibi, Dómine Deus.

Deinde versus ad populum in cornu Evangelii, dicit more solito:

ORÁTE fratres, ut meum, ac vestrum sacrifícium acceptábile fiat apud Deum Patrem omnipoténtem.

Et per eamdem viam revertitur, non perficiens circulum: et consequenter, omissis aliis, dicit:

Sacerdos, sub silentio dicto Amen, *eadem voce, qua dixit* Pater noster, *absolute sine* Orémus, *in tono Orationis Missæ ferialis dicit:*

LÍBERA nos, quæsumus Dómine, ab ómnibus malis, prætéritis, præséntibus, et futúris: et intercedénte beáta et gloriósa semper Vírgine Dei Genitríce María, cum beátis Apóstolis tuis Petro et Paulo, atque Andréa, et ómnibus Sanctis, *(non signat se patena)* da propítius pacem in diébus nostris; ut ope misericórdiæ

tuæ adjúti, et a peccáto simus semper líberi, et ab omni perturbatióne secúri. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum. ℟. Amen.

¶ *Tunc Celebrans, facta reverentia usque ad terram, supponit patenam Sacramento, quod in dextera accipiens, elevat ut videri possit a populo: et statim supra calicem dividit in tres partes, quarum ultimam mittit in calicem more solito, nihil dicens.* Pax Dómini. *non dicitur, nec* Agnus Dei. *neque pacis osculum datur. Postmodum prætermissis duabus primis Orationibus, dicit tantum sequentem:*

PERCÉPTIO córporis tui, Dómine Jesu Christe, quod ego indígnus súmere præsúmo, non mihi provéniat in judícium et condemnatiónem: sed pro tua pietáte prosit mihi ad tutaméntum mentis et córporis, et ad medélam percipiéndam: Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte.

Tunc genuflectit, et accipit patenam cum Corpore Christi: et maxima humilitate ac reverentia dicit: Panem cœléstem accípiam, et nomen Dómini invocábo. *Percutit pectus suum, ter dicens:* Dómine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum: sed tantum dic verbo, et sanábitur ánima mea. *Postea signat se Sacramento, dicens:* Corpus Dómini nostri Jesu Christi custódiat ánimam meam in vitam ætérnam. Amen.

Et sumit Corpus reverenter.
Deinde, omissis omnibus, quæ dici solent ante sumptionem Sanguinis, immediate particulam Hostiæ cum vino reverenter sumit de calice. Et more solito facta ablutione digitorum, et sumpta purificatione, in medio Altaris inclinatus, manibus junctis, dicit:

QUOD ore súmpsimus, Dómine, pura mente capiámus: et de múnere temporáli fiat nobis remédium sempitérnum.

Non dicitur Corpus tuum, Dómine. *nec Postcommunio, nec* Pláceat tibi. *nec datur benedictio: sed facta reverentia Altari, Sacerdos cum ministris discendit: et dicuntur Vesperæ sine cantu: et denudatur Altare.*

Ad Vesperas, *Ant et Ps. præteriti diei dic. sine cantu.* 257.

Ad *Magnificat, Antiph.* Cum accepísset acétum, dixit: Consummátum est; et, inclináto cápite, emísit spíritum.

Deinde dic. Christus factus est *cum reliquis* 239.

Ad Completorium, *omnia ut supra.* 267.

O vos omnes, qui transitis per viam, attendite, et videte si est dolor sicut dolor meus.

Jerem. Thr. I.

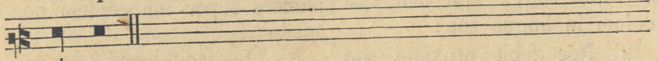
SABBATO SANCTO

AD MATUTINUM.

IN I. NOCTURNO.

1. Antiphona. *Ton. VIII. Fin.* I.

Psalmus 4.

Cum invocárem exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

2. Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

3. Filii hóminum úsquequo gravi corde? * ut quid diligitis vanitátem, et quǽritis mendácium?

4. Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

5. Irascímini, et nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

6. Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

7. Signátum est super nos lumen vultus tui Dómine: * dedísti lætitiam in corde meo.

8. A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.

9. In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam;

10. Quóniam tu Dómine singuláriter in spe *

Tractius.

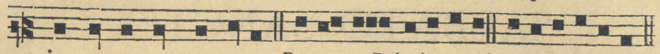

Antiph. I. In pace.

2. Antiphona. *Ton. IV. Fin.* 1.

Ha-bi-tá-bit in ta-ber-ná-cu-lo tu-o, re-qui-é-scet

in monte sancto tu-o. *Ps.* 14. Dómine quis habitábit.

Psalmus 14.

Dómine quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

2. Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:

3. Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

4. Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos

5. Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat:

6. Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.

7. Qui facit hæc, *

Tractius.

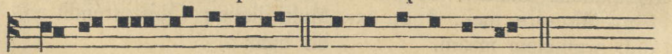
non mo-vé-bi-tur in æ-térnum.

Antiph. 2 Habitábit.

3. Antiphona. *Ton. VII. Fin* 1.

Caro me-a re-qui-é-scet in spe.

Ps. 15. Con-sérva me Dó-mi-ne.

Psalmus 15.

Consérva me Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino: Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

2. Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

3. Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * póstea acceleravérunt.

4. Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus, * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

5. Dóminus pars hæreditátis meæ, et cálicis mei: * tu es qui restítues hæreditátem meam mihi.

6. Funes cecidérunt mihi in

præcláris: * étenim hæréditas mea præclára est mihi.

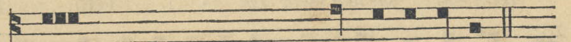
7. Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum: * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

8. Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

9. Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit lingua mea: * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.

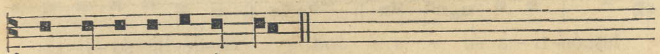
10. Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: * nec dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem.

11. Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo: *

Tractius.

delectatiónes in déxtera tua usque in fi-nem.

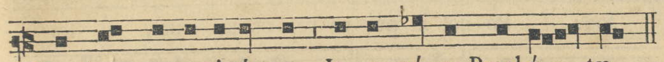
Antiph. 3. Caro mea.

℣. In pa-ce in id-íp-sum.

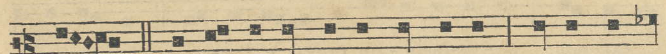

℟. Dór-mi-am, et re-qui-é-scam. Pater noster. *secreto.*

De La-menta-ti-ó-ne Je-re-mí-æ Prophé-tæ

Lectio I. *Cap.* 3. c.

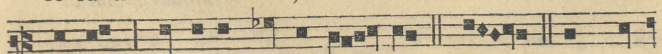
Heth. Mi-se-ri-cór-di-æ Dó-mi-ni qui-a non

su-mus con-súmpti: qui-a non de-fe-cé-runt mi-

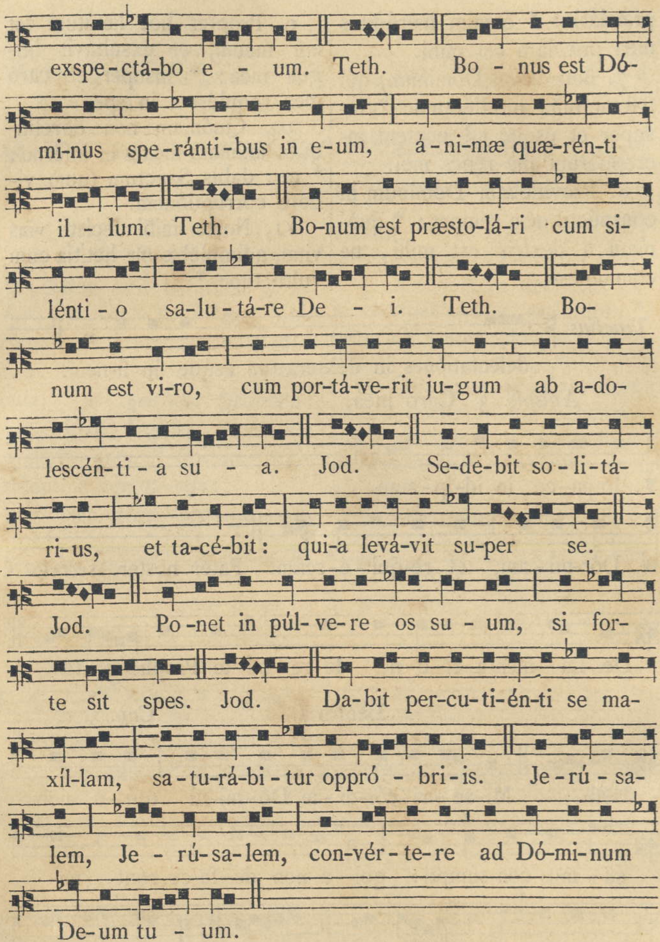
se-ra-ti-ó-nes e-jus. Heth. No-vi di-lú

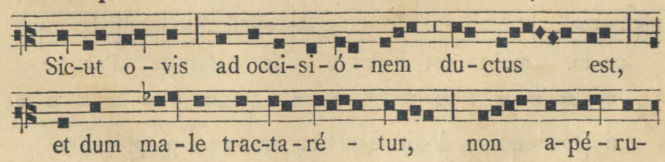
cu-lo, mul-ta est fi-des tu-a. Heth. Pars me-

a Dómi-nus, di-xit á-ni-ma me-a: proptér-e-a

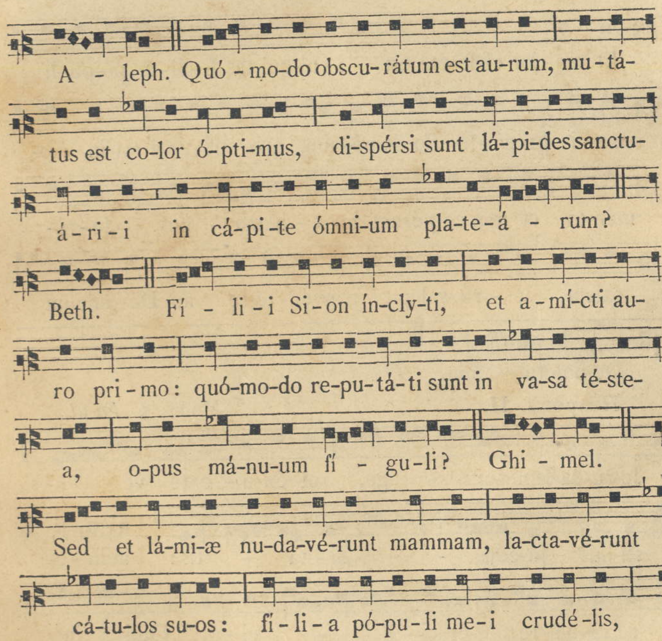

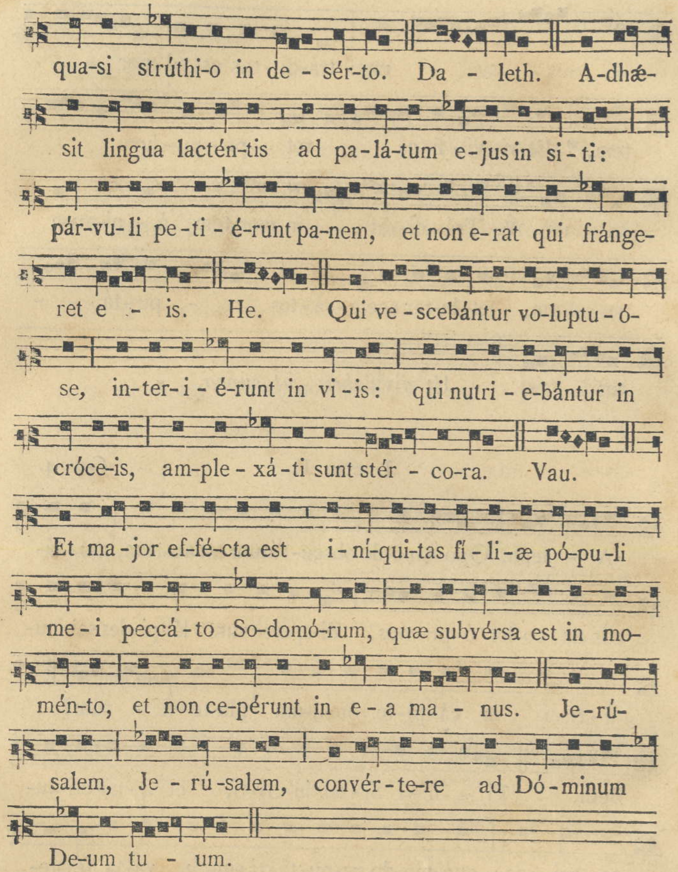
Respons. I. Modus 4. *Mi-la.*

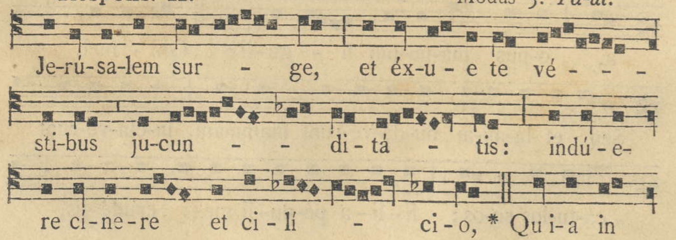

Lectio II. *Cap. 4.*

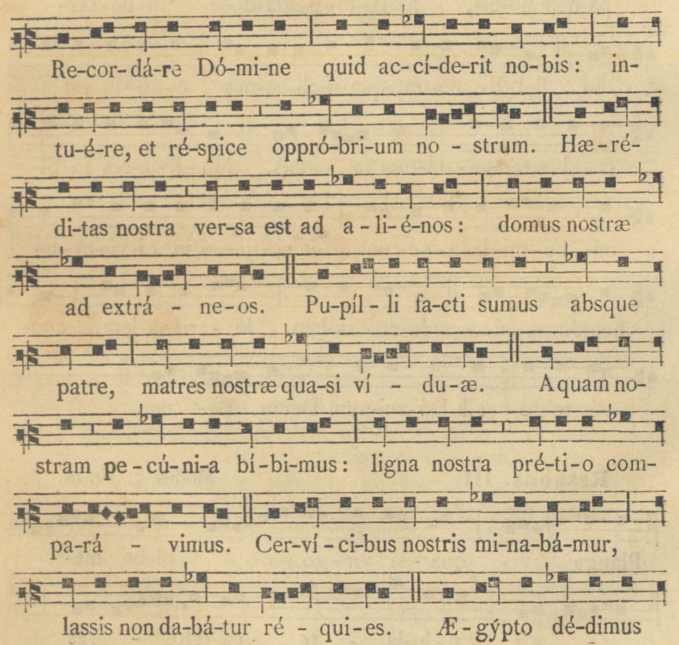
Respons. II. Modus 5. *Fa-ut.*

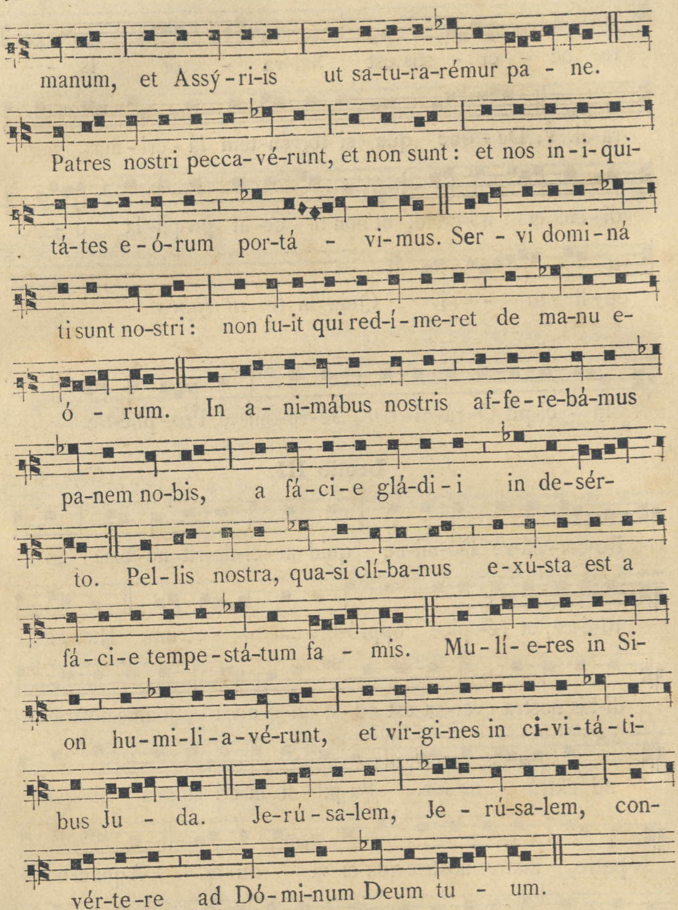

Lectio III. *Cap. 5.*

Respons. III. Modus 5. *Fa-ut.*

Quia venit dies. *ut supra.* Plange quasi. *ut supra. usque ad* ℣.

IN II. NOCTURNO.

1. Antiphona. *Ton. V.*

Ps. 23. Dómini est terra.

Psalmus 23.

Dómini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

2. Quia ipse super mária fundavit eum: * et súper flúmina præparávit eum.

3. Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto eius?

4. Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

5. Hic accípiet benedictiónem a Domino: * et misericórdiam a Deo salutári suo.

6. Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

7. Attólite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

8. Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens: Dóminus potens in prœlio.

9. Attólite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

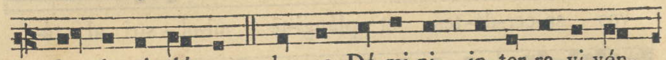
10. Quis est iste Rex glóriæ? *

Tractus.

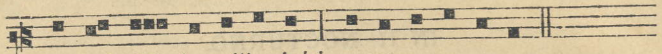

Antiph. 1. Elevámini.

2. Antiphona. *Ton. IV. Fin.* 1.

Ps. 26. Dóminus illuminátio mea.

Psalmus 26.

Dóminus illuminátio mea, et salus mea, * quem timébo?

2. Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo?

3. Dum apprópiant super me nocéntes, * ut edant carnes meas.

4. Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt, et cecidérunt.

5. Si consístant advérsum me castra, * non timébit cor meum.

6. Si exúrgat advérsum me prœlium, * in hoc ego sperábo.

7. Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ:

8. Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem templum ejus.

9. Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo: * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.

10. In petra exaltávit me: * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

11. Circuívi, et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: * cantábo, et psalmum dicam Dómino.

12. Exáudi Dómine vocem meam, qua clamávi ad te: * miserére mei, et exáudi me.

13. Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam Dómine requíram.

14. Ne avértas fáciem tuam a me: * ne declínes in ira a servo tuo.

15. Adjútor meus esto: * ne derelínquas me, neque despícias me Deus salutáris meus.

16. Quóniam pater meus, et mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem assúmpsit me.

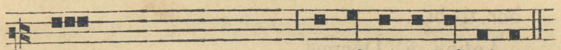
17. Legem pone mihi Dómine in via tua: * et dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

18. Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me: * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

19. Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

20. Exspécta Dóminum, viríliter age: *

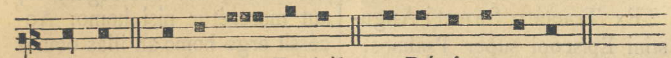
Tractus.

Antiph. 2. Credo vidére.

3. Antiphona. *Ton. VIII. Fin.* 1.

Ps. 29. Exaltábo te Dómine.

Psalmus 29.

Exaltábo te Dómine quóniam suscepísti me: * nec delectásti inimícos meos super me.

2. Dómine Deus meus clamávi ad te, * et sanásti me.

3. Dómine eduxísti ab inférno ánimam meam: * salvásti me a descendéntibus in lacum.

4. Psállite Dómino sancti ejus: * et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

5. Quóniam ira in indignatióne ejus: * et vita in voluntáte ejus.

6. Ad vésperum demorábitur fletus: * et ad matutínum lætítia.

7. Ego autem dixi in abundántia mea: * Non movébor in ætérnum.

8. Dómine in voluntáte tua, * præstitísti decóri meo virtutem.

9. Avertísti fáciem tuam a me, * et factus sum conturbátus.

10. Ad te Dómine clamábo: * et ad Deum meum deprecábor.

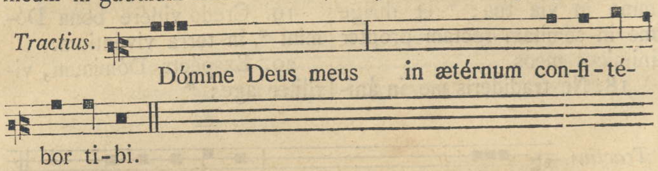
11. Quæ utílitas in sánguine meo, * dum descéndo in corruptiónem?

12. Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?

13. Audívit Dóminus, et mi

sértus est mei: * Dóminus factus est adjútor meus.
14. Convertísti planctum meum in gáudium mihi: * conscidísti saccum meum, et circumdedísti me lætítia:
15. Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar : *

Tractius.

Antiph. 3. Dómine.

Pater noster. *secreto.*

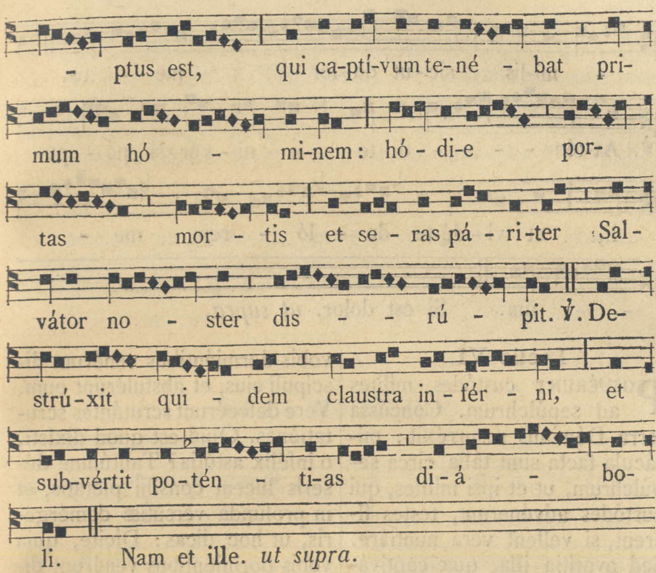
Ex Tractátu Sancti Augustini Epíscopi super Psalmos.

Lectio IV. *In Ps. 63, v. 7.*

ACCÉDET homo ad cor altum, et exaltábitur Deus. Illi dixérunt: Quis nos vidébit? Defecérunt scrutántes scrutatiónes, consília mala. Accéssit homo ad ipsa consília, passus est se tenéri ut homo. Non enim tenerétur nisi homo, aut viderétur nisi homo, aut cæderétur nisi homo, aut crucifigerétur, aut morerétur nisi homo. Accéssit ergo homo ad illas omnes passiónes, quæ in illo nihil valérent, nisi esset homo. Sed si ille non esset homo, non liberarétur homo. Accéssit homo ad cor altum, id est, cor secrétum, objíciens aspéctibus humánis hóminem, servans intus Deum: celans formam Dei, in qua æquális est Patri, et ófferens formam servi, qua minor est Patre.

Respons. IV. Modus 7. *Sol-re.*

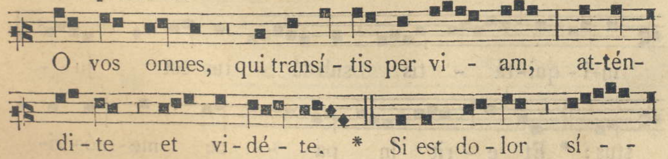

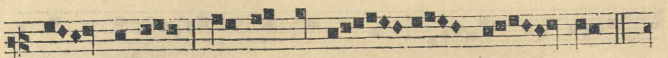

Lectio V.

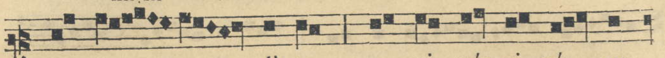
QUO perduxérunt illas scrutatiónes suas, quas perscrutántes defecérunt, ut étiam mórtuo Dómino et sepúlto, custódes pónerent ad sepúlchrum? Dixérunt enim Piláto: Sedúctor ille: hoc appellabátur nómine Dóminus Jesus Christus, ad solátium servórum suórum, quando dicúntur seductóres: ergo illi Piláto: Sedúctor ille, ínquiunt, dixit adhuc vivens: Post tres dies resúrgam. Jube ítaque custodíri sepúlchrum usque in diem tértium, ne forte véniant discípuli ejus, et furéntur eum, et dicant plebi. Surréxit a mórtuis: et erit novíssimus error pejor prióre. Ait illis Pilátus: Habétis custódiam, ite, custodíte sicut scitis. Illi autem abeúntes, muniérunt sepúlchrum, signántes lápidem cum custódibus.

Respons. V. Modus 8. *Sol-ut.*

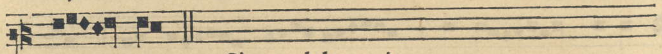
- mi-lis sic-ut do-lor me - us.

℣. At-tén - - - - di-te u - ni - vér-si pó - pu-

li, et vi - dé-te do - ló - rem me -

- - um. Si est dolor. *ut supra.*

Lectio VI.

Posuérunt custódes mílites ad sepúlchrum. Concússa terra Dóminus resurréxit : mirácula facta sunt tália circa sepúlchrum, ut et ipsi mílites, qui custódes advénerant, testes fíerent, si vellent vera nuntiáre. Sed avarítia illa, quæ captivávit discípulum cómitem Christi, captivávit et mílitem custódem sepúlchri. Damus, ínquiunt, vobis pecúniam : et dícite, quia vobis dormiéntibus venérunt discípuli ejus, et abstulérunt eum. Vere defecérunt scrutántes scrutatiónes. Quid est quod dixísti, o infélix astútia ? Tantúmne déseris lucem consílii pietátis, et in profúnda versútiæ demérgeris, ut hoc dicas : Dícite, quia vobis dormiéntibus venérunt discípuli ejus, et abstulérunt eum ? Dormiéntes testes ádhibes : vere tu ipse obdormísti, qui scrutándo tália defecísti.

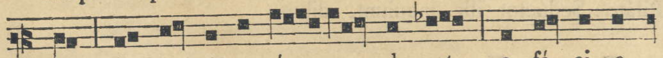
Respons VI. Modus 4. *Mi-la.*

Ec - ce quó-modo mó-ri-tur ju - stus, et ne -

mo pérci - pit cor - de : et vi-ri ju - sti tol - lún -

tur et ne-mo consí - de-rat : a fá - ci - e

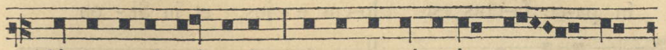
in-i - qui-tá - tis sub-lá - tus est ju -

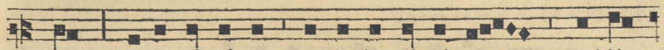
stus : * Et e - rit in pa - ce me-mó - ri-

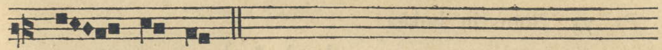
a e - jus. ℣. Tam-quam a-gnus coram ton-

dén-te se ob-mú-tu-it, et non a-pé-ru-it os su-

um : de an-gú-sti-a, et de ju-dí-ci-o sub-blá-

- tus est.

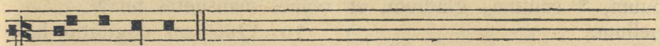
Et erit. *ut supra.* Ecce quómodo. *ibidem usque ad* ℣.

IN III. NOCTURNO.

1. Antiphona. *Ton. VIII. Fin.* I.

De-us ád-ju-vat me, et Dó-minus suscéptor est á-

ni-mæ me-æ.

Ps. 53. Deus in nómine tuo.

Psalmus 53.

Deus in nómine tuo salvum me fac : * et in virtúte tua júdica me.

2. Deus exáudi oratiónem meam : * áuribus pércipe verba oris mei.

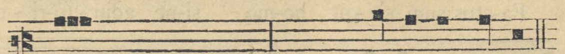
3. Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, et fortes quæsiérunt ánimam meam : * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

4. Ecce enim Deus ádjuvat me : * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

5. Avérte mala inimícis meis : * et in veritáte tua dispérde illos.

6. Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo Dómine : quóniam bonum est :

7. Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me : *

Tractus.

et super inimícos meos despéxit ó-cu-lus me-us.

Antiph. I. Deus ádjuvat me.

2. Antiphona. *Ton. VII. Fin. 3.*

Ps. 75. Notus in Judǽa.

Psalmus 75.

NOTUS in Judǽa Deus : * in Israël magnum nomen ejus.

2. Et factus est in pace locus ejus : * et habitátio ejus in Sion.

3. Ibi confrégit poténtias árcuum, * scutum, gládium, et bellum.

4. Illúminans tu mirabíliter a móntibus ætérnis : * turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

5. Dormiérunt somnum suum : * et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.

6. Ab increpatióne tua Deus Jacob * dormitavérunt qui ascendérunt equos.

7. Tu terríbilis es, et quis resístet tibi? * ex tunc ira tua.

8. De cœlo audítum fecísti judícium : * terra trémuit et quiévit,

9. Cum exsúrgeret in judícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

10. Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi : * et relíquiæ cogitátionis diem festum agent tibi.

11. Vovéte, et réddite Dómino Deo vestro : * omnes qui in circúitu ejus affértis múnera.

12. Terríbili et ei qui aufert spíritum príncipum, *

Tractius.

Antiph. 2. In pace.

3. Antiphona. *Ton. IV. Fin. 3.*

Ps. 87. Dómine Deus.

Psalmus 87.

DÓMINE Deus salútis meæ : * in die clamávi, et nocte coram te.

2. Intret in conspéctu tuo orátio mea : * inclina aurem tuam ad precem meam :

3. Quia repléta est malis ánima mea : * et vita mea inférno appropinquávit.

4. Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum : * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

5. Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlchris, quorum non es memor ámplius : * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

6. Posuérunt me in lacu inferióri : * in tenebrósis, et in umbra mortis.

7. Super me confirmátus est furor tuus : * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

8. Longe fecísti notos meos a me : * posuérunt me abominatiónem sibi.

9. Tráditus sum, et non egrediébar : * óculi mei languérunt præ inópia.

10. Clamávi ad te Dómine tota die : * expándi ad te manus meas.

11. Numquid mórtuis fácies mirabília : * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

12. Numquid narrábit áliquis in sepúlchro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditióne?

13. Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua : * et justítia tua in terra obliviónis?

14. Et ego ad te Dómine clamávi : * et mane orátio mea prævéniet te.

15. Ut quid Dómine repéllis oratiónem meam : * avértis fáciem tuam a me?

16. Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea : * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

17. In me transiérunt iræ tuæ : * et terróres tui conturbavérunt me.

18. Circumdedérunt me sicut aqua tota die : * circumdedérunt me simul.

19. Elongásti a me amícum et próximum : *

Tractius.

Antiph. 3. Factus sum.

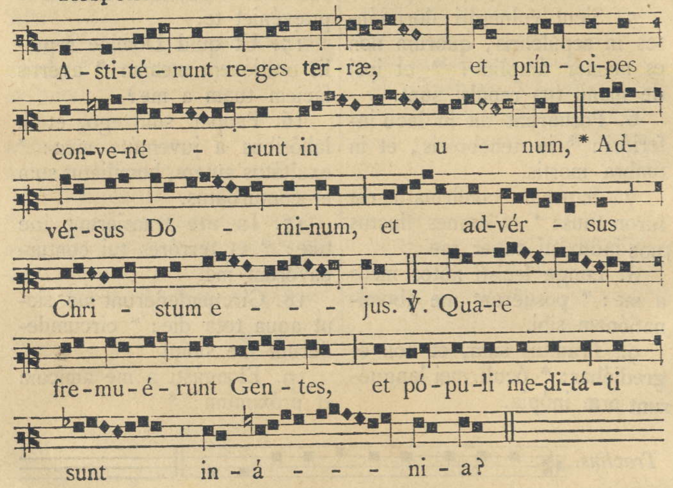
Pater noster. *secreto.*

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos.

Lectio VII. *Cap. 9. c.*

CHRISTUS assístens Póntifex futurórum bonórum, per ámplius et perféctius tabernáculum non manufáctum, id est, non hujus creatiónis: neque per sánguinem hircórum, aut vitulórum, sed per próprium sánguinem introívit semel in Sancta, ætérna redemptióne invénta. Si enim sanguis hircórum, et taurórum, et cinis vítulæ aspérsus inquinátos sanctíficat ad emundatiónem carnis: quanto magis sanguis Christi, qui per Spíritum sanctum semetípsum óbtulit immaculátum Deo, emundábit consciéntiam nostram ab óperibus mórtuis, ad serviéndum Deo viventi?

Respons. VII. Modus 8. *Sol-ut.*

Advérsus Dóminum. *ut supra.*

Lectio VIII.

ET ídeo novi testaménti mediátor est: ut morte intercedénte, in redemptiónem eárum prævaricatiónum, quæ erant sub prióri Testaménto, repromissiónem accípiant, qui vocáti sunt ætérnæ hæreditátis. Ubi enim testaméntum est: mors necésse est intercédat testatóris. Testaméntum enim in mórtuis confirmátum est: alióquin nondum valet, dum vivit qui testátus est. Unde nec primum quidem sine sánguine dedicátum est.

Respons. VIII. Modus 4. *Mi-la.*

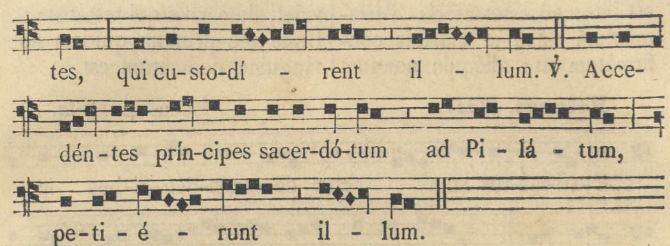
Factus sum. *ut supra.*

Lectio IX.

LECTO enim omni mandáto legis a Móyse univérso pópulo, accípiens sánguinem vitulórum, et hircórum cum aqua et lana coccínea, et hyssópo: ipsum quoque librum, et omnem pópulum aspérsit, dicens: Hic sanguis testaménti, quod mandávit ad vos Deus. Etiam tabernáculum: et ómnia vasa ministérii sánguine simíliter aspérsit: et ómnia pene in sánguine secúndum legem mundántur: et sine sánguinis effusióne non fit remíssio.

Respons. IX. Modus 2. *Re-fa.*

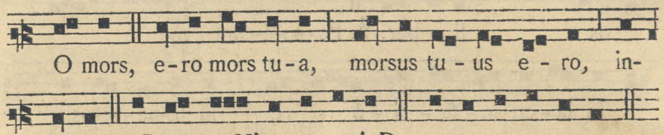

Ponéntes mílites. *ut supra.* Sepúlto Dómino. *ibidem. usque ad* ℣.

AD LAUDES.

1. Antiphona. *Ton. IV. Fin. 1.*

Ps. 50. Miserere mei Deus.

Psalmus 50.

MISERÉRE mei Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

2. Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

3. Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me.

4. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

5. Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

6. Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

7 Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

8. Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

9. Audítui meo dabis gáudium et lætítiam: * et exultábunt ossa humiliáta.

10. Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

11. Cor mundum crea in me Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

12. Ne projícias me a fácie tua: * et Spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

13. Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.

14. Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

15. Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salútis meæ: * et exultábit lingua mea justítiam tuam.

16. Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

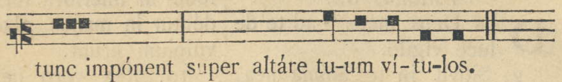
17. Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocáustis non delectáberis.

18. Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum, et humiliátum Deus non despícies.

19. Benígne fac Dómine in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

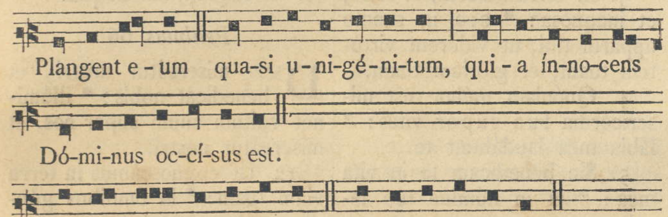
20. Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta: *

Tractius.

Antiph. 1. O mors.

2. Antiphona. *Ton. IV. Fin. 1.*

Ps. 42. Júdica me.

Psalmus 42.

JÚDICA me Deus, et discérne causam meam de gente non sancta, * ab hómine iníquo, et dolóso érue me.

2. Quia tu es Deus fortitúdo mea: * quare me repulísti? et quare tristis incédo, dum afflígit me inimícus?

3. Emítte lucem tuam et veritátem tuam: * ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum, et in tabernácula tua.

4. Et introíbo ad altáre Dei: * ad Deum, qui lætíficat juventútem meam.

5. Confitébor tibi in cíthara Deus Deus meus: * quare tristis es ánima mea? et quare contúrbas me?

6. Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: *

Tractius.

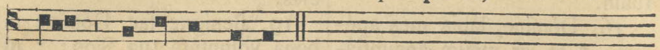

Antiph. 2. Plangent.

3. Antiphona. *Ton. VII. Fin. 1*

At-tén - di-te, u-ni-vér - si pó - pu - li, et vi-dé-

te do-ló-rem me-um.

Ps. 62. Deus Deus meus.

Psalmus 62.

Deus Deus meus * ad te de luce vígilo.

2. Sitívit in te ánima mea, * quam multiplíciter tibi caro mea.

3. In terra desérta, et ínvia, et inaquósa: * sic in sancto appárui tibi, ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

4. Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas: * lábia mea laudábunt te.

5. Sic benedícam te in vita mea: * et in nómine tuo levábo manus meas.

6. Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea: * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

7. Si memor fui tui super stratum meum, in matutínis meditábor in te: * quia fuísti adjútor meus.

8. Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, adhǽsit ánima mea post te: * me suscépit déxtera tua.

9. Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ: * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

10. Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo: * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Psalmus 66.

Deus misereátur nostri, et benedícat nobis: * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

12. Ut cognoscámus in terra viam tuam: * in ómnibus géntibus salutare tuum.

13. Confiteántur tibi pópuli Deus: * confiteántur tibi pópuli ómnes.

14. Læténtur et exsúltent gentes: * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et gentes in terra dírigis.

15. Confiteántur tibi pópuli Deus, confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.

16. Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus: *

Tractus.

et métuant eum omnes fi-nes terræ.

Antiph. 3. Atténdite.

4. Antiphona. *Ton. II.*

A por-ta ín-fe-ri é - ru-e Dó-mi-ne á - ni-

mam meam. *Cant. Ezech.* Ego dixi.

Canticum Ezechiæ.

Isaiæ 38, b.

Ego dixi: In dimídio diérum meórum * vadam ad portas ínferi.

2. Quæsívi resíduum annórum meórum. * Dixi: Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.

3. Non aspíciam hóminem ultra, * et habitatórem quiétis.

4. Generátio mea abláta est, et convolúta est a me, * quasi tabernáculum pastórum.

5. Præcísa est velut a texénte, vita mea: dum adhuc ordírer, succídit me: * de mane usque ad vésperam fínies me.

6. Sperábam usque ad mane, * quasi leo sic contrívit omnia ossa mea:

7. De mane usque ad vésperam fínies me: * sicut pullus hirúndinis sic clamábo, meditábor ut colúmba:

8. Attenuáti sunt óculi mei, * suspiciéntes in excélsum:

9. Dómine vim pátior, respónde pro me. * Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cum ipse fécerit?

10 Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

11. Dómine si sic vívitur, et in tálibus vita spíritus mei, corrípies me, et vivificábis me. * Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima:

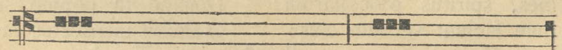
12. Tu autem eruísti ánimam meam ut non períret: * projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.

13. Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors laudábit te: * non exspectábunt qui descéndunt in lacum, veritátem tuam.

14. Vivens vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego hódie: * pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

15. Dómine salvum me fac,*

Tractus.

et psalmos nostros cantábimus cunctis diebus vitæ

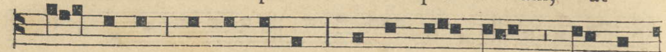
nostræ in domo Dó-mi-ni.

Antiph. 4. A porta ínferi.

5. Antiphona. *Ton. VIII. Fin.* 2.

O vos om-nes qui trans-í-tis per vi-am, at-

tén-di-te et vi-dé-te, si est do-lor sic-ut

do-lor me-us. *Ps.* 148. Laudáte Dóminum.

Psalmus 148.

LAUDÁTE Dóminum de cœlis: * laudáte eum in excélsis.

2. Laudáte eum omnes Angeli ejus: * laudáte eum omnes virtútes ejus.

3. Laudáte eum sol et luna: * laudáte eum omnes stellæ, et lumen.

4. Laudáte eum cœli cœlórum: * et aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini.

5. Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

6. Státuit ea in ætérnum, et in sǽculum sǽculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

7. Laudáte Dóminum de terra, * dracónes, et omnes abýssi.

8. Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum: * quæ fáciunt verbum ejus:

9. Montes et omnes colles, * ligna fructífera, et omnes cedri.

10. Béstiæ, et univérsa pécora: * serpéntes, et vólucres pennátæ:

11. Reges terræ, et omnes pópuli: * príncipes, et omnes júdices terræ.

12. Júvenes, et vírgines: senes cum junióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

13. Conféssio ejus super cœlum, et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.

14. Hymnus ómnibus sanctis ejus: * fíliis Israël, pópulo appropinquánti sibi.

Psalmus. 149.

CANTÁTE Dómino cánticum novum: * laus ejus in ecclésia sanctórum.

16. Lætétur Israël in eo, qui fecit eum: * et fílii Sion exsúltent in rege suo.

17. Laudent nomen ejus in choro: * in týmpano, et psaltério psallant ei:

18. Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: * et exaltábit mansuétos in salútem.

19. Exsultábunt sancti in glória: * lætabúntur in cubílibus suis.

20. Exaltatiónes Dei in gútture eórum: * et gládii ancípites in mánibus eórum:

21. Ad faciéndam vindíctam in natiónibus: * increpatiónes in pópulis.

22. Ad alligándos reges eórum in compédibus: * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

23. Ut fáciant in eis judícium conscríptum: * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Psalmus 150.

LAUDÀTE Dóminum in sanctis ejus: * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

25. Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

26. Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psalterio, et cíthara.

27 Laudáte eum in týmpano, et choro: * laudáte eum in chordis, et órgano.

28. Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus: laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis: *

Tractius.

omnis spí-ri-tus laudet Dóminum.

Antiph. 5. O vos omnes.

℣. Caro mea requi-é-scet in spe.

℟. Et non dabis sanctum tuum vi-dé-re corru-pti-ó-nem.

Ad Benedictus Antiphona. *Ton. I. Fin.* 2.

Mu-lí-e-res se-déntes ad monumén-tum la-

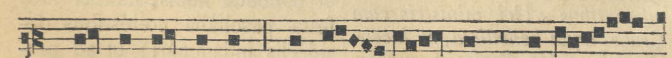

men-ta-bántur, flen-tes Dó-minum.

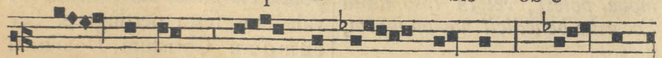

Cant. Zach. Benedíctus. *pag.* 238.

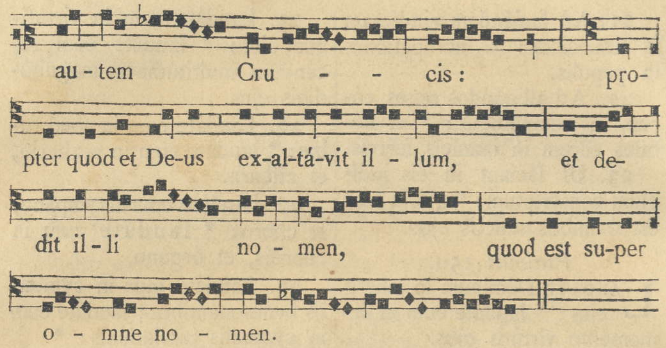
Antiph. Mulíeres. *ut supra.*

℣. Christus fa-ctus est pro no - - bis ob-é -

- di-ens us - que ad mortem, mor-tem

Et sic dicitur per omnes Horas diei.

Pater noster, Miserere. *et reliqua ut supra* 239.

Dictis Horis ut supra 240. *dicitur Missa.*

STATIO

ad Sanctum Joannem in Laterano.

Hora competenti cooperiuntur Altaria, et dicuntur Horæ, candelis Altaris exstinctis usque ad principium Missæ. Interim excutitur ignis de lapide foris Ecclesiam, et ex eo accenduntur carbones.

Dicta Nona, Sacerdos indutus amictu, alba, cingulo, stola, et pluviali violaceo, vel sine casula, adstantibus sibi ministris cum Cruce, aqua benedicta, et incenso, ante portam Ecclesiæ, si commode potest, vel in ipso aditu Ecclesiæ benedicit novum ignem, dicens:

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DEUS, qui per Fílium tuum, angulárem scílicet lápidem, claritátis tuæ ignem fidélibus contulísti: prodúctum e sílice, nostris profutúrum úsibus, novum hunc ignem sancti ✠ fica: et concéde nobis, ita per hæc festa paschália cœléstibus desidériis inflammári; ut ad perpétuæ claritátis, puris méntibus, valeámus festa pertíngere. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus.

DÓMINE Deus, Pater omnípotens, lumen indefíciens, qui es cónditor ómnium lúminum: béne ✠ dic hoc lumen, quod a te sanctificátum atque benedíctum est, qui illumináisti omnem mundum: ut ab eo lúmine accendámur, atque illuminémur igne claritátis tuæ: et sicut illumináisti Móysen exeúntem de Ægýpto, ita illúmines corda, et sensus nostros: ut ad vitam, et lucem ætérnam perveníre mereámur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus.

DÓMINE sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: benedicéntibus nobis hunc ignem in nómine tuo, et unigéniti Fílii tui Dei ac Dómini nostri Jesu Christi, et Spíritus sancti, cooperári dignéris; et ádjuva nos contra ignita tela inimíci, et illústra grátia cœlésti: Qui vivis et regnas cum eódem Unigénito tuo, et Spíritu sancto, Deus: per ómnia sǽcula sæculórum ℟. Amen.

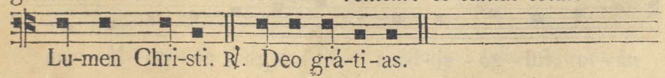
Deinde benedicit quinque grana incensi ponenda in Cereo, dicens absolute hanc Orationem.

VÈNIAT, quǽsumus, omnípotens Deus, super hoc incénsum larga tuæ bene ✠ dictiónis infúsio: et hunc noctúrnum splendórem invisíbilis regenerátor accénde: ut non solum sacrifícium, quod hac nocte litátum est, arcána lúminis tui admixtióne refúlgeat; sed in quocúmque loco ex hujus sanctificatiónis mystério áliquid fúerit deportátum, expúlsa diabólicæ fraudis nequítia, virtus tuæ majestátis assístat. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

¶ *Dum benedicit grana incensi, Acolythus assumens de carbonibus benedictis ponit in thuribulo: et finita Oratione supradicta, Sacerdos de navicula ponit incensum in thuribulo, benedicens illud more solito: deinde prædicta grana incensi et ignem ter aspergit aqua benedicta, dicens:* Aspérges me Dómine. *sine cantu, et sine Psalmo, et ter adolet incenso.*

Interim omnia luminaria Ecclesiæ exstinguuntur, ut de igne benedicto postmodum accendantur. Tum Diaconus indutus dalmatica albi coloris, accipit arundinem cum tribus candelis in summitate illius, triangulo distinctis. Præcedit Thuriferarius cum Acolytho deferente in vase quinque grana incensi: sequitur Subdiaconus cum Cruce, et Clerus per Ordinem: deinde Diaconus cum arundine, post eum Celebrans. Cum Diaconus ingressus est Ecclesiam, inclinat arundinem, et Acolythus deferens candelam accensam de novo igne, accendit unam ex illis tribus candelis desuper positis: et Diaconus elevans arundinem, genuflectit, similiter et omnes alii cum eo, præter Subdiaconum Crucem ferentem: et cantat solus.

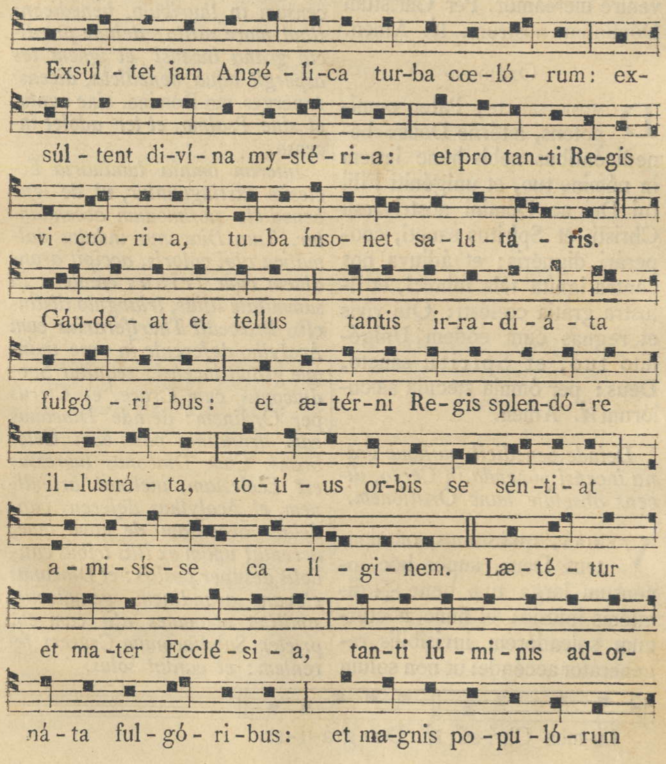
Et procedens ad medium Ecclesiæ, ibi accenditur alia candela: et iterum genuflexus, ut supra, altius cantat: Lumen Christi. ℟. Deo grátias.

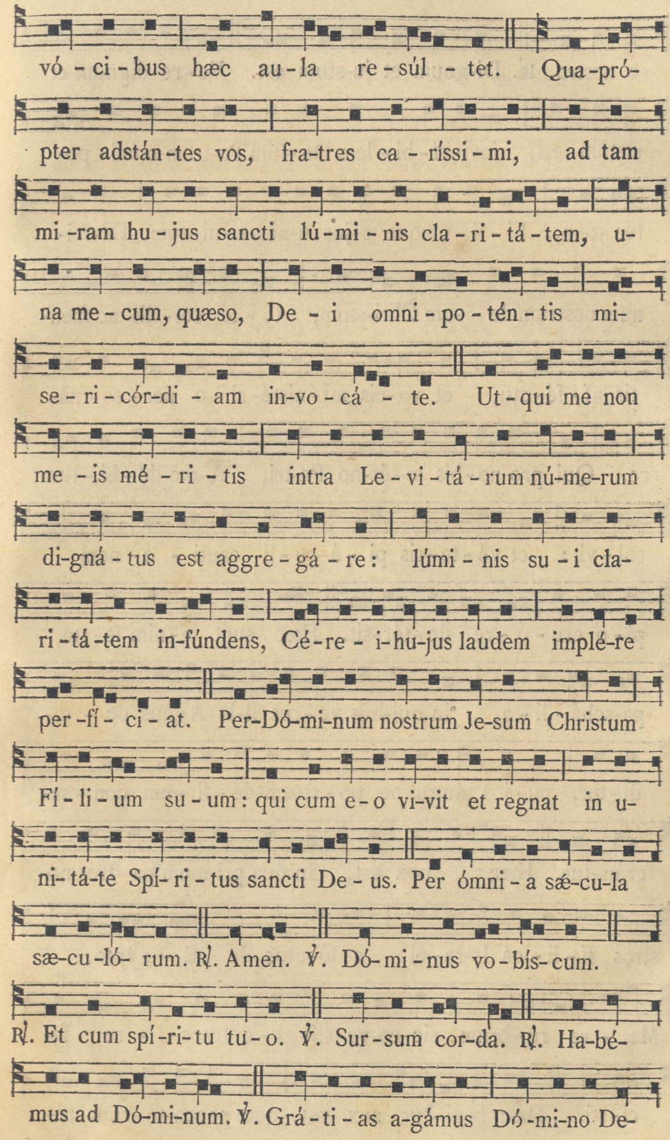
Tertio procedit ante Altare, ubi accenditur tertia candela: et rursum genuflexus, ut prius, adhuc altius dicit: Lumen Christi.

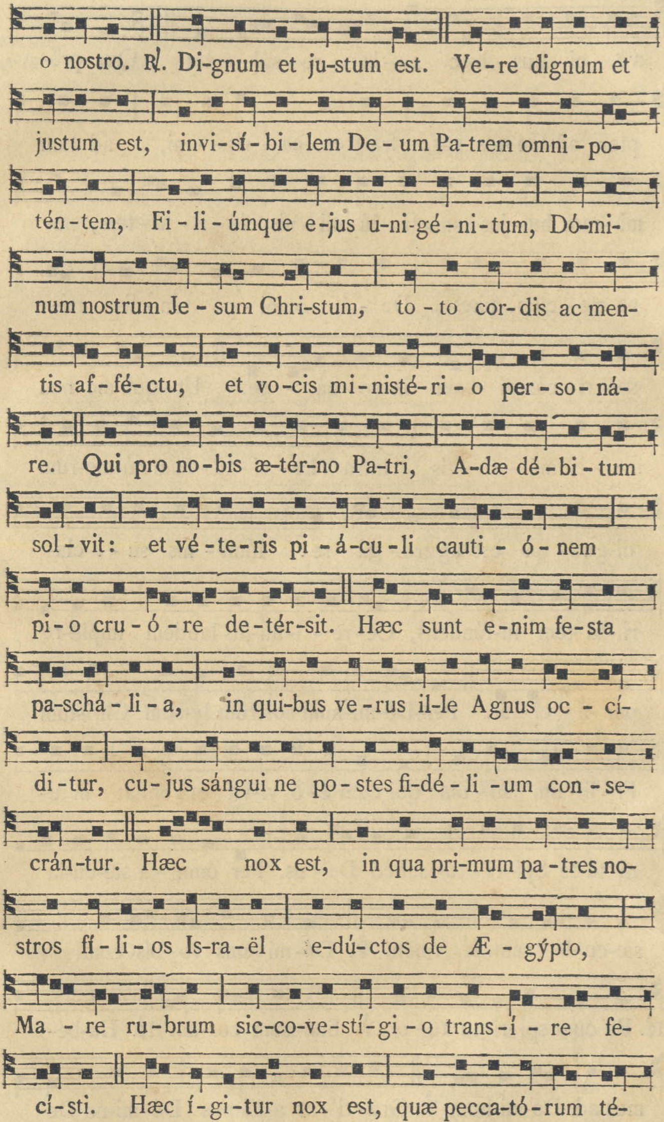
℟. Deo grátias.

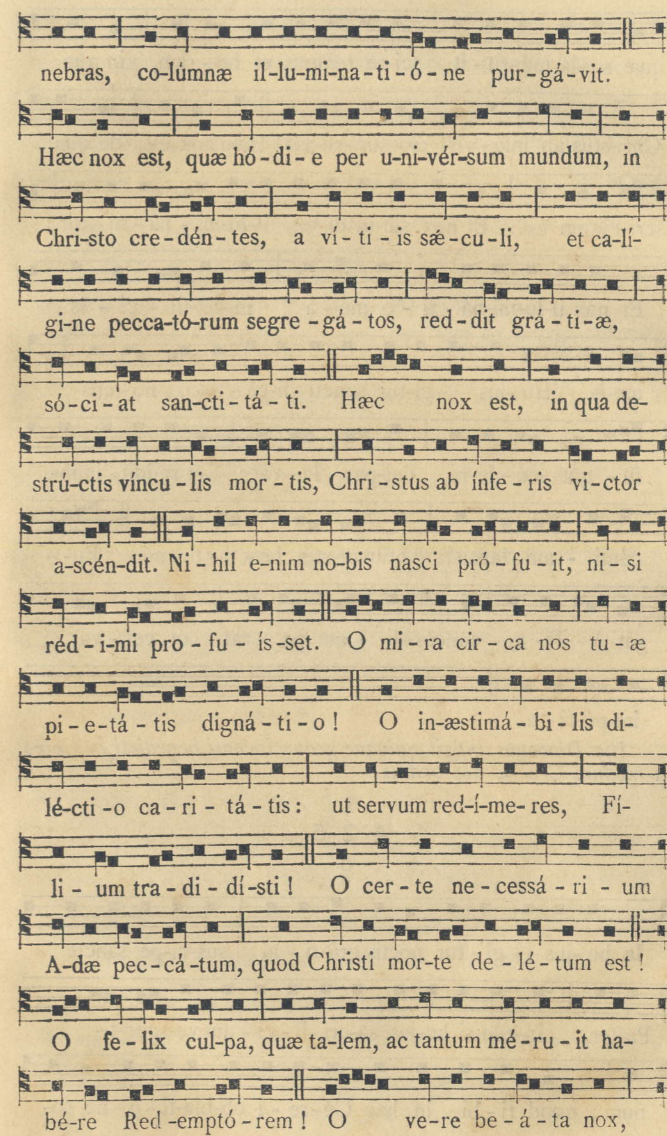
Deinde Celebrans ascendit ad Altare in cornu Epistolæ, et Diaconus dat arundinem uni Acolytho: et accipiens librum, petit a Celebrante benedictionem, ut fit ad Evangelium, Sacerdote dicente: Dóminus sit in corde tuo, et in lábiis tuis: ut digne, et competénter annúnties suum paschále præcónium: In nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus sancti. Amen.

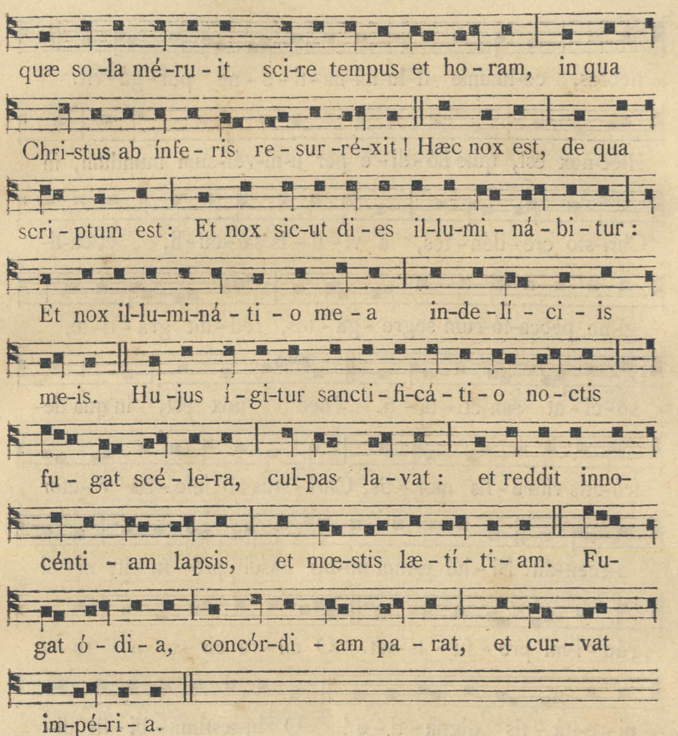
Postea vadit ad pulpitum, et ponit super eo librum, et incensat. A dextris Diaconi stent Subdiaconus cum Cruce, et Thuriferarius: a sinistris duo Acolythi, ille qui tenet arundinem, et alius tenens in vase quinque grana incensi benedicti figenda in Cereo. Tunc, surgentibus omnibus, et stantibus, ut fit ad Evangelium, Diaconus cantat:

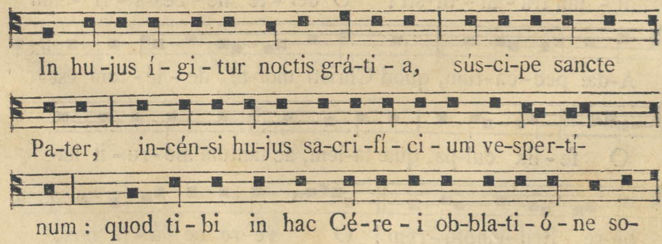

o nostro. ℟. Di-gnum et ju-stum est. Ve-re dignum et
justum est, invi-sí-bi-lem De-um Pa-trem omni-po-
tén-tem, Fi-li-úmque e-jus u-ni-gé-ni-tum, Dó-mi-
num nostrum Je-sum Chri-stum, to-to cor-dis ac men-
tis af-fé-ctu, et vo-cis mi-nisté-ri-o per-so-ná-
re. Qui pro no-bis æ-tér-no Pa-tri, A-dæ dé-bi-tum
sol-vit: et vé-te-ris pi-á-cu-li cauti-ó-nem
pi-o cru-ó-re de-tér-sit. Hæc sunt e-nim fe-sta
pa-schá-li-a, in qui-bus ve-rus il-le Agnus oc-cí-
di-tur, cu-jus sángui ne po-stes fi-dé-li-um con-se-
crán-tur. Hæc nox est, in qua pri-mum pa-tres no-
stros fí-li-os Is-ra-ël e-dú-ctos de Æ-gýpto,
Ma-re ru-brum sic-co-ve-stí-gi-o trans-í-re fe-
cí-sti. Hæc í-gi-tur nox est, quæ pecca-tó-rum té-

nebras, co-lúmnæ il-lu-mi-na-ti-ó-ne pur-gá-vit.
Hæc nox est, quæ hó-di-e per u-ni-vér-sum mundum, in
Chri-sto cre-dén-tes, a ví-ti-is sǽ-cu-li, et ca-lí-
gi-ne pecca-tó-rum segre-gá-tos, red-dit grá-ti-æ,
só-ci-at san-cti-tá-ti. Hæc nox est, in qua de-
strú-ctis víncu-lis mor-tis, Chri-stus ab ínfe-ris vi-ctor
a-scén-dit. Ni-hil e-nim no-bis nasci pró-fu-it, ni-si
réd-i-mi pro-fu-ís-set. O mi-ra cir-ca nos tu-æ
pi-e-tá-tis digná-ti-o! O in-æstimá-bi-lis di-
lécti-o ca-ri-tá-tis: ut servum red-í-me-res, Fí-
li-um tra-di-dí-sti! O cer-te ne-cessá-ri-um
A-dæ pec-cá-tum, quod Christi mor-te de-lé-tum est!
O fe-lix cul-pa, quæ ta-lem, ac tantum mé-ru-it ha-
bé-re Red-emptó-rem! O ve-re be-á-ta nox,

Hic Diaconus infigit quinque grana incensi benedicti in Cereo in modum Crucis, hoc ordine:

1
4 2 5
3

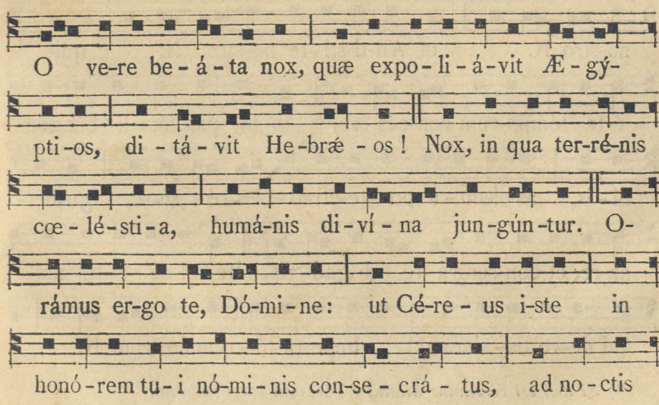

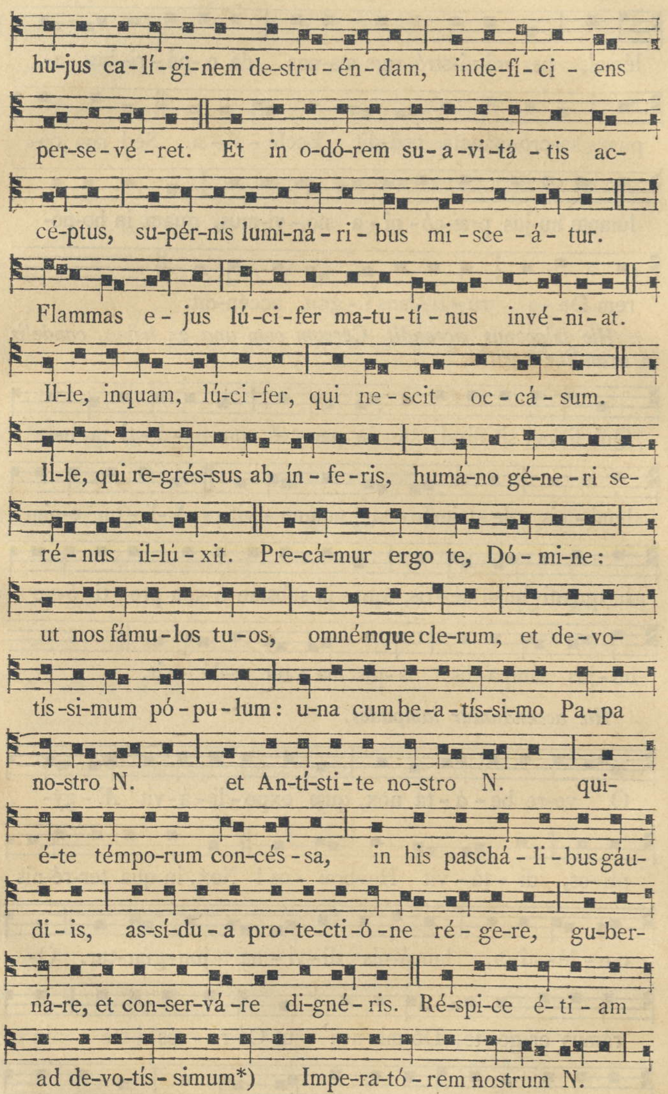

Hic Diaconus accendit Cereum cum una ex tribus candelis in arundine positis.

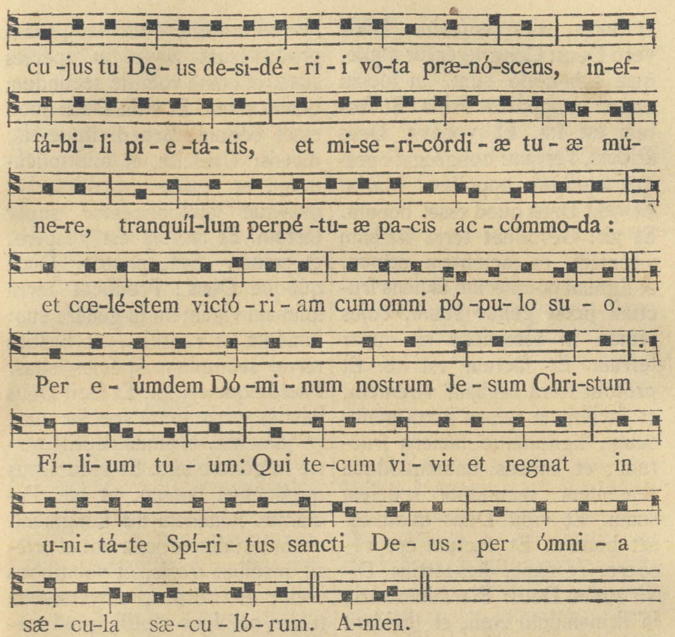

Hic accenduntur lampades.

*) *Si non est coronatus dicatur:* Electum Imperatorem.

℣ *Completa benedictione Cerei, Diaconus, depositis albis, sumit violacea paramenta, et vadit ad celebrantem: qui exuitur pluviali et sumit manipulum et casulam violacei coloris. Postea leguntur Prophetiæ sine titulo, nec in earum fine respondetur* Deo grátias, *et Celebrans legit eas submissa voce ad altare in cornu Epistolæ. In fine Prophetiarum dicuntur Orationes modo subscripto. Ante, vel interim dum Prophetiæ leguntur, presbyteri catechizent catechumenos baptizandos, et præparent ad baptismum.*

Prophetia prima.

Gen. 1. *et* 2.

In princípio creavit Deus cœlum, et terram. Terra autem erat inánis, et vácua, et tenebræ erant super fáciem abýssi: et Spíritus Dei ferebátur super aquas. Dixítque Deus: Fiat lux. Et facta est lux. Et vidit Deus lucem quod esset bona: et divísit lucem a tenebris. Appellavítque lucem Diem, et tenebras Noctem: factúmque est véspere, et mane, dies unus. Dixit quoque Deus: Fiat firmaméntum in médio aquárum: et dívidat aquas ab aquis. Et fecit Deus firmaméntum, divisítque aquas, quæ erant sub firmaménto, ab his quæ erant super firmamentum. Et factum est ita. Vocavítque Deus firmaméntum Cœlum: et factum est véspere,

et mane, dies secúndus. Dixit vero Deus: Congregéntur aquæ, quæ sub cœlo sunt, in locum unum: et appáreat árida. Et factum est ita. Et vocávit Deus áridam, Terram: congregationesque aquárum appellávit Mária. Et vidit Deus quod esset bonum. Et ait: Gérminet terra herbam viréntem, et faciéntem semen, et lignum pomíferum fáciens fructum juxta genus suum, cujus semen in semetípso sit super terram. Et factum est ita. Et prótulit terra herbam viréntem, et faciéntem semen juxta genus suum, lignúmque fáciens fructum, et habens unumquódque seméntem secundum spéciem suam. Et vidit Deus quod esset bonum. Et factum est véspere, et mane, dies tertius. Dixit autem Deus: Fiant luminária in firmaménto cœli, et dívidant diem, ac noctem, et sint in signa, et témpora, et dies, et annos: ut lúceant in firmaménto cœli, et illúminent terram. Et factum est ita. Fecítque Deus duo luminária magna: luminàre majus, ut præésset diéi: et luminàre minus, ut præésset nocti: et stellas. Et pósuit eas in firmaménto cœli, ut lucérent super terram, et præéssent diéi ac nocti, et divíderent lucem, ac ténebras. Et vidit Deus quod esset bonum. Et factum est véspere, et mane, dies quartus. Dixit étiam Deus: Prodúcant aquæ réptile ánimæ vivéntis, et volátile super terram sub firmaménto cæli. Creavítque Deus cete grándia, et omnem ánimam vivéntem atque motábilem, quam produxérunt aquae in spécies suas, et omne volátile secundum genus suum. Et vidit Deus quod esset bonum. Benedixítque eis, dicens: Créscite, et multiplicámini, et repléte aquas maris: avésque multiplicéntur super terram. Et factum est véspere, et mane, dies quintus. Dixit quoque Deus: Prodúcat terra ánimam vivéntem in genere suo: juménta et reptília, et béstias terræ secúndum spécies suas. Factúmque est ita. Et fecit Deus béstias terræ juxta species suas, et juménta, et omne réptile terræ in género suo. Et vidit Deus quod esset bonum, et ait: Faciámus hóminem ad imáginem, et similitúdinem nostram: et præsit píscibus maris, et volatílibus cœli, et béstiis, universǽque terræ, omníque réptili, quod movétur in terra. Et creávit Deus hóminem ad imáginem suam: ad imáginem Dei creávit illum, másculum et féminam creávit eos. Benedixítque illis Deus, et ait: Créscite, et multiplicámini, et repléte terram, et subjícite eam, et dominamini píscibus maris, et votatílibus cœli, et univérsis animántibus, quæ movéntur super terram. Dixítque Deus, Ecce dedi vobis omnem herbam afferéntem semen super terram, et univérsa ligna, quæ habent in semetípsis seméntem géneris sui, ut sint vobis in escam: et cunctis animántibus terræ, omníque vólucri cœli, et univérsis, quæ movéntur in terra, et in quibus est ánima vivens, ut

hábeant ad vescéndum. Et factum est ita. Vidítque Deus cuncta, quæ fécerat: et erant valde bona. Et factum est véspere, et mane, dies sextus. Igitur perfécti sunt cœli, et terra, et omnis ornátus eórum. Complevítque Deus die séptimo opus suum, quod fécerat: et requiévit die séptimo ab univérso opere, quod patrárat.

Qua completa, Sacerdos dicit: Orémus. *Diaconus:* Flectámus génua. *et Subdiaconus:* Leváte.

Oratio.

Deus, qui mirabíliter creásti hominem, et mirabílius redemísti: da nobis, quǽsumus, contra oblectaménta peccáti, mentis ratióne persístere, ut mereámur ad ætérna gáudia perveníre. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus: per ómnia sǽcula sæculorum.

Prophetia secunda.

Gen. 5. 6. 7. et 8.

Noë vero cum quingentórum esset annórum, génuit Sem, Cham, et Japheth. Cumque cæpíssent hómines multiplicári super terram, et fílias procreássent, vidéntes fílii Dei fílias hóminum, quod essent pulchræ, accepérunt sibi uxóres ex ómnibus, quas elégerant. Dixítque Deus: Non permanébit spíritus meus in hómine in ætérnum, quia caro est: erúntque dies illíus centum vigínti annórum. Gigántes autem erant super terram in diébus illis. Postquam enim ingréssi sunt fílii Dei ad fílias hóminum, illǽque genuérunt, isti sunt poténtes a sǽculo viri famósi. Videns autem Deus, quod multa malítia hóminum esset in terra, et cuncta cogitátio cordis inténta esset ad malum omni témpore, pœnítuit eum, quod hóminem fecísset in terra. Et tactus dolóre cordis intrínsecus: Delébo, inquit, hóminem, quem creávi, a fácie terræ, ab hómine usque ad animántia, a réptili usque ad vólucres cœli: pœnitet enim me fecísse eos. Noë vero invénit grátiam coram Dómino. Hæ sunt generatiónes Noë: Noë vir justus atque perféctus fuit in generatiónibus suis, cum Deo ambulávit. Et génuit tres fílios, Sem, Cam, Japheth. Corrúpta est autem terra coram Deo, et repléta est iniquitáte. Cumque vidísset Deus terram esse corrúptam (omnis quippe caro corrúperat viam suam super terram), dixit ad Noë: Finis univérsæ carnis venit coram me: repléta est terra iniquitáte a fácie eórum, et ego dispérdam eos cum terra. Fac tibi arcam de lignis lævigátis: mansiúnculas in arca fácies, et bitúmine línies intrínsecus et extrínsecus. Et sic fácies eam: Trecentórum cubitórum erit longitúdo arcæ, quinquaginta cubitórum latitúdo, et triginta cubitórum altitúdo illíus. Fenéstram in arca fácies, et in cúbito consummábis summitatem ejus: óstium autem arcæ pones ex látere: deórsum, cœnácula, et trístega fácies in ea.

Ecce ego addúcam aquas dilúvii super terram, ut interfíciam omnem carnem, in qua spíritus vitæ est subter cælum. Univérsa quæ in terra sunt, consuméntur. Ponámque fædus meum tecum: et ingrediéris arcam tu, et filii tui, uxor tua, et uxóres filiórum tuórum tecum. Et ex cunctis animántibus univérsæ carnis bina indúces in arcam, ut vivant tecum: masculíni sexus, et feminíni. De volúcribus juxta genus suum, et de juméntis in génere suo, et ex omni réptili terræ secúndum genus suum: bina de ómnibus ingrediéntur tecum, ut possint vívere. Tolles ígitur tecum ex ómnibus escis, quæ mandi possunt, et comportábis apud te: et erunt tam tibi, quam illis in cibum. Fecit ígitur Noë ómnia, quæ præcéperat illi Deus. Erátque sexcentórum annórum, quando dilúvii aquæ inundavérunt super terram. Rupti sunt omnes fontes abýssi magnæ, et cataráctæ cœli apértæ sunt: et facta est plúvia super terram quadragínta diébus, et quadragínta nóctibus. In artículo diéi illíus ingréssus est Noë, et Sem, et Cam, et Japhet, fílii ejus, uxor illíus, et tres uxóres filiórum ejus cum eis in arcam: ipsi, et omne ánimal secúndum genus suum, universáque juménta in génere suo, et omne, quod movétur super terram in génere suo, cunctúmque volátile secúndum genus suum. Porro arca ferebátur super aquas. Et aquæ prævaluérunt nimis super terram: opertíque sunt omnes montes excélsi sub univérso cœlo. Quíndecim cúbitis áltior fuit aqua super montes, quos operúerat. Consúmptaque est omnis caro, quæ movebátur super terram, volucrum, animántium, bestiárum, omniúmque reptílium, quæ reptant super terram. Remánsit autem solus Noë, et qui cum eo erant in arca. Obtinuéruntque aquæ terram centum quinquagínta diébus. Recordátus autem Deus Noë cunctorúmque animántium, et omnium jumentórum, quæ erant cum eo in arca, addúxit spíritum super terram, et imminútæ sunt aquæ. Et clausi sunt fontes abýssi, et cataráctæ cœli: et prohíbitæ sunt plúviæ de cœlo. Reversǽque sunt aquæ de terra eúntes, et redeúntes: et cœpérunt mínui post centum quiquagínta dies. Cumque transíssent quadragínta dies, apériens Noë fenéstram arcæ, quam fécerat, dimísit corvum, qui egrediebátur, et non revertebátur, donec siccaréntur aquæ super terram. Emísit quoque colúmbam post eum, ut vidéret si jam cessássent aquæ super fáciem terræ. Quæ cum non invenísset ubi requiésceret pes ejus, revérsa est ad eum in arcam: aquæ enim erant super univérsam terram: extendítque manum, et apprehénsam íntulit in arcam. Exspectátis autem ultra septem diébus áliis, rursum dimísit colúmbam ex arca. At illa venit ad eum ad vésperam, portans ramum olívæ viréntibus fóliis in ore suo. Intelléxit ergo Noë, quod cessássent aquæ super terram. Expectavítque nihilóminus septem álios dies: et emísit colúmbam, quæ non est revérsa ultra ad eum. Locútus est autem Deus ad Noë, dicens: Egrédere de arca, tu, et uxor tua, fílii tui, et uxóres filiórum tuorum tecum. Cuncta animántia, quæ sunt apud te, ex omni carne, tam in volatílibus, quam in béstiis, et univérsis reptílibus, quæ reptant super terram, educ tecum, et ingredímini super terram: créscite, et multplicámini super eam. Egréssus est ergo Noë, et fílii ejus, uxor illíus, et uxóres filiórum ejus cum eo. Sed et ómnia animántia, juménta, et reptília, quæ reptant super terram, secúndum genus suum, egréssa sunt de arca. Ædificávit autem Noë altáre Domino: et tollens de cunctis pecóribus, et volúcribus mundis, óbtulit holocáusta super altáre. Odoratúsque est Dóminus odórem suavitátis.

Orémus. Flectámus génua.

℟. Leváte.

Oratio.

Deus, incommutábilis virtus, et lumen ætérnum: réspice propítius ad totíus Ecclésiæ tuæ mirábile sacraméntum et opus salútis humánæ, perpétuæ dispositiónis effectu tranquíllius operare; totúsque mundus experiátur et vídeat, dejécta érigi, inveteráta renovári, et per ipsum redíre ómnia in íntegrum, a quo sumpsére princípium: Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat.

Prophetia tertia.

Gen. 22.

In diébus illis: Tentávit Deus Abraham, et dixit ad eum: Abraham, Abraham. At ille respóndit: Adsum. Ait illi: Tolle fílium tuum unigénitum, quem díligis, Isaac, et vade in terram visiónis: atque ibi ófferes eum in holocáustum super unum móntium, quem monstrávero tibi. Igitur Abraham de nocte consúrgens, stravit ásinum suum: ducens secum duos júvenes, et Isaac fílium suum. Cumque concidísset ligna in holocáustum, ábiit ad locum, quem præcéperat ei Deus. Die autem tértio, elevátis óculis, vidit locum procul: dixítque ad púeros suo: Expectáte hic cum ásino: ego, et puer illuc usque properántes, postquam adoravérimus, revertémur ad vos. Tulit quoque ligna holocáusti, et impósuit super Isaac fílium suum: ipse vero portábat in mánibus ignem, et gládium. Cumque duo pérgerent simul, dixit Isaac patri suo: Pater mi. At ille respóndit: Quid vis, fili? Ecce, inquit, ignis, et ligna: ubi est víctima holocáusti? Dixit autem Abraham: Deus providébit sibi víctimam holocáusti, fili mi. Pergébant ergo páriter: et venérunt ad locum, quem osténderat ei Deus, in quo ædificávit altáre, et désuper ligna compósuit: cumque alligásset Isaac fílium suum,

pósuit eum in altáre super struem lignórum. Extendítque manum, et arrípuit gládium, ut immoláret fílium suum. Et ecce Angelus Dómini de cœlo clamávit, dicens: Abraham, Abraham. Qui respondit: Adsum. Dixítque ei: Non exténdas manum tuam super púerum, neque fácias illi quidquam: nunc cognóvi, quod times Deum, et non pepercísti unigénito fílio tuo propter me. Levávit Abraham óculos suos, vidítque post tergum aríetem inter vepres hæréntem córnibus, quem assúmens óbtulit holocáustum pro fílio. Appellavítque nomen loci illíus, Dóminus videt. Unde usque hódie dícitur: In monte Dóminus vidébit. Vocavit autem Angelus Dómini Abraham secúndo de cœlo, dicens: Per memetípsum jurávi, dicit Dóminus: quia fecísti hanc rem, et non pepercísti fílio tuo unigénito propter me: benedícam tibi, et multiplicábo semen tuum sicut stellas cœli, et velut arénam, quæ est in líttore maris: possidébit semen tuum portas inimicórum suorum, et benedicéntur, in sémine tuo omnes gentes terræ, quia obedísti voci meæ. Revérsus est Abraham ad púeros suos, abierúntque Bersabée simul, et habitávit ibi.

Orémus. Flectámus génua.

℟. Leváte.

Oratio.

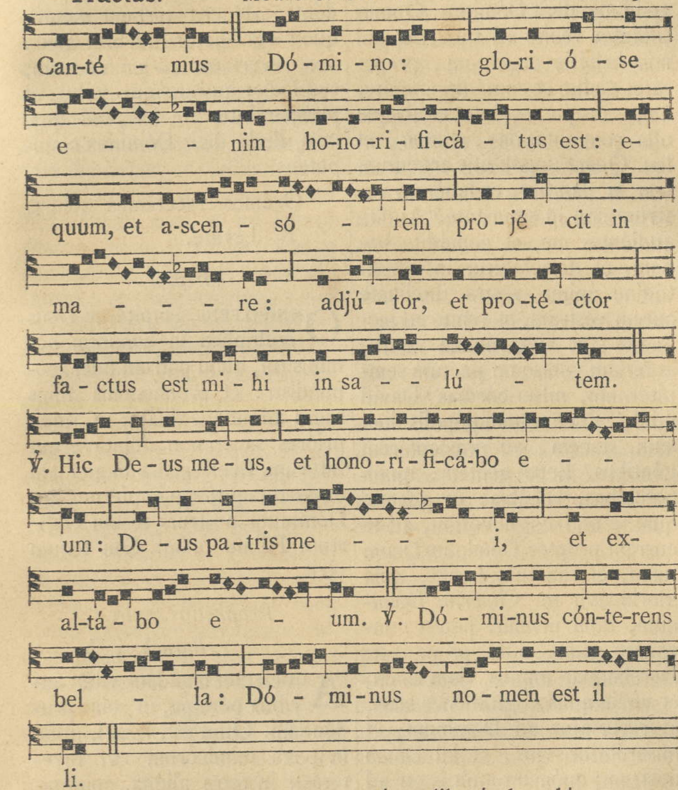
DEUS, fidélium Pater summe, qui in toto orbe terrárum, promissiónis tuæ fílios diffúsa adoptiónis grátia multíplicas: et per paschále sacraméntum, Abraham púerum tuum universárum, sicut jurásti, géntium éfficis patrem; da pópulis tuis digne ad grátiam tuæ vocatiónis introíre. Per Dominum.

Prophetia quarta.

Exodi 14. *f. et* 15.

IN diébus illis: Factum est in vigília matutína, et ecce respíciens Dóminus super castra Ægyptiórum per colúmnam ignis, et nubis, interfécit exércitum eorum: et subvértit rotas cúrruum, ferebantúrque in profúndum. Dixérunt ergo Ægýptii: Fugiámus Israélem; Dóminus enim pugnat pro eis contra nos. Et ait Dóminus ad Móysen: Exténde manum tuam super mare, ut revertántur aquæ ad Ægyptios super currus, et équites eórum. Cumque extendísset Móyses manum contra mare, revérsum est primo dilúculo ad priórem locum: fugientibúsque Ægyptiis occurrerunt aquæ, et invólvit eos Dóminus in médiis flúctibus. Reversǽque sunt aquæ, et operuérunt currus, et équites cuncti exércitus Pharaónis, qui sequéntes ingréssi fúerant mare: nec unus quidem supérfuit ex eis. Fílii autem Israël perrexérunt per medium sicci maris, et aquæ eis erant quasi pro muro a déxtris et a sinístris: liberavítque Dominus in die illa Israël de manu Ægyptiórum. Et vidérunt Ægyptios mórtuos super littus maris, et manum magnam, quam exercúerat Dóminus contra eos: timuítque pópulus Dóminum, et credidérunt Dómino, et Moysi servo ejus. Tunc cécinit Moyses, et fílii Israël carmen hoc Dómino, et dixérunt:

Tractus. Modus 8. *Sol ut.* *Exodi* 15.

Orémus. Flectámus génua.

℟. Leváte.

Oratio.

DEUS, cujus antíqua mirácula étiam nostris sǽculis coruscáre sentímus: dum quod uni pópulo, a persecutióne Ægyptíaca liberándo, déxteræ tuæ poténtia contulísti, id in salútem géntium per aquam regeneratiónis operáris: præsta; ut in Abrahæ fílios, et in Israëlíticam dignitátem, totíus mundi tránseat plenitúdo. Per Dóminum.

Prophetia quinta.

Isa. 54. g. et 55.

HÆC est hæréditas servórum Dómini: et justitia eórum apud me, dicit Dóminus. Omnes sitiéntes veníte ad aquas: et qui non habétis argéntum, properáte, émite, et comédite: veníte, émite absque argénto, et absque ulla commutatióne, vinum, et lac. Quare appénditis argéntum non in pánibus, et labórem vestrum non in saturitáte? Audíte audiéntes me, et comédite bonum, et delectábitur in crassitúdine ánima vestra. Inclináte aurem vestram, et veníte ad me: audíte, et vivet ánima vestra, et fériam vobíscum pactum sempitérnum, misericórdias David fidéles. Ecce testem pópulis dedi eum, ducem, ac præceptórem géntibus. Ecce gentem, quam nesciébas, vocábis: et gentes, quæ te non cognovérunt, ad te current propter Dóminum Deum tuum, et sanctum Israël, quia glorificávit te. Quǽrite Dóminum, dum inveníri potest: invocáte eum, dum prope est. Derelínquat ímpius viam suam, et vír iníquus cogitatiónes suas, et revertátur ad Dominum, et miserébitur ejus, et ad Deum nostrum: quóniam multus est ad ignoscéndum. Non enim cogitatiónes meæ, cogitatiónes vestræ: neque viæ vestræ, viæ meæ, dicit Dóminus. Quia sicut exaltántur cœli a terra, sic exaltátæ sunt viæ meæ a viis vestris, et cogitatiónes meæ a cogitatiónibus vestris. Et quómodo descéndit imber, et nix de cœlo, et illuc ultra non revértitur, sed inébriat terram, et infúndit eam, et germináre eam facit, et dat semen serénti, et panem comedénti; sic erit verbum meum, quod egrédietur de ore meo: non revertétur ad me vácuum, sed fáciet quæcumque volui, et prosperábitur in his, ad quæ misi illud: dicit Dóminus omnípotens.

Orémus. Flectámus génua.

℟. Leváte.

Oratio.

OMNÍPOTENS sempitérne Deus multíplica in honórem nóminis tui, quod patrum fídei spopondísti: et promissiónis fílios sacra adoptióne diláta; ut, quod prióres sancti non dubitavérunt futúrum, Ecclésia tua magna jam ex parte cognóscat implétum. Per Dóminum nostrum Jesum Chritum Fílium tuum: Qui tecum vivit.

Prophetia sexta.

Baruch. 3. b.

AUDI Israël mandáta vitæ: áuribus pércipe, ut scias prudéntiam. Quid est, Israël, quod in terra inimicórum es? Inveterásti in terra aliéna, coinquinátus es cum mórtuis: deputátus es cum descendéntibus in inférnum. Dereliquísti fontem sapiéntiæ. Nam si in via Dei ambulásses, habitásses útique in pace sempitérna. Disce ubi sit prudéntia, ubi sit virtus, ubi sit intelléctus: ut scias simul ubi

sit longitúrnitas vitæ, et victus, ubi sit lumen oculórum, et pax. Quis invénit locum ejus? et quis intrávit in thesáuros ejus? Ubi sunt príncipes géntium, et qui domínántur super béstias, quæ sunt super terram? qui in ávibus cœli ludunt, qui argéntum thesaurízant, et aurum, in quo confídunt hómines, et non est finis acquisitiónis eórum? qui argéntum fábricant, et sollíciti sunt, nec est invéntio óperum illorum? Extermináti sunt, et ad ínferos descendérunt, et álii loco eórum surrexérunt. Júvenes vidérunt lumen, et habitavérunt super terram: viam autem disciplínæ ignoravérunt, neque intellexérunt sémitas ejus, neque fílii eorum suscepérunt eam, a fácie ipsórum longe facta est: non est audíta in terra Chánaan, neque visa est in Theman. Fílii quoque Agar, qui exquírunt prudéntiam, quæ de terra est, negotiatóres Merrhæ, et Theman, et fabulatóres, et exquisitóres prudéntiæ, et intelligéntiæ: viam autem sapiéntiæ nesciérunt, neque commemoráti sunt sémitas ejus. O Israël, quam magna est domus Dei, et ingens locus possessiónis ejus! Magnus est, et non habet finem: excélsus, et imménsus. Ibi fuérunt gigántes nomináti illi, qui ab inítio fuérunt, statúra magna, sciéntes bellum. Non hos elégit Dóminus, neque viam disciplínæ invenérunt: proptérea periérunt. Et quóniam non habuérunt sapiéntiam, interiérunt propter suam insipiéntiam. Quis ascéndit in cœlum, et accépit eam, et edúxit eam de núbibus? Quis transfretávit mare, et invénit illam? et áttulit illam super aurum electum? Non est qui possit scire vias ejus, neque qui exquírat sémitas ejus: sed qui scit univérsa, novit eam, et adinvénit eam prudéntia sua: qui præparávit terram in ætérno témpore, et replévit eam pecúdibus, et quadrupédibus: qui emíttit lumen, et vadit: et vocávit illud, et obédit illi in tremóre. Stellæ autem dedérunt lumen in custodiis suis, et lætátæ sunt: vocátæ sunt, et dixérunt: Adsumus: et luxérunt ei cum jucunditáte, qui fecit illas. Hic est Deus noster, et non æstimábitur álius advérsus eum. Hic adinvénit omnem viam disciplínæ, et trádidit illam Jacob púero suo, et Israël dilécto suo. Post hæc in terris visus est, et cum homínibus conversátus est.

Orémus. Flectámus génua.

℟. Leváte.

Oratio.

DEUS, qui Ecclésiam tuam semper géntium vocatióne multíplicas: concéde propítius; ut quos aqua baptísmatis ábluis, contínua protectióne tueáris. Per Dóminum.

Prophetia septima.

Ezech. 37.

IN diébus illis: Facta est super me manus Dómini, et edúxit me in spíritu Dómini: et dimísit me in médio campi, qui erat plenus óssibus: et circum-

dúxit me per ea in gyro: erant autem multa valde super fáciem campi, síccaque veheménter. Et dixit ad me: Fili hóminis, putásne vivent ossa ista? Et dixi: Dómine Deus, tu nosti. Et dixit ad me: Vaticináre de óssibus istis: et dices eis: Ossa árida audíte verbum Dómini. Hæc dicit Dóminus Deus óssibus his: Ecce ego intromíttam in vos spíritum, et vivétis. Et dabo super vos nervos, et succrescere faciam super vos carnes, et superexténdam in vobis cutem: et dabo vobis spíritum, et vivétis, et sciétis quia ego Dóminus. Et prophetávi sicut præcéperat mihi: factus est autem sónitus prophetánte me, et ecce commótio: et accessérunt ossa ad ossa, unumquódque ad junctúram suam. Et vidi, et ecce super ea nervi et carnes ascendérunt: et exténta est in eis cutis désuper, et spíritum non habébant. Et dixit ad me: Vaticináre ad spíritum, vaticináre fili hóminis, et dices ad spíritum: Hæc dicit Dóminus Deus: A quátuor ventis veni spíritus, et insúffla super interféctos istos, et revivíscant. Et prophetávi sicut præcéperat mihi: et ingréssus est in ea spíritus, et vixérunt: steterúntque súper pedes suos exércitus grandis nimis valde. Et dixit ad me: Fili hóminis, ossa hæc univérsa, domus Israël est: ipsi dicunt: Aruérunt ossa nostra, et períit spes nostra, et abscíssi sumus. Proptérea vaticináre, et dices ad eos: Hæc dicit Dóminus Deus: Ecce ego apériam túmulos vestros, et edúcam vos de sepulchris vestris, pópulus meus: et inducam vos in terram Israël. Et sciétis, quia ego Dóminus, cum aperúero sepúlchra vestra, et edúxero vos de túmulis vestris, pópule meus: et dédero spíritum meum in vobis, et vixéritis, et requiéscere vos fáciam super humum vestram: dicit Dóminus omnípotens.

Orémus. Flectámus génua.

℟. Leváte.

Oratio.

DEUS, qui nos ad celebrándum paschále sacraméntum utriúsque testaménti páginis ínstruis: da nobis intellígere misericórdiam tuam; ut ex perceptióne præséntium múnerum, firma sit expectátio futurórum. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum.

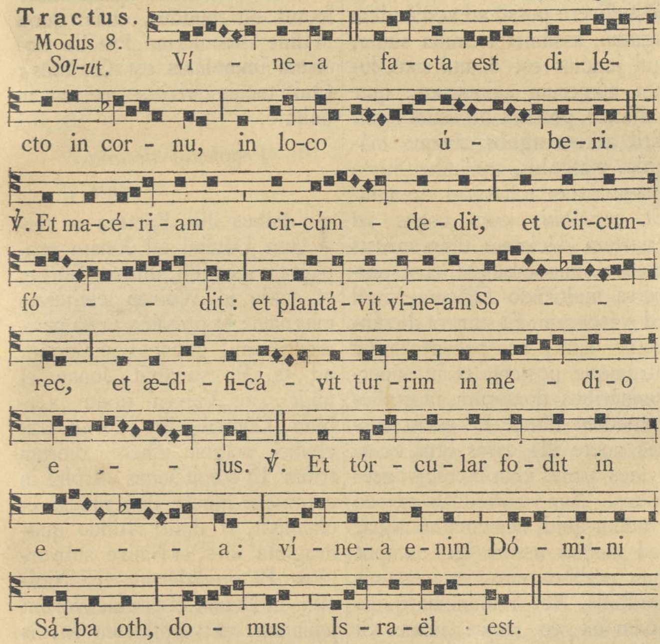
Prophetia octava.

Isaiæ 4.

APPREHÉNDENT septem mulíeres virum unum in die illa, dicéntes: Panem nostrum comedémus, et vestiméntis nostris operiémur: tantúmmodo invocétur nomen tuum super nos, aufer oppróbrium nostrum. In die illa erit germen Dómini in magnificéntia, et glória, et fructus terræ sublímis, et exsultátio his, qui salváti fúerint de Israël. Et erit: Omnis qui relíctus fúerit in Sion, et resíduus in Jerúsalem, sanctus vocábitur, omnis qui scriptus est in vita in Jerúsalem. Si ablúerit Dóminus sordes filiárum Sion, et sánguinem Jerúsalem láverit de médio ejus, in spíritu judícii, et spíritu ardóris. Et creábit Dóminus super omnem locum montis Sion, et ubi invocátus est, nubem per diem, et fumum, et splendórem ignis flammántis in nocte: super omnem enim glóriam protéctio. Et tabernáculum erit in umbráculum diéi ab æstu, et in securitátem, et abscon-

Isaiæ 5.

Tractus. Modus 8. *Sol-ut.*

siónem a túrbine, et a plúvia.

Orémus. Flectámus génua.

℟. Leváte.

Oratio.

DEUS, qui in ómnibus Ecclésiæ tuæ fíliis, sanctórum prophetárum voce manifestásti, in omni loco dominatiónis tuæ, satórem te bonórum séminum, et electórum pálmitum esse cultórem: tribue pópulis tuis, qui et vineárum apud te nómine censéntur, et ségetum; ut, spinárum, et tribulórum squalóre resecáto, digna efficiántur fruge fœcúndi. Per Dóminum nostrum.

Prophetia nona.

Exodi 12.

IN diébus illis: Dixit Dóminus ad Móysen, et Aaron in terra Ægýpti: Mensis iste, vobis prin-

cipium ménsium: primus erit in ménsibus anni. Loquímini ad univérsum cœtum filiórum Israël, et dícite eis: Décima die mensis hujus tollat unusquísque agnum per famílias et domos suas. Sin autem minor est númerus, ut sufficere possit ad vescéndum agnum, assúmet vicínum suum, qui junctus est dómui suæ, juxta númerum animárum, quæ sufficere possunt ad esum agni. Erit autem agnus absque mácula, másculus, annículus: juxta quem ritum tollétis et hœdum. Et servábitis eum usque ad quartam décimam diem mensis hujus: immolabítque eum univérsa multitúdo filiórum Israël ad vésperam. Et sument de sánguine ejus, ac ponent super utrúmque postem, et in superliminaribus domórum, in quibus cómedent illum. Et edent carnes nocte illa assas igni, et ázymos panes cum lactúcis agréstibus. Non comedétis ex eo crudum quid, nec coctum aqua, sed tantum assum igni: caput cum pédibus eius, et intestínis vorábitis. Nec remanébit quidquam ex eo usque mane. Si quid resíduum fúerit, igne comburétis. Sic autem comedétis illum: Renes vestros accingétis, et calceaménta habébitis in pédibus, tenéntes báculos in manibus, et comedétis festinánter: est enim Phase (id est tránsitus) Dómini.

Orémus.

Flectámus génua.

℟. Leváte.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui in in ómnium óperum tuórum dispensatióne mirábilis es: intélligant redémpti tui, non fuísse excelléntius quod inítio factus est mundus, quam quod in fine sæculórum Pascha nostrum immolátus est Christus: Qui tecum vivit et regnat in unitáte.

Prophetia decima.

Jonæ 3.

In diébus illis: Factum est verbum Dómini ad Jonam prophétam secúndo, dicens: Surge, et vade in Níniven civitátem magnam: et prǽdica in ea prædicatiónem, quam ego loquor ad te. Et surréxit Jonas et ábiit in Níniven juxta verbum Dómini. Et Nínive erat cívitas magna itínere diérum trium. Et cœpit Jonas introíre in civitátem itínere diéi uníus: et clamávit, et dixit: Adhuc quadragínta dies, et Nínive subvertétur. Et credidérunt viri Ninivítæ in Deum: et prædicavérunt jejúnium, et vestíti sunt saccis a majóre usque ad minórem. Et pervénit verbum ad regem Nínive: et surréxit de sólio suo, et abjécit vestiméntum suum a se, et indútus est sacco, et sedit in cínere. Et clamávit, et dixit in Nínive ex ore regis, et príncipum ejus, dicens: Hómines, et juménta, et boves, et pécora non gustent quidquam: nec pascántur, et aquam non bibant. Et operiántur saccis hómines, et juménta, et clament ad Dóminum in fortitúdine, et convertátur vir a via sua mala, et ab iniquitáte, quæ est in mánibus eórum. Quis scit, si convertátur, et ignóscat Deus: et revertátur a furóre iræ suæ, et non períbimus? Et vidit Deus ópera eórum, quia convérsi sunt de via sua mala: et misértus est pópulo suo, Dóminus Deus noster.

Orémus. Flectámus génua.

℟. Leváte.

Oratio.

Deus, qui diversitátem géntium in confessióne tui nóminis adunásti: da nobis, et velle, et posse quæ prǽcipis; ut pópulo ad æternitátem vocáto, una sit fides méntium, et píetas actiónum. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum.

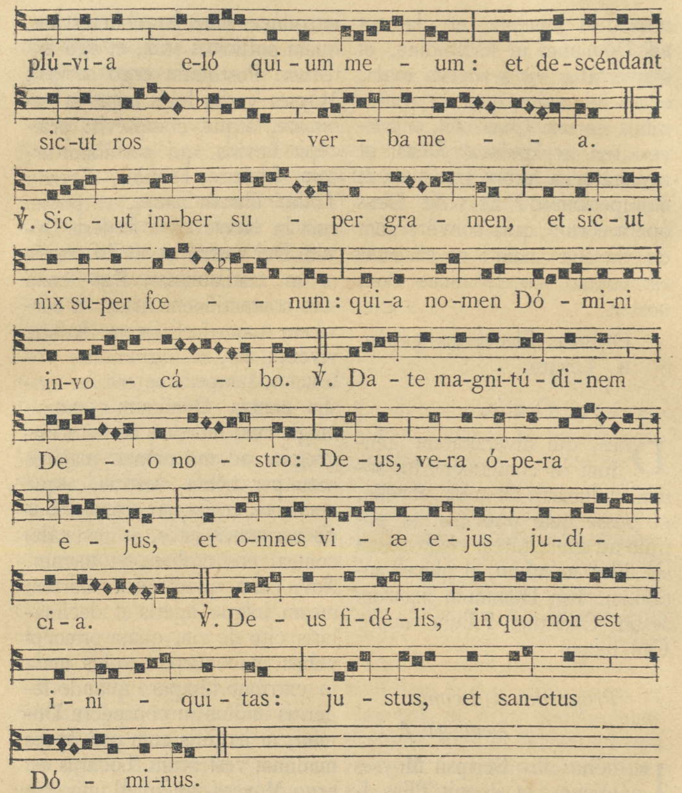
Prophetia undecima.

Deut. 31. *f.*

In diébus illis: Scripsit Móyses cánticum, et dócuit fílios Israël. Præcepítque Dóminus Jósue fílio Nun, et ait: Confortáre, et esto robústus: tu enim introdúces fílios Israël in terram, quam pollícitus sum, et ego ero tecum. Postquam ergo scripsit Móyses verba legis hujus in volúmine, atque complévit: præcépit Levítis, qui portábant arcam fœderis Dómini, dicens: Tóllite librum istum, et pónite eum in látere arcæ fœderis Dómini Dei vestri: ut sit ibi contra te in testimonium. Ego enim scio contentiónem tuam, et cervícem tuam duríssimam. Adhuc vivénte me, et ingrediénte vobíscum, semper contentióse egístis contra Dóminum: quanto magis cum mórtuus fúero? Congregáte ad me omnes majóres natu per tribus vestras, atque doctóres, et loquar audiéntibus eis sermónes istos, et invocábo contra eos cœlum, et terram. Novi enim quod post mortem meam iníque agétis et declinábitis cito de via, quam præcépi vobis: et occúrrent vobis mala in extrémo témpore quando fecéritis malum in conspéctu Dómini, ut irritétis eum per ópera mánuum vestrárum. Locútus est ergo Móyses, audiénte univérso cœtu Israël, verba cárminis hujus, et ad finem usque complévit.

Deut. 32.

Orémus. Flectámus génua.
℟. Leváte.

Oratio.

Deus, celsitúdo humílium, et fortitúdo rectórum, qui per sanctum Móysen púerum tuum, ita erudíre pópulum tuum sacri carminis tui decantatióne voluísti, ut illa legis iterátio fíeret étiam nostra diréctio: éxcita in omnem justificatárum géntium plenitudinem poténtiam tuam, et da lætítiam, mitigándo terrórem; ut ómnium peccátis tua remissióne delétis, quod denuntiátum est in ultiónem, tránseat in salútem. Per Dóminum.

Prophetia duodecima.

Dan. 3.

In diébus illis: Nabuchodónosor rex fecit státuam áuream, altitúdine cubitórum sexagínta, latitúdine cubitórum sex, et státuit eam in campo Dura provínciæ Babylónis. Itaque Nabuchodónosor rex misit ad congregándos sátrapas, magistrátus, et júdices, duces, et tirannos, et præféctos, omnésque príncipes regiónum, ut convenírent ad dedicatiónem státuæ, quam eréxerat Nabuchodónosor rex. Tunc congregáti sunt sátrapæ, magistrátus, et júdices, duces, et tyránni, et optimátes, qui erant in potestátibus constitúti, et univérsi príncipes regiónum, ut convenírent ad dedicatiónem státuæ, quam eréxerat Nabuchodónosor rex. Stabant autem in conspéctu státuæ, quam posúerat Nabuchodónosor rex, et præco clamábat valénter: Vobis dícitur pópulis, tríbubus, et linguis: In hora, qua audiéritis sónitum tubæ, et fístulæ, et cítharæ, sambúcæ, et psaltérii, et symphóniæ, et univérsi géneris musicórum, cadéntes adoráte státuam áuream, quam constítuit Nabuchodónosor rex. Si quis autem non prostrátus adoráverit, eádem hora mittétur in fornácem ignis ardéntis. Post hæc ígitur statim ut audiérunt omnes pópuli sónitum tubæ, fístulæ, et cítharæ, sambúcæ, et psaltérii, et symphóniæ, et omnis géneris musicórum, cadéntes omnes pópuli, tribus, et linguæ adoravérunt státuam áuream, quam constitúerat Nabuchodónosor rex. Statímque in ipso témpore accedéntes viri Chaldæi accusavérunt Judǽos, dixerúntque Nabuchodónosor regi: Rex in ætérnum vive: tu rex posuísti decrétum, ut omnis homo, qui audíerit sónitum tubæ, fístulæ, et cítharæ, sambúcæ, et psaltérii, et simphóniæ, et univérsi géneris musicórum, prostérnat se, et adóret státuam áuream: si quis autem non prócidens adoráverit, mittátur in fornácem ignis ardéntis. Sunt ergo viri Judǽi, quos constituísti super opera regiónis Babylónis, Sidrach, Misach, et Abdénago: viri isti contempsérunt, rex, decrétum tuum: deos tuos non colunt, et státuam áuream, quam erexísti, non adórant. Tunc Nabuchodónosor in furóre et in ira præcépit ut adduceréntur Sidrach, Misach, et Abdénago: qui conféstim addúcti sunt in conspéctu regis. Pronuntiánsque Nabuchodónosor rex, ait eis: Veréne Sidrach, Misach, et Abdénago deos meos non colitis, et státuam áuream, quam constítui, non adorátis? Nunc ergo si estis paráti, quacúmque hora audiéritis sónitum tubæ, fístulæ, cítharæ, sambúcæ, et psaltérii, et symphóniæ, omnísque géneris musicórum, prostérnite vos, et adoráte státuam quam feci: quod si non adoravéritis, eádem hora mittémini in fornácem ignis ardéntis: et quis est Deus, qui erípiet vos de manu mea? Respondéntes Sidrah, Misach, et Abdénago, dixérunt regi Nabuchodónosor: Non opórtet nos de hac re respondére tibi. Ecce enim Deus noster, quem cólimus, potest erípere nos de camíno ignis ardéntis, et de mánibus tuis, o

rex, liberáre. Quod si nolúerit, notum sit tibi, rex, quia deos tuos non cólimus, et státuam áuream, quam erexísti, non adorámus. Tunc Nabuchodónosor replétus est furóre, et aspéctus faciéi illíus immutátus est super Sidrach, Misach, et Abdénago, et præcépit, ut succenderétur fornax séptuplum, quam succéndi consuéverat. Et viris fortíssimis de exércitu suo jussit, ut ligátis pédibus Sidrach, Misach, et Abdénago, mítterent eos in fornácem ignis ardéntis. Et conféstim viri illi vincti, cum braccis suis, et tiáris, et calceaméntis, et véstibus, missi sunt in médium fornácis ignis ardéntis: nam jússio regis urgébat: fornax autem succénsa erat nimis. Porro viros illos, qui míserant Sidrach, Misach, et Abdénago, interfécit flamma ignis. Viri autem hi tres, id est, Sidrach, Misach, et Abdénago, cecidérunt in médio camíno ignis ardéntis colligáti. Et ambulábant in médio flammæ laudántes Deum, et benedicéntes Dómino.

Hic non dicitur Flectámus génua, *sed tantum:*

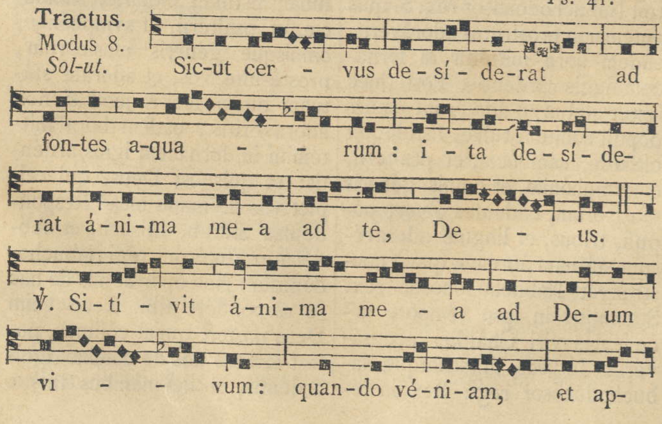
Orémus. *Oratio.*

Omnipotens sempitérne Deus, spes única mundi, qui prophetárum tuórum præcónio, præséntium témporum declarásti mystéria: auge pópuli tui vota placátus; quia in nullo fidélium, nisi ex tua inspiratióne, provéniunt quarúmlibet increménta virtútum. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit.

His expletis, si ecclesia habuerit fontem baptismalem, Sacerdos benedicturus fontem, accipit pluviale violaceum, et præcedente Cruce, cum candelabris, et Cereo benedicto accenso, descendit cum Clero, et ministris paratis ad fontem: et interim cantatur sequens.

Ps. 41.

Tractus. Modus 8. *Sol-ut.*

Deinde Sacerdos antequam intret ad benedictionem fontis, dicit hanc Orationem juxta fontem.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oratio.*

Omnípotens sempitérne Deus, réspice propítius ad devotiónem pópuli renascéntis, qui sicut cervus, aquárum tuárum éxpetit fontem: et concede propítius; ut fídei ipsíus sitis, baptísmatis mystério ánimam, corpúsque sanctíficet. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat. ℟. Amen.

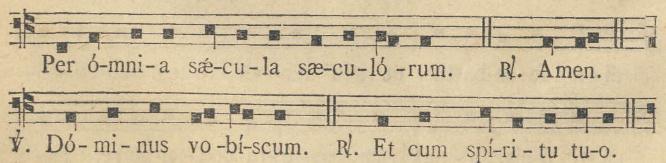
Postea procedit ad benedictionem fontis, dicens:

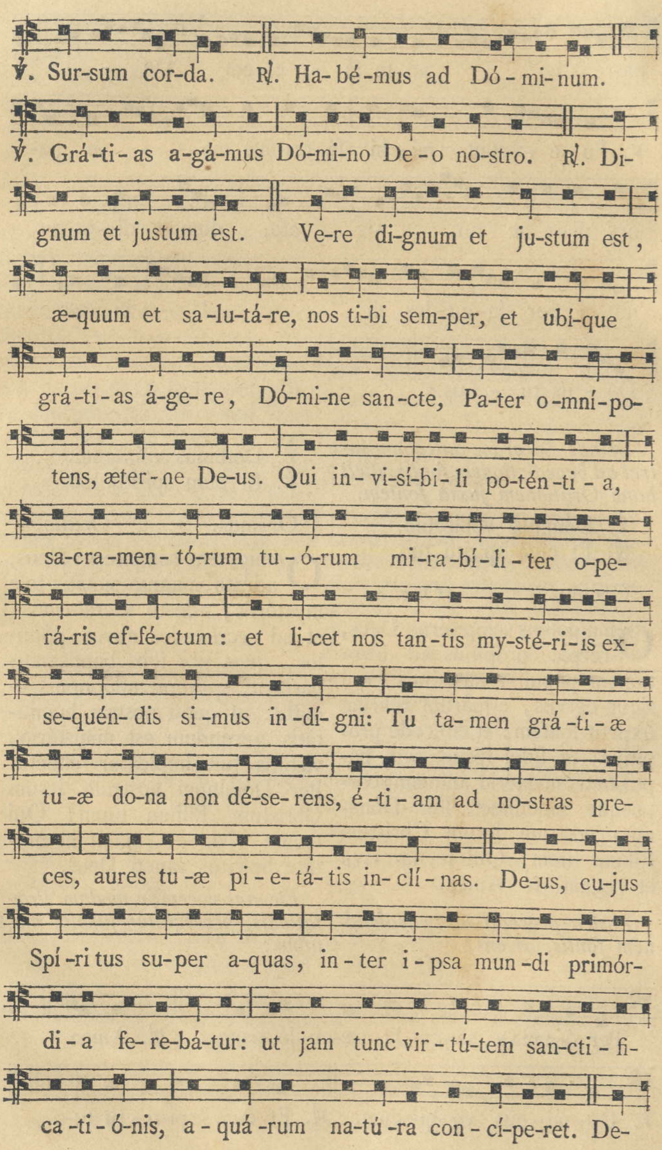
℣. Dóminus vobíscum.
℣. Et cum spíritu tuo.

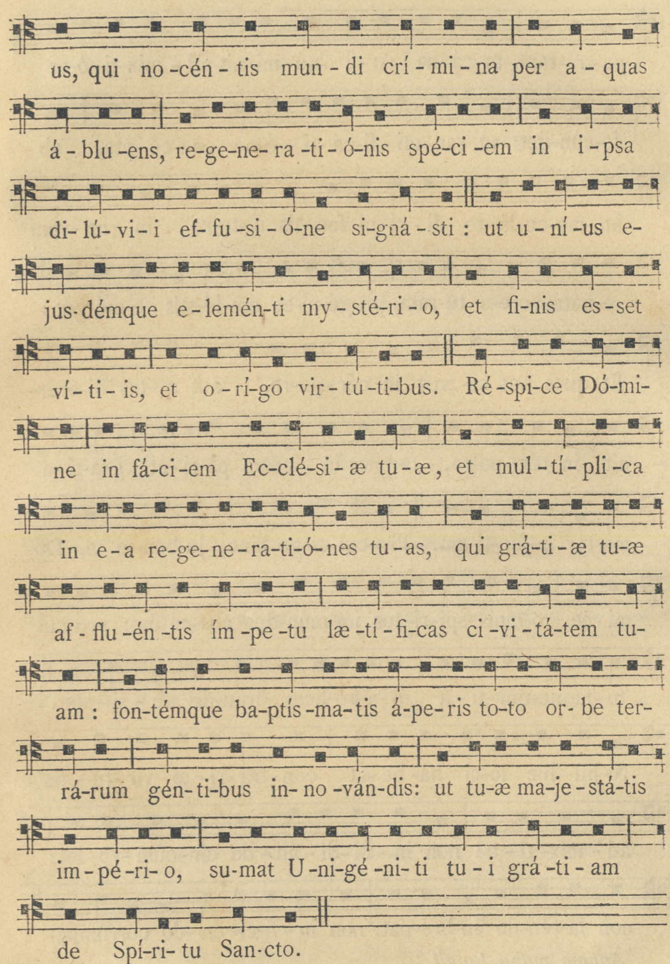
Orémus. *Oratio.*

Omnipotens sempitérne Deus, adésto magnæ pietátis tuæ mystériis, adésto sacramentis: et ad recreándos novos pópulos, quos tibi fons baptismatis párturit, spíritum adoptiónis emítte: ut quod nostræ humilitàtis geréndum est ministério, virtútis tuæ impleátur efféctu. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus.

Elevans vocem in modum Præfationis, prosequitur junctis manibus:

Hic Sacerdos manu extensa dividit aquam in modum crucis, et eam statim linteo extergit, dicens:

pa-rá-tam, ar-cá-na su-i nú-mi-nis ad-mix-ti-ó-ne

fe-cún-det: ut san-cti-fi-ca-ti-ó-ne con-cé-pta, ab

im-ma-cu-lá-to di-ví-ni fon-tis ú-te-ro, in no-vam

re-nátam cre-a-tú-ram, progé-ni-es cœ-lé-stis e-mérgat:

Et quos aut se-xus in cór-po-re, aut æ-tas di-scér-

nit in tém-po-re, o-mnes in unam pá-ri-at grá-ti-a

ma-ter in-fán-ti-am. Pro-cul er-go hinc, ju-bén-te te, Dó-

mi-ne, o-mnis spí-ri-tus im-mún-dus abs-cé-dat: pro-cul

to-ta ne-quí-ti-a di-a-bó-licæ frau-dis ab-sí-stat.

Ni-hil hic lo-ci há-be-at con-trá-ri-æ vir-tú-tis

ad-míx-ti-o: non in-si-di-án-do cir-cúm-vo-let:

non la-tén-do su-bré-pat: non in-fi-ci-én-do corrúmpat.

Aquam manu tangit.

Sit hæc san-cta, et ín-no-cens cre-a-tú-ra, lí-be-ra

ab o-mni im-pu-gna-tó-ris in-cúr-su, et to-tí-us ne-

quí-ti-æ pur-ga-ta disces-su. Sit fons vi-vus, a-qua

re-gé-ne-rans, un-da pu-rí-fi-cans: ut omnes hoc la-

vá-cro sa-lu-tí-fe-ro di-lu-én-di, o-pe-ran-te in

e-is Spí-ri-tu san-cto, per-fé-ctæ pur-ga-ti-ó-nis

in-dul-gén-ti-am con-se-quán-tur.

Facit tres cruces super fontem, dicens:

Un-de be-ne-dí-co te, cre-a-tú-ra a-quæ, per De-

um ✠ vi-vum, per De-um ✠ ve-rum, per De-um ✠

san-ctum: per De-um, qui te in prin-cí-pi-o, ver-

bo se-pa-rá-vit ab á-ri-da: cu-jus Spí-ri-tus su-per

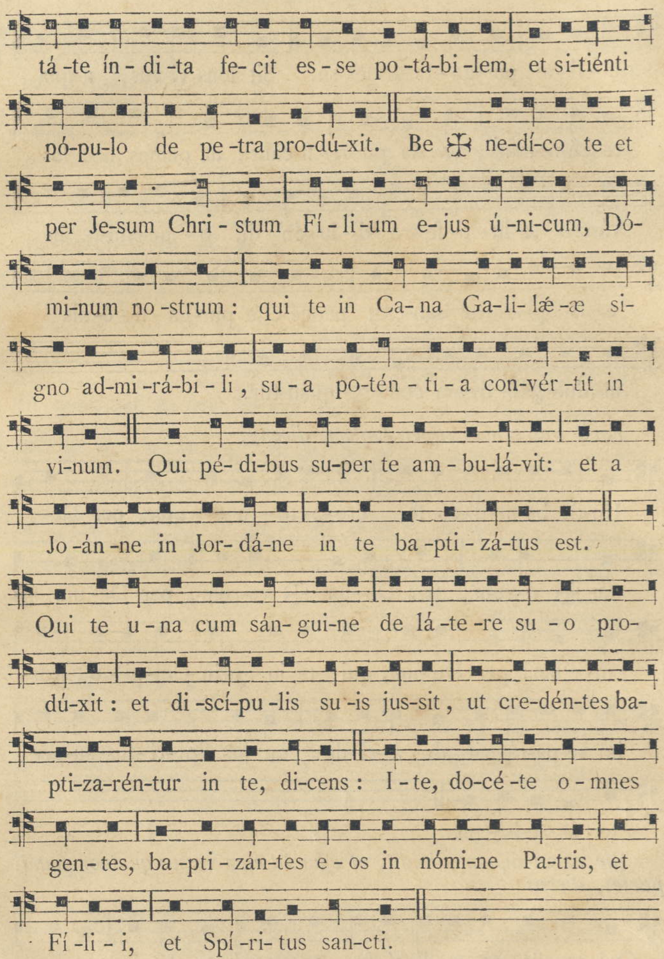
te fe-re-bá-tur.

Hic manu aquam dividit, et effundit eam versus quatuor mundi partes, dicens:

Qui te de pa-ra-dí-si fon-te ma-ná-re fe-cit, et in

quá-tu-or flu-mí-ni-bus to-tam ter-ram ri-gá-re præ-

cé-pit. Qui te in de-sér-to a-má-ram, su-a-vi-

Mutat vocem, et prosequitur in tono Lectionis.

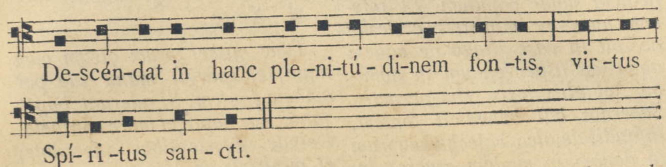
Hæc nobis præcépta servántibus, tu Deus omnípotens clemens adésto: tu benígnus aspíra.

Halat ter in aquam in modum crucis, dicens:

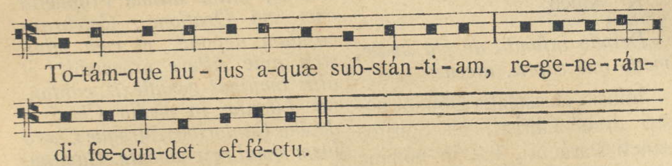
Tu has símplices aquas tuo ore benedícito: ut præter naturálem emundatiónem, quam lavándis possunt adhibére cor-

póribus, sint étiam purificándis méntibus efficáces.

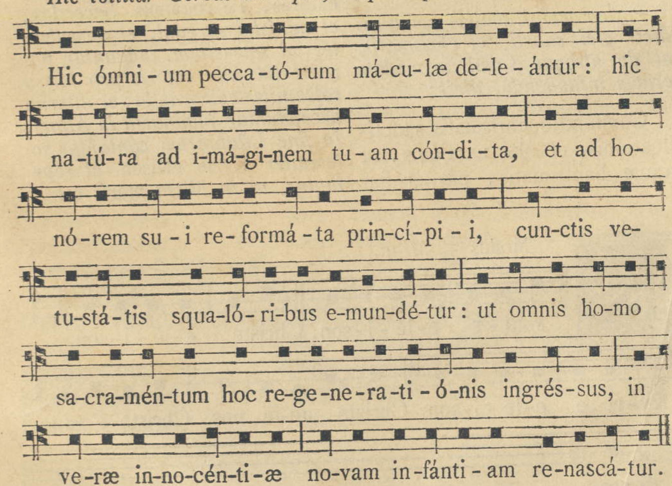
Hic Sacerdos paululum demittit Cereum in aquam: et resumens tonum Præfationis, dicit:

Deinde extractum Cereum de aqua, iterum profundius mergit, aliquanto altius repetens: Descéndat in hanc. *Postea Cereum rursus de aqua extractum, tertio immergens usque ad fundum, altiori adhuc voce repetit:* Descéndat. *ut supra. Et deinde sufflans ter in aquam, secundum hanc figuram* Ψ *prosequitur:*

Hic tollitur Cereus de aqua, et prosequitur:

Sequentia dicit legendo:

Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sǽculum per ignem.

℟. Amen.

Deinde per assistentes sacerdotes spargitur de ipsa aqua benedicta super populum. Et interim unus ex ministris ecclesiæ accipit in vase aliquo de eadem aqua ad aspergendum in domibus, et aliis locis. His peractis, Sacerdos qui benedicit fontem, infundit de oleo catechumenorum in aquam in modum crucis, intelligibili voce dicens:

Sanctificétur, et fœcundétur fons iste óleo salútis renascéntibus ex eo, in vitam ætérnam. ℟. Amen.

Deinde infundit de chrismate, modo quo supra, dicens:

Infúsio chrísmatis Dómini nostri Jesu Christi, et Spíritus sancti Parácliti, fiat in nómine sanctæ Trinitátis. ℟. Amen.

Postea accipit ambas ampullas dicti olei sancti, et chrismatis, et de utroque simul in modum crucis infundendo, dicit:

Commíxtio chrísmatis sanctificatiónis, et ólei unctiónis, et aquæ baptísmatis, páriter fiat in nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti. ℟. Amen.

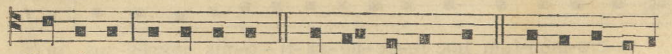
Tunc miscet ipsum oleum cum aqua, et spargit manu sua per omnem fontem. Si aderunt baptizandi, eos baptizet more consueto. Deinde revertentibus Sacerdote, et ministris ad Altare, cantantur Litaniæ a duobus Cantoribus, et Chorus idem simul repetit, ut dicitur infra.

¶ *Ubi vero non est fons baptismalis, finita ultima Prophetia cum sua Oratione, Celebrans casulam deponit, et cum ministris ante Altare procumbit: et aliis omnibus genuflexis, cantantur Litaniæ in medio Chori a duobus Cantoribus, utroque Choro idem simul respondente. Cum autem perventum fuerit ad* ℣. Peccatóres, Te rogámus. *Sacerdos, et ministri surgunt, et accedentes ad sacristiam, induuntur paramentis albi coloris pro Missa solemniter celebranda: et interim accenduntur luminaria in Altari. In fine Litaniarum cantantur solemniter* Kyrie eléison. *et repetuntur, ut in Missa moris est.*

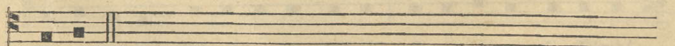
Modus 3. *Mi-ut.*

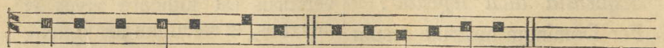
KYRIE e-lé-i-son. Christe e-lé-i-son.

Ký-ri-e e-lé-i-son. Christe au-di nos. Christe e-xáu-

di nos.

Pa-ter de cœ-lis De-us, Mi-se-ré-re no-bis.

Fi-li Redémptor mun-di De-us, Mi-se-ré-re no-bis.

Spí-ri-tus san-cte De-us, Mi-se-ré-re no-bis.

Sancta Trí-ni-tas u-nus De-us, Mi-se-ré-re no-bis.

San-cta Ma-rí-a, O-ra pro no-bis.

Sancta Dei Génitrix, ora.
Sancta Virgo vírginum, ora.
Sancte Míchaël, ora.
Sancte Gábriel, ora.
Sancte Ráphaël, ora.
Omnes sancti Angeli, et Archángeli, oráte.
Omnes sancti beatórum spirítuum órdines, oráte.
Sancte Joánnes Baptísta, ora.
Sancte Joseph, ora.
Omnes sancti Patriárchæ, et Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Joánnes, ora.
Omnes sancti Apóstoli, et Evangelístæ, oráte.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Lauréntí, ora.
Sancte Vincénti, ora.
Omnes sancti Mártyres, oráte.
Sancte Silvéster, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Omnes sancti Pontífices, et Confessóres, orá-te.
Omnes sancti Doctóres, ora-te.
Sancte Antóni, ora.
Sancte Benedícte, ora.
Sancte Domínice, ora.
Sancte Francísce, ora.
Omnes sancti Sacerdótes, et Levítæ, orá-te.
Omnes sancti Mónachi, et Eremítæ, orá-te.
Sancta María Magdaléna, ora.
Sancta Agnes, ora.
Sancta Cæcília, ora.
Sancta Agatha, ora.
Sancta Anastásia, ora.
Omnes sanctæ Vírgines, et Víduæ, orá-te.
Omnes Sancti, et Sanctæ Dei, Intercédi-te pro nobis.

Pro-pí-ti-us e-sto, Par-ce no-bis Dó-mi-ne.

Pro-pí-ti-us e-sto, Exáu-di nos Dó-mi-ne.

Ab o-mni ma-lo, Lí-be-ra nos Dó-mi-ne.

Ab omni peccáto, líbera.
A morte perpétua, líbera.
Per mystérium sanctæ incarnatiónis tuæ, líbera.
Per advéntum tuum, líbera.
Per nativitátem tuam, líbera.
Per baptísmum, et sanctum jejúnium tuum, líbera.
Per crucem, et passiónem tuam, líbera.
Per mortem, et sepultúram tuam, líbera.
Per sanctam resurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem ascensiónem tuam, líbera.
Per advéntum Spíritus sancti Paráclitì, líbera.
In die Judícii, líbera.

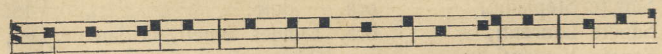

Pec-ca-tó-res, Te ro-gámus au-di nos.

Ut no-bis par-cas, Te ro-gámus au-di nos.

Ut Ecclésiam tuam sanctam régere, et conservare dignéris, te rogámus.
Ut domnum apostólicum, et omnes ecclesiásticos órdines in sancta religióne conservare dignéris, te rogámus.
Ut inimícos sanctæ Ecclésiæ humiliáre dignéris, te rog.
Ut régibus et princípibus christiánis pacem, et veram concórdiam donare dignéris, te rogámus.
Ut nosmetípsos in tuo sancto servítio confortáre, et conserváre dignéris, te rogámus.
Ut ómnibus benefactóribus nostrís sempitérna bona retríbuas, te rogámus.
Ut fructus terræ dare, et conserváre dignéris, te rogámus.
Ut ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam donáre dignéris, te rogámus.
Ut nos exaudíre dignéris, te rogámus.

Agnus De - i, qui tol-lis pec-cá-ta mun-di, Par-ce

no-bis Dómi-ne. Agnus De - i, qui tol-lis pec-cá-ta

mun-di, Exáu-di nos Dó-mi-ne. Agnus De - i, qui

tol-lis pec-cá-ta mun-di, Mi-se-ré-re no-bis.

Chri-ste au-di nos. Christe e-xáu-di nos.

Hic Cantores solemniter incipiunt:

Modus 7. *Sol-re.*

Ký - ri-e e - lé - ison. *III.*

Chri-ste e-lé - ison. *III.*

Ký - ri-e e - lé - - ison. *III.*

Interim Sacerdos cum ministris in paramentis albis accedit ad Altare: et dicto Psalmo Júdica me. *cum* Glória Patri. *facit Confessionem, ut moris est, in loco consueto: deinde ascendens, osculatur Altare, incensat more solito, et finitis a Choro* Kyrie eléison. *incipit solemniter:*

Modus 8. *Sol-ut.*

Gló - ri-a in ex-cél-sis De - o.

Et pulsantur campanæ.

Et in ter-ra pax ho-mí - ni-bus bo - næ vo-lun-

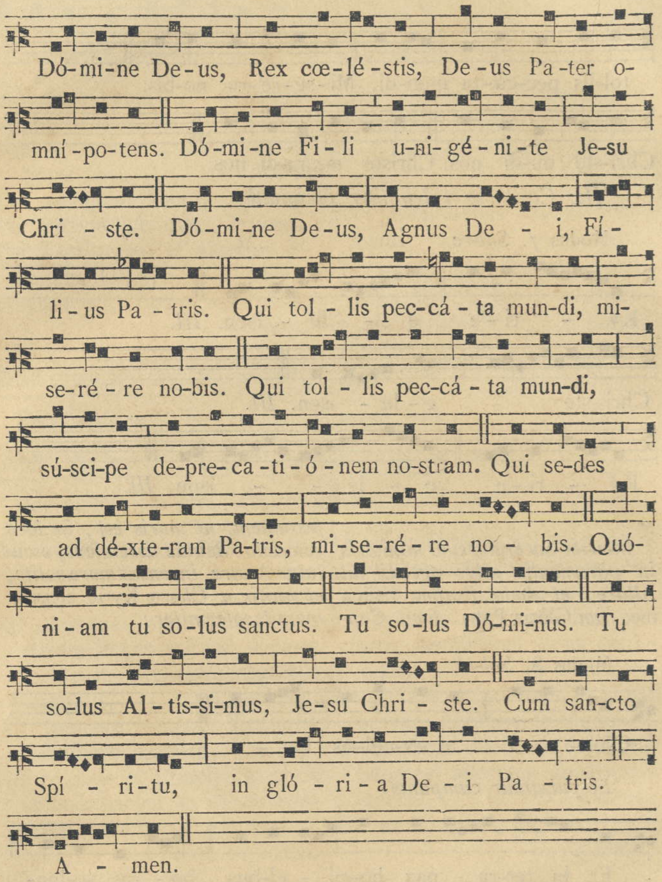
tá - tis. Lau-dá-mus te. Be-ne-dí - ci-mus te. Ad-

o-rá - mus te. Glo-ri-fi-cá - mus te. Grá-ti-as

á-gimus ti - bi pro-pter magnam gló-ri-am tu - am.

Postea Sacerdos dicit: ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oratio.*

Deus, qui hanc sacratíssimam noctem glória Domínicæ Resurrectiónis illústras: consérva in nova famíliæ tuæ progénie adoptiónis spíritum, quem dedísti; ut córpore et mente renováti, puram tibi exhíbeant servitútem. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus: per ómnia sæcula sæculórum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Colossénses.

Coloss. 3.

Fratres: Si consurrexístis cum Christo, quæ sursum sunt quǽrite, ubi Christus est in déxtera Dei sedens: quæ sursum sunt sápite, non quæ super terram. Mórtui enim estis, et vita vestra est abscóndita cum Christo in Deo. Cum Christus apparúerit, vita vestra: tunc et vos apparébitis cum ipso in glória.

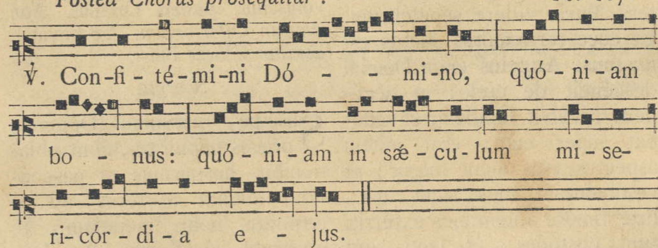
Finita Epistola Celebrans incipit:

Modus 8. *Sol-ut.*

Et totum decantat ter, elevando vocem gradatim: et Chorus post quamlibet vicem, in eodem tono repetit illud idem.

Postea Chorus prosequitur: *Ps.* 117.

Deinde dicitur: *Ps.* 116.

Tractus. Modus. 8. *Sol-ut.*

Ad Evangelium non portantur luminaria, sed tantum incensum: petitur benedictio, et alia fiunt de more.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Matth. 28

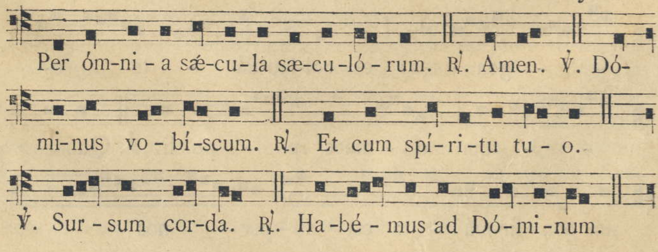
Véspere autem sábbati, quæ lucéscit in prima sábbati, venit María Magdaléne, et áltera María vidére sepúlchrum. Et ecce terræmótus factus est magnus. Angelus enim Dómini descéndit de cœlo: et accédens revólvit lápidem, et sedébat super eum: erat autem aspéctus ejus sicut fulgur: et vestiméntum ejus sicut nix. Præ timóre autem ejus extérriti sunt custódes, et facti sunt velut mórtui. Respóndens autem Angelus, dixit muliéribus: Nolíte timére vos: scio enim, quod Jesum, qui crucifíxus est, quǽritis: non est hic: surréxit enim, sicut dixit. Veníte, et vidéte locum, ubi pósitus erat Dóminus. Et cito eúntes, dícite discípulis ejus, quia surréxit: et ecce præcédit vos in Galilǽam: ibi eum vidébitis. Ecce prædíxi vobis.

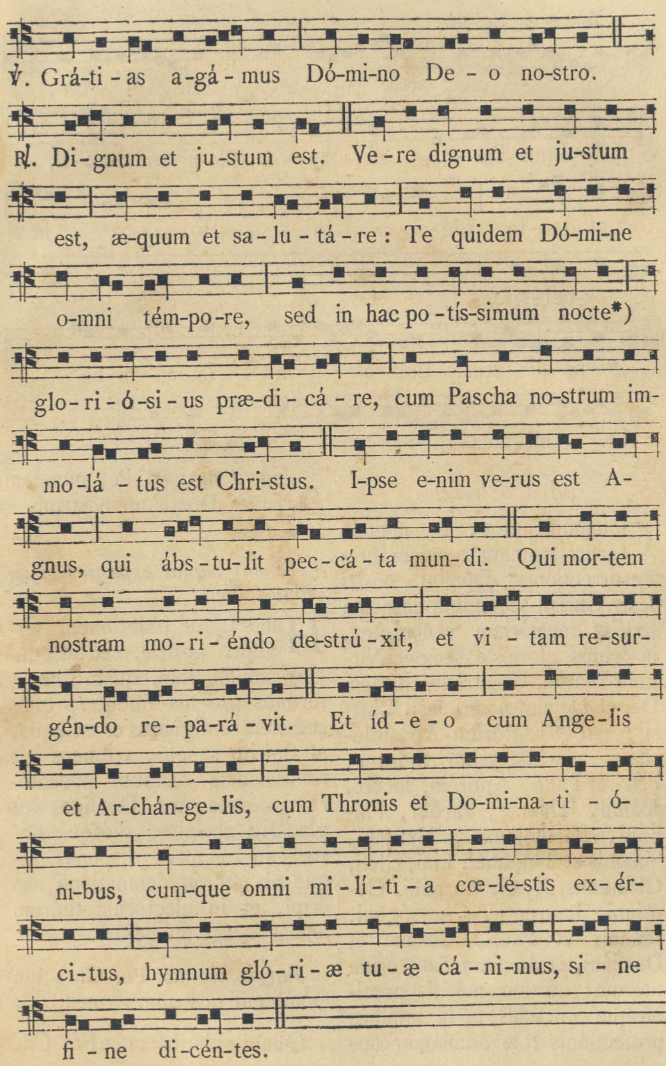
Non dicitur Credo, *sed finito Evangelio Sacerdos dicit* Dóminus vobíscum. *postea* Orémus. *Non dicitur Offertorium. Ad Lavábo. dicitur* Glória Patri.

Secreta.

Súscipe, quǽsumus Dómine, preces pópuli tui, cum oblatiónibus hostiárum: ut paschálibus initiáta mystériis, ad æternitátis nobis medélam, te operánte, profíciant. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat.

Præfatio.

*) *In die Paschæ autem usque ad Sabbatum in Albis inclusive dicitur:* in hac potissimum die.

Modus 8. *Sol-ut.*

Infra actionem.

Communicántes, et noctem sacratíssimam*) celebrántes Resurrectiónis Dómini nostri Jesu Christi secúndum carnem: sed et memóriam venerántes, in primis gloriósæ semper Vírginis Maríæ, Genitrícis ejúsdem Dei et Dómini nostri Jesu Christi: sed et beatórum Apostolórum, ac Mártyrum tuorum, Petri et Pauli, Andréæ, Jacóbi, Joánni, Thomæ, Jacóbi, Philíppi, Bartholomǽi, Matthǽi, Simónis et Thaddǽi: Lini, Cleti, Cleméntis, Xysti, Cornélii, Cypriáni, Lauréntii, Chrysógoni, Joánnis et Pauli, Cosmæ et Damiáni, et ómnium Sanctórum tuórum; quorum méritis precibúsque concédas, ut in ómnibus protectiónis tuæ muniámur auxílio.

Jungit manus. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Tenens manus expansas super oblata, dicit:

Hanc ígitur oblatiónem servitútis nostræ, sed et cunctæ famíliæ tuæ, quam tibi offérimus pro his quoque, quos regeneráre dignátus es ex aqua, et Spíritu sancto, tríbuens eis remissiónem ómnium peccatórum, quǽsumus Dómine, ut placátus accípias: diésque nostros in tua pace dispónas, atque ab ætérna damnatióne nos éripi, et in electórum tuórum júbeas grege numerári.

Jungit manus. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Quam oblatiónem. *ut in Canone.*

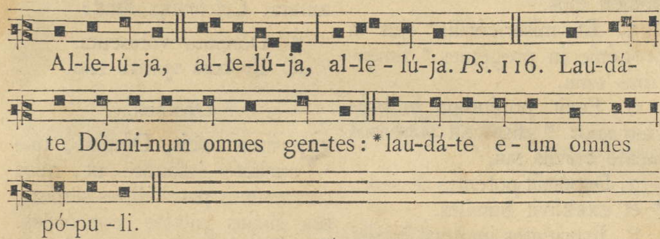
*) *In die Paschæ usque ad Sabbatum in Albis inclusive dicitur:* diem sacratissimum.

Dicitur Pax Dómini sit semper vobíscum. *sed pacis osculum non datur.*

Agnus Dei. *non dicitur, nec Postcommunio: dicuntur tamen tres consuetæ Orationes ante Communionem.*

Post sumptionem Sacramenti, pro Vesperis in Choro cantatur Antiphona.

Modus 6. *Fa-la.*

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper: * et in sǽcula sæculórum. Amen.

Repetitur Antiphona Allelúia.

Capitulum, Hymnus et Versus non dicuntur, sed statim Celebrans in cantu incipit Antiphonam ad Magnificat et prosequitur Chorus: Quæ lucéscit.

Modus 8. *Sol-ut.* Chorus.

3. Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

4. Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen ejus.

5. Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timentibus eum.

6. Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.

7. Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

8. Esuriéntes implevit bonis: * et dívites dimísit inánes.

9. Suscépit Israël púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

10. Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sǽcula.

11. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui sancto.

12. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sæculórum. Amen.

Et fit incensatio, ut alias in Vesperis.

Repetita Antiphona Véspere autem. *Celebrans dicit:*

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Spíritum nobis, Dómine, tuæ caritátis infúnde: ut, quos sacraméntis paschálibus satiásti, tua fácias pietáte concórdes. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus: per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde dicit: Dóminus vobíscum.

Et Diaconus vertens se ad populum, cantat:

Modus 8. *Sol-ut.*

I-te mis-sa est, al-le-lú-ja, al-le - lú - ja.
℟. De-o grá - ti - as, al-le-lú-ja, al-le - lú - ja.

Et Sacerdos dicto Pláceat tibi, sancta Trínitas. *dat benedictionem more solito.*

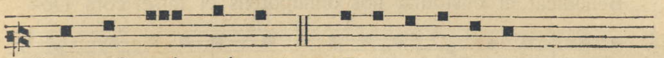
Extra Chorum, dicto Pater noster, *et* Ave María, *Vesperæ inchoantur absolute ab Antiph.* Allelúja. *cum reliquis ut supra pag.* 413. *et loco* Ite missa est, allelúja, allelúja *dicitur*

℣. Benedicámus Dómino, allelúja, allelúja. ℟. Deo grátias, allelúja, allelúja.

Deinde additur Pater noster, *et nihil aliud.*

AD COMPLETORIUM.

Omnia ut supra. pag. 90.
Post. ℣. Sicut erat. *amplius non dic.* Laus tibi Dómine. *sed ejus loco deinceps dicitur* Allelúja. *ut infra. pag.* 419.
Deinde sine Antiph. dicuntur Ps. consueti in Ton. VIII. Fin. 1.

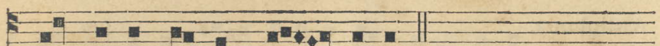

Ps. 4. Cum invocárem. E u o u a e.

Ps. 4, 30, 90 *et* 133 *ut supra* 91.

Capitulum, Versiculus et Hymnus non dicuntur.

Antiphona. *Ton. VIII. Fin. 1.*

Vé - spe -re au - tem sáb - ba -ti.

Cant. Nunc dimíttis. E u o u a e.

Canticum Simeonis.
Luc. 2. d.

Nunc dimíttis servum tuum Dómine, * secúndum verbum tuum in pace:

2. Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,

3. Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum:

4. Lumen ad revelatiónem Géntium, * et glóriam plebis tuæ Israël.

5. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui sancto.

6. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sæculórum. Amen.

Repetita. Antiph. Véspere autem. *ut supra* 413. *dicitur.*

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

Vísita, quǽsumus Dómine, habitatiónem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle: Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant: et benedíctio tua sit super nos semper. Per Dóminum.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Be-ne-di-cámus Dó-mi-no.

℟. De-o grá-ti-as.

Benedictio.

Benedícat et custódiat nos omnípotens et misericors Dó-mi-nus, Pa-ter, et Fí-li-us, et Spí-ri-tus san-ctus.

℟. A-men.

Deinde dicitur immediate

Antiphona. Modus 12. *ut-mi.* Re-gí-na cœ-li læ-tá-re, al-le-lú-ja, Qui-a quem me-ru-í-sti por-tá-re, al-le-lú-ja, Re-surré-xit, si-cut di-xit, al-le-lú-ja. Ora pro no-bis De-um, al-le-lú-ja.

Modus simplex.

Re-gí-na cœ-li læ-tá-re, al-le-lú-ja: Qui-a quem me-ru-í-sti por-tá-re, al-le-lú-ja. Re-sur-

ré-xit si-cut di-xit, al-le-lú-ja. O-ra pro no-bis De-um, al-le-lú-ja.

℣. Gaude et lætáre Virgo María, allelúja.

℟. Quia surréxit Dóminus vere, allelúja.

Orémus. *Oratio.*

Deus, qui per resurrectiónem Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi mundum lætificáre dignátus es: præsta quǽsumus; ut per ejus Genitrícem Vírginem Maríam perpétuæ capiámus gáudia vitæ. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

℣. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

Deinde dicitur secreto Pater noster, Ave María *et* Credo.

Et non flectuntur genua toto tempore Paschali.

DOMINICA
RESURRECTIONIS

AD MATUTINUM.

Pater noster. Ave Maria. Credo.

℣. Dó-mi-ne lá-bi-a me-a a-pé-ri-es.

℟. Et os me-um an-nun-ti-á-bit lau-dem tu-am.

℣. De-us in a-dju-tó-ri-um me-um in-tén-de.

℟. Dó-mi-ne, ad a-diu-vándum me fe-stí-na. Gló-ri-a

Pa-tri, et Fí-li-o, et Spi-rí-tu-i san-cto: Sic-ut e-rat

in prin-cí-pi-o, et nunc, et sem-per, et in sǽ-cu-la

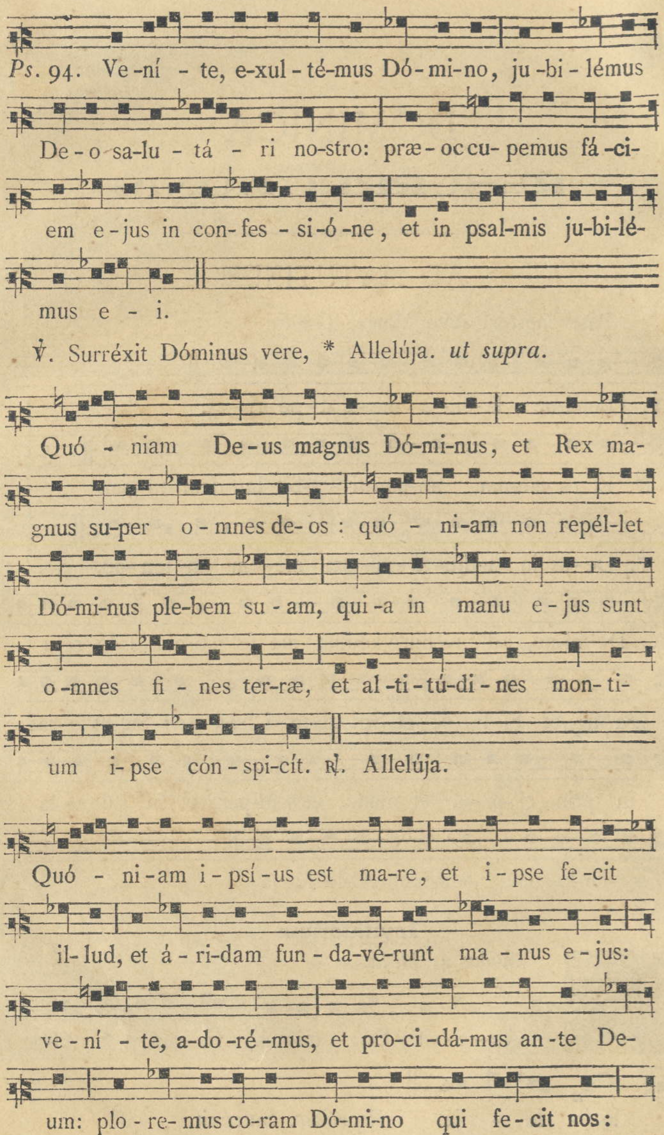
sæ-cu-ló-rum. A-men. Al-le-lú-ja.

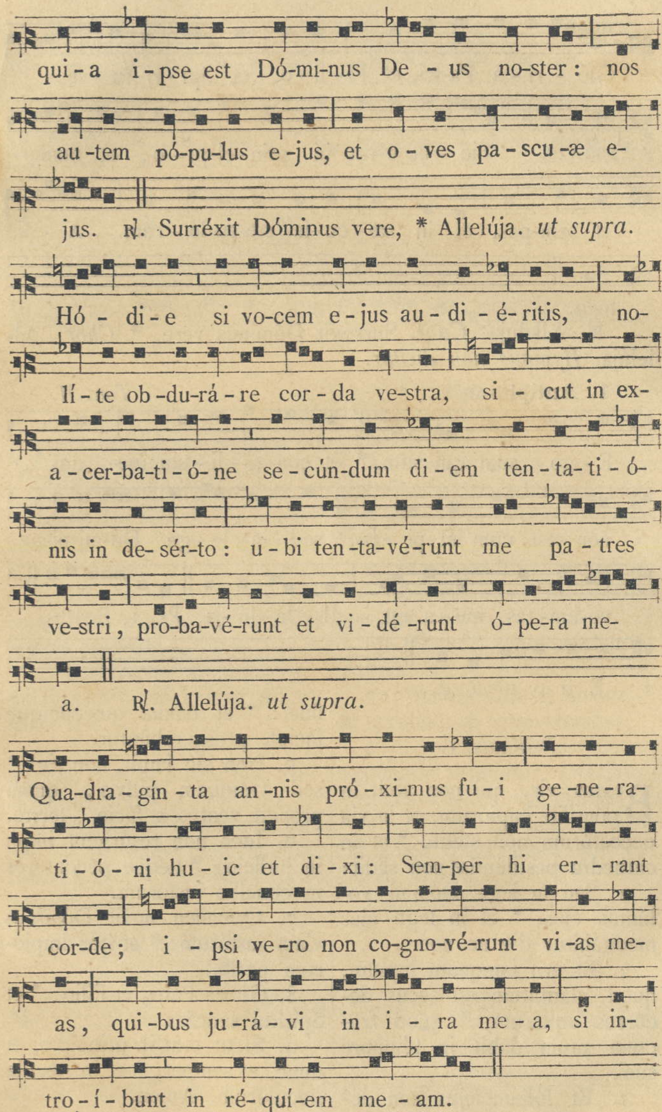
Invitatorium.

Modus 4. *Mi-la.*

SUr-ré-xit Dó-mi-nus ve-re, * Al-

le-lú-ja. *Repetitur*: Surréxit.

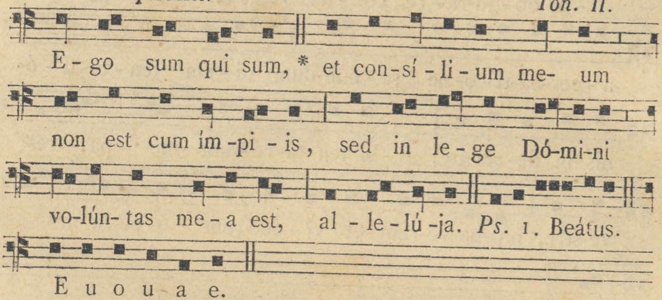

℟. Surréxit Dóminus vere, * Allelúja. *ut supra.*

℟. Allelúja. *Cant.* Surréxit Dóminus vere, * *Chor.* Allelúja. *Hymnus non dicitur.*

1. Antiphona. *Ton. II.*

Psalmus 1.

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

2. Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

3. Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo.

4. Et fólium ejus non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

5. Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

6. Ideo non resúrgent impii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.

7. Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum períbit.

8. Glória Patri, et Fílio: * et Spirítui sancto:

9. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sæculórum. Amen.

Antiph. 1. Ego sum.

2. Antiphona. *Ton. II.*

Ps. 2. Quare fremuérunt. E u o u a e.

Psalmus 2.

Quare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

2. Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dominum et adversus Christum ejus.

3. Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

4. Qui hábitat in cœlis, irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

5. Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

6. Ego autem constitutus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

7. Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

8. Póstula a me, et dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

9. Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

10. Et nunc reges intellígite: * erudímini, qui judicátis terram.

11. Servíte Dño in timóre: * et exultáte ei cum tremóre.

12. Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

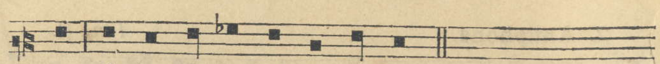
13. Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confídunt in eo.

Glória Patri. Sicut erat.

Antiph. 2. Postulávi.

3. Antiphona. *Ton. VIII. Fin.* 2.

me, al-le-lú-ja, al-le-lú-ja.

Ps. 3. Dómine quid. E u o u a e.

Psalmus 3.

Dómine quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

2. Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

3. Tu autem Dómine suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

4. Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.

5. Ego dormívi, et soporátus sum: * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.

6. Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exsúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.

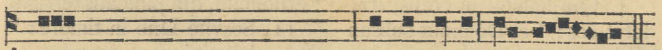
7. Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatorum contrivísti.

8. Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.

9. Glória Patri,

10. Sicut erat.

Antiph. 3. Ego Dormívi.

℣. Surréxit Dóminus de sepulchro, al-le-lú-ja, a, a.

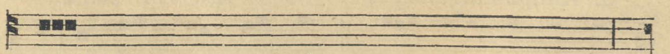
℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, al-le-lú-ja, a, a.

Pater noster. *secreto.* ℣. Et ne nos inducas in tenta-ti-ó-nem.

℟. Sed líbera nos a ma-lo.

Absolutio.

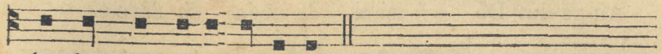
Exáudi Dómine Jesu Christe preces servórum tuórum,

et mi-se-ré-re no-bis, qui cum Patre et Spíritu sancto

vivis et regnas in sǽcula sæ-cu-ló-rum. ℟. A-men. ℣. Ju-

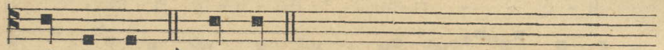

be do-mne be-ne-dí-ce-re.

Benedictio.

E-van-gé-li-ca le-cti-o sit no-bis sa-lus et pro-

té-cti-o. ℟. A-men.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio I. *Cap.* 16.

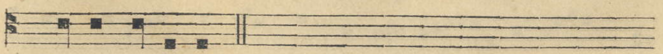
In illo témpore: María Magdaléne, et María Jacóbi, et Salóme emérunt arómata, ut veniéntes úngerent Jesum. Et reliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ. *Hom.* 21. *in Ev.*

Audístis, fratres caríssimi, quod sanctæ mulíeres, quæ Dóminum fúerant secútæ, cum aromátibus ad monuméntum venérunt, et ei, quem vivéntem diléxerant, étiam mórtuo, stúdio humanitátis obsequúntur. Sed res gesta áliquid in sancta Ecclésia signat geréndum. Sic quippe necésse est, ut audiámus quæ facta sunt, quátenus cogitémus étiam quæ nobis sint ex eórum imitatióne faciénda. Et nos ergo in eum, qui est mórtuus, credéntes, si odóre virtútum reférti, cum opinióne bonórum óperum Dóminum quǽrimus, ad monuméntum profécto illíus cum aromátibus venímus. Illæ autem mulíeres Angelos vident, quæ cum aromátibus venérunt: quia vidélicet illæ mentes supérnos cives aspíciunt, quæ cum virtútum odóribus ad Dóminum per sancta desidéria proficiscúntur.

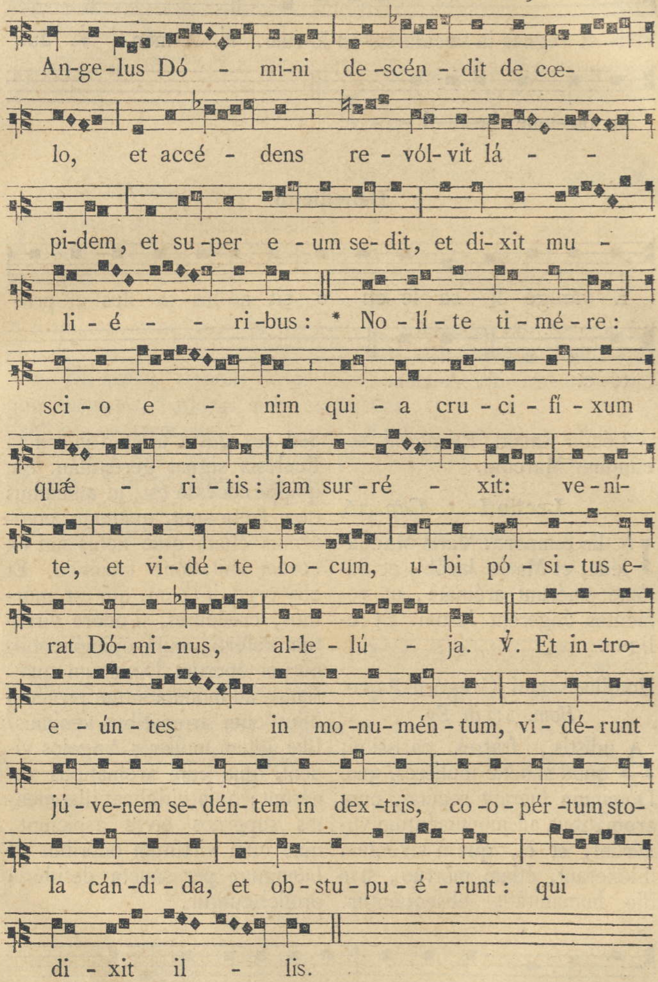

Tu au-tem, Dó-mi-ne, mi-se-ré-re no-bis.

℟. De-o gra-ti-as.

Respons. I. Modus 3. *Mi-ut.*

Nolíte timere. *ut supra.*

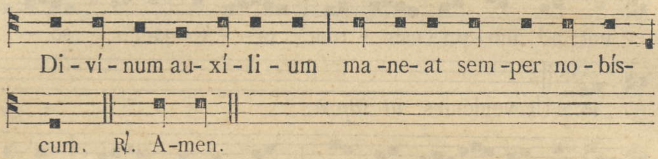

Et repetitur ℟. Angelus. *usque ad* ℣.

Benedictio.

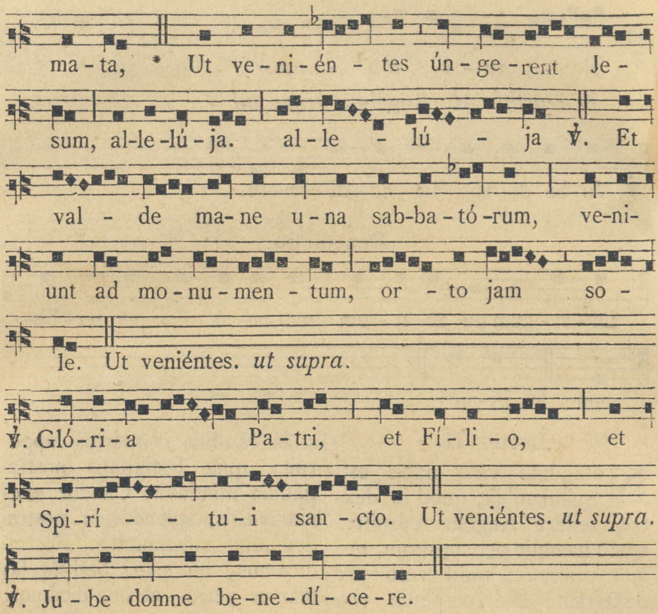

Lectio II.

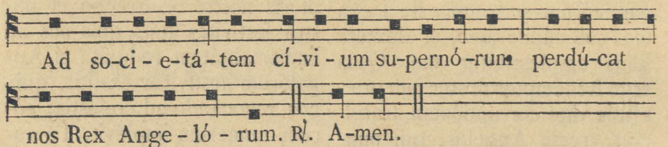
Notándum vero nobis est, quidnam sit, quod in dextris sedére Angelus cérnitur. Quid namque per sinístram, nisi vita præsens: quid vero per déxteram, nisi perpétua vita designátur? Unde in Cánticis canticórum scriptum est: Læva ejus sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me. Quia ergo Redémptor noster jam præséntis vitæ corruptiónem transíerat, recte Angelus, qui nuntiáre perénnem ejus vitam vénerat, in déxtera sedébat. Qui stola cándida coopértus appáruit: quia festivitátis nostræ gáudia nuntiávit. Candor étenim vestis, splendórem nostræ denúntiat solemnitátis. Nostræ dicámus, an suæ? Sed ut fateámur vérius, et suæ dicámus, et nostræ. Illa quippe Redemptóris nostri resurréctio et nostra festívitas fuit, quia nos ad immortalitátem redúxit: et Angelórum festívitas exstitit, quia nos revocándo ad cœléstia, eórum númerum implévit. Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

Respons. II. Modus 4. *Mi-la.*

Benedictio.

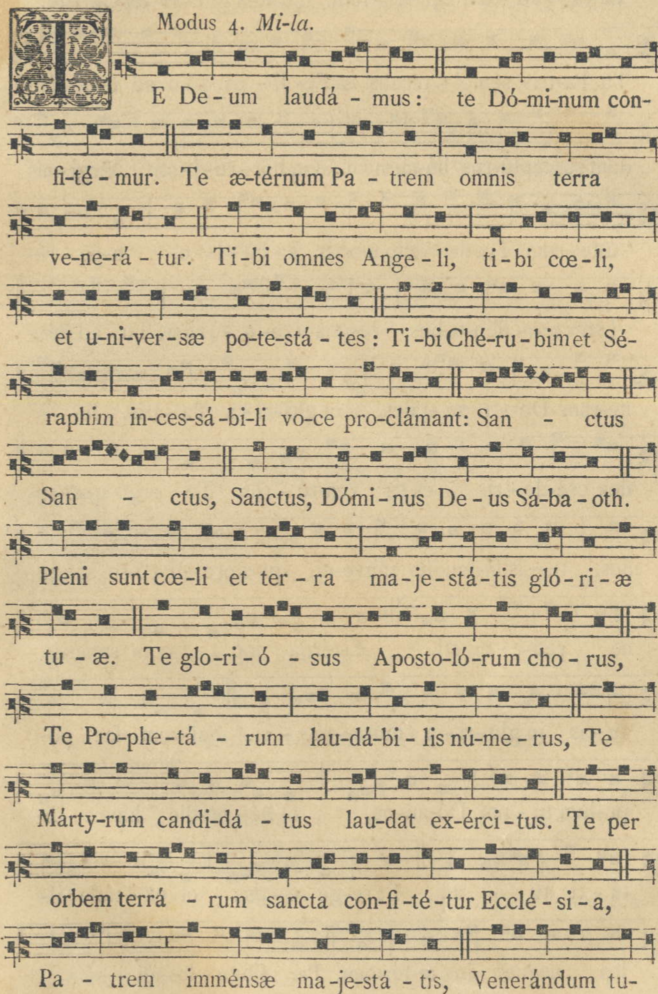

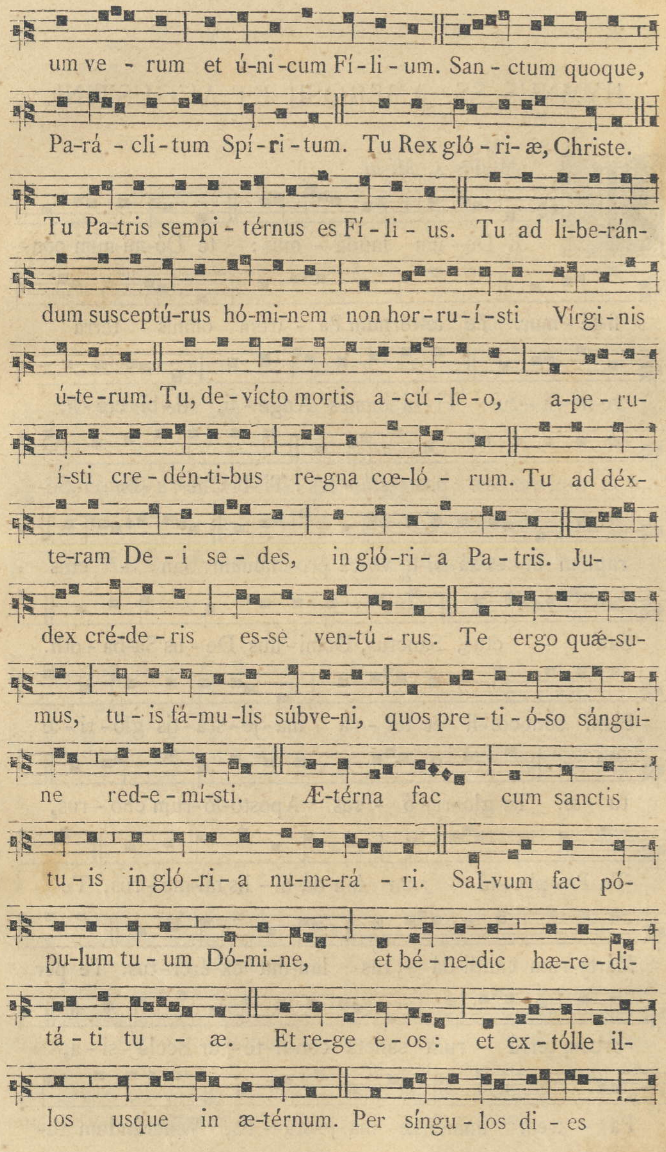
Lectio III.

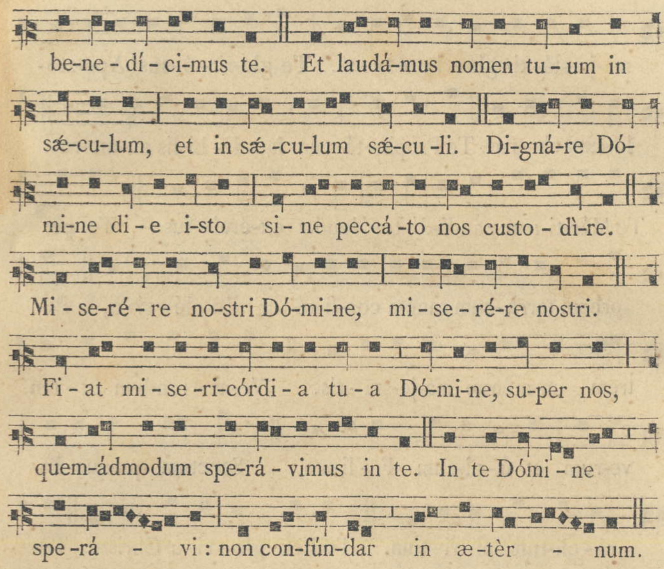
In sua ergo ac nostra festivitáte Angelus in albis véstibus appáruit: quia dum nos per resurrectiónem Domínicam ad supérna redúcimur, cœléstis pátriæ damna reparántur. Sed quid adveniéntes féminas aflátur, audiámus: Nolíte expavéscere. Ac si apérte dicat, Páveant illi, qui non amant advéntum supernórum cívium: pertiméscant, qui carnálibus desidériis pressi, ad eórum se societátem pertíngere posse despérant. Vos autem, cur pertiméscitis, quæ vestros concíves vidétis? Unde et Matthæus Angelum apparuísse descríbens, ait: Erat aspéctus ejus sicut fulgur, et vestiménta ejus sicut nix. In fúlgure étenim terror timóris est, in nive autem blandiméntum candóris. Tu autem, Dómine, miserére nobis.

℟. Deo grátias.

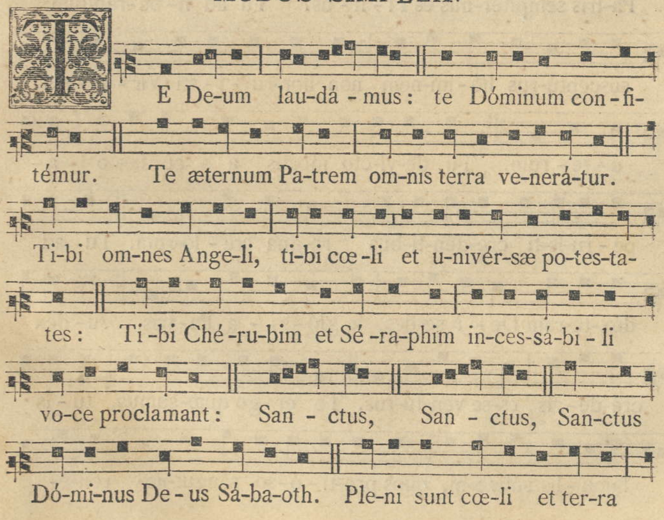
HYMNUS SS. AMBROSII ET AUGUSTINI.

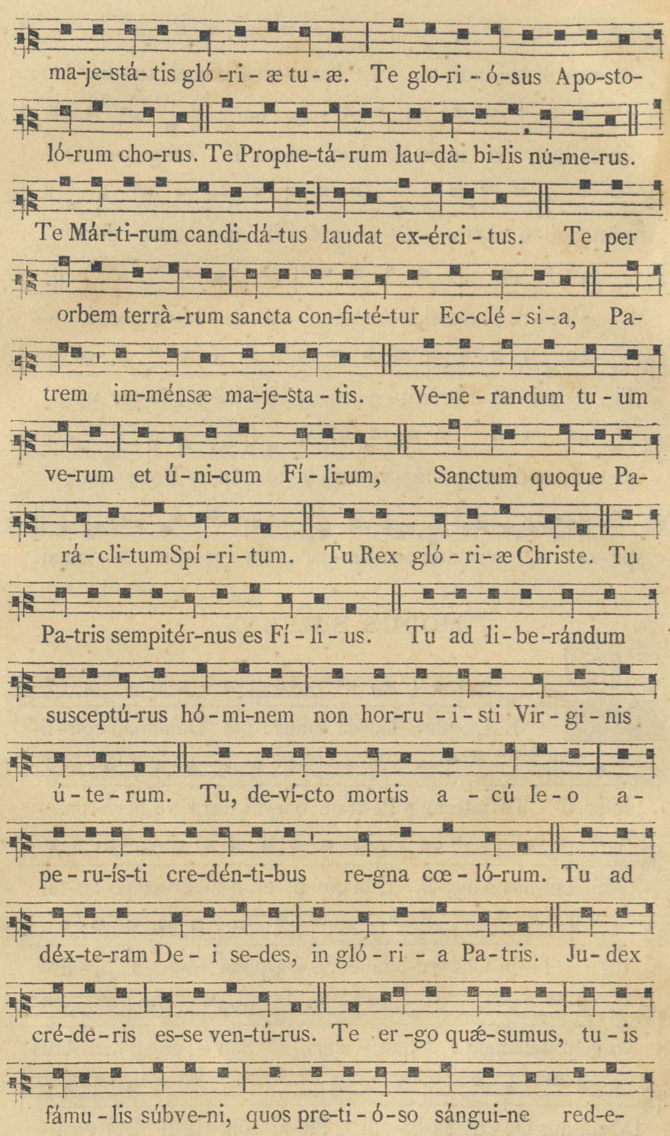

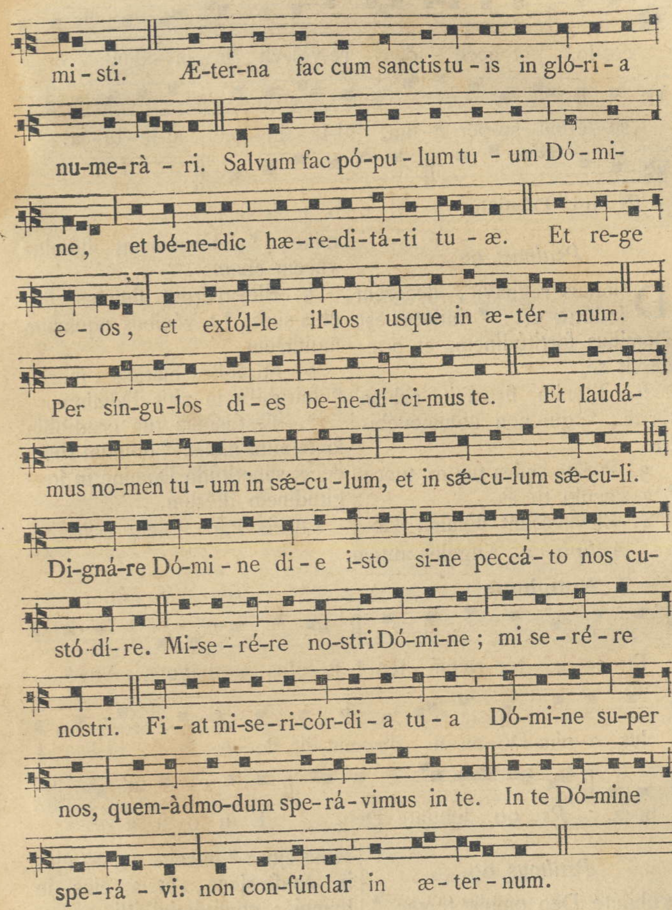

MODUS SIMPLEX.

AD LAUDES.

℣. Deus in adjutórium. *ut supra.* 419.

1. Antiphona. *Ton. VIII. Fin.* I.

Psalmus 92.

Dóminus regnávit, decórem indútus est: * indútus est Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se.

2. Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

3. Paráta sedes tua ex tunc: * a sǽculo tu es.

4. Elevavérunt flúmina Dómine: * elevavérunt flúmina vocem suam.

5. Elevavérunt flúmina fluctus suos, * a vócibus aquárum multárum.

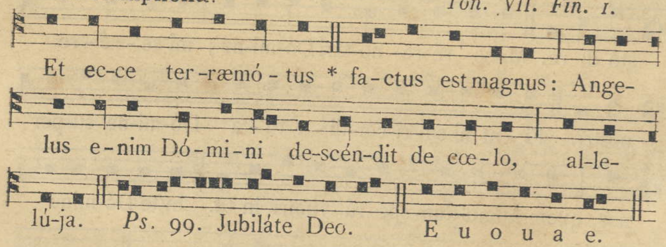
6. Mirábiles elatiónes maris: * mirábilis in altis Dóminus.

7. Testimónia tua credibília facta sunt nimis: * domum tuam decet sanctitúdo Dómine in longitúdinem diérum.

Glória Patri. Sicut erat.

Antiph. 1. Angelus áutem.

2. Antiphona. *Ton. VII. Fin.* 1.

Psalmus 99.

Jubiláte Deo omnis terra: * servíte Dómino in lætítia.

2. Introíte in conspéctu ejus, * in exsultatióne.

3. Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus: * ipse fecit nos, et non ipsi nos.

4. Pópulus ejus, et oves páscuæ ejus: * introíte portas ejus in confessióne, átria ejus in hymnis: confitémini illi.

5. Laudáte nomen ejus: quóniam suávis est Dóminus, in ætérnum misericórdia ejus, * et usque in generatiónem et generatiónem véritas ejus.

Glória Patri.

Sicut erat.

Antiph. 2. Et ecce terræmótus.

3. Antiphona. *Ton. VIII. Fin.* 2.

Psalmus 62.

Deus Deus meus * ad te de luce vígilo.

2. Sitívit in te ánima mea, * quam multiplíciter tibi caro mea.

3. In terra desérta, et ínvia, et inaquósa: * sic in sancto appárui tibi, ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas: * lábia mea laudábunt te.

5. Sic benedícam te in vita mea: * et in nómine tuo levábo manus meas.

6. Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea: * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

7. Si memor fui tui super stratum meum, in matutínis meditábor in te: * quia fuísti adjútor meus.

8. Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, adhǽsit ánima mea post te: * me suscépit déxtera tua.

9. Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ: * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

10. Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo: * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Psalmus 66.

1. Deus misereátur nostri, et benedícat nobis: * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

2. Ut cognoscámus in terra viam tuam: * in ómnibus Géntibus salutáre tuum.

3. Confiteántur tibi pópuli, Deus: * confiteántur tibi pópuli omnes.

4. Læténtur et exsúltent Gentes: * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et Gentes in terra dírigis.

5. Confiteántur tibi pópuli Deus, confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.

6. Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus: * et métuant eum omnes fines terræ.

Glória Patri. Sicut erat.

Antiph. 3. Erat autem.

4. Antiphona. *Ton. VII. Fin. 3.*

Canticum trium puerorum.
Danielis 3. e.

Benedícite ómnia ópera Dómini Dómino: * laudáte et superexaltáte eum in sǽcula.

2. Benedícite Angeli Dómini Dómino: * benedícite cœli Dómino.

3. Benedícite aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, Dómino: * benedícite omnes virtútes Dómini Dómino.

4. Benedícite sol et luna Dómino: * benedícite stellæ cœli Dómino.

5. Benedícite omnis imber et ros Dómino: * benedícite omnes spíritus Dei Dómino.

6. Benedícite ignis et æstus Dómino: * benedícite frigus et æstus Dómino.

7. Benedícite rores et pruína Dómino: * benedícite gelu et frigus Dómino.

8. Benedícite glácies et nives Dómino: * benedícite noctes et dies Dómino.

9. Benedícite lux et ténebræ Dómino: * benedícite fúlgura et nubes Dómino.

10. Benedícat terra Dóminum: * laudet, et superexáltet eum in sǽcula.

11. Benedícite montes et colles Dómino: * benedícite univérsa germinántia in terra Dómino.

12. Benedícite fontes Dómino: * benedícite mária et flúmina Dómino.

13. Benedícite cete, et ómnia, quæ movéntur in aquis, Dómino: * benedícite omnes vólucres cœli Dómino.

14. Benedícite omnes béstiæ et pécora Dómino: * benedícite fílii hóminum Dómino.

15. Benedícat Israël Dóminum: * laudet et superexáltet eum in sǽcula.

16. Benedícite sacerdótes Dómini Dómino: * benedícite servi Dómini Dómino.

17. Benedícite spíritus, et ánimæ justórum Dómino: * benedícite sancti, et húmiles corde Dómino.

18. Benedícite Ananía, Azaría, Misaël Dómino: * laudáte et superexaltáte eum in sǽcula.

19. Benedicámus Patrem et

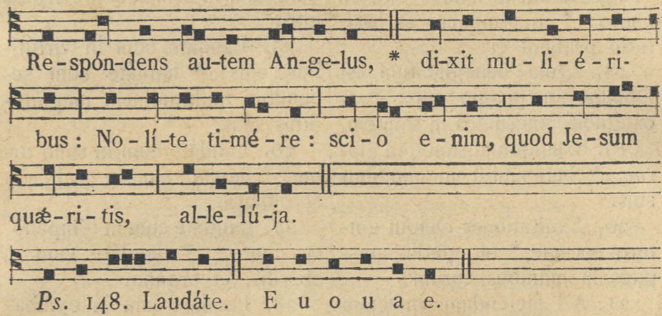
Fílium cum sancto Spíritu: * laudémus et superexaltémus eum in sǽcula.

20. Benedíctus es Dómine in firmaménto cœli: * et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sǽcula.

Hic non dicitur Glória Patri.

Antiph. 4. Præ timóre.

5. Antiphona. *Ton. VIII. Fin. 1.*

Psalmus 148.

Laudáte Dóminum de cœlis: * laudáte eum in excélsis.

2. Laudáte eum omnes Angeli ejus: * laudáte eum omnes virtútes ejus.

3. Laudáte eum sol et luna: * laudáte eum omnes stellæ, et lumen.

4. Laudáte eum cœli cœlórum: * et aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini.

5. Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

6. Státuit ea in ætérnum, et in sǽculum sǽculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

7. Laudáte Dóminum de terra, * dracónes, et omnes abýssi.

8. Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum: * quæ fáciunt verbum ejus:

9. Montes, et omnes colles: * ligna fructífera, et omnes cedri.

10. Béstiæ, et univérsa pécora: * serpéntes, et vólucres pennátæ:

11. Reges terræ, et omnes pópuli: * príncipes, et omnes júdices terræ.

12. Júvenes et vírgines: senes cum junióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

13. Conféssio ejus super cœlum, et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.

14. Hymnus ómnibus sanctis ejus: * fíliis Israël, pópulo appropinquánti sibi.

Psalmus 149.

15. CANTÁTE Dómino cánticum novum: * laus ejus in ecclésia sanctórum.

16. Lætétur Israël in eo, qui fecit eum: * et fílii Sion exsultent in rege suo.

17. Laudent nomen ejus in choro: * in týmpano, et psaltério psallant ei:

18. Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: * et exaltábit mansuétos in salútem.

19. Exsultábunt sancti in glória: * lætabúntur in cubílibus suis.

20. Exaltatiónes Dei in gútture eórum: * et gládii ancípites in mánibus eórum:

21. Ad faciéndam vindíctam in natiónibus: * increpatiónes in pópulis.

22. Ad alligándos reges eórum in compédibus: * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

23. Ut fáciant in eis judícium conscríptum: * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Psalmus 150.

24. LAUDÁTE Dóminum in sanctis ejus: * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

25. Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

26. Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério, et cíthara.

27. Laudáte eum in týmpano, et choro: * laudáte eum in chordis, et órgano.

28. Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus: laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Glória Patri.

Sicut erat.

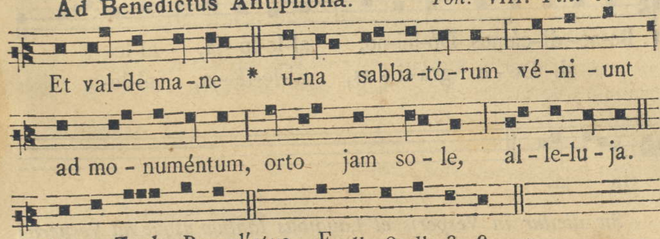
Antiph. 5. Respondens.

Capitulum, Hymnus et ℣. non dicuntur, sed eorum loco dicitur Antiphona

Modus 10. *La-ut.*

Ad Benedictus Antiphona. *Ton. VIII. Fin.* 1.

Canticum Zachariæ

Lucæ 1. *g.*

BENEDÍCTUS Dóminus Deus Israël, * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ:

2. Et eréxit cornu salútis nobis: * in domo David púeri sui.

3. Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, prophetárum ejus:

4. Salutem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos:

5. Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memorári testaménti sui sancti.

6. Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis:

7. Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberati, * serviámus illi.

8. In sanctitáte, et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

9. Et tu puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus:

10. Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus: * in remissiónem peccatórum eórum:

11. Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos, óriens ex alto:

12. Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Glória Patri. Sicut erat.

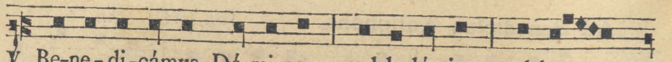
Antiph. Et valde mane.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

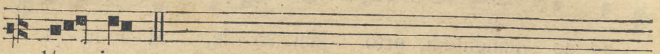
Orémus.

DEUS, qui hodiérna die per Unigénitum tuum æternitátis nobis áditum devícta morte reserásti: vota nostra, quæ præveniéndo aspíras, étiam adjuvándo proséquere. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus: per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Be-ne-di-cámus Dó-mi-no, al-le-lú-ja, al-le-
℟. De-o grá-ti-as, al-le-lú-ja, al-le-

lú - ja.

Sic dicitur in Vesperis et Laudibus tantum usque ad Vesperas Sabbati in Albis exclusive.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Pater noster. *secreto.*

℣. Dóminus det nobis suam pacem.

℟. Et vitam ætérnam. Amen.

Antiph. Regína cœli. *ut supra.* 416.

AD PRIMAM.

Pater noster. Ave María. Credo.

Deus in adjutórium. *ut supra.* 419.

Ton. VIII. Fin. 1.

Ps. 53. Deus in nómine tuo. E u o u a e.

Et rel. Ps. Beáti. Retríbue. *ut supra.* 240, 241.

Quibus finitis, dicitur Antiph. Hæc dies, *ut supra.* 438.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spiritu tuo.

Orémus. *Oratio.*

Dómine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos pervenire fecisti, tua nos hódie salva virtúte; ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justitiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes et ópera. Per Dóminum.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Be-ne-di-cámus Dó-mi-no.
℟. De-o grá-ti-as.

Deinde in choro legitur Martyrologium.

Postea Hebdomadarius dicit :

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini. ℟. Mors sanctórum ejus.

Et absolute sine Orémus:

Oratio.

Sancta María et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum: ut nos mereámur ab eo adjuvári et salvári, qui vivit et regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde.

℟. Dómine, ad adjuvándum me festína.

Et dicitur ter: ultimo additur:

Glória Patri. Sicut erat. Kýrie eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster. *secreto.* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Réspice in servos tuos Dómine, et in ópera tua, et dírige filios eórum.

℟. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos, et opus mánuum nostrárum dírige.

℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat.

Orémus. *Oratio.*

Dirígere et sanctificáre, régere et gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cœli et terræ, hódie corda et córpora nostra, sensús, sermónes et actus nostros in lege tua et in opéribus mandatórum tuórum: ut hic et in ætérnum, te auxiliánte, salvi et líberi esse mereámur, Salvátor mundi: Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Dies et actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Lectio brevis.

Coloss. 3.

Si consurrexístis cum Christo, quæ sursum sunt, quærite ubi Christus est in déxtera Dei sedens: quæ sursum sunt, sápite, non quæ super terram. Tu autem Dómine miserére nobis. ℟. Deo grátias.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Benedícite. ℟. Deus.

Benedictio. Dóminus nos benedícat, et ab omni malo deféndat, et ad vitam perdúcat ætérnam: et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

AD TERTIAM.

Pater noster. Ave María. Deus in adjutórium. *ut supra.* 419.

Ton. VII. Fin. 1.

Ps. 118. Legem pone mihi. E u o u a e.

Et rel. Ps. Memor esto. Bonitátem. *ut supra.* 242.
Quibus finitis, dicitur Antiph. Hæc dies. *ut supra.* 438.
Oratio. Deus qui hodiérna. *ut supra.* 439.

℣. Dóminus vobíscum. ℣. Benedicámus. *ut supra.* 440.

℣. Fidélium. *ut supra.* 440.

AD SEXTAM.

Pater noster. Ave María. Deus in adjutórium. *ut supra.* 419.

Ton. VIII. Fin. 2.

Ps. Defécit in salutáre. E u o u a e.

Et rel. Ps. Quomodo. Iníquos. *ut supra.* 243, 244.
Quibus finitis, dicitur Antiph. Hæc dies. *ut supra.* 438.
Oratio. Deus qui hodiérna. *ut supra.* 439.

℣. Dóminus vobíscum ℣. Benedicámus. *ut supra.* 440.

℣. Fidélium. *ut supra.* 440.

AD NONAM.

Pater noster. Ave María. Deus in adjutórium. *ut supra.* 419.

Ton. VIII. Fin. 1.

Ps. Mirabília. E u o u a e.

Et rel. Ps. Clamávi. Príncipes. *ut supra.* 246.
Quibus finitis, dicitur Antiph. Hæc dies. *ut supra.* 438.
Oratio. Deus, qui hodiérna. *ut supra.* 439.

℣. Dóminus vobíscum. ℣. Benedicámus. *ut supra.* 440.

℣. Fidélium. *ut supra.* 440.

Ad Aspersionem Aquae benedictae.

❡ *Tempore Paschali, scilicet a Dominica Paschae usque ad Pentecosten inclusive, intonata Antiph.* Vidi aquam. *Chorus prosequitur* egrediéntem etc.

Modus 8. *Sol-ut.*

Vi-di a-quam * e-gre-di-én-tem de tem-

plo, a lá-te-re dex-tro, al-le-lú-ja:

et o-mnes, ad quos per-vé-nit a-qua

i - - sta, sal-vi fa-cti sunt, et

di-cent, al-le-lú-ja, al-le-lú-ja.

Ps. Con-fi-té-mi-ni Dó-mi-no quó-ni-am bo-nus: quóni-

am in sǽ-cu-lum mi-se-ri-cór-di-a e-jus.

℣. Gló-ri-a Pa-tri, et Fí-li-o, et Spi-rí-tu-i

sancto. Sic-ut e-rat in princí-pi-o, et nunc, et

semper, et in sǽ-cu-la sæ-cu-ló-rum. A-men.

Et repetitur Antiph. Vidi aquam.

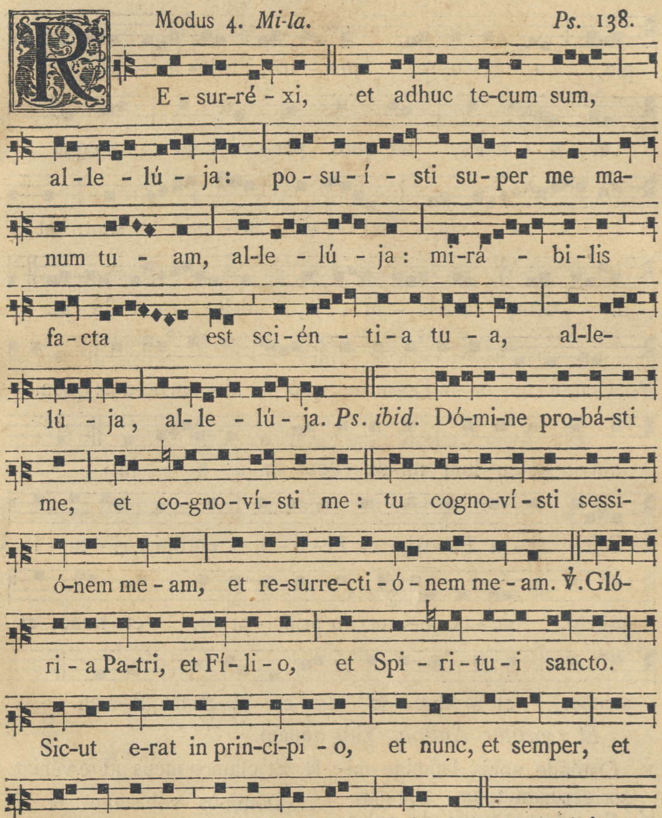
℣. Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam, allelúja.
℟. Et salutáre tuum da nobis, allelúja.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.
Oratio. Exáudi nos Dómine sancte. 33.

AD MISSAM.

Statio ad Sanctam Mariam majorem.

Introitus.

Modus 4. *Mi-la.* *Ps.* 138.

Kýrie. *ut supra.* 407. Glória. *ibidem.*

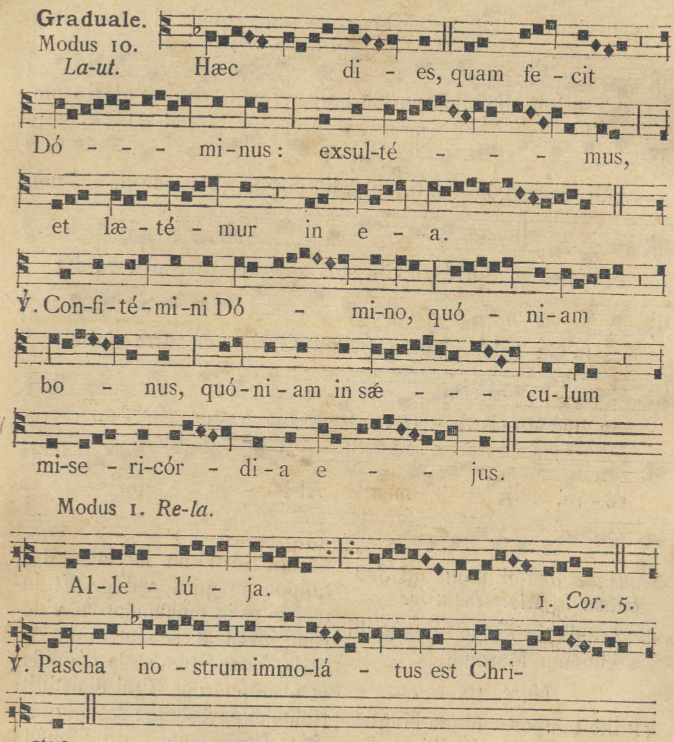
Oratio. Deus, qui hodiérna die. *ut supra.* 439.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

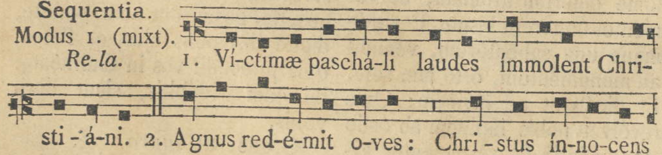
I. *Cor.* 5. *c.*

FRATRES: Expurgáte vetus ferméntum, ut sitis nova conspérsio, sicut estis ázymi. Etenim Pascha nostrum immolátus est Christus. Itaque epulémur: non in ferménto véteri, neque in ferménto malítiæ, et nequítiæ; sed in ázymis sinceritátis, et veritátis.

Graduale. Modus 10. *La-ut.*

Sequentia. Modus 1. (mixt). *Re-la.*

Pa-tri re-conci-li-á-vit pec-ca-tó-res. 3. Mors et vita,

du-él-lo con-fli-xé-re mi-rándo: dux vi-tæ mórtu-us, re-

gnat vivus. 4. Dic no-bis Ma-rí - a, quid vi-dísti in

vi - a? 5. Sepúlchrum Chri-sti vi-vén-tis: et glóri - am

vi-di re-surgén-tis: 6. Angé-li-cos te - stes, su-dá - ri-um,

et vestes. 7. Surré-xit Christus spes me - a: præ-cé-det

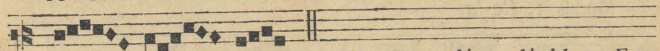
vos in Ga-li-lǽ - am. 8. Scimus Chri-stum surre-xís-se

a mór-tu-is ve - re: tu no-bis victor Rex mi - se-

ré - re. A - men. Al-le - lú - ja.

Sequentia dicitur usque ad Sabbatum in Albis inclusive.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Marcum.

Marc. 16.

IN illo témpore: María Magdaléne, et María Jacóbi, et Salóme emérunt arómata, ut veniéntes úngerent Jesum. Et valde mane una sabbatórum, véniunt ad monuméntum, orto jam sole. Et dicébant ad ínvicem: Quis revólvet nobis lápidem ab óstio monuménti? Et respiciéntes vidérunt revolútum lápidem. Erat quippe magnus valde. Et introëúntes in monuméntum vidérunt júvenem sedéntem in dextris, coopértum stola cándida, et obstupuérunt. Qui dicit illis: Nolíte expavéscere: Jesum quǽritis Nazarénum, crucifíxum: surréxit, non est hic, ecce locus, ubi posuérunt eum. Sed ite, dícite discípulis ejus, et Petro, quia præcédit vos in Galilǽam: ibi eum vidébitis, sicut dixit vobis.

Credo. *ut supra.* 73.

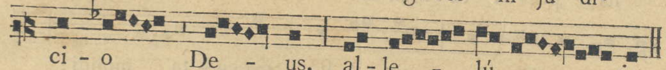
Offertorium. *Ps.* 75.
Modus 1.
Re-la.

Ter - ra tré - mu - it, et

qui - é - vit, dum re - súr - ge-ret in ju - dí-

ci - o De - us, al - le - lú - - ja.

Secreta.

SÚSCIPE, quǽsumus Dómine, preces pópuli tui cum oblatiónibus hostiárum: ut paschálibus initiáta mystériis, ad æternitátis nobis medélam, te operánte, profíciant. Per Dóminum.

Præfatio. Te quidem Dómine omni témpore, sed in hac potíssimum die. *ut supra.* 411.

Sanctus. Benedíctus. *ut supra.* 412.

Infra actionem.

COMMUNICÁNTES, et diem sacratíssimum celebrántes Resurrectiónis Dómini nostri Jesu Christi secúndum carnem: sed et memóriam venerántes, in primis gloriósæ semper Vírginis Maríæ, Genitrícis ejúsdem Dei et Dómini nostri Jesu Christi: sed et beatórum Apostolórum, ac Mártyrum tuórum, Petri et Pauli, Andréæ, Jacóbi, Joánnis, Thomæ, Jacóbi, Philíppi, Bartholomǽi, Matthǽi, Simónis et Thaddǽi: Lini, Cleti, Cleméntis, Xysti, Cornélii, Cypriáni, Lauréntii, Chrysógoni, Joánnis et Pauli, Cosmæ et Damiáni, et ómnium Sanctórum tuórum; quorum méritis precibúsque concédas, ut in ómnibus protectiónis tuæ muniámur auxílio.

Jungit manus. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Tenens manus expansas super oblata, dicit:

HANC ígitur oblatiónem servitútis nostræ, sed et cunctæ famíliæ tuæ, quam tibi offérimus pro his quoque, quos regeneráre dignátus es ex aqua, et Spíritu sancto, tríbuens eis remissiónem ómnium peccatórum, quǽsumus Dómine, ut placátus accípias: diésque nostros in tua pace dispónas, atque ab ætérna damnatióne nos éripi, et in electórum tuórum júbeas grege numerári.

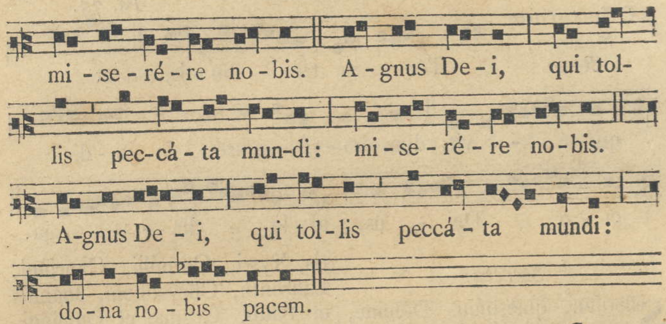
Jungit manus. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Et sic dicitur usque ad Sabbatum in Albis inclusive.

Modus 8. *Sol-ut.*

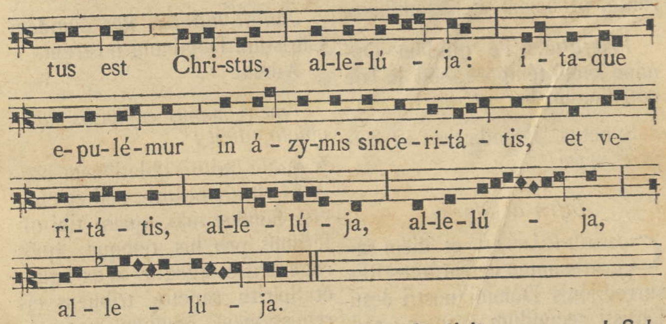
Agnus De - i, qui tol-lis pec-cá - ta mundi:

1. *Cor.* 5.

Communio.
Modus 6.
Fa-la.

Postcommunio.

SPÍRITUM nobis, Dómine, tuæ caritátis infúnde : ut quos sacraméntis paschálibus satiásti, tua fácias pietáte concórdes. Per Dóminum.

Post Dóminus vobíscum *dicitur :* Ite missa est. 414.

Et sic dicitur usque ad Sabbatum in Albis inclusive.

¶ *Infra Octavam Paschæ non fit de aliquo Festo Duplici vel Semiduplici, sed Duplicia quæ transferri possunt, post Octavam celebrantur : de Duplicibus autem quæ transferri nequeunt, de Semidupl. et Simplicibus occurrentibus post hoc triduum fit tantum commemoratio.*

AD VESPERAS.

Pater noster. Ave Maria ℣. Deus, in adjutórium. *ut supra.* 419.

1. Antiphona. *Ton. VIII. Fin.* I.

Psalmus 109.

DIXIT Dóminus Dómino meo : * Sede a dextris meis :

2. Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

3. Virgam virtútis tuæ emíttet Dñus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.

4. Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

5. Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

6. Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

7. Judicábit in natiónibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

8. De torrénte in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Glória Patri.

Sicut erat.

Antiph. I. Angelus.

2. Antiphona. *Ton. VII. Fin.* I.

Ps. 110. Confitébor tibi. E u o u a e.

Psalmus 110.

CONFITÉBOR tibi Dómine in toto corde meo : * in consílio justórum, et congregatióne.

2. Magna ópera Dómini : * exquisíta in omnes voluntátes ejus.

3. Conféssio et magnificéntia opus ejus : * et justítia ejus manet in sǽculum sǽculi.

4. Memóriam fecit mirabílium suórum miséricors et miserátor Dóminus : * escam dedit timéntibus se.

5. Memor erit in sǽculum testaménti sui : * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo :

6. Ut det illis hæreditátem géntium : * ópera mánuum ejus véritas, et judícium.

7. Fidélia ómnia mandáta ejus : confirmáta in sǽculum sǽculi, * facta in veritáte et æquitáte.

8. Redemptiónem misit pópulo suo : * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

9. Sanctum, et terríbile nomen ejus : * inítium sapiéntiæ timor Dómini.

10. Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum : * laudátio ejus manet in sǽculum sǽculi.

Glória Patri.

Sicut erat.

Antiph. 2. Et ecce terræmótus.

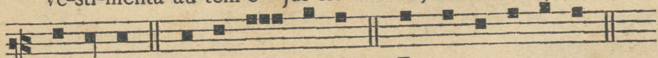
3. Antiphona. *Ton. VIII. Fin.* 2.

E-rat au - tem * a-spéctus e-jus sic - ut ful - gur,

ve-sti-ménta au-tem e - jus sic-ut nix, al-le-lú-ja, al-

le-lú-ja. *Ps.* 111. Beá-tus vir. E u o u a e.

Psalmus 111.

BEÁTUS vir, qui timet Dóminum : * in mandátis ejus volet nimis.

2. Potens in terra erit semen ejus : * generátio rectórum benedicétur.

3. Glória, et divítiæ in domo ejus : * et justítia ejus manet in sǽculum sǽculi.

4. Exórtum est in ténebris lumen rectis : * miséricors, et miserátor, et justus.

5. Jucúndus homo qui miserétur et cómmodat, dispónet

sermónes suos in judício : * quia in ætérnum non commovébitur.

6. In memória ætérna erit justus : * ab auditióne mala non timebit.

7. Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus : * non commovébitur, donec despíciat inimícos suos.

8. Dispérsit, dedit paupéribus : justítia ejus manet in sǽculum sǽculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

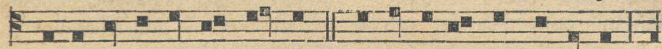
9. Peccátor vidébit, et irascétur, déntibus suis fremet et tabéscet : * desidérium peccatórum períbit.

Glória Patri.

Sicut erat.

Antiph. 3. Erat áutem.

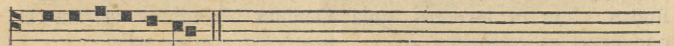
4. Antiphona. *Ton. VII. Fin.* 3.

Præ ti-mo-re au-tem e - jus * extér - ri-ti sunt cu-stódes,

et fa - cti sunt vel-ut mòrtu - i, al - le-lú - ja.

E u o u a e.

Psalmus 112.

LAUDÁTE púeri Dóminum : * laudáte nomen Dómini.

2. Sit nomen Dómini benedictum, * ex hoc nunc, et usque in sǽculum.

3. A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

4. Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cœlos glória ejus.

5. Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cœlo et in terra ?

6. Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem :

7. Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

8. Qui babitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Glória Patri.

Sicut erat.

Antiph. 4. Præ timóre.

5. Antiphona. *Ton. VIII. Fin.* 1.

Respóndens au-tem An-ge-lus * di - xit mu-li - é - ri-bus :

Psalmus 113.

In éxitu Israël de Ægýpto, * domus Jacob de pópulo bárbaro :

2. Facta est Judǽa sanctificátio ejus, * Israël potéstas ejus.

3. Mare vidit, et fugit : * Jordánis convérsus est retrórsum.

4. Montes exsultavérunt ut aríetes, * et colles sicut agni óvium.

5. Quid est tibi mare quod fugísti : * et tu Jordánis, quia convérsus es retrórsum. ?

6. Montes exsultástis sicut aríetes, * et colles sicut agni óvium ?

7. A fácie Dómini mota est terra, * a fácie Dei Jacob.

8. Qui convértit petram in stagna aquárum, * et rupem in fontes aquárum.

9. Non nobis Dómine, non nobis : * sed nómini tuo da glóriam.

10. Super misericórdia tua, et veritáte tua : * nequándo dicant Gentes : Ubi est Deus eórum ?

11. Deus autem noster in cœlo : * omnia quæcúmque vóluit, fecit.

12. Simulácra Géntium argéntum, et aurum, * ópera mánuum hóminum.

13. Os habent, et non loquéntur : * óculos habent, et non vidébunt.

14. Aures habent, et non áudient : * nares habent, et non odorábunt.

15. Manus habent, et non palpábunt: pedes habent, et non ambulábunt : * non clamábunt in gútture suo.

16. Símiles illis fiant qui fáciunt ea : * et omnes qui confídunt in eis.

17. Domus Israël sperávit in Dómino : * adjútor eórum et protéctor eórum est.

18. Domus Aaron sperávit in Dómino : * adjútor eórum et protéctor eórum est.

19. Qui timent Dóminum, speravérunt in Dómino : * adjútor eórum et protéctor eórum est.

20. Dóminus memor fuit nostri : * et benedíxit nobis :

21. Benedíxit dómui Israël : * benedíxit dómui Aaron.

22. Benedíxit ómnibus, qui timent Dóminum, * pusíllis cum majóribus.

23. Adjíciat Dóminus super vos : * super vos, et super fílios vestros.

24. Benedícti vos a Dómino, * qui fecit cœlum, et terram.

25. Cœlum cœli Dómino : * terram autem dedit fíliis hóminum.

26. Non mórtui laudábunt te Dómine : * neque omnes, qui descéndunt in inférnum.

27. Sed nos qui vívimus, benedícimus Dómino,* ex hoc nunc et usque in sǽculum.

Glória Patri.

Sicut erat.

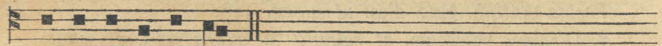
Antiph. 5. Respóndens.

Et sic dicitur usque ad Vesperas Sabbati. Postea Antiph. Hæc dies. *ut supra.* 438.

Ad Magnificat Antiphona. *Ton. III. Fin.* 1.

Canticum B. Mariæ Virg.

Lucæ 1. *c.*

Magníficat * ánima mea Dóminum :

2. Et exsultávit spíritus meus * in Deo salutári meo.

3. Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ : * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

4. Quia fecit mihi magna qui potens est : * et sanctum nomen ejus.

5. Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.

6. Fecit poténtiam in bráchio suo : * dispérsit supérbos mente cordis sui.

7. Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

8. Esuriéntes implévit bonis:* et dívites dimísit inánes.

9. Suscépit Israël púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

10. Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sǽcula.

Glória Patri. Sicut erat.

Antiph. Et respiciéntes.

Oratio. Deus, qui hodiérna. *ut supra.* 439.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Ad Completorium.

Dicto ℣. Jube domne. Fratres : Sóbrii estóte. ℣. Adjutórium nostrum. Pater noster. *et facta Confessione, et Absolutione, post* ℣. Convérte nos Deus. ℣. Deus in adjutórium. Glória Patri. Allelúja, *ut supra.* 90. *et sequ. dicuntur Psalmi consueti Ton. VIII. Fin.* 1. *ut supra* 91. *et sequ. quibus finitis dicitur :*

Deinde. Cant. Nunc dimíttis. *ut supra.* 94.

Postea Antiph. Hæc dies. *ut supra.* 438.

℣. Dóminus vobíscum. *et reliqua ut supra.* 415. *et sequ.*

Prœdictus modus Horarum servatur usque ad Vesperas Sabbati in Albis.

FERIA II. POST PASCHA.

Ad Matutinum. *Omnia dicuntur ut supra in die Paschœ per totam Octavam.* 419. *sequ.*

℣. Surréxit Dóminus. *ut supra.* 424. Pater noster.

Absolutio. Exáudi Dómine. ℣. Jube domne benedícere. *Benedictio.* Evangélica léctio. *ut supra.* 424, *et* 425.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio I. *Cap.* 24. *b.*

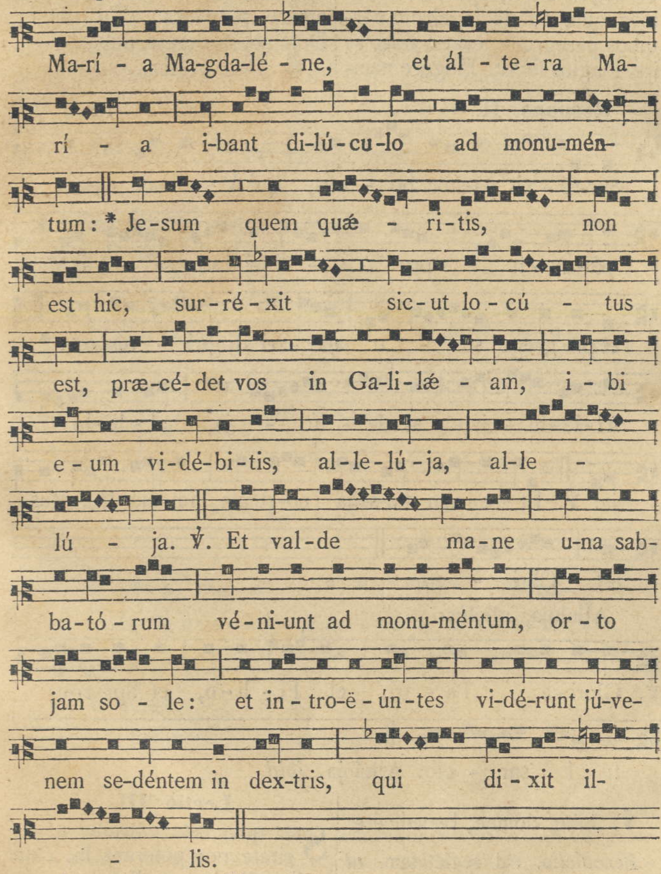
In illo témpore : Duo ex discípulis Jesu ibant ipsa die in castéllum, quod erat in spátio stadiórum sexagínta ab Jerúsalem, nómine Emmaus. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Hom. 23. *in Evang.*

Audístis, fratres caríssimi, quia duóbus discípulis ambulántibus in via, non quidem credéntibus, sed tamen de se loquéntibus, Dóminus appáruit : sed eis spéciem, quam recognóscerent, non osténdit. Hoc ergo egit foris Dóminus in óculis córporis, quod apud ipsos agebátur intus in óculis cordis. Ipsi namque apud semetípsos intus et amábant, et dubitábant : eis autem Dóminus foris et præsens áderat, et quis esset, non ostendébat. De se ergo loquéntibus præséntiam exhíbuit : sed de se dubitántibus cognitiónis suæ spéciem abscóndit. Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

Respons. I. Modus 8. *Sol-ut.*

Jesum quem quæritis. *ut supra.*

℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Divínum auxílium. *ut supra.* 427.

Lectio II.

Verba quidem cóntulit, durítiam intelléctus increpávit, sacræ Scriptúræ mystéria, quæ de seípso erant, apéruit : et tamen quia adhuc in eórum córdibus peregrínus erat a fide, se ire lóngius finxit. Fíngere namque, compónere dícimus : unde et compositóres luti, fígulos vocámus. Nihil ergo simplex Véritas per duplicitátem fecit : sed talem se eis exhíbuit in córpore, qualis apud illos erat in mente. Probándi autem erant, si hi, qui eum etsi necdum ut Deum dilígerent, saltem ut peregrínum amáre potuíssent. Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

Respons. II. Modus. I. *Re-la*

Allelúja, allelúja.

℣. Jube, domne, benedícere.

Benedictio. Ad societátem. *ut supra.* 428.

Lectio III.

Sed quia esse extránei a caritáte non póterant hi, cum quibus Véritas gradiebátur: eum ad hospítium quasi peregrínum vocant. Cur autem dícimus, vocant, cum illic scriptum sit : Et coëgérunt eum ? Ex quo nimírum exémplo collígitur, quia peregríni ad hospítium non solum invitándi sunt, sed étiam trahéndi. Mensam ígitur ponunt, panes cibósque ófferunt : et Deum, quem in Scriptúræ sacræ expositióne non cognóverant, in panis fractióne cognóscunt. Audiéndo ergo præcépta Dei illumináti non sunt, faciéndo illumináti sunt, quia scriptum est: Non auditóres legis justi sunt apud Deum, sed factóres legis justificabúntur. Quisquis ergo vult audíta intellígere, festinet ea, quæ jam audíre pótuit, ópere implére. Ecce, Dóminus non est cógnitus, dum loquerétur, et dignátus est cognósci dum páscitur. Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

Te Deum laudámus. *ut supra.* 429. *sequ.*

Ad Laudes *et alias Horas, omnia dicuntur ut supra in die Paschæ.* 433. *sequ.*

Ad Benedictus Antiphona. *Ton. VIII. Fin.* I.

Cant. Benedíctus. *ut supra* 439.

Oratio.

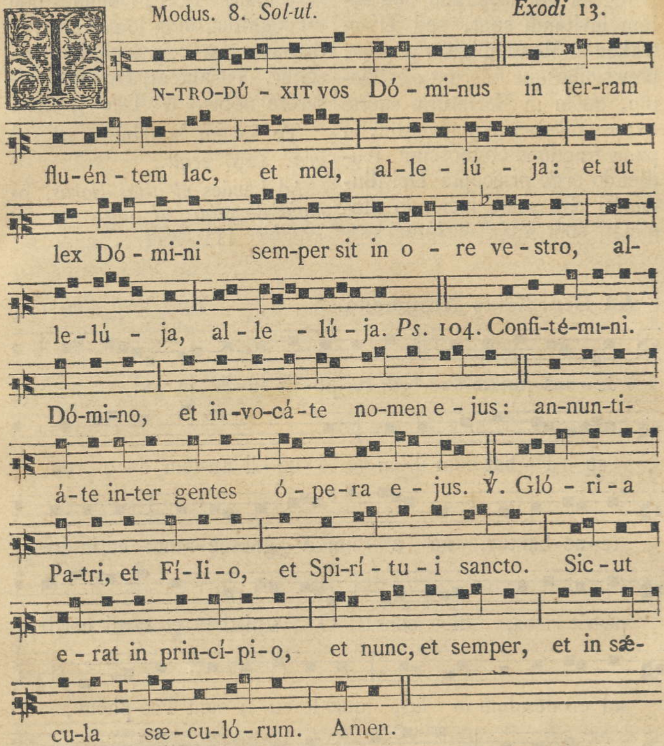
Deus, qui solemnitáte paschàli mundo remédia contulísti : pópulum tuum, quæsumus, cœlésti dono prosequere ; ut et perféctam libertátem cónsequi mereátur, et ad vitam profíciat sempitérnam. Per Dóminum.

AD MISSAM.

Statio ad Sanctum Petrum.

Introitus.

Modus. 8. *Sol-ut.* *Exodi* 13.

Kyrie. Glória. *ut supra.* 407.

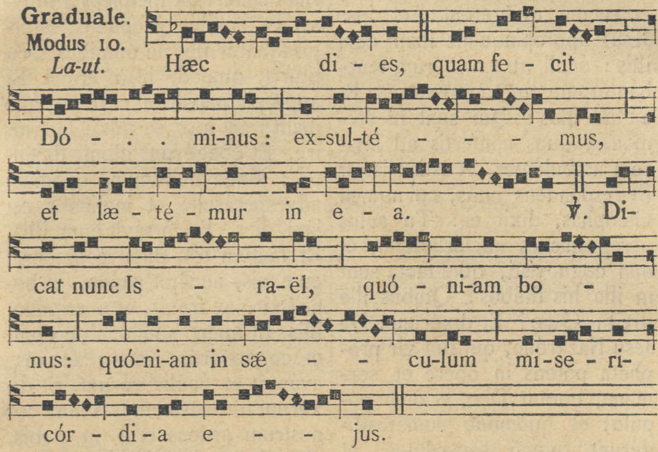
Oratio. Deus, qui solemnitáte. *ut supra.* 457.

Léctio Actuum Apostolórum. *Act.* 10. *f.*

IN diébus illis: Stans Petrus in médio plebis, dixit: Viri fratres, vos scitis quod factum est verbum per univérsam Judǽam: incípiens enim a Galilǽa, post baptísmum, quod prædicávit Joánnes, Jesum a Názareth: quómodo unxit eum Deus Spíritu sancto, et virtúte,

qui pertránsiit benefaciéndo, et sanándo omnes oppressos á diábolo, quóniam Deus erat cum illo. Et nos testes sumus ómnium, quæ fecit in regióne Judæórum, et Jerúsalem, quem occidérunt suspendéntes in ligno. Hunc Deus suscitávit tértia die, et dedit eum maniféstum fíeri, non omni pópulo, sed téstibus præordinátis a Deo: nobis, qui manducávimus, et bíbimus cum illo, postquam resurréxit a mórtuis. Et præcépit nobis prædicáre pópulo, et testificári, quia ipse est, qui constitútus est a Deo judex vivórum, et mortuórum. Huic omnes prophétæ testimónium pérhibent, remissiónem peccatórum accípere per nomen ejus omnes, qui credunt in eum.

Graduale. Modus 10. *La-ut.* *Ps.* 117.

Modus. 8. *Sol-ut.* *Matth.* 28.

Sequentia. Víctimæ paschali. *cum* Allelúja *in fine, ut supra in Dominica Paschæ* 445. *sequ.*

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam.

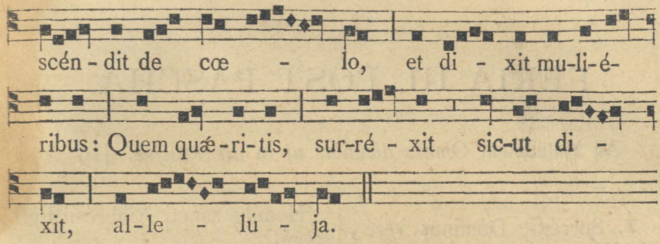
Luc. 24. *b.*

IN illo témpore : Duo ex discípulis Jesu ibat ipsa die in castéllum, quod erat in spátio stadiórum sexagínta ab Jerúsalem, nómine Emmaus. Et ipsi loquebántur ad ínvicem de his ómnibus, quæ accíderant. Et factum est, dum fabularéntur, et secum quærerent : et ipse Jesus appropínquans ibant cum illis : óculi autem illórum tenebántur, ne eum agnóscerent. Et ait ad illos : Qui sunt hi sermónes, quos confértis ad ínvicem ambulántes, et estis tristes? Et respóndens unus, cui nomen Cléophas, dixit ei : Tu solus peregrínus es in Jerúsalem, et non cognovísti, quæ facta sunt in illa his diébus ? Quibus ille dixit : Quæ ? Et dixérunt : De Jesu Nazaréno, qui fuit vir prophéta potens in ópere et sermóne, coram Deo, et omni pópulo : et quómodo eum tradidérunt summi sacerdótes, et príncipes nostri in damnatiónem mortis, et crucifixérunt eum. Nos autem sperabámus, quia ipse esset redemptúrus Israël ; et nunc super hæc ómnia, tértia dies est hódie, quod hæc facta sunt. Sed et mulíeres quædam ex nostris terruérunt nos, quæ ante lucem fuérunt ad monuméntum, et, non invénto córpore ejus, venérunt, dicéntes se étiam visiónem Angelórum vidísse, qui dicunt eum vívere. Et abiérunt quidam ex nostris ad monuméntum : et ita invenérunt sicut mulíeres dixérunt, ipsum vero non invenérunt. Et ipse dixit ad eos : O stulti, et tardi corde ad credéndum in ómnibus, quæ locúti sunt prophétæ ! Nonne hæc opórtuit pati Christum, et ita intráre in glóriam suam ? Et incípiens a Móyse, et ómnibus prophétis, interpretabátur illis in ómnibus scriptúris, quæ de ipso erant. Et appropinquavérunt castéllo, quo ibant : et ipse se finxit lóngius ire. Et coëgérunt illum, dicéntes : Mane nobíscum, quóniam advesperáscit, et inclináta est jam dies. Et intrávit cum illis. Et factum est, dum recúmberet cum eis, accépit panem, et benedíxit, ac fregit, et porrigébat illis. Et apérti sunt óculi eórum, et cognovérunt eum ; et ipse evánuit ex óculis eórum. Et dixérunt ad ínvicem : Nonne cor nostrum ardens erat in nobis, dum loquerétur in via, et aperíret nobis Scriptúras ? Et surgéntes eádem hora regréssi sunt in Jerúsalem ; et invenérunt congregátos úndecim, et eos, qui cum illis erant, dicéntes : Quod surréxit Dóminus vere, et appáruit Simóni. Et ipsi narrábant, quæ gesta erant in via : et quómodo cognovérunt eum in fractióne panis. Credo. *ut supra.* 73.

Matth. 28.

Offertorium.
Modus 8.
Sol-ut.

Secreta.

SÚSCIPE, quæsumus Dómine, preces pópuli tui cum oblatiónibus hostiárum : ut paschálibus initiáta mystériis, ad æternitátis nobis medélam, te operánte, profíciat. Per Dóminum nostrum.

Præfatio Comunicantes, *et* Hanc igitur. 447.

Sanctus Benedíctus. *ut supra.* 412.
Agnus Dei. *ut supra.* 447.

Luc. 24.

Communio.
Modus 6.
Fa-la.

Postcommunio.

SPÍRITUM nobis, Dómine, tuæ caritátis infúnde : ut quos sacraméntis paschálibus satiásti, tua fácias pietáte concórdes. Per Dóminum.

Ad Vesperas *omnia ut supra in Dom. Paschæ.* 449.

Ad Magnificat Antiphona. *Ton. VIII. Fin.* 1.

Cant. Magníficat. *ut supra.* 453.
Oratio. Deus, qui solemnitáte. *ut supra.* 457.
Ad Completórium. *Omnia ut supra.* 454.

FERIA III. POST PASCHA.

Ad Matutínum. *Omnia dicuntur ut in die Paschæ.* 419. *sequ.*

℣. Surréxit Dóminus vere, allelúja.

℟. Et appáruit Simóni, allelúja. Pater noster.

Absolutio. Ipsíus píetas et misericórdia nos ádjuvet, qui cum Patre et Spiritu Sancto vivit et regnat in sǽcula sæculórum.
℟. Amen.

℣. Jube, domne, benedícere. *Benedictio.* Evangélica léctio sit nobis salus et protéctio.

℟. Amen.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio I. *Cap 24. e.*

In illo témpore: Stetit Jesus in médio discipulórum, et dicit eis: Pax vobis: ego sum, nolíte timére. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Episcopi.

Lib. 10. Comm. in Luc. c. 24. ante finem.

Mirum, quo modo se natúra corpórea per impenetrábile corpus infúderit invisíbili áditu, visíbili conspéctu; tangi fácilis, diffícilis æstimári. Dénique conturbáti discípuli æstimábant se spíritum vídere. Et ídeo Dóminus, ut spéciem nobis resurrectiónis osténderet, Palpáte, inquit, et vidéte, quia spíritus carnem et ossa non habet, sicut me vidétis habére. Non ergo per incorpóream natúram, sed per resurrectiónis qualitátem, impérvia usu clausa penetrávit. Nam quod tángitur, corpus est: quod palpátur, corpus est.

Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

Respons. I. Modus 3. *Mi-ut.*

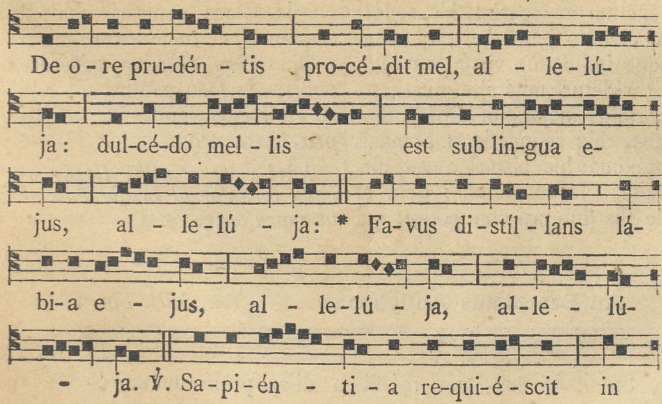
℣. Jube, domne, benedícere. *Benedictio.* Divínum auxílium máneat semper nobíscum.
℟. Amen.

Lectio. II.

In córpore autem resurgémus. Seminátur enim corpus animále, surgit corpus spiritále: sed illud subtílius, hoc crássius, útpote adhuc terrénæ labis qualitáte concrétum. Nam quómodo non corpus, in quo manébat insígnia vúlnerum, vestígia cicatrícum, quæ Dóminus palpánda óbtulit? In quo non solum fidem firmat, sed étiam devotiónem ácuit, quod vúlnera suscépta pro nobis cœlo inférre máluit, abolére nóluit; ut Deo Patri nostræ prétia libertátis osténderet. Talem sibi Pater ad déxteram locat, trophǽum nostræ salútis ampléctens: tales illic Mártyres nobis cicatrícis suæ coróna monstrávit.

Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

Respons. II. Modus 7. *Sol-re.*

℣. Jube, domne benedícere.

Benedictio. Ad societatem cívium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

Lectio III.

Et quóniam sermo huc noster evásit, considerémus qua grátia secúndum Joánnem credíderint Apóstoli, qui gavísi sunt; secúndum Lucam quasi incréduli redarguántur: ibi Spíritum sanctum accéperint, hic sedére in civitáte jubeántur, quoadúsque induántur virtúte ex alto. Et vidétur mihi ille quasi Apóstolus majóra et altióra tetigisse, hic sequéntia et humánis próxima: hic histórico usus circúitu, ille compéndio: quia et de illa dubitári non potest, qui testimónium pérhibet de iis, quibus ipse intérfuit, et verum est testimónium ejus: et ab hoc quoque, qui Evangelísta esse méruit, vel negligéntiæ, vel mendácii suspiciónem æquum est propulsári. Et ídeo verum putámus utrúmque, non sententiárum varietáte, nec personárum diversitáte distinctum. Nam etsi primo Lucas eos non credidísse dicat, póstea tamen credidísse demónstrat: et si prima considerémus, contrária sunt: si sequéntia, certum est convenire.

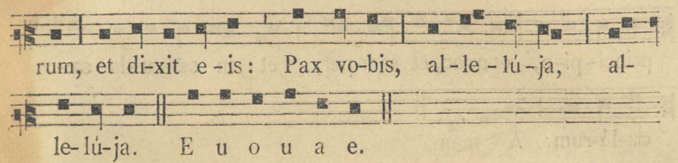
Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

Te Deum laudámus. *ut supra. 429. sequ.*

Ad Laudes *et alias Horas omnia dicuntur ut in die Paschæ ut supra. 433.*

Ad Benedictus Antiphona. *Ton. VIII. Fin. I.*

Cant. Benedíctus. *ut supra.* 439.

Oratio.

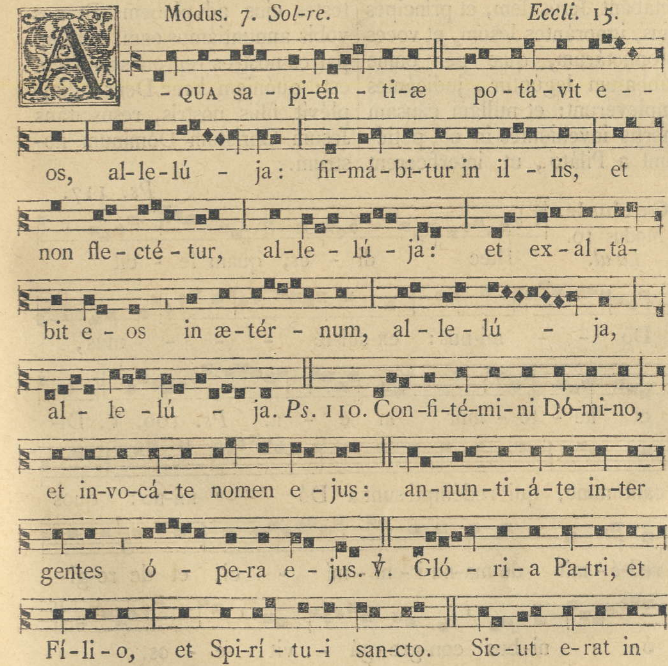
Deus, qui Ecclésiam tuam novo semper fætu multíplicas: concéde fámulis tuis; ut sacraméntum vivéndo téneant, quod fide percéperunt. Per Dóminum.

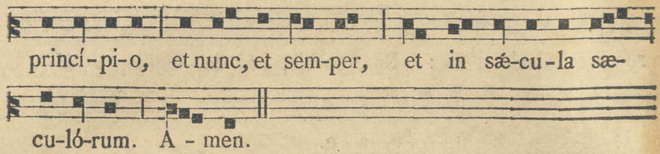
AD MISSAM.

Statio ad Sanctum Paulum.

Introitus.

Modus. 7. *Sol-re.* *Eccli.* 15.

Kyrie. Glória. *ut supra.* 407.
Oratio. Deus, qui Ecclésiam. *ut supra.* 465.

Léctio Actuum Apostolórum.
Act. 13. d.

IN diébus illis: Surgens Paulus, et manu siléntium indícens, ait: Viri fratres, fílii géneris Abraham, et qui in vobis timent Deum, vobis verbum salútis hujus missum est. Qui enim habitábant Jerúsalem, et príncipes ejus, ignorántes Jesum, et voces prophetárum, quæ per omne sábbatum legúntur, judicántes implevérunt: et nullam causam mortis inveniéntes in eo, petiérunt a Piláto, ut interfícerent eum. Cumque consummássent ómnia, quæ de eo scripta erant, depónentes eum de ligno, posuérunt eum in monuménto. Deus vero suscitávit eum a mórtuis tértia die: qui visus est per dies multos his, qui simul ascénderant cum eo de Galilǽa in Jerúsalem, qui usque nunc sunt testes ejus ad plebem. Et nos vobis annuntiámus eam, quæ ad patres nostros repromíssio facta est: quóniam hanc Deus adimplévit fíliis nostris, resúscitans Jesum Christum Dóminum nostrum.

Ps. 117.

Graduale. Modus 10. *La-ut.*

Modus 1. *Re-la.*

Sequentia. Víctimæ pascháli. *cum* Allelúja *in fine*; *ut supra in Dominica Paschæ.* 445.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam.
Luc. 24. e.

IN illo témpore: Stetit Jesus in médio discipulorum suórum, et dicit eis: Pax vobis: ego sum, nolíte timére. Conturbáti vero, et contérriti, existimábant se spíritum vidére. Et dixit eis: Quid turbáti estis, et cogitatiónes ascéndunt in corda vestra? Vidéte manus meas, et pedes, quia ego ipse sum: palpáte, et vidéte: quia spíritus carnem, et ossa non habet, sicut me vidétis habére. Et cum hoc dixísset, osténdit eis manus, et pedes. Adhuc autem illis non credéntibus, et mirántibus præ gáudio, dixit: Habétis hic áliquid, quod manducétur? At illi obtulérunt ei partem piscis assi, et favum mellis. Et cum manducásset coram eis, sumens relíquias, dedit eis. Et dixit ad eos: Hæc sunt verba, quæ locútus sum ad vos, cum adhuc essem vobíscum, quóniam necésse est impléri ómnia, quæ scripta sunt in lege Móysi, et Prophétis, et psalmis de me. Tunc apéruit illis sensum, ut intellígerent Scriptúras. Et dixit eis: Quóniam sic scriptum est, et sic oportébat Christum pati, et resúrgere a mórtuis tértia die: et prædicári in nómine ejus pœniténtiam, et remissiónem peccatórum in omnes gentes.

Credo. *ut supra.* 73.

Ps. 117.

Offertorium. Modus 1. *Re-la*

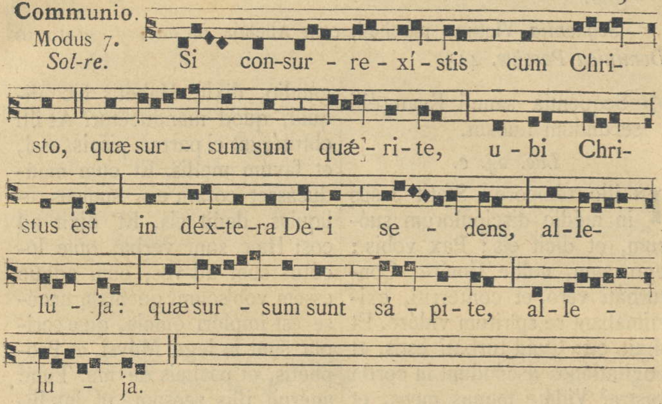
Secreta.

Suscipe, Dómine, fidélium preces cum oblatiónibus hostiárum: ut per hæc piæ devotiónis officia, ad cœléstem glóriam transeámus. Per Dóminum.

Præfatio, Comunicantes *et* Hanc igitur. 447.
Sanctus. Benedíctus. *ut supra.* 412.
Agnus Dei. *ut supra.* 447.

Coloss. 3.

Communio. Modus 7. *Sol-re.*

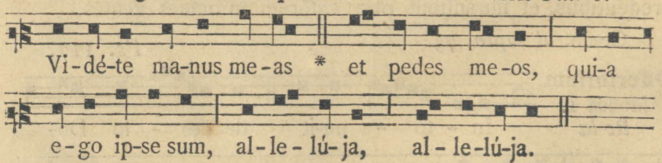

Postcommunio.

Concéde, quǽsumus omnípotens Deus: ut paschális percéptio sacraménti, contínua in nostris méntibus persevéret. Per Dóminum.

Ad Vesperas *omnia ut supra in Dom. Paschæ.* 449.

Ad Magnificat Antiphona. *Ton. VIII. Fin.* 1.

Cant. Magníficat. *ut supra* 453.
Oratio. Deus, qui Ecclésiam. *ut supra.* 465.

Ad Completorium. *Omnia ut supra.* 454.
Infra Oct. Paschæ non fit de aliquo Festo Duplici vel Semi-dupl., sed post Oct. celebrantur. De Simpl. autem occurrent. post hoc. triduum (vide finem libri), fit tantum commemoratio.

FERIA IV. POST PASCHA.

Ad Matutinum. *Omnia dicuntur ut in die Paschæ.* 419. *sequ.*

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúja.

℟. Viso Dómino, allelúja.

Pater noster.

Absolutio. A vínculis peccatórum nostrórum absólvat nos omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

℣. Jube, domne, benedícere.

Benedictio. Evangélica léctio sit nobis salus et protéctio. ℟. Amen.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio I. *Cap.* 21.

In illo témpore: Manifestávit se íterum Jesus discípulis ad mare Tiberíadis. Manifestávit autem sic: Erant simul Simon Petrus, et Thomas, qui dícitur Dídymus. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

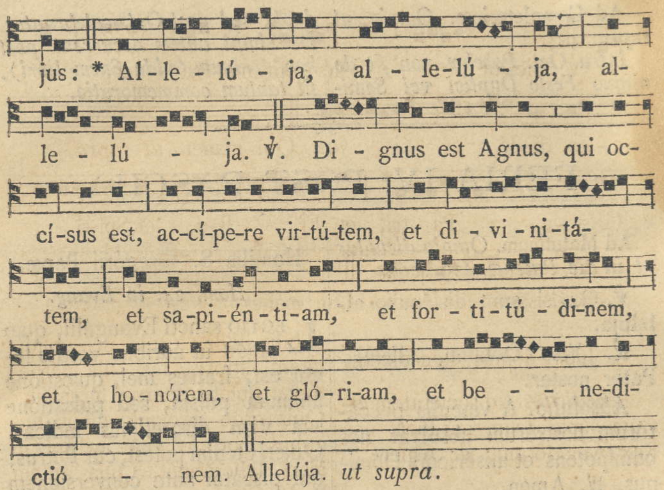
Hom. 24. *in Evang.*

Lectio sancti Evangélii, quæ modo in áuribus vestris lecta est, fratres mei, quæstióne ánimum pulsat, sed pulsatióne sua vim discretiónis índicat. Quæri étenim potest, cur Petrus, qui piscátor ante conversionem fuit, post conversiónem ad piscatiónem rédiit: et cum Véritas dicat: Nemo mittens manum suam ad arátrum, et aspíciens retro, aptus est regno Dei: cur repétiit quod derelíquit? Sed si virtus discretiónis inspícitur, cítius vidétur: quia nimírum negótium, quod ante conversiónem sine peccato éxtitit, hoc étiam post conversionem repétere culpa non fuit.

Tu autem Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

Respons. I. Modus 7. *Sol-re.*

℣. Jube, domne benedícere.

Benedictio. Divinum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

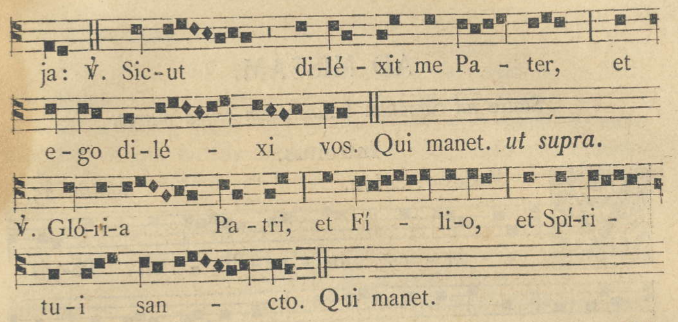
Lectio II.

Nam piscatórem Petrum, Matthǽum vero teloneárium scimus: et post conversiónem suam ad piscatiónem Petrus rédiit, Matthǽus vero ad telónei negótium non resédit: quia áliud est, victum per piscatiónem quǽrere, áliud autem telónei lucris pecunias augére. Sunt enim pléraque negótia, quæ sine peccátis exhibéri aut vix, aut nullátenus possunt. Quæ ergo ad peccátum ímplicant, ad hæc necésse est, ut post conversiónem animus non recúrrat.

Tu autem Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

Respons. II. Modus 5. *Fa-ut.*

℣. Jube, domne, benedícere.

Benedictio. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

Lectio III.

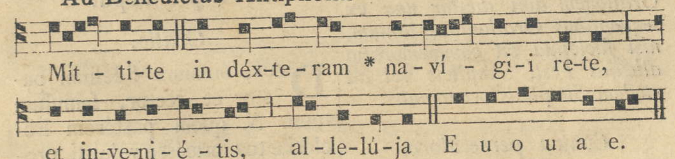
Quæri étiam potest, cur discípulis in mari laborántibus post resurrectionem suam coram discípulis in flúctibus maris ambulávit. Cujus rei rátio festíne cognóscitur, si ipsa, quæ tunc íнerat, causa pensétur. Quid enim mare, nisi præsens sǽculum, signat quod se cásuum tumúltibus, et undis vitæ corruptíbilis illídit? Quid per soliditátem líttoris, nisi illa perpetúitas quiétis ætérnæ figurátur? Quia ergo discípuli adhuc flúctibus mortális vitæ íнerant, in mari laborábant. Quia autem Redémptor noster jam corruptiónem carnis excésserat, post resurrectiónem suam in líttore stabat.

Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

Te Deum laudámus. *ut supra.* 429. *sequ.*

Ad Laudes *et alias Horas, omnia dicuntur ut supra in die Paschæ,* 433. *sequ.*

Ad Benedictus Antiphona *Ton. VII. Fin.* I.

Cant. Benedíctus Dóminus. *ut supra.* 439.

Oratio.

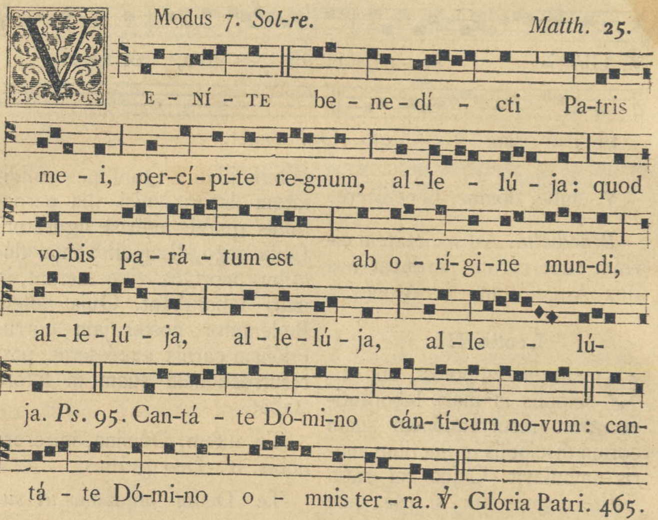
Deus, qui nos resurrectiónis Domínicæ ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut per temporália festa quæ ágimus, pervenire ad gáudia ætérna mereámur. Per eúmdem Dóminum.

AD MISSAM.

Statio ad Sanctum Laurentium extra muros.

Introitus.

Modus 7. *Sol-re.* *Matth.* 25.

Kyrie. Glória. *ut supra.* 407.
Oratio. Deus, qui nos. *ut supra.* 471.

Ab hac die usque ad Sabbatum in Albis inclusive, post Orationem diei dicitur una ex sequentibus Orationibus tantum, nisi facienda sit commemoratio alicujus Festi Simplicis vel ad modum Simplicis occurrentis.

Contra persecutores Ecclesiæ.

Oratio.

ECCLÉSIÆ tuæ quǽsumus, Dómine, preces placátus admítte: ut, destrúctis adversitátibus et erróribus univérsis, secúra tibi sérviat libertáte. Per Dóminum.

Vel pro Papa.

Oratio.

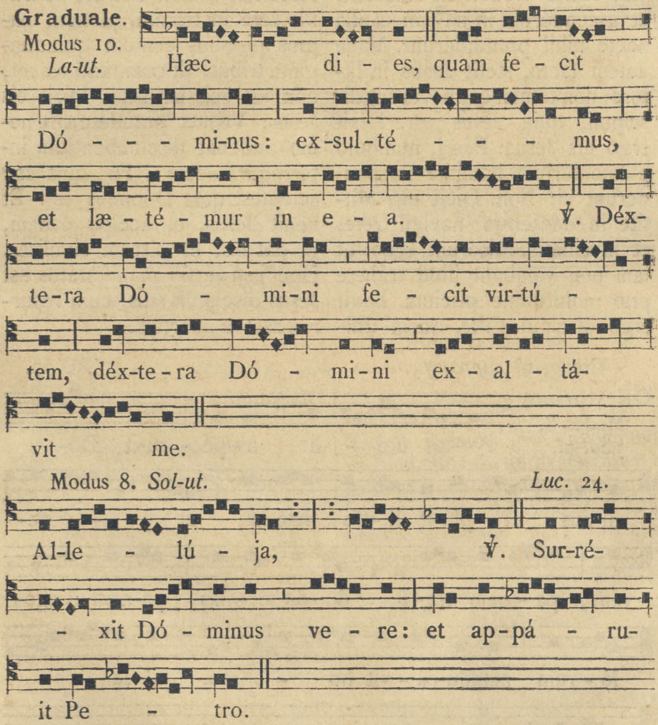
DEUS, ómnium fidélium pastor et rector, famulum tuum *N.* quem pastórem Ecclésiæ tuæ præésse voluísti, propítius réspice: da ei, quǽsumus, verbo et exémplo, quibus præest, profícere; ut ad vitam, una cum grege sibi crédito, pervéniat sempitérnam. Per Dóminum.

Léctio Actuum Apostolórum. *Act. 3. b.*

IN diébus illis: Apériens Petrus os suum, dixit: Viri Israëlítæ, et qui timétis Deum, audíte. Deus Abraham, et Deus Isaac, et Deus Jacob, Deus patrum nostrórum, glorificavit Fílium suum Jesum, quem vos quidem tradidístis, et negástis ante fáciem Pilati, judicante illo dimítti. Vos autem sanctum, et justum negástis, et petístis virum homicídam donári vobis: auctórem vero vitæ interfecístis, quem Deus suscitávit a mórtuis, cujus nos testes sumus. Et nunc, fratres, scio quia per ignorántiam fecístis, sicut et príncipes vestri. Deus autem, quæ prænuntiávit per os ómnium Prophetárum, pati Christum suum, sic implévit. Pœnitémini ígitur, et convertímini, ut deleántur peccáta vestra.

Ps. 117.

Graduale. Modus 10. *La-ut.*

Sequentia. Víctimæ paschály. *cum* Allelúja *in fine ut Dominicæ Paschæ. ut supra.* 445.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem. *Joann.* 21.

In illo témpore: Manifestávit se íterum Jesus discípulis ad mare Tiberíadis. Manifestavit autem sic. Erant simul Simon Petrus, et Thomas, qui dícitur Didymus, et Nathánaël, qui erat a Cana Galilææ, et fílii Zebedæi, et álii ex discípulis ejus duo. Dicit eis Simon Petrus: Vado piscári. Dicunt ei: Venímus et nos tecum. Et exiérunt, et ascendérunt in navim: et illa nocte nihil prendidérunt. Mane autem facto, stetit Jesus in líttore: non tamen cognovérunt discípuli, quia Jesus est. Díxit ergo eis Jesus: Púeri, numquid pulmentárium habétis? Respondérunt ei: Non. Dicit eis: Míttite in déxteram navígii rete, et inveniétis. Misérunt ergo: et jam non valébant illud tráhere præ moltitúdine píscium. Dixit ergo discípulus ille, quem diligebat Jesus, Petro: Dóminus est, Simon Petrus cum audísset, quia Dóminus est, túnica succínxit se (erat enim nudus), et misit se in mare. Alii autem discípuli navígio venérunt (non enim longe erant a terra, sed quasi cubitis ducéntis) traentes rete píscium. Ut ergo descendérunt in terram, vidérunt prunas pósitas, et piscem superpósitum, et panem. Dicit eis Jesus: Afférte de píscibus, quos prendidistis nunc. Ascéndit Simon Petrus, et traxit rete in terram, plenum magnis píscibus centum quinquagínta tribus. Et cum tanti essent, non est scissum rete. Dicit eis Jesus: Veníte, prandéte. Et nemo audébat discumbéntium interrogáre eum: Tu quis es? sciéntes, quia Dóminus est. Et venit Jesus, et áccipit panem, et dat eis, et piscem simíliter. Hoc jam tértio manifestátus est Jesus discípulis suis, cum resurrexísset a mórtuis.

Credo. *ut supra.* 73.

Ps. 77.

Offertorium. Modus 8. *Sol-ut.*

Secreta.

Sacrifícia, Dómine, paschálibus gáudiis immolámus: quibus Ecclésia tua mirabíliter et páscitur et nutrítur. Per Dóminum nostrum.

Contra persecutores Ecclesiæ.

Secreta.

Protege nos, Dómine, tuis mystériis serviéntes: ut divínis rebus inhæréntes, et córpore tibi famulémur, et mente. Per Dóminum nostrum.

Vel pro Papa.

Secreta.

Oblàtis, quæsumus Dómine, placáre munéribus: et fámulum tuum *N.* quem pastórem Ecclésiæ tuæ præésse voluisti, assídua protectióne gubérna. Per Dóminum.

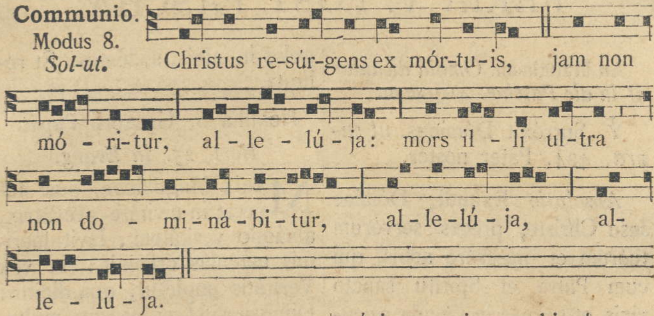
Præfatio, Comunicantes *et* Hanc igitur. 447.

Sanctus. Benedíctus. *ut supra.* 412.

Agnus Dei. *ut supra.* 447.

Rom. 6.

Communio. Modus 8. *Sol-ut.*

Postcommunio.

Ab omni nos, quæsumus Dómine, vetustáte purgátos: sacraménti tui veneránda percéptio in novam tránsferat creatúram: Qui vivis et regnas.

Contra persecutores Ecclesiæ.

Postcommunio

Quæsumus Dómine Deus noster: ut, quos divína tríbuis participatióne gaudére, humánis non sinas subjacére perículis. Per Dóminum.

Vel pro Papa.

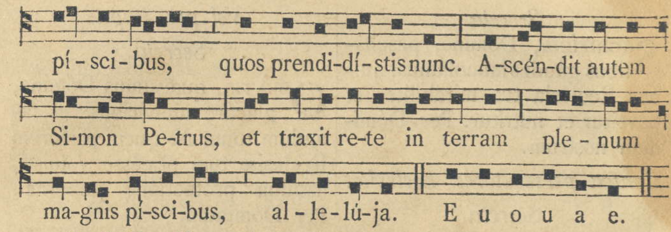
Postcommunio.

Hæc nos, quæsumus Dómine, divíni sacraménti percéptio prótegat: et fámulum tuum *N.* quem pastórem Ecclésiæ tuæ præesse voluísti; una cum commísso sibi grege, salvet semper, et múniat. Per Dóminum.

Ad Vesperas *omnia ut supra in Dominica Paschæ.* 449.

Ad Magnificat Antiphona. *Ton. VIII. Fin.* I.

Cant. Magníficat. *ut supra.* 453.
Oratio. Deus, qui nos. *ut supra.* 471.
Ad Completorium. *Omnia ut supra.* 454.

FERIA V. POST PASCHA.

Ad Matutinum. *Omnia dicuntur ut in die Paschæ.* 419. *sequ.*

℣. Surréxit Dóminus. *ut supra.* 424. Pater noster.

Absolutio Exáudi, Dómine Jesu Christe, preces servórum tuórum et miserére nobis, qui cum Patre et Spiritu sancto vivis et regnas in sǽcula sæculorum.

℟. Amen.

℣. Jube, domne, benedícere

Benedictio. Evangélica léctio sit nobis salus et protéctio.

℟. Amen.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio I. *Cap.* 20. *c.*

In illo tempore: María stabat ad monuméntum foris, plorans. Dum ergo fleret, inclinávit se, et prospéxit in monuméntum: et vidit duos Angelos in albis, sedéntes. Et réliqua.

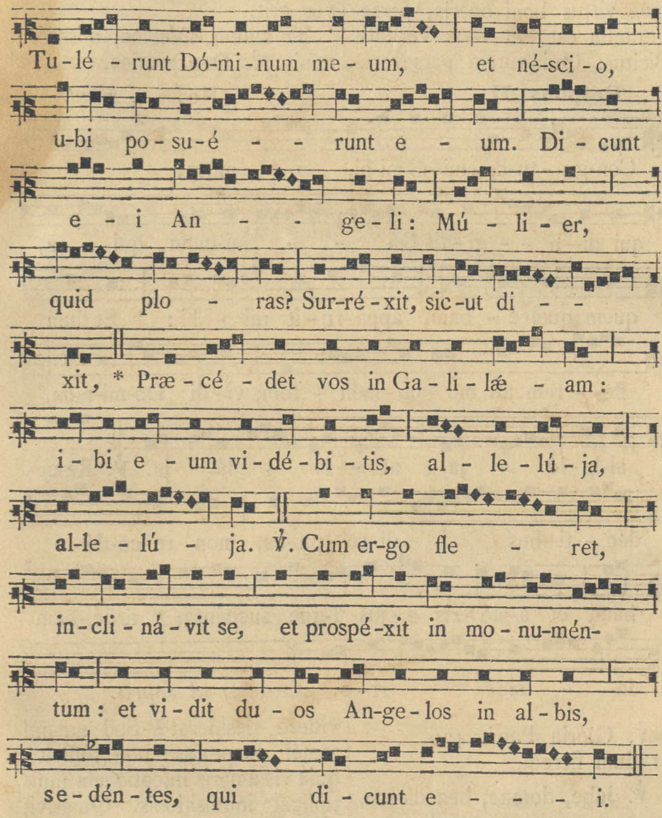
Homilía S. Gregórii Papæ.

Hom. 25. *in Evang.*

María Magdaléne, quæ fúerat in civitáte peccátrix, amándo veritátem, lavit lácrimis máculas críminis: et vox Veritátis implétur, qua dicitur: Dimíssa sunt ei peccáta multa, quia diléxit multum. Quæ enim prius frígida peccándo remánserat, postmodum amándo fórtiter ardébat. Nam postquam venit ad monuméntum, ibíque corpus Domínicum non invénit, sublátum crédidit, atque discípulis nuntiávit: qui veniéntes vidérunt, atque ita esse, ut múlier díxerat, credidérunt. Et de eis prótinus scriptum est: Abiérunt ergo discípuli ad semetípsos; ac deinde subjungitur: María autem stabat ad monuméntum foris plorans.

Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

Respons. I. Modus. 8. *Sol-ut.*

Præcédet vos. *ut supra.*

℣. Jube, domne, benedícere.

Benedictio. Divínum auxílium máneat semper nobíscum.

℟. Amen.

Lectio II.

Qua in re pensandum est, hujus muliéris mentem quanta vis amóris accénderat, quæ a monuménto Dómini, étiam discípulis recedéntibus, non recedébat. Exquirébat, quem non invénerat, flebat inquiréndo, et, amóris sui igne succénsa, ejus, quem ablátum crédidit, ardébat desidério. Unde cóntigit, ut eum sola tunc vidéret, quæ reman-

serat ut quæreret: quia nimírum virtus boni óperis, perseverantia est; et voce Veritátis dícitur: Qui autem perseverá- verit usque in finem, hic salvus erit.

Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

Respons. II. Modus 3. *Mi-ut.*

Con-gra-tu-lá-mi-ni mi-hi, o-mnes,
qui di-lí--gi-tis Dó--mi-num, qui-a,
quem quæré-bam, appá-ru-it mi-hi: * Et dum
fle-rem ad mo-nu-mén-tum, vi-di Dó-mi-num,
al-le-lú-ja, al-le-lú-ja. ℣. Re-ce-
dén-ti-bus di-scí-pu-lis, non re-ce-dé-
bam, et a-mó-ris e-jus i-gne succénsa, ardé-bam
de-sidé-ri-o. Et dum. *ut supra.*

℣. Glória Patri. 426. Et dum flerem.

℣. Jube, domne, benedícere.

Benedictio. Ad Societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

Lectio III.

Maria ergo cum fleret, inclinávit se in monuméntum. Certe jam monuméntum vacuum víderat, jam sublátum Dóminum nuntiáverat: quid est, quod se íterum inclínat, íterum vidére desíderat? Sed amánti semel exspexísse non súfficit: quia vis amóris intentiónem multíplicat inquisitiónis. Quæsívit ergo prius, et mínime invénit: perseverávit ut quǽreret, unde et cóntigit, ut inveníret: actúmque est, ut desidéria diláta créscerent, et crescéntia cáperent quod invenissent.

Te Deum laudámus. *ut supra.* 429. *sequ.*

Ad Laudes *et alias Horas, omnia dicuntur ut supra in die Paschæ.* 433. *sequ.*

Ad Benedictus Antiphona. *Ton. VII. Fin. 3.*

Ma-rí-a sta-bat * ad mo-numén-tum plo-rans,
et vi-dit du-os Ange-los in al-bis, se-déntes,
et su-dá-ri-um, quod fú-e-rat su-per ca-put
Je-su, al-le-lú-ja. E u o u a e.

Cant. Benedíctus. *ut supra.* 439.

Oratio.

Deus, qui diversitátem Géntium in confessione tui nóminis adunásti: da, ut renátis fonte baptísmatis una sit fides méntium et píetas actiónum. Per Dóminum.

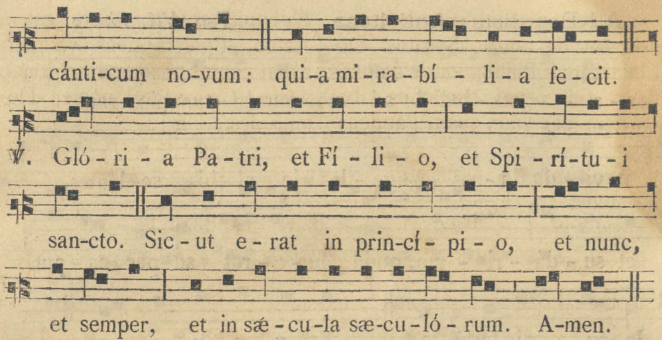
AD MISSAM.

Statio ad Sanctos Duodecim Apostolos.

Introitus.

Modus 3. *Mi-ut.* *Sap.* 10.

V-ICTRICEM ma-num tu-am, Dó-mi-ne,
lauda-vé-runt pá-ri-ter, al-le-lú-ja: qui-a sa-
pi-én-ti-a a-pé-ru-it os mu-tum, et
lin-guas in-fán-ti-um fe-cit di-sér-tas, al-le-
lú-ja, al-le-lú-ja. *Ps.* 97. Can-tá-te Dó-mi-no

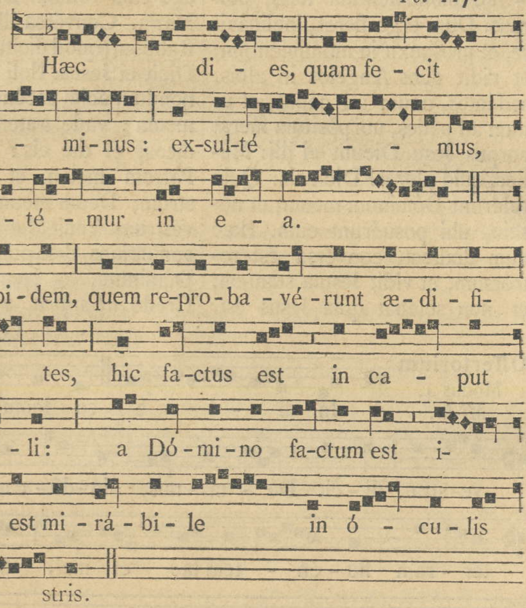
Kyrie. Glória. *ut supra.* 407.
Oratio. Deus, qui diversitátem. *ut supra.* 479.
Secunda Oratio. Ecclésiæ tuæ. *vel* Deus ómnium. *ut in Feria IV. præcedenti.* 472.

Léctio Actuum Apostolórum.
Act. 8. e.

In diébus illis: Angelus Dómini locútus est ad Philíppum, dicens: Surge, et vade contra meridiánum, ad viam, quæ descéndit ab Jerúsalem in Gazam: hæc est desérta. Et surgens ábiit. Et ecce vir Æthíops eunuchus, potens Candácis regínæ Æthíopum, qui erat super omnes gazas ejus vénerat adoráre in Jerúsalem: et revertebátur sedens super currum suum, legénsque Isaíam prophétam. Dixit autem Spíritus Philíppo: Accéde, et adjunge te ad currum istum. Accúrrens autem Philíppus, audívit eum legéntem Isaíam prophétam, et dixit: Putásne intélligis, quæ legis? Qui ait: Et quómodo possum, si non áliquis osténderit mihi? Rogavítque Philíppum, ut ascénderet, et sedéret secum. Locus autem Scriptúræ, quam legébat, erat hic: Tamquam ovis ad occisiónem ductus est: et sicut agnus coram tondénte se, sine voce, sic non apéruit os suum. In humilitáte judícium ejus sublátum est. Generatiónem ejus quis enarrábit, quóniam tollétur de terra vita ejus? Respóndens autem Eunúchus Philíppo, dixit: Obsecro te, de quo prophéta dicit hoc? de se, an de álio áliquo? Apériens autem Philíppus os suum, et incípiens a Scriptúra ista, evangelizávit illi Jesum. Et dum irent per viam venerunt ad quamdam aquam: et ait eunúchus: Ecce aqua, quid próhibet me baptizári? Dixit autem Philíppus: Si credis ex toto corde, licet. Et respóndens, ait: Credo, Fílium Dei esse Jesum Christum. Et iussit stare currum: et descendérunt utérque in aquam, Philíppus, et eunúchus, et baptizávit eum. Cum autem ascendíssent de aqua, Spíritus Dómini rápuit Philíppum, et ámplius non vidit eum eunúchus. Ibat autem per viam suam gaudens. Philíppus autem invéntus est in Azóto, et pertránsiens evangelizábat civitátibus cunctis (donec veníret Cæsaréam) nomen Dómini Jesu Christi.

Ps. 117.

Graduale. Modus 10. *La-ut.*

Modus 2. *Re-fa.*

Sequentia. Víctimæ pasch//áli. *cum* Allelúja. *in fine, ut supra. Dominica Paschæ.* 445.

✣ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Joann. 20. c.

In illo témpore: María stabat ad monuméntum foris, plorans. Dum ergo fleret, inclinávit se, et prospéxit in monuméntum: et vidit duos Angelos in albis, sedéntes, unum ad caput, et unum ad pedes, ubi pósitum fúerat corpus Jesu. Dicunt ei illi: Múlier, quid ploras? Dicit eis: Quia tulérunt Dóminum meum; et néscio, ubi posuérunt eum. Hæc cum dixísset, convérsa est retrórsum, et vidit Jesum stantem; et non sciébat quia Jesus est. Dicit ei Jesus: Múlier, quid ploras? quem quæris? Illa exístimans quia hortulánus esset, dicit ei: Dómine, si tu sustulísti eum, dícito mihi ubi posuísti eum; et ego eum tollam. Dicit ei Jesus: María. Convérsa illa, dicit ei: Rabbóni (quod dícitur Magíster). Dicit ei Jesus: Noli me tángere, nondum enim ascéndi ad Patrem meum: vade autem ad fratres meos, et dic eis: Ascéndo ad Patrem meum, et Patrem vestrum; Deum meum, et Deum vestrum. Venit María Magdaléne annúntians discípulis: quia vidi Dóminum, et hæc dixit mihi. Credo *ut supra.* 73.

Exodi. 13.

Offertorium. Modus 4. *Mi-la.*

Secreta.

Súscipe, quǽsumus Dómine, múnera populórum tuórum propítius: ut confessióne tui nóminis et baptísmate renováti, sempitérnam beatitúdinem consequántur. Per Dñum nostrum.

Altera Secreta. Prótege nos. *vel* Oblátis. *ut in Feria IV. præcedenti.* 475.
Præfatio Comunicantes *et* Hanc igitur. 447.
Sanctus. Benedictus. *ut supra. pag.* 412.
Agnus Dei. *ut supra. pag.* 447.

Petr. 2.

Communio. Modus 7. *Sol-re.*

Postcommunio.

Exáudi, Dómine, preces nostras: ut redemptiónis nostræ sacrosáncta commércia, et vitæ nobis conferant præséntis auxílium, et gáudia sempitérna concílient. Per Dóminum nostrum.

Altera Postcommunio. Quæsumus Dómine. *vel* Hæc nos. *ut in Feria IV. præcedenti.* 475.

Ad Vesperas *omnia ut supra in Dominica Paschæ.* 449.

Ad Magnificat Antiphona. *Ton. VII. Fin.* 1.

Canticum. Magníficat *ut supra.* 453.
Oratio. Deus, qui diversitátem. *ut supra.* 479.
Ad Completorium. *Omnia ut supra.* 454.

FERIA VI. POST PASCHA.

Ad Matutinum. *Omnia dicuntur ut in die Paschæ* 419. *sequ.*

℣. Surréxit Dóminus. *ut supra.* 424. Pater noster.

Absolutio. Ipsíus píetas et misericórdia nos ádjuvet, qui cum Patre et Spíritu sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Jube, domne, benedícere. *Benedictio.* Evangélica léctio sit nobis salus et protéctio. ℟. Amen.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio I.

Cap. 28. d.

In illo témpore: Undecim discípuli abiérunt in Galilǽam in montem, ubi constitúerat illis Jesus. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.

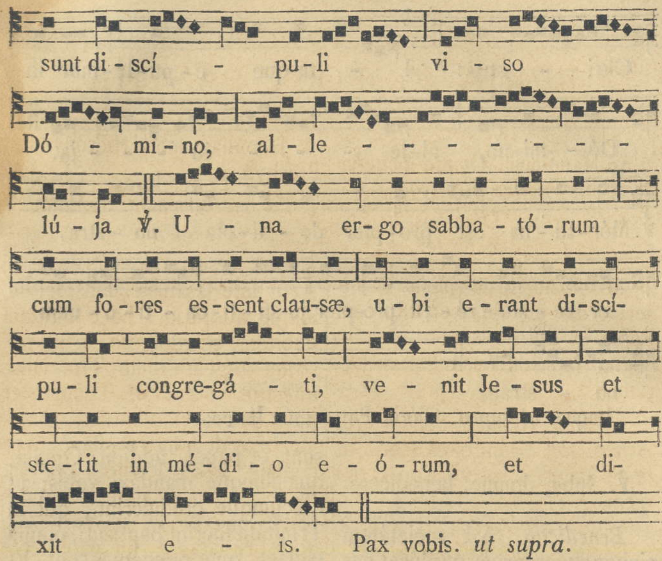
Lib. 4. Comment. in Matth. in fine.

Post resurrectiónem Jesus in monte Galilǽæ conspícitur, ibíque adorátur: licet quidam dúbitent, et dubitátio eórum nostram áugeat fidem. Tunc maniféstius osténditur Thomæ, et latus lánceа vulnerátum, et manus fixas demonstrat clavis. Accédens Jesus locútus est eis, dicens: Data est mihi omnis potéstas in cœlo et in terra. Illi potéstas data est, qui paulo ante crucifíxus, qui sepúltus in túmulo, qui mórtuus jacúerat, qui póstea resurréxit. In cœlo autem et in terra potéstas data est, ut, qui ante regnábat in cœlo, per fidem credéntium regnet et in terris.

Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

Respons. I. Modus. 7. *Sol-re.*

Pax vobis. *ut supra.*

℣. Jube, domne, benedícere. *Benedictio.* Divinum auxilium máneat semper nobiscum. ℟. Amen.

Lectio II.

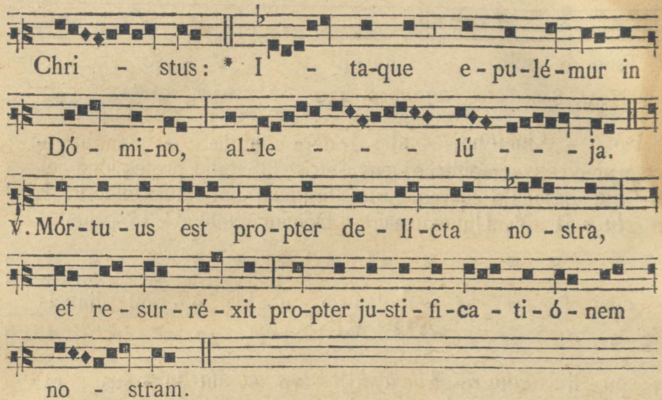
Euntes autem docéte omnes Gentes, baptizántes eos in nómine Patris, et Filii, et Spíritus sancti. Primum docent omnes Gentes, deinde doctas intíngunt aqua. Non enim potest fieri, ut corpus baptísmi recípiat sacraméntum, nisi ante ánima fídei suscéperit veritátem. Baptizántur autem in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus sancti: ut, quorum una est divínitas, una sit largítio: noménque Trinitátis, unus Deus est.

Tu autem, Dómine, miserére nobis.

℟. Deo grátias.

Respons. II. Modus. 1. *Re-la.*

Itaque. *ut supra.* Glória Patri 456. Itaque.

℣. Jube, domne, benedícere.

Benedictio. Ad societátem civium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

Lectio III.

DOCÉNTES eos serváre ómnia, quæcúmque mandávi vobis. Ordo præcípuus: jussit Apóstolis, ut primum docérent univérsas Gentes, deinde fidei intíngerent sacraménto, et post fidem ac baptisma, quæ essent observánda, præcíperent. Ac ne putémus lévia esse, quæ jussa sunt, et pauca, áddidit: Omnia, quæcúmque mandávi vobis; ut quicúmque credíderint, qui in Trinitáte fúerint baptizáti, ómnia fáciant, quæ præcépta sunt. Et ecce, ego vobíscum sum usque ad consummatiónem sǽculi. Qui usque ad consummatiónem sǽculi cum discípulis se futúrum esse promittit, et illos osténdit semper esse victúros, et se numquam a credéntibus recessúrum.

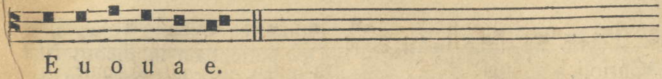
Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

Te Deum laudámus. *ut supra.* 429. *sequ.*

Ad Laudes *et alias Horas, omnia dicuntur ut supra in die Paschæ.* 433. *sequ.*

Ad Benedictus Antiphona. *Ton. VII. Fin. 1.*

Cant. Benedíctus. *ut supra.* 439.

Oratio.

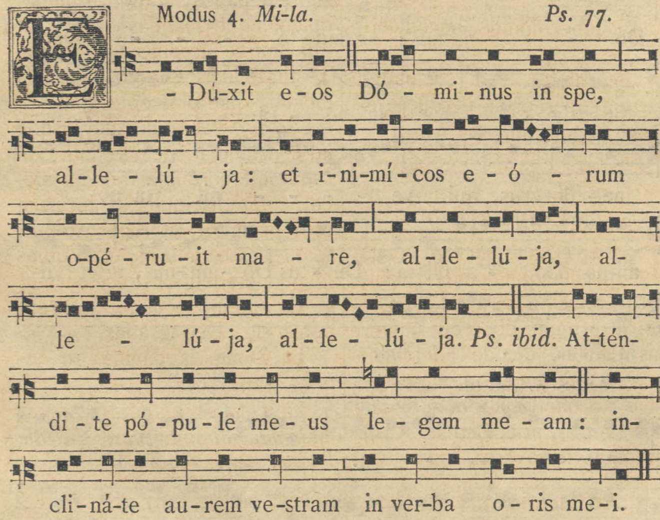
OMNÍPOTENS sempitérne Deus, qui paschále sacraméntum in reconciliatiónis humánæ fœdere contulísti: da méntibus nostris; ut, quod professióne celebrámus, imitémur efféctu. Per Dóminum.

AD MISSAM.

Statio ad Sanctam Mariam ad Martyres.

Introitus.

Modus 4. *Mi-la.* *Ps. 77.*

℣. Glória Patri. *ut supra.* 444.

Kyrie. Glória Patri. *ut supra.* 407.

Oratio. Omnípotens sempitérne Deus. *ut supra.*

Secunda Oratio. Ecclesiæ tuæ. *vel* Deus, ómnium. *ut in Feria IV. præcedenti* 472.

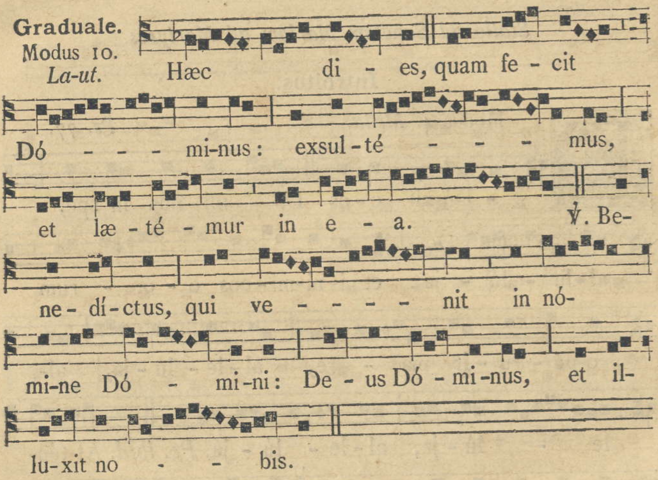
Léctio Epístolæ beáti Petri Apóstoli.

1. Petr. 3. d.

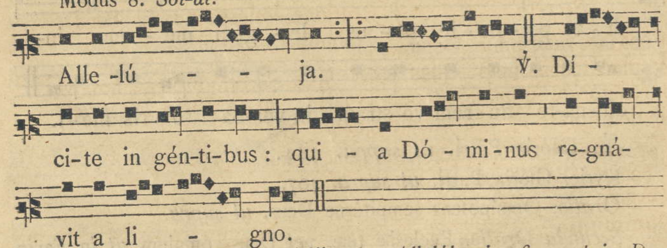
Caríssimi: Christus semel pro peccátis nostris mórtuus est, justus pro injústis, ut nos offérret Deo, mortificátus quidem carne, vivificátus autem spíritu. In quo et his, qui in cárcere erant, spirítibus véniens prædicávit: qui incréduli fúerant aliquándo, quando expectábant Dei patiéntiam in diébus Noë, cum fabricarétur arca, in qua pauci, id est octo ánimæ salvæ factæ sunt per aquam. Quod et vos nunc símilis formæ salvos facit baptísma: non carnis depositío sórdium, sed consciéntiæ bonæ interrogátio in Deum per resurrectiónem Jesu Christi Dómini nostri, qui est in déxtera Dei.

Ps. 117.

Graduale.
Modus 10.
La-ut.

Modus 8. *Sol-ut.*

Sequentia. Victimæ paschâli. *cum* Allelúja *in fine, ut in Dominica Paschæ.* 445. *sequ.*

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum.

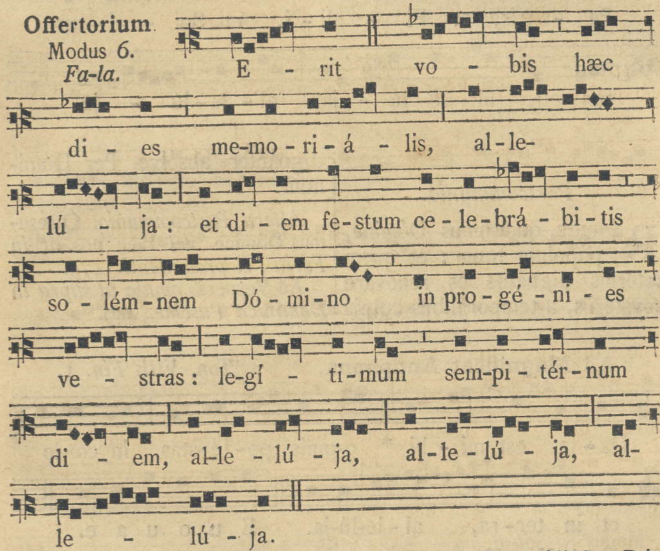
Matth. 28. d.

In illo témpore: Undecim discípuli abiérunt in Galilæam, in montem, ubi constitúerat illis Jesus. Et vidéntes eum adoravérunt: quidam autem dubitavérunt. Et accédens Jesus locútus est eis, dicens: Data est mihi omnis potéstas in cœlo, et in terra. Eúntes ergo, docéte omnes gentes, baptizántes eos in nómine Patris, et Filii, et Spíritus sancti: docéntes eos serváre omnia quæcúmque mandávi vobis. Et ecce ego vobíscum sum ómnibus diébus, usque ad consummatiónem sǽculi.

Credo. *ut supra* 73.

Exodi. 12.

Offertorium.
Modus 6.
Fa-la.

Secreta.

Hóstias, quæsumus Dómine, placátus assúme: quas et pro renatórum expiatióne peccáti deférimus, et pro acceleratióne cœléstis auxílii. Per Dóminum.

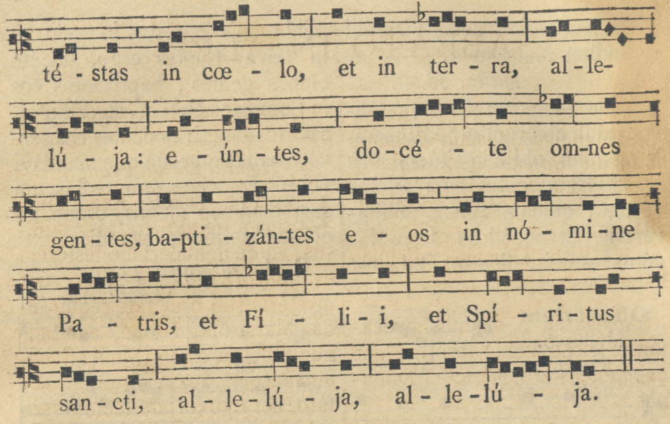
Alia Secret. Prótege nos. *vel* Oblátis. *ut in Feria IV. præcedenti.* 475.

Præfatio. Communicantes *et* Hanc igitur. 447.
Sanctus. Benedíctus. *ut supra.* 412.
Agnus Dei. *ut supra.* 447.

Matth. 28.

Communio.
Modus 1.
Re-la.

Postcommunio.

RÉSPICE, quǽsumus Dómine, pópulum tuum: et quem ætérnis dignátus es renováre mystériis, a temporálibus culpis dignánter absólve. Per Dóminum.

Altera Postcommunio. Quæsumus Dómine. *vel* Hæc nos. *ut in Feria IV. præcedenti.* 475.

Ad Vesperas *omnia ut supra in Dominica Paschæ.* 449.

Ad Magnificat Antiphona. *Ton. VIII. Fin.* 1.

Cant. Magníficat. *ut supra.* 453.

Oratio. Omnípotens. *ut supra.* 487.

Ad Completorium. *Omnia ut supra.* 454.

SABBATO IN ALBIS.

Ad Matutinum. *Omnia dicuntur ut in die Paschæ.* 419. *sequ.*

℣. Gavísi sunt discípuli allelúja.

℟. Viso Dómino allelúja. Pater noster.

Absolutio. A vínculis peccatórum nostrórum absólvat nos omnípotens et miséricors Dóminus.

℟. Amen.

℣. Jube, domne, benedícere. *Benedictio.* Evangélica léctio sit nobis salus et protéctio. ℟. Amen.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio I. *Cap.* 20.

IN illo témpore: Una sábbati María Magdaléne venit mane, cum adhuc ténebræ essent, ad monuméntum. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homil. 22. *in Evang.*

LÉCTIO sancti Evangélii, quam modo, fratres, audístis, valde in superfície história est apérta: sed ejus nobis sunt mystéria sub brevitáte requirénda. María Magdaléne, cum adhuc ténebræ essent, venit ad monuméntum. Juxta históriam notátur hora: juxta intelléctum vero mýsticum, requiréntis signátur intelligéntia. María étenim auctórem ómnium, quem in carne víderat mórtuum, quærébat in monuménto: et quia hunc mínime invénit, furátum crédidit. Adhuc ergo erant ténebræ, cum venit ad monuméntum. Cucúrrit cítius, discípulis nuntiávit: sed illi præ céteris cucurrérunt, qui præ céteris amavérunt, vidélicet Petrus et Joánnes.

Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℣. Deo grátias.

Respons. I. Modus 4. *Mi-la.*

℣. Jube, domne, benedícere.

Benedictio. Divínum auxílium maneat semper nobíscum. ℟. Amen.

Lectio II.

Curréбant autem duo simul, sed Joánnes præcucúrrit cítius Petro. Venit prior ad monuméntum, et íngredi non præsúmpsit. Venit ergo postérior Petrus, et intrávit. Quid, fratres, quid cursus signíficat? Numquid hæc tam subtílis Evangelistæ descríptio a mystériis vacáre credénda est? Mínime. Neque enim se Joánnes et præísse, et non intrásse díceret, si in ipsa sui trepidatióne mystérium defuísse credidísset. Quid ergo per Joánnem, nisi synagóga; quid per Petrum, nisi Ecclésia designátur?

Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

Respons. II. Modus 7. *Sol-re.*

Repléti. *ut supra.* ℣. Glória Patri. *ut supra* 464. Repléti.

℣. Jube, domne, benedícere.

Benedictio. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

Lectio III.

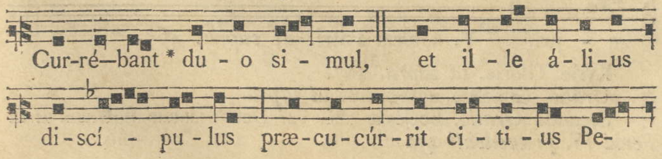
Nec mirum esse videátur, quod per juniórem synagóga, per seniórem vero Ecclésia signári perhibétur: quia etsi ad Dei cultum prior est synagóga, quam Ecclesia Géntium; ad usum tamen sǽculi prior est multitúdo Géntium quam synagóga, Paulo attestánte, qui ait: Quia non prius quod spiritále est, sed quod animále. Per seniórem ergo Petrum significátur Ecclésia Géntium: per juniórem vero Joánnem synagóga Judæórum. Currunt ambo simul: quia ab ortus sui témpore usque ad occásum, pari et commúni via etsi non pari et commúni sensu, gentílitas cum synagóga cucurrit. Venit synagóga prior ad monuméntum, sed mínime intrávit: quia legis quidem mandáta percépit, prophetías de incarnatióne ac passióne Domínica audívit, sed crédere in mórtuum nóluit.

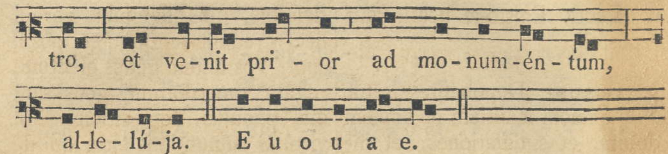
Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

Te Deum laudámus. *ut supra* 429.

Ad Laudes *et alias Horas omnia dicuntur ut supra in die Paschæ.* 433. *sequ.*

Ad Benedictus Antiphona. *Ton. I. Fin.* 1.

Cant. Benedíctus. *ut supra.* 439.

Oratio.

CONCÉDE quǽsumus omnípotens Deus: ut, qui festa paschália venerándo égimus, per hæc contíngere ad gáudia ætérna mereámur. Per Dóminum.

AD MISSAM.

Statio ad Sanctum Joannem in Laterano.

Introitus.

Modus 7. *Sol-re.* *Ps.* 104.

Kyrie. Glória. *ut supra.* 407.
Oratio. Concéde, quæsumus. *ut supra.*
Secunda Oratio. Ecclésiæ tuæ. *vel* Deus ómnium fidélium. *ut in Feria IV. præcedenti* 472.

Léctio Epístolæ beáti Petri Apóstoli.

I. Petr. 2.

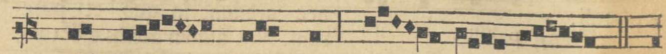
CARÍSSIMI: Deponéntes ígitur omnem malítiam et omnem dolum, et simulatiónes, et invidías, et omnes detractiónes, sicut modo géniti infántes, rationábiles, sine dolo lac concupíscite: ut in eo crescátis in salútem: si tamen gustástis, quóniam dulcis est Dóminus. Ad quem accedéntes lápidem vivum, ab homínibus quidem reprobátum, a Deo autem eléctum, et honorificátum: et ipsi tamquam lápides vivi superædificámini, domus spirituális, sacerdotium sanctum, offérre spirituáles hóstias, acceptábiles Deo per Jesum Christum. Propter quod cóntinet Scriptura: Ecce pono in Sion lápidem summum angulárem, eléctum, pretiósum: et qui credíderit in eum, non confundétur. Vobis ígitur honor credéntibus: non credéntibus autem lapis, quem reprobavérunt ædificántes, hic factus est in caput ánguli, et lapis offensiónis, et petra scándali his, qui offéndunt verbo, nec credunt in quo et pósiti sunt. Vos autem genus eléctum, regále sacerdótium, gens sancta, pópulus acquisitiónis: ut virtútes annuntiétis ejus, qui de ténebris vos vocávit in admirábile lumen suum. Qui aliquándo non pópulus, nunc autem pópulus Dei: qui non consecúti misericórdiam, nunc autem misericórdiam consecúti.

¶ *Ab hac die usque ad Octavam Pentecostes, tam in Officio de Tempore quam de Sanctis, non dicitur Graduale: sed ejus loco dicuntur duo Versus cum quatuor* Allelúja, *ordine infrascripto: præterquam in Missis Rogationum, et Vigiliæ Pentecostes, in quibus dicitur unum* Allelúja, *cum uno versu: similiter et post quamlibet Lectionem in Sabbato Quatuor Temporum post Pentecosten. Alio Tempore usque ad Septuagesimam quando dicitur Graduale, dicuntur tria* Allelúja *post Graduale, bis ante Versum et semel post Versum, cum autem dicitur Sequentia,* Allelúja, *quod dicendum esset post Versum, dicitur post Sequentiam.*

Modus 8. *Sol-ut.*

Modus. 4. *Mi-la.*

Al- le - lú - ja.

℣. *Ps.* 112. Lau-dá - te pú - e-ri Dó - mi-num, lau-

dá - - te no - men Dó - mi-ni.

Sequentia. Víctimæ paschàli. *cum* Allelúja *in fine, ut supra in die Paschæ.* 445.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Joann. 20.

In illo témpore: Una sábbati, María Magdaléne venit mane, cum adhuc ténebræ essent, ad monuméntum: et vidit lápidem sublátum a monuménto. Cucúrrit ergo, et venit ad Simónem Petrum, et ad álium discípulum, quem amábat Jesus, et dicit illis: Tulérunt Dóminum de monuménto, et nescímus ubi posuérunt eum. Exiit ergo Petrus, et ille álius discípulus, et venérunt ad monuméntum. Currébant autem duo simul, et ille álius discípulus præcucúrrit cítius Petro, et venit primus ad monuméntum. Et cum se inclinásset, vidit pósita linteámina, non tamen introívit. Venit ergo Simon Petrus sequens eum et introivit in monuméntum, et vidit linteámina pósita, et sudárium, quod fúerat super caput ejus, non cum linteamínibus pósitum, sed separátim involútum in unum locum. Tunc ergo introívit et ille discípulus, qui vénerat primus ad monuméntum: et vidit, et crédidit: nondum enim sciébant Scriptúram, quia oportébat eum a mórtuis resúrgere.

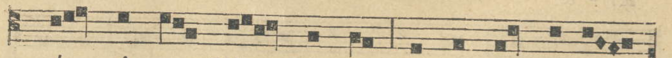
Credo. *pag.* 43.

Ps. 117.

Offertorium. Modus 8. *Sol-ut.*

Be - ne dí - ctus, qui ve - nit in

nó - mi - ne Dó - mi - ni: be - ne - dí - xi - mus

vo - bis de do - mo Dó - mi - ni: De - us

Dó - mi - nus, et il - lú - xit no - bis,

al - le - lú - ja, al - le - lú - ja.

Secreta.

Concéde, quǽsumus Dómine, semper nos per hæc mystéria paschália gratulári: ut contínua nostræ reparatiónis operátio, perpétuæ nobis fiat causa lætítiæ. Per Dóminum.

Alia Secreta. Prótege nos. *vel* Oblátis. *ut in Feria IV. præcedenti.* 475.

Præfatio Communicantes *et* Hanc igitur. 447.

Sanctus. Benedíctus. *ut supra.* 412.

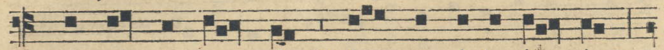
Agnus Dei. *ut supra.* 447.

Gal. 3.

Communio. Modus. 2. *Re-fa.*

O - mnes qui in Chri - sto ba-

pti - zá - ti e - stis Chri - stum indu - í - stis,

al - le - lú - ja.

Postcommunio.

Redemptiónis nostræ múnere vegetáti, quǽsumus Dómine: ut hoc perpétuæ salútis auxílio, fides semper vera profíciat. Per Dóminum.

Altera Postcommunio. Quǽsumus Dómine. *vel* Hæc nos. *ut in Feria IV. præcedenti.* 475.

APPENDIX.

PRO COMMEMORATIONE SANCTORUM.

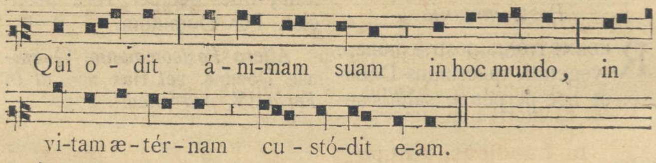
PRO UNO MARTYRE, extra T. P.

In I. Vesperis, Antiph. *Ton. VIII.*

℣. Glória et honóre coronásti eum Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

In Laudibus, Antiph. *Ton. III.*

℣. Justus ut palma florébit.
℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

In II. Vesperis, Antiph. *Ton. I.*

℣. Justus ut palma. *ut supra.*

Oratio.

INFIRMITÁTEM nostram réspice omnípotens Deus: et quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti N. Mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dñum.

Oratio.

DEUS, qui nos beáti N. Mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius, ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

Oratio.

PRÆSTA quæsumus omnípotens Deus: ut qui beáti N. Mártiris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

Oratio.

PRÆSTA quæsumus omnípotens Deus: ut intercedénte beáto N. Mártyre tuo, et a cunctis adversitátibus liberémur in córpore, et a pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dóminum.

PRO PLUR. MARTYRIBUS, extra T. P.

In I. Vesperis, Antiph. *Ton. VIII.*

℣. Lætámini in Dómino, et exsultáte justi.
℟. Et gloriámini omnes recti corde.

In Laudibus, Antiph. *Ton. V.*

℣. Exsultábunt sancti in glória.
℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

In. II. Vesperis, Antiph. *Ton. VI.*

℣. Exsultábunt sancti. *ut supra.*

Oratio.

Beatórum Mártyrum, paritérque Pontíficum N. et N. nos quæsumus Dómine festa tueántur: et eórum comméndet orátio veneránda. Per Dóminum.

Oratio.

Deus, qui nos concédis sanctorum Mártyrum tuórum N. et N. natalítia cólere: da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum nostrum.

Oratio.

Deus, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuorum N. et N. solemnitáte lætíficas: concéde propítius, ut quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

PRO UNO VEL PLUR. MART., T. Pasch.

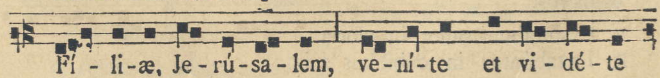
In I. Vesperis, Antiph. *Ton. II.*

℣. Sancti et justi in Dómino gaudéte, allelúja.

℟. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúja.

In Laudibus, Antiph. *Ton. I.*

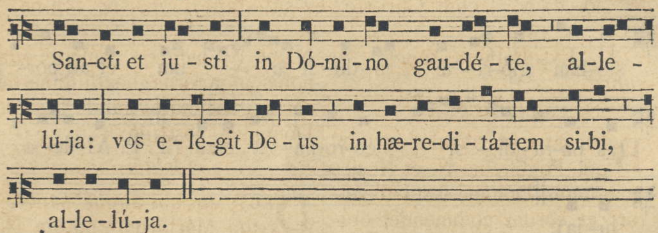

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja.

℟. Mors sanctórum ejus, allelúja.

In. II. Vesperis, Antiph. *Ton. VIII.*

℣. Pretiósa. *ut supra.*

Orationes ut supra, extra tempus Paschale.

PRO CONFESSORE PONTIFICE.

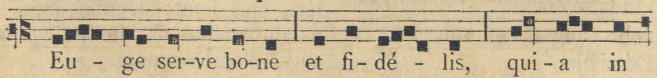
In I. Vesperis, Antiph. *Ton. II.*

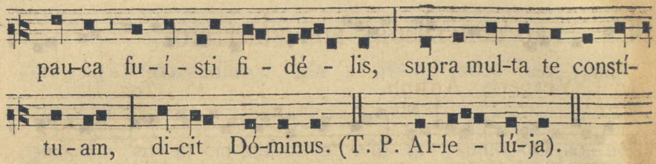

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. (T. P. Allelúja).

℟. Stolam glóriæ índuit eum. (T. P. Allelúja).

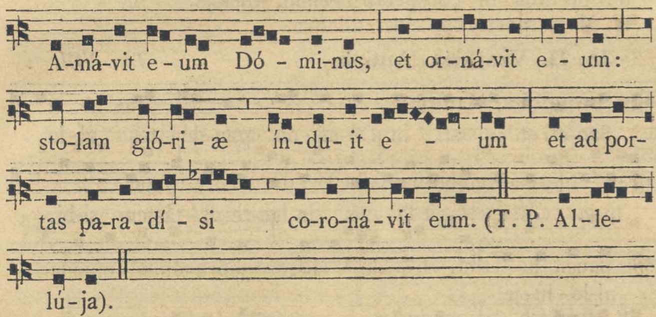
In Laudibus, Antiph. *Ton. I.*

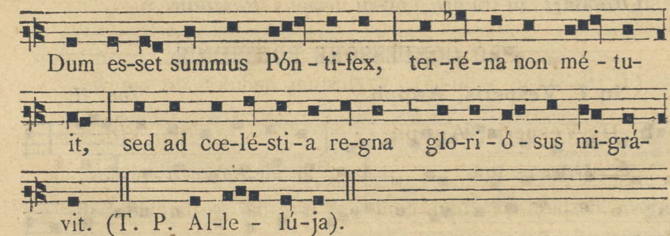

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. (T. P. Allelúja). ℟. Et osténdit illi regnum Dei. (T. P. Allelúja).

In. II. Vesperis, Antiph. *Ton I.*

Si fuerit summus Pontifex. Antiph. *Ton. I.*

℣. Justum. *ut supra.*

Oratio.

Da quæsumus omnipotens Deus: ut beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis veneránda solémnitas, et devotiónem nobis áugeat et salútem. Per Dóminum.

Oratio.

Exáudi quæsumus Dómine preces nostras, quas in beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus: et qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

PRO CONFESSORE NON PONTIFICE.

In I. Vesperis, Antiph. *Ton. II.*

In Laudibus, Antiph. *Ton. I.*

In II. Vesperis, Antiph. *Ton. VIII.*

Oratio.

Deus, qui nos beáti N. Confessóris tui ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius, ut cujus natalítia cólimus, étiam actiónes imitémur. Per Dóminum.

Oratio.

ADÉSTO Dómine supplicatiónibus nostris, quas in beáti N. Confessóris tui solemnitáte deférimus: ut qui nostræ justítiæ fidúciam non habémus, ejus, qui tibi plácuit, précibus adjuvémur. Per Dóminum.

Si fuerit Abbas

Oratio.

INTERCÉSSIO nos, quæsumus Dómine, beáti N. Abbátis comméndet: ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

PRO VIRGINE.

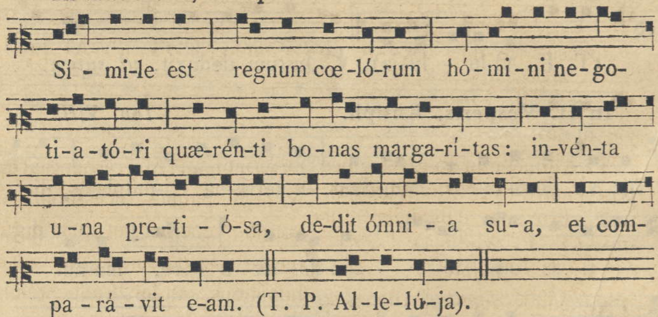
In I. Vesperis, Antiph. *Ton. VIII.*

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. (T. P. Allelúja).

℟. Inténde, próspere procéde, et regna. (T. P. Allelúja).

In Laudibus, Antiph. *Ton. VIII.*

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. (T. P. Allelúja).

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. (T. P. Allelúja).

In II. Vesperis, Antiph. *Ton. VII.*

℣. Diffúsa est. *ut supra.*

Oratio.

DEUS, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulisti: concéde propítius, ut qui beátæ N. (Vírginis et) Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Oratio.

INDULGÉNTIAM nobis, quæsumus Dómine, beáta N. (Virgo et) Martyr implóret: quæ tibi grata semper éxstitit et mérito castitátis, et tuæ professióne virtútis. Per Dóminum.

Oratio.

EXÁUDI nos Deus salutáris noster: ut sicut de beátæ N. (Vírginis tuæ) festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

PRO PLURIBUS VIRGINIBUS.

In utrisque Vesp. et Laud., Antiph. *Ton. IV.*

℣. Adducéntur Regi Vírgines post eam. (T. P. Allelúja).

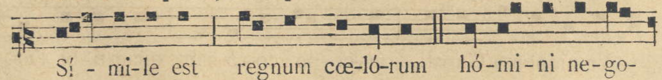
℟. Próximæ ejus afferéntur tibi. (T. P. Allelúja).

Oratio.

DA nobis, quæsumus Dómine Deus noster, sanctárum (Vírginum et) Mártyrum tuarum N. et N. palmas incessábili devotióne venerári: ut quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

PRO NON VIRGINE.

In I. Vesperis, Antiph. *Ton. VIII.*

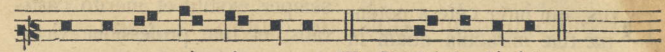

ti-a-tó-ri quæ-rén-ti bo-nas mar-ga-rí-tas: in-vén-

ta u-na pre-ti-ó-sa, de-dit óm-ni-a su-a,

et compa-rá-vit e-am. (T. P. Al-le-lú-ja).

℣. Specie. *ut supra.*

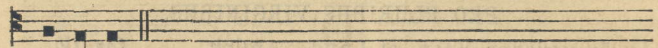
In Laudibus, Antiph. *Ton VII.*

Da-te e-i de fructu má-nu-um su-á-rum, et

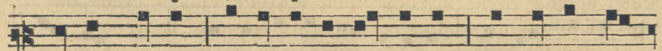
laudent e-am in por-tis ó-pe-ra e-jus. (T. P. Al-

le-lú-ja).

℣. Diffúsa est. *ut supra.*

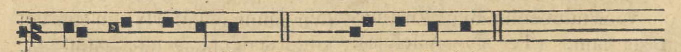
In II. Vesperis, Antiph. *Ton. VIII.*

Manum su-am a-pé-ru-it ín-o-pi, et palmas su-

as ex-tén-dit ad páu-pe-rem, et panem o-ti-ó-

sa non co-médit (T. P. Al-le-lú-ja).

℣. Diffúsa est. *ut supra.*

Orationes ut supra pro Virginibus.

FESTA

quæ possunt occurrere a Dominica Palmarum usque ad Sabbatum in Albis, de quibus facienda est Commemoratio tam in Officio quam in Missa

Die XVII. Martii.

S. Patritii *Episc. et Conf.*

Duplex.

Oratio.

DEUS, qui ad prædicándum Géntibus glóriam tuam beátum Patrítium Confessórem atque Pontíficem míttere dignátus es: ejus méritis et intercessióne concéde; ut quæ nobis agénda præcipis, te miseránte adimplére póssimus. Per Dóminum.

Secreta.

SANCTI tui, quǽsumus Dómine, nos ubíque lætíficent: ut dum eórum mérita recólimus, patrocínia sentiámus. Per Dóminum nostrum.

Postcommunio.

PRÆSTA, quǽsumus omnípotens Deus: ut de percéptis munéribus grátias exhibéntes, intercedénte beáto Patrítio Confessóre tuo atque Pontífice, benefícia potióra sumámus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Die XXVIII. Martii.

S. Joannis a Capistrano

Conf. Semiduplex.

Oratio.

DEUS, qui per beátum Joánnem fidéles tuos in virtúte sanctíssimi nóminis Jesu de crucis inimícis triumpháre fecísti: præsta, quǽsumus; ut spirituálium hóstium ejus intercessióne superátis insídiis, corónam justítiæ a te accípere mereámur. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Secreta.

SACRIFÍCIUM, Domine, quod immolámus, placátus inténde: ut, intercedénte beáto Joánne Confessóre tuo, ad conteréndas inimicorum insídias nos in tuæ protectiónis securitáte constítuas. Per Dóminum nostrum.

Postcommunio.

REPLÉTI alimónia cœlésti et spirituáli póculo recreáti, quǽsumus omnípotens Deus: ut, intercedénte beáto Joánne Confessóre tuo, nos ab hoste

maligno deféndas, et Ecclésiam tuam perpétua pace custódias. Per Dóminum.

Die II. Aprilis.

S. Francisci de Paula

Conf. Duplex

Oratio.

Deus, humílium celsitúdo, qui beátum Francíscum Confessórem Sanctórum tuórum glória sublimásti: tríbue quǽsumus; ut, ejus méritis et imitatione, promíssa humílibus prǽmia felíciter consequámur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

Secreta.

Hæc dona devótæ plebis, Dómine, quibus tua cumulámus altária, beáti Francísci méritis, tibi grata, nobísque salutária te miseránte, reddántur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Postcommunio.

Sumpta Dómine, Sacraménta cœléstia: beáto Francísco Confessóre tuo intercedénte, precámur; ut et temporális vitæ subsídia nobis cónferant, et ætérnæ. Per Dóminum nostrum.

Die V. Aprilis.

S. Vincentii Ferrerii

Conf. Duplex.

Oratio.

Deus, qui Ecclésiam tuam beáti Vincéntii Confessóris tui méritis et prædicatióne illustráre dignátus es: concéde nobis fámulis tuis; ut et ipsíus instruámur exémplis, et ab ómnibus ejus patrocínio liberémur advérsis. Per Dóminum.

Secreta.

Laudis tibi, Dómine, hóstias immolámus in tuorum commemoratióne Sanctórum, quibus nos et præséntibus éxui malis confídimus et futuris. Per Dóminum.

Postcommunio.

Reffécti cibo potúque cœlésti, Deus noster, te súpplices exorámus: ut in cujus hæc commemoratióne percépimus, ejus muniámur et précibus. Per Dóminum nostrum.

Die XIII. Aprilis.

S. Hermenegildi *Martyr.*

Semiduplex.

Oratio.

Deus, qui beátum Hermenegíldum Mártyrem tuum cœlésti regno terrénum postpónere docuísti: da, quǽsumus; nobis ejus exémplo cadúca despícere atque ætérna sectári. Per Dóminum nostrum.

Secreta.

Munéribus nostris, quǽsumus Dómine, precibúsque suscéptis: et cœléstibus nos munda mystériis, et clementer exáudi. Per Dóminum nostrum.

Postcommunio.

Da, quǽsumus Dómine Deus noster: ut sicut tuórum commemoratióne Sanctórum temporáli gratulámur offício; ita perpétuo lætémur aspéctu. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Die XIV. Aprilis.

S. Justini *Mart. Duplex.*

Oratio.

Deus, qui per stultítiam crucis, eminéntem Jesu Christi sciéntiam beátum Justínum Mártyrem mirabíliter docuísti: ejus nobis intercessióne concéde; ut, errórum circumventióne depúlsa, fídei firmitátem consequámur.

Fit Commemoratio SS. MM. Tiburtii, Valeriani et Maximi.

Oratio.

Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus: ut qui sanctórum Mártyrum tuórum Tibúrtii, Valeriáni et Máximi solémnia cólimus, eórum étiam virtútes imitémur. Per Dóminum nostrum.

Secreta.

Múnera nostra, Dómine Deus, benígnus súscipe; quorum mirábile mystérium sanctus Martyr Justínus advérsus impiórum calúmnias strénue deféndit.

Pro SS. MM. Tiburtio, Valeriano et Maximo.

Secreta.

Hæc hóstia, quǽsumus Dómine, quam sanctorum Mártyrum tuórum natalítia recenséntes offérimus, et víncula nostræ pravitátis absólvat, et tuæ nobis misericórdiæ dona concíliet. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

Postcommunio.

Cœlésti alimónia refécti súpplices te, Dómine, deprecámur; ut beáti Justíni Mártyris tui mónitis de accéptis donis semper in gratiárum actióne maneámus.

Pro SS. MM. Tiburtio, Valeriano et Maximo.

Postcommunio.

Sacro múnere satiáti, súpplices te Dómine deprecámur: ut quod débitæ servitútis celebrámus offício, salvatiónis tuæ sentiámus augméntum. Per Dóminum nostrum.

Die XVII. Aprilis.

S. Aniceti *Papæ et Martyris.*

Oratio. Deus qui nos beáti. *de Communi.* 499.

Secreta.

Múnera tibi Dómine dicáta sanctífica: et, intercedénte beáto Anicéto Mártyre tuo atque Pontífice, per éadem nos placátus inténde. Per Dóminum.

Postcommunio.

Hæc nos commúnio, Dómine, purget a crímine: et, intercedénte beáto Anicéto Mártyre tuo atque Pontífice, cœléstis remédii fáciat esse consórtes. Per Dóminum.

Die XXII. Aprilis.

SS. Soteris et Caji

PP. et MM. Semiduplex.

Oratio.

BEATÓRUM Mártyrum, paritérque Pontíficum Sotéris et Caji nos, quǽsumus Dómine, festa tueántur, et eorum comméndet orátio veneránda. Per Dóminum.

Secreta.

ADÉSTO Dómine supplicatiónibus nostris, quas in Sanctórum tuórum commemoratióne deférimus: ut qui nostræ justítiæ fidúciam non habémus, eórum qui tibi placuérunt, méritis adjuvémur. Per Dóminum.

Postcommunio.

QUÆSUMUS Dómine, salutáribus repléti mystériis: ut quorum solémnia celebrámus, eórum oratiónibus adjuvémur. Per Dóminum.

Die XXIII. Aprilis.

S. Georgii

Martyris. Semiduplex.

Oratio.

DEUS, qui nos beáti Geórgii Mártyris tui méritis et intercessióne lætíficas: concéde propítius; ut qui tua per eum benefícia póscimus, dono tuæ grátiæ consequámur. Per Dóminum.

Secreta.

MÚNERA, Dómine, obláta sanctífica: et intercedénte beáto Geórgio Mártyre tuo, nos per hæc a peccatórum nostrórum máculis emúnda. Per Dóminum.

Postcommunio.

SÚPPLICES te rogámus, omnípotens Deus: ut quos tuis réficis sacraméntis, intercedénte beáto Geórgio Mártyre tuo, tibi étiam plácitis móribus dignánter tríbuas deservíre. Per Dóminum.

Die XXIV. Aprilis.

S. Fidelis a Sigmaringa

Martyris. Duplex.

Oratio.

DEUS, qui beátum Fidélem, seráphico spíritus ardóre succénsum, in veræ fídei propagatióne martyrii palma, et gloriósis miráculis decoráre dignátus es: ejus, quǽsumus, méritis et intercessióne, ita nos per grátiam tuam in fide et caritáte confírma; ut in servítio tuo fidéles usque ad mortem inveníri mereámur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Secreta.

MUNÉRIBUS nostris, quǽsumus Dómine, precibúsque suscéptis: et cœléstibus nos munda mystériis, et cleménter exáudi. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Postcommunio.

DA, quǽsumus Dómine Deus noster: ut sicut tuórum commemoratióne Sanctórum temporáli gratulámur offício; ita perpétuo lætémur aspéctu. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Die XXVI. Aprilis.

SS. Cleti et Marcellini

PP. et MM. Semiduplex.

Oratio.

BEATÓRUM Mártyrum paritérque Pontíficum Cleti et Marcellíni nos, Dómine, fóveat pretiósa conféssio: et pia júgiter intercéssio tueátur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

Secreta. Adésto. *ut supra, die 22. Apr.* 510.

Postcommunio. Quæsumus Dómine. *ibid.* 510.

Die XXVIII. Aprilis.

S. Pauli a Cruce *Conf.*

Duplex.

Oratio.

DÓMINE Jesu Christe, qui ad mystérium crucis prædicándum sanctum Paulum singulári caritáte donásti, et per eum novam in Ecclésia famíliam floréscere voluísti: ipsíus nobis intercessióne concéde; ut passiónem tuam júgiter recoléntes in terris, ejúsdem fructum cónsequi mereámur in cœlis. (Qui vivis et regnas.)

Et fit Commemor. S. Vitalis Mart. Oratio. Præsta quæsumus, ut qui. *de Communi.* 499.

Secreta.

CŒLÉSTEM nobis Dómine præbeant mystéria hæc passiónis et mortis tuæ fervórem, quo sanctus Paulus, ea offeréndo, corpus suum hóstiam vivéntem, sanctam, tibíque placéntem exhíbuit.

Pro S. Vitale Mart. Secreta. Munéribus. *ut sup.* 510.

Postcommunio.

SÚMPSIMUS, Dómine, divínum sacraméntum, imménsæ caritátis tuæ memoriále perpétuum: tríbue quǽsumus; ut sancti Pauli méritis et imitatióne, aquam de fóntibus tuis hauriámus in vitam ætérnam saliéntem, et tuam sacratíssimam passiónem córdibus nostris impréssam móribus et vita teneámus.

Pro S. Vitale Mart. Postcommunio. Da quæsumus. *ut supra.* 511.

Die XXIX. Aprilis.

S. Petri *Martyris. Duplex.*

Oratio.

PRÆSTA, quǽsumus omnípotens Deus: ut beáti Petri Mártyris tui fidem cóngrua devotióne sectémur; qui pro ejúsdem fídei dilatatióne, martyrii palmam méruit obtinére. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

Secreta.

PRECES, quas tibi Dómine offérimus, intercedénte beáto Petro Mártyre tuo, cleménter inténde: et propugnatóres fídei sub tua protectióne custódi. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Postcommunio.

FIDELES tuos, Dómine, custódiant sacraménta, quæ súmpsimus: et, intercedénte beáto Petro Mártyre tuo, contra omnes advérsos tueántur incúrsus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Die XXX. Aprilis.

S. Catharinae Senensis

Virg. Duplex.

Oratio.

DA, quǽsumus omnípotens Deus: ut qui beátæ Catharínæ Vírginis tuæ natalitia cólimus; et ánnua solemnitáte lætémur, et tantæ virtútis proficiámus exémplo. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Secreta.

ASCENDANT ad te, Dómine, quas in beátæ Catharínæ solemnitáte offérimus, preces, et hóstia salutáris, virgíneo fragrans odóre. Per Dóminum.

Postcommunio.

ÆTERNITÁTEM nobis, Dómine, cónferat, qua pasti sumus, mensa cœléstis: quæ beátæ Catharínæ Vírginis vitam étiam áluit temporálem. Per Dóminum.

PRO ALIQUIBUS LOCIS

Die XVII. Martii.

B. Joannis Sarcander

Mart. Duplex.

Oratio.

DEUS, qui beátum Joánnem Mártyrem tuum in confessióne veræ fídei et sacramentális siléntii custódia, virtúte constántiæ roborásti: præsta, quǽsumus; ut contra advérsa ómnia ejus muniámur exémplis, et protegámur auxíliis. Per Dóminum.

Secreta.

MÚNERA tibi, Dómine, obláta sanctífica: et beáti Joánnis Mártyris tui intercessióne placátus, præsta; ut qui ejus gloriósa confessióne lætámur, fídei constántiam imitémur. Per Dóminum.

Postcommunio.

SIT nobis, Dómine, reparátio mentis et córporis cœléste mystérium: quod beáto Joánni Mártyri tuo constántiam in agóne præstitit, palmámque triúmphi. Per Dóminum.

Die XX. Martii.

S. Josephi ab Arimathaea

Discip. Dom. et Conf. Duplex.

(Pro Archidiœc. Taurinensi).

Oratio.

DEUS, qui nos beáti Joséphi Confessóris tui ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius: ut cujus natalítia cólimus, étiam actiónes imitémur. Per Dóminum nostrum.

Secreta.

LAUDIS tibi, Dómine, hóstias immolámus in tuórum commemoratióne sanctórum: quibus nos et præséntibus éxui malis confídimus, et futúris. Per Dóminum.

Postcommunio.

REFÉCTI cibo potúque cœlésti, Deus noster, te súpplices exorámus: ut in cujus hæc commemoratióne percépimus, ejus muniámur et précibus. Per Dóminum.

Die XX. Martii.

S. Cuthberti

Conf. Pont. Duplex.

Oratio.

Deus, qui per inæstimábile munus grátiæ tuæ Sanctos tuos gloriósos facis esse: præsta quǽsumus; ut interveniénte beáto Cuthbérto Confessóre tuo atque Pontífice, mereámur ad culmen virtútum perveníre. Per Dóminum nostrum.

Secreta.

Súscipe, Dómine, quǽsumus hóstiam redemptiónis humánæ: et intercessióne beáti Cuthbérti Confessóris tui atque Pontíficis, salútem nobis mentis et córporis placátus operáre. Per Dóminum nostrum.

Postcommunio.

Sancta tua quǽsumus Dómine, quæ súmpsimus, nos sua virtúte tueántur, et intercedénte beáto Cuthbérto Confessóre tuo atque Pontífice, cujus vita gloriósa effúlsit, in pace nos et sanctitáte custódiant. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Die XX. vel XXI. Martii.

B. Hippolyti Galantini

Conf. Duplex.

Oratio.

Deus, qui ad christiánam parvulórum et rúdium institutiónem beátum Hippólytum inter sǽculi curas singulári caritáte decorásti: ipsius méritis concéde; nos ópere implére quæ fide percépimus, et ad promíssa fidélibus gáudia perveníre. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Secreta.

Sacra múnera Dómine, quæ tibi offérimus, eum nobis cónferant fervórem caritátis, quo beátus Hippólytus júgiter in tui famulátum flagrábat. Per Dóminum nostrum.

Postcommunio.

Divína doctrína institútis, et cœlésti mensa satiátis, spíritum nobis Dómine tuæ dilectiónis infúnde: quo beátus Hippólytus corde fervébat, et álios verbo et exémplo stúduit inflammáre. Per Dóminum nostrum.

Die XXII. Martii.

S. Catharinae Fliscae Adurnae, *Viduæ. Duplex.*

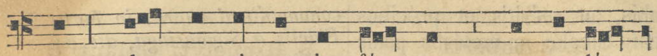
In I. et II. Vesperis et ad Laudes, Antiph. *Ton. II.*

Po - ne me ut si - gná - cu-lum su - per cor tu-

um, qui - a for - tis est ut mors di - lé - cti-

o; du - ra si - cut in - fér - nus æ - mu-lá-

ti - o; lám-pa-des e - jus, lám-pa-des i-

gnis at-que flam-má - rum. (T. P. Al-le - lú -ja).

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua.

℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Ad Laudes et in II. Vesp. ℣. Diffúsa. *ut supra.* 504.

Oratio.

Deus, qui beátam Catharínam, in contemplánda Fílii tui passióne, divíni amóris igne flagráre fecísti: quǽsumus; ut ipsa intercedénte, tuæ in nobis flammam caritátis accéndas, et ejúsdem passiónis partícipes dignánter effícias. Per eúmdem Dóminum.

Secreta.

Accépta tibi sit, Dómine, sacrátæ plebis oblátio pro tuórum honóre Sanctórum: quorum se méritis de tribulatióne percepísse cognóscit auxílium. Per Dóminum.

Postcommunio.

Satiásti, Dómine, famíliam tuam munéribus sacris: ejus quǽsumus semper interventióne nos réfove, cujus solémnia celebrámus. Per Dóminum.

Die XXII. Martii.

S. Nicolai de Flue

Conf. Duplex.

Oratio.

Deus, qui beátum Nicoláum Eremítam Angelórum esca mirabíliter nutríre, et sanctíssimæ Trinitátis visióne illustráre voluísti: concéde quǽsumus, ut ejus intercessióne Domínicum Corpus et Sánguinem digne súmere in terris, et gloriósum conspícere mereámur in cœlis. Per eúmdem Dóminum.

Secreta.

Deus, qui beátum Nicoláum in terris venerári fecísti: da nobis ejus intercessióne a peccatórum néxibus absolútis, in cœlis étiam de ejúsdem societáte gaudére. Per Dóminum.

Postcommunio.

Pretiósi Córporis et Sánguinis tui, Dómine, reficti salutáribus aliméntis: concéde

nobis, ut méritis et précibus beáti Nicolái in cœléstis panis dulcédine, qua in terris eum satiáre dignátus es, ad ætérna gáudia transíre mereámur. Qui vivis.

Die XXII. Martii.

B. Marci de Monte Gallo

Conf. Duplex.

(Pro Diœc. Vicetina).

Oratio.

Deus, qui per Beátum Marcum Confessórem tuum ad tui et próximi amórem fidéles excitásti: quǽsumus, ut ejus précibus et méritis caritátis ópera júgiter exercére mereámur. Per Dóminum.

Secreta.

Miséricors Deus, qui per obláta Sacrifícia ætérnæ salútis remédia præparásti: concéde propítius, ut, interveniénte Beáto Marco, morbos ánimæ et córporis propulsáre valeámus. Per Dóminum nostrum.

Postcommunio.

Sacro múnere refécti, súpplices te, Dómine, deprecámur, ut B. Marci Confessóris tui exémplo, cáritas in córdibus nostris augeátur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

Die XXVI. Martii.

S. Petri *Martyri. Duplex.*

(Pro Diœc. Comensi).

Oratio. Præsta quæsumus. *de Communi* 499. *Secreta et Postcommunio ut supra, in Festo S. Fidelis a Sigmaringa, die 24 aprilis,* 510.

Die XXVII. Martii.

S. Nicodemi

Discipl. Domini et Mart. Duplex.

(Pro Archidiœc. Taurinensi).

Oratio.

Præsta, quǽsumus omnípotens Deus, ut intercedénte beáto Nicodémo Mártyre tuo, et a cunctis adversitátibus liberémur in córpore, et a pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dóminum.

Secreta.

Accépta sit in conspéctu tuo, Dómine, nostra devótio: et ejus nobis fiat supplicatióne salutáris, pro cujus solemnitáte defértur. Per Dóminum.

Postcommunio.

Refécti participatióne múneris sacri, quǽsumus, Dómine Deus noster; ut, cujus exséquimur cultum, intercedénte beáto Nicodémo Mártyre tuo, sentiámus efféctum. Per Dóminum.

Die XXVIII. Martii.

S. Xysti III.

Papae et Conf. Duplex.

Oratio. Da quæsumus *de Communi.* 502. *Secreta et Postcommunio ut supra, in Festo S. Patritii, die* 17. *Martii,* 507. *mutato nomine Sancti.*

Die XXX. Martii.

B. Amedei a Sabaudia

Conf. Duplex.

(Pro Archidiœc. Taurinensi).

Oratio.

Deus, qui beátum Amedéum Confessórem tuum de terréno principátu ad cœléstem glóriam transtulísti: da nobis, quǽsumus; ut, ejus méritis et imitatióne, sic transeámus per bona temporália, ut non amittámus ætérna. Per Dóminum.

Secreta et Postcommunio ut supra in festo S. Josephi ab Arimathœa, 513.

Die XXXI. Martii.

B. Margaritae de Sabaudia

Viduae. Duplex.

(Pro Archidiœc. Genuensi).

Oratio.

Deus, qui beátam Margarítam a sǽculi pompa ad húmilem tuæ crucis sequélam toto corde transíre docuísti; concéde, ut ejus méritis et exémplo discámus peritúras mundi calcáre delícias, et in ampléxu tuæ crucis ómnia nobis adversántia superáre. Qui vivis.

Secreta.

Múnera, Dómine, nostræ devotiónis offérimus, ut tibi grata, et nobis salutária, beátæ Margarítæ pia supplicatióne reddántur. Per Dóminum.

Postcommunio.

Quǽsumus, omnípotens Deus, ut quos salutáribus dignátus es erudíre mystériis, beátæ Margarítæ intercessióne gloriósa, cœléstibus refícias aliméntis. Per Dóminum nostrum.

Die II. vel III. Aprilis.

S. Mariae AEgyptiacae

Pœnitentis. Duplex.

Oratio.

Clementíssime Deus, qui omnipoténtiam tuam parcéndo máxime et miserándo maniféstas: multíplica super nos misericórdiam tuam; ut intercedénte beáta María quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat. Per Dóminum.

Secreta.

Placatiónis hóstia, quam tibi offérimus Dómine, beátæ Maríæ interveniénte suffrágio, optátæ nobis indulgéntiæ plenitúdinem largiátur. Per Dóminum.

Postcommunio.

Uberes, Dómine, sanctæ tuæ Maríæ lácrymæ durítiem nostri cordis emóliant: ut per hujus virtútem sacraménti débitas reátibus flammas incessánti fletu exstinguámus. Per Dóminum.

Die III. Aprilis.

B. Bartholomaei de Bregantiis

Episc. et Conf. Duplex.

(Pro Diœc. Vicetina).

Oratio.

Deus, qui in Fídei hóstibus ab errórum ténebris ad veritátis lucem adducéndis, et

in pópulis ad pacem et concórdiam revocándis Beátum Bartholomǽum Confessórem tuum atque Pontíficem mirábilem effecísti: ejus intercessióne concéde, ut pax tua, quæ exsúperat omnem sensum, custódiat corda nostra et intelligéntias nostras in Christo Jesu Dómino nostro: Qui tecum vivit.

Secreta.

SANCTI Bartholomǽi Confessóris tui atque Pontíficis, quǽsumus Dómine, ánnua solémnitas pietáti tuæ nos reddat accéptos: ut per hæc piæ placatiónis offícia, et illum beáta retribútio comitétur, et nobis grátiæ tuæ dona concíliet. Per Dóminum.

Postcommunio.

DEUS, fidélium remunerátor animárum: præsta; ut beáti Bartholomǽi Confessóris tui atque Pontíficis, cujus venerándam celebrámus festivitátem, précibus indulgéntiam consequámur. Per Dóminum.

Die V. Aprilis.

B. Julianae Cornelionensis

Virginis. Duplex.

Oratio.

DEUS, humílium celsitúdo, qui beátam Vírginem Juliánam ad promovéndum sanctíssimi Sacraménti cultum mirabíliter inflammásti: tribue quǽsumus; ita nos humilitátis ejus vestígia sectári in terris, ut cum ipsa sublimári mereámur in cœlis. Per Dóminum.

Secreta.

ACCÉPTA tibi sit, Dómine, sacrátæ plebis oblátio, pro tuórum honóre Sanctórum: quorum se méritis de tribulatióne percepísse cognóscit auxílium. Per Dóminum.

Postcommunio.

SATIÁSTI, Dómine, famíliam tuam munéribus sacris: ejus, quǽsumus, semper interventióne nos réfove, cujus solémnia celebrámus. Per Dóminum.

Die VI. Aprilis.

S. Xysti I.

Papæ et Martyris. Duplex.

Oratio. Infirmitátem. *de Communi.* 499.

Secreta.

HÓSTIAS tibi, Dómine, beáti Xysti Mártyris tui atque Pontíficis dicátas méritis, benígnus assúme: et ad perpétuum nobis tríbue proveníre subsídium. Per Dóminum.

Postcommunio.

REFÉCTI participatióne múneris sacri, quǽsumus Dómine Deus noster: ut cujus exséquimur cultum, intercedénte beáto Xysto Mártyre tuo atque Pontífice, sentiámus efféctum. Per Dóminum.

Die VI. Aprilis.

B. Catharinae a Pallantia

Virg. Duplex.

(Pro Diœc. Novariensi).

Oratio.

EXÁUDI, quǽsumus Dómine, preces nostras: et, intercessióne beátæ Catharínæ Vírginis tuæ, præsta; ut Domínicæ Passiónis mystéria recoléntes, ad Christi patiéntis sequénda vestígia grátiæ tuæ dono, et virtúte excitémur. Per eúmdem Dóminum.

Secreta et Postcommunio ut supra, in Festo S. Catharinæ Fliscæ Adurnae, die 22 Martii, 515.

Die VII. Aprilis.

S. Coelestini

Papae et Confessoris. Duplex.

Oratio. Da quæsumus. *de Communi.* 502. *Secreta et Postcommunio ut supra in Festo S. Patritii, die* 17. *Martii,* 507. *mutato nomine Sancti.*

Die VIII. Aprilis.

S. Amantii

Episc. et Conf. Duplex.

(Pro Diœc. Comensi).

Oratio. Da quæsumus. *de Communi,* 502. *Secreta et Postcommunio ut supra, in Festo S. Patritii, die* 17 *Martii,* 507. *mutato nomine Sancti.*

Die IX. Aprilis.

B. Antonii Pavonii

Mart. Duplex.

(Pro Archidiœc. Taurinensi).

Oratio.

DEUS, qui ad unitátem fídei promovéndam, beáto António Mártyri tuo invíctam ánimi fortitúdinem contulísti; da nobis, quǽsumus, ita ejus vestígia sectári; ut, finem fidei nostræ salútem animárum reportémus. Per Dóminum.

Secreta.

SACRIFÍCIUM, Dómine, quod tibi in honórem beáti Antónii Mártyris offérimus, benígnus admítte: ut Ecclésiam tuam ab omni éruas hæreticórum nequítia, et in tuæ protectiónis securitáte constítuas. Per Dóminum nostrum.

Postcommunio.

DÓMINE Jesu, qui beátum Antónium cœlésti hac mensa ad martýrii certámen roborásti, ejus intercessióne da nobis, in ejúsdem cibi fortitúdine omnes salútis hostes superáre, et ad ætérna gáudia felíciter perveníre. Qui vivis.

Die X. Aprilis.

B. Antonii Neyrot

Mart. Duplex.

(Pro Archidiœc. Taurinensi).

Oratio.

DEUS, qui beátum Antónium, ad lucem veritátis tuæ misericórditer revocátum, exímium Mártyrem effecísti; præsta, ut, ejus intercessióne, simus semper in fide stábiles, et in ópere efficáces. Per Dóminum.

Secreta et Postcommunio ut supra, in Festo S. Nicodemi die 27. *Martii,* 516. *mutato nomine Sancti.*

Die X. Aprilis.

S. Michaëlis de Sanctis

Conf. Duplex.

(Pro Diœc. Salutiarum).

Oratio.

MISÉRICORS Deus, qui sanctum Michaélem Confes-

sórem tuum morum innocéntia, et mirábili caritáte præstáre voluísti: concéde quæsumus; ut ejus intercessióne a vítiis liberáti, et ignis tui amóris succénsi, ad te perveníre mereámur. Per Dóminum.

Secreta.

HÆC hóstia, Dómine, placatiónis et laudis, quam majestáti tuæ pro sancti Michaélis honóre solémniter offérimus, et tibi grata, et nobis salutáris, te miseránte, reddátur. Per Dóminum

Postcommunio.

CŒLÉSTIBUS donis reflécti, quæsumus, omnípotens et miséricors Deus: ut ignem tui amóris, quo sancti Michaélis cor semper exársit, in nobis cleménter accéndas. Per Dóminum.

Die XII. Aprilis.

S. Julii

Papæ et Confessoris. Duplex.

Oratio. Da quæsumus. *de Communi.* 502. *Secreta et Postcommunio ut supra in Festo S. Patritii, die* 17. *Martii,* 507. *mutato nomine Sancti.*

Die XII. Aprilis.

S. Zenonis

Episc. et Mart. Duplex.

(Pro Diœc. Vicetina).

Oratio.

DEUS, qui beátum Zenónem Mártyrem tuum atque Pontíficem, Cathólicæ Fídei propagatórem elígere dignátus es; præsta, quæsumus, ut, ipso pro nobis interveniénte, a peccatórum nostrórum máculis mundáti, sincéris tibi méntibus placére mereámur. Per Dóminum.

Secreta.

OBLÁTA, quæsumus Dómine, dona sanctífica, et corda nostra illo igne tuæ caritátis inflámma, quem in pópulo suo sanctus tuus Martyr et Póntifex Zeno curávit accéndere. Per Dóminum.

Postcommunio.

SACRIS munéribus recreáti, te, Dómine, súpplices deprecámur; ut beáti Zenónis Mártyris tui atque Pontíficis hortaménta sectándo, ad vitam perveníre mereámur ætérnam. Per Dóminum.

Die XIII. Aprilis.

S. Eliae *Conf. Duplex.*

Oratio. Deus qui nos. *de Communi,* 503. *Secreta et Postcommunio ut supra, in Festo S. Vincentii Ferrerii die* 5. *aprilis,* 508.

Die XVI. Aprilis.

S. Benedicti Josephi Labre

Conf. Duplex.

Oratio.

DEUS, qui sanctum Benedíctum Jósephum Confessórem tuum humilitátis studio, et paupertátis amóre tibi uni adhærére fecísti: da nobis, ejus

suffragántibus méritis, terréna cuncta despícere, et cœléstia semper inquírere. Per Dóminum.

Secreta.

OBLÁTA múnera, clementíssime Deus, propítius réspice: et sancti Benedícti Jóséphi Confessóris tui interveniénte suffrágio, in salútem nobis proveníre concéde. Per Dóminum.

Postcommunio.

SACRIS, Dómine, refécti munéribus: quæsumus; ut sancti Benedícit Jóséphi Confessóris tui virtútes imitémur, cujus póscimus méritis adjuvári. Per Dóminum.

Die XVI. Aprilis.

S. Turibii

Episc. et Conf. Duplex.

(Pro Archidiœc. Taurinensi).

Oratio. Exáudi quæsumus *de Communi,* 502. *Secreta, et Postcommunio ut supra, in Festo S. Patritii, die* 17. *martii,* 507. *mutato nomine Sancti.*

Die XVIII. Aprilis.

S. Galdini

Episc. et Conf. Duplex.

(Pro Diœc. Comensi).

Oratio. Exáudi *de Communi,* 502. *Secreta et Postcommunio ut supra, in Festo B. Bartholomæi de Bregantiis, die* 3. *aprilis,* 517. *mutato nomine Sancti.*

Die XIX. Aprilis.

S. Leonis IX.

Papæ et Confess. Duplex.

Oratio. Da quæsumus. *de Communi.* 502. *Secreta et Postcommunio ut supra in Festo S. Patritii, die* 17. *Martii,* 507. *mutato nomine Sancti.*

Die XXII. Aprilis.

S. Maroli

Episc. et Conf. Duplex.

(Pro Diœc. Comensi).

Oratio. Da quæsumus *de Communi.* 502. *Secreta et Postcommunio ut supra, in Festo S. Patritii, die* 17. *Martii* 507. *mutato nomine Sancti.*

Die XXII. vel XXIII. Aprilis.

B. Alexandri Sauli

Episcopi et Confessoris. Duplex.

Oratio.

DEUS, qui in Ecclésia tua per beátum Alexándrum Confessórem atque Pontíficem reguláris disciplínæ ac pastorális sollicitúdinis exémpla instauráre dignátus es: fac nos, quæsumus, ita ejus inhærére vestígiis; ut ad ánimæ salútem júgiter inténti, gáudia cum ipso assequámur ætérna. Per Dóminum.

Secreta et Postcommunio ut supra in Festo S. Patritii. die 17. *Martii,* 507. *mutato nomine Sancti.*

Die XXIV. Aprilis.

S. Boni Latronis *Duplex.*

In I. Vesperis et ad Laudes, Antiph. *Ton. I.*

℣. Amávit eum Dóminus, e ornávit eum, allelúja.

℟. Stolam glóriæ índuit eum, allelúja.

Ad Laudes. ℣. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei, Dómine, allelúja.

℟. Gloriam et magnum decórem imposuísti super eum, allelúja.

Oratio.

OMNÍPOTENS et misericors Deus, qui justíficas ímpios, te súpplices exorámus : ut nos benígna intúitu, quo Unigénitus tuus beátum traxit Latrónem, ad dignam pœniténtiam prócoces ; et illam, quam ei promísit, tríbuas nobis glóriam sempitérnam. Per eúmdem Dóminum.

Secreta.

HÆC oblátio, Dómine quæsumus, ab ómnibus nos purget offénsis: quæ in ara crucis étiam totíus mundi tulit offénsam. Per Dóminum.

Postcommunio.

ADÉSTO, nobis Dómine Deus noster : et quos sanctæ crucis lætári facis honóre, ejus quoque perpétuis defénde subsídiis. Per Dóminum nostrum.

In II. Vesperis, Antiph. *Ton. IV.*

Die XXVII. Aprilis.

B. Petri Canisii
Conf. Duplex.

Oratio.

DEUS, qui ad tuéndam cathólicam fidem beátum Petrum Confessórem tuum virtúte et doctrína roborásti : concéde propítius; ut ejus exémplis et mónitis errántium corda ad salútem resipíscant, et fidélium mentes in veritátis confessióne persevérent. Per Dóminum.

Secreta.

SANCTÍFICA, miséricors Deus, hæc múnera, et præsta: ut sicut Unigénitus tuus holocáustum pro nobis fíeri dignátus est ; ita beáti Petri Confessóris exémplo nos júgiter exhibeámus tibi hóstiam laudis. Per eúmdem Dóminum.

Postcommunio.

SACRIFÍCIUM, Dómine, quod in honórem beáti Petri Confessóris obtúlimus : fidem nostram, spem et caritátem adáugeat; atque Ecclésiam tuam nova semper prole lætíficet. Per Dóminum nostrum.

Die XXVII. Aprilis.

S. Anastasii I.
Papæ et Conf. Duplex.

Oratio. Da quæsumus. *de Communi.* 502. *Secreta et Postcommunio ut supra in Festo S. Patritii, die* 17. *Martii*, 507. *mutato nomine Sancti.*

Die XXVII. Aprilis.

S. Zitae. *Virg. Duplex.*
(Pro Archidiœc. Genuensi).

Oratio.

DEUS, qui beátam Zitam vírginem, ex húmili ancíllæ statu ad regnum ætérnum transtulisti ; ejus nobis intercessióne concéde, ut tibi fidéliter serviéntes in terris, sublimári cum ipsa mereámur in cœlis. Per Dóminum.

Secreta.

OBLÁTUM tibi, Dómine, sacrifícium, beáta Zita vírgine intercedénte, vivíficet nos semper et múniat. Per Dóminum.

Postcommunio.

CÓRPORIS sacri et pretiósi Sánguinis repléti libámine, súpplices te, Dómine, deprecámur, ut beátæ Zitæ vírginis, cujus solémnia ágimus, virtútes imitémur. Per Dóminum nostrum.

Die XXVIII. Aprilis.

S. Liberalis. *Conf. Duplex.*

Oratio.

DEUS, qui nos beáti Liberális Confessóris tui glorióso patrocínio circúmdas et prótegis: concéde propítius; ut cujus intercessióne munímur in terris, ejus quoque consórtio perfruámur in cœlis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum

Secreta.

LAUDIS tibi, Dómine, hóstias immolámus, in tuórum commemoratióne Sanctórum: quibus nos et præséntibus éxui malis confídimus et futúris. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

Postcommunio.

REFÉCTI cibo potúque cœlésti Deus noster, te súpplices exorámus: ut in cujus hæc commemoratióne percépimus, ejus muniámur et précibus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

Die XXIX. Aprilis.

Translationis S. Agabii *Episc. et Conf. Duplex.*

(Pro Diœc. Novariensi).

Oratio.

DEUS, qui beátum Agábium Pontíficem ad cœléstem glóriam transtulísti: præsta quǽsumus; ut, qui ejus translatiónem celebrámus, ipsíus intercessióne, ad ejúsdem glóriæ consórtium transíre mereámur. Per Dóminum.

Secreta et Postcommunio ut supra, in Festo S. Patritii, die 17. Martii, 507. mutato nomine Sancti.

Die XXX. Aprilis.

S. Laurentii. *Mart. Duplex.*

(Pro Diœc. Novariensi).

Oratio.

OMNÍPOTENS sempitérne Deus, qui hodiérna die gloriósum Mártyrem tuum Lauréntium cum multitúdine parvulórum ad palmam martýrii vocáre dignátus es: tríbue nobis, quǽsumus; fidélibus tuis stabilitátem in fide, quam dócuit, et perseverántiam in ópere, quod perfécit. Per Dóminum.

Secreta et Postcommunio, ut supra, Festa S. Hermenegildi die 17. Aprilis, 508. mutato nomine Sancti.

Die I. vel XII. Maii.

S. Walburgae *Virg. Duplex.*

Oratio.

DEUS, qui inter innúmera grátiæ tuæ dona étiam in sexu frágili tua operáris magnália: concéde propítius; ut Beátæ Walbúrgæ Vírginis tuæ apud misericórdiam tuam patrocínia sentiámus, cujus et castitátis illustrámur exémplis, et miraculórum glória jucundámur. Per Dóminum.

Secreta.

SACRIFÍCIUM oblátum, quǽsumus Dómine, intercéssio beátæ Vírginis tuæ Walbúrgæ majestáti tuæ reddat accéptum: pro cujus veneránda depositióne tibi devóto offértur obséquio. Per Dóminum.

Postcommunio.

PERCÉPTI Sacraménti Dómine grátiam, intercedénte beáta Walbúrga Vírgine tua, cónsequi mereámur: ut cujus venerándo glóriam prædicámus, ejus in ómnibus necessitátibus nostris auxílium sentiámus. Per Dóminum.

SABBATO
IN VIGILIA PENTECOSTES

Dicta Nona, Sacerdos et ministri induti paramentis violacei coloris, accedunt ad Altare, et facta reverentia, Sacerdos illud osculatur in medio. Deinde leguntur Prophetiæ sine titulo, candelis Altaris exstinctis usque ad principium Missæ, sicut in Sabbato sancto. Sacerdos legit eas submissa voce ad Altare in cornu Epistolæ. In fine Prophetiarum dicuntur Orationes sine Flectámus génua.

Prophetia prima. In diébus illis: Tentávit Deus. 385.

Qua finita, Sacerdos dicit:

Orémus. *Oratio.*

Deus, qui in Abrahæ fámuli tui ópere, humáno géneri obediéntiæ exémpla præbuísti: concéde nobis, et nostræ voluntátis pravitátem frángere, et tuórum præceptórum rectitúdinem in ómnibus adimplére. Per Dóminum.

Prophetia secunda. In diébus illis: Factum est in vigília matutína. 386. *Tractus.* Cantémus Dómino. 387.

Orémus. *Oratio.*

Deus, qui primis tempóribus impléta mirácula novi testaménti luce reserásti, ut et mare rubrum forma sacri fontis exsísteret, et liberáta plebs ab Ægyptíaca servitúte, christiáni pópuli sacraménta præférret: da, ut omnes gentes Israëlis privilégium mérito fídei consecútæ, Spíritus tui participatióne regeneréntur. Per Dóminum . . . in unitáte ejúsdem.

Prophetia tertia. In diébus illis: Scripsit Móyses cánticum. 393. *Tractus.* Atténde cœlum. 393.

Orémus. *Oratio.*

Deus glorificátio fidélium, et vita justórum qui, per Móysen fámulum tuum nos quoque modulatióne sacri cárminis erudísti: univérsis géntibus misericórdiæ tuæ munus operáre, tribuéndo beatitúdinem, auferéndo terrórem; ut quod pronuntiátum est ad supplícium, in remédium transferátur ætérnum. Per Dóminum.

Prophetia quarta. Apprehéndent septem mulíeres. 390. *Tractus.* Vinea facta est. 391.

Orémus. *Oratio.*

Omnípotens sempitérne Deus, qui per únicum Filium tuum, Ecclésiæ tuæ demonstrásti te esse cultórem, omnem pálmitem, fructum in eódem Christo tuo, qui vera vitis est, afferéntem, cleménter éxcolens, ut fructus áfferat amplióres: fidélibus tuis, quos velut víneam ex Ægýpto per fontem baptísmi transtulísti, nullæ peccatórum spinæ præváleant; ut Spíritus tui sanctificatióne muníti, perpétua fruge diténtur. Per eúmdem Dóminum . . . . in unitáte ejúsdem.

Prophetia quinta. Audi Israël mandáta vitæ. 388.

Orémus. *Oratio.*

Deus, qui nobis per prophetárum ora præcepísti temporália relínquere, atque ad ætérna festináre: da fámulis tuis; ut quæ a te jussa cognóvimus, implére cœlésti inspiratióne valeámus. Per Dóminum nostrum.

Prophetia sexta. In diébus illis: Facta est super me. 389.

Orémus. *Oratio.*

Dómine Deus virtútum, qui collápsa réparas, et reparáta consérvas: auge pópulos in tui nóminis sanctificatióne renovándos; ut omnes, qui sacro baptísmate diluúntur, tua semper inspiratióne dirigántur. Per Dóminum.

¶ *His expletis, Celebrans accipit pluviale violaceum, et descendendo ad fontem cantatur Tractus.* Sicut cervus. 396.

Deinde Sacerdos antequam intret ad benedictionem fontis, dicit:

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oratio.*

Concéde, quǽsumus omnípotens Deus: ut qui solemnitátem doni sancti Spíritus cólimus, cœléstibus desidériis accénsi, fontem vitæ sitiámus. Per Dóminum. in unitáte ejúsdem.

Deinde proceditur ad benedictionem fontis, ut supra in Sabbato Sancto. 397. *sequ.*

¶ *Ubi vero non fuerint fontes, finita sexta Prophetia cum sua Oratione, Celebrans deponit casulam, et cum ministris ante Altare procumbit: et aliis omnibus genuflexis, cantantur Litaniæ a duobus cantoribus in medio Chori, utroque Choro idem simul respondente. Cum autem perventum fuerit ad* ℣. Peccatóres, Te rogámus. *Sacerdos, et ministri surgunt, et accedentes ad sacristiam, induuntur paramentis rubeis, et accenduntur luminaria circa Altare. In fine Litaniarum cantantur solemniter* Kyrie eléison. *pro Missa, et repetuntur, ut moris est. Quo incepto, Sacerdos cum ministris procedit ad Altare, et facit Confessionem: deinde ascendens, illud osculatur et incensat more solito. Finitis* Kyrie eléison. 247. *incipit solemniter* Glória in excélsis Deo. 248. *et campanæ pulsantur.*

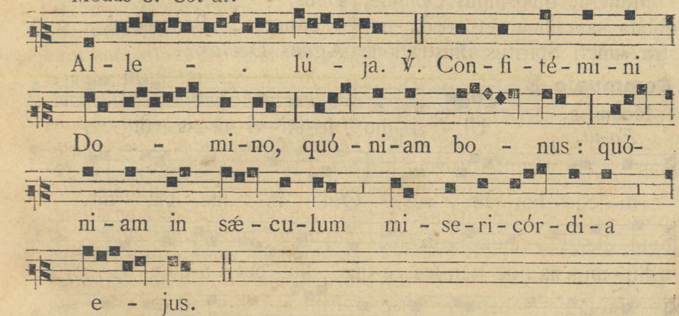
Oratio.

Præsta, quǽsumus omnípotens Deus: ut claritátis tuæ super nos splendor effúlgeat; et lux tuæ lucis corda eórum, qui per grátiam tuam renáti sunt, sancti Spíritus illustratióne confírmet. Per Dóminum . . . in unitáte ejúsdem Spíritus sancti.

Léctio Actuum Apostolórum. *Act.* 19.

In diebus illis: Factum est, cum Apóllo esset Corínthi, ut Paulus peragrátis superióribus pártibus veníret Ephesum, et inveníret quosdam discípulos: dixítque ad eos: Si Spíritum sanctum accepístis credéntes? At illi dixérunt ad eum: Sed neque si Spíritus sanctus est, audívimus. Ille vero ait: In quo ergo baptizáti estis? Qui dixérunt: In Joánnis baptísmate. Dixit autem Paulus: Joánnes baptizávit baptísmo pœniténtiæ pópulum, dicens: In eum, qui ventúrus esset post ipsum, ut créderent, hoc est, in Jesum. His audítis, baptizáti sunt in nómine Dómini Jesu. Et cum imposuísset illis manus Paulus, venit Spíritus sanctus super eos, et loquebántur linguis, et prophetábant. Erant autem omnes viri fere duodécim. Introgréssus autem synagógam, dum fidúcia loquebátur per tres menses, dísputans, et suádens de regno Dei.

Modus 8. *Sol-ut.*

Non repetitur Allelúja, *sed immediate sequitur Tractus* Laudáte Dóminum. 409.

Ad Evangelium non portantur luminaria, sed incensum tantum.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem. *Joan.* 14. *b.*

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Si dilígitis me, mandáta mea servate. Et ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis, ut máneat vobíscum in ætérnum, Spíritum veritátis, quem mundus non potest accípere, quia non videt eum, nec scit eum. Vos autem cognoscétis eum; quia apud vos manébit, et in vobis erit. Non relínquam vos órphanos: vénian ad vos. Adhuc módicum; et mundus me jam non videt. Vos autem vidétis me,

quia ego vivo, et vos vivétis. In illo die vos cognoscétis, quia ego sum in Patre meo, et vos in me, et ego in vobis. Qui habet mandáta mea, et servat ea: ille est, qui díligit me. Qui autem díligit me, diligétur a Patre meo: et ego díligam eum, et manifestábo ei meípsum.

Non dicitur Credo.

Offertorium. Modus 8. *Sol-ut.*

Secreta.

Múnera, quǽsumus Dómine, obláta sanctífica: et corda nostra sancti Spíritus illustratióne emúnda. Per Dóminum. in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus.

Sanctus, Benedíctus, 253 Agnus Dei 254.

Communio. Modus 5. *Fa-ut.*

Postcommunio.

Sancti Spíritus, Dómine, corda nostra mundet infúsio: et sui roris íntima aspersione fœcúndet. Per Dóminum . . . in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus.

℣ Ite Missa est. ℟. Deo grátias. 255.

ORDO MISSÆ

Sacerdos signat se signo crucis et dicit:

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus sancti. Amen.

Introíbo ad altáre Dei.

Ministri ℟. Ad Deum qui lætíficat juventútem meam.

Psalm. 42.

Júdica me Deus, et discérne causam meam de gente non sancta: ab hómine iníquo, et dolóso érue me.

M. Quia tu es Deus fortitúdo mea: quare me repulísti, et quare tristis incédo, dum afflígit me inimícus?

S. Emítte lucem tuam, et veritátem tuam: ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum et in tabernácula tua.

M. Et introíbo ad altáre Dei: ad Deum qui lætíficat juventútem meam.

S. Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus: quare tristis es ánima mea, et quare contúrbas me?

M. Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: salutáre vultus mei, et Deus meus.

S. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto.

M. Sicut erat in princípio et nunc, et semper: et in sǽcula sæculórum. Amen.

S. repetit Antiphonam: Introíbo ad altáre Dei.

℟. Ad Deum qui lætíficat juventútem meam.

Signat se dicens:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlum et terram.

Deinde junctis manibus profunde inclinatus facit Confessionem.

¶ *In Missis de Tempore a Dominica Passionis usque ad Sabbatum sanctum exclusive, omittitur Psalmus* Júdica me Deus, *cum* Glória Patri. *et repetitione Antiphonæ, sed dicto* In nómine Patris. Introíbo. *et* Adjutórium. *fit Confessio, ut sequitur.*

Confíteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus sanctis, et vobis fratres: quia peccávi nimis cogitatióne, verbo, et ópere: *(Percutit sibi pectus ter, dicens):* mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam

semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes sanctos, et vos fratres, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Ministri respondent:

MISEREÁTUR tui omnípotens Deus, et dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam.

Sacerdos dicit: Amen. *et erigit se.*

Deinde ministri repetunt Confessionem: et ubi a Sacerdote dicebatur vobis fratres, *et* vos fratres, *a ministris dicitur* tibi pater, *et* te pater.

Postea Sacerdos facit absolutionem dicens.

MISEREÁTUR vestri omnípotens Deus, et dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

INDULGÉNTIAM, absolutiónem, et remissiónem peccatórum nostrórum, tríbuat nobis omnípotens, et miséricors Dóminus.

℟. Amen.

℣. Deus tu convérsus vivificábis nos.

℟. Et plebs tua lætábitur in te.

℣. Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam.

℟. Et salutáre tuum da nobis.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Et ascendens ad Altare, dicit secreto:

Orémus.

AUFER a nobis, quǽsumus Dómine, iniquitátes nostras: ut ad Sancta sanctórum puris mereámur méntibus introíre. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Deinde inclinatus dicit:

ORÁMUS te, Dómine, per mérita sanctórum tuórum, quorum relíquiæ hic sunt, et ómnium sanctórum: ut indulgére dignéris ómnia peccáta mea. Amen.

In Missa solemni, Celebrans antequam legat Introitum, benedicit incensum, dicens:

Ab illo benedicáris in cujus honóre cremáberis. Amen.

Et incensat Altare, nihil dicens:

Deinde Celebrans signans se signo crucis incipit Introitum: quo finito alternatim cum ministris dicit:

KYRIE eléison. Kýrie eléison. Kýrie eléison.
Christe eléison. Christe eléison. Christe eléison.
Kýrie eléison. Kýrie eléison. Kýrie eléison.

Postea dicit, si dicendum est:

Glória in excélsis Deo. Et in terra pax homínibus bonæ voluntátis. Laudámus te. Benedícimus te. Adorámus te. Glorificámus te. Grátias ágimus tibi propter magnam glóriam tuam. Dómine Deus, Rex cœléstis, Deus Pater omnípotens.

Dómine Fili unigénite Jesu Christe. Dómine Deus, Agnus Dei, Fílius Patris. Qui tollis peccáta mundi, miserére nobis. Qui tollis peccáta mundi, súscipe deprecatiónem nostram. Qui sedes ad déxteram Patris, miserére nobis. Quóniam tu solus sanctus, Tu solus Dóminus, Tu solus Altíssimus, Jesu Christe. Cum sancto Spíritu, in glória Dei Patris.
Amen.

Deinde osculatur Altare in medio, et versus ad populum dicit: ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Postea dicit: Orémus. *et Orationes.*

Sequitur Epistola, Graduale, Tractus vel Allelúja, *cum Versu, aut* Sequéntia, *ut tempus postulat.*

His finitis, inclinatus in medio altaris, dicit:

MUNDA cor meum, ac lábia mea, omnípotens Deus, qui lábia Isaíæ Prophétæ cálculo mundásti ignito: ita me tua grata miseratióne dignáre mundáre, ut sanctum Evangélium tuum digne váleam nuntiáre. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Jube Dómine benedícere. Dóminus sit in corde meo, et in lábiis meis: ut digne et competénter annúntiem Evangélium suum. Amen.

Deinde conversus ad librum dicit: ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo. *Et pronuntians:* Sequéntia sancti Evangélii. *signat librum, et se in fronte, ore, et pectore, et legit Evangelium. Quo finito, respondet minister:* Laus tibi Christe. *et Sacerdos osculatur Evangelium, dicens:* Per evangélica dicta deleántur nostra delícta.

Deinde in medio Altaris dicit, si dicendum est:

Credo in unum Deum, Patrem omnipoténtem, factórem cœli et terræ, visibílium ómnium, et invisibílium. Et in unum Dóminum Jesum Christum, Fílium Dei unigénitum. Et ex Patre natum ante ómnia sǽcula. Deum de Deo, lumen de lúmine, Deum verum de Deo vero. Génitum, non factum, consubstantiálem Patri: per quem ómnia facta sunt. Qui propter nos hómines, et propter nostram salútem descéndit de cœlis. *(Hic genuflectitur).* Et incarnátus est de Spíritu sancto ex María Vírgine: Et homo factus est. Crucifíxus étiam pro nobis: sub Póntio Piláto passus, et sepultus est. Et resurréxit tértia die, secúndum Scriptúras. Et ascéndit in cœlum: sedet ad déxteram Patris. Et íterum ventúrus est cum glória, judicáre vivos et mórtuos: cujus regni non erit finis. Et in Spíritum sanctum, Dóminum, et vivificántem: qui ex Patre, Filióque procédit. Qui cum Patre, et Fílio simul adorátur, et conglorificátur: qui locútus est per Prophétas. Et unam sanctam cathólicam et apostólicam Ecclésiam. Confíteor unum baptísma in remissiónem peccatórum. Et exspécto resurrectiónem mortuórum. Et vitam ventúri sǽculi. Amen.

Deinde osculatur Altare, et versus ad populum, dicit: ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo. *Postea dicit:* Orémus. *et Offertorium et offerens hostiam dicit:*

Súscipe sancte Pater, omnípotens ætérne Deus, hanc immaculátam hóstiam, quam ego indígnus fámulus tuus óffero tibi Deo meo vivo, et vero, pro innumerabílibus peccátis, et offensiónibus, et negligéntiis meis, et pro ómnibus circumstántibus, sed et pro ómnibus fidélibus christiánis vivis atque defúnctis: ut mihi, et illis profíciat ad salútem in vitam ætérnam. Amen.

Deinde infundit Sacerdos vinum, et aquam in calice dicens:

Deus, qui humánæ substántiæ dignitátem mirabíliter condidísti, et mirabílius reformásti: da nobis per hujus aquæ et vini mystérium, ejus divinitátis esse consórtes, qui humanitátis nostræ fíeri dignátus est párticeps, Jesus Christus Fílius tuus Dóminus noster: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus: per ómnia sǽcula sæculórum. Amen.

Postea accipit calicem, et offert dicens:

Offérimus tibi, Dómine, cálicem salutáris, tuam deprecántes cleméntiam: ut in conspéctu divínæ majestátis tuæ, pro nostra, et totíus mundi salúte cum odóre suavitátis ascéndat. Amen.

Deinde super Altare, aliquantulum inclinatus, dicit:

In spíritu humilitátis, et in ánimo contríto suscipiámur a te, Dómine: et sic fiat sacrifícium nostrum in conspéctu tuo hódie, ut pláceat tibi, Dómine Deus.

Erectus dicit:

Veni sanctificátor omnípotens ætérne Deus: et bénedic hoc sacrifícium, tuo sancto nómini præparátum.

Postea si solemniter celebrat, benedicit incensum, dicens:

Per intercessiónem beáti Michaélis Archángeli, stantis a dextris altáris incénsi, et ómnium electórum suórum, incénsum istud dignétur Dóminus benedícere, et in odórem suavitátis accípere. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Et incensat oblata, dicens:

Incénsum istud a te benedíctum, ascéndat ad te, Dómine: et descéndat super nos misericórdia tua.

Deinde incensat Altare, dicens:

Psalm. 140.

Dirigátur, Dómine, orátio mea, sicut incénsum, in conspéctu tuo: elevátio mánuum meárum sacrifícium vespertínum. Pone, Dómine, custódiam ori meo, et óstium circumstántiæ lábiis meis: ut non declínet cor meum in verba malítiæ, ad excusándas excusatiónes in peccátis.

Dum reddit thuribulum Diacono, dicit:

Accéndat in nobis Dóminus ignem sui amóris, et flammam ætérnæ caritátis. Amen.

Postea Sacerdos lavat manus, dicens

Psalm. 25.

Lavábo inter innocéntes manus meas: et circúmdabo altáre tuum, Dómine.

Ut aúdiam vocem laudis: et enárrem univérsa mirabília tua.

Dómine, diléxi decórem domus tuæ: et locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam: et cum viris sánguinum vitam meam.

In quórum mánibus iniquitátes sunt: déxtera eórum repléta est munéribus.

Ego autem in innocéntia mea ingréssus sum: rédime me, et miserére mei.

Pes meus stetit in dirécto: in ecclésiis benedícam te, Dómine.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper: et in sǽcula sæculórum. Amen.

In Missis tempore Passionis in Missis de Tempore omittitur Glória Patri.

Deinde aliquantulum inclinatus in medio Altaris, dicit:

Súscipe sancta Trínitas hanc oblatiónem, quam tibi offérimus ob memóriam passiónis, resurrectiónis, et ascensiónis Jesu Christi Dómini nostri: et in honórem beátæ Maríæ semper Vírginis, et beáti Joánnis Baptístæ, et sanctórum Apostolórum Petri et Pauli, et istórum, et ómnium Sanctórum: ut illis profíciat ad honórem, nobis autem ad salútem: et illi pro nobis intercédere dignéntur in cœlis, quorum memóriam ágimus in terris. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Postea osculatur Altare, et versus ad populum, dicit:

Oráte fratres: ut meum ac vestrum sacrifícium acceptábile fiat apud Deum Patrem omnipoténtem.

Minister, seu circumstantes respondent, alioquin ipsemet Sacerdos:

Suscípiat Dóminus sacrifícium de mánibus tuis (*vel* meis) ad laudem, et glóriam nóminis sui, ad utilitátem quoque nostram, totiúsque Ecclésiæ suæ sanctæ.

Sacerdos submissa voce dicit: Amen.

Deinde sine Orémus. *subjungit Orationes secretas. Quibus finitis, clara voce dicit:*

Per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo. ℣. Sursum corda. ℟. Habémus ad Dóminum. ℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro. ℟. Dignum et justum est.

Vere dignum et justum est, ǽquum et salutáre, nos tibi semper, et ubíque grátias ágere: Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus. Qui salútem humáni géneris in ligno crucis constituísti: ut unde mors oriebátur, inde vita resúrgeret: et qui in ligno vincébat, in li-

gno quoque vincerétur: per Christum Dóminum nostrum. Per quem majestátem tuam laudant Angeli, adórant Dominatiónes, tremunt Potestátes. Cœli, cœlorúmque Virtútes, ac beáta Séraphim, sócia exsultatióne concélebrant. Cum quibus et nostras voces, ut admítti júbeas, deprecámur, súpplici conféssióne dicéntes.

SANCTUS, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth. Pleni sunt cœli, et terra glória tua. Hosánna in excélsis.

Benedíctus, qui venit in nómine Dómini. Hosánna in excélsis.

Canon Missae.

TE ígitur, clementíssime Pater, per Jesum Christum Fílium tuum Dóminum nostrum, súpplices rogámus, ac pétimus, uti accépta hábeas, et benedícas hæc dona, hæc múnera, hæc sancta sacrifícia illibáta, in primis, quæ tibi offérimus pro Ecclésia tua sancta cathólica: quam pacificáre, custodíre, adunáre, et régere dignéris toto orbe terrárum: una cum fámulo tuo Papa nostro N. et Antístite nostro N. et ómnibus orthodóxis, atque cathólicæ, et apostólicæ fídei cultóribus.

Commemoratio pro vivis.

MEMÉNTO, Dómine, famulórum, famularúmque tuárum *N.* et *N.* *(Sacerdos orat aliquantulum pro quibus orare intendit)* et ómnium circumstántium, quorum tibi fides cógnita est, et nota devótio, pro quibus tibi offérimus: vel qui tibi ófferunt hoc sacrifícium laudis, pro se, suísque ómnibus: pro redemptióne animárum suárum, pro spe salútis, et incolumitátis suæ: tibíque reddunt vota sua ætérno Deo, vivo et vero.

Infra actionem.

COMMUNICÁNTES, et memóriam venerántes, in primis gloriósæ semper Vírginis Maríæ, Genitrícis Dei et Dómini nostri Jesu Christi: sed et beatórum Apostolórum ac Mártyrum tuórum, Petri et Pauli, Andréæ, Jacóbi, Joánnis, Thomæ, Jacóbi, Philíppi, Bartholomæi, Matthæi, Simónis et Thaddæi: Lini, Cleti, Cleméntis, Xysti, Cornélii, Cypriáni, Lauréntii, Chrysógoni, Joánnis et Pauli, Cosmæ et Damiáni: et ómnium Sanctórum tuórum: quorum méritis, precibúsque concédas, ut in ómnibus protectiónis tuæ muniámur auxílio. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Tenens manus expansas super oblata, dicit:

HANC ígitur oblatiónem servitútis nostræ, sed et cunctæ famíliæ tuæ, quæsumus Dómine, ut placátus accípias: diésque nostros in tua pace dispónas, atque ab ætérna damnatióne nos éripi, et in electórum tuórum júbeas grege numerári. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Quam oblatiónem tu Deus in ómnibus, quæsumus, benedíctam, adscríptam, ratam, rationábilem, acceptabilémque fácere dignéris: ut nobis corpus, et sanguis fiat dilectíssimi Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi.

QUI prídie quam paterétur, accépit panem in sanctas, ac venerábiles manus suas, et elevátis óculis in cœlum ad te Deum Patrem suum omnipoténtem, tibi grátias agens, benedíxit, fregit, dedítque discípulis suis, dicens: Accípite, et manducáte ex hoc omnes. Hoc est enim Corpus meum.

SÍMILI modo postquam cœnátum est, accípiens et hunc præclárum Cálicem in sanctas, ac venerábiles manus suas: item tibi grátias agens, benedíxit, dedítque discípulis suis, dicens: Accípite, et bíbite ex eo omnes. Hic est enim Calix Sánguinis mei, novi et ætérni testaménti: mystérium fídei: qui pro vobis et pro multis effundétur in remissiónem peccatórum.

Hæc quotiescúmque fecéritis, in mei memoriam faciétis.

Deinde dicit:

UNDE et mémores, Dómine, nos servi tui, sed et plebs tua sancta, ejúsdem Christi Fílii tui Dómini nostri tam beátæ passiónis, nec non et ab ínferis resurrectiónis, sed et in cœlos gloriósæ ascensiónis: offérimus præcláræ majestáti tuæ de tuis donis, ac datis, Hóstiam puram, Hóstiam sanctam, Hóstiam mmaculátam, Panem sanctum vitæ ætérnæ, et Cálicem salútis perpétuæ.

Supra quæ propítio ac seréno vultu respícere dignéris: et accépta habére, sícuti accépta habére dignátus es múnera púeri tui justi Abel, et sacrifícium Patriárchæ nostri Abrahæ: et quod tibi óbtulit summus sacérdos tuus Melchísedech, sanctum sacrifícium, immaculátam hóstiam.

Profunde inclinatus, dicit:

SÚPPLICES te rogámus, omnípotens Deus: jube hæc perférri per manus sancti Angeli tui in sublíme altáre tuum, in conspéctu divínæ majestátis tuæ: ut quotquot, ex hac altáris participatióne, sacrosánctum Fílii tui Corpus, et Sánguinem sumpsérimus, omni benedictióne cœlésti et grátia repleámur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Commemoratio pro Defunctis.

MEMÉNTO étiam, Dómine, famulórum famularúmque tuárum *N.* et *N.* qui nos præcessérunt cum signo fídei, et dórmiunt in somno pacis. *(Sacerdos orat aliquantulum pro eis defunctis, pro quibus orare intendit).* Ipsis, Dómine, et ómnibus in Christo quiescéntibus, locum refrigérii, lucis et pacis, ut indúlgeas, deprecámur. Per eumdem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Manu dextera percutit sibi pectus, dicens:

NOBIS quoque peccatóribus fámulis tuis, de multitúdine miseratiónum tuárum sperántibus, partem áliquam et societátem donáre dignéris, cum tuis sanctis Apóstolis et Martyribus: cum Joánne, Stéphano, Mathía, Bárnaba, Ignátio, Alexándro, Marcellíno, Petro, Felicitáte, Perpétua, Agatha, Lúcia, Agnéte, Cæcília, Anastásia, et ómnibus Sanctis tuis: intra quorum nos consórtium, non æstimátor mériti, sed véniæ, quǽsumus, largítor admítte. Per Christum Dóminum nostrum.

Per quem hæc ómnia, Dómine, semper bona creas, sanctíficas, vivíficas, benedícis et præstas nobis.

Per ipsum, et cum ipso, et in ipso est tibi Deo Patri omnipoténti, in unitáte Spíritus sancti, omnis honor et glória.

PER ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Orémus.

Præcéptis salutáribus móniti, et divína institutióne formáti audémus dícere:

Pater noster, qui es in cœlis: Sanctificétur nomen tuum: Advéniat regnum tuum: Fiat volúntas tua, sicut in cœlo, et in terra. Panem nostrum quotidiánum da nobis hódie: et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

Sacerdos dicit secreto: Amen.

LÍBERA nos, quǽsumus Dómine, ab ómnibus malis, prætéritis, præséntibus, et futúris: et intercedénte beáta et gloriósa semper Vírgine Dei Genitríce María, cum beátis Apóstolis tuis Petro et Paulo, atque Andréa, et ómnibus Sanctis, da propítius pacem in diébus nostris: ut ope misericórdiæ tuæ adjúti, et a peccáto simus semper líberi, et ab omni perturbatióne secúri. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus.

Per ómnia sǽcula sæculórum.

℟. Amen.

Pax Dómini sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Particulam immittit in Calicem, dicens:

Hæc commíxtio, et consecrátio Córporis et Sánguinis Dómini nostri Jesu Christi, fiat accipiéntibus nobis in vitam ætérnam. Amen.

AGNUS Dei, qui tollis peccáta mundi: miserére nobis.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi: miserére nobis.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi: dona nobis pacem.

Profunde inclinatus dicit sequentes Orationes.

DÓMINE Jesu Christe, qui dixísti Apóstolis tuis: Pacem relínquo vobis, pacem meam do vobis: ne respícias peccáta mea, sed fidem Ecclésiæ tuæ: eámque secúndum voluntátem tuam

pacificáre et coadunáre dignéris: qui vivis et regnas Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. Amen.

Dómine Jesu Christe, Fili Dei vivi, qui ex voluntáte Patris, cooperánte Spíritu sancto, per mortem tuam mundum vivificásti: líbera me per hoc sacrosánctum Corpus, et Sánguinem tuum ab ómnibus iniquitátibus meis, et univérsis malis: et fac me tuis semper inhærére mandátis, et a te nunquam separári permíttas: qui cum eódem Deo Patre, et Spíritu sancto vivis et regnas Deus in sǽcula sæculórum. Amen.

Percéptio Córporis tui, Dómine Jesu Christe, quod ego indígnus súmere præsúmo, non mihi provéniat in judícium et condemnatiónem: sed pro tua pietáte prosit mihi ad tutaméntum mentis et córporis, et ad medélam percipiéndam: qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. Amen.

Panem cœléstem accípiam, et nomen Dómini invocábo.

Sacerdos dextera percutiens pectus, dicit ter devote et humiliter:

Dómine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum: sed tantum dic verbo, et sanábitur ánima mea.

Sacerdos se signans cum Hostia, dicit:

CORPUS Dñi nostri Jesu Christi custódiat ánimam meam in vitam ætérnam. Amen.

Quid retríbuam Dómino pro ómnibus, quæ retríbuit mihi? Cálicem salutáris accípiam, et nomen Dómini invocábo. Laudans invocábo Dóminum, et ab inimícis meis salvus ero.

Calice se signans, dicit:

SANGUIS Dómini nostri Jesu Christi custódiat ánimam meam in vitam ætérnam. Amen.

Postea dicit:

Quod ore súmpsimus, Dómine, pura mente capiámus: et de múnere temporáli fiat nobis remédium sempitérnum.

Corpus tuum, Dómine, quod sumpsi, et Sanguis, quem potávi, adhǽreat viscéribus meis: et præsta; ut in me non remáneat scélerum mácula, quem pura et sancta refecérunt sacraménta: qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum. Amen.

Deinde Sacerdos legit Antiphonam et Orationes post Communionem; quibus finitis dicit:

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Ite Missa est. *vel* Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

Tempore Paschali, hoc est, a Missa Sabbati sancti usque ad Sabbatum in Albis inclusive, dicitur:

Ite Missa est, allelúia, allelúia. ℟. Deo grátias, allelúia, allelúia.

Sacerdos inclinat se ante medium Altaris, et dicit:

PLÁCEAT tibi, sancta Trínitas, obséquium servitútis

meæ: et præsta; ut sacrificium, quod óculis tuæ majestátis indígnus óbtuli, tibi sit acceptábile, mihíque, et ómnibus, pro quibus illud óbtuli, sit, te miseránte, propitiábile. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Benedicit populo, dicens:

Benedícat vos omnípotens Deus, Pater, et Fílius, et Spíritus sanctus. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Inítium sancti Evangélii secúndum Joánnem.

℟. Glória tibi, Dómine.

In princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Hoc erat in princípio apud Deum. Omnia per ipsum facta sunt: et sine ipso factum est nihil, quod factum est; in ipso vita erat, et vita erat lux hóminum: et lux in ténebris lucet, et ténebræ eam non comprehendérunt. Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Joánnes. Hic venit in testimónium, ut testimónium perhibéret de lúmine, ut omnes créderent per illum. Non erat ille lux, sed ut testimónium perhibéret de lúmine. Erat lux vera, quæ illúminat omnem hóminem veniéntem in hunc mundum. In mundo erat, et mundus per ipsum factus est, et mundus eum non cognóvit. In própria venit, et sui eum non recepérunt. Quotquot autem recepérunt eum, dedit eis potestátem filios Dei fíeri, his, qui credunt in nómine ejus: qui non ex sanguínibus, neque ex voluntáte carnis, neque ex voluntáte viri, sed ex Deo nati sunt. *(Hic genuflectitur)*. Et Verbum caro factum est, et habitávit in nobis: et vídimus glóriam ejus, glóriam quasi Unigéniti a Patre plenum grátiæ et veritátis.

℟. Deo grátias.

INDEX

APPENDIX.